Apokryfikirjat

Sisällysluettelo

1. Esdra	1
2. Esdra	12
Tobit	32
Judit	39
Lisäyksiä Esterin kirjaan	50
Salomon viisaus	54
Saarnaaja	66
Baruk	96
Jeremian kirje	101
Asarjan rukous	104
Susanna	107
Bel ja lohikäärme	110
Manassen rukous	112
1. Makkabealaiskirja	114
2. Makkabealaiskirja	135

1st Esdras

Ensimmäinen Esdras

LUKU 1

1 Ja Josias vietti pääsiäisjuhlan Jerusalemissa Herrallensa ja uhrasi pääsiäisen ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä.
2 Ja he asettivat papit heidän päivittäiseen järjestykseensä puettuina pitkiin vaatteisiin Herran temppeliin.
3 Ja hän puhui leeviläisille, Israelin pyhille palvelijoille, että he pyhittäisivät itsensä Herralle ja asettavat Herran pyhän arkin huoneeseen, jonka kuningas Salomo, Daavidin poika, oli rakentanut.
4 Ja sanoi: älkää enää kantako arkkia harteillanne; palvelkaa siis nyt Herraa, teidän Jumalaanne, ja palvelkaa hänen kansaansa Israelia ja valmistakaa teitä sukukuntienne ja sukukuntienne mukaan,
5 Niinkuin Daavid, Israelin kuningas, oli käskenyt ja hänen poikansa Salomon loiston mukaan, ja seisomassa temppelissä teidän, leeviläisten, sukukuntien, jotka palvelette veljienne, Israelin lasten, edessä. ,
6 Uhraa pääsiäinen järjestyksessä ja valmista veljienne uhrit ja viettäkää pääsiäistä Herran käskyn mukaan, joka Moosekselle on annettu.
7 Ja kansalle, joka siellä oli, Joosia antoi kolmekymmentätuhatta karitsaa ja vohlaa ja kolmetuhatta vasikkaa. Nämä annettiin kuninkaan omaisuudesta, niinkuin hän oli luvannut, kansalle, papeille ja leeviläisille.
8 Ja Helkias, Sakarias ja Syelus, temppelin päämiehet, antoivat papeille pääsiäisjuhlaksi kaksituhatta kuusisataa lammasta ja kolmesataa vasikkaa.
9 Ja Jekonias, Samaias ja Natanael, hänen veljensä, ja Assabia, Okiel ja Joram, tuhannenpäälliköt, antoivat leeviläisille pääsiäisjuhlaksi viisituhatta lammasta ja seitsemänsataa vasikkaa.
10 Ja kun tämä oli tehty, seisoivat papit ja leeviläiset, joilla oli happamaton leipä, hyvin kauniissa järjestyksessä sukukuntien mukaan,
11 Ja isien monien arvokkuuksien mukaan, kansan edessä, uhraamaan Herralle, niinkuin Mooseksen kirjassa on kirjoitettu; ja näin he tekivät aamulla.
12 Ja he paistoivat pääsiäislampaan tulessa, niinkuin sopi: teurasuhreja he laittoivat vaskikattoihin ja pannuihin hyvän tuoksun kanssa,
13 Ja asettivat ne kaiken kansan eteen, ja sen jälkeen he valmistautuivat itselleen ja papeille, veljilleen, Aaronin pojille.
14 Sillä papit uhrasivat rasvaa yöhön asti, ja leeviläiset valmistautuivat, ja papit, heidän veljensä, Aaronin pojat.
15 Myös pyhät laulajat, Aasafin pojat, olivat järjestyksessään Daavidin määräyksen mukaan, Asaf, Sakarias ja Jedutun, joka oli kuninkaan seurasta.
16 Lisäksi portinvartijat olivat joka portilla; Kenenkään ei ollut luvallista poiketa tavallisesta palveluksestaan, sillä heidän veljensä leeviläiset valmistautuivat heitä varten.
17 Näin tapahtui se, mikä Herran uhriin kuului, sinä päivänä, jotta he viettäisivät pääsiäistä,
18 Ja uhraa teurasuhreja Herran alttarilla kuningas Josian käskyn mukaan.
19 Niin israelilaiset, jotka olivat paikalla, viettivät pääsiäistä siihen aikaan ja makean leivän juhlaa seitsemän päivää.
20 Ja sellaista pääsiäistä ei pidetty Israelissa profeetta Samuelin ajoista lähtien.
21 Niin, kaikki Israelin kuninkaat eivät pitäneet sellaista pääsiäistä kuin Josias ja papit, ja leeviläiset ja juutalaiset, pitäneet koko Israelin kanssa, jotka löydettiin asumasta Jerusalemista.
22 Josian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin tätä pääsiäistä.
23 Ja teot eli Josias olivat oikeamielisiä hänen Herransa edessä sydämellä, joka oli täynnä jumalisuutta.
24 Mitä tulee hänen aikanaan tapahtuneisiin asioihin, ne on kirjoitettu muina aikoina niistä, jotka tekivät syntiä ja tekivät pahaa Herraa vastaan enemmän kuin kaikki kansat ja valtakunnat, ja kuinka he saivat hänet suuresti murheelliseksi, niin että Herra nousi Israelia vastaan.
25 Kaikkien näiden Josian tekojen jälkeen tapahtui, että farao, Egyptin kuningas, tuli nostamaan sotaa Karkamiin Eufratin päälle; ja Josia lähti häntä vastaan.
26 Mutta Egyptin kuningas lähetti hänen tykönsä sanomaan: "Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi, Juudean kuningas?"
27 En ole lähettänyt minua Herralta sinun kimppusi; Sillä minun sotani on Eufratilla, ja nyt Herra on minun kanssani, ja Herra on minun kanssani ja pakottaa minut eteenpäin. Poistu minusta, äläkä ole Herraa vastaan.
28 Mutta Josia ei káännytnyt pois vaunujaan hänestä, vaan ryhtyi taistelemaan hänen kanssaan, ottamatta huomioon profeetta Jeremyn sanoja, jotka Herran suusta puhuttiin:
29 Mutta he liittyivät taisteluun hänen kanssaan Magiddon tasangolla, ja ruhtinaat hyökkäsivät kuningas Josiasta vastaan.
30 Silloin kuningas sanoi palvelijoilleen: "Viekää minut pois taistelusta". sillä minä olen hyvin heikko. Ja heti hänen palvelijansa veivät hänet pois taistelusta.
31 Sitten hän nousi toisiin vaunuihinsa; ja tuotu takaisin Jerusalemiin kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.
32 Ja koko juutalaisessa he surivat Josiasta, niin, profeetta Jeremy valitti Josiasta, ja ylimmät miehet ja naiset valittivat häntä tähän päivään asti; ja tämä annettiin määräykseksi, joka tapahtuisi jatkuvasti kaikelle kansalle. Israelista.
33 Nämä asiat on kirjoitettu Juudan kuningasten kertomusten kirjaan ja kaikki teot, jotka Josias teki, ja hänen kunniansa ja ymmärryksensä Herran laissa, ja se, mitä hän ennen oli tehnyt, ja mitä nyt luetaan, kerrotaan Israelin ja Juudean kuningasten kirjassa.
34 Ja kansa otti Joahaksen, Josian pojan, ja asetti hänet kuninkaaksi isänsä Josian sijaan, kun tämä oli kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha.
35 Ja hän hallitsi Juudeassa ja Jerusalemissa kolme kuukautta, ja sitten Egyptin kuningas syrjäytti hänet Jerusalemin kuninkaasta.
36 Ja hän asetti maahan veroksi sata talenttia hopeaa ja yksi talentti kultaa.
37 Egyptin kuningas teki myös veljensä kuningas Joakimin Juudean ja Jerusalemin kuninkaaksi.
38 Ja hän sidoi Joakimin ja ylimykset, mutta hänen veljensä Saraces otti kiinni ja vei hänet pois Egyptistä.
39 Viisi ja kaksikymmentä vuotta vanha oli Joakim, kun hänet tehtiin kuninkaaksi Juudean ja Jerusalemin maassa; ja hän teki pahaa Herran edessä.
40 Sentähden Nabukadonosor, Baabelin kuningas, nousi häntä vastaan, sitoi hänet vaskiketjulla ja vei hänet Babyloniin.
41 Nabukadonosor otti myös Herran pyhistä astioista, vei ne pois ja asetti ne omaan temppeliinsä Babylonissa.
42 Mutta se, mitä hänestä ja hänen saastaisuudestaan ja jumalattomuudestaan on kirjoitettu, on kirjoitettu kuningasten aikakirjoihin.
43 Ja hänen poikansa Joakim tuli kuninkaaksi hänen sijaansa; hänet tehtiin kuninkaaksi kahdeksantoista vuoden ikäisenä;
44 Ja hän hallitsi Jerusalemissa vain kolme kuukautta ja kymmenen päivää; ja teki pahaa Herran edessä.
45 Niin vuoden kuluttua Nabukadonosor lähetti viedä hänet Babyloniin Herran pyhien astioiden kanssa;

46 Ja teki Sidkiasta Juudean ja Jerusalemin kuninkaaksi, kun hän oli kahdenkymmenen vuoden vanha; ja hän hallitsi yksitoista vuotta:
47 Ja hän teki myös pahaa Herran silmissä, eikä välittänyt sanoista, jotka profeetta Jeremy oli puhunut hänelle Herran suusta.
48 Ja kun kuningas Nabukadonosor oli vannonut hänet Herran nimeen, hän vannoi itsensä ja kapinoi; ja paaduttaen niskansa ja sydämensä, hän rikkoi Herran, Israelin Jumalan, lait.
49 Myös kansan ja pappien käskynhaltijat tekivät paljon lain vastaisia tekoja ja läpäisivät kaiken saastutuksen, joka oli kaikkien kansojen kohdalla, ja saastuttivat Herran temppelin, joka oli pyhitetty Jerusalemissa.
50 Mutta heidän isiensä Jumala lähetti sanansaattajansa kautta kutsumaan heidät takaisin, koska hän säästi heidät ja myös majansa.
51 Mutta he pilkkasivat hänen sanansaattajaansa; ja katso, kun Herra puhui heille, he pilkkasivat hänen profeettojaan:
52 Niin pitkälle, että hän vihastui kansaansa heidän suuresta jumalattomuudestaan ja käski kaldealaisten kuninkaiden hyökätä heitä vastaan;
53 He tappoivat nuorukaiset miekalla, niin, jopa heidän pyhän temppelinsä piirissä, eivätkä säästäneet nuorta miestä eivätkä piikaa, vanhaa miestä tai lasta heidän keskuudessaan; sillä hän antoi kaiken heidän käsiinsä.
54 Ja he ottivat kaikki Herran pyhät kalut, sekä suuret että pienet, Jumalan arkin astioiden ja kuninkaan aarteiden kanssa ja veivät ne Baabeliin.
55 Mitä tulee Herran temppeliin, se poltettiin ja Jerusalemin muurit murskattiin ja sen tornit sytytettiin tuleen.
56 Ja mitä tulee hänen loistaviin asioihinsa, he eivät koskaan lakanneet, ennen kuin he olivat kuluttaneet ja tehneet ne kaikki tyhjäksi; ja kansan, jota ei miekalla tapettu, hän vei Babyloniin.
57 jotka tulivat hänen ja hänen lastensa palvelijoiksi, kunnes persialaiset tulivat kuninkaaksi, toteuttamaan Herran sanan, jonka Jeremyn suun kautta puhuttiin:
58 Siihen asti, kunnes maa on nauttinut sapateistaan, hän lepää koko autioitumisensa ajan, siihen asti, kunnes se on seitsemänkymmentä vuotta.

KAPPALE 2

1 Kyyroksen persialaisten kuninkaan ensimmäisenä hallitusvuotena, että Herran sana toteutuisi, jonka hän oli luvannut Jeremyn suun kautta;
2 Herra nosti Kyyroksen, persialaisten kuninkaan, hengen, ja hän julisti koko valtakuntansa kautta ja myös kirjoittamalla:
3 Sanoen: Näin sanoo Kyyros, persialaisten kuningas; Israelin Herra, Korkein Herra, on asettanut minut koko maailman kuninkaaksi,
4 Ja käski minun rakentaa hänelle talon Jerusalemiin juutalaiseen.
5 Jos siis teistä on joku hänen kansastaan, niin Herra, hänen Herransa, olkoon hänen kanssaan ja menköön ylös Jerusalemiin, joka on Juudeassa, ja rakentakoon Israelin Herran huoneen. on Herra, joka asuu Jerusalemissa.
6 Joka sitten asuu ympärillä olevilla paikoilla, auttakoon häntä, sanon minä, hänen naapureitaan kullalla ja hopealla,
7 Lahjoilla, hevosilla ja karjalla ja muulla tavalla, jotka on annettu lupauksella, Herran temppeliä varten Jerusalemissa.
8 Silloin Juudean sukukuntien ja Benjaminin heimon päämies nousi; myös papit ja leeviläiset ja kaikki ne, joiden mieli Herra oli halunnut mennä ylös ja rakentaa Herralle huonetta Jerusalemiin,
9 Ja ne, jotka asuivat heidän ympärillään ja auttoivat heitä kaikessa hopealla ja kullalla, hevosilla ja karjalla ja hyvin monella suurella joukolla ilmaisia lahjoja, joiden mielet olivat siihen kiihtyneet.
10 Kuningas Kyyros toi myös pyhät astiat, jotka Nabukadonosor oli vienyt pois Jerusalemista ja pystyttänyt epäjumalien temppeliinsä.
11 Kun Kyyros persialaisten kuningas oli tuonut heidät esiin, luovutti hän ne rahastonhoitajalleen Mithridatesille:
12 Ja hän luovutti heidät Sanabassarille, Juudean maaherralle.
13 Ja tämä oli heidän lukunsa; Tuhat kultaista maljaa ja tuhat hopeaa, suitsutusastiaa hopeaa kaksikymmentäyhdeksän, malleja kultaisia kolmekymmentä ja hopeamaljaa kaksituhatta neljäsataa kymmenen ja tuhat muuta astiaa.
14 Kaikki kulta- ja hopea-astiat, jotka vietiin pois, oli viisituhatta neljäsataa kuusikymmentäyhdeksän.
15 Sanabassar vei nämä yhdessä vankien kanssa Babylonista Jerusalemiin.
16 Mutta Artexerxesin aikana persialaisten kuninkaan Belemus, Mithridates ja Tabellius, ja Rathumus, ja Beeltethmus ja Semellius sihteeri ja muut, jotka olivat heidän kanssaan toimessa, asuivat Samariassa ja muissa paikoissa, kirjoittivat hänelle vastaan Juudeassa ja Jerusalemissa asuville nämä kirjeet seuraavat;
17 Kuningas Artexerxes, meidän herramme, palvelijoillesi, Rathumukselle, kirjoittajalle ja Semelliukselle, kirjurille, ja muulle heidän neuvostolleen ja tuomareille, jotka ovat Selosyriassa ja Fenikiassa.
18 Olkoon nyt herralle kuninkaalle tiedossa, että juutalaiset, jotka ovat nousseet sinusta meidän luoksemme, tulevat Jerusalemiin, tuohon kapinalliseen ja pahaan kaupunkiin, rakentavat toreja ja korjaavat sen muureja ja laskevat perustuksen temppeli.
19 Jos tämä kaupunki ja sen muurit jälleen rakennetaan, he eivät ainoastaan kieltäydy maksamasta veroa, vaan myös kapinoivat kuninkaita vastaan.
20 Ja koska temppeliin liittyvät asiat ovat nyt käsillä, meidän mielestämme on sopivaa olla laiminlyömättä sellaista asiaa,
21 Mutta puhua herrallemme kuninkaalle, jotta se voitaisiin etsiä isäsi kirjoista, jos tahdot:
22 Ja sinä löydät aikakirjoista, mitä näistä asioista on kirjoitettu, ja ymmärrät, että tuo kaupunki oli kapinallinen ja vaivasi sekä kuninkaita että kaupunkeja.
23 Ja että juutalaiset olivat kapinoivia ja nostivat aina siellä sotia; sentähden tämäkin kaupunki autioitui.
24 Sentähden me nyt julistamme sinulle, oi herra kuningas, että jos tämä kaupunki rakennetaan uudelleen ja sen muurit pystytetään uudelleen, sinulla ei ole tästedes kulkua Celosyriaan ja Foinikaan.
25. Sitten kuningas kirjoitti jälleen Rathumukselle, kirjoittajalle, Beeltethmukselle, kirjuri Semelliukselle ja muille palveluksessa oleville ja Samarian, Syyrian ja Fenikian asukkaille tällä tavalla.
26 Olen lukenut sen kirjeen, jonka te minulle lähetitte. Sentähden minä käskin tutkia tarkasti, ja on havaittu, että se kaupunki oli alusta asti taistellut kuninkaita vastaan.
27 Ja miehet, jotka siinä olivat, joutuivat kapinaan ja sotaan, ja Jerusalemissa oli väkeviä kuninkaita ja julmia, jotka hallitsivat ja maksoivat veroa Selosyriassa ja Fenikiassa.
28 Nyt minä olen käskenyt estää niitä miehiä rakentamasta kaupunkia ja varokaa, ettei siinä enää tapahdu;
29 Ja että nuo jumalattomat työntekijät eivät enää jatkaisi kuninkaiden ärsyyntymiseen,
30 Kun kuningas Artexerxes hänen kirjeensä luettavana, Rathumus ja kirjuri Semellius ja muut, jotka olivat heidän kanssaan toimessa, lähtivät kiireesti Jerusalemia kohti

ratsumiesjoukon ja joukon ihmisiä taistelujonossa, ja alkoivat estää rakentajia. ; ja Jerusalemin temppelin rakentaminen keskeytettiin Dareioksen persialaisten kuninkaan toiseen hallitusvuoteen asti.

LUKU 3

1 Kun Dareios hallitsi, hän järjesti suuret pidot kaikille alamaisilleen ja koko perheelleen ja kaikille Median ja Persian ruhtinaille,
2 Ja kaikille käskynhaltijoille ja päällikköille ja kapteeneille, jotka olivat hänen alaisuudessaan, Intiasta Etiopiaan, sadankahdenkymmenen seitsemän maakunnan.
3 Ja kun he olivat syöneet ja juoneet ja tulleet tyytyväisinä kotiin, meni kuningas Dareios makuuhuoneeseensa ja nukkui ja heräsi pian.
4 Silloin kolme nuorta miestä, jotka olivat kuninkaan ruumista vartijoista, puhuivat keskenään;
5. Jokainen meistä puhukoon tuomionsa: joka voittaa ja jonka tuomio näyttää muita viisaammalta, sille kuningas Dareios antaa suuria lahjoja ja suuria voittoja.
6 Niinkuin pukeutua purppuraan, juoda kultaa ja nukkua kullan päällä, ja vaunut, joissa on kultaiset suitset, ja päähine hienosta pellavaisesta, ja ketju hänen kaulassaan.
7 Ja hän istuu Dareioksen viereen hänen viisautensa tähden, ja hänen serkkunsa Dareioksen nimi on.
8 Ja sitten jokainen kirjoitti tuomionsa, sinetöi sen ja asetti sen kuningas Dareioksen tyynyn alle;
9 Ja sanoi, että kun kuningas on noussut ylös, jotkut antavat hänelle kirjoitukset; ja kenen puolelta kuningas ja kolme Persian ruhtinasta tuomitsevat, että hänen tuomionsa on viisain, hänelle annetaan voitto, niinkuin määrättiin.
10 Ensimmäinen kirjoitti: Viini on vahvin.
11 Toinen kirjoitti: Kuningas on vahvin.
12 Kolmas kirjoitti: Naiset ovat vahvimpia, mutta ennen kaikkea totuus vie voiton.
13 Kun kuningas nousi, he ottivat heidän kirjoituksensa ja antoivat ne hänelle, ja niin hän luki ne:
14 Ja hän lähetti kutsumaan kaikki Persian ja Median ruhtinaat, maaherrat ja päälliköt, ja kapteenit ja päälliköt.
15 Ja istutti hänet kuninkaalliseen tuomioistuimeen; ja kirjoitukset luettiin ennen heitä.
16 Ja hän sanoi: kutsu nuorukaiset, niin he julistavat tuomionsa. Joten heille kutsuttiin ja he tulivat sisään.
17 Ja hän sanoi heille: Ilmoittakaa meille mielenne kirjoituksista. Sitten alkoi ensimmäinen, joka oli puhunut viinin voimasta;
18 Ja hän sanoi näin: oi miehet, kuinka ylen vahva on viini! se saa kaikki ihmiset erehtymään, jotka juovat sitä:
19 Se tekee kuninkaan ja orpolapsen mielen yhdeksi; orjasta ja vapaasta, köyhästä ja rikkaasta:
20 Se muuttaa myös jokaisen ajatuksen iloksi ja iloksi, niin ettei ihminen muista surua eikä velkaa.
21 Ja se tekee jokaisen sydämen rikkaaksi, niin ettei kukaan muista kuningasta eikä maaherraa; ja se saa puhumaan kaiken kykyjen kautta:
22 Ja kun he ovat maljoissaan, he unohtavat rakkautensa sekä ystäviään että veljiä kohtaan, ja vähän myöhemmin he vetävät esiin miekkoja.
23 Mutta kun he ovat viinistä, eivät he muista, mitä ovat tehneet.
24 Oi miehet, eikö viini ole vahvin, joka pakottaa tekemään näin? Ja kun hän oli niin puhunut, hän vaikeni.

LUKU 4

1 Sitten toinen, joka oli puhunut kuninkaan voimasta, alkoi sanoa:
2 Oi te miehet, eivätkö miehet ole ylivoimaisia, jotka hallitsevat merta ja maata ja kaikkea niissä olevaa?
3 Mutta kuningas on väkevämpi, sillä hän on kaiken tämän herra ja hallitsee niitä; ja mitä hän käskee heidän tehdä, he tekevät.
4 Jos hän käskee heitä sotimaan toisiaan vastaan, niin he tekevät sen: jos hän lähettää heidät vihollisia vastaan, he menevät ja murskaavat vuorten muureja ja torneja.
5 He surmaavat ja tapetaan, eivätkä riko kuninkaan käskyä; jos he saavat voiton, he vievät kuninkaalle kaiken, samoin kuin saaliin, niinkuin kaikki muukin.
6 Samoin ne, jotka eivät ole sotilaita eivätkä ole tekemisissä sotien kanssa, vaan käyttävät avioliittoa, kun he ovat jälleen niittäneet, mitä he olivat kylväneet, he tuovat sen kuninkaalle ja pakottavat toisiaan maksamaan veroa kuninkaalle.
7 Mutta hän on vain yksi mies: jos hän käskee tappaa, he tappavat; jos hän käskee säästää, he säästävät;
8 Jos hän käskee lyödä, he lyövät; jos hän käskee tehdä autioksi, he tekevät autioksi; jos hän käskee rakentaa, he rakentavat;
9 Jos hän käskee kaataa, he hakataan; jos hän käskee istuttaa, he istuttavat.
10 Niin koko hänen kansansa ja hänen sotajoukkonsa tottelevat häntä; lisäksi hän makaa, syö ja juo ja lepää.
11 Ja nämä valvovat hänen ympärillään, eikä kukaan saa lähteä ja tehdä omia asioitaan, eivätkä he missään asiassa tottele häntä.
12 Oi te miehet, kuinka ei kuningas olisi mahtavin, kun häntä tottelee sellaisessa muodossa? Ja hän piti kieltään.
13 Sitten kolmas, joka oli puhunut naisista ja totuudesta, (tämä oli Sorobabel) alkoi puhua.
14 Oi te miehet, ei se suuri kuningas, ei ihmisten paljous, eikä viini ole se, joka on parempi; Kuka sitten hallitsee heitä, vai onko heillä herraus? eivätkö he ole naisia?
15 Naiset ovat synnyttäneet kuningasta ja kaikkea kansaa, joka hallitsee merellä ja maalla.
16 Heistäkin he tulivat, ja he ruokkivat niitä, jotka istuttivat viinitarhoja, joista viini tulee.
17 He tekevät myös vaatteita miehille; nämä tuovat kunniaa ihmisille; ja miehet eivät voi olla ilman naisia.
18 Niin, ja jos miehet ovat koonneet yhteen kultaa ja hopeaa tai mitä tahansa muuta hyvää, eivätkö he rakasta naista, joka on miellyttävä suosiossa ja kauneudessa?
19 Ja antaessaan kaiken tämän mennä, eivät he aukko, ja jopa suu auki, kiinnittäkö silmänsä häneen; ja eivätkö kaikki ihmiset halua häntä enemmän kuin hopeaa tai kultaa tai mitään muuta hyvää?
20 Mies jättää oman isänsä, joka hänet on kasvattanut, ja oman maansa ja sitoutuu vaimoonsa.
21 Hän ei suostu viettämään elämäänsä vaimonsa kanssa. eikä muista isää eikä äitiä eikä isänmaata.
22 Siitä teidän on myös tiedettävä, että naiset hallitsevat teitä: ettekö tee työtä ja vaivaa ja anna ja tuo kaikki naiselle?
23 Niin, mies ottaa miekkansa ja lähtee ryöstämään ja varastamaan, purjehtimaan merellä ja joilla;
24 Ja katselee leijonaa ja menee pimeyteen; ja kun hän varastaa, ryösti ja ryöstää, hän tuo sen rakkautensa eteen.
25 Sentähden mies rakastaa vaimoaan enemmän kuin isäänsä tai äitiään.
26 Niin, monet ovat joutuneet kesken älynsä naisten puolesta ja ryhtyneet palvelijoiksi heidän tähtensä.
27 Monet ovat myös kadonneet, erehtyneet ja syntiä tehneet naisten puolesta.

28 Ja nyt ettekö usko minua? eikö kuningas ole suuri vallassaan? eivätkö kaikki alueet pelkää koskettavansa häneen?
29 Mutta minä näin hänen ja kuninkaan sivuvaimon Apamen, ihailtavan Bartakuksen tyttären, istuvan kuninkaan oikealla puolella,
30 Ja otti kruunun kuninkaan päästä ja asetti sen hänen päähänsä; hän löi kuningasta myös vasemmalla kädellään.
31 Mutta kaikesta tästä huolimatta kuningas tuijotti ja katseli häntä suu auki: jos tämä nauroi hänelle, nauroi hänkin; mutta jos hän oli häneen pahoillaan, kuningas imarteli, jotta tämä tekisi sovinnon hänen kanssaan. uudelleen.
32 Oi te miehet, kuinka voi olla, että naisten ei pitäisi olla vahvoja, kun he näin tekevät?
33 Silloin kuningas ja ruhtinaat katsoivat toisiaan, ja hän rupesi puhumaan totuutta.
34 Oi miehet, eivätkö naiset ole vahvoja? suuri on maa, korkea on taivas, nopea on aurinko matkallaan, sillä hän kiertää taivaat ympäri ja hakee tiensä takaisin omalle paikalleen yhdessä päivässä.
35 Eikö hän ole suuri, joka näitä tekee? sen tähden suuri on totuus ja väkevämpi kuin kaikki.
36 Koko maa huutaa totuutta, ja taivas siunaa sitä; kaikki teot vapisevat ja vapisevat sen edessä, eikä siinä ole mitään vääryyttä.
37 Viini on paha, kuningas on jumalaton, naiset ovat jumalattomia, kaikki ihmisten lapset ovat pahoja, ja sellaisia ovat kaikki heidän pahat tekonsa; eikä niissä ole totuutta; vääryydessään he myös hukkuvat.
38 Totuus pysyy ja on aina vahva; se elää ja voittaa iankaikkisesti.
39 Hän ei ota vastaan henkilöitä eikä palkintoja; mutta hän tekee sitä, mikä on oikeudenmukaista, ja pidättäytyy kaikesta vääryydestä ja pahasta; ja kaikki miehet voivat hyvin, kuten hänen työnsä.
40 Eikä hänen tuomiossaan ole mitään vääryyttä; ja hän on kaikkien aikojen voima, valtakunta, voima ja majesteetti. Siunattu olkoon totuuden Jumala.
41 Ja sillä hän vaikeni. Ja koko kansa huusi ja sanoi: "Suuri on totuus ja mahtava yli kaiken".
42 Silloin kuningas sanoi hänelle: "Pyydä mitä tahdot enemmän kuin kirjoituksessa on määrätty, niin me annamme sen sinulle, koska sinut on todettu viisaammaksi." ja sinä istut vieressäni, ja sinua kutsutaan serkkuni.
43 Silloin hän sanoi kuninkaalle: Muista lupaasi, jonka olet vannonut rakentaaksesi Jerusalemin sinä päivänä, jona tulit valtakuntaasi,
44 Ja lähettämään pois kaikki Jerusalemista viety astiat, jotka Kyyros erotti, kun hän lupasi tuhota Babylonin ja lähettää ne takaisin sinne.
45 Sinä olet myös luvannut rakentaa temppelin, jonka edomilaiset polttivat, kun kaldealaiset tekivät Juudean autioksi.
46 Ja nyt, oi herra kuningas, tämä on se, mitä minä vaadin ja mitä haluan sinulta, ja tämä on ruhtinaallinen ylellisyys, joka lähtee sinusta itsestäsi: sen tähden minä tahdon, että täytät lupauksen, jonka täytät omalla suullasi sinä olet vannonut taivaan kuninkaalle.
47 Silloin kuningas Dareios nousi, suuteli häntä ja kirjoitti hänelle kirjeitä kaikille rahastonhoitajille ja luutnanteille ja päälliköille ja käskynhaltijoille, jotta he kuljettaisivat turvallisesti tiellään sekä hänet että kaikki, jotka lähtevät hänen kanssaan rakentamaan Jerusalemia. .
48 Hän kirjoitti kirjeitä myös luutnanteille, jotka olivat Celosyriassa ja Fenikassa, ja heille Libanoksessa, että he tuovat setripuuta Libanuksesta Jerusalemiin ja rakentaisivat kaupungin hänen kanssaan.
49 Lisäksi hän kirjoitti kaikille juutalaisille, jotka lähtivät hänen valtakunnastaan juutalaisuuteen, heidän vapaudestaan, ettei yksikään upseeri, ei hallitsija, ei luutnantti eikä rahastonhoitaja väkisin menisi heidän oviinsa.
50 Ja koko heidän hallussaan oleva maa on vapaa ilman veroa; ja että edomilaiset antaisivat haltuunsa juutalaisten kylät, jotka heillä silloin oli:
51 Niin, että temppelin rakentamiseen annettaisiin vuosittain kaksikymmentä talenttia siihen aikaan asti, jolloin se rakennettiin;
52 Ja muut kymmenen talenttia vuosittain huolehtimaan polttouhreista alttarilla joka päivä, niin kuin heillä oli käsky uhrata seitsemäntoista:
53 Ja että kaikki, jotka lähtivät Babylonista rakentamaan kaupunkia, saisivat vapaan vapauden, samoin kuin heidän jälkeläisensä ja kaikki papit, jotka lähtivät pois.
54 Hän kirjoitti myös aiheesta. maksut ja pappien vaatteet, joissa he palvelevat;
55 Samoin leeviläisten maksut, jotka annetaan heille siihen päivään asti, jolloin huone valmistui ja Jerusalem rakennettiin.
56 Ja hän käski antaa kaikille kaupungin pitäjille eläkkeet ja palkat.
57 Hän lähetti pois myös kaikki astiat Babylonista, jotka Kyyros oli eristänyt; ja kaikki, mitä Kyyros oli käskenyt antaa, käski hänen myös tehdä ja lähettää Jerusalemiin.
58 Nyt kun tämä nuori mies oli lähtenyt, kohotti hän kasvonsa taivasta kohti Jerusalemia kohti ja ylisti taivaan kuningasta,
59 Ja sanoi: sinusta tulee voitto, sinusta tulee viisaus, ja sinun on kunnia, ja minä olen sinun palvelijasi.
60 Siunattu olet sinä, joka annat minulle viisautta, sillä minä kiitän sinua, isiemme Herra.
61 Ja niin hän otti kirjeet, meni ulos ja tuli Babyloniin ja kertoi sen kaikille veljilleen.
62 Ja he ylistivät isiensä Jumalaa, koska hän oli antanut heille vapauden ja vapauden
63 mennä ylös ja rakentaa Jerusalemia ja temppeliä, joka on hänen nimensä mukaan kutsuttu; ja he pitivät juhlaa soittimilla ja ilolla seitsemän päivää.

LUKU 5

1 Tämän jälkeen valittiin sukukuntien päämiehet heimojensa mukaan menemään vaimoineen ja poikineen ja tyttärineen, palvelijoineen ja piikaneen ja karjansa kanssa.
2 Ja Dareios lähetti heidän kanssaan tuhat ratsumiestä, kunnes he olivat tuoneet heidät takaisin Jerusalemiin, soittimilla, tabreteilla ja huiluilla.
3 Ja kaikki heidän veljensä leikkivät, ja hän sai heidät menemään ylös heidän kanssaan.
4 Ja nämä ovat niiden miesten nimet, jotka menivät ylös, sukukuntiensa mukaan sukukuntiensa keskuudessa, useiden päämiestensä mukaan.
5 Papit, Piineksen, Aaronin pojan, pojat: Jeesus, Josedekin poika, Saraajan pojan, ja Joakim, Zorobabelin poika, Salatielin pojan poika, Daavidin suvusta, Pharesin suvusta, Juudan heimo;
6 Joka puhui viisaita tuomioita Persian kuninkaan Dareioksen edessä toisena hallitusvuotena, Nisan-kuussa, joka on ensimmäinen kuukausi.
7 Ja nämä ovat juutalaisia, jotka nousivat vankeudesta, jossa he asuivat muukalaisina, jotka Nabukadonosor, Babylonin kuningas, oli vienyt pois Babyloniin.
8 Ja he palasivat Jerusalemiin ja muihin juutalaisten osiin, kukin omaan kaupunkiinsa, joka tuli Zorobabelin, Jeesuksen, Nehemian ja Sakariaan ja Reesaiaan, Eneniuksen ja

Mardokeuksen kanssa. Beelsarus, Aspharasus, Reelius, Roimus ja Baana, heidän oppaansa.
9 Heidän kansansa ja heidän maaherransa, Phoroksen poikien, luku kaksituhatta sata seitsemänkymmentä kaksi; Safatin pojat neljäsataa seitsemänkymmentä kaksi;
10 Aresin poikia seitsemänsataa viisikymmentä kuusi;
11 Faat-Moabin poikia kaksituhatta kahdeksansataa kaksitoista;
12 Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataa viisikymmentä neljä: Zathulin jälkeläisiä yhdeksänsataa neljäkymmentä viisi, Korben poikia seitsemänsataa viisi, Banin poikia kuusisataa neljäkymmentä kahdeksan;
13 Bebain poikia kuusisataa kaksikymmentä kolme, Sadaksen jälkeläisiä kolmetuhatta kaksisataa kaksikymmentä kaksi;
14 Adonikamin poikia kuusisataa kuusikymmentä seitsemän: Bagoin poikia kaksituhatta kuusikymmentä kuusi, Adinin poikia neljäsataa viisikymmentä neljä;
15 Ateresian jälkeläisiä yhdeksänkymmentäkaksi: Ceilanin ja Azetan poikia kuusikymmentäseitsemän, Azuranin jälkeläisiä neljäsataa kolmekymmentä kaksi;
16 Ananiaan jälkeläisiä sata yksi: Aromin jälkeläisiä kolmekymmentä kaksi, Bassan jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentä kolme, Asefuritin jälkeläisiä sata kaksi;
17 Meteruksen jälkeläisiä kolmetuhatta viisi, Bethlomonin poikia sata kaksikymmentä kolme;
18 Netofaalaisia viisikymmentäviisi, anatotialaisia sataviisikymmentäkahdeksan, Betsamoksen neljäkymmentäkaksi;
19 Kirjatiarialaisia kaksikymmentäviisi, Kafiraa ja Berottia seitsemänsataa neljäkymmentä kolme, Piirasta seitsemänsataa;
20 Chadiaksen ja Ammidoin neljäsataa kaksikymmentä kaksi, Ciraman ja Gabdesin, kuusisataa kaksikymmentä yksi;
21 Macalonialaisia sata kaksikymmentäkaksi, Betoliuksen viisikymmentäkaksi, Nefin poikia sata viisikymmentä kuusi;
22 Calamolalusin ja Onuksen poikia seitsemänsataa kaksikymmentäviisi, Jerekuksen poikia kaksisataa neljäkymmentä viisi;
23 Hannaksen jälkeläisiä kolmetuhatta kolmesataa kolmekymmentä;
24 Papit: Jeddun pojat, Jeesuksen pojan, Sanasibin poikien joukossa, yhdeksänsataa seitsemänkymmentäkaksi, Meruthin poikia tuhat viisikymmentä kaksi;
25 Fassaronin jälkeläisiä tuhat neljäkymmentä seitsemän, Karmen jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista.
26 Leeviläiset: Jessuen pojat, Kadmiel, Banuas ja Sudias, seitsemänkymmentäneljä.
27 Pyhät laulajat: Aasafin pojat, sata kaksikymmentä kahdeksan.
28 Portinvartijat: Salumin pojat, Jatalin pojat, Talmonin pojat, Dakobin pojat, Tetan pojat, Saamen pojat, kaikkiaan satakolmekymmentäyhdeksän.
29 Temppelin palvelijat: Esaun pojat, Asifan pojat, Tabaotin pojat, Keraan pojat, Sudin pojat, Faleaan pojat, Labanan pojat, Graban pojat,
30 Acuan pojat, Utan pojat, Cetabin pojat, Agaban pojat, Subain pojat, Anaanin pojat, Katuan pojat, Geddurin pojat,
31 Airuksen pojat, Daisanin pojat, Noeban pojat, Haseban pojat, Gazeran pojat, Azian pojat, Piineksen pojat, Azaren pojat, Bastain pojat, Asanan pojat , Meanin pojat, Nafisin pojat, Akubin pojat, Asifin pojat, Assurin pojat, Farakimin pojat, Basalotin pojat,
32 Meedan pojat, Kutan pojat, Charean pojat, Charkuksen pojat, Asererin pojat, Tomoin pojat, Nasithin pojat, Atifan pojat.
33 Salomon palvelijoiden pojat: Asafionin pojat, Phariran pojat, Jeelin pojat, Losonin pojat, Israelin pojat, Safetin pojat,
34 Hagian pojat, Pharacaretin pojat, Sabin pojat, Sarothien pojat, Masiaksen pojat, Garin pojat, Adduksen pojat, Suban pojat, Aferran pojat, Barodiksen pojat , Sabatin pojat, Allomin pojat.
35 Kaikkia temppelin palvelijoita ja Salomon palvelijoiden poikia oli kolmesataa seitsemänkymmentä kaksi.
36 Nämä tulivat Thermelethistä ja Thelersasista, Charaathalar johdatti heitä ja Aalar;
37 He eivät myöskään voineet näyttää sukuaan eivätkä sukuaan, kuinka he olivat Israelista: Ladanin, Banin pojan, jälkeläisiä, Nekodanin poikia, kuusisataa viisikymmentä kaksi.
38 Ja papeista, jotka anastivat pappeuden viran, mutta joita ei löydetty: Obdian pojat, Akkosin pojat, Adduksen pojat, joka meni naimisiin Augian kanssa, yhden Barzeluksen tyttäristä, ja sai nimensä hänen nimensä mukaan.
39 Ja kun kuvauksia näiden miesten sukulaisista etsittiin rekisteristä, mutta niitä ei löydetty, heidät poistettiin pappeuden viran hoitamisesta:
40 Sillä Nehemia ja Atharias sanoivat heille, etteivät he saisi osallisiksi pyhistä asioista, ennen kuin nousee ylimmäinen pappi, joka oli puettu oppiin ja totuuteen.
41 Niin Israelista, kahdentoista vuoden ikäisistä ja sitä vanhemmista, oli kaikkia neljäkymmentä tuhatta, paitsi palvelijoita ja palvelijoita kaksituhatta kolmesataa kuusikymmentä.
42 Heidän palvelijoitaan ja piikojaan oli seitsemäntuhatta kolmesataa neljäkymmentä seitsemän: laulavia miehiä ja laulavia naisia, kaksisataa neljäkymmentä viisi.
43 Neljäsataakolmekymmentäviisi kamelia, seitsemäntuhattakolmekymmentäkuusi hevosta, kaksisataaneljäkymmentäviisi muulia, viisituhatta viisisataakaksikymmentäviisi petoa, jotka käyttivät ikeeseen.
44 Ja muutamat heidän perheensä päämiehistä, kun he tulivat Jumalan temppeliin, joka on Jerusalemissa, lupasivat pystyttää huoneen takaisin omalle paikalleen kykyjensä mukaan,
45 Ja antamaan teosten pyhään aarrekammioon tuhat puntaa kultaa, viisituhatta hopeaa ja sata papin pukua.
46 Ja niin asuivat papit ja leeviläiset ja kansa Jerusalemissa ja maalla, myös veisaajat ja ovenvartijat; ja koko Israelin kylissään.
47 Mutta kun seitsemäs kuukausi oli käsillä ja kun israelilaiset olivat kukin omalla paikallaan, tulivat he kaikki yksimielisesti ensimmäisen portin avoimeen paikkaan, joka on itään päin.
48 Silloin nousivat Jeesus, Josedekin poika, ja hänen veljensä papit ja Sorobabel, Salatielin poika, ja hänen veljensä, ja valmistivat Israelin Jumalan alttarin,
49 uhraamaan sen päällä polttouhreja, niin kuin Mooseksen, Jumalan miehen, kirjassa on nimenomaisesti käsketty.
50 Ja heidän luokseen koottiin maan muista kansoista, ja he pystyttivät alttarin hänen omalle paikalleen, koska kaikki maan kansat olivat vihollisia heidän kanssaan ja sorsivat heitä; ja uhrasivat teurasuhreja ajan mukaan ja polttouhreja Herralle aamulla ja illalla.
51 Ja he viettivät myös tabernaakkelijuhlaa, niinkuin laissa on käsketty, ja uhrasivat joka päivä, kuten oli sovittu.
52 Ja sen jälkeen jatkuvat uhrilahjat ja sapattien ja uusien kuun ja kaikkien pyhien juhlien uhri.
53 Ja kaikki, jotka olivat tehneet jonkin lupauksen Jumalalle, alkoivat uhrata uhreja Jumalalle seitsemännen kuun ensimmäisestä päivästä, vaikka Herran temppeliä ei ollut vielä rakennettu.
54 Ja he antoivat muurareille ja puusepäille rahaa, lihaa ja juomaa iloisesti.
55 Ja Siidonin ja Tyyron asukkaille he antoivat vaunuja tuodakseen Libanoksesta setripuita, jotka oli tuotava

kellukkeilla Joppen satamaan, niinkuin Kyyros, persialaisten kuningas, oli heille käskenyt.
56 Ja toisena vuonna ja toisena kuukautena sen jälkeen, kun hän tuli Jumalan temppeliin Jerusalemiin, alkoivat Zorobabel, Salatielin poika, ja Jeesus, Josedekin poika, ja heidän veljensä, ja papit ja leeviläiset ja kaikki, jotka olivat tulkaa Jerusalemiin vankeudesta:
57 Ja he laskivat Jumalan huoneen perustuksen toisen kuun ensimmäisenä päivänä, toisena vuonna sen jälkeen, kun he olivat tulleet Juutalaisuuteen ja Jerusalemiin.
58 Ja he asettivat leeviläiset kahdenkymmenen vuoden ikäisistä johtamaan Herran töitä. Silloin nousivat Jeesus ja hänen poikansa ja veljensä, ja hänen veljensä Kadmiel, ja Madiabunin pojat sekä Jodan, Eliadunin pojan, pojat, poikineen ja veljineen, kaikki leeviläiset, yksimielisesti työnantajat, työtä edistääkseen töitä Jumalan huoneessa. Niinpä työmiehet rakensivat Herran temppelin.
59 Ja papit seisoivat puvussaan soittimien ja trumpettien kanssa; ja leeviläisillä, Aasafin pojilla, oli symbaalit,
60 laulaen kiitosvirsiä ja ylistäen Herraa, niinkuin Daavid, Israelin kuningas, oli säätänyt.
61 Ja he lauloivat suurella äänellä lauluja Herran ylistykseksi, sillä hänen armonsa ja kirkkautensa on ikuisesti koko Israelissa.
62 Ja kaikki kansa soitti pasunaa ja huusi suurella äänellä, veisaten kiitoslauluja Herralle Herran temppelin rakentamisesta.
63 Myös papeista ja leeviläisistä ja heidän perhekuntansa päämiehistä tulivat vanhat vanhukset, jotka olivat nähneet entisen huoneen, tämän rakennuksen luo itkien ja suurella itkulla.
64 Mutta monet torvensoiton ja iloiten huusivat suurella äänellä,
65 Niin ettei torvia kuuluisi kansan itkun tähden, mutta kansa soitti ihmeellisesti, niin että se kuului kaukaa.
66 Sen vuoksi, kun Juudan ja Benjaminin heimon viholliset sen kuulivat, he ymmärsivät, mitä tuo trumpettien pahina tarkoittaisi.
67 Ja he ymmärsivät, että ne, jotka olivat vankeudessa, rakensivat temppelin Herralle, Israelin Jumalalle.
68 Niin he menivät Sorobabelin ja Jeesuksen ja sukukuntien päämiehen luo ja sanoivat heille: Me rakennamme teidän kanssanne.
69 Sillä myös me, niinkuin te, tottelemme teidän Herraanne ja uhraamme hänelle Asbasaretin, Assyrian kuninkaan, päivistä asti, joka toi meidät tänne.
70 Silloin Sorobabel ja Jeesus ja Israelin sukukuntien päälliköt sanoivat heille: ei meidän ja teidän kuulu rakentaa yhdessä huonetta Herralle, meidän Jumalallemme.
71 Me yksin rakennamme Israelin Herralle, niinkuin Kyyros, persialaisten kuningas, on meitä käskenyt.
72 Mutta maan pakanat, jotka painavat Juudean asukkaita ja pitivät heitä ahtaalla, estivät heidän rakentamisen;
73 Ja salaiset juoninsa ja yleisten suostuttelujensa ja kiukutteluillaan he estivät rakennustyön valmistumista koko kuningas Kyyroksen elinajan; niin he olivat estyneet rakentamasta kaksi vuotta, Dareioksen hallituskauteen asti.

KAPPALE 6

1 Mutta Dareios Aggeuksen ja Sakarias, Addon pojan, toisena hallitusvuotena profeetat ennustivat juutalaisille Juutalaisessa ja Jerusalemissa Herran Israelin Jumalan nimessä, joka oli heidän päällänsä.
2 Silloin nousivat Sorobaabel, Salatielin poika, ja Jeesus, Josedekin poika, ja alkoivat rakentaa Herran temppeliä Jerusalemiin, ja Herran profeetat olivat heidän kanssaan ja auttoivat heitä.
3 Samaan aikaan heidän luokseen tuli Syyrian ja Foinikin maaherra Sisinnes Sathrabusanes ja hänen toverinsa ja sanoi heille:
4 Kenen määräyksestä te rakennatte tämän talon ja tämän katon ja teet kaiken muun? ja ketkä ovat ne työmiehet, jotka näitä tekevät?
5 Mutta juutalaisten vanhimmat saivat armon, koska Herra oli käynyt vankeudessa;
6 Eikä heitä estetty rakentamasta, ennen kuin Dariukselle ilmoitettiin heistä ja vastaus saatiin.
7 Jäljennös kirjeistä, jotka Sisinnes, Syyrian ja Fenikian maaherra, ja Sathrabuzanes tovereineen, Syyrian ja Fenikian hallitsijoita, kirjoittivat ja lähettivät Dariukselle; Kuningas Dariukselle tervehdys:
(8
9 Rakennamme Herralle huoneen, suuren ja uuden, hakatuista ja kalliista kivistä ja puusta, joka on jo asetettu seinille.
10 Ja ne työt tehdään suurella vauhdilla, ja työ etenee menestyksekkäästi heidän käsissään, ja kaikella kunnialla ja ahkeruudella se on tehty.
11. Silloin me kysyimme näiltä vanhimmilta sanoen: kenen käskyllä te rakennatte tämän huoneen ja laskette näiden töiden perustuksen?
12 Sentähden, antaaksemme sinulle tietoa kirjoittamalla, me vaatimme niiltä, jotka olivat päätekijöitä, ja vaadimme heiltä kirjallisesti heidän päämiestensä nimet.
13 Niin he vastasivat meille: me olemme Herran palvelijoita, jotka ovat tehneet taivaan ja maan.
14 Ja tämän huoneen rakensi monta vuotta sitten Israelin suuri ja vahva kuningas, ja se valmistui.
15 Mutta kun isämme vihoittivat Jumalan ja tekivät syntiä Israelin Herraa vastaan, joka on taivaassa, niin hän antoi heidät Baabelin kuninkaan Nabukadonosorin, kaldealaisten, valtaan.
16 Hän puristi talon ja poltti sen ja vei vankeina olevat ihmiset Babyloniin.
17 Mutta ensimmäisenä vuonna, kun kuningas Kyyros hallitsi Babylonin maata, kuningas Kyyros kirjoitti rakentaakseen tämän huoneen.
18 Ja ne pyhät kulta- ja hopeaastiat, jotka Nabukadonosor oli vienyt pois Jerusalemin talosta ja asettanut ne omaan temppeliinsä ne Kyyros, joka kuningas toi takaisin Babylonin temppelistä, ja ne luovutettiin Zorobabel ja hallitsija Sanabassarus,
19 käskyllä viedä samat astiat pois ja panna ne Jerusalemin temppeliin; ja että Herran temppeli rakennettaisiin hänen tilalleen.
20 Ja sama Sanabassarus tuli tänne ja laski perustuksen Herran temppelille Jerusalemiin; ja siitä hetkestä lähtien, kun tämä oli vielä rakennus, se ei ole vielä täysin päättynyt.
21 Nyt siis, jos kuningas näyttää hyvältä, tutkittakoon kuningas Kyyroksen aikakirjoja:
22 Ja jos havaitaan, että Herran temppelin rakentaminen Jerusalemiin on tehty kuningas Kooren suostumuksella, ja jos herramme kuningas on niin mieltä, ilmoittakoon se meille.
23 Ja kuningas Dareios käski etsiä asiakirjoja Babylonista; ja niin Ekbatanessa, palatsissa, joka on Median maassa, löydettiin kirjakäärö, johon nämä asiat oli tallennettu.
24 Kyyroksen ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Kyyros käski rakentaa jälleen Herran temppelin Jerusalemiin, jossa uhrataan jatkuvalla tulella:
25 Sen korkeus on kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusikymmentä kyynärää, kolme riviä hakattuja kiviä ja yksi

rivi uutta puuta siitä maasta; ja sen kustannukset kuningas Kyyroksen huoneesta:
26 Ja Herran temppelin pyhät kulta- ja hopeaastiat, jotka Nabukadonosor otti Jerusalemin talosta ja toi Babyloniin, palautettaisiin Jerusalemin huoneeseen ja sijoitettaisiin siihen paikkaan, jossa ne olivat ennen.
27 Ja hän myös käski, että Sisinnes, Syyrian ja Fenikian maaherra, ja Sathrabusanes ja heidän toverinsa ja ne, jotka oli nimitetty hallitsijoiksi Syyriaan ja Foinikiaan, varoivat sekaantumasta tähän paikkaan, vaan sallivat Zorobabelin, sotaren palvelijan. Herra ja Juudean maaherra ja juutalaisten vanhimmat rakentamaan Herran temppeliä siihen paikkaan.
28 Minä olen myös käskenyt rakentaa sen jälleen kokonaiseksi; ja että he pyrkivät ahkerasti auttamaan niitä, jotka ovat juutalaisten vankeudessa, kunnes Herran huone on valmis.
29 Ja Selosyrian ja Fenikian verosta annettakoon näille miehille Herran uhreiksi, se on maaherralle Sorobaabelille, härät, oinaat ja karitsat;
30 Ja myös maissia, suolaa, viiniä ja öljyä, ja niitä jatkuvasti joka vuosi ilman erillistä kysymystä, kuten Jerusalemissa olevat papit merkitsevät, että ne kulutetaan päivittäin:
31 Että uhrattaisiin korkeimmalle Jumalalle kuninkaan ja hänen lastensa puolesta ja että he rukoilisivat henkensä edestä.
32 Ja hän käski, että jokainen, joka rikkoo, niin tai tekee tyhjäksi mitä tahansa edellä puhuttua tai kirjoitettua, hänen omasta talostaan otettaisiin puu, ja hänet hirttäköön sen päälle, ja kaikki hänen tavaransa takavarikoitiin kuninkaalle.
33 Sentähden Herra, jonka nimeä siellä huudetaan, tuhoakoon tyystin jokaisen kuninkaan ja kansan, joka ojentaa kätensä estääkseen tai vaarantaakseen sen Herran huoneen Jerusalemissa.
34 Minä Dareios, kuningas, olen määrännyt, että näiden asioiden mukaan on tehtävä uutterasti.

LUKU 7

1Sitten Sisinnes, Selosyrian ja Fenikian maaherra, ja Sathrabusanes tovereineen noudattaen kuningas Dareioksen käskyjä,
2 Valvoi hyvin huolellisesti pyhiä töitä auttaen juutalaisten vanhoja ja temppelin päälliköitä.
3 Ja niin pyhät teot menestyivät, kun profeetat Aggeus ja Sakarias profetoivat.
4 Ja he saattoivat päätökseen nämä asiat Herran, Israelin Jumalan, käskyn mukaan ja Persian kuninkaiden Kyyroksen, Dareioksen ja Artexerxesin suostumuksella.
5 Ja näin pyhä huone valmistui Adar-kuun kahdentenakymmenentenä kolmantena päivänä, Dareioksen persialaisten kuninkaan kuudentena vuonna.
6 Ja Israelin lapset, papit ja leeviläiset ja muut, jotka oli otettu heidän joukkoonsa, tekivät sen mukaan, mikä oli kirjoitettuna Mooseksen kirjassa.
7 Ja Herran temppelin vihkimiseen uhrattiin sata härkää kaksisataa oinasta ja neljäsataa karitsaa;
8 Ja kaksitoista kaurista koko Israelin synnin tähden, Israelin sukukuntien päämiesten lukumäärän mukaan.
9 Papit ja leeviläiset seisoivat pukeutuneena vaatteisiinsa, sukukuntansa mukaan, palvelemaan Herraa, Israelin Jumalaa, Mooseksen kirjan mukaan, ja ovenvartiat joka portilla.
10 Ja Israelin lapset, jotka olivat vankeudessa, viettivät pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä, sen jälkeen kun papit ja leeviläiset pyhitettiin.
11 Kaikki, jotka olivat vankeudessa, eivät olleet pyhitetyt yhdessä, vaan leeviläiset pyhitettiin kaikki yhdessä.
12 Ja niin he uhrasivat pääsiäislampaan kaikille vankeudessa oleville ja heidän veljilleen papeille ja itselleen.
13 Ja Israelin lapset, jotka olivat lähteneet vankeudesta, söivät, kaikki ne, jotka olivat eronneet maan kansan kauhistuksista ja etsivät Herraa.
14 Ja he viettivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää iloiten Herran edessä,
15 Sillä hän oli kääntänyt Assurin kuninkaan neuvon heidän puoleensa, vahvistaakseen heidän käsiään Herran, Israelin Jumalan, teoissa.

LUKU 8

1 Ja näiden tapahtumien jälkeen, kun Artexerxes, persialaisten kuningas, tuli kuninkaaksi, tuli Esdras, Saraiaan poika, Eserian pojan, Helkian pojan, Salumin pojan,
2 Sadducin poika, Akitobin poika, Amariaan pojan, Esian pojan, Meremotin pojan, Zaraian pojan, Saviaan pojan, Bokkaksen pojan, Abisumin pojan, Piineksen pojan , Eleasarin poika, ylimmäisen papin Aaronin pojan.
3 Tämä Esdra lähti Babylonista kirjurina, joka oli hyvin valmis noudattamaan Mooseksen lakia, jonka Israelin Jumala oli antanut.
4 Ja kuningas kunnioitti häntä, sillä hän sai armon hänen silmissään kaikissa hänen anoessaan.
5 Hänen kanssaan meni myös muutamia israelilaisia, leeviläisten pappeja, pyhiä laulajia, portinvartijoita ja temppelin palvelijoita Jerusalemiin,
6 Artexerxesin seitsemäntenä hallitusvuotena, viidentenä kuukautena, tämä oli kuninkaan seitsemäs vuosi; sillä he lähtivät Babylonista ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä ja tulivat Jerusalemiin sen menestyksellisen matkan mukaan, jonka Herra antoi heille.
7 Sillä Esdralla oli niin suuri taito, ettei hän jättänyt mitään pois Herran laista ja käskyistä, vaan opetti koko Israelille säädökset ja tuomiot.
8 Mutta jäljennös toimeksiannosta, jonka kuningas Artexerxes kirjoitti ja joka tuli Esdralle, papille ja Herran lain lukijalle, on tämä seuraava;
9 Kuningas Artexerxes pappille ja Herran lain lukijalle Esdralle lähettää terveisiä:
10 Kun olen päättänyt toimia armollisesti, olen antanut käskyn, että meidän valtakunnassamme olevien juutalaisten, pappien ja leeviläisten kansasta, jotka haluavat ja tahtovat, tulee sinun kanssasi mennä Jerusalemiin.
11 Niin monet, joilla on siihen mieli, lähteköön sinun kanssasi, niinkuin minä ja seitsemän ystävääni, neuvonantajat, ovat katsoneet hyväksi.
12 jotta he voisivat katsoa Juudean ja Jerusalemin asioihin sopivalla tavalla siihen, mikä on Herran laissa;
13 Ja viekää ne lahjat Israelin Herralle Jerusalemiin, jotka minä ja ystäväni olemme luvanneet, sekä kaikki kulta ja hopea, mitä Babylonin maasta löytyy, Herralle Jerusalemiin,
14 myös sillä, mitä kansa antaa Herran, heidän Jumalansa, temppeliin Jerusalemiin, ja että hopeaa ja kultaa kerättäisiin härkkejä, oinaita ja karitsoita varten ja niitä varten tarvittavia esineitä varten;
15 että he uhraavat teurasuhreja Herralle Herran, Jumalansa, alttarilla, joka on Jerusalemissa.
16 Ja mitä tahansa sinä ja veljesi teet hopealla ja kullalla, jotka tekevät Jumalasi tahdon mukaan.
17 Ja Herran pyhät astiat, jotka sinulle annetaan sinun Jumalasi temppelin käyttöön, joka on Jerusalemissa, sinun on asetettava Jumalasi eteen Jerusalemissa.
18 Ja mitä muuta sinä muistat käyttääksesi Jumalasi temppeliä, sinun on annettava se kuninkaan aarrekammiosta.

19 Ja minä, kuningas Artexerxes, olen myös käskenyt Syyrian ja Fenikian aarteiden vartijoille, että kaikki, mitä Esdras, pappi ja Korkeimman Jumalan lain lukija lähettää, antavat hänelle nopeasti,
20 Sata talenttia hopeaa, samoin vehnää sataan koriiniin asti, ja sata viinipalaa ja paljon muuta.
21 Tehköön kaikki Jumalan lain mukaan ahkerasti korkeimmalle Jumalalle, ettei viha kohtaisi kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa.
22 Minä myös käsken teitä, ettet vaadi veroa tai muita veroja keneltäkään papilta tai leeviläiseltä tai pyhiltä laulajilta tai porttivartioilta tai temppelin palvelijoilta tai keneltäkään, joka tekee työtä tässä temppelissä, ja ettei kenelläkään ole valtaa määrätä heille mitään.
23 Ja sinä, Esdras, aseta tuomarit ja vanhurskaat Jumalan viisauden mukaan, että he tuomitsevat kaikkialla Syyriassa ja Fenikiassa kaikki, jotka tuntevat sinun Jumalasi lain; ja niitä, jotka eivät sitä tiedä, sinun tulee opettaa.
24 Ja jokainen, joka rikkoo sinun Jumalasi ja kuninkaan lakia, rangaistaan ankarasti, joko kuolemalla tai muulla rangaistuksella, rahalla tai vankeudella.
25 Silloin Esdra, kirjanoppinut, sanoi: "Kiitetty olkoon ainoa Herra, minun isieni Jumala, joka on pannut nämä kuninkaan sydämeen, kirkastaakseen hänen huonettansa, joka on Jerusalemissa.
26 Ja hän on kunnioittanut minua kuninkaan ja hänen neuvonantajiensa ja kaikkien ystäviensä ja ylimystensä edessä.
27 Sentähden minä sain rohkaisun Herran, minun Jumalani, avulla ja kokosin Israelin miehiä lähtemään kanssani.
28 Ja nämä ovat päälliköt heidän sukukunnissansa ja useissa arvoissaan, jotka lähtivät minun kanssani Babylonista kuningas Artexerxesin hallituskaudella:
29 Piineksen pojista Gerson, Itamarin pojista Gamael, Daavidin pojista Lettus, Sekenian poika:
30 Fareksen pojista Sakarias; ja hänen kanssaan laskettiin sataviisikymmentä miestä:
31 Pahat-Moabin pojista Eliaonia, Sarajan poika, ja hänen kanssaan kaksisataa miestä:
32 Satoen pojista Sechenia, Jezeluksen poika, ja hänen kanssaan kolmesataa miestä: Adinin pojista Obet, Joonatanin poika, ja hänen kanssaan kaksisataa viisikymmentä miestä.
33 Eelamin pojista Josias, Gotolian poika, ja hänen kanssaan seitsemänkymmentä miestä:
34 Safatiaan pojista Saraias, Mikaelin poika, ja hänen kanssaan kuusikymmentäkymmentä miestä:
35 Joabin pojista Abadias, Jezeluksen poika, ja hänen kanssaan kaksisataakaksitoista miestä:
36 Banidin pojista Assalimot, Josafian poika, ja hänen kanssaan sata kuusikymmentä miestä:
37 Babin pojista Sakarias, Bebain poika, ja hänen kanssaan kaksikymmentäkahdeksan miestä:
38 Astatin pojista Johannes, Akatanin poika, ja hänen kanssaan sata kymmenen miestä:
39 Adonikamin pojista viimeinen, ja nämä ovat heidän nimensä: Eliphalet, Jewel ja Samaias ja heidän kanssaan seitsemänkymmentä miestä:
40 Bagon pojista Uti, Istalkuroksen poika, ja hänen kanssaan seitsemänkymmentä miestä.
41 Ja nämä minä kokosin Theras-joen tykö, jonne pystytimme telttämme kolme päivää; ja sitten minä tarkastelin niitä.
42 Mutta kun en löytänyt sieltä ketään papeista ja leeviläisistä,
43 Sitten minä lähetin Eleasarin, Iduelin ja Masmanin luo,
44 Ja Alnatan, Mamaias, Joribas, Naatan, Eunatan, Sakarias ja Mosollamon, päämiehiä ja oppineita.
45 Ja minä käskin heitä menemään päällikkö Saddeuksen luo, joka oli aarrekammion paikalla.
46 Ja käski heidän puhua Daddeukselle ja hänen veljilleen ja sen paikan rahastonhoitajille, että hän lähettää meille meille miehiä, jotka suorittaisivat papin viran Herran täyttäjille.
47 Ja meidän Herramme väkevällä kädellä he toivat meidän luoksemme taitavia miehiä Molin, Leevin pojan, Israelin pojan, pojista, Asebebian ja hänen poikinsa ja hänen veljensä, jotka olivat kahdeksantoista.
48 Ja Asebia, Annus ja Osaias, hänen veljensä, Kannuneuksen pojista, ja heidän poikiaan, oli kaksikymmentä miestä.
49 Ja temppelin palvelijo, jotka Daavid oli määränyt, ja päämiehistä leeviläisten palvelukseen, temppelin palvelijat kaksisataakaksikymmentäkymmentä, vaan nimet ilmoitettua.
50 Ja siellä minä vannoin paaston nuorille miehille Herramme edessä toivoakseni häneltä onnellista matkaa meille, että niille, jotka olivat kanssamme, lapsillemme ja karjalle:
51 Sillä minä häpein kysyä kuninkaan jalkamiehiltä ja ratsumiehiltä ja käytökseltä suojaksi vihollisiamme vastaan.
52 Sillä me olimme sanoneet kuninkaalle, että Herran, meidän Jumalamme, voima niiden kanssa, jotka häntä etsivät, tukeakseen heitä kaikessa.
53 Ja jälleen rukoilimme Herraamme koskien nämä asiat ja havaitsimme hänen olevan otollinen.
54 Sitten erotin kaksitoista pappipäällikköä, Esebrian ja Assanian, ja kymmenen miestä heidän veljistänsä heidän kanssaan.
55 Ja minä punnisin sinulle kullan ja hopean ja pyhät astiat meidän Herramme temppelissä, jotka kuningas ja hänen sinusa ja ruhtinaat ja koko Israel olivat antaneet.
56 Ja kun minä punnsin, anno sen kuusisataa viisikymmentä talenttia hopeaa ja hopea-astiaa sata talenttia ja sata talenttia kultaa,
57 Ja kaksikymmentä kultaista astiaa ja kaksitoista vaskiastiaa, hienoa vaskea, kimaltelevia kulta.
58 Ja minä sanoin hänelle: te olette pyhiä Herralle, ja astiat ovat pyhiä, ja kulta ja hopea on lupaus Herralle, isiemme Herralle.
59 Valvokaa ja säilyttäkää ei, annatte ei pappien ja leeviläisten päämiehille ja Israelin sukukuntien päämiehille Jerusalemissa, meidän Jumalamme huoneen kammioihin.
60 Niin papit ja leeviläiset, jotka olivat saaneet hopean ja kullan ja astiat, veivät ne Jerusalemiin, Herran temppeliin.
61 Ja Theras-joelta lähdimme ensimmäinen kuun kahdentenatoista päivänä ja tulimme Jerusalemiin Herramme väkevän käden kautta joka oli meidän kanssamme; ja matka alusta alkaen Herra vapautti meidät kokonaan vihollisista, ja niin tulimme Jerusalemiin.
62 Ja olimme läsnä kolme päivää, punnittu kulta ja hopea annettiin meidän Herramme kun neljän päivänä Marmotille, papille, Irin pojalle.
63 Ja hänen kanssaan oli Eleasar, Piineksen poika, ja heidän kanssaan olivat Joosabad, Jesun poika, ja Moet, Sabbanin poika, leeviläiset; kaikki annettiin numeron ja painon mukaan.
64 Ja kaikki painonsa kirjoitettiin samalla hetkellä.
65 Ja vankeudesta tulleet uhrasivat Herralle, Israelin Jumalalle, kaksitoista härkää koko Israelin puolesta, kahdeksankymmentä kuusitoista oinasta,
66 Kuusikymmentä kaksitoista karitsaa, vuohia yhteysuhriksi, kaksitoista; ne kaikki uhriksi Herralle.
67 Ja he antoivat kuninkaan käskyt kuninkaan taloudenhoitajille ja Selosyrian ja Fenikian maaherroille; ja he kunnioittavat kansaa ja Jumalan temppeliä.
68 Kun tämä oli tehty, tulivat päämiehet minun tyköni ja sanoivat:
69 Israelin kansa, ruhtinaat, papit ja leeviläiset eivät ole poistaneet heiltä maan vieraita ihmisiä eivätkä pakanain

saastuttamista, kanaanilaisia, heettiläisiä, feresiläisiä, jebusilaisia ja moabilaisia, egyptiläiset ja edomilaiset.
70 Sillä sekä he että heidän poikansa ovat menneet naimisiin tyttäriensä kanssa, ja pyhä siemen on sekoittunut maan vieraan kansan kanssa; ja tämän asian alusta lähtien hallitsijat ja suuret miehet ovat olleet osallisia tähän pahuuteen.
71 Ja heti kun olin kuullut nämä asiat, repäsin vaatteeni ja pyhän vaatteen, ja repäsin hiukset päästäni ja parrastani ja istutin minut surullisena ja raskaana.
72 Niin kaikki, jotka silloin järkyttyivät Herran, Israelin Jumalan, sanasta, kokoontuivat minun tyköni, kun minä valitsin vääryyttä.
73 Nousen sitten paaston jälkeen vaatteeni ja pyhän vaatteeni repeämänä ja kumartaen polveni ja ojentaen käteni Herran puoleen,
74 Minä sanoin: Herra, olen häpeissäni ja häpeissäni sinun kasvosi edessä;
75 Sillä meidän syntimme ovat moninkertaistuneet päämme yläpuolella, ja tietämättömyytemme ulottuu taivaaseen asti.
76 Sillä aina isiemme ajoista asti me olemme olleet ja olemme suuressa synnissä, aina tähän päivään asti.
77 Ja syntiemme ja isiemme tähden meidät veljiemme ja kuninkaidemme ja pappiemme kanssa annettiin maan kuninkaille, miekalle ja vankeudelle ja häpeän saaliiksi tähän päivään asti.
78 Ja nyt sinulta, Herra, on jossain määrin osoittanut armoa meille, että meille jätettäisiin juuri ja nimi sinun pyhäkkösi paikalle;
79 ja paljastamaan meille valon Herran, meidän Jumalamme, huoneessa ja antamaan meille ruokaa palveluksemme aikana.
80 Niin, kun olimme orjuudessa, emme olleet Herramme hylkäämiä; mutta hän teki meidät armollisiksi Persian kuningasten edessä, niin että he antoivat meille ruokaa;
81 Niin, ja kunnioittanut Herramme temppeliä ja nostanut autioituneen Siionin, niin että he ovat antaneet meille varman asumisen Juutalaisessa ja Jerusalemissa.
82 Ja nyt, oi Herra, mitä me sanomme, kun meillä on nämä? sillä me olemme rikkoneet sinun käskysi, jotka sinä annoit palvelijoidesi, profeettojen kautta, sanoen:
83 Että se maa, jonka te tulette ottamaan omaksenne perintönä, on maa, joka on saastunut maan muukalaisten saastuksista, ja he ovat täyttäneet sen saastaisuudellaan.
84 Sentähden älkää nyt yhdistäkö tyttäriänne poikiensa tykö, älkääkä otako heidän tyttäriään poikienne tykö.
85 Lisäksi ette koskaan pyri saamaan rauhaa heidän kanssaan, jotta voisitte olla vahvoja ja syödä maan hyvyyttä ja jättää maan perintöosa lapsillenne ikuisiksi ajoiksi.
86 Ja kaikki, mitä on tapahtunut, on tehty meille pahojen tekojemme ja suurten syntiemme tähden; sillä sinä, Herra, teit meidän syntimme keveiksi,
87 Ja annoit meille sellaisen juuren, mutta me olemme palanneet rikkomaan sinun lakiasi ja sekoittumaan maan kansojen saastaisuuteen.
88 Etkö voisi olla vihainen meille tuhotaksesi meidät, ennen kuin et jättänyt meille juurta, siementä etkä nimeä?
89 Oi Israelin Herra, sinä olet totinen, sillä me olemme jääneet juureksi tänä päivänä.
90 Katso, nyt me olemme sinun edessäsi pahoissa teoissamme, sillä emme voi enää kestää näitä asioita sinun edessäsi.
91 Ja kun Esdras rukouksessaan tunnusti, itkien ja makaamalla maassa temppelin edessä, hänen tykönsä kokoontui Jerusalemista sangen suuri joukko miehiä ja naisia ja lapsia, sillä kansan keskuudessa oli suuri itku.
92 Silloin Jehonia, Jeeluksen poika, yksi Israelin pojista, huusi ja sanoi: Oi Esdras, me olemme tehneet syntiä Herraa Jumalaa vastaan, olemme naineet vieraita naisia maan kansoista, ja nyt koko Israel on ylhäällä. .
93 Vannokaamme Herralle, että hylkäämme kaikki vaimomme, jotka olemme ottaneet pakanoista, heidän lastensa kanssa,
94 Niin kuin sinä olet määrännyt, ja kaikki, jotka noudattavat Herran lakia.
95 Nouse ja suorita; sillä tämä kuuluu sinulle, niin me olemme sinun kanssasi: tee rohkeasti.
96 Niin Esdra nousi ja vannoi koko Israelin pappien ja leeviläisten päällikön valan tehdä tämän jälkeen; ja niin he vannoivat.

LUKU 9

1 Sitten Esdras nousi temppelin esipihasta meni Jooananin, Eliasiabin pojan, kammioon,
2 Ja jäivät sinne, eivätkä syöneet lihaa eivätkä juoneet vettä, valittaen kansan suuria pahoja tekoja.
3 Ja koko juutalaisessa ja Jerusalemissa kuulutettiin kaikille vankeudessa oleville, että heidät koottaisiin Jerusalemiin:
4 Ja jokainen, joka ei tapaa siellä kahden tai kolmen päivän kuluessa, niinkuin vanhimmat, jotka hallitsivat, otettaisiin talteen temppelin käyttöön, ja hän karkotettaisiin vankeudessa olevista.
5 Ja kolmessa päivässä kaikki Juudan ja Benjaminin sukukunnasta kokoontuivat Jerusalemiin yhdeksännen kuun kahdentenakymmenentenä päivänä.
6 Ja kaikki kansa istui vapisena temppelin leveässä esipihassa vallitsevan ankaran sään vuoksi.
7 Niin Esdra nousi ja sanoi heille: "Te olette rikkoneet lakia, kun otitte vieraita vaimoja, lisätäksenne Israelin syntejä".
8 Ja nyt tunnustamalla antakaa kunnia Herralle, isiemme Jumalalle,
9 Ja tehkää hänen tahtonsa ja erottautukaa maan pakanoista ja vieraista naisista.
10 Silloin koko kansa huusi ja sanoi suurella äänellä: niinkuin sinä puhut, niin me teemme.
11 Mutta koska ihmisiä on paljon ja sää on huono, niin ettemme voi pysyä ilman, ja tämä ei ole päivän tai kahden työ, niin koska syntimme näissä asioissa on levinnyt kauas:
12 Sentähden jääköön kansan ruhtinaat, ja tulkoon kaikki asuinpaikkamme, joilla on vieraita vaimoja, määrättynä aikana,
13 Ja heidän kanssaan kaikkien paikkojen ruhtinaat ja tuomarit, kunnes me käännämme pois Herran vihan meistä tämän asian tähden.
14 Silloin Joonatan, Asaelin poika, ja Heskia, Teokanuksen poika, ottivat tämän asian heidän kimppuunsa, ja Mosollam, Leevis ja Sabbateus auttoivat heitä.
15 Ja vankeudessa olleet tekivät kaiken tämän.
16 Ja pappi Esdra valitsi tykönsä heidän sukukuntansa päämiehet, kaikki nimeltään. Ja kymmenennen kuun ensimmäisenä päivänä he istuivat yhdessä tutkimaan asiaa.
17 Niinpä heidän asiansa, joka piti vieraita vaimoja, päättyi ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä.
18 Ja papeista, jotka olivat kokoontuneet ja joilla oli vieraita vaimoja, löydettiin:
19 Josedekin pojan Jeesuksen pojista ja hänen veljistänsä; Matthelas ja Eleasar ja Joribus ja Joadanus.
20 Ja he antoivat kätensä syrjäyttää vaimonsa ja uhrata oinaita sovittamaan erheensä.
21 Emmerin pojista; Ananias, Zabdeus, Eanes, Sameius, Hiereel ja Azarias.
22 Phaisurin pojista; Elionas, Massias Israel ja Natanael ja Ocidelus ja Talsas.

23 Ja leeviläisistä; Josabad ja Semis ja Kolius, jota kutsuttiin Calitasiksi, ja Patheus, ja Juudas ja Joonas.
24 pyhistä laulajista; Eleasuros, Bachurus.
25 Porttimiehistä; Sallumus ja Tolbanes.
26 Israelista, Phoroksen jälkeläisistä; Hiermas, Eddias, Melkias, Maelus, Eleasar, Asibias ja Baanias.
27 Elan pojista; Matthanias, Sakarias ja Hierielus, ja Hieremoth ja Aedias.
28 Samotin pojista; Eliadas, Elisimus, Othonias, Jarimoth ja Sabatus ja Sardeus.
29 Babain pojista; Johannes ja Ananias ja Josabad ja Amatheis.
30 Manin pojista; Olamus, Mamuchus, Jedeus, Jasubus, Jasael ja Hieremoth.
31 ja Addin pojista; Naathus ja Moosias, Lacunus ja Naidus, ja Mathanias, ja Sesthel, Balnuus ja Manasseas.
32 Hannaksen pojista; Elionas ja Aseas, ja Melkias, ja Sabbeus ja Simon Chosameus.
33 Ja Asomin pojista; Altaneus ja Mattias, ja Baanaia, Eliphalet ja Manasses ja Semei.
34 Maanin pojista; Jeremias, Momdis, Omaerus, Juel, Mabdai ja Pelias, ja Anos, Carabasion ja Enasibus, ja Mamnitanaimus, Eliasis, Bannus, Eliali, Samis, Selemias, Nathanias: ja Ozoran pojista; Sesis, Esril, Azaelus, Samatus, Sambis, Josephus.
35 Ja Etman pojista; Mazitias, Zabadaias, Edes, Juel, Banaias.
36 Kaikki nämä olivat ottaneet vieraita vaimoja, ja he jättivät heidät pois lastensa kanssa.
37 Ja papit ja leeviläiset ja ne, jotka olivat Israelista, asuivat Jerusalemissa ja maassa seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä, ja Israelin lapset olivat asuinsijoillaan.
38 Ja koko kansa kokoontui yksimielisesti pyhän eteisen leveään paikkaan itään päin.
39 Ja he puhuivat Esdralle, papille ja lukijalle, että hän tuoisi Mooseksen lain, jonka Herra Israelin Jumala antoi.
40 Niin Esdra, ylipappi, toi lain kaikelle kansalle miehestä naiselle ja kaikille papeille kuullakseen lakia seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä.
41 Ja hän luki suuressa esipihassa pyhän eteisen edessä aamusta puoleenpäivään, sekä miesten että naisten edessä; ja kansa noudatti lakia.
42 Ja Esdras, pappi ja lainlukija, nousi puiselle saarnatuolille, joka oli tehty tätä tarkoitusta varten.
43 Ja hänen tykönsä nousivat Mattatias, Sammus, Ananias, Azarias, Urias, Hesekias ja Balasamus, oikealla puolella:
44 Ja hänen vasemmalla puolellaan seisoivat Phaldaius, Misael, Melkia, Lotasubus ja Nabarias.
45 Silloin Esdra otti lain kirjan kansan edessä, sillä hän istui kunniallisesti ensimmäisellä paikalla heidän kaikkien silmissä.
46 Ja kun hän avasi lain, he seisoivat kaikki pystyssä. Niin Esdra siunasi Herraa, Korkeinta Jumalaa, Jumalaa Sebaot, Kaikkivaltias.
47 Ja kaikki kansa vastasi: amen! ja nostaen kätensä he lankesivat maahan ja kumarsivat Herraa.
48 Myös Jeesus, Anus, Sarabia, Adinus, Jacubus, Sabateas, Auteas, Maianeas ja Calitas, Asrias ja Joazabdus ja Ananias, Biatas, leeviläiset, opettivat Herran lakia ja saivat heidät ymmärtämään sen.
49 Silloin Attarates puhui ylipappi Esdralle. ja lukijalle ja leeviläisille, jotka opettivat kansaa, kaikille sanoen:
50 Tämä päivä on pyhä Herralle; (sillä he kaikki itkivät kuullessaan lain:)
51 Menkää siis ja syökää rasvaa ja juokaa makeaa ja lähettäkää osa niille, joilla ei ole mitään;
52 Sillä tämä päivä on pyhä Herralle; älä murehdi; sillä Herra tuo sinut kunniaan.
53 Niin leeviläiset julistivat kansalle kaiken sanoen: tämä päivä on pyhä Herralle; älä ole surullinen.
54 Sitten he menivät, kukin syömään ja juomaan ja iloitsemaan ja antamaan osuutta niille, joilla ei ollut mitään, ja iloitsemaan;
55 Koska he ymmärsivät sanat, joissa heille oli annettu opetusta ja joita varten he olivat kokoontuneet.

2nd Esdras

Toinen Esdras

LUKU 1

1 Toinen kirja profeetta Esdrasta, Saraiaan pojan, Asariaan pojan, Helkiaan pojan, Sadamian pojan, Sadokin pojan, Akitobin pojan, toinen kirja,
2 Ahiaan poika, Piineksen poika, Helin poika, Amarian pojan, Aziein pojan, Marimotin pojan, Arnan pojan, Oziaan pojan, Boritin pojan, Abisein pojan , Phineeen poika, Eleasarin poika,
3 Aaronin poika Leevin sukukunnasta; joka oli vankina Meedialaisten maassa Persian kuninkaan Artexerxesin hallituskaudella.
4 Ja minulle tuli tämä Herran sana, joka sanoi:
5 Mene ja osoita minun kansalleni heidän syntiset tekonsa ja heidän lapsilleen heidän pahuutensa, jonka he ovat tehneet minua vastaan; jotta he voisivat kertoa lastensa lapsille:
6 Sillä heidän isiensä synnit ovat lisääntyneet heissä; sillä he ovat unohtaneet minut ja uhrasivat vieraille jumalille.
7 Enkö minä ole se, joka toin heidät pois Egyptin maasta, orjuuden huoneesta? mutta he ovat saaneet minut vihaan ja halveksineet minun neuvoni.
8 Revi sitten hiukset päästäsi ja heitä kaikki paha heidän päällensä, sillä he eivät ole totelleet minun lakiani, vaan se on kapinallinen kansa.
9 Kauanko minä suvaitsen heitä, joille olen tehnyt niin paljon hyvää?
10 Minä hävitin monta kuningasta heidän tähtensä; Olen lyönyt faraon palvelijoineen ja kaiken voimansa.
11 Minä olen hävittänyt kaikki kansat heidän edestänsä, ja idässä olen hajottanut kansan kahteen maakuntaan, Tyroksen ja Siidonin, ja olen tappanut kaikki heidän vihollisensa.
12 Puhu siis heille ja sano: näin sanoo Herra:
13 Minä johdatin sinut meren halki ja annoin sinulle alussa laajan ja turvallisen kulkuväylän; Annoin sinulle Mooseksen johtajaksi ja Aaronin papiksi.
14 Minä valaisin teitä tulipatsaassa, ja suuria ihmeitä minä olen tehnyt teidän keskuudessanne. mutta te olette unohtaneet minut, sanoo Herra.
15 Näin sanoo Herra Kaikkivaltias: Viiriäiset olivat teille merkiksi; Minä annoin teille telttoja turvaksenne; kuitenkin te nurisitte siellä,
16 Ja ette voittanut minun nimessäni vihollistenne tuhon tähden, mutta aina tähän päivään asti te vielä napisette.
17 Missä ovat ne edut, joita olen tehnyt sinulle? kun te olitte nälkäinen ja janoinen erämaassa, ettekö huutaneet minulle,
18 Sanoen: miksi toit meidät tähän erämaahan tappaaksesi meidät? meidän olisi ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla tässä erämaassa.
19 Silloin minä säälin surusi ja annoin sinulle mannaa syödäksesi; niin te söitte enkelien leipää.
20 Kun te janoitte, enkö minä halkaissut kalliota, ja vesi vuoti teidän kylläisyytenne? kuumuuden tähden peitin sinut puiden lehdillä.
21 Minä jaoin teille hedelmällisen maan, ajoin ulos kanaanilaiset, feresiläiset ja filistealaiset teidän edestänne: mitä minä vielä teen teille? sanoo Herra.
22 Näin sanoo Herra Kaikkivaltias: Kun olitte erämaassa, amorilaisten virrassa, janoisitte ja pilkkasitte minun nimeäni,
23 Minä en antanut sinulle tulta sinun pilkkaasi tähden, vaan heitin puun veteen ja tein virran makeaksi.
24 Mitä minä teen sinulle, Jaakob? sinä, Juuda, et tottele minua; minä käännän minut muiden kansojen puoleen, ja niille minä annan nimeni, jotta he noudattaisivat minun säädöksiäni.
25 Koska te olette hylänneet minut, niin minäkin hylkään teidät; kun te tahdotte minun olevan teille armollinen, en armahda teitä.
26 Kun te huudatte minua avukseen, en minä teitä kuule; sillä te olette saastuttaneet kätenne verellä, ja teidän jalkanne ovat nopeat tappamaan.
27 Te ette ole ikäänkuin hylänneet minua, vaan itsenne, sanoo Herra.
28 Näin sanoo Herra Kaikkivaltias: Enkö minä ole rukoillut teitä niinkuin isä hänen poikiaan, niinkuin äiti hänen tyttäriensä ja imettäjä poikansa,
29 että te olisitte minun kansani ja minä olisin teidän Jumalanne; että te olisitte minun lapsiani ja minä olisin teidän isänne?
30 Minä kokosin teidät yhteen, niinkuin kana kokoaa kanansa siipiensä alle; mutta mitä minä nyt teille teen? Minä heitän sinut pois kasvoiltani.
31 Kun te uhraatte minulle, käännän kasvoni teistä; sillä teidän juhlapäivänne, uusikuunne ja ympärileikkauksenne minä olen hylännyt.
32 Minä lähetin teidän tykönne palvelijani profeetat, jotka te olette ottaneet kiinni ja tappaneet ja repineet heidän ruumiinsa kappaleiksi ja joiden veren minä vaadin teidän käsistänne, sanoo Herra.
33 Näin sanoo Herra Kaikkivaltias: Sinun talosi on autio, minä heitän sinut ulos niinkuin tuuli oljenee.
34 Ja sinun lapsesi eivät ole hedelmälliset; sillä he ovat halveksineet minun käskyni ja tehneet sitä, mikä on pahaa minun edessäni.
35 Sinun talosi minä annan kansalle, joka tulee; jotka eivät ole minusta vielä kuulleet, uskovat minua; joille en ole näyttänyt merkkejä, mutta he tekevät niin kuin minä olen käskenyt heidän tehdä.
36 He eivät ole nähneet profeettoja, mutta he muistuttavat syntinsä ja tunnustavat ne.
37 Minä todistan tulevan kansan armon, jonka lapset iloitsevat; ja vaikka he eivät ole minua ruumiin silmin nähneet, he kuitenkin uskovat hengessään sen, mitä minä sanon.
38 Ja nyt, veli, katso mikä kunnia; ja katso ihmisiä, jotka tulevat idästä:
39 Joille minä annan johtajiksi, Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin, Oosean, Aamoksen ja Mikaksen, Joelin, Abdiaksen ja Joonaksen,
40 Nahum ja Abacuc, Sophonias, Aggeus, Sachary ja Malachy, jota kutsutaan myös Herran enkeliksi.

KAPPALE 2

1 Näin sanoo Herra: Minä toin tämän kansan pois orjuudesta ja annoin heille käskyni palvelijoiden,

profeettojen, kautta. joita he eivät tahtoneet kuulla, vaan halveksivat minun neuvojani.
2 Äiti, joka synnytti, sanoi heille: "Menkää, te lapset". sillä minä olen leski ja hylätty.
3 Minä kasvatin sinut ilolla; mutta murheessa ja murheessa minä olen kadottanut teidät; sillä te olette tehneet syntiä Herran, teidän Jumalanne, edessä ja tehneet sitä, mikä on pahaa hänen edessään.
4 Mutta mitä minä nyt teen sinulle? Olen leski ja hylätty: menkää, lapseni, ja anokaa armoa Herralta.
5 Mitä tulee minuun, isä, minä kutsun sinua todistajaksi näiden lasten äidille, joka ei pidä liittoani,
6 Että sinä saat heidät hämmennykseen ja heidän äitinsä saaliiksi, ettei heistä tulisi jälkeläisiä.
7 Hajaantukoot pakanain sekaan, hävittäkööt heidän nimensä maan päältä; sillä he ovat halveksineet minun liittoni.
8 Voi sinua, Assur, sinä, joka piilotat vääryyden itseesi! Oi te jumalattomat ihmiset, muista mitä tein Sodomalle ja Gomorralle;
9 joiden maa on pikeä ja tuhkakasoja, niin minä teen myös niille, jotka eivät minua kuule, sanoo Herra Kaikkivaltias.
10 Näin sanoo Herra Esdralle: Sano kansalleni, että minä annan heille Jerusalemin valtakunnan, jonka minä tahtoisin antaa Israelille.
11 Heidän kunniansa minäkin otan itselleni ja annan heille iankaikkiset majat, jotka minä olin valmistanut heille.
12 Heillä on oleva elämän puu makeaksi tuoksuiseksi voideksi; he eivät tee työtä eivätkä väsy.
13 Menkää, niin te saatte: rukoilkaa teitä muutama päivä, että ne lyhennetään; valtakunta on jo valmistettu teille: valvokaa.
14 Ottakaa taivas ja maa todistajaksi; sillä minä olen rikkonut pahan ja luonut hyvän; sillä minä elän, sanoo Herra.
15 Äiti, syleile lapsiasi ja kasvata heitä ilolla, tee heidän jalkansa pylväiksi; sillä minä olen valinnut sinut, sanoo Herra.
16 Ja ne, jotka ovat kuolleet, minä herätän heidän paikoistansa ja tuon heidät ulos haudoista; sillä minä tunnen nimeni Israelissa.
17 Älä pelkää, sinä lasten äiti, sillä minä olen valinnut sinut, sanoo Herra.
18 Sinun avuksesi minä lähetän palvelijani Esayn ja Jeremyn, joiden neuvon mukaan olen pyhittänyt ja valmistanut sinulle kaksitoista puuta, jotka on kuormitettu erilaisilla hedelmillä,
19 Ja niin monta maitoa ja hunajaa vuotavaa lähdettä ja seitsemän mahtavaa vuorta, joissa kasvaa ruusuja ja liljoja, joilla minä täytän sinun lapsesi ilolla.
20 Tee oikein leskelle, tuomitse orpojen puolesta, anna köyhille, suojele orpoa, pue alaston,
21 Paranna särkyneitä ja heikkoja, älkää naurako rampaa pilkattavaksi, puolustakaa vammautuneita ja antakaa sokean tulla minun selkeydeni näkyville.
22 Pidä vanhat ja nuoret muurien sisällä.
23 Missä tahansa löydät kuolleita, ota heidät ja hautaa heidät, niin minä annan sinulle ylösnousemuksessani ensimmäisen sijan.
24 Pysy hiljaa, oi kansani, ja lepää, sillä sinun hiljaisuutesi tulee vielä.
25 Ravitse lapsiasi, sinä hyvä hoitaja; vahvistaa jalkansa.
26 Ne palvelijat, jotka minä olen sinulle antanut, ei joudu hukkumaan; sillä minä vaadin niitä sinun joukostasi.
27 Älä väsy, sillä kun ahdistuksen ja ahdistuksen päivä tulee, toiset itkevät ja murheevat, mutta sinä olet iloinen ja sinulla on yltäkylläisyys.
28 Pakanat kadehtivat sinua, mutta eivät voi tehdä mitään sinua vastaan, sanoo Herra.
29 Minun käteni peittävät sinut, etteivät lapsesi näkisi helvettiä.
30 Iloitse, sinä äiti, lastesi kanssa; sillä minä pelastan sinut, sanoo Herra.
31 Muista lapsiasi, jotka nukkuvat, sillä minä tuon heidät pois maan sivuilta ja osoitan heille armoa; sillä minä olen armollinen, sanoo Herra Sebaot.
32 Syleile lapsiasi, kunnes minä tulen ja osoitan heille armoa, sillä minun lähteeni ovat tulvineet, eikä minun armoni lopu.
33 Minä Esdras sain Herralta käskyn Orebin vuorella, että minun pitää mennä Israeliin; mutta kun minä tulin heidän tykönsä, he hylkäsivät minut ja halveksivat Herran käskyä.
34 Ja sen tähden minä sanon teille, te pakanat, jotka kuulette ja ymmärrätte: etsikää paimenanne, hän antaa teille iankaikkisen levon; sillä hän on lähellä, joka tulee maailman lopussa.
35 Olkaa valmiit valtakunnan palkkaan, sillä iankaikkinen valo loistaa teille iankaikkisesti.
36 Pakene tämän maailman varjoa, ota vastaan kunniasi riemu: minä todistan Vapahtajastani avoimesti.
37 Ottakaa vastaan lahja, joka teille annetaan, ja iloitkaa kiittäen häntä, joka on johdattanut teidät taivasten valtakuntaan.
38 Nouse ja seiso, katso niiden lukumäärä, jotka on sinetöity Herran juhlana;
39 jotka ovat poistuneet maailman varjosta, ja ovat saaneet Herran loistokkaat vaatteet.
40 Ota luku, oi Sion, ja sulje ne, jotka ovat pukeutuneet valkoisiin, jotka ovat täyttäneet Herran lain.
41 Sinun lapsiesi luku, jota sinä ikävöit, on täyttynyt: rukoile Herran voimaa, että sinun kansasi, joka on alusta kutsuttu, pyhitettäisiin.
42 Minä Esdra näin Siionin vuorella suuren kansan, jota en voinut laskea, ja he kaikki ylistivät Herraa lauluin.
43 Ja heidän keskellään oli nuori mies, korkeakasvuinen, muita pitempi, ja jokaisen heidän päänsä päälle hän asetti kruunun ja oli korkeampi; jota ihmettelin suuresti.
44 Niin minä kysyin enkeliltä ja sanoin: "Herra, mitä nämä ovat?"
45 Hän vastasi ja sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka riisuvat kuolevaisen vaatteet ja pukeutuvat kuolemattomiin ja tunnustavat Jumalan nimen. Nyt he ovat kruunattu ja saavat palmuja".
46 Silloin minä sanoin enkelille: "Mikä nuorukainen se on, joka kruunaa heidät ja antaa heille kämmenet heidän käsiinsä?"
47 Niin hän vastasi ja sanoi minulle: se on Jumalan Poika, jonka he ovat tunnustaneet maailmassa. Sitten aloin kiittää

suuresti niitä, jotka seisoivat niin lujasti Herran nimen puolesta.
48 Silloin enkeli sanoi minulle: "Mene ja kerro minun kansalleni, millaisia asioita ja kuinka suuria Herran sinun Jumalasi ihmeitä sinä olet nähnyt".

LUKU 3

1 Kolmantenakymmenentenä vuonna kaupungin tuhon jälkeen olin Babylonissa ja makasin levottomina vuoteellani, ja ajatukseni nousivat sydämeeni:
2 Sillä minä näin Siionin hävityksen ja Baabelissa asuvien rikkauden.
3 Ja minun henkeni liikuttui niin, että aloin puhua pelon täynnä olevia sanoja Korkeimmalle ja sanoin:
4 Herra, joka hallitset, sinä puhuit alussa, kun istutit maan, ja että sinä olet yksin ja käski kansaa,
5 Ja annoit Aadamille ruumiin ilman sielua, joka oli sinun kättesi teko, ja puhalsit häneen elämän hengen, ja hän tuli eläväksi sinun edessäsi.
6 Ja sinä johdat hänet paratiisiin, jonka sinun oikea kätesi oli istuttanut, ennenkuin maa astui esiin.
7 Ja sinä annoit hänelle käskyn rakastaa tapaasi, jonka hän rikkoi, ja kohta sinä asetit kuoleman hänessä ja hänen sukupolvessaan, joista kansat, sukukunnat, kansat ja sukukunnat ovat tulleet lukuisista joukosta.
8 Ja jokainen kansa vaelsi oman tahtonsa mukaan ja teki ihmeitä sinun edessäsi ja halveksi sinun käskyjäsi.
9 Ja taas ajan kuluessa sinä toit vedenpaisumuksen niiden päälle, jotka maailmassa asuivat, ja tuhosit heidät.
10 Ja tapahtui jokaisessa heistä, että niinkuin kuolema oli Aadamille, niin oli vedenpaisumus näille.
11 Mutta yhden heistä sinä jätit, nimittäin Nooan perheneen, josta kaikki vanhurskaat miehet ovat tulleet.
12 Ja tapahtui, että kun maan päällä asuvat alkoivat lisääntyä ja olivat saaneet heille paljon lapsia ja olivat suuri kansa, niin he alkoivat jälleen olla jumalattomampia kuin ensimmäiset.
13 Nyt kun he elivät niin jumalattomasti sinun edessäsi, valitsit itsellesi miehen heidän joukostaan, jonka nimi oli Abraham.
14 Häntä sinä rakastit, ja vain hänelle osoitit tahtosi:
15 Ja teit hänen kanssaan iankaikkisen liiton ja lupasit hänelle, ettet koskaan hylkää hänen siemenään.
16 Ja hänelle sinä annoit Iisakin, ja Iisakille sinä annoit Jaakobin ja Esaun. Jaakobin sinä valitsit ja esitit Esaun, ja niin Jaakobista tuli suuri joukko.
17 Ja tapahtui, että kun johdat hänen siemenensä pois Egyptistä, toit heidät Siinain vuorelle.
18 Ja kumartat taivaan, sinä lujitit maan, liikutitte koko maanpiirin ja sait syvyydet vapisemaan ja vaivasit sen aikakauden ihmiset.
19 Ja sinun kunniasi kulki neljän portin läpi, tulen ja maanjäristyksen ja tuulen ja kylmän kautta; että sinä antaisit lain Jaakobin siemenelle ja ahkeruuden Israelin sukukunnalle.
20 Et kuitenkaan ottanut heiltä pois pahaa sydäntä, jotta sinun lakisi kantaisi heissä hedelmää.
21 Sillä ensimmäinen Aadam, joka kantoi pahaa sydäntä, teki syntiä ja tuli voitettua; ja niin olkoon kaikki, jotka hänestä ovat syntyneet.
22 Näin heikkous tehtiin pysyväksi; ja laki (myös) ihmisten sydämessä juuren pahanlaatuisuudella; niin että hyvät lähtivät pois ja pahat jäivät.
23 Niin ajat menivät, ja vuodet tulivat loppumaan; silloin sinä nostit sinulle palvelijan, jota kutsutaan Daavidiksi.
24 jonka sinä käskit rakentaa kaupungin nimellesi ja uhrata siellä suitsukkeita ja uhreja.
25 Kun tämä tapahtui monta vuotta, niin kaupungin asukkaat hylkäsivät sinut,
26 Ja kaikki teki niin kuin Aadam ja kaikki hänen sukupolvensa olivat tehneet; sillä heilläkin oli paha sydän.
27 Ja niin sinä annoit kaupunkisi vihollistesi käsiin.
28 Ovatko heidän tekonsa parempia, jotka Babylonissa asuvat, että he sen tähden saisivat Siionin vallan?
29 Sillä kun minä tulin sinne ja olin nähnyt pahuutta ilman lukua, silloin minun sieluni näki monia pahantekijöitä tässä
30. korvaan, niin että sydämeni petti minut.
30 Sillä minä olen nähnyt, kuinka sinä sallit heidän tehdä syntiä ja säästät pahoja, ja olet tuhonnut sinun kansasi ja varjellut vihollisesi etkä ole ilmoittanut sitä.
31 En muista, kuinka tämä tie voidaan jättää: ovatko he siis Babylonista paremmat kuin Siionin?
32 Vai onko joku muu kansa, joka tuntee sinut Israelin lisäksi? tai mikä sukupolvi on niin uskonut sinun liittoasi kuin Jaakob?
33 Mutta heidän palkkansa ei näy, eikä heidän työnsä ole hedelmää; sillä minä olen käynyt siellä täällä pakanain halki, ja minä näen, että he virtaavat rikkaudessa eivätkä ajattele sinun käskyjäsi.
34 Punnitse siis nyt vaa'alla meidän jumalattomuksemme ja heidän omansa, jotka maailmassa asuvat; eikä sinun nimeäsi löydy muualta kuin Israelista.
35 Tai milloin ne, jotka maan päällä asuvat, eivät ole tehneet syntiä sinun edessäsi? tai mitkä ihmiset ovat niin pitäneet sinun käskysi?
36 Sinä tulet huomaamaan, että Israel on nimen mukaan pitänyt sinun käskysi; mutta ei pakanat.

LUKU 4

1 Ja minulle lähetetty enkeli, jonka nimi oli Uriel, vastasi minulle:
2 Ja sanoi: sinun sydämesi on mennyt kauas tässä maailmassa, ja luuletko ymmärtäväsi Korkeimman tien?
3 Silloin minä sanoin: "Niin, herrani". Hän vastasi minulle ja sanoi: "Minä olen lähetetty näyttämään sinulle kolme tietä ja esittämään kolme vertausta sinun edessäsi.
4 Jos sinä voit ilmoittaa minulle sellaisen, minä näytän sinulle tien, jonka tahdot nähdä, ja minä näytän sinulle, mistä paha sydän tulee.
5 Ja minä sanoin: Sano, herrani. Silloin hän sanoi minulle: "Mene, punnitse minulle tulen paino, tai mittaa minulle tuulen raju tai kutsu minut takaisin menneenä päivänä."
6 Niin minä vastasin ja sanoin: "Kuka voi tehdä niin, että sinä minulta sellaista kysyt?"
7 Ja hän sanoi minulle: jos minä kysyisin sinulta, kuinka suuria asuntoja on keskellä merta, tai kuinka monta

lähdettä on syvyyden alussa, tai kuinka monta lähdettä on taivaanvahvuuden yläpuolella, tai mitkä ovat meren lähteet. paratiisi:
8 Ehkäpä sanoisit minulle: en ole koskaan mennyt alas syvyyteen enkä vielä helvettiin, enkä koskaan kiivennyt taivaaseen.
9 Mutta nyt minä olen kysynyt sinulta vain tulta ja tuulta ja päivästä, jonka läpi olet kulkenut, ja asioista, joista et voi erota, mutta et kuitenkaan voi vastata minulle niistä.
10 Edelleen hän sanoi minulle: etkö sinä voi tietää sinun omaisuuttasi ja niitä, jotka ovat kasvaneet kanssasi;
11 Kuinka sinun astiasi sitten kykenisi ymmärtämään Korkeimman tien ja, kun maailma on nyt ulkoisesti turmeltunut, ymmärtääkseen turmeluksen, joka on ilmeinen minun silmissäni?
12 Silloin minä sanoin hänelle: "Parempi olisi, että emme olisi ollenkaan, kuin että eläisimme hiljaa jumalattomuudessa ja kärsimme, emmekä tietäisi miksi."
13 Hän vastasi minulle ja sanoi: "Minä menin metsään tasangolle, ja puut pitivät neuvoa,
14 Ja sanoi: "Tulkaa, käykäämme sotia merta vastaan, että se lähtisi meidän edestämme ja tekisimme meille lisää metsiä".
15 Samoin meren tulvat pitivät neuvoa ja sanoivat: "Tulkaa, nouskaamme ja valtaamme tasangon metsät, tehdäksemme sielläkin meille toisen maan".
16 Ajatus puista oli turha, sillä tuli tuli ja kulutti sen.
17 Ajatus meren tulvista kävi samoin turhaksi, sillä hiekka nousi ja pysäytti heidät.
18 Jos sinä nyt tuomitsisit näiden kahden välillä, ketä sinä alkaisit vanhurskauttaa? tai kenet sinä tuomitsisit?
19 Minä vastasin ja sanoin: "Totisesti, se on tyhmä ajatus, jonka he molemmat ovat ajatelleet, sillä maa on annettu puulle, ja myös merellä on paikkansa kantaa hänen tulvansa."
20 Hän vastasi minulle ja sanoi: sinä olet antanut oikean tuomion, mutta miksi et tuomitse myös itseäsi?
21 Sillä niinkuin maa on annettu puulle ja meri hänen tulvilleen, niin maan päällä asuvat eivät ymmärrä muuta kuin sen, mikä maan päällä on, ja joka taivaan yläpuolella asuu, voi vain ymmärtää, jotka ovat taivaan korkeuden yläpuolella.
22 Silloin minä vastasin ja sanoin: Herra, anna minun saada ymmärrystä.
23 Sillä minun mieleni ei ollut utelias korkeista asioista, vaan sellaisista, jotka kulkevat ohitsemme päivittäin, nimittäin, minkä vuoksi Israel hylätään pakanakansojen häväistykseksi, ja minkä vuoksi se kansa, jota sinä rakastat, annetaan. jumalattomille kansoille, ja miksi esi-isiemme laki on tehty tyhjäksi ja kirjoitetut liitot turhaan,
24 Ja me katoamme maailmasta niinkuin heinäsirkat, ja elämämme on hämmästystä ja pelkoa, emmekä ole arvollisia saamaan armoa.
25 Mitä hän sitten tekee nimelleen, jolla meidät kutsutaan? näistä asioista olen kysynyt.
26 Hän vastasi minulle ja sanoi: mitä enemmän etsit, sitä enemmän sinä ihmettelet; sillä maailma kiirehtii katoamaan,
27 Eikä voi käsittää sitä, mikä vanhurskaalle on luvattu tulevaisuuden aikana; sillä tämä maailma on täynnä vääryyttä ja heikkoutta.
28 Mutta mitä tulee tähän Mitä sinä minulta kysyt, minä kerron sinulle; sillä paha on kylvetty, mutta sen tuho ei ole vielä tullut.
29 Jos siis kylvettyä ei käänne ylösalaisin, ja jos paikka, johon paha kylvetään, ei katoa, niin ei voi tulla se, joka on kylvetty hyvällä.
30 Sillä pahan siemenen on kylvetty Aadamin sydämeen alusta asti, ja kuinka paljon jumalattomuutta se on tuonut tähän aikaan? ja kuinka paljon se vielä kantaa ennen kuin puintiaika tulee?
31 Mieti nyt itselläsi, kuinka suuren pahuuden hedelmän pahan siemenen jyvä on tuottanut.
32 Ja kun korvat, joilla ei ole lukua, leikataan alas, kuinka suuren lattian ne täyttävät?
33 Niin minä vastasin ja sanoin: kuinka ja milloin tämä tapahtuu? miksi meidän vuosimme ovat vähäiset ja pahat?
34 Hän vastasi minulle sanoen: "Älä kiirehdi Korkeimman yläpuolelle, sillä turha on sinun kiireesi olla hänen yläpuolellasi, sillä sinä olet paljon ylittänyt".
35 Eivätkö vanhurskaidenkin sielut kysellyt näitä asioita kammioissaan, sanoen: kuinka kauan minun pitää toivoa tällä tavalla? milloin tulee meidän palkkamme hedelmä?
36 Ja näihin asioihin arkkienkeli Uriel vastasi ja sanoi: "Siinäkin kun siementen luku on teissä täynnä, sillä hän on punninnut maailman vaa'alla".
37 Mitalla hän on mitannut ajat; ja luvun perusteella hän on laskenut ajat; eikä hän liikuta eikä liikuta niitä, ennen kuin sanottu mitta on täytetty.
38 Silloin minä vastasin ja sanoin: Herra, joka hallitset, me kaikki olemme täynnä jumalattomuutta.
39 Ja meidän tähtemme on mahdollista, että vanhurskaiden kerrokset eivät ole täynnä maan päällä asuvien syntien tähden.
40 Niin hän vastasi minulle ja sanoi: "Mene lapsellisen naisen tykö ja kysy häneltä, milloin hän on täyttänyt yhdeksän kuukautta, jos hänen kohtunsa kestää synnytyksen pidempään sisällään".
41 Silloin minä sanoin: ei, Herra, ei hän voi. Ja hän sanoi minulle: haudassa sielujen kammiot ovat kuin naisen kohtu.
42 Sillä niinkuin vaimo, joka synnyttää, kiirehtii välttämään raskauden välttämättömyyttä, niin myös nämä paikat kiirehtivät luovuttamaan sitä, mikä heille on uskottu.
43 Katso alusta asti, mitä tahdot nähdä, se sinulle näytetään.
44 Silloin minä vastasin ja sanoin: "Jos olen saanut armon sinun edessäsi ja jos se on mahdollista, ja jos olen kelvollinen,
45 Näytä siis minulle, onko tulevaa enemmän kuin on mennyttä vai enemmän mennyttä kuin on tulevaa.
46 Mitä on mennyt, sen minä tiedän, mutta tulevaa en tiedä.
47 Ja hän sanoi minulle: nouse oikealle puolelle, niin minä selitän sinulle vertauksen.
48 Ja minä seisoin ja näin, ja katso, kuuma, palava uuni kulki ohitseni; ja tapahtui, että kun liekki oli sammunut, minä katsoin, ja katso, savu pysyi paikallaan.
49 Tämän jälkeen minun ohitseni kulki vetinen pilvi, ja se lähetti paljon sadetta myrskyn kanssa. ja kun myrskyinen sade oli ohi, pisarat pysyivät paikallaan.
50 Silloin hän sanoi minulle: "Ajattele itseäsi; niinkuin sade on enemmän kuin pisaroita, ja niinkuin tuli on

suurempi kuin savu; mutta pisarat ja savu jäävät taakse: niin mennyt määrä ylitti enemmän.
51 Silloin minä rukoilin ja sanoin: "Saanko elää, luuletko, siihen aikaan asti?" vai mitä niinä päivinä tapahtuu?
52 Hän vastasi minulle ja sanoi: "Mitä merkkejä minulta pyydät, voin kertoa niistä sinulle osittain; mutta mitä tulee sinun henkesi, en ole lähetetty sinua näyttämään; sillä en tiedä sitä.

LUKU 5

1 Kuitenkin, kun merkit tulevat, katso, päivät tulevat, jolloin maan päällä asuvia otetaan suuri joukko, ja totuuden tie on kätketty, ja maa tulee hedelmättömäksi uskosta.
2 Mutta vääryys kasvaa yli sen, minkä nyt näet tai minkä olet kauan sitten kuullut.
3 Ja sen maan, jonka nyt näet juurtuvan, sinä näet äkillisesti tuhoutuneena.
4 Mutta jos Korkein antaa sinun elää, näet kolmannen pasunan jälkeen, että aurinko yhtäkkiä taas paistaa yöllä ja kuu kolmesti päivässä.
5 Ja verta putoaa puusta, ja kivi antaa äänensä, ja kansa peljästyy.
6 Ja hänkin hallitsee, jota he eivät odota, joka asuu maan päällä, ja linnut pakenevat yhdessä.
7 Ja Sodomiksen meri karkottaa kalat ja tekee yöllä melua, jota monet eivät tiedä, mutta he kaikki kuulevat sen äänen.
8 Myös monissa paikoissa on hämmennystä, ja tulta lähetetään uudelleen, ja pedot vaihtavat paikkojaan, ja kuukautiset naiset synnyttävät hirviöitä:
9 Ja suolaisia vesiä löytyy makeasta, ja kaikki ystävät tuhoavat toisensa; niin hän piiloutuu ja ymmärrys vetäytyy salaiseen kammionsa,
10 Ja monilta etsitään, mutta ei löydy; silloin vääryys ja hillittömyys lisääntyy maan päällä.
11 Myös maa kysyy toiselta ja sanoo: Onko vanhurskaus, joka tekee ihmisen vanhurskaaksi, mennyttä? sinun kauttasi? Ja se sanoo: Ei.
12 Samaan aikaan ihmiset toivovat, mutta mikään ei saavuta; he tekevät työtä, mutta heidän tiensä eivät menesty.
13 Minulla on lupa näyttää sinulle sellaiset merkit; ja jos sinä taas rukoilet ja itket niinkuin nyt ja paastosit päivisin, niin saat kuulla vielä suurempia asioita.
14 Sitten heräsin, ja äärimmäinen pelko valtasi koko ruumiini, ja mieleni oli levoton, niin että se pyörtyi.
15 Niin enkeli, joka oli tullut puhumaan kanssani, piti minua, lohdutti minua ja nosti minut jaloilleni.
16 Ja tapahtui toisena yönä, että kansan päämies Salatiel tuli minun tyköni ja sanoi: "Missä sinä olet ollut?" ja miksi kasvosi ovat niin raskaat?
17 Etkö tiedä, että Israel on uskottu sinulle vankeutensa maassa?
18 Nouse siis ja syö leipää, äläkä hylkää meitä, niinkuin paimen, joka jättää laumansa julmien susien käsiin.
19 Niin minä sanoin hänelle: mene pois minun luotani, äläkä tule minua lähelle. Ja hän kuuli, mitä sanoin, ja lähti luotani.
20 Ja niin minä paastoin seitsemän päivää, valiten ja itkien, niinkuin enkeli Uriel käski minua.
21 Ja seitsemän päivän kuluttua niin tapahtui, että sydämeni ajatukset olivat minulle jälleen hyvin murheellisia,
22 Ja sieluni sai ymmärryksen hengen, ja aloin jälleen puhua Korkeimman kanssa,
23 Ja sanoi: Herra, joka hallitset, kaikista maan puulajeista ja kaikista sen puista, sinä olet valinnut yhden ainoan viinipuun.
24 Ja kaikista maailman maista sinä olet valinnut yhden kuopan, ja kaikista sen kukista yhden liljan.
25 Ja kaikista meren syvyyksistä sinä olet täyttänyt yhden virran, ja kaikista rakennetuista kaupungeista sinä olet pyhittänyt Siionin itsellesi.
26 Ja kaikista luoduista linnuista sinä olet antanut sinulle nimen yhdelle kyyhkyselle, ja kaikista tehdyistä karjasta sinä olet hankkinut sinulle yhden lampaan.
27 Ja kaiken kansan joukosta sinä olet hankkinut yhden kansan; ja tälle kansalle, jota sinä rakastit, sinä annoit lain, jonka kaikki hyväksyvät.
28 Ja nyt, oi Herra, miksi olet antanut tämän yhden kansan monille? ja yhdelle juurelle sinä olet valmistanut muita, ja miksi olet hajauttanut ainoan kansansi monien joukkoon?
29 Ja ne, jotka hylkäävät sinun lupauksesi eivätkä uskoneet sinun liittoasi, ovat tallaneet ne.
30 Jos sinä niin vihasit kansaasi, sinun tulee rankaista sitä omin käsin.
31 Nyt kun olin puhunut nämä sanat, lähetettiin minun luokseni enkeli, joka tuli luokseni edellisenä yönä,
32 Ja sanoi minulle: kuule minua, niin minä neuvon sinua; kuuntele, mitä minä sanon, niin kerron sinulle lisää.
33 Ja minä sanoin: puhu, Herrani. Silloin hän sanoi minulle: "Olet todella ahdistunut Israelin tähden. Rakastatko sitä kansaa enemmän kuin sen luojaa?"
34 Ja minä sanoin: "Ei, Herra, mutta suuresta murheesta minä puhun, sillä minun munaskuuteni vaivaa minua joka hetki, kun minä näen Korkeimman tietä ja etsin osan hänen tuomiostaan".
35 Ja hän sanoi minulle: sinä et voi. Ja minä sanoin: miksi, Herra? mihin minä sitten synnyin? tai miksi ei minun äitini kohtu ollut silloin minun hautani, etten olisi nähnyt Jaakobin vaivaa ja Israelin heimon rasittavaa työtä?
36 Ja hän sanoi minulle: Laske minulle ne, jotka eivät vielä ole tulleet, kokoa minulle kuonat, jotka ovat hajallaan, tee minulle vihertävät kukat, jotka ovat kuihtuneet,
37 Avaa minulle ne paikat, jotka ovat suljetut, ja tuo minulle tuulet, jotka niissä ovat suljetut, näytä minulle äänen kuva, niin minä ilmoitan sinulle sen, mitä sinä vaivaat tietää.
38 Ja minä sanoin: oi herra, joka hallitset, kuka tämän tietää, paitsi se, jolla ei ole asumista ihmisten tykönä?
39 Minä olen tyhmä. Kuinka voin puhua näistä asioista, joita sinä minulta kysyt?
40 Sitten hän sanoi minulle: "Niinkuin sinä et voi tehdä mitään näistä asioista, joista olen puhunut, niin etkö sinäkään voi saada selville minun tuomioni tai lopulta rakkautta, jonka olen luvannut kansalleni."
41 Ja minä sanoin: katso, Herra, sinä olet kuitenkin lähellä niitä, jotka ovat loppuun asti varattuja; ja mitä ne tekevät, jotka ovat olleet ennen minua, tai me, jotka nyt olemme, tai ne, jotka tulevat meidän jälkeenmme?

42 Ja hän sanoi minulle: minä vertaan tuomioni renkaaseen: niinkuin ei ole viimeisten laiskuus, niin ei ole ensimmäisen nopeaa.
43 Niin minä vastasin ja sanoin: etkö sinä voisi heti tehdä niitä, jotka on tehty ja jotka ovat nyt ja jotka tulevat? jotta voisit ilmaista tuomiosi mitä aikaisemmin?
44 Silloin hän vastasi minulle ja sanoi: ei ole luotu kiirehtikö tekijän yläpuolelle; eikä maailma saa pitää niitä heti, jotka siellä luodaan.
45 Ja minä sanoin: niinkuin sinä sanoit palvelijallesi, että sinä, joka annat elämän kaikille, olet heti antanut eläväksi luodulle, jonka olet luonut, ja olento sen kantoi. nyt olla läsnä heti.
46 Ja hän sanoi minulle: "Kysy naisen kohdusta ja sano hänelle: jos sinä synnytät lapsia, miksi et tee sitä yhdessä, vaan yksi toisensa jälkeen?" rukoilkaa siis häntä, että hän synnyttäisi kymmenen lasta n kerralla.
47 Ja minä sanoin: hän ei voi, vaan hänen on tehtävä se ajan mittaan.
48 Silloin hän sanoi minulle: "Niin minä olen antanut maan kohdun niille, jotka siihen kylvetään aikanaan".
49 Sillä niinkuin pieni lapsi ei synnytä sitä, mikä iäkkäille kuuluu, niin minäkin olen luonut maailman, jonka olen luonut.
50 Ja minä kysyin ja sanoin: "Koska olet nyt antanut minulle tien, niin minä puhun sinun edessäsi; sillä meidän äitimme, josta sinä sanoit minulle, että hän on nuori, on nyt lähellä ikää."
51 Hän vastasi minulle ja sanoi: kysy naiselta, joka synnyttää, niin hän kertoo sinulle.
52 Sano hänelle: miksi ne, jotka sinä olet nyt synnyttänyt, ovat niinkuin ne, jotka olivat ennen, mutta heikompia?
53 Ja hän vastaa sinulle: "Nuoruuden voimassa syntyneet ovat yhtä tyyliä, ja ne, jotka ovat syntyneet iän aikana, kun kohtu pettää, ovat toisia".
54 Ajattele siis myös, kuinka te olette pienempiä kuin ne, jotka olivat ennen teitä.
55 Ja niin ovat ne, jotka seuraavat teitä vähemmän kuin te, niinkuin olennot, jotka nyt alkavat olla vanhoja ja ovat ohittaneet nuoruuden voiman.
56 Silloin minä sanoin: "Herra, minä pyydän sinua, jos olen löytänyt armon sinun edessäsi, niin osoita palvelijallesi, jonka kautta katsot luotuasi."

KAPPALE 6

1 Ja hän sanoi minulle: Alussa, kun maa tehtiin, ennen kuin maailman rajat olivat, tai ennen kuin tuulet puhalsivat,
2 Ennen kuin se jylinsi ja valkeni tai paratiisin perustukset laskettiin,
3 Ennenkuin kauniit kukat nähtiin tai liikkuvat voimat vahvistettiin, ennen kuin lukematon joukko enkeleitä kokoontui yhteen,
4 Tai milloinkaan nostettiin ilman korkeuksia, ennen kuin taivaanvahvuuden mitat nimettiin, tai milloinkaan savupiiput olivat Siionissa kuumia,
5 Ja ennen kuin nykyisiä vuosia etsittiin ja tai koskaan niiden keksinnöt, jotka nyt tekivät syntiä, käännettiin, ennen kuin ne sinetöitiin, jotka ovat keränneet uskon aarteeksi:
6 Silloin minä harkitsin näitä asioita, ja ne kaikki ovat luotu minun kauttani, ei kenenkään muun kautta; myös ne tulevat minun kauttani, eikä kenenkään muun kautta.
7 Silloin minä vastasin ja sanoin: mikä on aikojen ero? tai milloin on ensimmäisen loppu ja sitä seuraavan alku?
8 Ja hän sanoi minulle: Abrahamista Iisakiin asti, kun Jaakob ja Esau syntyivät hänestä, Jaakobin käsi piti ensin Esaun kantapäätä.
9 Sillä Esau on maailman loppu, ja Jaakob on sen alku, joka sitä seuraa.
10 Ihmisen käsi on kantapään ja käden välissä; toinen kysymys, Esdras, älä kysy.
11 Minä vastasin ja sanoin: Herra, joka hallitset, jos olen löytänyt armon sinun edessäsi,
12 Minä rukoilen sinua, osoita palvelijallesi niiden merkkien loppu, joista osoitit minulle osan viime yönä.
13 Niin hän vastasi ja sanoi minulle: nouse jaloillesi ja kuule väkevä ääni.
14 Ja se on ikään kuin suuri liike; mutta paikka, jossa seisot, ei liiku.
15 Ja sen tähden, kun se puhuu, älkää peljätkö; sillä sana on loppu, ja maan perustus ymmärretään.
16 Ja miksi? sillä tämä puhe vapisee ja liikuttaa; sillä se tietää, että näiden asioiden loppu on muututtava.
17 Ja tapahtui, että kun minä sen kuulin, nousin jaloilleni ja kuuntelin, ja katso, kuului ääni, joka puhui, ja sen ääni oli kuin monien vesien pauhina.
18 Ja se sanoi: katso, päivät tulevat, jolloin minä alan lähestyä ja katsoa niitä, jotka maan päällä asuvat,
19 Ja alkaa tiedustella heiltä, mitä he ovat, jotka ovat vahingoittaneet vääryydellään, ja milloin Siionin ahdistus täyttyy;
20 Ja kun maailma, joka alkaa kadota, on päättynyt, silloin minä näytän nämä merkit: kirjat avataan taivaanvahvuuden edessä, ja he saavat nähdä kaikki yhdessä:
21 Ja vuoden vanhat lapset puhukoot äänellään, naiset synnyttäköön ennenaikaisia kolmen tai neljän kuukauden ikäisiä lapsia, ja he elävät ja nousevat ylös.
22 Ja yhtäkkiä kylvetyt paikat näyttävät kylvämättömiltä, täytetyt varastohuoneet löydetään yhtäkkiä tyhjiksi.
23 Ja trumpetti antaa äänen, jonka jokainen kuultuaan peljästyi.
24 Siihen aikaan ystävät taistelevat toisiaan vastaan kuin viholliset, ja maa seisoo pelossa niiden kanssa, jotka siinä asuvat, lähteiden lähteet pysähtyvät, eivätkä ne juokse kolmen tunnin kuluttua.
25 Jokainen, joka jää jäljelle kaikista näistä, jotka minä olen sinulle sanonut, pakenee ja näkee minun pelastukseni ja teidän maailmanne lopun.
26 Ja miehet, jotka otetaan vastaan, saavat sen nähdä, jotka eivät ole maistaneet kuolemaa syntymästään asti; ja asukkaiden sydämet muuttuvat ja muuttuvat toiselle merkitykselle.
27 Sillä paha sammutetaan, ja petos sammutetaan.
28 Mitä tulee uskoon, se kukoistaa, turmelus voitetaan, ja totuus, joka on ollut niin kauan hedelmätön, julistetaan.
29 Ja kun hän puhui kanssani, katso, pikkuhiljaa katselin häntä, jonka edessä seisoin.
30 Ja nämä sanat hän sanoi minulle; Olen tullut näyttämään sinulle tulevan yön ajan.

31 Jos sinä vielä rukoilet ja paastosit vielä seitsemän päivää, niin minä kerron sinulle päivällä suurempia asioita kuin olen kuullut.
32 Sillä sinun äänesi kuuluu Korkeimman edessä; sillä Väkevä on nähnyt sinun vanhurskautesi, hän on nähnyt myös sinun siveytesi, joka sinulla on ollut nuoruudestasi asti.
33 Ja sentähden hän lähetti minut näyttämään sinulle kaikki nämä asiat ja sanomaan sinulle: ole hyvä ja älä pelkää
34 Ja älä kiirehdi menneiden aikojen kanssa ajatellaksesi turhia asioita, ettet kiirehdi viimeisistä ajoista.
35 Ja tapahtui tämän jälkeen, että minä itkin taas ja paastoin samalla tavalla seitsemän päivää, että saisin täyttää ne kolme viikkoa, jotka hän minulle kertoi.
36 Ja kahdeksantena yönä sydämeni oli jälleen ahdistunut sisälläni, ja aloin puhua Korkeimman edessä.
37 Sillä minun henkeni syttyi tuleen, ja sieluni oli ahdingossa.
38 Ja minä sanoin: Herra, sinä puhuit luomisen alusta, ensimmäisestä päivästä, ja sanoit näin; Tehköön taivas ja maa; ja sinun sanasi oli täydellinen teko.
39 Ja sitten oli henki, ja pimeys ja hiljaisuus olivat joka puolella; miehen äänen ääni ei ollut vielä muodostunut.
40 Silloin sinä käskit tulla aarteistasi kauniin valon esiin, jotta työsi näkyisi.
41 Toisena päivänä sinä teit taivaanvahvuuden hengen ja käskit sen erottaa toisistaan ja tehdä jaon vesien välille, jotta toinen osa nousisi ja toinen jää alle.
42 Kolmantena päivänä sinä käskit koota vedet maan seitsemännelle osalle; kuusi osaa sinä kuivasit ja säilytit ne, jotta jotkut näistä Jumalan istutuksista ja viljellyistä palvelisivat sinua.
43 Sillä heti kun sanasi meni, työ tehtiin.
44 Sillä heti tuli suuria ja lukemattomia hedelmiä ja monia ja erilaisia makuelämyksiä, ja kukkia, jotka olivat muuttumattomia, ja tuoksuja ihanan tuoksuisia; ja tämä tapahtui kolmantena päivänä.
45 Neljäntenä päivänä sinä käskit, että aurinko paistaa ja kuu valaisee sitä, ja tähdet ovat järjestyksessä:
46 Ja antoi heille käskyn tehdä palvelusta ihmiselle, joka oli tehtävä.
47. Viidentenä päivänä sinä sanoit seitsemännelle osalle, jossa vedet kokoontuivat, että se synnyttäisi eläviä olentoja, lintuja ja kaloja; ja niin tapahtui.
48 Sillä mykkä vesi ja ilman elämää synnytti eläviä olentoja Jumalan käskystä, että kaikki ihmiset ylistävät sinun ihmeitäsi.
49 Sitten sinä asetit kaksi elävää olentoa, toisen, jota kutsuit Henokiksi ja toisen Leviataniksi;
50 Ja erotti toisen toisistaan, sillä seitsemäs osa, nimittäin, missä vesi oli koottu yhteen, ei voinut pitää niitä molempia.
51 Sinä annoit Hanokille yhden osan, joka kuivui kolmantena päivänä, jotta hän asuisi samassa osassa, jossa on tuhat kukkulaa.
52 Mutta Leviatanille sinä annoit seitsemännen osan, nimittäin kostean; ja olet pitänyt hänet syötäväksi keneltä haluat ja milloin.
53 Kuudentena päivänä sinä annoit maalle käskyn, että se tuo sinun edessäsi eläimiä, karjaa ja matelijaa.
54 Ja näiden jälkeen myös Aadam, jonka sinä teit kaikkien luotujen herraksi: hänestä tulemme kaikki, ja myös kansa, jonka sinä olet valinnut.
55 Kaiken tämän olen puhunut sinun edessäsi, Herra, koska sinä loit maailman meidän tähtemme
56 Mitä tulee muihin kansoihin, jotka myös tulevat Aadamista, niin sinä olet sanonut, että ne eivät ole mitään, vaan ovat syljen kaltaisia, ja olet verrannut niiden yltäkylläisyyttä astiasta putoavaan pisaraan.
57 Ja nyt, oi Herra, katso, nämä pakanat, joita ei koskaan ole pidetty minkäänlaisina, ovat alkaneet olla herrojamme ja niellä meidät.
58 Mutta me sinun kansasi, jota sinä kutsuit esikoiseksi, ainosyntyiseksi ja palavaksi rakastajaksesi, olemme annetut heidän käsiinsä.
59 Jos maailma on nyt tehty meidän tähtemme, miksi emme saisi perintöä maailman kanssa? kuinka kauan tätä kestää?

LUKU 7

1 Ja kun olin lopettanut näiden sanojen puhumisen, minun luokseni lähetettiin enkeli, joka oli lähetetty minulle edeltävinä öinä:
2 Ja hän sanoi minulle: "Nouse, Esdras, ja kuule sanat, jotka minä olen tullut sinulle kertomaan".
3 Ja minä sanoin: puhu, Jumalani. Silloin hän sanoi minulle: Meri on avaralla paikalla, jotta se olisi syvä ja suuri.
4 Mutta kotelon sisäänkäynti olivat kapeat ja niinkuin joki;
5 Kuka sitten voisi mennä mereen katsomaan sitä ja hallitsemaan sitä? jos hän ei mennyt ahtaaseen, kuinka hän voisi tulla avaraan?
6 On myös toinen asia; Kaupunki on rakennettu ja asetettu laajalle pellolle, ja se on täynnä kaikkea hyvää:
7 Sen sisäänkäynti on kapea ja asetettu putoamisvaaralliseen paikkaan, ikään kuin oikealla puolella olisi tuli ja vasemmalla syvä vesi:
8 Ja yksi ainoa polku heidän molempien välillä, jopa tulen ja veden välillä, niin pieni, että ei voi muuta kuin o kukaan ei mene sinne heti.
9 Jos tämä kaupunki nyt annettaisiin miehelle perinnöksi, jos hän ei koskaan ohita sille asetettua vaaraa, kuinka hän saisi tämän perinnön?
10 Ja minä sanoin: se on niin, Herra. Niin hän sanoi minulle: niin on myös Israelin osa.
11 Sillä heidän tähtensä minä tein maailman; ja kun Aadam rikkoi minun säädökseni, silloin määrättiin, että nyt on tapahtunut.
12 Silloin tämän maailman portit tehtiin ahtaaksi, täynnä murhetta ja vaivaa.
13 Sillä vanhan maailman sisäänkäynnit olivat laajat ja varmat, ja ne toivat kuolematonta hedelmää.
14 Jos siis ne, jotka elävät, näkevät vaivaa päästäkseen näihin ahtaisiin ja turhiin asioihin, he eivät voi koskaan ottaa vastaan niitä, jotka heille on varattu.
15 Miksi siis nyt olet levoton, koska sinä olet vain katoava ihminen? ja miksi olet liikuttunut, vaikka olet vain kuolevainen?
16 Miksi et ole ajatellut mielessäsi sitä, mikä on tuleva, kuin sitä, mikä on nyt?

17 Silloin minä vastasin ja sanoin: Herra, joka hallitset, sinä olet säätänyt laissasi, että vanhurskaat perivät nämä, mutta jumalattomat joutuvat kadotukseen.
18 Mutta vanhurskaat kärsivät ahtautta ja toivovat laajaa; sillä ne, jotka ovat vääryyttä tehneet, ovat kärsineet ahtautta, eivätkä kuitenkaan näe paljoa.
19 Ja hän sanoi minulle: Ei ole tuomaria korkeampi kuin Jumala, eikä ketään, jolla on ymmärrystä Korkeinta korkeampi.
20 Sillä monet joutuvat kadotukseen tässä elämässä, koska he halveksivat Jumalan lakia, joka heille on asetettu.
21 Sillä Jumala on antanut ankaran käskyn niille, jotka tulivat, mitä heidän tulee tehdä elääkseen, niin kuin he tulivat, ja mitä heidän tulee noudattaa rangaistuksen välttämiseksi.
22 He eivät kuitenkaan olleet tottelevaisia hänelle; vaan puhui häntä vastaan ja kuvitteli turhia asioita;
23 ja petti itsensä pahoilla teoillaan; ja sanoi Korkeimmasta, ettei hän ole; eivätkä tienneet hänen teitään:
24 Mutta hänen lakinsa he ovat halveksineet ja hänen liittonsa kieltäneet; Eivät he ole olleet uskollisia hänen säädöksissään eivätkä ole tehneet hänen tekojaan.
25 Ja sen tähden, Esdras, sillä tyhjät ovat tyhjiä, ja täytetyt ovat täynnä.
26 Katso, aika tulee, jolloin nämä merkit, jotka minä olen sanonut sinulle, tapahtuvat, ja morsian ilmestyy, ja hänen tulevansa nähdään, joka nyt on vedetty pois maasta.
27 Ja jokainen, joka vapautuu edellä mainituista pahuudesta, saa nähdä minun ihmeeni.
28 Sillä minun poikani Jeesus ilmestyy niiden kanssa, jotka ovat hänen kanssaan, ja ne, jotka jäävät, iloitsevat neljän sadan vuoden kuluttua.
29 Näiden vuosien jälkeen minun poikani Kristus kuolee, ja kaikki ihmiset, joilla on elämä.
30 Ja maailma muuttuu vanhaksi hiljaisuudeksi seitsemän päivää, niinkuin entisissä tuomioissa, ettei kukaan jää jäljelle.
31 Ja seitsemän päivän kuluttua se maailma, joka ei vielä herää, nousee ylös ja turmeltuva kuolee
32 Ja maa palauttaa ne, jotka siinä nukkuvat, ja niin myös tomu ne, jotka asuvat hiljaisuudessa, ja salaiset paikat vapauttavat ne sielut, jotka heille uskottiin.
33 Ja Korkein ilmestyy tuomioistuimelle, ja kurjuus katoaa, ja pitkäaikainen kärsimys tulee loppumaan.
34 Mutta vain tuomio pysyy, totuus pysyy, ja usko vahvistuu.
35 Ja työ seuraa, ja palkka näytetään, ja hyvät teot ovat voimallisia, eivätkä pahat teot hallitse.
36 Silloin minä sanoin: Abraham rukoili ensin sodomilaisten puolesta ja Mooses isien puolesta, jotka tekivät syntiä erämaassa.
37 Ja Jeesus hänen jälkeensä Israelille Akanin aikana:
38 Samuel ja Daavid tuhoksi, ja Salomo niille, jotka tulevat pyhäkköön.
39 Ja Helias niille, jotka saivat sateen; ja kuolleille, että hän eläisi:
40 Ja Heskia kansan puolesta Sanheribin aikana, ja monta monien puolesta.
41 Niin nytkin, kun katoavaisuus on kasvanut ja jumalattomuus lisääntynyt, ja vanhurskaat ovat rukoilleet jumalattomien edestä. Miksi ei siis nytkin?
42 Hän vastasi minulle ja sanoi: "Tämä nykyinen elämä ei ole loppu, jossa paljon kunniaa asuu". siksi he ovat rukoilleet heikkojen puolesta.
43 Mutta tuomion päivä on oleva tämän ajan loppu ja tulevan kuolemattomuuden alku, jossa turmeltuminen on ohi,
44 Säälittömyys on loppu, uskottomuus on hävitetty, vanhurskaus kasvaa ja totuus syntyy.
45 Silloin ei kukaan voi pelastaa sitä, joka on tuhottu, eikä sortaa sitä, joka on saanut voiton.
46 Minä vastasin ja sanoin: Tämä on minun ensimmäinen ja viimeinen sanani, että olisi ollut parempi olla antamatta maata Aadamille, tai muuten, kun se hänelle annettiin, olisi pitänyt estää häntä tekemästä syntiä.
47 Sillä mitä hyötyä on ihmisille nyt, nykyisenä aikana, elää ahdingossa ja kuoleman jälkeen odottaa rangaistusta?
48 Oi sinä Adam, mitä olet tehnyt? sillä vaikka sinä olet syntiä tehnyt, et ole yksin langennut, vaan me kaikki, jotka sinusta tulemme.
49 Sillä mitä hyötyä siitä on meille, jos meille on luvattu kuolematon aika, jolloin olemmeko tehneet niitä tekoja, jotka tuovat kuoleman?
50 Ja että meille on luvattu iankaikkinen toivo, kun taas me, jotka olemme pahimpia, olemme turhia?
51 Ja että meille on rakennettu terveellisiä ja turvallisia asuntoja, vaikka me olemme eläneet jumalattomasti?
52 Ja että Korkeimman kunnia säilytetään puolustamaan niitä, jotka ovat eläneet varovaista elämää, kun taas me olemme vaeltaneet kaikista pahimmillaan?
53 Ja että siellä näytettäisiin paratiisi, jonka hedelmä pysyy iankaikkisesti ja jossa on turva ja lääke, koska emme pääse siihen?
54 (Sillä me olemme vaeltaneet epämiellyttävissä paikoissa.)
55 Ja että pidättäytyneiden kasvot loistavat tähtien yläpuolella, kun taas meidän kasvomme ovat pimeyttä mustemmat?
56 Sillä kun elimme ja teimme vääryyttä, emme ajatelleet, että meidän pitäisi alkaa kärsimään sen tähden kuoleman jälkeen.
57. Hän vastasi minulle ja sanoi: "Tämä on sen taistelun ehto, jota maan päällä syntynyt ihminen taistelee;
58 Että jos hänet voitetaan, hän kärsii, niinkuin sinä olet sanonut; mutta jos hän voittaa voiton, hän saa sen, mitä minä sanon.
59 Sillä tämä on se elämä, josta Mooses puhui kansalle eläessään, sanoen: Valitse elämäsi, jotta saat elää.
60 Mutta he eivät uskoneet häntä, eivätkä profeetat hänen jälkeensä, eivätkä minä, joka olen puhunut heille,
61 Että heidän tuhossaan ei tulisi niin raskasta, kuin ilo niistä, jotka ovat vakuuttuneita pelastukseen.
62 Minä vastasin ja sanoin: "Minä tiedän, Herra, että Korkein on armollinen, sillä hän armahtaa niitä, jotka eivät vielä ole tulleet maailmaan,
63 Ja myös ne, jotka kääntyvät hänen lakinsa puoleen;
64 Ja että hän on kärsivällinen ja kärsii kauan syntiä tehneitä niinkuin hänen luomansa;

65 Ja että hän on runsas, sillä hän on valmis antamaan missä sitä tarvitsee;
66 Ja että hän on suuri armollinen, sillä hän moninkertaistaa yhä enemmän armoa niille, jotka ovat läsnä ja jotka ovat menneitä, ja myös niille, jotka tulevat.
67 Sillä jos hän ei lisää armoaan, ei maailma pysyisi niiden kanssa, jotka sen perivät.
68 Ja hän antoi anteeksi; Sillä ellei hän tekisi niin hyvyydestään, jotta ne, jotka ovat tehneet pahoja tekoja, helpottaisivat heitä, ei kymmenes tuhannesosa ihmisistä jäisi eloon.
69 Ja jos hän on tuomari, jos hän ei antaisi anteeksi niille, jotka hänen sanansa avulla ovat parantuneet, ja sammuttaisi riitojen paljoutta,
70 Jäljellä pitäisi olla hyvin vähän seikkailuja lukemattomassa joukossa.

LUKU 8

1 Hän vastasi minulle sanoen: Korkein on tehnyt tämän maailman monille, mutta tulevan harvoille.
2 Minä kerron sinulle vertauksen, Esdras; Niinkuin kysyt maata, se sanoo sinulle, että se antaa paljon muottia, josta saviastioita tehdään, mutta vähän pölyä, josta kulta tulee: niin on tämän nykyisen maailman meno.
3 Paljon on luotuja, mutta harvat pelastuvat.
4 Niin minä vastasin ja sanoin: niele, sieluni, ymmärrys, ja syö viisautta.
5 Sillä sinä olet suostunut kuulemaan, ja olet valmis ennustamaan, sillä sinulla ei ole enää tilaa kuin vain elää.
6 Oi Herra, jos et salli palvelijaasi, että voimme rukoilla sinun edessäsi, ja sinä annat meille siemenen sydämeemme ja kulttuurin ymmärryksellemme, jotta se kantaisi hedelmää; kuinka kukin turmeltunut voi elää, joka kantaa ihmisen paikan?
7 Sillä sinä olet yksin, ja me kaikki olemme yhtä sinun kättesi tekoa, niinkuin sinä olet sanonut.
8 Sillä kun ruumis on nyt muokattu äidin kohdussa ja sinä annat sille jäseniä, niin sinun luomuksesi säilyy tulessa ja vedessä, ja yhdeksän kuukautta sinun työsi kestää sinun luotuasi, joka hänessä on luotu.
9 Mutta se, joka varjelee ja varjellaan, säilyy, ja kun aika tulee, kohtu, joka säilyy, luovuttaa sen, mikä siinä kasvoi.
10 Sillä sinä olet käskenyt antaa maitoa ruumiinosista eli rinnoista, joka on rintojen hedelmää,
11 Että se, mikä on muokattu, eläisi jonkin aikaa, kunnes annat sen armollesi.
12 Sinä kasvatit sen vanhurskaudellasi, kasvatat sitä laissasi ja uudistit sen tuomiollasi.
13 Ja sinun tulee tappaa se niinkuin luotuasi, ja elävöittää se työnäsi.
14 Jos siis tuhoat sen, joka niin suurella työllä on valmistettu, on helppo saada käskysi mukaan, jotta se, mikä on tehty, säilyisi.
15 Nyt siis, Herra, minä puhun; kosketa miestä yleensä, sinä tiedät parhaiten; vaan kosket kansaasi, jonka tähden olen pahoillani;
16 Ja sinun perintöösi, jonka tähden minä suren; ja Israelille, jolle minä olen raskas; ja Jaakobin tähden, jonka tähden olen ahdistunut;
17 Sentähden minä rukoilen sinun edessäsi itseni ja heidän edestänsä, sillä minä näen meidän, jotka maassa asumme, lankeemukset.
18 Mutta minä olen kuullut tulevan tuomarin nopeuden.
19 Sentähden kuule minun ääneni ja ymmärrä minun sanani, niin minä puhun sinun edessäsi. Tämä on Esdraksen sanojen alku, ennen kuin hänet otettiin ylös; ja minä s apu,
20 Herra, sinä, joka asut iankaikkuudessa, joka näet ylhäältä taivaassa ja ilmassa;
21 jonka valtaistuin on korvaamaton; jonka kirkkautta ei voida käsittää; jonka edessä enkelien joukot seisovat vapisten,
22 jonka palveluksessa on tuuli ja tuli; joiden sana on totta ja sanat pysyviä; jonka käsky on vahva ja määräys pelottava;
23 jonka katse kuivuu syvyyksiin, ja närkästys sulattaa vuoret; jonka totuus todistaa:
24 Kuule palvelijasi rukous ja ota korvasi olemuksesi rukous.
25 Sillä niin kauan kuin elän, minä puhun, ja niin kauan kuin minulla on ymmärrystä, minä vastaan.
26 Älä katso kansasi syntejä; vaan niille, jotka palvelevat sinua totuudessa.
27 Älä ota huomioon pakanain pahoja keksintöjä, vaan niiden himoa, jotka pitävät sinun todistuksesi ahdingoissa.
28 Älä ajattele niitä, jotka petollisesti ovat vaeltaneet sinun edessäsi, vaan muista niitä, jotka sinun tahtosi mukaan ovat tunteneet sinun pelkosi.
29 Älä olko sinun tahtosi tuhota niitä, jotka ovat eläneet kuin pedot; vaan katsoa niitä, jotka ovat selvästi opettaneet sinun lakiasi.
30 Älä vihastu niihin, joita pidetään petoja pahemmin; vaan rakasta niitä, jotka aina luottavat sinun vanhurskauteen ja kirkkauteen.
31 Sillä me ja meidän isämme kärsimme sellaisista taudeista, mutta meidän syntisten tähden sinua kutsutaan armolliseksi.
32 Sillä jos sinä tahdot armahtaa meitä, niin sinua kutsutaan armolliseksi, nimittäin meille, joilla ei ole vanhurskauden tekoja.
33 Sillä vanhurskaat, joilla on sinulle paljon hyviä tekoja, saavat palkan omista teoistansa.
34 Sillä mikä on ihminen, että joudut häneen vihaiseksi? tai mikä on katoava sukupolvi, että sinä olet niin katkera sille?
35 Sillä totisesti ei ole ketään syntyneiden joukossa, vaan hän on tehnyt pahaa; eikä uskollisten joukossa ole ketään, joka ei olisi tehnyt väärin.
36 Sillä tässä, oi Herra, sinun vanhurskautesi ja hyvyytesi julistetaan, jos olet armollinen niille, joilla ei ole luottamusta hyviin tekoihin.
37 Hän vastasi minulle ja sanoi: "Jotain sinä olet oikein puhunut, ja sinun sanasi mukaan tapahtuu".
38 Sillä minä en todellakaan ajattele niiden taipumusta, jotka ovat tehneet syntiä ennen kuolemaa, ennen tuomiota, ennen tuhoa:
39 Mutta minä iloitsen vanhurskaiden asenteesta ja muistan myös heidän pyhiinvaelluksensa ja pelastuksen ja palkan, joka heillä on.

40 Niin kuin minä olen nyt puhunut, niin tulee tapahtumaan.
41 Sillä niinkuin peltomies kylvää paljon siementä maahan ja istuttaa paljon puita, mutta se, mikä on kylvetty hyvää ajallansa, ei kasva, eikä kaikki istutettu juurtu, samoin kylvetyt. maailmassa; he eivät kaikki pelastu.
42 Minä vastasin ja sanoin: jos olen löytänyt armon, niin puhun.
43 Niinkuin peltomiehen siemen katoaa, jos se ei nouse eikä ota sadettasi aikanaan; tai jos sataa liikaa ja turmelee sen:
44 Samoin hukkuu myös ihminen, joka sinun käsilläsi on tehty ja jota kutsutaan sinun kuvaksesi, koska sinä olet hänen kaltainensa, jonka tähden sinä olet tehnyt kaikki ja vertannut häntä peltomiehen siemeneen.
45 Älä vihastu meihin, vaan säästä kansaasi ja armahda omaa perintöäsi, sillä sinä olet armollinen luodullesi.
46 Hän vastasi minulle ja sanoi: "Nyt ovat nykyhetkellä, ja tulevat tulevaisiksi".
47 Sillä sinä olet liian vähäinen, jotta voisit rakastaa luotuani enemmän kuin minua; mutta minä olen usein lähestynyt sinua ja sitä, mutta en koskaan väärää.
48 Tässäkin sinä olet ihmeellinen Korkeimman edessä:
49 Sillä sinä olet nöyrtynyt, niinkuin sinulle sopii, etkä ole katsonut itseäsi arvolliseksi saada paljon ylistystä vanhurskaiden keskuudessa.
50 Sillä monia suuria kurjuutta kohtaa niille, jotka viimeisenä aikana asuvat maailmassa, koska he ovat vaeltaneet suuressa ylpeydessään.
51 Mutta ymmärrä itseäsi ja etsi kunniaa kaltaisillesi.
52 Sillä teille on paratiisi avattu, elämän puu on istutettu, tuleva aika on valmistettu, yltäkylläisyys on valmistettu, kaupunki rakennetaan ja lepo on sallittu, niin, täydellinen hyvyys ja viisaus.
53 Pahan juuri on sinetöity sinulta, heikkous ja koi on kätketty sinulta, ja turmelus on paennut helvettiin unohdettaviksi.
54 Surut ohitetaan, ja lopulta näytetään kuolemattomuuden aarre.
55 Ja sen tähden älä enää kysele hukkuvien joukosta.
56 Sillä päästyään vapauteen he halveksivat Korkeinta, pitivät hänen lakinsa halveksuntaa ja hylkäsivät hänen tiensä.
57 Lisäksi he ovat tallaneet hänen vanhurskautensa,
58 Ja he sanoivat sydämessään, ettei Jumalaa ole; niin, ja se tietäen, että heidän täytyy kuolla.
59 Sillä niinkuin edellä mainitut ottavat teidät vastaan, niin heille on valmistettu jano ja kipu; sillä ei ollut hänen tahtonsa, että ihmiset katosivat.
60 Mutta luoduilla on saastuttivat tekijänsä nimen ja olivat kiittämättömiä sille, joka valmisti heille elämän.
61 Ja siksi minun tuomioni on nyt käsillä.
62 Tätä en minä ole näyttänyt kaikille ihmisille, vaan sinulle ja muutamille sinun kaltaisillesi. Sitten vastasin ja sanoin:
63 Katso, Herra, nyt sinä olet näyttänyt minulle niitä ihmeitä, joita sinä viimeisinä aikoina alat tehdä; mutta mihin aikaan sinä et ole minulle näyttänyt.

LUKU 9

1 Silloin hän vastasi minulle ja sanoi: "Mittaa sinä ahkerasti aika itsessään, ja kun näet osan niistä merkeistä, jotka ovat menneet, jotka minä olen sinulle aiemmin kertonut,
2 Silloin sinä ymmärrät, että on juuri sama aika, jolloin Korkein alkaa vierailla maailmassa, jonka hän on tehnyt.
3 Kun siis nähdään maanjäristyksiä ja ihmisten melua maailmassa:
4 Silloin sinä ymmärrät hyvin, että Korkein on puhunut niistä ajoista, jotka olivat ennen sinua, alusta asti.
5 Sillä niinkuin kaikella, mikä on tehty maailmassa, on alku ja loppu, ja loppu on ilmeinen:
6 Niin myös Korkeimman ajat alkavat selkeästi ihmeissä ja voimallisissa teoissa ja päättyvät vaikutuksilla ja merkeillä.
7 Ja jokainen, joka pelastuu ja pääsee pakoon tekojensa kautta ja uskon kautta, jonka kautta te uskotte,
8 Varjellaan mainituista vaaroista ja näkee pelastukseni maassani ja rajojeni sisällä; sillä minä olen pyhittänyt ne minulle alusta asti.
9 Silloin joutuvat säälittäväksi ne, jotka nyt ovat minun teitäni turmeltaneet;
10 Sillä sellaiset, jotka elämässään ovat hyötyneet, eivätkä minua tunne;
11 Ja ne, jotka ovat vihanneet minun lakiani, kun heillä oli vielä vapaus ja kun vielä parannuksen paikka oli heille avoinna, eivät ymmärtäneet, vaan halveksivat sitä.
12 Saman täytyy tietää se kipukuoleman jälkeen.
13 Ja sen tähden älä ole utelias, kuinka jumalatonta rangaistaan ja milloin, vaan kysy, kuinka vanhurskas pelastuu, kenen maailma on ja ketä varten maailma on luotu.
14 Silloin minä vastasin ja sanoin:
15 Minä olen sanonut ennenkin ja puhu nyt ja puhun sen myös tämän jälkeen, että niitä on paljon enemmän, jotka hukkuvat, kuin niitä, jotka pelastuvat:
16 Kuin aalto on suurempi kuin pisara.
17 Hän vastasi minulle sanoen: niinkuin pelto on, niin on myös siemen; niinkuin kukat ovat, niin ovat myös värit; millainen on työmies, sellainen on myös työ; ja niinkuin peltomies on, niin on myös hänen karjanhoitonsa; sillä se oli maailman aika.
18 Ja nyt, kun minä valmistin maailman, joka ei vielä ollut tehty, heidän asumaan nykyisessä elossa, ei kukaan puhunut minua vastaan.
19 Sillä silloin jokainen totteli, mutta nyt niiden tavat, jotka on luotu tässä luodussa maailmassa, ovat turmeltuneet ikuisen siemenen ja tutkimattoman lain turmelemiseksi.
20 Niin minä tarkastelin maailmaa, ja katso, siellä oli vaara niiden juonien tähden, jotka siihen tulivat.
21 Ja minä näin ja säästin sitä suuresti, ja olen säilyttänyt minulle rypäleen rypäleestä ja suuren kansan kasvin.
22 Niin hukkukoon se joukko, joka on turhaan syntynyt; ja säilyköön minun rypäleeni ja kasvini; sillä suurella työllä olen tehnyt sen täydelliseksi.
23 Mutta jos lopetat vielä seitsemän päivää, (mutta et paastoa niissä,

24 Mutta menkää kukkapellolle, jonne ei taloa rakenneta, ja syökää vain kedon kukkia; Älä maista lihaa, älä juo viiniä, vaan syö vain kukkia;)
25 Ja rukoile Korkeinta jatkuvasti, niin minä tulen puhumaan kanssasi.
26 Niin minä menin kentälle, jota kutsutaan Ardatiksi, niinkuin hän oli minua käskenyt; ja siellä minä istuin kukkien keskellä ja söin kedon yrttejä, ja niiden liha tyydytti minut.
27 Seitsemän päivän kuluttua minä istuin ruohikolla, ja sydämeni ahdisti sisälläni, niinkuin ennenkin:
28 Ja minä avasin suuni ja aloin puhua Korkeimman edessä ja sanoin:
29 Oi Herra, sinä, joka osoitit itsesi meille, sinut ilmoitettiin meidän isillemme erämaassa, paikassa, jossa kukaan ei talla, hedelmättömässä paikassa, kun he lähtivät Egyptistä.
30 Ja sinä puhuit sanoen: kuule minua, Israel! ja merkitse minun sanani, sinä Jaakobin siemen.
31 Sillä katso, minä kylvon lakini teihin, ja se kantaa teissä hedelmää, ja te saatte kunnian siinä iankaikkisesti.
32 Mutta meidän isämme, jotka lain ottivat, eivät pitäneet sitä eivätkä noudattaneet sinun säädöksiäsi; ja vaikka sinun lakisi hedelmä ei katoaisi, ei se voinutkaan mennä, sillä se oli sinun.
33 Mutta ne, jotka sen ottivat, hukkuivat, koska he eivät pitäneet sitä, mikä heihin kylvettiin.
34 Ja katso, on tapana, kun maa on saanut siemenen tai meri laivan tai minkä tahansa astian lihan tai juoman, että se, johon se kylvettiin tai johon se on heitetty, hukkuu,
35 Myös se, mikä kylvettiin tai siihen heitettiin tai joka otettiin, hukkuu, eikä jää meille; mutta meille ei niin ole tapahtunut.
36 Sillä me, jotka olemme saaneet lain, hukkumme synnin kautta, ja myös sydämemme, joka sen on vastaanottanut
37 Laki ei kuitenkaan katoa, vaan pysyy sisällä hänen voimansa.
38 Ja kun puhuin näitä sydämessäni, katsoin taakseni silmilläni, ja oikealla puolella näin naisen, ja katso, hän suri ja itki suurella äänellä ja oli sydämestään murheellinen, ja hänen vaatteet oli revitty, ja hänen päänsä päällä oli tuhkaa.
39 Sitten annoin ajatukseni mennä siihen, missä olin, ja käänsin minut hänen puoleensa,
40 Ja sanoi hänelle: miksi itket? miksi olet niin murheellinen mielessäsi?
41 Ja hän sanoi minulle: "Herra, anna minun olla, että minä valittaisin itseäni ja lisään suruani, sillä minä olen pahasti ahdistunut ja masentunut".
42 Ja minä sanoin hänelle: mikä sinua vaivaa? Kerro minulle.
43 Hän sanoi minulle: Minä, sinun palvelijasi, olen ollut hedelmätön, eikä minulla ole lasta, vaikka minulla oli mies kolmekymmentä vuotta,
44 Ja ne kolmekymmentä vuotta en tehnyt mitään muuta päivin ja öin enkä joka tunti, vaan rukoilin Korkeinta.
45 Kolmenkymmenen vuoden kuluttua Jumala kuuli minun palvelijattaresi, katsoi minun kurjuuttani, huomioi vaivani ja antoi minulle pojan; ja minä olin hänestä hyvin iloinen, niin myös mieheni ja kaikki naapurini, ja annoimme suuren kunnian kaikkivaltias.
46 Ja minä ruokkin häntä suurella vaivalla.
47 Kun hän kasvoi ja tuli siihen aikaan, että hän sai vaimon, minä järjestin pidot.

LUKU 10

1 Ja tapahtui, että kun poikani meni häähuoneeseensa, hän kaatui ja kuoli.
2 Silloin me kaikki sammutimme valot, ja kaikki naapurini nousivat lohduttamaan minua.
3 Ja tapahtui, kun he kaikki olivat lähteneet lohduttamaan minua, niin minä loppuun asti voisin olla hiljaa; sitten minä nousin yöllä ja pakenin ja tulin tänne tähän peltoon, niin kuin sinä näet.
4 Ja minä en nyt aio palata kaupunkiin, vaan tänne jäämään, enkä syömään enkä juomaan, vaan jatkuvasti suremaan ja paastoamaan, kunnes kuolen.
5 Sitten minä jätin mietiskelyt, joissa olin, ja puhuin hänelle vihassa sanoen:
6 Sinä tyhmä nainen yli kaiken, etkö näe suruamme, ja mitä meille tapahtuu?
7 Kuinka se Siion, meidän äitimme, on täynnä kaikkea tuskaa, ja nöyryytetty, hyvin kipeä sureva?
8 Ja nyt, kun me kaikki suremme ja olemme murheellisia, sillä olemme kaikki raskaassa, oletko murheellinen yhdestä pojasta?
9 Sillä kysy maalta, niin se kertoo sinulle, että hänen tulee murehtia niin monien lankeemusta, jotka kasvavat hänen päällensä.
10 Sillä hänestä tulivat ensin kaikki, ja hänestä tulevat kaikki muut, ja katso, he kulkevat melkein kaikki tuhoon, ja suuri joukko heistä on juuriltaan kitketty.
11 Kuka siis suuttuisi enemmän kuin hän, joka on menettänyt niin suuren joukon? etkä sinä, kumpi olet pahoillasi kuin yksi?
12 Mutta jos sinä sanot minulle: minun valitukseni ei ole niinkuin maan, sillä minä olen kadottanut kohtuni hedelmän, jonka minä synnytin tuskilla ja kantoin murheilla;
13 Mutta maa ei niin; sillä se joukko, joka siellä on maan kulkunsa mukaan, on mennyt, niin kuin se tulikin.
14 Silloin minä sanon sinulle: niinkuin sinä olet vaivalla synnyttänyt; niin myös maa on antanut hedelmänsä, nimittäin ihmisen, alusta asti luojalleen.
15 Pidä siis nyt surusi itselläsi ja kestä rohkeasti, mitä sinulle on tapahtunut.
16 Sillä jos tunnustat Jumalan päätöksen vanhurskaaksi, niin otat poikasi aikanaan vastaan ja tulet kiitettäväksi naisten keskuudessa.
17 Mene sitten kaupunkiin miehesi luo.
18 Ja hän sanoi minulle: "Sitä minä en tee; en mene kaupunkiin, mutta täällä minä kuolen".
19 Niin minä jatkoin puhumista hänelle ja sanoin:
20 Älä tee niin, vaan anna neuvoja. minun kauttani: kuinka monta on Siionin vastoinkäymisiä? saa lohdutusta Jerusalemin murheesta.

21 Sillä sinä näet, että meidän pyhäkkömme on tuhottu, meidän alttarimme on tuhottu, meidän temppelimme tuhottu;
22 Psalterimme on laskettu maahan, laulumme on hiljentynyt, ilomme on päättynyt, kynttilänjalkamme valo sammuu, liittomme arkki on turmeltunut, pyhät tavaramme saastutetaan ja nimi on melkein häpäisty: lapsemme joutuvat häpeään, pappimme poltetaan, leeviläisemme ovat joutuneet vankeuteen, neitsyemme saastutetaan ja vaimomme raiskataan; meidän vanhurskaat miehemme viedään pois, meidän lapsemme tuhotaan, nuoret miehemme saatetaan orjuuteen, ja meidän väkevät miehemme ovat heikentyneet;
23 Ja mikä on kaikista suurin, Siionin sinetti on nyt menettänyt kunniansa; sillä hän on annettu niiden käsiin, jotka meitä vihaavat.
24 Ja sen tähden pudista pois suuri tuskasi ja poista murheiden paljous, jotta Väkevä olisi sinulle jälleen armollinen, ja Korkein antaisi sinulle levon ja helpotuksen työstäsi.
25 Ja tapahtui, kun minä puhuin hänen kanssaan, katso, hänen kasvonsa loistivat yhtäkkiä tavattomasti, ja hänen kasvonsa loistivat, niin että minä pelkäsin häntä ja mietin, mitä se voisi olla.
26 Ja katso, yhtäkkiä hän huusi suuren pelon, niin että maa vapisi vaimon äänestä.
27 Ja minä näin, ja katso, nainen ei enää ilmestynyt minulle, vaan kaupunki rakennettiin ja suuri paikka paljastui perustuksista lähtien; silloin minä pelkäsin ja huusin suurella äänellä ja sanoin:
28 Missä on enkeli Uriel, joka ensin tuli luokseni? sillä hän on saattanut minut moniin transseihin, ja minun pääni on turmeltunut, ja rukoukseni nuhtelee.
29 Ja kun minä puhuin näitä sanoja, katso, hän tuli minun tyköni ja katsoi minuun.
30 Ja katso, minä makasin niinkuin kuollut, ja minun ymmärrykseni otettiin minulta pois; ja hän tarttui minua oikeasta kädestä ja lohdutti minua, nosti minut jaloilleni ja sanoi minulle:
31 Mikä sinua vaivaa? ja miksi olet niin huolestunut? ja miksi sinun ymmärryksesi on murheellinen ja sinun sydämesi ajatukset?
32 Ja minä sanoin: "Sillä sinä hylkäsit minut, ja kuitenkin minä tein sinun sanojesi mukaan, ja menin kedolle, ja katso, minä olen nähnyt ja kuitenkin näen, etten voi ilmaista".
33 Ja hän sanoi minulle: nouse miehekkäästi, niin minä neuvon sinua.
34 Silloin minä sanoin: puhu, herrani, minussa; Älä vain hylkää minua, etten kuolisi toivoni turhautuneena.
35 Sillä minä olen nähnyt, etten tiennyt, ja kuullut, etten tiedä.
36 Vai onko minun järkeni petetty, vai onko sieluni unessa?
37 Sentähden minä rukoilen sinua, että osoitat palvelijallesi tämän näyn.
38 Hän vastasi minulle ja sanoi: kuule minua, niin minä kerron sinulle ja kerron sinulle, miksi sinä pelkäät; sillä Korkein paljastaa sinulle monia salaisuuksia.
39 Hän näkee, että sinun tiesi on oikea; sillä sinä aina murehdit kansasi puolesta ja itket paljon Siionin puolesta.
40 Tämä on siis sen näyn merkitys, jonka olet viime aikoina nähnyt:
41 Sinä näit naisen surevan, ja aloit lohduttaa häntä:
42 Mutta nyt et enää näe naisen kaltaista, vaan sinulle ilmestyi rakennettu kaupunki.
43 Ja vaikka hän kertoi sinulle poikansa kuolemasta, tämä on ratkaisu:
44 Tämä nainen, jonka sinä näit, on Siion; ja kun hän sanoi sinulle, hän, jonka sinä näet kaupunkina, on rakennettu,
45 Mutta minä sanon, hän sanoi sinulle, että hän on ollut hedelmättömänä kolmekymmentä vuotta; ne ovat ne kolmekymmentä vuotta, jolloin hänessä ei uhrattu.
46 Mutta kolmenkymmenen vuoden kuluttua Salomo rakensi kaupungin ja uhrasi uhreja, ja sitten synnytti hedelmättömälle pojan.
47 Ja hän kertoi sinulle, että hän ruokki häntä vaivannäöllä; se oli Jerusalemin asuinpaikka.
48 Mutta kun hän sanoi sinulle: "Poikani, joka tuli häähuoneeseensa, epäonnistui ja kuoli: tämä oli tuho, joka tuli Jerusalemiin".
49 Ja katso, sinä näit hänen kaltaisensa, ja koska hän suri poikaansa, rupesit häntä lohduttamaan.
50 Sillä nyt Korkein näkee, että sinä olet vilpittömästi murheellinen ja kärsit koko sydämestäsi hänen puolestaan, niin hän on näyttänyt sinulle hänen kirkkautensa kirkkauden ja hänen kauneutensa.
51 Ja sen tähden minä käskin sinua jäämään pellolle, jonne ei rakennettu taloa:
52 Sillä minä tiesin, että Korkein ilmoittaisi tämän sinulle.
53 Sentähden minä käskin sinua menemään pellolle, jossa ei ollut minkään rakennuksen perustusta.
54 Sillä siinä paikassa, jossa Korkein alkaa näyttää kaupunkiaan, ei ihmisen rakennus voi kestää.
55 Ja sen tähden älä pelkää, älköön sydämesi peljästykö, vaan mene sisään ja katso rakennuksen kauneutta ja suuruutta, niin paljon kuin silmäsi pystyvät näkemään.
56 Ja sitten sinun tulee kuulla niin paljon kuin korvasi voivat käsittää.
57 Sillä sinä olet siunattu yli monien muiden, ja olet kutsuttu Korkeimman kanssa; ja niin ovat vain harvat.
58 Mutta huomenna yöllä sinä jäät tänne;
59 Ja niin Korkein näyttää sinulle näkyjä korkeuksista, joita Korkein tekee niille, jotka asuvat maan päällä viimeisinä päivinä. Joten nukuin sinä yönä ja toisen, kuten hän käski minua.

LUKU 11

1 Ja minä näin unta, ja katso, merestä nousi kotka, jolla oli kaksitoista höyhensiipeä ja kolme päätä.
2 Ja minä näin, ja katso, hän levitti siipensä yli kaiken maan, ja kaikki taivaan tuulet puhalsivat hänen päällensä, ja he kokoontuivat yhteen.
3 Ja minä näin, ja hänen höyhenistänsä kasvoi muita vastakkaisia höyheniä; ja niistä tuli pieniä höyheniä ja pieniä.
4 Mutta hänen päänsä olivat levossa: keskellä oleva pää oli suurempi kuin toinen, mutta lepäsi sen jäännöksen kanssa.
5 Ja minä näin, ja katso, kotka lensi höyhenensä kanssa ja hallitsi maan päällä ja siellä asuvien ylitse.

6 Ja minä näin, että kaikki taivaan alla oli hänelle alamaista, eikä kukaan puhunut häntä vastaan, ei yksikään olento maan päällä.
7 Ja minä näin, ja katso, kotka nousi kynsiensä päälle ja puhui höyhenillensä sanoen:
8 Älä katso kaikkea kerralla: nuku kukin omalla paikallaan ja katso kurssin mukaan:
9 Mutta päät säilytetään viimeiseksi.
10 Ja minä näin, ja katso, ääni ei lähtenyt hänen päästään, vaan hänen ruumiistansa.
11 Ja minä luin hänen vastakkaiset höyhenet, ja katso, niitä oli kahdeksan.
12 Ja minä näin, ja katso, oikealla puolella nousi yksi höyhen ja hallitsi d yli koko maan;
13 Ja niin tapahtui, että kun se hallitsi, tuli sen loppu, eikä sen paikkaa enää näkynyt; niin seuraavat nousivat. ja hallitsi, ja hänellä oli hauskaa;
14 Ja tapahtui, että kun se hallitsi, tuli myös sen loppu, niinkuin ensimmäinen, niin ettei sitä enää näkynyt.
15 Silloin sille kuului ääni ja sanoi:
16 Kuule sinä, joka niin kauan hallitset maata; tämän minä sanon sinulle, ennenkuin et enää näy,
17 Kukaan sinun jälkeensi ei saavuta sinun aikaasi, ei puoltakaan siitä.
18 Silloin nousi kolmas ja hallitsi niinkuin toinen ennen, eikä myöskään enää ilmestynyt.
19 Niin se meni kaikella jäännöksellä yksi toisensa jälkeen, niinkuin jokainen hallitsi, eikä sitten enää ilmestynyt.
20 Silloin minä näin, ja katso, ajan kuluessa ne höyhenet nousivat oikealle puolelle hallitakseen myös; ja jotkut heistä hallitsivat, mutta hetken kuluttua he eivät enää ilmestyneet:
21 Sillä muutamat heistä asetettiin, mutta eivät hallinneet.
22 Tämän jälkeen minä katsoin, ja katso, niitä kahtatoista höyhentä ei enää näkynyt, eikä kahta pientä höyhentä.
23 Eikä enää ollut kotkan ruumiissa, vaan kolme lepäävää päätä ja kuusi pientä siipeä.
24 Silloin minä näin myös, että kaksi pientä höyhentä erottuivat kuudesta ja jäivät pään alle, joka oli oikealla puolella, sillä ne neljä pysyivät paikallaan.
25 Ja minä näin, ja katso, höyhenet, jotka olivat siiven alla, ajattelivat nousta ja hallita.
26 Ja minä näin, ja katso, siellä oli yksi pystytetty, mutta pian sitä ei enää näkynyt.
27 Ja toinen oli aikaisemmin kuin ensimmäinen.
28 Ja minä näin, ja katso, ne kaksi, jotka jäivät, ajattelivat myös itsekseen hallita:
29 Ja kun he niin ajattelivat, katso, heräsi yksi niistä päistä, jotka olivat levossa, nimittäin se, joka oli keskellä; sillä se oli suurempi kuin kaksi muuta päätä.
30 Ja sitten minä näin, että ne kaksi muuta päätä oli liitetty siihen.
31 Ja katso, pää kääntyi niiden kanssa, jotka sen kanssa olivat, ja söivät ne kaksi höyhentä siiven alla, jotka olisivat hallinneet.
32 Mutta tämä pää pelkäsi koko maan ja hallitsi siinä kaikkia niitä, jotka asuivat maan päällä suuressa sorron vallassa. ja se hallitsi maailmaa enemmän kuin kaikki siivet, jotka olivat olleet.
33 Ja tämän jälkeen minä näin, ja katso, pää, joka oli keskellä, ei yhtäkkiä enää näkynyt, niinkuin siivet.
34 Mutta jäljelle jäi ne kaksi päätä, jotka myös hallitsivat samalla tavalla maan päällä ja siellä asuvien ylitse.
35 Ja minä näin, ja katso, oikealla puolella oleva pää söi sen, mikä oli vasemmalla puolella.
36 Silloin minä johdatan äänen, joka sanoi minulle: katso eteesi ja mieti, mitä näet.
37 Ja minä näin, ja katso, ikäänkuin karjuva leijona ajoi ulos metsästä; ja minä näin, että hän lähetti miehen äänen kotkalle ja sanoi:
38 Kuule, minä puhun kanssasi, ja Korkein sanoo sinulle:
39 Etkö sinä ole se, joka jää jäljelle niistä neljästä pedosta, jotka minä panin hallitsemaan maailmassani, jotta heidän aikansa loppu tulisi heidän kauttaan?
40 Ja neljäs tuli ja voitti kaikki pedot, jotka olivat mennyttä ja valloittivat maailman suurella pelolla ja koko maan piirin suurella jumalattomalla sorrolla; ja niin kauan hän asui maan päällä petoksella.
41 Sillä sinä et ole tuominnut maata totuuden mukaan.
42 Sillä sinä olet vaivannut nöyriä, sinä olet vahingoittanut rauhallisia, rakastat valehtelijoita ja tuhosit niiden asunnot, jotka tuottivat hedelmää, ja olet murtanut niiden muurit, jotka eivät ole sinua vahingoittaneet.
43 Sentähden sinun vääryytesi kohoaa Korkeimpaan, ja sinun ylpeytesi Kaikkivaltiaan.
44 Korkeinkin on katsonut ylpeitä aikoja, ja katso, ne ovat päättyneet, ja hänen kauhistuksensa ovat täyttyneet.
45 Ja sen tähden älä enää näy, sinä kotka, et kauhistuttavat siipisi, äläkä pahat höyhenesi, äläkä pahat päät, äläkä vahingolliset kynnesi, äläkä koko turha ruumiisi.
46 Että koko maa virkistyy ja palaisi, vapautettuna väkivallastasi, ja toivoisi luojansa tuomiota ja armoa.

LUKU 12

1 Ja tapahtui, kun leijona puhui nämä sanat kotkalle, minä näin,
2 Ja katso, jäljellä oleva pää ja neljä siipeä eivät enää näkyneet, ja ne kaksi menivät sen luo ja asettuivat hallitsemaan, ja heidän valtakuntansa oli pieni ja täynnä meteliä.
3 Ja minä näin, ja katso, niitä ei enää näkynyt, ja koko kotkan ruumis paloi niin, että maa oli suuressa pelossa; silloin minä heräsin mieleni ahdistuksesta ja umpikujasta ja suuresta pelosta, ja sanoi hengelleni:
4 Katso, tämän sinä olet tehnyt minulle, kun etsit Korkeimman teitä.
5 Katso, silti minä olen väsynyt mielestäni ja ylen heikko hengeltäni; ja minussa on vähän voimaa sen suuren pelon tähden, joka minua tänä yönä vaivasi.
6 Sentähden minä nyt rukoilen Korkeinta, että hän lohduttaisi minua loppuun asti.
7 Ja minä sanoin: Herra, joka kantaa, hallitse, jos olen löytänyt armon ennen t ja jos minä olen sinun kanssasi vanhurskas monien muiden edessä, ja jos rukoukseni todella kohoaa sinun kasvosi eteen;
8 Lohduta siis minua ja näytä palvelijallesi tämän pelottavan näyn selitys ja selvä ero, jotta voisit täydellisesti lohduttaa sieluani.

9 Sillä sinä olet katsonut minut arvolliseksi osoittamaan minulle viimeiset ajat.
10 Ja hän sanoi minulle: Tämä on näyn selitys:
11 Kotka, jonka näit nousevan merestä, on se valtakunta, joka nähtiin veljesi Danielin näyssä.
12 Mutta sitä ei selitetty hänelle, sentähden minä julistan sen nyt sinulle.
13 Katso, päivät tulevat, jolloin maan päälle nousee valtakunta, ja se on peljättävä enemmän kuin kaikki valtakunnat, jotka olivat sitä ennen.
14 Silloin on kaksitoista kuningasta hallitseva, toinen toisensa jälkeen:
15 Joista toinen alkaa hallita, ja hänellä on enemmän aikaa kuin kenelläkään kahdestatoista.
16 Ja tämä merkitsevät ne kaksitoista siipeä, jotka sinä näit.
17 Mitä tulee ääneen, jonka kuulit puhuvan ja jonka et nähnyt lähtevän päistä, vaan sen ruumiin keskeltä, tämä on tulkinta:
18 Että tuon valtakunnan ajan jälkeen nousee suuria taisteluita, ja se on vaarassa epäonnistua; kuitenkaan se ei kaadu, vaan palaa takaisin alkuunsa.
19 Ja kun näit kahdeksan pientä alla olevaa höyhentä tarttuvan hänen siipiinsä, tämä on tulkinta:
20 Että hänessä nousee kahdeksan kuningasta, joiden ajat ovat vähäiset ja heidän vuodet nopeita.
21 Ja kaksi heistä hukkuu, keskiajan lähestyessä: neljä säilytetään, kunnes heidän loppunsa alkaa lähestyä, mutta kaksi säilytetään loppuun asti.
22 Ja kun näit kolmen pään lepäävän, tämä on tulkinta:
23 Viimeisinä päivinä Korkein nostaa kolme valtakuntaa ja uudistaa niissä paljon, ja he hallitsevat maata,
24 Ja niiden asukkaiden joukossa, jotka kärsivät paljon sorrosta, enemmän kuin ne, jotka olivat ennen heitä; sentähden heitä kutsutaan kotkan päiksi.
25 Sillä nämä ovat niitä, jotka toteuttavat hänen pahuutensa ja tekevät päätökseen hänen viimeisensä.
26 Ja vaikka sinä näit, ettei suuri pää enää ilmestynyt, se merkitsee, että yksi heistä kuolee vuoteessaan, mutta kuitenkin kipuun.
27 Sillä ne kaksi, jotka jäävät, tapetaan miekalla.
28 Sillä toisen miekka syö toisen, mutta viimein hän itse kaatuu miekan läpi.
29 Ja sinä näit kaksi höyhentä siipien alla kulkevan pään päällä, joka on oikealla puolella;
30 Se merkitsee, että nämä ovat ne, jotka Korkein on varjellut loppuun asti: tämä on pieni valtakunta ja täynnä vaivaa, niinkuin sinä näit.
31 Ja leijona, jonka sinä näit nousevan metsästä ja karjuvan ja puhuvan kotkalle ja nuhtelevan häntä hänen vääryydestään kaikilla sanoilla, jotka olet kuullut;
32 Tämä on voideltu, jota Korkein on säilyttänyt heille ja heidän pahuutensa tähden loppuun asti: hän nuhtelee heitä ja nuhtelee heitä heidän julmuudellaan.
33 Sillä hän asettaa heidät eteensä elävinä tuomiolla, nuhtelee ja nuhtelee heitä.
34 Sillä muulle minun kansalleni hän armolla vapauttaa ne, jotka ovat painuneet minun rajoilleni, ja hän ilahduttaa heitä siihen asti, kunnes tulee tuomiopäivä, josta minä olen puhunut sinulle alusta asti.
35 Tämä on se uni, jonka näit, ja nämä ovat selitys.
36 Sinut on vain tavattu tuntemaan tämän Korkeimman salaisuuden.
37 Kirjoita siis kaikki nämä, mitä olet nähnyt, kirjaan ja piilota ne:
38 Ja opeta niitä kansan viisaille, joiden sydämen sinä tiedät ymmärtävän ja pitävän nämä salaisuudet.
39 Mutta odota sinä tässä vielä seitsemän päivää, että sinulle ilmoitettaisiin, mitä Korkein tahtoo sinulle julistaa. Ja sen myötä hän lähti tiensä.
40 Ja tapahtui, että kun kaikki ihmiset näkivät, että seitsemän päivää oli kulunut, enkä minä enää tule kaupunkiin, he kokosivat heidät kaikki yhteen, pienimmästä suurimpaan, ja tulivat minun tyköni ja sanoivat:
41 Mitä olemme loukannut sinua? ja mitä pahaa me olemme tehneet sinua vastaan, että hylkäsit meidät ja istut tässä tässä paikassa?
42 Sillä kaikista profeetoista vain sinä olet jättänyt meille, vuosikerta rypäleeksi ja kynttilänä pimeässä paikassa ja turvasatamaksi tai laivaksi, joka on suojattu myrskyltä.
43 Eivätkö meille tulleet pahat ole riittäneet?
44 Jos sinä meidät hylkäät, kuinka paljon parempi olisi ollut meille, jos meidätkin olisi poltettu Siionin keskellä?
45 Sillä me emme ole parempia kuin ne, jotka siellä kuolivat. Ja he itkivät suurella äänellä. Silloin minä vastasin heille ja sanoin:
46 Ole hyvä, Israel; äläkä ole raskas, sinä Jaakobin huone:
47 Sillä Korkein muistaa teitä, eikä Väkevä ole teitä unohtanut kiusauksessa.
48 Minä en ole sinua hylännyt enkä luopunut sinusta, vaan olen tullut tähän paikkaan rukoilemaan Siionin hävityksen puolesta ja pyytääkseni armoa sinun alhaisuudellesi. sinun pyhäkkösi.
49 Ja nyt menkää jokainen kotiinne, ja näiden päivien jälkeen minä tulen teidän luoksenne.
50 Niin kansa meni kaupunkiin, niinkuin minä käskin heitä:
51 Mutta minä pysyin kedolla seitsemän päivää, niinkuin enkeli oli minua käskenyt; ja söin niinä päivinä vain kedon kukkia, ja söin lihani yrteistä.

LUKU 13

1 Ja tapahtui seitsemän päivän kuluttua, että minä näin unta yöllä:
2 Ja katso, merestä nousi tuuli, joka liikutti kaikki sen aallot.
3 Ja minä näin, ja katso, se mies vahvistui tuhansilla taivaalla; ja kun hän käänsi kasvonsa katsomaan, vapisi kaikki, mitä hänen alla nähtiin.
4 Ja aina kun ääni meni ulos hänen suustansa, kaikki ne, jotka kuulivat hänen äänensä, paloivat, niinkuin maa turpoaa, kun se tuntee tulen.
5 Ja tämän jälkeen minä näin, ja katso, joukko miehiä oli koolla, taivaan neljältä tuulelta, kukistamaan sitä miestä, joka tuli merestä.
6 Mutta minä näin, ja katso, hän oli kaivannut itselleen suuren vuoren ja lennättänyt sen päälle.
7 Mutta minä olisin nähnyt alueen tai paikan, johon kukkula oli kaivettu, enkä voinut.

8 Ja tämän jälkeen minä näin, ja katso, kaikki, jotka olivat kokoontuneet alistamaan häntä, pelkäsivät kovasti, mutta uskalsivat kuitenkin taistella.
9 Ja katso, kun hän näki tulevan kansan väkivallan, ei hän nostanut kättään, ei pitänyt miekkaa eikä mitään sotavälinettä.
10 Mutta vain minä näin, että hän lähetti ulos suustaan ikäänkuin tulipalon, ja hänen huuliltaan hehkuvan henkäyksen, ja hänen kielestään hän ajoi ulos kipinöitä ja myrskyjä.
11 Ja he kaikki sekoitettiin keskenään; tulen räjähdys, liekehtivä hengitys ja suuri myrsky; ja lankesi väkivallalla taisteluun valmistautuneen joukon kimppuun ja poltti heidät jokaisen, niin että yhtäkkiä lukemattomasta joukosta ei havaittu mitään, vaan vain pölyä ja savun hajua; kun näin tämän, minä pelkäsin. .
12 Myöhemmin näin saman miehen tulevan alas vuorelta ja kutsuvan hänelle toisen rauhanomaisen kansan.
13 Ja hänen tykönsä tuli paljon väkeä, joista jotkut iloitsivat, toiset pahoittelivat, ja toiset sidottuina, ja toiset toivat uhrattuja; silloin olin sairaana suuresta pelosta, heräsin ja sanoin:
14 Sinä olet alusta asti näyttänyt palvelijallesi nämä ihmeet ja katsonut minut arvolliseksi ottamaan vastaan rukoukseni:
15 Näytä minulle vielä tämän unen selitys.
16 Sillä niinkuin minä ymmärryksessäni ajattelen, voi niitä, jotka niinä päivinä jäävät jäljelle, ja paljon enemmän voi niitä, jotka eivät jää jäljelle!
17 Sillä ne, jotka eivät jääneet jäljelle, olivat ahdistuksessa.
18 Nyt minä ymmärrän sen, mitä viimeisinä aikoina on talletettu ja mitä heille tapahtuu ja niille, jotka jäävät jäljelle.
19 Sentähden he joutuvat suuriin vaaroihin ja moniin tarpeisiin, kuten nämä unet julistavat.
20 Mutta sen, joka on vaarassa, on helpompi tulla näihin, kuin mennä pois maailmasta kuin pilvi, ja olla näkemättä sitä, mitä viimeisinä päivinä tapahtuu. Ja hän vastasi minulle ja sanoi:
21 Minä näytän sinulle näyn selityksen ja annan sinulle sen, mitä olet vaatinut.
22 Sinä olet puhunut jäljelle jääneistä, mutta tämä on tulkinta:
23 Joka siinä ajassa vaaran kestää, se on varjellut itsensä; vaaraan joutuneilla on tekoja ja uskoa Kaikkivaltiaaseen.
24 Tiedä siis, että ne, jotka jäävät jälkeen, ovat siunatumpia kuin kuolleet.
25 Tämä on näyn tarkoitus: Sillä sinä näit miehen nousevan meren keskeltä.
26 Hän on se, jonka Jumala, Korkein, on pitänyt suuren ajan, joka itse pelastaa luomuksensa, ja hän määrää ne, jotka jäävät jäljelle.
27 Ja kun sinä näit, että hänen suustaan tuli ulos kuin tuuli, tuli ja myrsky;
28 Ja ettei hänellä ollut miekkaa eikä mitään sotavälinettä, vaan hänen ryntämisensä tuhosi kaiken joukon, joka tuli alistamaan häntä; tämä on tulkinta:
29 Katso, päivät tulevat, jolloin Korkein alkaa vapauttaa maan päällä olevia.
30 Ja hän tulee hämmästymään maan päällä asuvat.
31 Ja yksi taistelee toista vastaan, kaupunki toista vastaan, paikka toista vastaan, kansa toista vastaan ja valtakunta toista vastaan.
32 Ja aika tulee olemaan, jolloin nämä asiat tapahtuvat, ja ne merkit tapahtuvat, jotka minä olen sinulle ennen näyttänyt, ja silloin julistetaan minun Poikani, jonka sinä näit miehenä nousevan ylös.
33 Ja kun kaikki kansa kuulee hänen äänensä, jokainen omassa maassaan lähteköön taistelusta, jota heillä on keskenään vastaan.
34 Ja lukematon joukko kokoontuu yhteen, niinkuin näit heidät, halukkaita tulemaan ja voittamaan hänet taistelemalla.
35 Mutta hän seisoo Siionin vuoren huipulla.
36 Ja Sion tulee, ja se ilmoitetaan kaikille ihmisille valmisteltuna ja rakennettuna, niinkuin sinä näit ilman käsiä kaiverretun kukkulan.
37 Ja tämä minun Poikani nuhtelee noiden kansojen pahoja keksintöjä, jotka pahan elämänsä tähden ovat langenneet myrskyyn;
38 Ja asettaa heidän eteensä heidän pahat ajatuksensa ja vaivansa, jolla heitä aletaan vaivata, jotka ovat liekin kaltaisia, ja hän hävittää heidät ilman työtä lailla, joka on minun kaltaiseni.
39 Ja koska sinä näit, että hän kokosi tykönsä toisen rauhanomaisen kansan;
40 Nämä ovat ne kymmenen heimoa, jotka vietiin vankeina omasta maastaan kuningas Oosean aikana, jonka Salmanasar, Assyrian kuningas, vei vangiksi, ja hän kantoi heidät vesien yli, ja niin he joutuivat toiseen maahan. .
41 Mutta he päättivät keskenänsä, että he jättäisivät pakanain joukon ja lähtisivät toiselle maalle, jossa ihmiset eivät ole koskaan asuneet,
42 Että he siellä noudattaisivat säädöksiään, joita he eivät ole pitäneet omassa maassaan.
43 Ja he tulivat Eufratiin virran kapeita paikkoja pitkin.
44 Sillä Korkein osoitti heille merkkejä ja hillitsi vedenpaisumusta, kunnes he ohittivat.
45 Sillä tuon maan halki oli pitkä matka, nimittäin puolitoista vuotta, ja sen alueen nimi on Arsaret.
46 Sitten he asuivat siellä viimeiseen asti; ja nyt kun ne alkavat tulla,
47 Korkein pitää taas puron lähteet hillitsemän, että ne pääsisivät läpi; sentähden sinä näit joukon rauhassa.
48 Mutta ne, jotka sinun kansastasi jäävät jälkeen, ovat ne, jotka ovat minun rajojeni sisällä.
49 Nyt kun hän tuhoaa yhteen kokoontuneiden kansakuntien joukon, hän puolustaa jäljellä olevaa kansaansa.
50 Ja sitten hän näyttää heille suuria ihmeitä.
51 Silloin minä sanoin: Herra, joka hallitset, osoita minulle tämä: miksi minä olen nähnyt miehen nousevan meren keskeltä?
52 Ja hän sanoi minulle: Niin kuin sinä et voi etsiä etkä tietää sitä, mikä on meren syvissä, niin ei kukaan maan päällä voi nähdä minun Poikaani tai niitä, jotka ovat hänen kanssaan, paitsi päivällä. .
53 Tämä on sen unen selitys, jonka näit ja jonka kautta sinä vain tulet tässä valossa.

54 Sillä sinä olet hylännyt oman tiesi ja soveltanut uutteruuttasi minun lakiani ja etsinyt sitä.
55 Sinä olet säätänyt elämäsi viisaudessa ja kutsunut ymmärrystä äidillesi.
56 Ja sen tähden minä olen näyttänyt sinulle Korkeimman aarteet: kolmen päivän kuluttua minä puhun sinulle muuta ja julistan sinulle voimallisia ja ihmeellisiä asioita.
57. Sitten minä menin kedolle kiittäen ja suuresti Korkeinta hänen ihmeensä tähden, jotka hän aikanaan teki;
58 Ja koska hän hallitsee sitä, ja niitä asioita, jotka sattuvat aikanansa, ja siellä minä istuin kolme päivää.

LUKU 14

1 Ja tapahtui kolmantena päivänä, että minä istuin tammen alla, ja katso, pensaasta kuului ääni minua vastaan ja sanoi: Esdras, Esdras.
2 Ja minä sanoin: tässä minä olen, Herra, ja nousin jaloilleni.
3 Silloin hän sanoi minulle: "Pensaassa minä ilmaisin itseni Moosekselle ja puhuin hänen kanssaan, kun kansani palveli Egyptissä.
4 Ja minä lähetin hänet ja johdatin kansani pois Egyptistä ja toin hänet vuorelle, jossa pidin häntä vierelläni pitkän aikaa,
5 Ja kertoi hänelle monia ihmeitä ja näytti hänelle aikojen ja lopun salaisuudet; ja käski häntä sanoen:
6 Nämä sanat sinun pitää julistaman, ja nämä sinun pitää salatman.
7 Ja nyt minä sanon sinulle:
8 että panet sydämeesi ne merkit, jotka minä olen näyttänyt, ja unet, jotka olet nähnyt, ja selitykset, jotka olet kuullut.
9 Sillä sinut otetaan pois kaikista, ja tästedes pysyt minun Poikani kanssa ja sinun kaltaistesi kanssa, kunnes aikojen loppu on.
10 Sillä maailma on kadottanut hänen nuoruutensa, ja ajat alkavat vanhentua.
11 Sillä maailma on jaettu kahteentoista osaan, ja kymmenen osaa siitä on jo poissa, ja puolet kymmenesosasta:
12 Ja jäljelle jää se, mikä on kymmenennen osan puolen jälkeen.
13 Järjestä siis nyt huoneesi ja nuhtele kansaasi, lohduta niitä, jotka ovat hädässä, ja hylkää nyt turmelus,
14 Päästä irti kuolevaiset ajatukset, heitä pois ihmisten kuormat, riisu nyt heikko luonto,
15 Ja pane syrjään ajatukset, jotka sinua painavat, ja kiirehdi pakenemaan näitä aikoja.
16 Sillä vielä suurempia pahioita kuin ne, jotka olet nähnyt tapahtuvan, tapahtuu tämän jälkeen.
17 Sillä katsokaa, kuinka paljon heikommaksi maailma tulee kautta aikojen, sitä enemmän pahuus lisääntyy niille, jotka siinä asuvat.
18 Sillä aika on paennut kauas, ja vuokra on vaikea käsillä.
19 Silloin minä vastasin sinun edessäsi ja sanoin:
20 Katso, Herra, minä menen, niinkuin sinä olet minulle käskenyt, ja nuhtelen läsnä olevaa kansaa; mutta kuka sen jälkeen syntyi, kuka heitä nuhtelee? näin maailma on asetettu pimeyteen, ja ne, jotka siinä asuvat, ovat vailla valoa.
21 Sillä sinun lakisi on siis palanut ei kukaan tiedä, mitä sinulle tehdään, eikä työtä, joka alkaa.
22 Mutta jos minä olen löytänyt armon sinun edessäsi, niin lähetä minuun Pyhä Henki, niin minä kirjoitan kaikki, mitä on tapahtunut maailmassa alusta asti, mikä on kirjoitettu sinun laissasi, jotta ihmiset löytäisivät sinun polkusi ja jotka elävät myöhempinä aikoina, voivat elää.
23 Hän vastasi minulle sanoen: mene, kokoa kansa ja sano heille, etteivät he etsi sinua neljäänkymmeneen päivään.
24 Mutta katso, valmistat itsellesi monta laatikkopuita ja ota mukaasi Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus ja Asiel, nämä viisi, jotka ovat valmiita kirjoittamaan nopeasti;
25 Ja tule tänne, niin minä sytytän sydämessäsi ymmärryksen kynttilän, joka ei sammu, ennen kuin on suoritettu ne asiat, joita sinä alat kirjoittaa.
26 Ja kun olet tehnyt, sinun on julkaistava jotakin, ja mitä sinun on näytettävä salassa viisaille. Huomenna tällä hetkellä sinun tulee kirjoittaa.
27 Sitten minä menin ulos, niinkuin hän oli käskenyt, ja kokosin kaiken kansan ja sanoin:
28 Kuule nämä sanat, Israel.
29 Meidän isämme olivat alussa muukalaisia Egyptissä, josta heidät vapautettiin.
30 Ja saivat elämän lain, jota he eivät pitäneet, ja jonka te myös heidän jälkeensä olette rikkoneet.
31 Silloin maa, Siionin maa, jaettiin teidän keskuudessanne arvalla; mutta teidän isänne ja te itse olette tehneet vääryyttä, ettekä pitäneet niitä teitä, jotka Korkein on käskenyt teidän pitää.
32 Ja koska hän on vanhurskas tuomari, hän otti sinulta aikanaan sen, minkä hän oli sinulle antanut.
33 Ja nyt te olette täällä, ja teidän veljenne teidän keskuudessanne.
34 Jos siis alistatte oman ymmärryksenne ja uudistatte sydämenne, niin teidät pidetään elossa ja kuoleman jälkeen te saatte armon.
35 Sillä kuoleman jälkeen tulee tuomio, kun me jälleen elämme, ja silloin vanhurskaiden nimet tulevat ilmi, ja jumalattomien teot julistetaan.
36 Älköön siis kukaan nyt tullut minun tyköni älköönkä etsikö minua näinä neljänäkymmenenä päivänä.
37 Niin minä otin ne viisi miestä, niinkuin hän minua käski, ja menimme pellolle ja jäimme sinne.
38 Ja seuraavana päivänä, katso, ääni kutsui minua sanoen: Esdras, avaa suusi ja juo, mitä minä annan sinulle juoda.
39 Silloin minä avasin suuni, ja katso, hän ojensi minulle täyden maljan, joka oli ikäänkuin täynnä vettä, mutta sen väri oli kuin tuli.
40 Ja minä otin sen ja join; ja kun olin juonut siitä, sanoi sydämeni ymmärrystä, ja viisaus kasvoi rinnassani, sillä minun henkeni vahvisti muistiani.
41 Ja minun suuni avautui, enkä enää sulkenut.
42 Korkein antoi ymmärrystä niille viidelle miehelle, ja he kirjoittivat yön ihmeelliset näyt, jotka kerrottiin, joita he eivät tienneet; ja he istuivat neljäkymmentä päivää ja kirjoittivat päivällä ja söivät leipää yöllä.
43 Mitä tulee minuun. Minä puhuin päivällä, enkä pitänyt kieltäni yöllä.
44 Neljässäkymmenessä päivässä he kirjoittivat kaksisataa neljä kirjaa.

45 Ja tapahtui, kun ne neljäkymmentä päivää olivat täyttyneet, Korkein puhui sanoen: Ensimmäinen, minkä kirjoitit, julkista, että kelvolliset ja kelvottomat sen lukisivat:
46 Mutta pidä ne seitsemänkymmentä viimeisinä, jotta voit antaa ne vain viisaille kansan keskuudessa.
47 Sillä heissä on ymmärryksen lähde, viisauden lähde ja tiedon virta.
48 Ja minä tein niin.

LUKU 15

1 Katso, sinä puhu kansani kuullen profetian sanat, jotka minä panen sinun suuhusi, sanoo Herra:
2 Ja kirjoita ne paperiin, sillä ne ovat uskollisia ja totisia.
3 Älä pelkää sinua vastaan ajatuksia, älä anna niiden uskottomuus vaivata sinua, jotka puhuvat sinua vastaan.
4 Sillä kaikki uskottomat kuolevat uskottomuuteensa.
5 Katso, sanoo Herra, minä tuon vitsauksia maailmaan; miekka, nälänhätä, kuolema ja tuho.
6 Sillä jumalattomuus on saastuttanut ylenpalttisesti koko maan, ja heidän vahingolliset tekonsa ovat täyttyneet.
7 Sentähden sanoo Herra:
8 En pidä enää kieltäni koskettaakseni heidän jumalattomuuttaan, jota he häpäisevästi tekevät, enkä salli heitä sellaisissa asioissa, joissa he jumalattomasti harjoittavat itseään: katso, viaton ja vanhurskas veri huutaa minun puoleeni, ja ihmisten sielut. valittaa vain jatkuvasti.
9 Ja sen tähden, sanoo Herra, minä kostan heille ja otan minulle kaiken viattoman veren heidän keskuudestaan.
10 Katso, minun kansani viedään teurastettaviksi kuin lauma; en minä salli heidän nyt asua Egyptin maassa.
11 Mutta minä tuon heidät väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja lyön Egyptiä vitsauksilla, niinkuin ennenkin, ja tuhoan koko sen maan.
12 Egypti suree, ja sen perustusta lyö vitsaus ja rangaistus, jonka Jumala on saattanut sen päälle.
13 Ne, jotka viljelevät maata, surevat, sillä heidän siemenensä katoavat räjähdyksen ja rakeiden ja pelottavan tähdistön takia.
14 Voi maailmaa ja niitä, jotka siinä asuvat!
15 Sillä miekka ja niiden tuho on lähellä, ja yksi kansa nousee ja taistelee vastaan t toinen ja miekat käsissään.
16 Sillä ihmisten keskuudessa on oleva kapina, ja ne tunkeutuvat toisiinsa; he eivät välitä kuninkaistaan eivätkä ruhtinaistaan, ja heidän tekojensa kulku on heidän vallassaan.
17 Mies haluaa mennä kaupunkiin, mutta ei voi.
18 Sillä heidän ylpeytensä tähden kaupungit joutuvat levottomiksi, talot tuhoutuvat, ja ihmiset pelkäävät.
19 Ei ihminen sääli lähimmäistänsä, vaan hän turmelee heidän talonsa miekalla ja ryöstää heidän tavaransa leivän puutteen ja suuren ahdistuksen tähden.
20 Katso, sanoo Jumala, minä kutsun koolle kaikki maan kuninkaat kunnioittamaan minua, jotka ovat auringon noususta, etelästä, idästä ja Libanuksesta; kääntymään toisiaan vastaan ja maksamaan takaisin sen, mitä he ovat heille tehneet.
21 Niin kuin he vielä tänäkin päivänä tekevät minun valituilleni, niin minäkin teen ja maksan heidän helmassansa. Näin sanoo Herra Jumala;
22 Minun oikea käteni ei säästä syntisiä, eikä minun miekkaani lakkaa niistä, jotka vuodattavat viatonta verta maan päällä.
23 Tuli on lähtenyt hänen vihastaan ja kuluttanut maan perustukset ja syntiset niinkuin olki, joka syttyy.
24 Voi niitä, jotka syntiä tekevät, eivätkä pidä minun käskyjäni! sanoo Herra.
25 En minä heitä säästä; menkää pois, te lapset, vallasta, älkää saastuttako minun pyhäkköäni.
26 Sillä Herra tuntee kaikki, jotka tekevät syntiä häntä vastaan, ja siksi hän antaa heidät kuolemaan ja kadotukseen.
27 Sillä nyt vitsaukset ovat kohdanneet koko maan, ja te pysytte niissä; sillä Jumala ei pelasta teitä, koska te olette syntiä häntä vastaan.
28 Katso kauhistuttava näky ja sen ilmestyminen idästä:
29 Jossa Arabian lohikäärmeiden kansat tulevat ulos monien vaunujen kanssa, ja heidän paljous kantautuu kuin tuuli maan päällä, että kaikki, jotka kuulevat niitä, pelkäisivät ja vapisevat.
30 Myös vihassa raivoavat karmanialaiset lähtevät ulos kuin metsän villisiat, ja he tulevat suurella voimalla ja lähtevät taisteluun heidän kanssaan ja hävittävät osan assyrialaisten maasta.
31 Ja silloin lohikäärmeillä on valta, kun ne muistavat olemuksensa; ja jos he kääntyvät ja tekevät suurta salaliittoa vainotakseen heitä,
32 Silloin nämä ahdistuvat, ja he vaikenevat voimallansa ja pakenevat.
33 Ja Assyrialaisten maalta vihollinen piirittää heitä ja lyö osan heistä, ja heidän joukkonsa on oleva pelko ja kauhu ja riita heidän kuninkaidensa kesken.
34 Katso pilviä idästä ja pohjoisesta etelään, ja ne ovat hyvin kauheita katsella, täynnä vihaa ja myrskyä.
35 He lyövät toisiaan, ja he lyövät maahan suuren joukon tähtiä, oman tähtensä; ja veri on oleva miekasta vatsaan asti,
36 Ja ihmisten lantaa kamelin sorkille.
37 Ja suuri kauhu ja vavistus on oleva maan päällä, ja ne, jotka näkevät vihan, pelkäävät, ja vapisevat heitä.
38 Ja sitten tulee suuria myrskyjä etelästä ja pohjoisesta ja toinen osa lännestä.
39 Ja kovat tuulet nousevat idästä ja avaavat sen; ja pilvi, jonka hän nosti vihassa ja tähti, joka herätti pelkoa itä- ja länsituulen suuntaan, tuhoutuu.
40 Suuret ja väkevät pilvet paisuvat täyteen vihaa ja tähti, että ne pelkäävät koko maan ja sen asukkaat; ja he vuodattavat kaikkiin korkeisiin ja merkittäviin paikkoihin kauhistuttavan tähden,
41 Tulta ja rakeita ja lentäviä miekkoja ja paljon vettä, että kaikki pellot olisivat täynnä ja kaikki virrat suurilla vesillä.
42 Ja he hajottavat kaupungit ja muurit, vuoret ja kukkulat, metsäpuut ja niittyjen ruohoa ja niiden viljaa.
43 Ja he menevät lujasti Baabeliin ja saavat sen peljästymään.
44 He tulevat hänen tykönsä ja piirittävät häntä, tähden ja kaiken vihan he vuodattavat hänen päällensä; silloin tomu

ja savu nousee taivaaseen, ja kaikki hänen ympärillään olevat itkevät häntä.
45 Ja ne, jotka jäävät hänen alaisuuteensa, palvelevat niitä, jotka ovat saaneet hänet pelkäämään.
46 Ja sinä, Aasia, joka olet osallinen Babylonin toivosta ja olet hänen persoonansa kunnia:
47 Voi sinua, kurja, koska olet tehnyt itsesi hänen kaltaisekseen; ja olet varustanut tyttäresi haureudella, jotta he miellyttäisivät ja kerskasivat rakastajiasi, jotka ovat aina halunneet haureuttaa sinun kanssasi.
48 Sinä olet seurannut vihattua häntä kaikissa hänen teoissaan ja keksinnöissään; sentähden sanoo Jumala:
49 Minä lähetän vitsauksia sinulle; leskeyden, köyhyyden, nälän, miekan ja ruton, tuhotaksesi talosi tuholla ja kuolemalla.
50 Ja sinun voimasi kirkkaus kuivuu niinkuin kukka, kuumuus, joka on lähetetty sinun ylitsesi, nousee.
51 Sinä tulet heikentyneeksi kuin köyhä nainen, jolla on raitoja, ja niinkuin haavoilla kuritettu, niin etteivät väkevät ja rakastajat voi vastaanottaa oletko sinä.
52 Olisinko kateudessa toiminut sinua vastaan, sanoo Herra,
53 Jos et olisi aina surmannut minun valittujani, korottaen kätesi lyöntiä ja puhunut heidän kuolleistaan, kun olit humalassa,
54 Esitä kasvosi kauneus?
55 Sinun haureutesi palkka on sinun helmassasi, sen tähden sinä saat palkan.
56 Niin kuin sinä olet tehnyt valituilleni, sanoo Herra, niin Jumala tekee sinulle ja antaa sinut onnettomuuteen
57 Sinun lapsesi kuolevat nälkään, ja sinä joudut miekkaan: sinun kaupunkisi tuhoutuvat, ja kaikki sinun pitää hukkuman miekkaan kedolla.
58. Ne, jotka vuorilla ovat, kuolevat nälkään ja syövät omaa lihaansa ja juovat omaa vertansa suureksi leivän nälkään ja veden janoon.
59 Sinä tulet kuin onneton meren halki ja kohtaat jälleen vitsauksia.
60 Ja käytävässä he ryntäävät joutilaaseen kaupunkiin ja tuhoavat osan maastasi ja kuluttavat osan kirkkaudestasi, ja palaavat Babyloniin, joka oli tuhottu.
61 Ja sinä joudut heiltä alas niinkuin oljenki, ja he ovat sinulle kuin tuli;
62 Ja hän kuluttaa sinut ja kaupunkisi, maasi ja vuoresi; kaikki metsäsi ja hedelmälliset puusi palavat tulessa.
63 Sinun lapsesi he vievät vangiksi, ja katso, mitä sinulla on, he turmelevat sen ja turmelevat sinun kasvosi kauneuden.

LUKU 16

1 Voi sinua, Babylon ja Aasia! Voi sinua, Egypti ja Syyria!
2 Vyötäkää itsenne säkki- ja karvakankailla, itkekää lapsianne ja katukaa; sillä sinun tuhosi on käsillä.
3 Miekka on lähetetty kimppuusi, ja kuka voi kääntää sen takaisin?
4 Tuli on lähetetty keskuuteenne, ja kuka voi sen sammuttaa?
5 Teille on lähetetty vitsauksia, ja mikä on se, joka ajaa heidät pois?
6 Voiko kukaan ajaa pois nälkäisen leijonan metsässä? tai voiko joku sammuttaa tulen oljesta, kun se on alkanut palaa?
7 Voidaanko taas kääntää nuolta, joka ammutaan vahvaan jousiampujaan?
8 Väkevä Herra lähettää vitsaukset, ja kuka on se, joka voi ajaa ne pois?
9 Tuli lähtee hänen vihastaan, ja kuka on se, joka sen sammuttaa?
10 Hän heittää salamoita, ja kuka ei pelkäisi? hän jylisee, ja kuka ei pelkäisi?
11 Herra uhkaa, ja ketä ei lyödä kokonaan jauheeksi hänen edessään?
12 Maanjäristys ja sen perustukset; meri kohoaa aalloilla syvyydestä, ja sen aallot ja myös sen kalat levähtävät Herran edessä ja hänen voimansa kunnian edessä.
13 Sillä vahva on hänen oikea kätensä, joka taivuttaa jousen, hänen nuolensa, jotka hän ampuu, ovat terävät, eivätkä ne hukkaa, kun niitä aletaan ampua maailman ääriin.
14 Katso, vitsaukset on lähetetty, eivätkä ne enää palaa, ennen kuin ne tulevat maan päälle.
15 Tuli syttyy, eikä se sammu, ennen kuin se kuluttaa maan perustuksen.
16 Niinkuin nuoli, joka ammutaan mahtavasta jousiampujasta, ei palaa taaksepäin; niin ei myöskään vitsaukset, jotka maan päälle lähetetään, palaa.
17 Voi minua! Voi minua! kuka vapauttaa minut niinä päivinä?
18 Murheiden ja suurten surujen alku; nälänhädän ja suuren kuoleman alku; sotien alku, ja vallat pysyvät pelossa; pahuuden alku! mitä teen, kun nämä pahat tulevat?
19 Katso, nälänhätä ja rutto, ahdistus ja tuska lähetetään parannusviiskauksina.
20 Mutta kaiken tämän tähden he eivät käänny pahuudestansa eivätkä aina muista vitsauksia.
21 Katso, ruoka on niin hyvää, halpaa maan päällä, että he ajattelevat olevansa hyvässä tapauksessa, ja silloinkin pahuutta kasvaa maan päällä, miekkaa, nälänhätää ja suurta hämmennystä.
22 Sillä monet maan päällä asuvista joutuvat nälänhätään; ja toiset, jotka pakenevat nälkää, miekka tuhoaa.
23 Ja kuolleet heitetään ulos niinkuin lanta, ja ei ole ketään lohduttamaan heitä; sillä maa tuhoutuu ja kaupungit tuhotaan.
24 Ei jää ketään maata viljelemään ja kylvämään
25 Puut kantavat hedelmää, ja kuka ne kokoaa?
26 Rypäleet kypsyvät, ja kuka niitä tallaa? sillä kaikki paikat tulevat ihmisten autioksi:
27 Niin että ihminen haluaa nähdä toisen ja kuulla hänen äänensä.
28 Sillä yhdestä kaupungista jää kymmenen jäljelle ja kaksi peltoa, jotka piiloutuvat paksuihin metsiin ja kalliohalkeamiin.
29 Niinkuin oliivitarhassa jokaisessa puussa on kolme tai neljä oliivia jäljellä;
30 Tai ikään kuin viinitarhaa koottaessa on jäljelle jäänyt rypäleitä, jotka ahkerasti etsivät viinitarhan halki:
31 Niinä päivinä jää kolme tai neljä jäljelle niitä, jotka tutkivat talonsa miekalla.

32 Ja maa autioituu, ja sen pellot vanhenevat, ja sen tiet ja kaikki sen polut tulevat täyteen orjantappuroita, sillä kukaan ei kulje niitä pitkin.
33 Neitsyet surevat, heillä ei ole sulhasia; naiset surevat, vailla miehiä; heidän tyttäret surevat, ilman auttajia.
34 Sodissa heidän ylkänsä tuhoutuvat, ja heidän miehensä hukkuvat nälkään.
35 Kuulkaa nyt nämä ja ymmärtäkää ne, te Herran palvelijat.
36 Katso, Herran sana, ota se vastaan: älkää uskoko jumalia, joista Herra on puhunut.
37 Katso, vitsaukset lähestyvät, eivätkä he lakkaa.
38 Kuin yhdeksäntenä kuukautena raskaana oleva nainen synnyttää poikansa, kahden tai kolmen tunnin syntymän jälkeen hänen kohtunsa vallitsee suuret kivut, jotka kärsivät, kun lapsi syntyy, he eivät lannistu hetkeäkään.
39 Samoin eivät vitsaukset lakkaa tulemasta maan päälle, ja maailma suree, ja murheet kohtaavat sitä joka puolella.
40 Oi kansani, kuule minun sanani: valmista itsesi taisteluun, ja ole siinä pahuudessa kuin pyhiinvaeltajat maan päällä.
41 Joka myy, olkoon niinkuin pakenee, ja joka ostaa, niin kuin se, joka häviää.
42 Joka hankkii kauppaa, niinkuin se, joka ei siitä hyödy, ja rakentaja, niinkuin se, joka ei siinä asu:
43 Joka kylvää, niin ei saisi niittää, niin myös viinitarhan istuttaja, niinkuin se, joka ei kerää rypäleitä.
44 Ne, jotka menevät naimisiin, niinkuin ne, jotka eivät saa lapsia; ja ne, jotka eivät mene naimisiin, niinkuin lesket.
45 Ja sen tähden ne, jotka turhaan työtä tekevät:
46 Sillä muukalaiset korjaavat hedelmänsä ja ryöstävät tavaransa, kukistavat talonsa ja vievät lapsensa vangiksi, sillä vankeudessa ja nälässä he saavat lapsia.
47 Ja ne, jotka ryöstävät tavaraansa, sitä enemmän he koristelevat kaupunkinsa, talonsa, omaisuutensa ja omat henkilönsä:
48 Mitä enemmän minä vihaan heitä heidän syntiensä tähden, sanoo Herra.
49 Kuin huora kadehti oikeaa rehellistä ja hyveellistä naista:
50 Niin on vanhurskaus vihaava vääryyttä, kun hän pukeutuu ja syyttää häntä kasvoilleen, kun hän tulee, joka puolustaa sitä, joka tutkii kaikki syntit maan päällä.
51 Ja sen tähden älkää olko sen kaltaiset ettekä hänen tekojensa kaltaisia.
52 Sillä vielä vähän, niin pahat teot otetaan pois maasta, ja vanhurskaus on hallitseva teidän keskuudessanne.
53 Älköön syntinen sanoko, ettei hän ole syntiä tehnyt; sillä Jumala polttaa tulihiilet hänen päänsä päällä, joka sanoo Herran Jumalan ja hänen kirkkautensa edessä: 'Minä en ole syntiä tehnyt'.
54 Katso, Herra tuntee kaikki ihmisten teot, heidän mielikuvituksensa, heidän ajatuksensa ja sydämensä:
55 Joka puhui muuta kuin sanaa: tehköön maa; ja se tehtiin: taivas syntyköön; ja se luotiin.
56 Hänen sanansa mukaan tehtiin tähdet, ja hän tietää niiden luvun.
57 Hän tutkii syvyydet ja sen aarteet; hän on mitannut meren ja sen, mitä se sisältää.
58 Hän on sulkenut meren keskelle vettä, ja sanansa mukaan hän ripustanut maan vetten päälle.
59 Hän levittää taivaat niinkuin holvin; vesille hän on sen perustanut.
60 Erämaassa hän on tehnyt vesilähteitä ja lammikoita vuorten huipulle, että tulvat vuodattaisivat korkeilta kallioilta kastelemaan maata.
61 Hän loi ihmisen ja asetti hänen sydämensä ruumiin keskelle ja antoi hänelle hengen, elämän ja ymmärryksen.
62 Niin ja Kaikkivaltiaan Jumalan Henki, joka loi kaiken ja tutkii kaikki maan salaisuudet,
63 Totisesti hän tietää teidän keksintönne ja sen, mitä te ajattelette sydämessänne, nekin, jotka syntiä tekevät ja tahtovat salata syntinsä.
64 Sentähden on Herra tarkasti tutkinut kaikki teidän tekonne, ja hän saattaa teidät kaikki häpeään.
65 Ja kun teidän syntinne tuodaan esiin, joudutte häpeään ihmisten edessä, ja teidän omat syntinne ovat teidän syyttäjöitänne sinä päivänä.
66 Mitä aiot tehdä? tai kuinka te kätkette syntinne Jumalan ja hänen enkeliensä edessä?
67 Katso, Jumala itse on tuomari, pelkää häntä: jätä pois synneistäsi ja unohda pahat tekosi, äläkä sekaannu niihin ikuisesti; niin Jumala johdattaa sinut ja pelastaa sinut kaikesta hädästä.
68 Sillä katso, suuren joukon palava viha syttyy sinun ylitsesi, ja he ottavat teistä pois ja ruokkivat teitä joutilaina epäjumalille uhratulla tavaralla.
69 Ja niitä, jotka suostuvat niihin, pilkataan ja pilkataan ja heitä tallataan.
70 Sillä joka paikassa ja lähikaupungeissa on oleva suuri kapina niitä vastaan, jotka pelkäävät Herraa.
71 He tulevat olemaan hullujen kaltaisia, jotka eivät säästä ketään, mutta silti ryöstävät ja tuhoavat niitä, jotka pelkäävät Herraa.
72 Sillä he hävittävät ja ottavat pois omaisuutensa ja karkottavat heidät kodeistaan.
73 Silloin ne tunnetaan, ketkä ovat minun valittuni; ja heitä koetellaan kuin kultaa tulessa.
74 Kuulkaa, rakkaani, sanoo Herra: katso, ahdistuksen päivät ovat käsillä, mutta minä pelastan teidät niistä.
75 Älkää peljätkö älkääkä epäilkö; sillä Jumala on oppaasi,
76 Ja niiden opas, jotka pitävät minun käskyni ja käskyni, sanoo Herra, Herra: älköön teidän syntinne painako teitä, älköönkä teidän syntinne korottako itseään.
77 Voi niitä, jotka ovat sidottu synneillään ja peitetty iniillä! niinkuin pelto on pensaiden peitossa ja sen polku orjantappuroiden peitossa, ettei kukaan pääse kulkemaan sen läpi!
78 Se jätetään riisumatta ja heitetään tuleen kulutettavaksi sen kanssa.

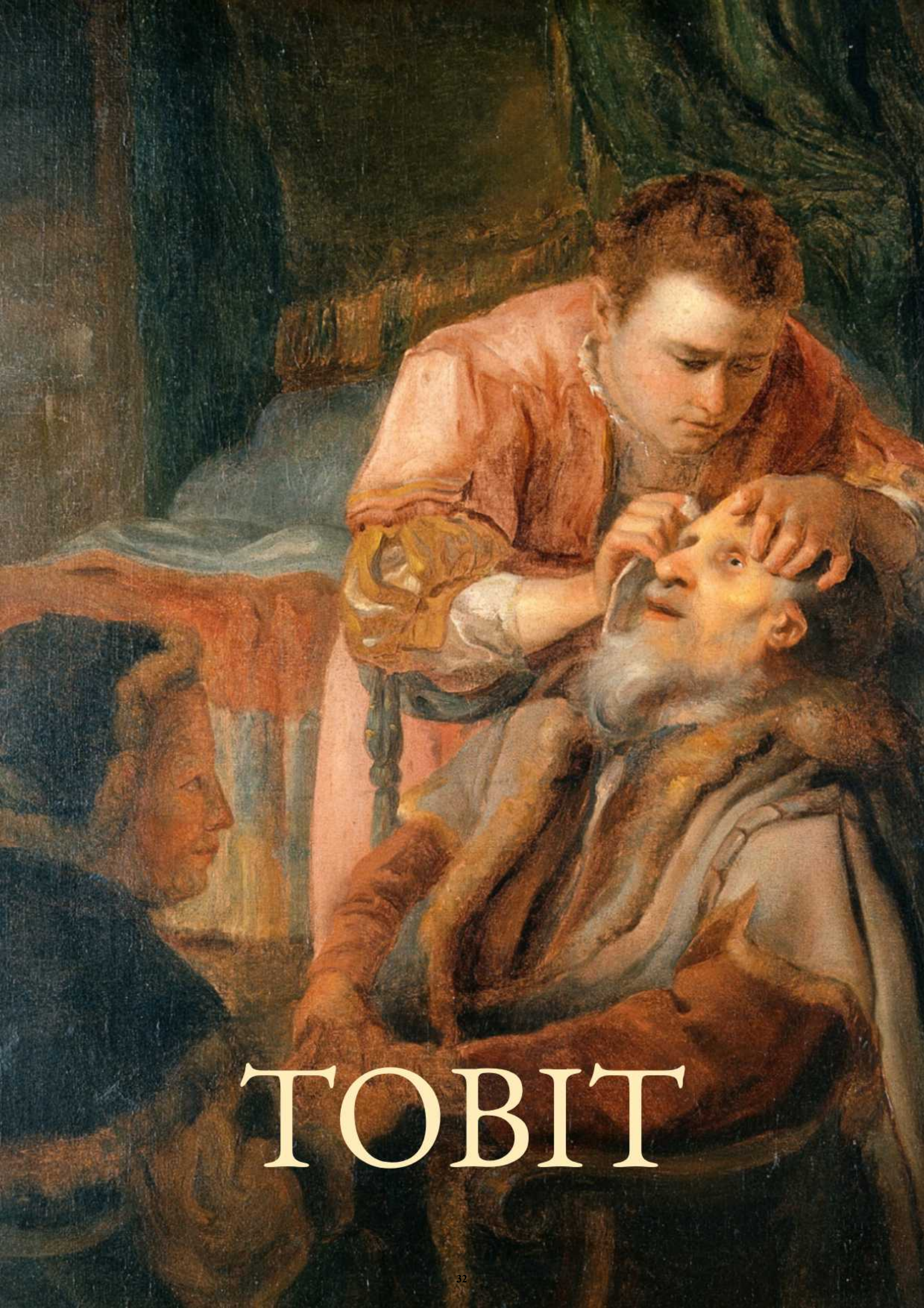

TOBIT

LUKU 1

1 Tobitin, Tobielin pojan, Ananielin pojan, Aduelin pojan, Gabaelin pojan, sanakirja, Asaelin siemenestä, Neftalin heimosta;
2 Joka Assyrian kuninkaan Enemessarin aikana vietiin vangiksi Thisbestä, joka on sen kaupungin oikealla puolella, jota kutsutaan oikein Nephtaliksi Galileassa Aserin yläpuolella.
3 Minä Tobit olen vaeltanut kaikkina elämäni päivinä totuuden ja oikeuden teitä ja annoin paljon almua veljilleni ja kansalleni, jotka tulivat kanssani Niniveen, Assyrian maahan.
4 Ja kun olin omassa maassani Israelin maassa, kun olin nuori, kaatui koko isäni Neftalin sukukunta Jerusalemin huoneesta, joka oli valittu kaikista Israelin heimoista, jotta kaikki heimot uhrasivat. siellä, missä Korkeimman asuintemppeli vihittiin ja rakennettiin kaiken ikäisille.
5 Nyt kaikki sukukunnat, jotka yhdessä kapinoivat, ja isäni Neftalin huone, uhrasivat hieholle Baalille.
6 Mutta minä yksin kävin usein Jerusalemissa juhlissa, niinkuin se oli säädetty kaikelle Israelin kansalle ikuisella määräyksellä, ja sillä oli esikoiset ja sadan kymmenesosat sen kanssa, mikä ensiksi leikattiin; ja annoin minä alttarilla papeille, Aaronin lapsille.
7 Ensimmäisen kymmenesosan kaikesta lisäyksestä annoin Aaronin pojille, jotka palvelivat Jerusalemissa; toisen kymmenesosan minä myin pois, menin ja kulutin sen joka vuosi Jerusalemissa.
8 Ja kolmannen annoin niille, joille se tuli, niinkuin Debora isäni äiti oli minua käskenyt, koska isäni jätti minut orvoksi.
9 Lisäksi, kun olin tullut miehen ikään, menin naimisiin oman sukuni Annan kanssa, ja hänestä synnytin Tobiaksen.
10 Ja kun meidät vietiin vankeina Niniveen, kaikki veljeni ja sukulaiseni söivät pakanain leipää.
11 Mutta minä vältyin syömästä;
12 Koska minä muistin Jumalaa kaikesta sydämestäni.
13 Ja Korkein antoi minulle armon ja suosion Enemessarin edessä, niin että minä olin hänen kuljettajansa.
14 Ja minä menin Mediaan ja jätin Gabaelin, Gabriaan veljen, luo Ragesiin, Median kaupunkiin, kymmenen talenttia hopeaa.
15 Mutta kun Enemessar kuoli, tuli hänen poikansa Sanherib kuninkaaksi hänen sijaansa; jonka omaisuus oli levoton, etten voinut mennä Mediaan.
16 Ja vihollisen aikana minä annoin paljon almua veljilleni ja annoin leipääni nälkäisille,
17 Ja vaatteeni alastomille; ja jos minä näin jonkun kansani kuolleena tai heitetyn Niniven muurien ympärille, minä hautasin hänet.
18 Ja jos kuningas Sanherib oli tullessaan surmannut jonkun ja paennut Juudeasta, minä hautasin heidät salassa; sillä vihassaan hän tappoi monia; mutta ruumiita ei löydetty, kun kuningas niitä etsi.
19 Ja kun yksi niniviläisistä meni ja valitti minusta kuninkaalle, minä hautasin heidät ja piilouduin; Ymmärsin, että minua haettiin kuolemaan, vetäydyin pelosta.
20 Sitten kaikki tavarani vietiin väkisin, eikä minulta jäänyt mitään jäljelle vaimoni Annan ja poikani Tobiaksen lisäksi.
21 Eikä kulunut viisikymmentä päivää, ennen kuin kaksi hänen poikaansa tappoi hänet, ja he pakenivat Araratin vuorille; ja hänen poikansa Sarkedonos tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. joka asetti isänsä tilien ja kaiken hänen asioidensa hoitamaan Akjakaruksen, veljeni Anaelin pojan.
22 Ja Akjakarus rukoili puolestani ja palasin Niniveen. Mutta Akjakarus oli juomanlaskija ja sinettien vartija ja taloudenhoitaja ja tilien valvoja. Ja Sarkedonus asetti hänet viereensä, ja hän oli veljeni poika.

KAPPALE 2

1 Kun tulin taas kotiin ja vaimoni Anna palautettiin minun luokseni poikani Tobiaksen kanssa helluntaina, joka on seitsemän viikon pyhä juhla, minulle valmistettiin hyvä päivällinen, jonka aikana Istuin syömään.
2 Ja kun näin paljon ruokaa, sanoin pojalleni: "Mene ja tuo se köyhä mies, jonka löydätte meidän veljiltämme, jotka Herraa muistavat; ja katso, minä jään sinun luoksesi.
3 Mutta hän tuli jälleen ja sanoi: "Isä, yksi kansastamme on kuristettu ja heitetty ulos torille".
4 Ennen kuin olin maistanut mitään lihaa, aloitin ja vein hänet huoneeseen auringonlaskuun asti.
5 Sitten minä palasin, pesin itseni ja söin lihani raskaasti,
6 Muistakaa Aamoksen profetia, niinkuin hän sanoi: teidän juhlanne muuttuvat suruksi ja kaikki teidän ilonne valitukseksi.
7 Sentähden minä itkin, ja auringon laskiessa minä menin ja tein haudan ja hautasin hänet.
8 Mutta lähimmäiseni pilkkasivat minua ja sanoivat: "Tämä mies ei vielä pelkää kuolemaa tämän tähden; hän pakeni; ja kuitenkin, katso, hän hautaa kuolleet jälleen.
9 Samana yönä minäkin palasin haudalta ja nukahdin esipihani muurin vierellä saastuneena ja kasvoni paljaana.
10 Ja minä en tiennyt, että seinässä oli varpusia, ja minun silmäni olivat auki, ja varpuset mykisivät lämpimän lannan silmiini, ja silmiini tuli valkeus; ja minä menin lääkäreille, mutta he eivät minua auttaneet. Achiacharus ruokki minua, kunnes menin Elymaikseen.
11 Ja vaimoni Anna otti naisten töitä tehdäkseen.
12 Ja kun hän lähetti ne kotiin isäntien luo, he maksoivat hänelle palkan ja antoivat hänelle myös vohlan.
13 Ja kun se oli kotonani ja alkoi itkeä, sanoin minä hänelle: mistä tämä poikanen on? eikö se ole varastettu? antaa sen omistajille; sillä ei ole lupa syödä mitään varastettua.
14 Mutta hän vastasi minulle: se annettiin lahjaksi enemmän kuin palkka. Mutta minä en uskonut häntä, vaan käskin häntä antamaan sen omistajille, ja minä häpesin häntä. Mutta hän vastasi minulle: missä ovat almusi ja sinun vanhurskautesi? katso, sinä ja kaikki sinun tekosi tunnetaan.

LUKU 3

1 Silloin minä itkin murheessani ja rukoilin surussani sanoen:
2 Oi Herra, sinä olet vanhurskas, ja kaikki sinun tekosi ja kaikki sinun tiesi ovat laupeutta ja totuutta, ja sinä tuomitset totisesti ja oikein iankaikkisesti.
3 Muista minua ja katso minua, älä rankaise minua synneistäni ja tietämättömyydestäni äläkä isieni synneistä, jotka ovat syntiä tehneet ennen sinua.
4 Sillä he eivät totelleet sinun käskyjäsi; sentähden sinä annoit meidät saaliiksi ja vankeudeksi ja kuolemaksi ja häväistyksen sananlaskuksi kaikille kansoille, joiden sekaan me olemme hajallaan.
5 Ja nyt sinun tuomiosi ovat monet ja totta: tee minulle syntini ja minun isieni mukaan, koska me emme ole pitäneet sinun käskyjäsi emmekä vaeltaneet totuudessa sinun edessäsi.
6 Tee siis nyt minun kanssani niinkuin parhaaksi näet ja käske ottaa minun henkeni minusta, että minä hajoaisin ja tulisin maaksi; sillä minun on parempi kuolla kuin elää, koska olen kuullut valhetta. herjaa ja murehdi paljon; käske siis nyt pelastua tästä ahdistuksesta ja mennä iankaikkiseen paikkaan: älä käännä kasvojasi pois minusta.
7 Tapahtui samana päivänä, että Ekbatanessa, Media-Saran kaupungissa, myös Raguelin tytär joutui moittimaan isänsä piikat;

8 Koska hän oli ollut naimisissa seitsemän miehen kanssa, jotka Asmodeus paha henki oli tappanut, ennen kuin he olivat makaaneet hänen kanssaan. Etkö sinä tiedä, sanoivat he, että olet kuristanut aviomiehesi? Sinulla on ollut jo seitsemän miestä, etkä ole nimetty kenenkään heistä.
9 Miksi lyöt meitä heidän takiaan? jos he ovat kuolleet, lähde heidän perässäsi, älkäämme koskaan näkekö sinusta poikaa tai tytärtä.
10 Kun hän tämän kuuli, tuli hän kovin murheelliseksi, niin että hän luuli kuristaneensa itsensä; ja hän sanoi: "Minä olen isäni ainoa tytär, ja jos teen tämän, se on hänelle häpeä, ja minä tuon hänen vanhuutensa suruineen hautaan."
11 Ja hän rukoili ikkunaa kohti ja sanoi: Kiitetty olet sinä, Herra, minun Jumalani, ja sinun pyhä ja kirkas nimesi on siunattu ja kunniallinen iankaikkisesti; ylistäkööt kaikki sinun tekosi sinua iankaikkisesti.
12 Ja nyt, oi Herra, minä kohdistan silmäni ja kasvoni sinuun,
13 Ja sano: "Ota minut pois maasta, etten enää kuule häväistystä".
14 Sinä tiedät, Herra, että minä olen puhdas kaikesta synnistä ihmisten kanssa,
15 Ja etten koskaan saastuttanut nimeäni enkä isäni nimeä vankeuteni maassa: minä olen isäni ainoa tytär, eikä hänellä ole lapsia perillisenä, ei läheistä sukulaista tai poikaa. hänen elossa olevasta, jolle voin pitää itseni vaimoksi: seitsemän miestäni on jo kuollut; ja miksi minun pitäisi elää? mutta jos et tahdo minun kuolla, käske katsoa minua ja armahtaa minua, niin etten enää kuule moitetta.
16 Niin heidän molempien rukoukset kuultiin suuren Jumalan majesteetin edessä.
17 Ja Rafael lähetettiin parantamaan heidät molemmat, se on poistamaan Tobitin silmien valkeutta ja antamaan Saara, Raguelin tytär, vaimoksi Tobiaalle, Tobitin pojalle. ja sitoa Asmodeus pahan hengen; koska hän kuului Tobiakselle perintöoikeudella. Samaan aikaan Tobit tuli kotiin ja meni hänen taloonsa, ja Sara, Raguelin tytär, tuli alas yläkammiostaan.

LUKU 4

1 Sinä päivänä Tobit muisti rahat, jotka hän oli luvannut Gabaelille Rages of Mediassa,
2 Ja sanoi itsekseen: minä olen toivonut kuolemaa; miksi en kutsu poikaani Tobiasta ilmoittaakseni hänelle rahat ennen kuolemaani?
3 Ja kutsuttuaan hänet hän sanoi: "Poikani, kun minä kuolen, hauta minut; älä halveksi äitiäsi, vaan kunnioita häntä kaikkina elämäsi päivinä ja tee sitä, mikä hänelle miellyttää, äläkä sureta häntä.
4 Muista, poikani, että hän näki sinulle monia vaaroja, kun olit hänen kohdussaan; ja kun hän on kuollut, hautaa hänet minun tyköni yhteen hautaan.
5 Poikani, muista Herraa, meidän Jumalaamme, kaikkina päivinäsi, äläkä anna tahtosi tehdä syntiä tai rikkoa hänen käskyjään; tee oikein koko ikänsä, äläkä seuraa vääryyden teitä.
6 Sillä jos toimit totisesti, menestyvät sinun tekosi ja kaikki vanhurskaasti elävät.
7 Anna almua omaisuudestasi; ja kun annat almua, älä olko kateellinen silmäsi, äläkä käännä kasvojasi köyhistä, niin Jumalan kasvoja ei käännytä pois sinusta.
8 Jos sinulla on runsaasti, anna almuja sen mukaan; jos sinulla on vain vähän, älä pelkää antaa sen vähäisen mukaan.
9 Sillä sinä kokoat itsellesi hyvän aarteen sitä päivää vastaan, jolloin se on pakollista.
10 Sillä se almu pelastaa kuolemasta eikä salli joutua pimeyteen.
11 Sillä almu on hyvä lahja kaikille, jotka sitä antavat Korkeimman edessä.
12 Varo kaikkea haureutta, poikani, ja ota vaimo ennen kaikkea isiesi siemenestä, äläkä ota vaimokseen vierasta naista, joka ei ole isäsi sukukuntaa, sillä me olemme profeettojen, Noo, Aabrahamin lapsia. , Iisak ja Jaakob: muista, poikani, että isämme alusta asti, jopa että he kaikki naivat vaimoja omasta sukulaisuudestaan ja olivat siunattuja lapsissaan, ja heidän jälkeläisensä perivät maan.
13 Nyt, poikani, rakasta veljiäsi, äläkä halveksi sydämessäsi veljiäsi, kansasi poikia ja tyttäriä, koska et ota heiltä vaimoa; sillä ylpeys on tuhoa ja paljon vaivaa, ja irstaus on turmelusta. ja suuri puute, sillä irstaus on nälän äiti.
14 Älä jää sinun luoksesi kenenkään palkkaa, joka on tehnyt sinulle työtä, vaan anna se hänelle käsistäsi; sillä jos sinä palvelet Jumalaa, hän myös maksaa sinulle; ole varovainen, poikani, kaikessa mitä teet, ja ole viisas kaikessa keskustelussasi.
15 Älä tee sitä kenellekään, jota vihaat: älä juo viiniä juovuttaaksesi sinua, äläkä anna juopumuksen kulkea mukanasi matkallasi.
16 Anna leipääsi nälkäisille ja vaatteistasi alastomille; ja anna almuja yltäkylläisyytesi mukaan, äläkä anna silmäsi olla kateellinen, kun annat almua.
17 Kaada leipäsi vanhurskaan hautaamiseen, mutta älä anna mitään jumalattomalle.
18 Pyydä neuvoa kaikilta viisailta, äläkä hylkää mitään neuvoa, joka on hyödyllinen.
19 Kiitä aina Herraa, sinun Jumalaasi, ja pyydä häntä, että tiesi olisivat oikeat ja että kaikki sinun polkusi ja neuvosi menestyisivät. mutta Herra itse antaa kaiken hyvän ja alentaa kenet tahtoo, niinkuin tahtoo; nyt, poikani, muista minun käskyni, äläkä anna niiden mennä pois mielestäsi.
20 Ja nyt minä ilmoitan heille, että annoin kymmenen talenttia Gabaelille, Gabriaan pojalle, Ragesissa Mediassa.
21 Ja älä pelkää, poikani, että meistä tulee köyhiä; sillä sinulla on paljon rikkautta, jos pelkäät Jumalaa ja luovu kaikesta synnistä ja teet sitä, mikä on hänen mielestään otollista.

LUKU 5

1 Tobias vastasi ja sanoi: Isä, minä teen kaikki, mitä sinä olet käskenyt minun tehdä.
2 Mutta kuinka voin saada rahat, kun en tunne häntä?
3 Sitten hän antoi hänelle käsikirjoituksen ja sanoi hänelle: "Etsi miestä, joka voisi mennä sinun kanssasi, niin kauan kuin minä vielä elän, ja minä annan hänelle palkan; ja mene ja ota rahat".
4 Kun hän siis meni etsimään miestä, hän löysi Rafaelin, joka oli enkeli.
5 Mutta hän ei tiennyt; ja hän sanoi hänelle: voitko mennä minun kanssani Ragesiin? ja tunnetko nuo paikat hyvin?
6 Jolle enkeli sanoi: minä menen sinun kanssasi ja tiedän tien hyvin; sillä minä olen yöpynyt veljemme Gabaelin luona.
7 Silloin Tobias sanoi hänelle: "Jää minun luokseni, kunnes kerron isälleni".
8 Niin hän sanoi hänelle: mene äläkä viivy. Niin hän meni sisään ja sanoi isälleen: katso, minä olen löytänyt yhden, joka lähtee kanssani. Sitten hän sanoi: "Kutsu hänet minun tyköni, että saisin tietää, mitä heimoa hän on ja onko hän luotettava mies sinun kanssasi."
9 Niin hän kutsui hänet, ja hän tuli sisään, ja he tervehtivät toisiaan.

10 Silloin Tobit sanoi hänelle: veli, näytä minulle, mikä sukukunta ja sukukunta sinä olet.
11 Jolle hän sanoi: "Etsitkö heimoa tai sukukuntaa vai palkattua miestä poikasi kanssa?" Silloin Tobit sanoi hänelle: "Minä tietäisin, veli, sinun sukulaisesi ja nimesi."
12 Silloin hän sanoi: "Minä olen Asaria, suuren Ananiaan ja sinun veljiesi poika."
13 Silloin Tobit sanoi: olet tervetullut, veli; älä nyt ole vihainen minulle, koska olen tiedustellut tuntevani sinun heimosi ja perheesi; Sillä sinä olet minun veljeni, rehellinen ja hyvä sukupolvi; sillä minä tunnen Ananiaan ja Joonatan, suuren Samaian pojat, kun me menimme yhdessä Jerusalemiin rukoilemaan ja uhrasivat esikoisen ja kymmenesosat hedelmistä. eivätkä he ole vietellyt veljiemme erheellä: veljeni, sinä olet hyvä eläin.
14 Mutta sano minulle, minkä palkan minä sinulle maksan? haluatko drakmin päivässä ja tarvittavat asiat, kuten minun omalle pojalleni?
15 Niin, ja jos palaat turvassa, lisään palkkaasi.
16 Niin he olivat tyytyväisiä. Sitten hän sanoi Tobiakselle: Valmistautukaa matkaan, niin Jumala lähettää sinulle hyvää matkaa. Ja kun hänen poikansa oli valmistanut kaiken matkaa varten, sanoi hänen isänsä: "Mene sinä tämän miehen kanssa, ja Jumala, joka taivaassa asuu, menestyköön matkasi, ja Jumalan enkeli pitää sinua seurassasi." Niin he lähtivät molemmat ja nuoren miehen koira heidän kanssaan.
17 Mutta hänen äitinsä Anna itki ja sanoi Tobitille: miksi lähetit meidän poikamme pois? eikö hän ole meidän kätemme sauva, joka kulkee sisään ja ulos meidän edellämme?
18 Älä ole ahne lisäämään rahaa rahaan, vaan olkoon se kuin hylkäämistä lapsellemme.
19 Sillä se, minkä Herra on antanut meille elää, riittää meille.
20 Silloin Tobit sanoi hänelle: älä välitä, sisareni; hän palaa turvassa, ja sinun silmäsi näkevät hänet.
21 Sillä hyvä enkeli pitää hänen seurassaan, ja hänen matkansa on menestyvä, ja hän palaa turvassa.
22 Sitten hän lopetti itkemisen.

KAPPALE 6

1 Ja kun he lähtivät matkaansa, he tulivat illalla Tigris-joelle ja yöpyivät siellä.
2 Ja kun nuorukainen meni alas peseytymään, kala hyppäsi ulos virrasta ja olisi syönyt hänet.
3 Silloin enkeli sanoi hänelle: ota kala. Ja nuori mies tarttui kalaan ja veti sen maihin.
4 Jolle enkeli sanoi: "Avaa kala, ota sydän, maksa ja sappi ja pane ne turvallisesti ylös".
5 Niin nuori mies teki niin kuin enkeli oli käskenyt häntä; ja kun he olivat paistaneet kalan, söivät he sen. Sitten he molemmat jatkoivat matkaansa, kunnes he lähestyivät Ekbatanea.
6 Silloin nuorukainen sanoi enkelille: "Veli Azarias, mitä hyötyä on kalan sydämestä ja maksasta ja niskasta?"
7 Ja hän sanoi hänelle: koskettamalla sydäntä ja maksaa, jos paholainen tai paha henki ketään vaivaa, meidän on saatettava siitä savua miehen tai naisen edessä, niin seurue ei enää vaivaudu.
8 Mitä tulee sappeen, on hyvä voidella mies, jolla on valkoiset silmät, niin hän paranee.
9 Ja kun he lähestyivät Ragesta,
10 Enkeli sanoi nuorelle miehelle: veljeni, me yöpymme tänään Raguelin luona, joka on serkkusi; hänellä on myös yksi ainoa tytär, nimeltä Saara; Minä puhun hänen puolestaan, jotta hänet annettaisiin sinulle vaimoksi.
11 Sillä sinulle kuuluu hänen valtansa, sillä sinä olet ainoa hänen sukunsa.
12 Ja piika on kaunis ja viisas. Kuule siis nyt minua, niin minä puhun hänen isänsä kanssa; ja kun palaamme Ragesista, vietämme häitä, sillä minä tiedän, ettei Raguel voi naida häntä toiselle Mooseksen lain mukaan, vaan hän on syyllinen kuolemaan, koska perintöoikeus kuuluu ennemmin sinulle kuin kenellekään. muu.
13 Silloin nuorukainen vastasi enkelille: "Olen kuullut, veli Azarias, että tämä piika on annettu seitsemälle miehelle, jotka kaikki kuolivat vihkihuoneessa."
14 Ja nyt minä olen isäni ainoa poika, ja pelkään, että jos menen hänen luokseen, kuolen niinkuin toinen ennen; sillä paha henki rakastaa häntä, joka ei vahingoita ruumista, vaan niitä, jotka tulevat hänen luokseen. hänen; sentähden minä myös pelkään, etten kuole ja tuo isäni ja äitini hengen minun tähteni murheen kanssa hautaan; sillä ei heillä ole toista poikaa hautaamaan heitä.
15. Silloin enkeli sanoi hänelle: etkö muista niitä käskyjä, jotka isäsi on sinulle antanut, että sinun piti naida vaimo sukulaisistasi? sen tähden kuule minua, veljeni; sillä hänet annetaan sinulle vaimoksi; äläkä tee tiliä pahasta hengestä; sillä sinä yönä hänet annetaan sinulle naimisiin.
16 Ja kun tulet häähuoneeseen, ota hajuvesituhka ja aseta niiden päälle kalan sydäntä ja maksaa ja tee sillä savua.
17 Ja paholainen haistaa sen ja pakenee, eikä enää koskaan tule; mutta kun tulet hänen luokseen, nouskaa molemmat ja rukoilkaa armollista Jumalaa, joka armahtaa teitä ja pelastaa. sinä: älä pelkää, sillä hän on sinulle määrätty alusta asti; ja sinä suojelet häntä, ja hän menee sinun kanssasi. Lisäksi luulen, että hän synnyttää sinulle lapsia. Nyt kun Tobias oli kuullut nämä asiat, hän rakasti häntä, ja hänen sydämensä liittyi häneen.

LUKU 7

1 Ja kun he tulivat Ekbataneen, he tulivat Raguelin taloon, ja Saara kohtasi heidät; ja kun he olivat tervehtineet toisiaan, hän vei heidät taloon.
2 Silloin Raguel sanoi vaimolleen Ednalle: Kuinka tämä nuori mies onkaan serkkuni Tobitin kanssa!
3 Ja Raguel kysyi heiltä: mistä te olette, veljet? He sanoivat heille: "Me olemme Neftalimin poikia, jotka ovat vankeina Ninivessä".
4 Niin hän sanoi heille: "Tunnetko Tobitin meidän sukulaisemme?" Ja he sanoivat: me tunnemme hänet. Sitten hän sanoi: onko hän hyvässä kunnossa?
5 Ja he sanoivat: "Hän on elossa ja hyvässä kunnossa". Tobias sanoi: "Hän on minun isäni".
6 Silloin Raguel hyppäsi, suuteli häntä ja itki,
7 Ja siunasi häntä ja sanoi hänelle: sinä olet rehellisen ja hyvän miehen poika. Mutta kun hän kuuli Tobitin olevan sokea, hän murtui ja itki.
8 Samoin hänen vaimonsa Edna ja tyttärensä Saara itkivät. Lisäksi he viihdyttivät heitä iloisesti; ja teurastettuaan oinaan laumasta he panivat lihaa pöydälle. Sitten Tobias sanoi Rafaelille, veli Azarias, puhu niistä asioista, joista puhuit matkalla, ja anna tämä asia viedä eteenpäin.
9 Niin hän ilmoitti asian Raguelille, ja Raguel sanoi Tobiakselle: "Syö ja juo ja iloitse:
10 Sillä on soveliasta, että otat tyttäreni naimisiin; kuitenkin minä julistan sinulle totuuden.
11 Minä annoin tyttäreni vaimoksi seitsemälle miehelle, jotka kuolivat sinä yönä, ja he tulivat hänen tykönsä; kuitenkin olkaa nyt iloisia. Mutta Tobias sanoi: "En syö täällä mitään, ennen kuin olemme sopineet ja vannomme toisillemme."

12 Raguel sanoi: "Ota sitten hänet tästedes tavan mukaan, sillä sinä olet hänen serkkunsa, ja hän on sinun, ja armollinen Jumala antakoon sinulle menestystä kaikessa."
13 Sitten hän kutsui tyttärensä Saaran, ja tämä tuli isänsä luo, ja hän tarttui hänen käteensä ja antoi hänet Tobiaksen vaimoksi sanoen: "Katso, ota hänet Mooseksen lain mukaan ja vie hänet luoksesi. isä. Ja hän siunasi heidät;
14 Ja kutsui vaimonsa Ednan, otti paperia ja kirjoitti liiton kirjan ja sinetöi sen.
15 Sitten he alkoivat syödä.
16 Sen jälkeen kun Raguel kutsui vaimonsa Ednan ja sanoi hänelle: Sisar, valmista toinen kammio ja vie hänet sinne.
17 Ja kun hän oli tehnyt niin kuin hän oli käskenyt häntä, hän vei hänet sinne; ja hän itki ja otti vastaan tyttärensä kyyneleet ja sanoi hänelle:
18 Ole hyvä, tyttäreni; taivaan ja maan Herra riemuitkoon sinua tästä surustasi: ole hyvä, tyttäreni.

LUKU 8

1 Ja kun he olivat syöneet ateriaa, toivat he Tobiaksen hänen luokseen.
2 Ja kulkiessaan hän muisti Rafaelin sanat ja otti hajuvesien tuhkan, pani sen päälle kalan sydämen ja maksan ja poltti sillä savua.
3 Se, joka haisi, kun paha henki oli haistanut, pakeni Egyptin ääriin, ja enkeli sitoi hänet.
4 Ja sen jälkeen kun he olivat molemmat suljettuina yhteen, Tobias nousi vuoteesta ja sanoi: sisar, nouse ja rukoilkaamme, että Jumala armalisi meitä.
5 Silloin Tobias rupesi sanomaan: Kiitetty olet sinä, meidän isiemme Jumala, ja kiitetty olkoon sinun pyhä ja kirkas nimesi iankaikkisesti. siunatkoon taivaat sinua ja kaikkia luotujasi.
6 Sinä loit Aadamin ja annoit hänelle vaimonsa Eevan auttajaksi ja asuinpaikaksi; heistä tuli ihmiskunta. tehkäämme hänelle apu hänen kaltaisensa.
7 Ja nyt, oi Herra, en ota tätä sisartani himoon, vaan oikeamielisesti; säädä siis armollisesti, että me yhdessä vanhentuisimme.
8 Ja hän sanoi hänen kanssaan: amen.
9 Niinpä he nukkuivat molemmat sinä yönä. Ja Raguel nousi, meni ja rakensi haudan,
10 Sanoen: "Minä pelkään, ettei hänkin kuole".
11 Mutta kun Raguel tuli kotiinsa,
12 Hän sanoi vaimolleen Ednalle. Lähetä yksi piikaista katsomaan, onko hän elossa; jos ei ole, niin hautaamme hänet, eikä kukaan tiedä sitä.
13 Niin piika avasi oven, meni sisään ja löysi heidät molemmat nukkumasta,
14 Ja tuli ulos ja ilmoitti heille elävänsä.
15. Silloin Raguel ylisti Jumalaa ja sanoi: "Jumala, sinä olet ansainnut ylistyksen kaikella puhtaalla ja pyhällä ylistyksellä; sen tähden pyhäsi ylistäkööt sinua kaikessa luomuksessasi; ja kaikki sinun enkelisi ja valittusi ylistäkööt sinua ikuisesti.
16 Sinä olet ylistetty, sillä sinä olet tehnyt minut iloiseksi; ja se ei ole tullut minulle, mitä epäilin; mutta sinä olet tehnyt meille suuren armosi mukaan.
17 Sinä olet ylistetty, koska olet armahtanut kahta, jotka olivat isiensä ainokaisia lapsia: anna heille armo, Herra, ja lopeta heidän elämänsä terveenä ilolla ja laupeudella.
18 Silloin Raguel käski palvelijoitaan täyttämään haudan.
19 Ja hän vietti hääjuhlaa neljätoista päivää.
20 Sillä ennen kuin hääpäivät olivat päättyneet, Raguel oli sanonut hänelle valalla, ettei hänen pitänyt lähteä ennen kuin häiden neljätoista päivää oli kulunut;
21 Ja sitten hänen tulee ottaa puolet omaisuudestaan ja mennä turvassa isänsä luo; ja loput pitäisi saada, kun minä ja vaimoni olemme kuolleet.

LUKU 9

1 Silloin Tobias kutsui Rafaelin ja sanoi hänelle:
2 Veli Azarias, ota mukaasi palvelija ja kaksi kamelia ja mene Rages of Median luo Gabaeliin ja tuo minulle rahat ja tuo hänet häihin.
3 Sillä Raguel on vannonut, etten minä lähde.
4 Mutta isäni laskee päivät; ja jos viivyttelen kauan, hän katuu hyvin.
5 Niin Rafael meni ulos ja yöpyi Gabaelin luona ja antoi hänelle käsikirjoituksen. Hän toi esiin sinetöityjä säkkejä ja antoi ne hänelle.
6 Ja varhain aamulla he lähtivät molemmat yhdessä ja tulivat häihin, ja Tobias siunasi vaimoaan.

LUKU 10

1 Mutta hänen isänsä Tobit laski joka päivä, ja kun matkan päivät olivat kuluneet, eivätkä he tulleet,
2 Silloin Tobit sanoi: "Ovatko he pidätettyinä?" vai onko Gabael kuollut, eikä kukaan ole antanut hänelle rahaa?
3 Sen tähden hän pahoitteli suuresti.
4 Silloin hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Poikani on kuollut, sillä hän viipyy kauan; ja hän alkoi itkeä häntä ja sanoi:
5 Nyt en välitä mistään, poikani, koska olen päästänyt sinut menemään, silmäni valo.
6 Jolle Tobit sanoi: "Ole hiljaa, älä välitä, sillä hän on turvassa."
7 Mutta hän sanoi: vaikene äläkä petä minua; poikani on kuollut. Ja hän meni joka päivä sille tielle, jota he kulkivat, eikä syönyt lihaa päivällä, eikä lakannut koko yönä itkemästä poikaansa Tobiasta, kunnes oli kulunut 14 päivää häistä, jotka Raguel oli vannonut. viettää siellä. Silloin Tobias sanoi Raguelille: päästä minut, sillä isäni ja äitini eivät enää katso minua näkevänsä.
8 Mutta hänen appinsa sanoi hänelle: "Jää minun luokseni, niin minä lähetän isäsi tykö, ja he ilmoittavat hänelle, kuinka sinun käy."
9 Mutta Tobias sanoi: ei; mutta anna minun mennä isäni luo.
10 Silloin Raguel nousi ja antoi hänelle vaimonsa Saaran ja puolet omaisuudestaan, palvelijoita, karjaa ja rahaa.
11 Ja hän siunasi heidät ja lähetti heidät pois sanoen: taivaan Jumala antakoon teille onnellisen matkan, lapseni.
12 Ja hän sanoi tyttärellensä: "Kunnioita isääsi ja anoppiasi, jotka nyt ovat vanhempasi, jotta kuulisin hyvää sanomaa sinusta." Ja hän suuteli häntä. Edna sanoi myös Tobiakselle: "Taivaan Herra ennallistakoon sinut, rakas veljeni, ja suo, että saan nähdä tyttäreni Saaran lapsesi ennen kuolemaani, jotta voisin iloita Herran edessä: katso, minä annan tyttäreni sinulle erityistä luottamusta; missä ovat, älä rukoile hänen pahaa.

LUKU 11

1 Tämän jälkeen Tobias lähti tiensä ylistäen Jumalaa siitä, että hän oli antanut hänelle menestyvän matkan, ja siunasi Raguelia ja hänen vaimoaan Ednaa ja jatkoi matkaansa, kunnes he lähestyivät Niniveä.
2 Silloin Rafael sanoi Tobiakselle: "Sinä tiedät, veli, kuinka jätit isäsi:
3 Kiirehdimme vaimosi eteen ja valmistakaamme huone.
4 Ja ota käteesi kalan sappi. Niin he menivät matkaansa, ja koira lähti heidän perässään.

5 Nyt Anna istui ja katseli poikansa tietä.
6 Ja kun hän näki hänen tulevan, sanoi hän hänen isälleen: katso, sinun poikasi tulee ja mies, joka kulki hänen kanssaan.
7 Silloin Rafael sanoi: "Tiedän, Tobias, että isäsi avaa silmänsä."
8 Sentähden voitele hänen silmänsä sapella, ja kun hän on sillä pistetty, hän hieroo, ja valkeus putoaa pois, ja hän näkee sinut.
9 Niin Anna juoksi ulos, lankesi poikansa kaulaan ja sanoi hänelle: "Kun olen nähnyt sinut, poikani, olen tästedes tyytyväinen kuolemaan". Ja he itkivät molemmat.
10 Myös Tobit meni ulos ovea kohti ja kompastui; mutta hänen poikansa juoksi hänen luokseen,
11 Ja tarttui isäänsä, ja hän löi sapen isiensä silmiin sanoen: ole hyvä toivo, isäni.
12 Ja kun hänen silmänsä alkoivat muuttua, hän hieroi niitä;
13 Ja valkeus valui pois hänen silmäkulmistaan, ja kun hän näki poikansa, lankesi hän hänen kaulaansa.
14 Ja hän itki ja sanoi: kiitetty olet sinä, Jumala, ja kiitetty olkoon sinun nimes ijankaikkisesti. ja siunattuja ovat kaikki sinun pyhät enkeli:
15 Sillä sinä olet ruoskinut ja säälinyt minua; sillä katso, minä näen poikani Tobiaksen. Ja hänen poikansa meni iloiten sisään ja kertoi isälleen ne suuret asiat, jotka hänelle oli tapahtunut Mediassa.
16 Silloin Tobit meni miniänsä vastaan Niniven portille iloiten ja ylisti Jumalaa; ja ne, jotka näkivät hänen menevän, ihmettelivät, että hän oli saanut näkönsä.
17 Mutta Tobias kiitti heidän edessään, koska Jumala armahti häntä. Ja kun hän meni miniänsä Saaran tykö, siunasi hän häntä sanoen: Olet tervetullut, tytär! Siunattu olkoon Jumala, joka on tuonut sinut meidän luoksemme, ja siunattu olkoon isäsi ja äitisi. Ja ilo oli kaikkien hänen veljiensä keskuudessa, jotka olivat Ninivessä.
18 Ja Akjakarus ja Nasbas, hänen veljensä poika, tulivat.
19 Ja Tobiaksen häitä pidettiin seitsemän päivää suurella ilolla.

LUKU 12

1 Silloin Tobit kutsui poikansa Tobiaksen ja sanoi hänelle: "Poikani, katso, että miehellä on palkkansa, joka sinulle tuli, ja sinun on annettava hänelle lisää."
2 Ja Tobias sanoi hänelle: "Oi isä, minulle ei ole haittaa antaa hänelle puolet niistä tavaroista, jotka olen tuonut."
3 Sillä hän on tuonut minut takaisin sinun luoksesi turvassa ja tehnyt vaimoni terveeksi ja toi minulle rahat ja samoin parantanut sinut.
4 Niin vanha mies sanoi: "Se kuuluu hänelle".
5 Niin hän kutsui enkelin, ja hän sanoi hänelle: "Ota puolet kaikesta, mitä olet tuonut, ja mene turvallisesti pois."
6 Sitten hän erotti heidät molemmat ja sanoi heille: Kiittäkää Jumalaa, ylistäkää häntä ja ylistäkää häntä ja ylistäkää häntä siitä, mitä hän on tehnyt teille kaikkien elävien edessä. On hyvä ylistää Jumalaa ja ylistää hänen nimeään ja kunniallisesti julistaa Jumalan tekoja. älkää siis viivytkö ylistämään häntä.
7 Kuninkaan salaisuus on hyvä pitää salassa, mutta Jumalan teot on kunnia paljastaa. Tee sitä, mikä on hyvää, eikä mikään paha koske sinua.
8 Rukous on hyvää paaston ja almujen ja vanhurskauden kanssa. Vähän vanhurskauden kanssa on parempi kuin paljon vääryyden kanssa. On parempi antaa almua kuin kerätä kultaa:
9 Sillä almu pelastaa kuolemasta ja puhdistaa pois kaiken synnin. Ne, jotka antavat almua ja vanhurskautta, täyttyvät elämällä:
10 Mutta syntiä tekevät ovat oman henkensä vihollisia.
11 Totisesti, en sulje sinulta mitään. Sillä minä sanoin: Kuninkaan salaisuus oli hyvä pitää, mutta Jumalan teot oli kunniallinen paljastaa.
12 Kun siis nyt rukoilit ja minis Saara, minä muistin sinun rukouksesi Pyhän eteen; ja kun sinä hautasit kuolleita, olin minä myös sinun kanssasi.
13 Ja kun et viivyttänyt nousta ja jättää ateriaasi mennäksesi peittämään kuolleita, ei sinun hyvä tekosi ollut minulta kätketty, vaan minä olin sinun kanssasi.
14 Ja nyt Jumala on lähettänyt minut parantamaan sinut ja Saaran miniäsi.
15 Minä olen Rafael, yksi seitsemästä pyhästä enkelistä, jotka esittävät pyhien rukouksia ja jotka kulkevat sisään ja ulos Pyhän kunnian edessä.
16 Silloin he molemmat peljästyivät ja lankesivat kasvoillensa, sillä he pelkäsivät.
17 Mutta hän sanoi heille: älkää peljätkö, sillä teille käy hyvin; ylistäkää siis Jumalaa.
18 Sillä en mistään suosiostani, vaan meidän Jumalamme tahdosta minä olen tullut; sen tähden ylistäkää häntä ikuisesti.
19 Kaikki nämä päivät minä olen ilmestynyt teille; mutta minä en syönyt enkä juonut, mutta te näitte näyn.
20 Kiittäkää siis nyt Jumalaa, sillä minä menen ylös hänen tykönsä, joka minut lähetti; vaan kirjoita kaikki, mitä tehdään, kirjaan.
21 Ja kun he nousivat, he eivät enää nähneet häntä.
22 Sitten he tunnustivat Jumalan suuret ja ihmeelliset teot ja kuinka Herran enkeli oli ilmestynyt heille.

LUKU 13

1 Silloin Tobit kirjoitti ilorukouksen ja sanoi: Kiitetty olkoon Jumala, joka elää iankaikkisesti, ja kiitetty olkoon hänen valtakuntansa.
2 Sillä hän ruoskii ja armahtaa: hän vie alas helvettiin ja nostaa jälleen ylös; ei ole ketään, joka voi välttää hänen kätensä.
3 Tunnustakaa hänet pakanain edessä, te Israelin lapset; sillä hän on hajottanut meidät heidän sekaan.
4 Siellä julistakaa hänen suuruutensa ja ylistäkää häntä kaikkien elävien edessä, sillä hän on meidän Herramme, ja hän on Jumala, meidän Isämme, ijankaikkisesti.
5 Ja hän ruoskii meitä meidän syntiemme tähden ja armahtaa jälleen ja kokoaa meidät kaikista kansoista, joiden sekaan hän meidät on hajottanut.
6 Jos te käännytte hänen puoleensa koko sydämestänne ja kaikesta mielestänne ja toimitte oikein hänen edessään, silloin hän kääntyy teidän puoleenne eikä peitä kasvojansa teiltä. Katso siis, mitä hän tekee sinulle, ja tunnusta hänet koko suullasi, ja ylistä voiman Herraa ja ylistä iankaikkista kuningasta. Vankeudeni maassa ylistän häntä ja julistan hänen voimansa ja majesteettinsa syntiselle kansalle. Oi te syntiset, kääntykää ja tehkää oikeutta hänen edessään: kuka tietää, hyväksyykö hän teidät ja armahtaako teitä?
7 Minä ylistän Jumalaani, ja minun sieluni ylistää taivaan kuningasta ja iloitsee hänen suuruudestaan.
8 Kaikki puhukoot, ja kaikki ylistäkööt häntä hänen vanhurskaudestaan.
9 Jerusalem, pyhä kaupunki, hän ruoskii sinua lastesi töistä ja armahtaa jälleen vanhurskasten poikia.
10 Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, ja kiittäkää iankaikkista kuningasta, että hänen majansa jälleen rakennettaisiin sinuun ilolla, ja ilahduttakoon siellä vangittuja ja rakastakoon sinua ikuisesti niitä jotka ovat surkeita.

11 Monet kansat tulevat kaukaa Herran Jumalan nimen tykö lahjoja käsissään, lahjoja taivaan kuninkaalle; kaikki sukupolvet ylistävät sinua suurella ilolla.
12 Kirottu ovat kaikki, jotka sinua vihaavat, ja autuaat ovat kaikki, jotka sinua rakastavat ijankaikkisesti.
13 Iloitkaa ja riemuitkaa vanhurskasten lasten puolesta, sillä he kokoontuvat yhteen ja siunaavat vanhurskasten Herraa.
14 Autuaita ovat ne, jotka sinua rakastavat, sillä he iloitsevat sinun rauhassasi. Autuaita ovat ne, jotka ovat murheellisia kaikista vitsauksistasi; sillä he iloitsevat sinun puolestasi, kun he ovat nähneet kaiken sinun kunniasi, ja iloitsevat ikuisesti.
15 Siunatkoon sieluni Jumalaa, suurta kuningasta.
16 Sillä Jerusalem rakennetaan safiireilla ja smaragdeilla ja jalokivellä: sinun muurisi ja tornisi ja linnoitussi puhtaalla kullalla.
17 Ja Jerusalemin kadut päällystetään beryllillä, karbunkulilla ja Ofirin kivillä.
18 Ja kaikki sen kadut sanovat: "Aleluja!" ja he ylistävät häntä sanoen: kiitetty olkoon Jumala, joka on ylistänyt sitä ijankaikkisesti.

LUKU 14

1 Niinpä Tobit lopetti Jumalan ylistämisen.
2 Ja hän oli kahdeksan ja viidenkymmenen vuoden vanha, kun hän menetti näkönsä, joka palasi hänelle kahdeksan vuoden kuluttua. Ja hän antoi almua ja lisääntyi Herran Jumalan pelossa ja ylisti häntä.
3 Ja kun hän oli hyvin vanha, hän kutsui poikansa ja poikansa pojat ja sanoi hänelle: Poikani, ota lapsesi; sillä katso, minä olen vanha ja valmis lähtemään tästä elämästä.
4 Mene Mediaan, poikani, sillä minä uskon sen, mitä profeetta Joonas puhui Ninivestä, että se kukistetaan; ja että jonkin aikaa rauha on ennemminkin Mediassa; ja että meidän veljemme makaavat hajallaan maan päällä tuosta hyvästä maasta; ja Jerusalem on oleva autio, ja Jumalan huone siinä poltetaan ja autio on joksikin aikaa.
5 Ja taas Jumala armahtaa heitä ja tuo heidät takaisin maahan, jonne he rakentavat temppelin, mutta ei niinkuin ensimmäinen, ennen kuin tuon aikakauden aika täyttyy; ja sen jälkeen he palaavat kaikista vankeutensa paikoista ja rakentavat Jerusalemin loistokkaasti, ja Jumalan huone rakennetaan siihen ikuisiksi ajoiksi upealla rakennuksella, niin kuin profeetat ovat siitä puhuneet.
6 Ja kaikki kansat kääntyvät ja pelkäävät totisesti Herraa Jumalaa ja hautaavat epäjumalansa.
7 Niin kaikki kansat ylistävät Herraa, ja hänen kansansa tunnustaa Jumalaa, ja Herra korottaa kansaansa; ja kaikki, jotka rakastavat Herraa Jumalaa totuudessa ja vanhurskaudessa, iloitsevat osoittaen laupeutta veljillemme.
8 Ja nyt, poikani, lähde Ninivestä, sillä se, mitä profeetta Joonas puhui, tulee varmasti tapahtumaan.
9 Mutta noudata lakia ja käskyjä ja osoita itsesi armollinen ja vanhurskas, jotta sinulle kävisi hyvin.
10 Ja hautaa minut kunnollisesti ja äitisi kanssani; mutta älä viivy enää Ninivessä. Muista, poikani, kuinka Aman käsitteli Akjakarosta, joka nosti hänet, kuinka valosta hän vei hänet pimeyteen ja kuinka hän palkitsi hänet jälleen: kuitenkin Akjakarus pelastui, mutta toinen sai palkkansa, sillä hän meni pimeyteen. Manasses antoi almua ja pakeni kuoleman ansoista, jotka he olivat panneet hänelle; mutta Aman lankesi paulaan ja hukkui.
11 Sentähden, poikani, mieti, mitä almu tekee ja kuinka vanhurskaus auttaa. Tämän sanottuaan hän luopui sängyssä olevasta haamusta, joka oli sata kahdeksan ja viisikymmentä vuotta vanha. ja hän hautasi hänet kunniallisesti.
12 Ja kun hänen äitinsä Anna oli kuollut, hän hautasi hänet isänsä luo. Mutta Tobias lähti vaimonsa ja lastensa kanssa Ekbataneen anoppinsa Raguelin luo,
13 Siellä hän vanheni kunnialla ja hautasi kunniallisesti isänsä ja anoppinsa, ja hän peri heidän omaisuutensa ja isänsä Tobitin.
14 Ja hän kuoli Ekbatanessa Mediassa, ollessaan sata seitsemän ja kaksikymmentä vuotta vanha.
15 Mutta ennen kuin hän kuoli, hän kuuli Niniven tuhosta, jonka Nabukadonosor ja Assuerus valloittivat; ja ennen kuolemaansa hän iloitsi Ninivestä.

JUDITH

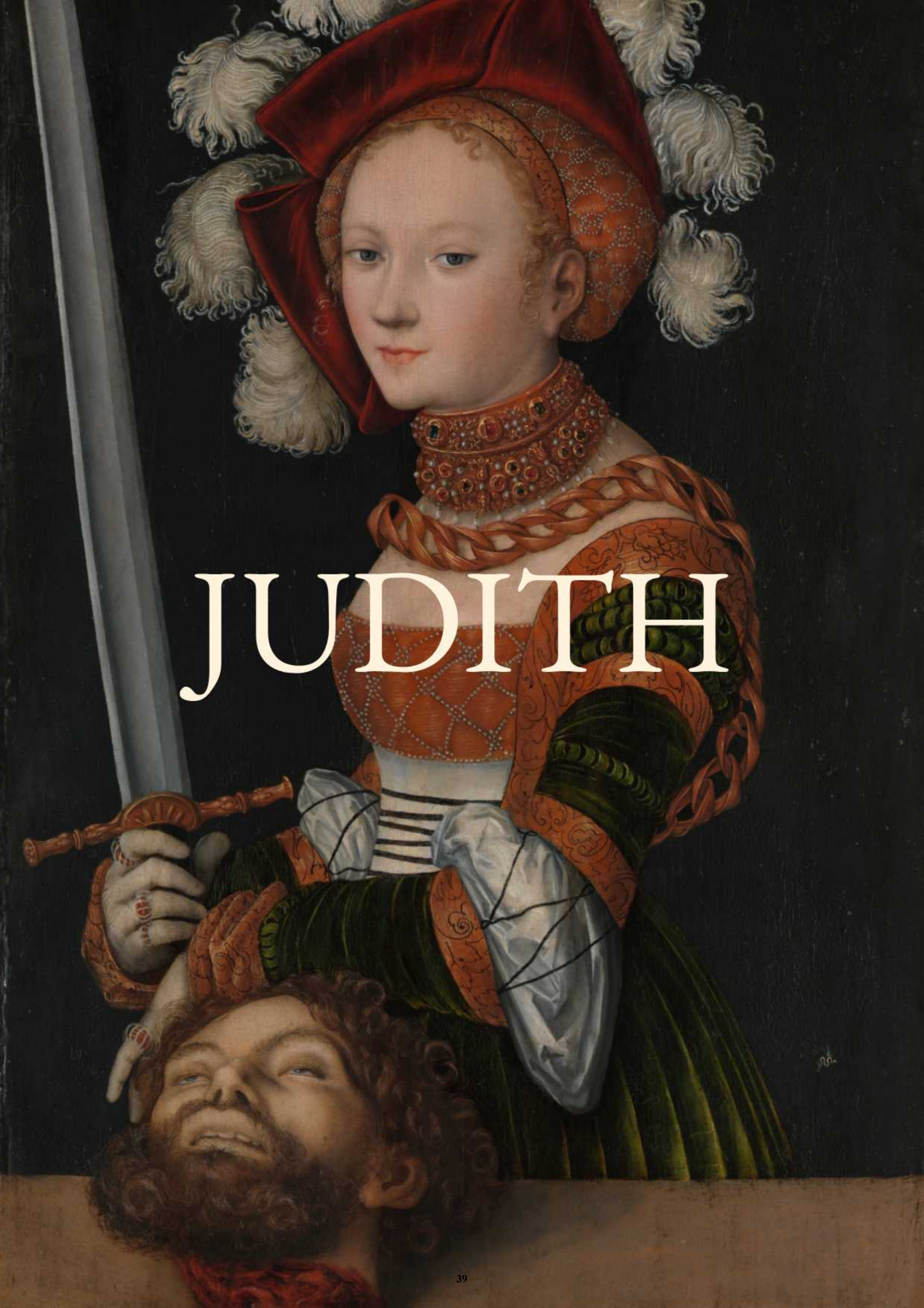

LUKU 1

1 Nabukadonosorin kahdentenatoista hallitusvuotena, joka hallitsi Ninivessä, suuressa kaupungissa; Arpaksadin päivinä, joka hallitsi meedialaisia Ekbatanessa,
2 Ja rakennettiin Ekbataneen muurit ympäriinsä kolme kyynärää leveistä ja kuusi kyynärää pituisista kivistä ja muurin korkeudeksi seitsemänkymmentä kyynärää ja sen leveydeksi viisikymmentä kyynärää.
3 Ja aseta sen tornit sen porttien päälle sata kyynärää korkeaksi ja sen leveys perustukseen kuusikymmentä kyynärää.
4 Ja hän teki siihen portit, portit, jotka kohotettiin seitsemänkymmenen kyynärän korkeuteen, ja niiden leveys oli neljäkymmentä kyynärää, hänen väkevien sotajoukkojensa kulkua varten ja hänen jalkamiehensä asettamiseen.
5 Niinä päivinä kuningas Nabukadonosor kävi sotaa kuningas Arpaksadia vastaan suurella tasangolla, joka on Ragaun rajalla oleva tasango.
6 Ja hänen tykönsä tulivat kaikki vuoristossa asuvat ja kaikki Eufratin, Tigriksen ja Hydaspesin ja Ariokin, Elymean kuninkaan tasangon, ja hyvin monet Kelodin poikien kansat, jotka asuivat. taisteluun.
7 Silloin Nabukadonosor, Assyrian kuningas, lähetti kaikkien Persian ja lännessä asuvien luo ja Kilikian ja Damaskoksen, Libanuksen ja Antilibanuksen ja kaikkien meren rannalla asuvien luo,
8 Ja niille kansojen joukossa, jotka olivat Karmelista ja Gileadista ja Galileasta ja Esdrelomin suuresta tasangosta,
9 Ja kaikille, jotka olivat Samariassa ja sen kaupungeissa ja Jordanin tuolla puolella Jerusalemiin ja Betaneen, Kelukseen ja Kadekseen ja Egyptin virtaan, ja Taphnesin ja Ramesseen ja koko Gesemin maahan,
10 kunnes tulette Taniksen ja Memfiksen tuolle puolelle ja kaikille Egyptin asukkaille, kunnes tulette Etiopian rajoihin.
11 Mutta kaikki maan asukkaat hylkäsivät Assyrian kuninkaan Nabukadonosorin käskyn eivätkä lähteneet hänen kanssaan taisteluun; sillä he eivät pelänneet häntä; hän oli heidän edessään kuin yksi mies, ja he lähettivät hänen lähettiläänsä pois heiltä ilman vaikutusta ja häpeää.
12 Sen tähden Nabukadonosor oli hyvin vihainen koko tälle maalle ja vannoi valtaistuimensa ja valtakuntansa kautta, että hän varmasti kostaisi kaikkia niitä Kilikian, Damaskoksen ja Syyrian rannikkoalueita ja että hän surmaisi miekalla kaikki maan asukkaat. Mooabin maa ja Ammonin lapset ja koko Juudea ja kaikki, jotka olivat Egyptissä, kunnes tulette kahden meren rajoille.
13 Sitten hän marssi sotajoukkoineen kuningas Arpaksadia vastaan seitsemäntenätoista vuonna, ja hän voitti taistelussaan; sillä hän kukisti koko Arpaksadin vallan ja kaikki hänen ratsumiemiehensä ja kaikki hänen vaunuansa,
14 Ja hänestä tuli kaupunkinsa herra, ja hän tuli Ekbataaniin, valloitti tornit ja ryösti sen kadut ja muutti sen kauneuden häpeäksi.
15 Hän valloitti myös Arpaksadin Ragaun vuoristossa, löi hänet nuolilla ja tuhosi hänet sinä päivänä kokonaan.
16 Niin hän palasi sen jälkeen Yhksineen, sekä hän että hänen joukkonsa sekalaisia kansoja, jotka olivat sangen suuri joukko sotamiehiä, ja siellä hän rauhoittui ja piti sekä hänen että hänen armeijansa satakaksikymmentä päivää.

KAPPALE 2

1 Ja kahdeksantenatoista vuonna, ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenä päivänä, Nabukadonosorin, Assyrian kuninkaan, huoneessa puhuttiin, että hänen pitäisi, kuten hän sanoi, kostaa itsensä kaikessa maan päällä.
2 Niin hän kutsui tykönsä kaikki palvelijansa ja kaikki ylimyksensä ja ilmoitti heille salaisen neuvonsa ja päätti koko maan ahdistuksen omasta suustaan.
3 Sitten he päättivät tuhota kaiken lihan, joka ei totellut hänen suunsa käskyä.
4 Ja kun hän oli päättänyt neuvonsa, Nabukadonosor, Assyrian kuningas, kutsui Holofernesin sotajoukkonsa päälliköksi, joka oli hänen vieressään, ja sanoi hänelle.
5 Näin sanoo suuri kuningas, koko maan herra: Katso, sinun tulee lähteä minun edestäni ja ottaa mukaasi miehiä, jotka luottavat omaan voimaansa, sata kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä; ja hevosten ja heidän ratsastajiensa lukumäärä kaksitoista tuhatta.
6 Ja sinun tulee mennä koko läntistä maata vastaan, koska he eivät totelleet minun käskyäni.
7 Ja sinun tulee ilmoittaa heille, että he valmistavat minulle maata ja vettä; sillä minä lähden vihassani heitä vastaan ja peitän koko maan kasvot armeijani jaloilla ja annan ne saaliiksi niitä:
8 Niin että heidän surmattujensa täyttävät laaksot ja purot ja joki täyttyy heidän kuolleistaan, kunnes se vuotaa.
9 Ja minä vien heidät vankeiksi kaiken maan ääriin.
10. Sentähden sinun tulee lähteä. ja ota etukäteen minulle kaikki heidän rajansa; ja jos he antautuvat sinulle, pidä ne minulle heidän rangaistuksensa päivään asti.
11 Mutta niitä, jotka kapinoivat, älköön silmäsi säästäkö; vaan teurastakaa heidät ja ryöstäkää ne minne ikinä menetkin.
12 Sillä niin totta kuin minä elän, ja minun valtakuntani voimalla, sen minä teen kädelläni kaiken, mitä olen puhunut.
13 Ja varo, ettet riko mitään herrasi käskyistä, vaan täytä ne täysin, niinkuin minä olen sinua käskenyt, äläkä viivyttele niiden suorittamista.
14 Silloin Holofernes lähti herransa edestä ja kutsui kaikki maaherrat ja päälliköt ja Assurin sotapäälliköt.
15 Ja hän kokosi valitut miehet taisteluun, niinkuin hänen herransa oli käskenyt, sata kaksikymmentä tuhatta ja kaksitoista tuhatta jousimiestä ratsain;
16 Ja hän ajoi heidät, niin kuin suuri armeija on määrätty sotaan.
17 Ja hän otti kameleja ja aaseja heidän vaunuihinsa, hyvin paljon; sekä lampaita, härkiä ja vuohia ilman lukua niiden hankkimiseksi:
18 Ja runsaasti ravintoa jokaiselle armeijan miehelle, ja sangen paljon kultaa ja hopeaa kuninkaan huoneesta.
19 Sitten hän lähti kaikella voimallaan mennäkseen kuningas Nabukadonosorin edellä matkalla ja peittääkseen koko maan länteen päin heidän vaunuillaan ja ratsumiehillään ja heidän valituilla jalkamiehillään.
20 Heidän mukanaan tuli paljon muitakin maita kuin heinäsirkat ja niinkuin maan hiekka, sillä väkijoukko oli lukematon.
21 Ja he lähtivät Yhdeksästä kolmen päivän matkan päässä Bektiletin tasangolle ja leiriytyivät Bektiletistä lähellä vuorta, joka on yläkilikian vasemmalla puolella.

22 Sitten hän otti koko sotajoukkonsa, jalkamiehensä, ratsumiehet ja vaunut, ja lähti sieltä vuoristoon;
23 Ja hävitti Phudin ja Ludin ja ryösti kaikki Rassen lapset ja Israelin lapset, jotka olivat erämaassa Kellilaisten maan eteläpuolella.
24 Sitten hän kulki Eufratin yli ja Mesopotamian halki, ja hävitti kaikki Arbonain virran varrella olevat korkeat kaupungit, kunnes tulette mereen.
25 Ja hän valloitti Kilikian rajat ja tappoi kaikki, jotka vastustivat häntä, ja tuli Jafetin rajoille, jotka olivat etelässä, vastapäätä Arabiaa.
26 Hän piiritti myös kaikki Midianin lapset ja poltti heidän majansa ja ryösti heidän lammasmajansa.
27 Sitten hän meni alas Damaskoksen tasangolle vehnänkorjuun aikana ja poltti kaikki heidän peltonsa ja tuhosi heidän lampaansa ja karjansa, myös ryösti heidän kaupunkinsa ja tuhosi heidän maansa ja löi kaikki heidän nuoret miehensä. miekan terä.
28 Sen tähden pelko ja kauhu hänestä valtasi kaikki meren rannikon asukkaat, jotka olivat Sidonissa ja Tyroksessa, sekä Surissa ja Ocinassa, ja kaikki, jotka asuivat Jemnaanissa; ja ne, jotka asuivat Azotissa ja Ascalonissa, pelkäsivät häntä suuresti.

LUKU 3

1 Niin he lähettivät hänen tykönsä auttamaan rauhaa sanoen:
2 Katso, me suuren kuninkaan Nabukadonosorin palvelijat makaamme sinun edessäsi; käytä meitä niinkuin parhaaksi näet.
3 Katso, meidän talomme ja kaikki paikkamme ja kaikki vehnäpellollamme, ja lampaitamme ja karjamme ja kaikki meidän telttojemme majat ovat sinun edessäsi. käytä niitä haluamallasi tavalla.
4 Katso, meidän kaupunkimme ja niiden asukkaat ovat sinun palvelijoitasi; tule ja käsittele heitä niin kuin sinusta hyvältä näyttää.
5 Niin miehet tulivat Holofernesin luo ja ilmoittivat hänelle näin.
6 Sitten hän tuli alas meren rannikolle, sekä hän että hänen sotajoukkonsa, ja asetti varuskuntia korkeisiin kaupunkeihin ja otti niistä valittuja miehiä avuksi.
7 Niin he ja koko maa ympärillä ottivat heidät vastaan seppeleillä, tansseilla ja rummuilla.
8 Mutta hän hajotti heidän rajansa ja katkaisi heidän lehtonsa; sillä hän oli käskenyt tuhota kaikki maan jumalat, niin että kaikki kansat kumarsivat vain Nabukadonosoria ja että kaikki kielet ja sukukunnat huusivat häntä jumalana.
9 Hän tuli myös Esdraelonia vastaan, lähellä Juudeaa, Juudean suurta salmaa vastaan.
10 Ja hän leiriytyi Geban ja Scythopoliksen väliin, ja viipyi siellä koko kuukauden kokoaakseen kaikki sotajoukkonsa vaunut.

LUKU 4

1 Mutta Israelin lapset, jotka asuivat Juudeassa, kuulivat kaiken, mitä Holofernes, Nabukadonosorin päällikkö, Assyrian kuningas, oli tehnyt kansoille, ja millä tavalla hän oli ryöstellyt heidän temppelinsä ja tuhonnut ne.
2 Sentähden he pelkäsivät häntä suuresti ja pelkäsivät Jerusalemin ja Herran, Jumalansa, temppelin tähden.
3 Sillä he olivat juuri palanneet vankeudesta, ja koko Juudean kansa oli äskettäin kokoontunut yhteen, ja astiat, alttari ja huone pyhitettiin häväistyksen jälkeen.
4 Sentähden he lähettivät kaikkiin Samarian maihin ja kyliin ja Bethoroniin, Belmeniin ja Jerikoon, ja Kobaan ja Esoraan ja Saalemin laaksoon.
5 Ja he valloittivat etukäteen kaikki korkeiden vuorten huiput ja linnoittivat kyliä, jotka niissä olivat, ja panivat sotatarvikkeita, sillä heidän peltonsa olivat myöhään korjatut.
6 Myös ylimmäinen pappi Joakim, joka oli niinä päivinä Jerusalemissa, kirjoitti niille, jotka asuivat Betuliassa ja Betomestamissa, joka on Esdraelonia vastapäätä avomaata päin, lähellä Dotaimia,
7 Heidät määrättiin varjelemaan vuoriston kulkuväyliä, sillä niiden kautta oli sisäänkäynti Juudeaan, ja niitä oli helppo pysäyttää, jotka nousivat, sillä käytävä oli suora, korkeintaan kahdelle miehelle.
8 Ja Israelin lapset tekivät niinkuin ylimmäinen pappi Joakim oli käskenyt heidän koko Israelin kansan vanhusten kanssa, jotka asuivat Jerusalemissa.
9 Silloin kaikki israelilaiset huusivat Jumalan puoleen suurella kiihkeästi, ja he nöyrtyivät suurella kiivaalla sielunsa.
10 He ja heidän vaimonsa ja lapsensa, ja heidän karjansa ja kaikki muukalaiset ja palkkalaiset ja heidän rahalla ostetut palvelijansa panivat säkkikankaan kupeilleen.
11 Niin kaikki miehet ja naiset ja pienet lapset ja Jerusalemin asukkaat lankesivat temppelin eteen ja heittivät tuhkaa päänsä päälle ja levittivät säkkivaatteensa Herran kasvojen eteen, ja he panivat säkkikankaan alttarin ympärille,
12 Ja huusi Israelin Jumalaa kaikki yksimielisesti hartaasti, ettei hän antaisi heidän lapsiaan saaliiksi ja vaimojaan saaliiksi ja heidän perintökaupunkejaan tuhoon ja pyhäkköä häväistykseksi ja häväistykseksi, ja jotta kansat voivat iloita.
13 Ja Jumala kuuli heidän rukouksensa ja katsoi heidän ahdistuksensa; sillä kansa paastosi monta päivää koko Juudeassa ja Jerusalemissa Herran Sebaotin pyhäkön edessä.
14 Ja ylimmäinen pappi Joakim ja kaikki papit, jotka seisoivat Herran edessä, ja ne, jotka palvelivat Herraa, vyöttäivät kupeensa säkkiin ja uhrasivat päivittäiset polttouhrit sekä kansan lupaukset ja lahjat,
15 Ja heillä oli tuhkaa hiiroillaan, ja he huusivat Herran puoleen kaikella voimallaan, että hän katselisi armollisesti koko Israelin huonetta.

LUKU 5

1 Silloin ilmoitettiin Holofernekselle, Assurin armeijan päällikölle, että Israelin lapset olivat valmistautuneet sotaan ja sulkeneet vuoriston käytävät ja linnoittaneet kaikki korkeiden kukkuloiden huiput ja asetti esteitä samppanjamaissa:
2 Siitä hän vihastui ja kutsui kaikki Moabin ruhtinaat ja Ammonin päämiehet ja kaikki meren rannikon käskynhaltijat,
3 Ja hän sanoi heille: "Kerro minulle, te Kanaanin pojat, kuka tämä kansa on, joka asuu vuoristossa, ja mitkä ovat kaupungit, joissa he asuvat, ja mikä on heidän sotajoukkonsa, ja missä heidän on. voima ja voima, ja mikä

kuningas on asetettu heidän ylleen, tai heidän sotapäällikkönsä?
4 Ja miksi he ovat päättäneet olla tulematta minua vastaan, enemmän kuin kaikki lännen asukkaat?
5 Silloin sanoi Akhior, kaikkien Ammonin poikien päällikkö: "Kuule nyt herrani sana palvelijasi suusta, niin minä julistan sinulle totuuden tästä kansasta, joka asuu sinun lähelläsi ja asuu vuoristossa. : eikä valhetta pidä ulos palvelijasi suusta.
6 Tämä kansa on kaldealaisten jälkeläistä:
7 Ja he asuivat tähän asti Mesopotamiassa, koska he eivät tahtoneet seurata isiensä jumalia, jotka olivat Kaldean maassa.
8 Sillä he jättivät esi-isiensä tien ja kumarsivat taivaan Jumalaa, Jumalaa, jonka he tunsivat. Niin he ajoivat heidät pois jumaliensa edestä, ja he pakenivat Mesopotamiaan ja asuivat siellä monta päivää.
9 Silloin heidän Jumalansa käski heitä lähtemään siitä paikasta, jossa he asuivat, ja menemään Kanaanin maahan, jossa he asuivat ja saivat kultaa ja hopeaa ja paljon karjaa.
10 Mutta kun nälänhätä valtasi koko Kanaanin maan, menivät he alas Egyptiin ja asuivat siellä muukalaisina, kun he olivat ravintoisia, ja tuli siellä suuri joukko, niin ettei heidän kansaansa voitu laskea.
11 Sentähden Egyptin kuningas nousi heitä vastaan ja kohteli heitä kavalasti, alensi heidät tiilityöllä ja teki heidät orjiksi.
12 Ja he huusivat Jumalaansa, ja hän löi koko Egyptin maan parantumattomilla vitsauksilla, ja egyptiläiset ajoivat heidät pois näkyvistään.
13 Ja Jumala kuivasi Punaisen meren heidän edessään,
14 Ja vei heidät Siinan vuorelle ja Cades-Barnen vuorelle ja heitti ulos kaikki, jotka erämaassa asuvat.
15 Niin he asuivat amorilaisten maassa, ja he hävittivät voimallansa kaikki Esebonin, ja menivät Jordanin yli he valtasivat koko vuoriston.
16 Ja he heittivät eteensä kanaanilaiset, feresiläiset, jebusilaiset ja sykemiläiset ja kaikki gergesilaiset, ja he asuivat siinä maassa monta päivää.
17 Ja vaikka he eivät tehneet syntiä Jumalansa edessä, he menestyivät, sillä Jumala, joka vihaa vääryyttä, oli heidän kanssaan.
18 Mutta kun he lähtivät tieltä, jonka hän määräsi heille, he tuhoutuivat monissa erittäin ankarissa taisteluissa, ja heidät vietiin vangeiksi maahan, joka ei ollut heidän, ja heidän Jumalansa temppeli heitettiin maahan, ja heidän kaupunkinsa tuhoutuivat. vihollisten ottamia.
19 Mutta nyt he ovat palanneet Jumalansa tykö, ja ovat nousseet paikoista, joihin he olivat hajaantuneet, ja ovat valloittaneet Jerusalemin, jossa heidän pyhäkkönsä on, ja istuvat vuoristossa. sillä se oli autio.
20 Nyt siis, herrani ja maaherrani, jos jokin erehdys tapahtuu tätä kansaa vastaan ja he tekevät syntiä Jumalaansa vastaan, niin katsokaamme, että tämä on heidän turmiokseen, ja menkäämme ylös, niin me voitamme heidät.
21 Mutta jos ei ole vääryyttä heidän kansassaan, niin menköön nyt herrani ohi, ettei heidän Herransa suojelisi heitä ja ettei heidän Jumalansa olisi heidän puolestaan, ja meistä tulisi häväistys koko maailman edessä.
22 Ja kun Akior oli lopettanut nämä puheet, kaikki teltan ympärillä seisova kansa napisi, ja Holofernesin päämiehet ja kaikki meren rannalla ja Moabin asukkaat sanoivat tappavansa hänet.
23 Sillä sanovat he: emme pelkää Israelin lasten kasvoja; sillä katso, se on kansa, jolla ei ole voimaa eikä valtaa väkevään taisteluun.
24 Sentähden, herra Holofernes, me menemme ylös, ja he ovat koko armeijasi saaliina.

KAPPALE 6

1 Ja kun miesten meteli neuvoston ympärillä oli lakannut, Holofernes, Assurin armeijan päällikkö, sanoi Akhiorille ja kaikille moabilaisille kaiken muiden kansojen joukon edessä:
2 Ja kuka sinä olet, Akior ja Efraimin palkkalaiset, että sinä olet tänä päivänä profetoinut meitä vastaan ja sanonut, ettei meidän pidä käydä sotaa Israelin kansaa vastaan, sillä heidän Jumalansa suojelee heitä? ja kuka on Jumala kuin Nabuchodonosor?
3 Hän lähettää voimansa ja hävittää heidät maan päältä, eikä heidän Jumalansa heitä pelasta; mutta me hänen palvelijansa tuhoamme heidät niinkuin yksi mies. sillä he eivät voi ylläpitää hevosidemme voimaa.
4 Sillä heidän kanssaan me tallaamme heidät jalkoihinsa, ja heidän vuorensa juovuvat heidän verestään, ja heidän peltonsa täyttyvät heidän ruumiistansa, eivätkä heidän askeleensa kestä meidän edessämme, sillä he tuhoutuvat tyystin, sanoo kuningas Nabukadonosor, koko maan herra, sillä hän sanoi: ei mikään minun sanani ole turha.
5 Ja sinä, Akhior, Ammonin palkkalainen, joka olet puhunut nämä sanat syntisi päivänä, et enää näe minun kasvojani tästä päivästä, kunnes minä kostan tälle kansalle, joka lähti Egyptistä.
6 Ja silloin minun armeijani miekka ja minua palvelevien joukko kulkee sinun kyljesi läpi, ja sinä joudut heidän surmattujen joukkoon, kun minä palaan.
7 Sentähden palvelijani vievät sinut takaisin vuoristoon ja asettavat sinut yhteen väyläkaupungeista.
8 Etkä sinä huku, ennen kuin sinut tuhotaan heidän kanssansa.
9 Ja jos uskot itsesi mielessäsi, että ne otetaan, älä anna kasvosi horjua; minä olen sen puhunut, eikä mikään minun sanani ole turha.
10 Silloin Holofernes käski palvelijoitaan, jotka odottivat hänen teltassansa, ottamaan Akiorin ja tuomaan hänet Betuliaan ja antamaan hänet Israelin lasten käsiin.
11 Niin hänen palvelijansa ottivat hänet ja veivät hänet leiristä tasangolle, ja he menivät tasangolta vuoristoon ja tulivat lähteille, jotka olivat Betulian alla.
12 Ja kun kaupungin miehet näkivät heidät, tarttuivat he aseensa ja menivät kaupungista ulos vuoren huipulle; ja jokainen, joka käytti rintaliinaa, esti heitä tulemasta ylös heittämällä kiviä heitä vastaan.
13 Mutta päästyään salaisesti kukkulan alle he sitoivat Achiorin ja heittivät hänet alas, jättivät hänet vuoren juurelle ja palasivat herransa luo.
14 Mutta israelilaiset laskeutuivat kaupungistaan ja tulivat hänen tykönsä, päästivät hänet irti ja veivät hänet Betuliaan ja esittelivät hänet kaupungin päämiesten eteen.
15 Ja niinä päivinä Osia, Mikan poika, Simeonin sukukunnasta, ja Kabris, Gotonielin poika, ja Charmis, Melkielin poika.

16 Ja he kutsuivat koolle kaikki kaupungin vanhat, ja kaikki heidän nuoruutensa ja naisensa juoksivat seurakuntaan, ja he asettivat Akiorin kaiken kansansa keskelle. Sitten Ozias kysyi häneltä, mitä oli tapahtunut.
17 Ja hän vastasi ja julisti heille Holofernesin neuvoston sanat ja kaikki sanat, jotka hän oli puhunut Assurin ruhtinaiden keskuudessa, ja kaikki, mitä Holofernes oli ylpeästi puhunut Israelin huonetta vastaan.
18 Silloin kansa lankesi maahan ja kumarsi Jumalaa ja huusi Jumalan puoleen. sanonta,
19 Oi Herra taivaan Jumala, katso heidän ylpeytensä ja sääli kansamme alhaista asemaa ja katso niiden kasvoja, jotka ovat sinulle tänä päivänä pyhitetyt.
20 Silloin he lohduttivat Akhioria ja ylistivät häntä suuresti.
21 Ja Osia vei hänet seurakunnasta taloonsa ja piti pidot vanhimmille; ja he huusivat Israelin Jumalaa koko sen yön avukseen.

LUKU 7

1 Seuraavana päivänä Holofernes käski koko armeijansa ja koko kansansa, joka oli tullut ottamaan osaa hänen osuuteensa, siirtämään leirinsä Betuliaa vastaan, ottamaan etukäteen vuoriston nousut ja sotimaan Israelin lapsia vastaan. .
2 Silloin heidän väkevänsä poistivat leirinsä sinä päivänä, ja sotamiesten armeija oli sata seitsemänkymmentä tuhatta jalkamiestä ja kaksitoista tuhatta ratsumiestä, matkatavaroiden lisäksi ja muita miehiä, jotka olivat jaloissaan heidän joukossaan, hyvin suuri joukko. .
3 Ja he leiriytyivät laaksoon, joka on lähellä Betuliaa, lähteen tykönä, ja levittäytyivät Dotaimin yli aina Belmaimiin asti ja pitkittäin Betuliasta Kynamoniin, joka on Esdraelonia vastapäätä.
4 Mutta kun israelilaiset näkivät heidän suuren joukonsa, he pelästyivät suuresti ja sanoivat kukin lähimmäisellensä: "Nyt nuo miehet nuolevat maan kasvoja". sillä eivät korkeat vuoret eivätkä laaksot eivätkä kukkulat kestä niiden painoa.
5 Silloin jokainen tarttui sota-aseisiinsa, ja kun he sytyttivät tulet torneissaan, he jäivät katsomaan koko sen yön.
6 Mutta toisena päivänä Holofernes toi kaikki ratsumiehensä Israelin lasten silmien edessä, jotka olivat Betuliassa,
7 Ja katseli kulkuväyliä ylös kaupunkiin ja tuli heidän vesiensä lähteille, valloitti ne ja asetti sotajoukkoja niiden ylitse, ja hän itse lähti kansaansa kohti.
8 Silloin tulivat hänen tykönsä kaikki Esaun lasten päämiehet ja kaikki Moabin kansan päämiehet ja merenrantapäälliköt ja sanoivat:
9 Kuulkoon herramme sana, ettei sinun sotajoukkosi joutuisi tuhoon.
10 Sillä tämä Israelin lasten kansa ei luota keihoihinsa, vaan niiden vuorten korkeuteen, joissa he asuvat, sillä ei ole helppoa nousta heidän vuorten huipulle.
11 Sentähden, herrani, älä taistele heitä vastaan taistelujonossa, niin ei yksikään mies sinun kansastasi hukkuisi.
12 Pysy leirissäsi ja varjele kaikki sotajoukkosi miehet, ja anna palvelijasi päästä heidän käsiinsä vesilähde, joka lähtee vuoren juuresta.
13 Sillä kaikilla Betulian asukkailla on sieltä vesi; niin jano tappaa heidät, ja he hylkäävät kaupunkinsa, ja me ja meidän kansamme nousemme lähellä olevien vuorten huipulle ja leiriydymme heidän päällensä vartioimaan, ettei kukaan menisi pois kaupungista.
14 Niin he ja heidän vaimonsa ja heidän lapsensa tuhoutuvat tulella, ja ennen kuin miekka osuu heitä vastaan, heidät kaadetaan kaduilla, joissa he asuvat.
15 Näin sinä maksat heille pahan palkan; koska he kapinoivat, eivätkä ole rauhassa tavannut sinua.
16 Ja nämä sanat miellyttivät Holofernesta ja kaikkia hänen palvelijoitaan, ja hän määräsi tekemään niin kuin he olivat puhuneet.
17 Niin ammonilaisten leiri lähti, ja heidän kanssaan viisituhatta assyrialaista, ja he leiriytyivät laaksoon ja valloittivat vedet ja israelilaisten vesien lähteet.
18 Sitten Esaun lapset nousivat ammonilaisten kanssa ja leiriytyivät vuoristoon Dotaimia vastapäätä; ja he lähettivät heistä osan etelään ja itään päin Ekrebeliä vastaan, joka on lähellä Kuusia, se on Mochmurin purolla; ja loput assyrialaisten sotajoukoista leiriytyivät tasangolle ja peittivät koko maan kasvot. ja heidän telttansa ja vaunuansa pystytettiin sangen suurelle joukolle.
19 Ja Israelin lapset huusivat Herraa, Jumalaansa, koska heidän sydämensä pettyi, sillä kaikki heidän vihollisensa olivat piirittäneet heidät ympäriinsä, eikä heidän joukostaan ollut mitään mahdollisuutta paeta.
20 Niin kaikki Assurin joukko pysyi heidän ympärillään, sekä heidän jalkamiehinsä, vaununsa ja ratsumiehensä, kolmekymmentä neljä päivää, niin että kaikki heidän vesi-astiansa pettivät kaikki Betulian estäjät.
21 Ja vesisäiliöt tyhjennettiin, ja heillä ei ollut vettä juodakseen täyteen päivääkään; sillä he antoivat heille juotavaa mitalla.
22 Sentähden heidän pienet lapsensa olivat sydämettömiä, ja heidän naisensa ja nuorukaisensa nääntyivät janoon, ja he lankesivat kaupungin kaduille ja porttikäytävälle, eikä heillä ollut enää voimaa.
23 Silloin koko kansa kokoontui Oziaan ja kaupungin päällikön luo, sekä nuoret miehet että naiset ja lapset, ja huusivat suurella äänellä ja sanoivat kaikkien vanhinten edessä:
24 Jumala olkoon tuomari meidän ja teidän välillä; sillä te olette tehneet meille suuren vahingon, kun ette ole vaatineet rauhaa Assurin lapsilta.
25 Sillä nyt meillä ei ole auttajaa, vaan Jumala on myynyt meidät heidän käsiinsä, että meidät jano ja suuri kadotus heitetään heidän eteensä.
26 Kutsukaa siis heidät luoksenne ja antakaa koko kaupunki saaliiksi Holofernesin asukkaille ja koko hänen armeijallensa.
27 Sillä parempi on meidän tulla heille saaliiksi, kuin kuolla janoon; sillä me olemme hänen palvelijoitansa, jotta sielumme eläisi, emmekä näkisi lapsiemme kuolemaa silmiemme edessä, eivätkä vaimomme emmekä vaimomme. lapsemme kuolevat.
28 Me todistamme teitä vastaan taivaan ja maan ja meidän Jumalamme ja isiemme Herramme, joka rankaisee meitä meidän syntiemme ja isiemme syntien mukaan, niin ettei hän tee niin kuin me tänä päivänä olemme sanoneet.
29 Silloin kuului suuri itku yksimielisesti kansanjoukon keskellä; ja he huusivat Herraa Jumalaa suurella äänellä.

30 Silloin Ozias sanoi heille: "Veljet, olkaa rohkeita, kestäkäämme vielä viisi päivää, jolloin Herra, meidän Jumalamme, osoittaa armonsa meidän puoleemme." sillä hän ei hylkää meitä kokonaan.
31 Ja jos nämä päivät kuluvat, eikä meille ole apua, niin minä teen sinun sanasi mukaan.
32 Ja hän hajotti kansan, kukin oman vastuunsa mukaan; ja he menivät kaupunkinsa muureille ja torneille ja lähettivät naiset ja lapset koteihinsa, ja heidät vietiin hyvin alas kaupunkiin.

LUKU 8

1 Siihen aikaan Juudit kuuli sen, joka oli Merarin tytär, Oxin poika, Joosefin poika, Ozelin poika, Elcian pojan, Ananiaan pojan, Gedeonin pojan, Rafaimin pojan , Aciton poika, Eliun pojan, Eliabin pojan, Natanaelin pojan, Samaelin pojan, Salasadalin pojan, Israelin pojan.
2 Ja Manasses oli hänen miehensä, hänen heimonsa ja sukunsa, joka kuoli ohran sadonkorjuun aikana.
3 Sillä kun hän seisoi valvomassa lyhteitä sitovia kedolla, tuli kuumuus hänen päänsä päälle, ja hän kaatui vuoteelleen ja kuoli Betulian kaupungissa; ja hänet haudattiin hänen isiensä luo kedolle Dotaimin ja Balamon välille. .
4 Niin Juudit oli leski kotonaan kolme vuotta ja neljä kuukautta.
5 Ja hän teki hänelle teltan talonsa huipulle ja puki säkkikankaan lanteilleen ja puki lesken vaatteet.
6 Ja hän paastosi kaikki leskensä päivät, paitsi sapattien ja sapattien aattona ja uusien kuun aattona ja uusikuuina ja Israelin huoneen juhlapäivinä ja juhlapäivinä.
7 Hän oli myös hyvännäköinen ja hyvin kaunis katsella. Ja hänen miehensä Manasse oli jättänyt hänelle kultaa ja hopeaa, palvelijoita ja piikoja, karjaa ja maata; ja hän pysyi heidän päällänsä.
8 Ja ei ollut ketään, joka sanoi hänelle pahaa sanaa; sillä hän pelkäsi Jumalaa suuresti.
9 Mutta kun hän kuuli kansan pahat sanat maaherraa vastaan, niin he pyörtyivät veden puutteen vuoksi; sillä Juudit oli kuullut kaikki sanat, jotka Ozias oli puhunut heille ja että hän oli vannonut luovuttavansa kaupungin assyrialaisille viiden päivän kuluttua;
10 Sitten hän lähetti odottavan vaimonsa, joka hallitsi kaikkea, mitä hänellä oli, kutsumaan Oziasta ja Chabrista ja Charmista, kaupungin vanhoja.
11 Ja he tulivat hänen tykönsä, ja hän sanoi heille: "Kuulkaa nyt minua, te Betulian asukkaiden maaherrat; sillä teidän sananne, jotka olette tänä päivänä puhuneet kansan edessä, eivät ole oikein, kun ne koskevat tätä valaa, jonka te vannoitte ja lausuitte. Jumalan ja sinun välillä, ja olemme luvanneet luovuttaa kaupungin vihollisillemme, ellei Herra näinä päivinä käänny auttamaan sinua.
12 Ja keitä te nyt olette, jotka tänä päivänä kiusatte Jumalaa ja seisotte Jumalan sijaan ihmislasten joukossa?
13 Ja nyt koettele Herraa Kaikkivaltias, mutta te ette koskaan tiedä mitään.
14 Sillä te ette voi löytää ihmisen sydämen syvyyttä, ettekä käsitä sitä, mitä hän ajattelee. Kuinka te sitten voitte tutkia Jumalaa, joka on kaikki nämä tehnyt, ja tietää hänen mielensä tai ymmärtää hänen tarkoituksensa? Ei, veljeni, älkää vihoittako Herraa, meidän Jumalaamme.
15 Sillä jos hän ei auta meitä näiden viiden päivän kuluessa, hänellä on valta puolustaa meitä milloin tahtoo, jopa joka päivä, tai tuhota meidät vihollistemme edessä.
16 Älä sido Herran, meidän Jumalamme, neuvoja, sillä Jumala ei ole ihmisen kaltainen, että häntä uhattaisiin; eikä hän ole niinkuin ihmisen poika, että hän horjuisi.
17 Odottakaamme siis hänen pelastusta ja rukoilkaamme häntä avukseen, niin hän kuulee meidän äänemme, jos se hänelle sopii.
18 Sillä meidän aikanamme ei ole noussut, eikä tänä päivänä ole ketään meidän keskuudessamme, ei sukukuntaa, ei kansaa eikä kaupunkia, joka kumartaisi käsillä tehtyjä jumalia, niinkuin ennenkin on ollut.
19 Sen tähden meidän isämme annettiin miekalle ja saaliiksi, ja he kaatuivat suuresti vihollistemme edessä.
20 Mutta emme tunne ketään muuta jumalaa, sentähden me luotamme, ettei hän halveksi meitä eikä ketään kansaamme.
21 Sillä jos meidät niin otetaan, niin koko Juudea autioituu, ja meidän pyhäkkömme ryöstetään; ja hän vaatii sen häväistämistä meidän suussamme.
22 Ja meidän veljiemme teurastuksen ja maan vankeuden ja perintömme hävityksen hän kääntää päämme päälle pakanain keskuudessa, missä tahansa olemmekaan orjuudessa; ja me olemme pahennukseksi ja häpeäksi kaikille, jotka omistamme meidät.
23 Sillä meidän orjuutemme ei ole suunnattu suosioon, vaan Herra, meidän Jumalamme, muuttaa sen häpeäksi.
24 Nyt siis, veljet, näytäkäämme esimerkkiä veljillemme, sillä heidän sydämensä on meistä riippuvainen, ja pyhäkkö, huone ja alttari lepäävät meidän päällämme.
25 Kiittäkäämme myös Herraa, meidän Jumalaamme, joka koettelee meitä, niinkuin hän teki meidän isämme.
26 Muista, mitä hän teki Abrahamille ja kuinka hän koetteli Iisakia, ja mitä tapahtui Jaakobille Mesopotamiassa Syyriassa, kun hän piti äitinsä veljen Labanin lampaita.
27 Sillä hän ei ole koetellut meitä tulessa, niinkuin hän koetteli heitä, tutkiakseen heidän sydämensä, eikä hän ole kostanut meille; vaan Herra ruoskii niitä, jotka hänen tykönsä tulevat, varoittaakseen heitä.
28 Silloin Ozias sanoi hänelle: "Kaikki, mitä olet puhunut, olet puhunut hyvällä sydämellä, eikä kukaan voi kieltää sinun sanasi".
29 Sillä tämä ei ole ensimmäinen päivä, jolloin sinun viisautesi tulee ilmi; mutta sinun päiviesi alusta on kaikki kansa tuntenut sinun ymmärryksesi, sillä sinun sydämesi taipumus on hyvä.
30 Mutta kansa oli kovin janoinen ja pakotti meidät tekemään heille niinkuin olemme puhuneet, ja vannomaan valan, jota emme riko.
31 Sentähden rukoile nyt meidän puolestamme, sillä sinä olet jumalinen nainen, ja Herra lähettää meille sateen täyttämään vesisäiliömme, emmekä me enää väsy.
32 Silloin Judith sanoi heille: "Kuulkaa minua, niin minä teen sen, mikä ulottuu sukupolvesta sukupolveen meidän kansamme lapsille".
33 Te seisokaa tänä yönä portissa, ja minä menen ulos odottavani vaimon kanssa; ja niinä päivinä, joina olette luvanneet antaa kaupungin vihollistemme käsiin, Herra pitää Israelista minun käteni kautta.
34 Mutta älkää tiedustelko minun tekoani, sillä minä en ilmoita sitä teille, ennenkuin ne asiat, jotka minä teen, on täytetty.

35 Silloin Osia ja ruhtinaat sanoivat hänelle: "Mene rauhassa, ja Herra Jumala olkoon sinun edessäsi kostaaksesi vihollisemme".
36 Niin he palasivat teltalta ja menivät osastoonsa.

LUKU 9

1 Judith lankesi kasvoilleen ja pudotti tuhkaa päähänsä ja paljasti säkkikankaan, jolla hän oli puettu. ja suunnilleen siihen aikaan, kun tuon illan suitsukkeita uhrattiin Jerusalemissa Herran huoneessa, Judith huusi suurella äänellä ja sanoi:
2 Oi Herra, isäni Simeonin Jumala, jolle sinä annoit miekan kostaaksesi muukalaisia, joka löysit palvelijattaren vyön saastuttaakseen hänet ja löysit häpeäksi reiden ja saastuit hänen neitsyytensä hänen häpeään; sillä sinä sanoit: 'Se ei ole niin; ja silti he tekivät niin:
3 Sentähden sinä annoit heidän päämiehensä surmata, niin että he pettivät vuoteensa verellä ja löivät palvelijat herroineen, ja herrat heidän valtaistuimellaan;
4 Ja olet antanut heidän vaimonsa saaliiksi ja heidän tyttärensä vankeudeksi ja kaiken heidän saaliinsa jaettavaksi rakkaille lapsillesi; jotka innostuivat sinun kiivaudestasi ja inhosivat verensä saastaisuutta ja huusivat sinua avukseen: Jumala, minun Jumalani, kuule minua myös leskiä.
5 Sillä sinä et ole tehnyt ainoastaan niitä asioita, vaan myös niitä asioita, jotka ennen putosivat ja jotka tapahtuivat sen jälkeen; sinä olet ajatellut niitä asioita, jotka ovat nyt ja jotka tulevat.
6 Niin, ne asiat, joista sinä päätit, olivat valmiina, ja sanoit: katso, me olemme täällä; sillä kaikki sinun tiesi ovat valmiit, ja sinun tuomiosi ovat sinun ennalta tiedossasi.
7 Sillä katso, Assyrialaiset ovat lisääntyneet vallassaan; he ovat korotettuja hevosen ja ihmisen kanssa; he kerskuvat jalkamiestensä voimasta; he luottavat kilpeen ja keihään ja jouseen ja lingkoon; äläkä tiedä, että sinä olet Herra, joka särkee taistelut: Herra on sinun nimesi.
8 Pudota heidän väkevyytensä voimallasi ja kaada heidän voimansa vihassasi; sillä he ovat päättäneet saastuttaa sinun pyhäkkösi ja saastuttaa majan, jossa sinun kunniasi nimesi lepää, ja heittää miekalla alas alttarisi sarven.
9 Katso heidän ylpeytensä ja lähetä vihasi heidän päänsä päälle: anna minun käsiini, joka olen leski, voima, jonka minä olen raskaana.
10 Lyö huulteni petoksella palvelijaa ruhtinaan kanssa ja ruhtinasta palvelijan kanssa: murskaa heidän kunniansa naisen kädellä.
11 Sillä sinun voimasi ei kestä paljoudessa, eikä sinun voimasi vahvoissa miehissä, sillä sinä olet vaivautuneiden Jumala, sorrettujen auttaja, heikkojen tukija, kadottujen suojelija, toivottomien pelastaja .
12 Minä rukoilen sinua, isäni Jumala ja Israelin perinnön Jumala, taivaan ja maan Herra, vesien Luoja, kaikkien luotujen kuningas, kuule rukoukseni.
13 Ja tee minun puheeni ja petokseni heidän haavoikseen ja haavoikseen, jotka olette tehneet julmia asioita liittoasi ja pyhitettyä huonettasi ja Siionin vuorta ja lastesi perintötaloa vastaan.
14 Ja tee jokainen kansa ja sukukunta tunnustamaan, että sinä olet kaiken voiman ja voiman Jumala ja ettei ole kukaan muu, joka suojelee Israelin kansaa, paitsi sinä.

LUKU 10

1 Sen jälkeen hän oli lakannut huutamasta Israelin Jumalan puoleen ja lopettanut kaikki nämä sanat.
2 Hän nousi sinne, missä hän oli kaatunut, ja kutsui piikaansa ja meni alas taloon, jossa hän asui sapattipäivinä ja juhlapäivinä,
3 Ja riisui säkkikankaan, joka hänellä oli yllään, ja riisui leskensä vaatteet ja pesi hänen ruumiinsa kauttaaltaan vedellä ja voiteli itsensä kalliilla voideella ja punosi hänen päänsä hiukset ja puki renkaan. ja puki päällensä ilonvaatteet, joilla hän oli pukeutunut miehensä Manassen elinaikana.
4 Ja hän otti sandaalit jalkoihinsa ja puki ympärilleen rannekorunsa ja ketjunsa, sormuksensa, korvakorunsa ja kaikki koristeensa, ja koristeli itsensä rohkeasti houkutellakseen kaikkien ihmisten silmät, jotka näkivät hänet.
5 Sitten hän antoi palvelijattarelleen pullon viiniä ja palan öljyä ja täytti pussin paahdetuilla maissilla ja viikunapalalla ja hienolla leivällä. niin hän kokosi nämä kaikki yhteen ja pani ne päällensä.
6 Niin he menivät Betulian kaupungin portille ja löysivät siellä seisovan Oziaan ja kaupungin vanhimmat, Kabriksen ja Charmiksen.
7 Ja kun he näkivät hänet, että hänen kasvonsa olivat muuttuneet ja hänen vaatteet muuttuivat, ihmettelivät he suuresti hänen kauneuttansa ja sanoivat hänelle.
8 Jumala, meidän isiemme Jumala, armahtakoon sinua ja toteuttakoon suunnitelmasi Israelin lasten kunniaksi ja Jerusalemin korotukseksi. Sitten he palvoivat Jumalaa.
9 Ja hän sanoi heille: "Käske avata minulle kaupungin portit, että minä voisin mennä toteuttamaan niitä asioita, joista olette minulle puhuneet". Niin he käskivät nuoria miehiä avautua hänelle, niin kuin hän oli puhunut.
10 Ja kun he olivat tehneet niin, Judith meni ulos, hän ja hänen piikansa hänen kanssaan; ja kaupungin miehet pitivät hänestä huolta, kunnes hän oli laskeutunut alas vuorelta, ja kunnes hän oli kulkenut laakson läpi, eikä hän enää nähnyt häntä.
11 Niin he lähtivät suoraan laaksoon, ja assyrialaisten ensimmäinen vartio kohtasi hänet,
12 Ja otti hänet ja kysyi häneltä: "Mitä kansaa sinä olet?" ja mistä sinä tulet? ja minne sinä menet? Ja hän sanoi: "Minä olen heprealainen nainen ja olen paennut heitä; sillä heidät annetaan sinulle hävitettäväksi.
13 Ja minä tulen Holofernesin, teidän armeijanne päällikön, eteen julistamaan totuuden sanoja; ja minä näytän hänelle tien, jota pitkin hän kulkee ja voittaa koko vuoriston, menettämättä kenenkään miehestään ruumista tai henkeä.
14 Mutta kun miehet kuulivat hänen sanansa ja näkivät hänen kasvonsa, he ihmettelivät suuresti hänen kauneuttansa ja sanoivat hänelle:
15 Sinä olet pelastanut henkesi, kun kiiruhdit tulemaan alas herramme kasvojen eteen. Tule nyt hänen teltallensa, niin jotkut meistä vievät sinua, kunnes ovat antaneet sinut hänen käsiinsä.
16 Ja kun seisot hänen edessään, älä pelkää sydämessäsi, vaan näytä hänelle sanasi mukaan; ja hän rukoilee sinua hyvin.
17. Sitten he valitsivat heistä sata miestä seuraamaan häntä ja hänen piikaansa; ja he toivat hänet Holofernesin teltalle.

18 Silloin kokoontui koko leiri, sillä hänen tulonsa kuului telttojen seassa, ja he tulivat hänen ympärilleen, kun hän seisoi Holofernesin teltan ulkopuolella, kunnes he kertoivat hänelle hänestä.
19 Ja he ihmettelivät hänen kauneuttansa ja ihailivat Israelin lapsia hänen tähden, ja jokainen sanoi lähimmäisellensä: "Kuka halveksiisi tätä kansaa, jolla on sellaisia naisia?" ei totisesti ole hyvä, että heistä jää yksi mies, joka päästää irti, saattaa pettää koko maan.
20 Ja ne, jotka makasivat Holofernesin lähellä, menivät ulos, ja kaikki hänen palvelijansa, ja he veivät hänet telttaan.
21 Nyt Holofernes lepäsi sängyllään katoksen alla, joka oli kudottu purppuralla ja kullalla, smaragdeilla ja jalokivillä.
22 Niin he näyttivät hänelle hänestä; ja hän tuli ulos telttansa edestä hopealamppujen edessä.
23 Ja kun Judith tuli hänen ja hänen palvelijoidensa eteen, he kaikki ihmettelivät hänen kasvojensa kauneutta; ja hän lankesi kasvoilleen ja kunnioitti häntä, ja hänen palvelijansa ottivat hänet ylös.

LUKU 11

1 Silloin Holofernes sanoi hänelle: "Nainen, ole hyvä, älä pelkää sydämessäsi; sillä en ole koskaan vahingoittanut ketään, joka oli valmis palvelemaan Nabukadonosoria, kaiken maan kuningasta".
2 Mutta nyt, jos sinun kansasi, joka vuorilla asuu, ei olisi valaistanut minua, en olisi nostanut keihästäni heitä vastaan; mutta he ovat tehneet tämän itselleen.
3 Mutta kerro nyt minulle, miksi olet paennut heitä ja tullut meidän tykömme; sillä sinä olet tullut turvaan; ole hyvä, sinä elät tämän yön ja sen jälkeen:
4 Sillä kukaan ei tee sinulle pahaa, vaan rukoilee sinua hyvin, niinkuin kuningas Nabukadonosorin, minun herrani, palvelijat tekevät.
5 Silloin Judith sanoi hänelle: ota vastaan palvelijasi sanat ja anna palvelijattaresi puhua edessäsi, niin minä en julista valhetta herralleni tänä yönä.
6 Ja jos sinä noudatat palvelijattaresi sanoja, niin Jumala suorittaa asian täydellisesti ohitsesi; ja minun herrani ei jätä tavoitteitaan tekemättä.
7 Niin totta kuin Nabukadonosor kaiken maan kuningas elää ja hänen voimansa elää, joka on lähettänyt sinut tukemaan kaikkea elävää; sillä ei ainoastaan ihmiset palvele häntä sinun kauttasi, vaan myös metsän eläimet ja karja, ja taivaan linnut elävät sinun voimallasi Nabukadonosorin ja koko hänen huoneensa alla.
8 Sillä me olemme kuulleet sinun viisaudestasi ja käytännöistäsi, ja kaikessa maassa on kerrottu, että sinä olet vain erinomainen koko valtakunnassa ja mahtava tiedossa ja ihmeellinen sotatyössä.
9 Mutta mitä tulee asiaan, jonka Akhior puhui neuvostossasi, niin me olemme kuulleet hänen sanansa; sillä Betulian miehet pelastivat hänet, ja hän ilmoitti heille kaiken, mitä hän oli sinulle puhunut.
10 Sentähden, herra ja maaherra, älä kunnioita hänen sanaansa; vaan pane se sydämeesi, sillä se on totta; sillä meidän kansaamme ei rangaista, eikä miekka voi voittaa sitä, ellei he tee syntiä Jumalaansa vastaan.
11 Ja nyt, jottei herrani joutuisi tappiolle ja turhautumaan tarkoituksestaan, jopa kuolema on nyt langennut heidän päällensä, ja heidän syntinsä on vallannut heidät, millä he saavat Jumalansa suuttumaan, kun he tekevät sitä, mikä ei sovi siihen. tehty:
12 Sillä heidän ravintonsa puuttuu, ja kaikki heidän vesinsä on niukkaa, ja he ovat päättäneet laskea kätensä karjaansa ja aikoneet kuluttaa kaiken sen, mitä Jumala on kieltänyt heidän syömästä lakiensa mukaan.
13 Ja he ovat päättäneet kuluttaa esikoisen viinin ja öljyn kymmenesosista, jotka he olivat pyhittäneet ja varatneet papeille, jotka palvelevat Jerusalemissa meidän Jumalamme edessä. mihin asioihin kenenkään ei ole laillista koskea käsillään.
14 Sillä he ovat lähettäneet muutamia Jerusalemiin, koska myös siellä asuvat ovat tehneet sen kaltaista, tuodakseen heille senaatin luvan.
15 Nyt kun he kertovat heille sanan, he tekevät sen heti, ja ne annetaan sinulle tuhottavaksi samana päivänä.
16 Sentähden minä, sinun palvelijattaresi, tiedän kaiken tämän, olen paennut heidän edestään; ja Jumala on lähettänyt minut työskentelemään sinun kanssasi, niin että koko maa on hämmästynyt, ja kaikki, jotka sen kuulevat.
17 Sillä palvelijasi on uskollinen ja palvelee taivaan Jumalaa päivin ja öin. Sentähden, herrani, minä jään sinun luoksesi, ja palvelijasi menee yöllä laaksoon, ja minä rukoilen Jumalaa, ja hän kertoo minulle, kun he ovat tehneet syntinsä:
18 Ja minä tulen ja osoitan sen sinulle; silloin sinä lähdet koko sotajoukkosi kanssa, ja ei ole yhtäkään niistä, jotka sinua vastustavat.
19 Ja minä johdatan sinut Juudean läpi, kunnes tulet Jerusalemin eteen; ja minä asetan sinun valtaistuimesi sen keskelle; ja aja heitä niinkuin lampaita, joilla ei ole paimenta, eikä koira edes avaa suunsa sinulle; sillä nämä asiat on kerrottu minulle ennalta tietämiseni mukaan, ja ne on ilmoitettu minulle, ja minut on lähetetty kertomaan sinua.
20 Silloin hänen sanansa miellyttivät Holofernesta ja kaikkia hänen palvelijoitaan; ja he ihmettelivät hänen viisauttansa ja sanoivat:
21 Ei ole sellaista naista maan äärestä toiseen, sekä kasvojen kauneuden että sanojen viisauden vuoksi.
22 Samoin Holofernes sanoi hänelle. Jumala on tehnyt hyvin lähettäessään sinut kansan eteen, jotta voima olisi käsissämme ja tuho niiden päälle, jotka herraani vähättelevät.
23 Ja nyt sinä olet kaunis kasvoiltasi ja nokkela sanoissasi: totisesti, jos teet niin kuin olet puhunut, sinun Jumalasi on minun Jumalani, ja sinä tulet asumaan kuningas Nabukadonosorin huoneessa ja tulet olemaan kuuluisa kauttaaltaan. maata.

LUKU 12

1 Sitten hän käski tuoda hänet sinne, missä hänen lautasensa oli asetettu; ja käski valmistamaan hänelle hänen omaa ruokaansa ja juomaan hänen omaa viiniään.
2 Ja Judith sanoi: "En syö siitä, ettei tapahdu pahaa; mutta minun on huolehdittava siitä, mitä minä olen tuonut".
3. Silloin Holofernes sanoi hänelle: "Jos elämyksesi epäonnistuu, kuinka me annamme sinulle samankaltaisen?" sillä meidän kanssamme ei ole ketään sinun kansastasi.
4 Silloin Judith sanoi hänelle: Niin totta kuin sielusi elää, herrani, palvelijattaresi ei kuluta sitä, mikä minulla on,

ennen kuin Herra tekee minun kädelläni sen, minkä hän on päättänyt.
5 Sitten Holofernesin palvelijat veivät hänet telttaan, ja hän nukkui keskiyöhön asti, ja hän nousi, kun oli aamuvartio,
6 Ja lähetettiin Holofernekselle pelastaen: "Käskekö herrani nyt, että palvelijattaresi voi mennä rukoilemaan".
7 Silloin Holofernes kielsi vartijaansa pidättämästä häntä. Niin hän viipyi leirissä kolme päivää ja meni yöllä Betulian laaksoon ja peseytyi leirin vieressä olevassa vesilähteessä.
8 Ja kun hän tuli ulos, hän rukoili Herraa, Israelin Jumalaa, ohjaamaan hänen tiensä kansansa lasten kasvattamiseen.
9 Niin hän tuli puhtaana sisään ja jäi telttaan, kunnes söi lihansa illalla.
10 Ja neljäntenä päivänä Holofernes piti pidot vain omille palvelijoilleen, eikä kutsunut ketään virkamiehistä pitoon.
11 Silloin hän sanoi hoviherra Bagoaalle, joka oli vastuussa kaikesta, mitä hänellä oli: "Mene nyt ja taivuta tämä heprealainen nainen, joka on kanssasi, että hän tulisi meidän tykömme ja syö ja juo meidän kanssamme".
12 Sillä katso, se on häpeä meidän persoonallemme, jos päästämme sellaisen naisen menemään ilman hänen seuraansa; sillä jos emme vedä häntä tykömme, hän nauraa meitä pilkaksi.
13 Silloin Bagoas lähti Holofernesin edestä, tuli hänen luokseen ja sanoi: "Älköön tämä kaunis neito peljätkö tulla herrani tykö ja saada kunniaa hänen edessään ja juoda viiniä ja olla iloinen kanssamme ja olla tehnyt tämän päivän yhtenä Nabuchodonosorin talossa palvelevien assyrialaisten tyttäristä.
14 Silloin Judith sanoi hänelle: "Kuka minä nyt olen, että minä sanoisin herralleni?" Totisesti, minkä tahansa, minä teen pian, ja se on minun iloni kuolemani päivään asti.
15 Niin hän nousi ja pukeutui vaatteisiinsa ja kaikkiin vaimonsa vaatteisiin, ja hänen palvelijattarensa meni ja laski hänelle pehmeät nahat maahan Holofernesta vasten, jotka hän oli saanut Bagoasilta päivittäiseen käyttöönsä istuakseen ja syö niitä.
16 Mutta kun Judith tuli sisään ja istuutui, Holofernes valtasi hänen sydämensä hänestä, ja hänen mielensä liikuttui, ja hän halusi suuresti hänen seuraansa; sillä hän odotti aikaa pettääkseen hänet, siitä päivästä lähtien, jolloin hän oli nähnyt hänet.
17 Silloin Holofernes sanoi hänelle: "Juo nyt ja ole iloinen meidän kanssamme".
18 Niin Judith sanoi: "Minä juon nyt, herrani, sillä minun elämäni on minussa tänä päivänä ylistetty enemmän kuin kaikkina päivinä syntymästäni."
19 Sitten hän otti, söi ja joi hänen edessään, mitä hänen palvelijattarensa oli valmistanut.
20 Ja Holofernes iloitsi hänestä ja joi enemmän viiniä kuin hän oli juonut yhdessäkään päivässä syntymänsä jälkeen.

LUKU 13

1 Kun ilta tuli, kiiruhtivat hänen palvelijansa lähtemään, ja Bagoas sulki telttansa ulos ja päästi tarjoilijat herransa edestä. ja he menivät vuoteilleen, sillä he olivat kaikki väsyneitä, koska juhla oli ollut pitkä.
2 Ja Juudit jäi yksin telttaan, ja Holofernes makaa yksin hänen vuoteessaan, sillä hän oli täynnä viiniä.
3 Nyt Judith oli käskenyt palvelijattarensa seisoa ilman makuuhuonetta ja odottaa häntä. Hän tuli esiin, kuten hän teki joka päivä; sillä hän sanoi menevänsä rukoilemaan, ja hän puhui Bagoasille samaa tarkoitusta varten.
4 Niin kaikki lähtivät, eikä ketään jäänyt makuuhuoneeseen, ei pieni eikä suuri. Silloin Judith seisoi sänkynsä vieressä ja sanoi sydämessään: Oi Herra kaiken voiman Jumala, katso tätä lahjaa minun kätteni töihin Jerusalemin korottamiseksi.
5 Sillä nyt on aika auttaa perintöosasi ja toteuttaa hankkeesi vihollisten tuhoamiseksi, jotka ovat nousseet meitä vastaan.
6 Sitten hän tuli sängyn pylvään luo, joka oli Holofernesin pään luona, ja otti sieltä hänen naarmunsa,
7 Ja meni hänen vuoteensa tykö, tarttui hänen päänsä hiuksiin ja sanoi: vahvista minua, Herra Israelin Jumala, tänä päivänä.
8 Ja hän löi kahdesti hänen kaulaansa kaikella voimallaan ja otti hänen päänsä häneltä.
9 Ja pudotti ruumiinsa alas sängystä ja veti katoksen alas pylväistä; ja anon jälkeen hän meni ulos ja antoi Holofernesin päänsä palvelijattarelleen;
10 Ja hän pani sen ruokasäkkiinsä; niin he kaksi menivät yhdessä, tapansa mukaan, rukoilemaan; ja ohitettuaan leirin he kiersivät laakson ja nousivat Betulian vuorelle ja tulivat sen porteille.
11 Silloin Judith sanoi kaukaa vartioille portilla: Avatkaa, avaakaa nyt portti: Jumala, meidän Jumalamme, on meidän kanssamme, näyttääkseen voimansa vielä Jerusalemissa ja joukkojansa vihollista vastaan, niinkuin hänellä on. tehty tänä päivänä.
12 Mutta kun hänen kaupunkinsa miehet kuulivat hänen äänensä, menivät he nopeasti alas kaupunkinsa portille ja kutsuivat kaupungin vanhimmat.
13 Ja sitten he juoksivat kaikki yhdessä, pienet ja suuret, sillä heidän oli outoa, että hän oli tullut. Niin he avasivat portin ja ottivat heidät vastaan, tekivät tulen valoksi ja seisoivat heidän ympärillään.
14 Ja hän sanoi heille suurella äänellä: ylistys, ylistys Jumalalle, ylistys Jumalalle, sillä hän ei ole ottanut armoansa Israelin huoneelta, vaan on tänä yönä tuhonnut vihollisemme minun käsilläni.
15 Niin hän otti pään pussista, osoitti sen ja sanoi heille: katso, Holofernesin, Assurin armeijan päällikön, pää, ja katso, kuomu, jossa hän makasi juovuksissaan; ja Herra on lyönyt häntä naisen kädellä.
16 Niin totta kuin Herra elää, joka on varjellut minua tielläni, jota minä kuljin, minun kasvoni on eksyttänyt hänet turmioon, ja silti hän ei ole tehnyt syntiä minun kanssani, saastuttaa ja häpeä minua.
17 Silloin koko kansa ihmetteli suuresti ja kumarsi ja kumarsi Jumalaa ja sanoi yksimielisesti: Kiitetty ole sinä, meidän Jumalamme, joka tänä päivänä on tehnyt kansasi viholliset tyhjäksi.
18 Silloin Ozias sanoi hänelle: "Oi tytär, siunattu olet sinä korkeimman Jumalan yli kaikkien naisten maan päällä; ja kiitetty olkoon Herra Jumala, joka on luonut taivaat ja maan, joka on ohjannut sinut vihollisemme päämiesten pään leikkaamiseen.
19 Sentähden sinun luottamuksesi ei väisty ihmisten sydämestä, jotka muistavat Jumalan voiman ikuisesti.
20 Ja Jumala käänsi nämä asiat sinun puoleesi ikuiseksi ylistykseksi, koskien sinua hyvissä asioissa, koska et ole säästänyt henkeäsi kansamme ahdistukseksi, vaan olet kostanut meidän turmioksemme ja vaeltanut oikeaa tietä

Jumalamme edessä. Ja kaikki kansa sanoi; Olkoon niin, olkoon niin.

LUKU 14

1 Silloin Judith sanoi heille: "Kuulkaa nyt minua, veljeni, ja ottakaa tämä pää ja ripustakaa se muurienne korkeimpaan kohtaan."
2 Ja niin pian kuin aamu koittaa ja aurinko nousee maan päälle, ottakaa kukin aseensa ja lähtekää jokainen urhoollinen kaupungista ulos ja asettakaa heille päällikkö, ikään kuin tahtoisitte. menkää alas kedolle assyrialaisten vartioa kohti; mutta älä mene alas.
3 Silloin he ottavat sota-asunsa ja menevät leiriinsä ja nostavat Assurin armeijan päälliköt ja juoksevat Holofernesin teltalle, mutta eivät löydä häntä; silloin pelko valtaa heidät, ja he pakenee kasvosi edestä.
4 Niin te ja kaikki Israelin rannikolla asuvat ajakaa heitä takaa ja kukistakaa heidät heidän kulkiessaan.
5 Mutta ennen kuin teet tämän, kutsukaa minua ammonilainen Akhior, jotta hän näkis ja tuntisi sen, joka halveksi Israelin huonetta ja joka lähetti hänet meidän luoksemme ikäänkuin kuolemaansa.
6 Sitten he kutsuivat Akhiorin Oziaan huoneesta; ja kun hän tuli ja näki Holofernesin pään miehen kädessä kansan seurakunnassa, hän lankesi kasvoilleen, ja hänen henkensä pettyi.
7 Mutta kun he olivat saaneet hänet takaisin, hän lankesi Juuditin jalkojen juureen, kunnioitti häntä ja sanoi: "Siunattu olet kaikissa Juudan majassa ja kaikissa kansoissa, jotka sinun nimesi kuullessaan hämmästyvät".
8 Kerro nyt minulle kaikki, mitä olet tehnyt näinä päivinä. Silloin Judith julisti hänelle kansan keskellä kaiken, mitä hän oli tehnyt, siitä päivästä, jolloin hän lähti, siihen hetkeen asti, kun hän puhui heille.
9 Ja kun hän oli lakannut puhumasta, huusi kansa suurella äänellä ja riemuitsi kaupungissaan.
10 Ja kun Akior näki kaiken, mitä Israelin Jumala oli tehnyt, uskoi hän suuresti Jumalaan ja ympärileikkasi esinahkansa lihan ja liittyi Israelin huoneeseen tähän päivään asti.
11 Ja heti kun aamu koitti, he ripustivat Holofernesin pään seinään, ja jokainen otti aseensa, ja he lähtivät joukkoina vuoren salmiin.
12 Mutta kun assyrialaiset näkivät heidät, lähettivät he heidän johtajiensa luo, jotka tulivat heidän päämiestensä ja päämiestensä luo ja jokaisen päämiehensä luo.
13 Niin he tulivat Holofernesin teltalle ja sanoivat hänelle, joka oli vastuussa kaikista hänen tavaroistaan: "Herätä nyt, meidän herramme, sillä orjat ovat uskaltaneet tulla alas taistelemaan meitä vastaan, tuhotakseen heidät kokonaan".
14 Ja meni Bagoaan ja koputti teltan ovelle; sillä hän luuli nukkuneensa Juditin kanssa.
15 Mutta koska kukaan ei vastannut, hän avasi sen ja meni makuuhuoneeseen ja löysi hänet kuolleena lattialle makaavana, ja hänen päänsä otettiin häneltä pois.
16 Sentähden hän huusi suurella äänellä, itkien ja huokaisten ja väkevällä huudolla, ja repäisi vaatteensa.
17 Mentyään telttaan, jossa Juudit yöpyi, ja kun hän ei löytänyt häntä, hyppäsi hän kansan luo ja huusi:
18 Nämä orjat ovat toimineet petollisesti; yksi heprealainen nainen on saattanut häpeän kuningas Nabukadonosorin huoneen; sillä katso, Holofernes makaa maassa ilman päätä.
19 Kun assyrialaisten sotapäälliköt kuulivat nämä sanat, he repäisivät takkinsa, ja heidän mielensä oli hämmästyttävän levoton, ja koko leirin alueella kuului huuto ja suuri melu.

LUKU 15

1 Ja kun teltoissa olleet sen kuulivat, hämmästyivät he siitä, mitä tapahtui.
2 Ja pelko ja vavistus valtasi heidät, niin ettei kukaan uskaltanut jäädä lähimmäisensä eteen, vaan ryntäsivät kaikki yhdessä ulos ja pakenivat kaikkialle tasangolle ja vuoristoon.
3 Myös ne, jotka olivat leiriytyneet vuorille Betulian ympärillä, pakenivat. Silloin Israelin lapset, jokainen, joka oli heidän keskuudessaan soturi, ryntäsivät heidän kimppuunsa.
4 Sitten Ozias lähetti Betomasthemiin ja Bebaihin, Kobaihin ja Kolaan ja kaikkiin Israelin maihin kertomaan, mitä tapahtui, ja että kaikki ryntäisivät vihollistensa kimppuun tuhotakseen heidät.
5 Mutta kun Israelin lapset sen kuulivat, lankesivat he kaikki heidän kimppuunsa yksimielisesti ja tappoivat heidät Kobaihin asti, samoin ne, jotka tulivat Jerusalemista ja kaikilta vuoristomaisilta, sillä ihmiset olivat kertoneet heille, mitä tapahtui. vihollistensa leirissä) ja ne, jotka olivat Gileadissa ja Galileassa, ajoivat heitä takaa suurella teurastuksella, kunnes he olivat ohittaneet Damaskon ja sen rajat.
6 Ja jäännökset, jotka asuivat Betuliassa, putosivat Assurin leirin päälle ja ryöstivät heidät, ja rikastuivat suuresti.
7 Ja Israelin lapsilla, jotka palasivat teurastuksesta, oli mitä jäljellä; ja kylät ja kaupungit, jotka olivat vuorilla ja tasangolla, saivat paljon saalista, sillä väkijoukko oli sangen suuri.
8 Silloin ylimmäinen pappi Joakim ja Israelin lasten vanhimmat, jotka asuivat Jerusalemissa, tulivat katsomaan sitä hyvää, jonka Jumala oli näyttänyt Israelille, ja katsomaan Juuditia ja tervehtimään häntä.
9 Ja kun he tulivat hänen luokseen, he siunasivat häntä yksimielisesti ja sanoivat hänelle: Sinä olet Jerusalemin korotus, sinä olet Israelin suuri kunnia, sinä olet kansamme suuri ilo.
10 Sinä olet tehnyt kaiken tämän kädelläsi: sinä olet tehnyt paljon hyvää Israelille, ja Jumala on siitä mielissään; siunattu ole sinua Herra Kaikkivaltias ijankaikkisesti. Ja kaikki kansa sanoi: olkoon niin.
11 Ja kansa ryösti leirin kolmekymmentä päivää, ja he antoivat Judith Holofernesille hänen telttansa ja kaikki hänen lautasensa, vuoteet ja astiat ja kaikki hänen tavaransa. Ja hän otti sen ja pani muulinsa päälle. ja valmisti hänen kärrynsä ja asetti ne niihin.
12 Silloin kaikki Israelin naiset juoksivat katsomaan häntä, siunasivat häntä ja tanssivat hänen keskuudessansa. Ja hän otti oksia käteensä ja antoi myös naisille, jotka olivat hänen kanssaan.
13 Ja he panivat oliivipuuseppeleen hänen ja hänen kanssansa olevalle piikalleen, ja hän kulki tanssissa kaiken kansan edellä, johtaen kaikkia naisia, ja kaikki Israelin miehet seurasivat haarnoissaan seppelein ja lauluin. heidän suuhunsa.

LUKU 16

1 Silloin Juudit alkoi laulaa tätä kiitospäivää koko Israelissa, ja kaikki kansa lauloi hänen jälkeensä tätä ylistyslaulua.
2 Ja Judith sanoi: "Aloita minun Jumalani tykönä trummelilla, laula minun Herralleni symbaaleilla; viritä hänelle uusi psalmi, korota häntä ja huuda avuksi hänen nimeänsä."
3 Sillä Jumala särkee taistelut, sillä hän on pelastanut minut leirissä kansan keskellä niiden käsistä, jotka minua vainosivat.
4 Assur tuli vuorilta pohjoisesta, hän tuli kymmentuhannen armeijansa kanssa, joiden suuri joukko pysäytti virrat, ja heidän ratsumiehensä ovat peittäneet kukkulat.
5 Hän kerskui polttavansa minun rajani ja tappavansa nuorukaiseni miekalla ja iskevänsä imevät lapset maahan ja tehneensä minun lapseni saaliiksi ja neitsyistäni saaliiksi.
6 Mutta Herra Kaikkivaltias on pettänyt heidät vaimon kädellä.
7 Sillä väkevä ei kaatunut nuorten miesten ohitse, eivät titaanien pojat lyöneet häntä, eivätkä suuret jättiläiset iskeneet hänen kimppuunsa, vaan Judith, Merarin tytär, heikensi hänen kasvonsa kauneudella.
8 Sillä hän riisui leskensä vaatteen Israelissa sorrettujen korotukseksi, ja voiteli kasvonsa voideella ja sitoi hiuksensa renkaaseen ja otti pellavavaatteen pettääkseen hänet.
9 Hänen sandaalinsa hurmasivat hänen silmänsä, hänen kauneutensa vangitsi hänen mielensä, ja seikka meni hänen niskansa läpi.
10 Persialaiset vapisivat hänen rohkeudestaan, ja meedialaiset pelkäsivät hänen sitkeyttä.
11 Silloin minun vaivautuneeni huusivat ilosta, ja minun heikkoni huusivat ääneen; mutta he hämmästyivät: nämä korottivat äänensä, mutta he kukistettiin.
12 Tyttöjen pojat ovat lävistäneet heidät ja haavoittaneet heitä kuin pakolaisten lapsia; he ovat hukkuneet Herran taistelussa.
13 Minä laulan Herralle uuden laulun: Herra, sinä olet suuri ja kirkas, ihmeellinen voimalta ja voittamaton.
14 Palvelkoot sinua kaikki olennot, sillä sinä puhuit, ja ne syntyvät, sinä lähetit henkesi, ja se loi heidät, ja ei ole ketään, joka voi vastustaa ääntäsi.
15 Sillä vuoret horjuvat perustuksiltansa vesien mukana, kalliot sulavat kuin vaha sinun edessäsi; mutta sinä olet armollinen niille, jotka sinua pelkäävät.
16 Sillä kaikki teurasuhri on liian vähän sinun tuoksuksesi, ja kaikki rasva ei riitä polttouhrisi; mutta joka Herraa pelkää, on aina suuri.
17 Voi niitä kansoja, jotka nousevat sukulaisiani vastaan! Herra Kaikkivaltias kostaa heille tuomiopäivänä panemalla tulta ja matoja heidän lihaansa; ja he tuntevat niitä ja itkevät ikuisesti.
18 Mutta heti kun he tulivat Jerusalemiin, he kumarsivat Herraa; ja heti kun ihmiset puhdistettiin, he uhrasivat polttouhrinsa ja ilmaisuhrinsa ja lahjansa.
19 Judith pyhitti myös kaiken Holofernesin tavaran, jonka kansa oli hänelle antanut, ja antoi katos, jonka hän oli ottanut hänen makuukammioltaan, lahjaksi Herralle.
20 Niin kansa piti ateriaa Jerusalemissa pyhäkön edessä kolmen kuukauden ajan, ja Juudit jäi heidän luokseen.
21 Tämän ajan jälkeen jokainen palasi omaan perintöönsä, ja Juudit meni Betuliaan ja jäi omaan omaisuuteensa ja oli aikanaan kunniallinen koko maassa.
22 Ja monet halusivat häntä, mutta kukaan ei tuntenut häntä koko hänen elinaikansa, sen jälkeen kun hänen miehensä Manasse oli kuollut ja koottiin kansansa luo.
23 Mutta hän kasvoi yhä enemmän kunniassa ja vanheni miehensä talossa, kun hän oli sadan ja viiden vuoden vanha, ja vapautti palvelijattarensa. niin hän kuoli Betuliassa, ja hänet haudattiin hänen miehensä Manassen luolaan.
24 Ja Israelin heimo valitti häntä seitsemän päivää, ja ennen kuin hän kuoli, hän jakoi tavaransa kaikille, jotka olivat hänen miehensä Manasselle lähimmälle sukukunnalle, ja niille, jotka olivat hänen sukulaisiaan.
25 Ja ei ollut ketään, joka olisi saattanut Israelin lapsia enää pelkäämään Juuditin päivinä eikä kauaa hänen kuolemansa jälkeen.

Lisäykset Esterin kirjaan

Lisäykset Esterin kirjaan

LUKU 10

4 Silloin Mardokeus sanoi: "Jumala on nämä tehnyt."
5 Sillä minä muistan unen, jonka näin näistä asioista, eikä mikään siitä ole jäänyt toteutumatta.
6 Pienestä lähteestä tuli virta, ja siellä oli valoa, aurinkoa ja paljon vettä. Tämä virta on Ester, jonka kuningas otti naimisiin ja teki kuningattareksi.
7 Ja ne kaksi lohikäärmettä ovat minä ja Aman.
8 Ja kansat olivat ne, jotka kokoontuivat hävittämään juutalaisten nimen,
9 Ja minun kansani on tämä Israel, joka huusi Jumalan puoleen ja pelastui; sillä Herra on pelastanut kansansa, ja Herra on vapauttanut meidät kaikesta tästä pahuudesta. Ja Jumala on tehnyt suuria tunnustekoja ja ihmeitä, joita ei ole tehty pakanakansojen keskuudessa.
10 Sen tähden hän on tehnyt kaksi arpaa, yhden Jumalan kansalle ja toisen kaikille pakanoille.
11 Ja nämä kaksi arpaa tulivat tuomion hetkellä, aikana ja päivänä Jumalan edessä kaikkien kansojen keskuudessa.
12 Niin Jumala muisti kansaansa ja julisti perintönsä vanhurskaaksi.
13 Sentähden ovat heille nuo päivät adar-kuussa, saman kuukauden neljäntenätoista ja viidentenätoista päivänä, juhlakokous, ilo ja riemu Jumalan edessä, sukupolvesta sukupolveen, ikuisesti hänen kansansa keskuudessa.

LUKU 11

1 Ptolemaioksen ja Kleopatran hallituskauden neljäntenä vuonna Dositheus, joka sanoi olevansa pappi ja leeviläinen, ja hänen poikansa Ptolemaios toivat tämän Furimin kirjeen, jonka he sanoivat olevan sama ja jonka Ptolemaioksen poika Lysimakhos, joka oli Jerusalemissa, oli tulkinnut.
2 Suuren Artexerkseen toisena hallitusvuotena, nisankuun ensimmäisenä päivänä, näki Mardokeus, Jairoksen poika, joka oli Semein poika, joka Kisain poika, Benjaminin sukukunnasta, unen.
3 Hän oli juutalainen ja asui Susanin kaupungissa, oli arvossa pidetty mies ja palveli kuninkaan hovissa.
4 Hän oli myös yksi niistä pakkovangeista, jotka Babylonian kuningas Nebukadnesar vei Jerusalemista yhdessä Juudean kuninkaan Jekonjan kanssa; ja tämä oli hänen unensa:
5 Katso, maassa kuuluu jylinän jylinää, maanjäristyksiä ja pauhua.
6 Ja katso, kaksi suurta lohikäärmettä lähti taisteluun valmiina, ja niiden huuto oli suuri.
7 Ja heidän huutonsa kuultua kaikki kansat valmistautuivat taisteluun, voidakseen taistella vanhurskaita vastaan.
8 Ja katso, maan päälle tulee pimeys ja synkeys, ahdistus ja tuska, vaiva ja suuri meteli.
9 Ja koko vanhurskas kansa oli hämmentynyt, peläten omaa pahuuttaan, ja oli lähellä tuhoa.
10 Silloin he huusivat Jumalan puoleen, ja heidän huutonsa johdosta, ikään kuin pienestä lähteestä, syntyi suuri tulva, todella paljon vettä.
11 Valo ja aurinko nousivat, ja alhaiset korotettiin ja ne nielivät kunniakkaat.
12 Kun Mardokeus, joka oli nähnyt tämän unen ja tiedon siitä, mitä Jumala oli päättänyt tehdä, heräsi, ja hän muisti tämän unen ja halusi ehdottomasti tietää sen yöhön asti.

LUKU 12

1 Ja Mardokeus lepäsi hovissa Gabathan ja Tarran kanssa, kuninkaan kahden eunukin ja palatsin vartijan.
2 Ja hän kuuli heidän juonensa ja otti selvää heidän suunnitelmistaan ja sai tietää, että he aikoivat käydä käsiksi kuningas Artexerkseen; ja niin hän ilmoitti niistä kuninkaalle.
3 Sitten kuningas kuulusteli kahta eunukkia, ja heidän tunnustettuaan tekonsa heidät kuristettiin.
4 Ja kuningas teki näistä asioista muistiinpanon, ja myös Mardokheus kirjoitti niistä muistiin.
5 Niin kuningas määräsi Mardokeuksen palvelemaan hovissa, ja siitä hän palkitsi hänet.
6 Mutta agagilainen Aman, Amadatoksen poika, jota kuningas suuresti arvosti, yritti kiusata Mardokeusta ja hänen kansaansa kuninkaan kahden eunukin takia.

LUKU 13

1 Kirjeiden jäljennös oli tämä: Suuri kuningas Artexerxes kirjoittaa nämä asiat alaisuudessaan oleville ruhtinaille ja käskynhaltijoille Intiasta Etiopiaan asti sadassakahdessakymmenessä maakunnassa.
2 Sen jälkeen minusta tuli monien kansojen herra ja vallitsin koko maailman, enkä ylpeillyt auktoriteettini ylimielisyydellä, vaan toimin aina oikeudenmukaisesti ja lempeästi. Aioin asettaa alamaiseni jatkuvasti rauhalliseen elämään ja tehdä valtakunnastani rauhallisen ja avoimen kulkuyhteyden äärirajoille, uudistaakseni rauhan, jota kaikki ihmiset toivovat.
3 Kun kysyin neuvonantajiltani, miten tämä voitaisiin toteuttaa, Aman, joka oli meidän keskuudessamme viisas ja jolla oli todistettu olevan hyvä tahto ja järkkymätön uskollisuus ja joka sai toisen sijan kunnian valtakunnassa,
4. Meille ilmoitettiin, että kaikkien kansojen keskuudessa kautta maailman oli hajallaan ilkeämielinen kansa, jolla oli lakeja, jotka olivat ristiriidassa kaikkien kansojen lakien kanssa, ja joka jatkuvasti halveksi kuninkaiden käskyjä, niin että valtakuntamme yhdistäminen, jota me kunniallisesti aikoimme, ei voi edetä.
5 Koska siis ymmärrämme, että tämä kansa yksin on jatkuvasti vastakkain kaikkien ihmisten kanssa, eroaen toisistaan lakiensa omituisuuden ja aiheuttaen pahaa valtiollemme, tehden kaikkea mahdollista vahinkoa, jotta valtakuntamme ei tulisi lujasti perustetuksi,
6 Sen tähden me olemme käskeneet, että kaikki ne, jotka Aman, joka on määrätty asioiden hoitajaksi ja on meistä lähin, on teille kirjallisesti ilmoittanut, kaikki vaimoineen ja lapsineen tuhottava vihollistensa miekalla, ilman kaikkea armoa ja sääliä, kuluvan vuoden kahdennentoista adar-kuun neljäntenätoista päivänä.
7 Että ne, jotka ennen olivat pahansuopia ja nytkin, yhtenä päivänä väkivalloin menisivät hautaan ja niin saisivat

asiamme tästä lähtien järjestymään hyvin ja ilman ongelmia.
8 Silloin Mardokeus ajatteli kaikkia Herran tekoja ja rukoili häntä,
9 sanoen: "Herra, Herra, sinä Kaikkivaltias Kuningas, sillä koko maailma on sinun vallassasi, ja jos sinä olet määrännyt Israelin pelastajaksi, ei kukaan voi sinua vastaan kiistää,
10 Sillä sinä olet tehnyt taivaan ja maan ja kaikki ihmeet taivaan alla.
11 Sinä olet kaiken Herra, eikä kukaan voi sinua, Herraa, vastustaa.
12 Sinä tiedät kaiken, ja sinä tiedät, Herra, etten kumartanut ylpeän Amanin edessä halveksunnasta enkä ylpeydestä enkä mistään kunnianhimosta.
13 Sillä olisin voinut hyvällä tahdolla suudella hänen jalkapohjiaan Israelin pelastuksen puolesta.
14 Mutta tein tämän, etten pitäisi ihmisen kunniaa Jumalan kunnian yläpuolella: enkä kumarra ketään muuta kuin sinua, oi Jumala, enkä tee sitä ylpeydessä.
15 Ja nyt, Herra Jumala ja Kuningas, säästä kansaasi, sillä heidän silmänsä ovat meihin päin, tuhotakseen meidät; he haluavat tuhota perinnön, joka on ollut sinun alusta asti.
16 Älä halveksi sitä perintöosaa, jonka olet itsellesi antanut Egyptistä.
17 Kuule rukoukseni ja ole armollinen perinnöllesi. Muuta murheemme iloksi, että eläisimme, Herra, ja ylistäisimme sinun nimeäsi. Äläkä tuhoa niiden suita, jotka sinua, Herra, ylistävät.
18 Samoin koko Israel huusi hartaasti Herran puoleen, sillä heidän kuolemansa oli heidän silmiensä edessä.

LUKU 14

1 Myös kuningatar Ester, kuolemanpelossa, turvautui Herran puoleen.
2 Ja hän riisui pois loistavan vaatteensa ja pukeutui tuskan ja surun vaatteisiin. Kalliiden voiteiden sijaan hän peitti päänsä tuhkalla ja lannalla. Hän nöyryytti ruumistaan suuresti ja täytti kaikki ilon paikat repaleisilla hiuksillaan.
3 Ja hän rukoili Herraa, Israelin Jumalaa, sanoen: "Herrani, sinä ainoa olet meidän kuninkaamme; auta minua, yksinäistä naista, jolla ei ole muuta auttajaa kuin sinä.
4 Sillä vaarani on minun käsissäni.
5 Nuoruudestani asti olen kuullut sukukunnassani, että sinä, Herra, otit Israelin kaikkien kansojen keskuudesta ja meidän isämme kaikkien heidän esi-isiensä keskuudesta ikuiseksi perintöosaksi ja olet täyttänyt kaiken, minkä olet heille luvannut.
6 Ja nyt me olemme tehneet syntiä sinua vastaan; sentähden olet antanut meidät vihollistemme käsiin,
7 Koska me palvoimme heidän jumaliaan: Herra, sinä olet vanhurskas.
8 Mutta heitä ei tyydytä, että olemme katkerassa vankeudessa; vaan he ovat lyöneet käsiämme epäjumalillaan,
9 että he kumoavat sen, minkä sinä suullasi olet säätänyt, ja tuhoavat perintösi, tukkivat niiden suun, jotka sinua ylistävät, ja sammuttavat sinun talosi ja alttarisi kunnian,
10 Avaa pakanoiden suut julistamaan epäjumalien ylistystä ja ylistämään lihallista kuningasta ikuisesti.
11 Herra, älä anna valtikkaasi tyhjänpäiväisille, älköönkä he naurako lankeemuksellemme, vaan käännä heidän juonensa itseään vastaan ja tee hänestä esimerkki, joka on aloittanut tämän meitä vastaan.
12 Muista, Herra, tee itsesi tunnetuksi ahdinkomme aikana, ja anna minulle rohkeutta, sinä kansojen Kuningas ja kaiken voiman Herra.
13 Anna minun suuhuni puhua kaunopuheisesti leijonan edessä, käännä sen sydän vihaamaan sitä, joka sotii meitä vastaan, että hänestä ja kaikista hänen kaltaisistaan tulisi loppu.
14 Mutta pelasta meidät kädelläsi ja auta minua, joka olen yksinäinen ja jolla ei ole muuta apua kuin sinä.
15 Sinä tiedät kaikki, Herra; sinä tiedät, että minä vihaan jumalattomien kunniaa ja inhoan ympärileikkaamattomien ja kaikkien pakanoiden vuodetta.
16 Sinä tiedät minun hädäni, sillä minä inhoan sitä ylhäisen asemani merkkiä, joka on päässäni päivinä, jolloin ilmestyn, ja minä inhoan sitä kuin kuukautisriepua enkä käytä sitä ollessani yksin.
17 Eikä palvelijattaresi ole syönyt Amanin pöydässä, enkä minä ole pitänyt kuninkaan juhla-ateriaa suuressa arvossa enkä ole juonut juomauhrien viiniä.
18 Eikä palvelijattarellasi ollut muuta iloa kuin sinussa, Herra, Abrahamin Jumala, siitä päivästä lähtien, jona minut tänne tuotiin, tähän päivään asti.
19 Oi sinä kaikkivaltias Jumala, kuule yksinäisten ääni ja pelasta meidät pahantekijäin käsistä ja pelasta minut pelostani.

LUKU 15

1 Ja kolmantena päivänä, kun hän oli lopettanut rukouksensa, hän riisui suruvaatteensa ja puki ylleen loistavan asunsa.
2 Ja kun hän oli loistavasti koristettu, hän huusi avuksi Jumalaa, kaiken näkevää ja pelastajaa, ja otti mukaansa kaksi piikaa.
3 Ja toiseen hän nojasi, ikään kuin hän kantaisi itseään hienosti;
4 Ja toinen seurasi perässä kantaen seuruettaan.
5 Ja hän oli punakka täydellisyyden kauneudestaan, ja hänen kasvonsa olivat iloiset ja hyvin miellyttävät, mutta hänen sydämensä oli pelon tuskassa.
6 Kuljettuaan kaikkien ovien läpi hän seisoi kuninkaan edessä, joka istui hänen kuninkaallisella valtaistuimellaan, puettuna kaikkiin hänen majesteettillisiin vaatteisiinsa, jotka kaikki kimaltelivat kullalla ja jalokivillä; ja hän oli hyvin pelottava.
7 Sitten hän nosti majesteettisuudesta säteilevän kasvonsa ja katsoi häntä hyvin ankarasti. Silloin kuningatar lankesi maahan, kalpeni ja pyörtyi ja kumartui edellään kulkevan palvelijattaren pään päälle.
8 Silloin Jumala muutti kuninkaan hengen lempeydeksi, niin että peloissaan kuningas hyppäsi valtaistuimeltaan ja otti hänet syliinsä, kunnes hän toipui jälleen, ja lohdutti häntä rakastavilla sanoilla ja sanoi hänelle:
9 Ester, mikä hätänä? Olen veljesi, ole rohkealla mielellä.
10 Et sinä kuole, vaikka meidän käskymme on yleinen: tulkaa lähemmäs.
11 Niin hän nosti kultaisen valtikkansa ja laski sen hänen kaulaansa,

12 Ja hän halasi häntä ja sanoi: "Puhu minulle."
13 Niin hän sanoi hänelle: "Minä näin sinut, herrani, Jumalan enkelinä, ja sydämeni oli levoton sinun majesteettisi pelosta."
14 Sillä ihmeellinen olet sinä, Herra, ja sinun kasvosi ovat täynnä armoa.
15 Ja puhuessaan hän lankesi maahan ja oli niin heikko.
16 Silloin kuningas joutui levottomaksi, ja kaikki hänen palvelijansa lohduttivat häntä.

LUKU 16

1 Suuri kuningas Artexerxes lähettää tervehdyksen sadan seitsemänkahdenkymmenen maakunnan ruhtinaille ja käskynhaltijoille Intiasta Etiopiaan ja kaikille uskollisille alamaisillemme.
2 Monet, mitä useammin heitä kunnioitetaan armollisten ruhtinaidensa suurella anteliaisuudella, sitä ylpeämmiksi he kasvavat,
3 Ja koska ette pysty kantamaan yltäkylläisyyttä, pyrkikää vahingoittamaan myös niitä, jotka tekevät heille hyvää,
4 Eivätkä he ainoastaan vie ihmisten kiitollisuutta, vaan myös ylpeilevät iljettävien ihmisten ylistyspuheilla, jotka eivät koskaan olleet hyviä, he luulevat pakenevansa Jumalan oikeudenmukaisuutta, hänen, joka näkee kaiken ja vihaa pahaa.
5 Usein myös niiden kaunis puhe, joille on uskottu ystäviensä asioiden hoitaminen, on saattanut monet vallanpitäjät osallisiksi viattomasta verestä ja kietonut heidät auttamattomiin onnettomuuksiin,
6 Viekoitellen ruhtinaiden viattomuuden ja hyvyyden ilkeämielisyydellään ja petoksella.
7 Te voitte nyt nähdä tämän, kuten olemme julistaneet, ei niinkään muinaisista historioista kuin jos tutkitte, mitä pahaa on viime aikoina tehty niiden ruttomaisen käytöksen kautta, jotka on arvottomasti asetettu valtaan.
8 Ja meidän on pidettävä huoli tulevasta ajasta, että valtakuntamme olisi hiljainen ja rauhaisa kaikille ihmisille,
9 Sekä muuttamalla tarkoituksiamme että aina arvioimalla ilmeisiä asioita tasapuolisemmin.
10 Sillä Aman, makedonialainen, Amadatan poika, joka oli tosin vieras persialaiselle verelle ja kaukana meidän hyvyydestämme, ja oli kuin vieras meiltä,
11 Hän oli saavuttanut siinä määrin suosion, jota me osoitamme jokaista kansaa kohtaan, että häntä kutsuttiin isäksemme ja kaikki kuninkaan lähimmät osoittivat hänelle jatkuvaa kunnioitusta.
12 Mutta hän, joka ei kantanut suurta arvovaltaansa, yritti riistää meiltä valtakuntamme ja henkemme,
13. He ovat moninaisin ja viekkain petoksin pyrkineet tuhoon sekä Mardokeuksen, joka pelasti henkemme ja hankki meille aina parasta, että myös nuhteettoman Esterin, valtakuntamme osallisen, koko kansansa kanssa.
14. Näillä keinoin hän, havaittuaan meidät ystämättöminä, luuli voivansa siirtää persialaisten valtakunnan makedonialaisille.
15 Mutta me havaitsemme, että juutalaiset, jotka tämä ilkeä kurja on antanut täydelliseen tuhoon, eivät ole pahantekijöitä, vaan elävät erittäin oikeudenmukaisten lakien mukaan:
16 Ja että he olisivat Korkeimman ja Mahtavimman, elävän Jumalan lapsia, joka on säätänyt valtakunnan sekä meille että meidän esi-isillemme mitä erinomaisimmin tavoin.
17 Teette siis hyvin, ettette pane täytäntöön Amanin, Amadatan pojan, teille lähettämiä kirjeitä.
18 Sillä se, joka näitä teki, on hirtetty Susanin porteilla koko perheineen. Jumala, joka kaikkea hallitsee, kostaa hänelle pian hänen ansioidensa mukaan.
19 Julkaiskaa siis tämän kirjeen jäljennös kaikkialla, jotta juutalaiset voisivat elää vapaasti omien lakiensa mukaan.
20 Ja teidän on autettava heitä, että juuri samana päivänä, kahdennentoista adar-kuun kolmantenatoista päivänä, kostettaisiin heille, jotka heidän ahdinkonsa aikana hyökkäävät heidän kimppuunsa.
21 Sillä Kaikkivaltias Jumala on kääntänyt heille iloksi sen päivän, jona valittu kansa olisi tuhoutunut.
22 Pitäkää siis se juhlapäivänä kaikkien juhlien keskellä,
23 Jotta meillä ja hyvässä tilanteessa olevilla persialaisilla olisi turva nyt ja tulevaisuudessa, mutta niille, jotka juonittelevat meitä vastaan, muistona tuhosta.
24 Sen tähden jokainen kaupunki ja maa, joka ei tee näiden asioiden mukaan, tuhotaan armotta tulella ja miekalla, ja siitä tehdään paitsi ihmisille läpipääsemätön, myös erittäin vihattava villieläimille ja linnuille ikuisesti.

THE Wisdom OF Solomon

Salomon viisaus

LUKU 1

1 Rakastakaa vanhurskautta, te maan tuomarit: ajatelkaa Herraa hyvällä sydämellä ja etsikää häntä vilpittömästi.
2 Sillä hänet löytää ne, jotka eivät häntä kiusaa; ja näyttää itsensä niille, jotka eivät luota häneen.
3 Sillä turhat ajatukset eroavat Jumalasta, ja hänen voimansa, kun se on koeteltu, nuhtelee viisaita.
4 Sillä ilkeään sieluun ei viisaus pääse sisälle; älkääkä asuko ruumiissa, joka on synnin alamainen.
5 Sillä kurituksen pyhä henki pakenee petosta ja karkaa ajatuksista, jotka ovat ymmärtämättömiä, eikä pysy, kun vääryys tulee sisälle.
6 Sillä viisaus on rakastava henki; ja ei vapauta hänen sanojensa pilkkaajaa, sillä Jumala on hänen ohjaimiensa todistaja ja hänen sydämensä totinen näkijä ja hänen kielensä kuulija.
7 Sillä Herran Henki täyttää maailman, ja joka sisältää kaiken, se tuntee äänen.
8 Sentähden ei voi kätkeä sitä, joka vääryyttä puhuu, eikä kosto, joka rankaisee, kulje hänen ohitseen.
9 Sillä jumalattomien neuvoja tutkitaan, ja hänen sanojensa ääni tulee Herran tykö hänen pahojen tekojensa ilmaisemiseksi.
10 Sillä kiivauden korva kuulee kaikki, ja napisin ääni ei ole kätketty.
11 Varo siis nurinaa, joka on turhaa; ja pidättäkää kieltänne puhumasta; sillä ei ole niin salaista sanaa, joka ei käy turhaan; ja suu, joka uskoo, tappaa sielun.
12 Älkää etsikö kuolemaa elämänne erehdyksessä, älkääkä vedäkö päällenne tuhoa kättenne teoilla.
13 Sillä ei Jumala luonut kuolemaa, eikä hän mielistynyt elävien tuhoon.
14 Sillä hän loi kaiken, että ne olisivat; ja maailman sukupolvet olivat terveitä; eikä heissä ole tuhon myrkkyä eikä kuoleman valtakuntaa maan päällä.
15 (Sillä vanhurskaus on kuolematon:)
16 Mutta jumalattomat miehet teoillaan ja sanoillaan kutsuivat sen heille; sillä kun he ajattelivat saada sen ystäväkseen, he kuluttivat turhaan ja tekivät sen kanssa liiton, koska he ovat sen arvoisia.

LUKU 2

1 Sillä jumalattomat, jotka ajattelevat itsensä kanssa, mutta eivät oikein, meidän elämämme on lyhyt ja uuvuttava, ja ihmisen kuolemaan ei ole parannuskeinoa; ei myöskään tiedetty ketään, joka olisi palannut haudasta.
2 Sillä me synnymme kaikkina seikkailuina, ja olemme tämän jälkeen ikään kuin emme koskaan olleetkaan; sillä hengitys sieraimessamme on kuin savu ja pieni kipinä sydämemme liikkeessä.
3 Kun se sammuu, meidän ruumiimme muuttuu tuhkaksi, ja henkemme katoaa kuin pehmeä ilma,
4 Ja meidän nimemme unohdetaan aikanaan, eikä kukaan muista tekojamme, ja elämämme katoaa kuin pilven jälki, ja hajoaa kuin sumu, jonka säteet karkottavat pois. aurinko, ja sen kuumuus valloittaa.
5 Sillä meidän aikamme on varjo, joka katoaa; ja meidän loppumme jälkeen ei ole paluuta, sillä se on sinetöity, niin ettei kukaan enää palaa.
6 Tulkaa siis, nauttikaamme hyvästä, joka on olemassa, ja käyttäkäämme ripeästi olentoja niinkuin nuoruudessa.
7 Täytämme itsemme kalliilla viinillä ja voideilla, älköönkä yksikään kevään kukka kulkeutuko meidän ohitsemme.
8 Kruunakaamme itsemme ruusunpuilla, ennen kuin ne kuivuvat:
9 Älköön kukaan meistä jääkö ilman hänen osuuttaan himokkuudestamme; jättäkäämme ilomme merkkejä joka paikkaan, sillä tämä on meidän osamme, ja tämä on meidän osamme.
10 Sorrakaamme vanhurskasta köyhää, älkäämme säästäkö leskiä älkäämme kunnioittako vanhojen harmaita hiuksia.
11 Olkoon meidän vahvuutemme oikeuden laki, sillä se, mikä on heikkoa, ei ole arvokasta.
12 Sentähden väijykäämme vanhurskaita; sillä hän ei ole meidän vuoromme, ja hän on puhdas vastoin tekojamme. Hän moittii meitä siitä, että olemme rikkoneet lakia, ja vastustaa meidän häpeäämme koulutuksemme rikkomuksia.
13 Hän väittää tuntevansa Jumalan, ja hän kutsuu itseään Herran lapseksi.
14 Hänet on luotu nuhtelemaan ajatuksemme.
15 Hän on meillekin tuskallinen, sillä hänen elämänsä ei ole niinkuin muiden, hänen tiensä ovat toisenlaiset.
16 Hän pitää meidät väärennöksinä: hän karttaa meidän teiltämme niinkuin saastaisuutta, hän julistaa vanhurskasten lopun siunaukseksi ja kerskailee, että Jumala on hänen isänsä.
17 Katsokaamme, ovatko hänen sanansa totta, ja katsokaamme, mitä hänen lopussa tapahtuu.
18 Sillä jos vanhurskas on Jumalan poika, niin hän auttaa häntä ja vapauttaa hänet vihollistensa käsistä.
19 Tutkikaamme häntä epäuskoisesti ja kidutuksella, jotta tietäisimme hänen sävyisyytensä ja todistaisimme hänen kärsivällisyytensä.
20 Tuomitkakaamme hänet häpeälliseen kuolemaan, sillä hänen puheensa perusteella häntä kunnioitetaan.
21 Sellaisia he kuvittelivat ja eksytettiin; sillä heidän oma jumalattomuutensa on sokaissut heidät.
22 Mitä tulee Jumalan salaisuuksiin, he eivät niitä tunteneet; eivät he toivoneet vanhurskauden palkkaa eivätkä ymmärtäneet nuhteettomien sielujen palkkaa.
23 Sillä Jumala loi ihmisen kuolemattomaksi ja loi hänet oman ikuisuutensa kuvaksi.
24 Mutta perkeleen kateudesta tuli kuolema maailmaan, ja ne, jotka pitävät kiinni hänen kylkestään, löytävät sen.

LUKU 3

1 Mutta vanhurskasten sielut ovat Jumalan kädessä, eikä mikään vaiva koske heitä.
2 Viisaiden silmissä he näyttivät kuolevan, ja heidän lähtöään pidetään kurjuuden vuoksi,
3 Ja heidän poismenonsa meidän luotamme on täydellinen tuho, mutta he ovat rauhassa.

4 Sillä vaikka heitä rangaistaan ihmisten edessä, on heidän toivonsa täynnä kuolemattomuutta.
5 Ja kun heitä vähän kuritetaan, niin he saavat suuren palkan; sillä Jumala koetteli heidät ja havaitsi heidät itselleen kelvollisiksi.
6 Niinkuin kultaa pätsissä hän koetteli ne ja otti ne polttouhriksi.
7 Ja heidän vierailunsa aikana he loistavat ja juoksevat edestakaisin kuin kipinät oljen keskellä.
8 He tuomitsevat kansat ja hallitsevat kansaa, ja heidän Herransa on hallitseva iankaikkisesti.
9 Ne, jotka häneen turvaavat, ymmärtävät totuuden, ja ne, jotka ovat uskollisia rakkaudessa, pysyvät hänen kanssaan; sillä armo ja laupeus on hänen pyhillensä, ja hän pitää huolen valituistansa.
10 Mutta jumalattomat saavat rangaistuksen omien mielipiteidensä mukaan, jotka ovat laiminlyöneet vanhurskaat ja hylänneet Herran.
11 Sillä joka halveksii viisautta ja kasvatusta, hän on kurja, ja heidän toivonsa on turha, heidän työnsä on hedelmätöntä ja heidän työnsä hyödytöntä.
12 Heidän vaimonsa ovat tyhmiä ja heidän lapsensa jumalattomia.
13 Heidän jälkeläisensä on kirottu. Sentähden autuas on saastamaton hedelmätön, joka ei ole tuntenut syntistä sänkyä: hänellä on hedelmää sielujen näkemyksissä.
14 Ja autuas hoviherra, joka ei ole käsillään tehnyt vääryyttä eikä kuvitellut pahaa Jumalaa vastaan; sillä hänelle annetaan uskon erityinen lahja ja perintö Herran temppelissä, joka hänen mielensä mukaan on otollisempi.
15 Sillä loisto on hyvän työn hedelmä, eikä viisauden juuri koskaan katoa.
16 Avionrikkojien lapset eivät saavuta täydellisyyttään, ja väärän sängyn siemen kitketään pois.
17 Sillä vaikka he eläisivät kauan, he eivät kuitenkaan ole mitään huomiotta, ja heidän viimeinen ikänsä jää kunniattomaksi.
18 Tai jos he kuolevat pian, heillä ei ole toivoa eikä lohdutusta koettelemuksen päivänä.
19 Sillä kauhistus on väärän sukupolven loppu.

LUKU 4

1 Parempi on olla ilman lapsia ja olla hyveellisyyttä; sillä sen muisto on kuolematon, koska se on tunnettu Jumalalle ja ihmisille.
2 Kun se on läsnä, miehet ottavat siitä esimerkin; ja kun se on poissa, he himoitsevat sitä: se kantaa kruunua ja voittaa iankaikkisesti voiton saatuaan, saastuttamattomia palkintoja tavoitellen.
3 Mutta jumalattomien lisääntyvä sikiö ei kukoista, ei juurtu syvään paskiaisen lipsahduksista, eikä laske mitään vahvaa perustusta.
4 Sillä vaikka ne kukoistavat oksilla jonkin aikaa; mutta jotka eivät kestä viimeisiä, ne ravistetaan tuulessa, ja tuulen voimalla ne kitketään juurista.
5 Epätäydelliset oksat katkeavat, niiden hedelmät eivät kelpaa, eivät syötäväksi kypsiä, niin, turhaan kelpaavia.
6 Sillä lapset, jotka ovat syntyneet laittomasta vuoteesta, ovat todistajia jumalattomuudesta vanhempiaan vastaan heidän oikeudenkäynnissään.
7 Mutta vaikka vanhurskas kuolema estääkin, hän kuitenkin lepää.
8 Sillä kunniallinen ikä ei ole se, joka kestää ajan, eikä sitä mitata vuosien lukumäärällä.
9 Mutta viisaus on harmaat hiukset ihmisille, ja tahraton elämä on vanhuutta.
10 Hän miellytti Jumalaa ja oli hänelle rakas, niin että hän asui syntisten keskellä.
11 Niin pian hänet vietiin pois, ettei jumalattomuus muuttaisi hänen ymmärrystänsä tai petos pettäisi hänen sieluaan.
12 Sillä pahuuden lumous hämärtää rehelliset; ja halun vaeltaminen horjuttaa yksinkertaista mieltä.
13 Hän, joka tuli lyhyessä ajassa täydelliseksi, täytti pitkän ajan:
14 Sillä hänen sielunsa miellytti Herraa; sentähden hän kiirehti ottamaan hänet pois jumalattomien joukosta.
15 Tämän kansa näki, mutta ei ymmärtänyt, eivätkä ottaneet sitä mieleensä, että hänen armonsa ja laupeutensa on hänen pyhiensä kanssa ja että hän kunnioittaa valittujansa.
16 Näin vanhurskas, joka on kuollut, tuomitsee jumalattomat, jotka elävät; ja nuoriso, joka on pian täydellistä, väärän monien vuosien ja vanhuuden.
17 Sillä he näkevät viisasten lopun, eivätkä ymmärrä, mitä Jumala on hänen neuvossaan määrännyt, ja mihin tarkoitukseen Herra on hänet turvaan asettanut.
18 He näkevät hänet ja halveksivat häntä; mutta Jumala nauraa heitä ivallisesti, ja he ovat tästä lähtien iljettävä raato ja häpeä kuolleiden keskuudessa iankaikkisesti.
19 Sillä hän repäisee heidät ja kaataa heidät alas, niin että he tulevat sanattomaksi; ja hän ravistelee ne perustuksesta; ja he joutuvat autioksi ja ovat murheellisia; ja heidän muistonsa hukkuu.
20 Ja kun he tekevät tilit synneistään, he tulevat pelolla, ja heidän omat pahat tekonsa saavat heidät vakuuttumaan heidän kasvoilleen.

LUKU 5

1 Silloin vanhurskas seisoo suuressa rohkeudessa niiden edessä, jotka ovat häntä vaivanneet, eivätkä ota huomioon hänen vaivannäköänsä.
2 Kun he sen näkevät, he peljästyvät kauheasta pelosta ja hämmästyvät hänen pelastuksensa oudoudesta, niin paljon enemmän kuin he odottivat.
3 Ja ne, jotka tekevät parannuksen ja huokaavat hengen tuskaa, sanovat itsessänsä: "Tämä oli se, jota olemme joskus pilkanneet ja häpeän sananlasku".
4 Me tyhmät luulimme hänen elämänsä hulluudeksi ja hänen loppunsa kunniattomaksi:
5 Kuinka hän on luettu Jumalan lasten joukkoon, ja hänen arpansa on pyhien seassa?
6 Sentähden me olemme eksyneet totuuden tieltä, ja vanhurskauden valo ei ole paistanut meille, eikä vanhurskauden aurinko noussut meidän päällemme.

7 Me olemme väsyneet jumalattomuuden ja tuhon tiellä, ja olemme kulkeneet erämaassa, jossa ei ole tietä, mutta Herran tietä emme tunne.
8 Mitä ylpeys on hyödyttänyt meitä? tai mitä hyvää on rikkaudet kerrassaan meille tuonut?
9 Kaikki tämä on kadonnut kuin varjo ja niinkuin kiirehtivä pylväs;
10 Ja niinkuin laiva, joka kulkee veden aaltojen yli, jonka ohi kulkiessaan ei löydy jälkeäkään, eikä kölin polkua aalloissa;
11 Tai niinkuin lintu on lentänyt ilman halki, sen tieltä ei löydy merkkiä, vaan kevyt ilma, jota sen siipien lyönnit lyövät ja niiden raju melu ja liikkeet erottuvat, kulkevat sen läpi, eikä sieltä sen jälkeen löydy merkkiäkään, minne hän meni;
12 Tai niinkuin nuoli ammutaan merkkiin, se halkaisee ilman, joka kohtaa jälleen, niin ettei ihminen voi tietää, mistä se meni:
13 Samoin mekin, heti syntyessämme, ryhdyimme tavoittelemaan päämääräämme, eikä meillä ollut merkkejä hyveestä; vaan olemme tuhonneet omaa pahuuttamme.
14 Sillä jumalattomien toivo on kuin tomu, jonka tuuli puhaltaa; kuin ohut vaahto, jonka myrsky karkottaa; niinkuin savu, joka hajoaa sinne tänne myrskyn mukana ja katoaa kuin muisto vieraasta, joka viipyy vain päivän.
15 Mutta vanhurskaat elävät ijankaikkisesti; myös heidän palkkansa on Herran käsissä, ja heidän huolenpitonsa on Korkeimmalle.
16 Sentähden he saavat kirkkauden valtakunnan ja kauniin kruunun Herran kädestä; sillä hän peittää heidät oikealla kädellänsä ja varjelee heitä käsivarrellaan.
17 Hän ottaa kiivautensa täydelliseksi haarniskaksi ja tekee olennon aseensa vihollistensa kostamiseksi.
18 Hän pukee yllensä vanhurskauden niinkuin rintahaarniska, ja tosi tuomion kypärän sijaan.
19 Hän ottaa pyhyyden voittamattomaksi kilveksi.
20 Hänen ankaran vihansa hän teroittaa miekkaksi, ja maailma sotii hänen kanssaan viisaita vastaan.
21 Silloin oikealle tähtäävät salamat menevät ulkomaille; ja pilvistä, niinkuin hyvin vedetystä jousesta, ne lentävät merkkiin.
22 Ja rakeita, täynnä vihaa, heitetään niinkuin kivijousesta, ja meren vesi raivoaa heitä vastaan, ja tulvat hukuttavat heidät julmasti.
23 Niin, väkevä tuuli nousee heitä vastaan, ja kuin myrsky puhaltaa heidät pois; näin vääryys tuhoaa koko maan, ja paha teko kukistaa väkevien valtaistuimet.

LUKU 6

1 Kuulkaa siis, te kuninkaat, ja ymmärtäkää; oppikaa, te maan äärien tuomarit.
2 Kuulkaa, te kansaa hallitsevat, ja kerskaa kansojen paljoudesta.
3 Sillä Herra on antanut sinulle voiman ja korkeimman vallan, joka koettelee sinun tekosi ja tutkii sinun neuvosi.
4 Sillä te, jotka olette hänen valtakuntansa palvelijat, ette ole tuominneet oikein, ette pitäneet lakia, ettekä vaeltaneet Jumalan neuvon mukaan.
5 Hirvittävästi ja nopeasti hän tulee sinun päällesi, sillä uhrikukkuloilla oleville tulee ankara tuomio.
6 Sillä armo antaa pian anteeksi pahimman, mutta väkevät väkevät piinaavat.
7 Sillä hän, joka on kaikkien herra, ei pelkää kenenkään persoonaa, eikä hän pelkää kenenkään suuruutta; sillä hän on tehnyt pienet ja suuret ja pitää kaikki yhtäläisenä.
8 Mutta väkeviä kohtaa ankara koetus.
9 Sentähden teille, oi kuninkaat, minä puhun, että te oppisitte viisautta ettekä lankeaisi.
10 Sillä ne, jotka pyhittävät, ne tuomitaan pyhiksi, ja ne, jotka sen oppivat, löytävät mitä vastata.
11 Kiinnitä siis kiintymykseni minun sanoihini; toivokaa niitä, niin te saatte opetuksen.
12 Viisaus on loistokas, eikä katoa koskaan, ja sen huomaavat ne, jotka häntä rakastavat, ja löytävät ne, jotka häntä etsivät.
13 Hän estää niitä, jotka häntä haluavat, ilmoittamasta itsensä ensin heille.
14 Joka etsii häntä varhain, hänellä ei ole suurta vaivannäköä, sillä hän löytää hänet istumasta ovensa edessä.
15 Sentähden se, että hän ajattelee, on viisauden täydellisyyttä; ja joka häntä valvoo, se on pian huoleton.
16 Sillä hän kulkee etsimään kelvollisia, osoittaa heille suosionsa teillä ja kohtaa heidät kaikissa ajatuksissaan.
17 Sillä hänen todellinen alkunsa on kurin halu; ja kurinalaisuudesta huolehtiminen on rakkautta;
18 Ja rakkaus on hänen lakiensa noudattamista; ja sen lakien huomioiminen on vakuutus turmeltumattomuudesta;
19 Ja katoamattomuus tekee meidät lähelle Jumalaa:
20 Sentähden viisauden halu vie valtakuntaan.
21 Jos siis valtaistuimiin ja valtikkaihin miellytätte, te kansan kuninkaat, kunnioittakaa viisautta, hallitaksenne ijankaikkisesti.
22 Mitä tulee viisauteen, mitä hän on ja kuinka hän on syntynyt, sen minä kerron sinulle, enkä salaa sinulta salaisuuksia, vaan etsin häntä hänen syntymänsä alusta lähtien ja tuon hänen tuntemuksensa valkeuteen, ja ei ohita totuutta.
23 En myöskään mene kateudella; sillä sellaisella miehellä ei ole mitään yhteyttä viisauden kanssa.
24 Mutta viisasten paljous on maailman menestys, ja viisas kuningas on kansan tuki.
25 Ota siis vastaan opetus minun sanojeni kautta, niin se tekee sinulle hyvää.

LUKU 7

1 Minäkin olen kuolevainen ihminen, niinkuin kaikki, ja sen jälkeläinen, joka ensimmäisenä luotiin maasta,
2 Ja äitini kohdussa tehtiin lihaksi kymmenen kuukauden aikana, tiivistettynä vereen, ihmisen siemenestä ja unen mukanaan tuomasta nautinnosta.
3 Ja kun minä synnyin, minä vedin ilmaan ja putosin maan päälle, joka on luonnon kaltainen, ja ensimmäinen ääni, jonka minä lausuin, oli itku, niin kuin kaikki muutkin.
4 Minua imetettiin kapaloissa ja huolella.

5 Sillä ei ole kuningasta, jolla olisi jokin muu syntymä.
6 Sillä kaikilla ihmisillä on yksi sisäänpääsy elämään, ja sen kaltaiset lähtevät ulos.
7 Sentähden minä rukoilin, ja minulle annettiin ymmärrystä: minä huusin avuksi Jumalaa, ja viisauden henki tuli minun tyköni.
8 Minä pidin häntä parempana valtioiden ja valtaistuinten edessä, enkä arvostellut mitään rikkauksia verrattuna häneen.
9 En vertannut häneen mitään kallisarvoista kiveä, sillä kaikki kulta on hänessä kuin pieni hiekka, ja hopea lasketaan saveksi hänen edessään.
10 Minä rakastin häntä enemmän kuin terveyttä ja kauneutta, ja valitsin hänet valon sijaan; sillä valo, joka hänestä tulee, ei sammu koskaan.
11 Kaikki hyvä tuli minulle hänen kanssaan, ja hänen käsissään oli lukemattomia rikkauksia.
12 Ja minä iloitsin heistä kaikista, sillä viisaus käy heidän edellään; enkä minä tiennyt, että hän oli heidän äitinsä.
13 Olen oppinut ahkerasti ja puhun hänelle auliisti: en peittele hänen rikkauksiaan.
14 Sillä se on ihmisille aarre, joka ei koskaan katoa, ja ne, jotka käyttävät, tulevat Jumalan ystäviksi, ja heidät kiitetään oppimisen armolahjoista.
15 Jumala on antanut minun puhua niinkuin tahdon ja tulla raskaaksi sen mukaan, mikä minulle on annettu; sillä hän on se, joka johdattaa viisauteen ja ohjaa viisaat.
16 Sillä hänen kädessään olemme sekä me että meidän sanamme; myös kaiken viisauden ja työntaidon.
17 Sillä hän on antanut minulle tietyn tiedon siitä, mikä on, nimittäin tietää, kuinka maailma on tehty, ja alkuaineiden toiminnan.
18 Aikojen alku, loppu ja puoliväli: auringon kääntymisen ja vuodenaikojen vaihtelut:
19 Vuosikierrokset ja tähtien sijainnit:
20 Elävien olentojen luonne ja villieläinten raivo: tuulien väkivalta ja ihmisten ajatukset: kasvien monimuotoisuus ja juurien hyveet:
21 Ja kaikki, mikä on salaista tai ilmeistä, minä tiedän.
22 Sillä viisaus, joka on kaiken tekijä, opetti minua; sillä hänessä on ymmärtävä henki, pyhä, yksi ainoa, moninainen, ovela, elävä, kirkas, tahraton, puhdas, ei pahalle altista, hyvää rakastava. nopea, jota ei voi antaa, valmis tekemään hyvää,
23 Ihmiselle ystävällinen, luja, vakaa, huoleton, hänellä on kaikki valta, hän valvoo kaikkea ja käy läpi kaiken ymmäryksen, puhtaat ja kavalimmat henget.
24 Sillä viisaus on liikuttavampi kuin mikään liike: hän kulkee ja käy läpi kaiken puhtautensa tähden.
25 Sillä se on Jumalan voiman henki ja puhdas voima, joka virtaa Kaikkivaltiaan kirkkaudesta; sentähden ei saastuta voi pudota häneen.
26 Sillä se on iankaikkisen valon kirkkaus, Jumalan voiman tahraton peili ja hänen hyvyyden kuva.
27 Ja koska hän on vain yksi, hän voi tehdä kaikki, ja pysyy itsessänsä, hän tekee kaiken uudeksi, ja kaikkina aikoina astuessaan pyhiin sieluihin hän tekee heistä Jumalan ystäviä ja profeettoja.
28 Sillä ei Jumala rakasta ketään muuta kuin sitä, joka viisaudessa asuu.
29 Sillä se on kauniimpi kuin aurinko ja ennen kaikkea tähtien luokka; valoon verrattuna hän löytyy sen edeltä.
30 Sillä tämän jälkeen tulee yö, mutta pahuus ei voita viisautta.

LUKU 8

1 Viisaus ulottuu ääripäästä toiseen, ja suloisesti hän järjestää kaiken.
2 Minä rakastin häntä ja etsin häntä nuoruudestani asti, halusin tehdä hänestä puolisoni ja rakastin hänen kauneuttansa.
3 Kun hän puhuu Jumalaa, hän korottaa jaloisuuttaan; niin, kaiken Herra itse rakasti häntä.
4 Sillä hän tuntee Jumalan tuntemisen salaisuudet ja rakastaa hänen tekojaan.
5 Jos rikkaus on omaisuus, jota halutaan tässä elämässä; mikä on rikkaampaa kuin viisaus, joka tekee kaiken?
6 Ja jos viisaus toimii; kuka kaikista noista on ovelampi työmies kuin hän?
7 Ja jos mies rakastaa vanhurskautta, hänen työnsä ovat hyveitä; sillä hän opettaa raittiutta ja viisautta, oikeutta ja väkevyyttä; ne ovat sellaisia, ettei ihmisillä voi olla mitään hyödyllisempää elämässään.
8 Jos mies kaipaa paljon kokemusta, hän tietää vanhat asiat ja arvaa oikein, mitä tuleman pitää; hän tuntee puheiden kavaluudet ja osaa selittää synkät lauseet, hän näkee merkit ja ihmeet ja aikojen ja aikojen tapahtumat.
9 Sentähden aioin ottaa hänet luokseni asumaan luokseni, tietäen, että hän olisi hyvän neuvonantaja ja lohdutus huolessa ja surussa.
10 Hänen tähtensä minä olen arvostettu kansan keskuudessa ja kunnia vanhinten joukossa, vaikka olen nuori.
11 Minut havaitaan tuomitsemassa, ja minua ihaillaan suurten miesten silmissä.
12 Kun minä pidän kielestäni, he pitävät minun rauhassani, ja kun minä puhun, he kuuntelevat minua; jos minä paljon puhun, he laskevat kätensä suunsa päälle.
13 Ja hänen avullaan minä saan kuolemattomuuden ja jätän taakseni ikuisen muiston niille, jotka tulevat minun jälkeeni.
14 Minä panen kansan järjestykseen, ja kansat ovat alamaisia minulle.
15 Kauhistuttavat tyrannit pelkäävät, kun he vain kuulevat minusta; Minut löydetään hyvänä kansan joukossa ja urhoollisena sodassa.
16 Kun olen tullut huoneeseeni, minä lepään hänen kanssaan, sillä hänen puheensa ei ole katkeruutta; ja hänen kanssaan elämisessä ei ole surua, vaan iloa ja iloa.
17 Kun nyt mietin näitä asioita itsessäni ja pohdin niitä sydämessäni, kuinka viisauden liittäminen on kuolemattomuutta;
18 Ja on suuri ilo saada hänen ystävyytensä; ja hänen kättensä töissä on ääretön rikkaus; ja hänen kanssaan neuvotteluissa varovaisuutta; ja hänen kanssaan puhuttaessa hyvä raportti; Lähdin etsimään, kuinka saisin hänet luokseni.

19 Sillä minä olin nokkela lapsi, ja minulla oli hyvä henki.
20 Niin, koska olin hyvä, tulin saastumattomaan ruumiiseen.
21 Kuitenkin, kun ymmärsin, etten muuten voisi saada häntä, ellei Jumala olisi antanut hänelle; ja se oli viisautta myös tietää, kenen lahja hän oli; Minä rukoilin Herraa ja rukoilin häntä ja sanoin koko sydämestäni:

LUKU 9

1 Oi isieni Jumala ja laupeuden Herra, joka olet sanallasi tehnyt kaiken,
2 Ja asetit ihmisen viisautesi kautta hallitsemaan luotuja, jotka olet tehnyt,
3 Ja järjestele maailma oikeudenmukaisuuden ja vanhurskauden mukaan ja suorita tuomiot vilpittömällä sydämellä:
4 Anna minulle viisautta, joka istuu valtaistuimesi vieressä; äläkä hylkää minua lastesi joukosta:
5 Sillä minä, sinun palvelijasi ja palvelijattaresi poika, olen heikko ja lyhytikäinen ja liian nuori ymmärtämään tuomiota ja lakeja.
6 Sillä vaikka ihminen ei koskaan olisikaan niin täydellinen ihmislasten joukossa, mutta jos sinun viisautesi ei ole hänen kanssaan, hän ei ole katsottava.
7 Sinä olet valinnut minut kansasi kuninkaaksi ja poikiesi ja tyttärisi tuomariksi.
8 Sinä olet käskenyt minun rakentaa temppelin pyhälle vuorellesi ja alttarin kaupunkiin, jossa sinä asut, muistuttavan pyhää tabernaakkelia, jonka olet alusta asti valmistanut.
9 Ja viisaus oli sinun kanssasi, joka tietää sinun tekosi ja oli läsnä, kun sinä maailman loit, ja tiesi, mikä on otollista sinun silmissäsi ja mikä on oikein sinun käskyissäsi.
10 Oi, lähetä hänet pyhästä taivaastasi ja kirkkautesi valtaistuimelta, että hän läsnä ollessaan tekisi työtä minun kanssani, jotta minä tietäisin, mikä on sinulle mieluista.
11 Sillä hän tietää ja ymmärtää kaikki, ja hän johdattaa minut raittiisti teoissani ja varjelee minua voimassaan.
12 Niin ovat minun tekoni otolliset, ja silloin minä tuomitsen sinun kansasi vanhurskaasti ja olen arvollinen istumaan isäni istuimella.
13 Sillä kuka on se, joka voi tietää Jumalan neuvon? tai kuka voi ajatella, mikä on Herran tahto?
14 Sillä kuolevaisten ihmisten ajatukset ovat surkeita, ja suunnitelmamme ovat vain epävarmoja.
15 Sillä katoava ruumis painaa sielun, ja maallinen maja painaa mielen, joka ajattelee monia asioita.
16 Ja tuskin me arvaamme oikein sitä, mikä on maan päällä, ja vaivalla me löydämme sen, mikä on edessämme; mutta se, mikä on taivaassa, on etsinyt?
17 Ja kuka tietää neuvosi, ellet anna viisautta ja lähetä Pyhää Henkeäsi ylhäältä?
18 Sillä niin maan päällä elävien tiet uudistettiin, ja ihmisille opetettiin sitä, mikä on sinulle mieluista, ja he pelastuivat viisauden kautta.

LUKU 10

1 Hän varjeli ensimmäisen maailman isän, joka luotiin yksin, ja toi hänet ulos lankeemuksestaan,
2 Ja antoi hänelle vallan hallita kaikkea.
3 Mutta kun epävanhurskas meni pois hänen tykönsä vihassaan, niin hänkin menehtyi siihen vihaan, jolla hän murhasi veljensä.
4 Sen tähden, että maa hukkui vedenpaisumukseen, viisaus varjeli sen ja ohjasi vanhurskaiden kulkua vähäarvoisessa puussa.
5 Lisäksi, kun kansat olivat hämmentyneitä pahoissa salaliitoissaan, hän löysi vanhurskaat ja varjeli hänet nuhteettomana Jumalalle ja piti hänet vahvana hänen poikaansa kohtaan osoittamaa lempeää sääliä vastaan.
6 Kun jumalaton hukkui, hän pelasti vanhurskaan miehen, joka pakeni tulta, joka putosi viiteen kaupunkiin.
7 Hänen pahuudesta vielä tänäkin päivänä todistaa savuava maa ja hedelmät kantavat kasvit, jotka eivät koskaan kypsy, ja seisova suolapatsas on epäuskoisen sielun muistomerkki.
8 Sillä, etteivät he pitäneet viisautta, he eivät saaneet vain tätä tuskaa, koska he eivät tienneet sitä, mikä oli hyvää; mutta jättivät heille myös maailmalle muiston heidän hullutuksistaan, jotta he eivät voineet piiloutua siihen, mihin he loukkasivat.
9 Mutta viisaus pelasti tuskasta ne, jotka häntä palvelivat.
10 Kun vanhurskas pakeni veljensä vihaa, hän johdatti hänet oikeille poluille, osoitti hänelle Jumalan valtakunnan ja antoi hänelle tietoa pyhistä asioista, rikasti hänet matkoillaan ja lisäsi hänen työnsä hedelmää.
11 Hänen sorrettujen ahneudessa hän seisoi hänen rinnallaan ja rikasti hänet.
12 Hän puolusti häntä hänen vihollisiltaan ja varjeli häntä niiltä, jotka väijyivät, ja ankarassa taistelussa hän voitti hänelle; jotta hän tietäisi, että hyvyys on kaikkia vahvempi.
13 Kun vanhurskas myytiin, hän ei hylännyt häntä, vaan vapautti hänet synnistä: hän meni hänen kanssaan kaivoon,
14 Eikä jättänyt häntä kahleiksi, kunnes hän toi hänelle valtakunnan valtikka ja voiman niitä vastaan, jotka häntä sortivat. Hän osoitti ne, jotka häntä syyttivät, valhettelijoiksi ja antoi hänelle ikuisen kunnian.
15 Hän vapautti vanhurskaan kansan ja nuhteeton siemenen kansasta, joka sorti heitä.
16 Hän meni Herran palvelijan sieluun ja vastusti peljättäviä kuninkaita ihmeissä ja merkeissä;
17 antoi vanhurskaille palkan heidän työstään, johdatti heitä ihmeellisellä tavalla ja oli heille suojana päivällä ja tähtien valona yöllä;
18 Vei heidät Punaisen meren läpi ja johdatti heidät runsaan veden läpi:
19 Mutta hän hukutti heidän vihollisensa ja heitti heidät syvyyteen.
20 Sentähden vanhurskaat ryöstivät jumalattomat ja ylistivät sinun pyhää nimeäsi, Herra, ja ylistivät yksimielisesti sinun kätesi, joka soti heidän puolestaan.
21 Sillä viisaus avasi mykkäiden suun ja teki niiden kielet, jotka eivät osaa puhua.

LUKU 11

1 Hän onnistui heidän työnsä pyhän profeetan kädessä.
2 He kulkivat erämaan halki, jossa ei ollut asutusta, ja pystyttivät telttoja paikkoihin, joissa ei ollut tietä.
3 He vastustivat vihollisiaan ja kostettiin vihollisilleen.
4 Kun he olivat janoisia, he huusivat sinua, ja heille annettiin vettä piikivistä kalliosta, ja heidän janonsa sammutettiin kovasta kivestä.
5 Sillä millä heidän vihollisiaan rangaistiin, sillä he hyötyivät heidän tarpeissaan.
6 Sillä ikuisen virtaavan virran sijaan, jota saastainen veri vaivaa,
7 Ilmeiseksi nuhteeksi siitä käskystä, jolla lapset tapettiin, annoit heille runsaasti vettä tavalla, jota he eivät toivoneet:
8 Ilmoittaen silloin sillä janolla, kuinka sinä rankaisit heidän vihollisiaan.
9 Sillä kun heitä koeteltiin, vaikkakin armossa rangaistiin, he tiesivät, kuinka jumalattomat tuomittiin vihassa ja kidutettiin, janoisivat toisin kuin vanhurskaat.
10 Sillä näitä sinä nuhtelit ja koetit niinkuin isä, mutta toista, ankaraa kuningasta, sinä tuomitsit ja rankaisit.
11 Olivatpa he poissa tai paikalla, he olivat yhtä kiusallisia.
12 Sillä kaksinkertainen murhe tuli heidän osakseen, ja huokaukset menneiden asioiden muistoksi.
13 Sillä kun he kuulivat omilla rangaistuksillaan toisen hyödyttävän, he tunsivat jonkin verran Herraa.
14 Sillä jota he pilkkasivat, kun hän jo kauan sitten heitettiin ulos pikkulasten ulosheittämisessä, häntä he ihailivat, kun he näkivät, mitä tapahtui.
15 Mutta heidän pahuutensa mielettömien juoniensa tähden, joilla he eksytettyinä he palvoivat järjettömiä käärmeitä ja ilkeitä eläimiä, lähetit heidän kimppuunsa joukon järjettömiä eläimiä kostoksi;
16 Että he tietäisivät, että millä tahansa ihminen syntiä tekee, sillä myös häntä rangaistaan.
17 Sillä sinun Kaikkivaltias kätesi, joka teki aineen maailman muodottomaksi, ei halunnut lähettää heidän keskuuteensa paljoa karhuja tai julmia leijonia,
18 Tai tuntemattomat pedot, täynnä raivoa, äskettäin luotuja, jotka hengittävät ulos joko tulista höyryä tai hajotetun savun likaisia tuoksuja tai ampuvat kauheita kimalteita silmistään:
19 Sentähden ei ainoastaan onnettomuus saattaisi heidät heti karkottaa, vaan myös kauhea näky tuhoaa heidät kokonaan.
20 Niin, ja ilman näitä he olisivat voineet kaatua yhdellä iskulla, koston vainottuna ja hajallaan sinun voimasi henkäyksen kautta; mutta sinä olet säätänyt kaiken mitan, lukumäärän ja painon mukaan.
21 Sillä sinä voit näyttää suuren voimasi kaikkina aikoina, kun tahdot; ja kuka voi kestää sinun käsivartesi voiman?
22 Sillä koko maailma sinun edessäsi on kuin pieni vaa'an jyvä, niinkuin aamukasteen pisara, joka putoaa maan päälle.
23 Mutta sinä armahdit kaikkia; Sillä sinä voit tehdä kaiken ja silmäilet ihmisten syntejä, sillä heidän tulee korjata.
24 Sillä sinä rakastat kaikkea, mitä olet, etkä inhoa mitään, mitä olet tehnyt; sillä sinä et koskaan olisi tehnyt mitään, jos olisit vihannut sitä.
25 Ja kuinka mikään olisi voinut kestää, ellei se olisi ollut sinun tahtosi? vai säilytettiinkö, ellet sinä ole kutsunut?
26 Mutta sinä säästät kaikki, sillä he ovat sinun, Herra, sinä sieluja rakastava.

LUKU 12

1 Sillä sinun katoamaton Henkesi on kaikessa.
2 Sentähden sinä kuritat niitä vähitellen, jotka loukkaavat, ja varoitat heitä muistelemalla, mitä he ovat rikkoneet, että he luopuisivat pahuudestaan, Herra, sinuun.
3 Sillä sinun tahtosi oli tuhota isiemme käsin molemmat pyhän maasi vanhat asukkaat,
4 jota sinä vihasit, koska hän teki kaikkein vastenmielisiä noituuksia ja pahoja uhreja;
5 Ja myös nuo armottomat lasten murhaajat ja ihmisen lihan syöjät ja verenjuhlat,
6 Pappiensa kanssa heidän epäjumalia palvovan joukkonsa ja vanhempiensa kanssa, jotka tappoivat omin käsin avun puutteessa olevia sieluja:
7 Että maa, jota sinä pidät yli kaiken, saisi arvokkaan siirtokunnan Jumalan lapsista.
8 Mutta niitäkin, joita sinä säästät ihmisinä, ja lähetit ampiaisia, joukkosi edelläkävijöitä, hävittämään heidät vähitellen.
9 Ei siksi, että et olisi voinut saattaa jumalattomia vanhurskaiden käsiin taistelussa tai tuhota heitä heti julmilla eläimillä tai yhdellä karkealla sanalla.
10 Mutta täytät tuomiosi heille pikkuhiljaa, sinä annoit heille parannuksen paikan, etkä tietänyt, että he olivat tuhma sukupolvi ja että heidän pahuutensa on kasvanut heissä ja ettei heidän ajattelunsa koskaan muuttuisi.
11 Sillä se oli kirottu siemen alusta asti; etkä kenenkään pelossa antanut heille anteeksi niitä asioita, joissa he ovat syntiä tehneet.
12 Sillä kuka sanoo: mitä sinä olet tehnyt? tai kuka kestää sinun tuomiosi? tai kuka sinua syyttää niiden kansojen tähden, jotka katoavat ja jotka sinä loit? tai kuka tulee seisomaan sinua vastaan, kostamaan väärämielisten ihmisten puolesta?
13 Sillä ei ole muuta Jumalaa kuin sinä, joka pidät kaikista huolen, jolle sinä osoitat, ettei sinun tuomiosi ole väärä.
14 Ei kuningas eikä tyranni voi kohdistaa kasvojaan sinua vastaan kenenkään tähden, jota olet rankaisenut.
15 Sillä kuin sinä siis itse olet vanhurskas, sinä järjestät kaiken vanhurskaasti, koska ei mielestäsi ole sopivaa tuomita sitä, joka ei ole rangaistavansa ansainnut.
16 Sillä sinun voimasi on vanhurskauden alku, ja koska sinä olet kaiken Herra, se saa sinut olemaan armollinen kaikille.

17 Sillä kun ihmiset eivät usko, että sinulla on täysi voima, sinä osoitat voimasi, ja niiden joukossa, jotka sen tietävät, sinä osoitat heidän rohkeutensa.
18 Mutta sinä hallitset voimasi, tuomitset oikeudenmukaisesti ja annat meille suuren suosion; sillä sinä saat käyttää valtaa milloin tahdot.
19 Mutta sellaisilla teoilla sinä olet opettanut kansallesi, että vanhurskas on armollinen, ja olet antanut lapsillesi hyvän toivon, että sinä annat parannuksen synneistä.
20 Sillä jos sinä rankaisisit lastesi vihollisia ja kuolemaan tuomittuja sellaisella harkinnalla, antaen heille aikaa ja paikkaa, jotta he voisivat vapautua pahuudestaan:
21 Kuinka suurella varovaisuudella sinä tuomitsit omat poikasi, joiden isille sinä olet vannonut ja tehnyt hyvien lupausten liitot?
22 Sentähden, vaikka sinä kuritat meitä, sinä ruoskit vihollisiamme tuhat kertaa enemmän, jotta meidän tuomitessamme harkitsisimme huolellisesti sinun hyvyyttäsi, ja kun meidät tuomitaan, etsisimme armoa.
23 Sentähden, vaikka ihmiset ovat eläneet turmeltuneesti ja epävanhurskaasti, sinä olet kiusannut heitä heidän omilla kauhistuksillaan.
24 Sillä he eksyivät hyvin pitkälle eksytyksen teillä ja pitivät heitä jumalina, jotka jopa heidän vihollistensa petojen joukossa olivat halveksittuja ja eksytettyjä, niinkuin ymmärtämättömät lapset.
25 Sentähden sinä lähetit heille, niinkuin lapsille, ilman järkeä, tuomion pilkataksesi heitä.
26 Mutta ne, jotka eivät tahtoisi saada parannusta tuon korjauksen kautta, jolla hän leikki heidän kanssaan, saavat tuntea Jumalan arvoisen tuomion.
27 Sillä katso, mitä he kaunasivat, kun heitä rangaistiin, se on niitä, joita he pitivät jumaliksina; nyt rangaistuksellaan he sen nähdessään tunnustivat hänet tosi Jumalaksi, jonka ennen he kielsivät tuntevansa; ja sen tähden he kohtasivat äärimmäisen kadotuksen.

LUKU 13

1 Totisesti, kaikki ihmiset ovat luonnostaan turhia, jotka eivät tunne Jumalaa, eivätkä voi näkyvistä hyvistä tuntea häntä, joka on.
2 Mutta he pitivät joko tulta tai tuulta tai nopeaa ilmaa tai tähtien ympyrää tai rajua vettä tai taivaan valoja jumalina, jotka hallitsevat maailmaa.
3 Kenen kauneudella, jos he olivat mielissään, pitivät heitä jumaliksi; antakaa heidän tietää, kuinka paljon parempi heidän Herransa on; sillä kauneuden ensimmäinen tekijä on heidät luonut.
4 Mutta jos he hämmästyisivät heidän voimastaan ja hyvyydestään, ymmärtäkööt he niistä, kuinka paljon väkevämpi hän on, joka teki heidät.
5 Sillä luotujen suuruudesta ja kauneudesta suhteellisesti nähdään niiden tekijä.
6 Mutta siitä huolimatta he ovat vähemmän moitittavia, sillä he ehkä eksyvät etsiessään Jumalaa ja tahtoessaan löytää hänet.
7 Koska he tuntevat hänen tekonsa, he tutkivat häntä ahkerasti ja uskovat näkemyksensä; sillä se, mikä näkyy, on kaunista.
8 Mutta he eivät myöskään saa anteeksi.
9 Sillä jos he voisivat tietää niin paljon, että he voisivat tähdätä maailmaan; kuinka he eivät aikaisemmin saaneet tietää siitä Herraa?
10 Mutta kurjaa ovat he, ja kuolleissa on heidän toivonsa, jotka kutsuvat heitä jumaliksi, jotka ovat ihmisten käsien tekoja, kultaa ja hopeaa, näyttämään taidetta ja petojen kaltaisuutta tai kiveä, joka ei kelpaa. muinaisesta kädestä.
11 Mutta puuseppä, joka kaataa puuta, sen jälkeen kun hän on sahannut tarkoitukseen sopivan puun ja riisunut taidokkaasti kaiken kuoren ympäriltä ja tehnyt sen kauniisti ja tehnyt siitä astian, joka soveltuu ihmisen elämään.
12 Ja käytettyään työnsä jätteen ruoan valmistukseen, hän on ravinnut itsensä;
13 Ja kun hän otti roskan hyödyttömän joukosta, koska se on vino puupala ja täynnä solmuja, hän on kaivertanut sen ahkerasti, kun hänellä ei ollut muuta tekemistä, ja muovannut sen ymmärryksensä taidolla, ja muotoili sen miehen kuvaksi;
14 Tai teki sen kuin jonkin ilkeän pedon, peittäen sen vermilionilla ja värjäämällä sen punaiseksi ja peittämällä sen kaikki kohdat;
15 Ja kun hän oli tehnyt sille sopivan huoneen, pani se seinään ja paastoi sen raudalla:
16 Sillä hän varmisti siitä, ettei se kaadu, tietäen, ettei se voinut auttaa itseään; sillä se on kuva ja tarvitsee apua:
17 Silloin hän rukoilee omaisuutensa, vaimonsa ja lastensa puolesta, eikä häpeä puhua sille, jolla ei ole elämää.
18 Terveydeksi hän huutaa heikkoa, sillä elämä rukoilee kuolleita; sillä apua rukoilee nöyrästi sitä, jolla on vähiten keinoja auttaa, ja hyvää matkaa hän pyytää sellaista, joka ei voi nostaa jalkaa eteenpäin.
19 Ja saadakseen ja saadakseen ja saadakseen hänen kätensä hyvää menestystä, pyytää häneltä kykyä tehdä, se ei voi tehdä mitään.

LUKU 14

1 Jälleen, joka valmistautuu purjehtimaan ja aikoo kulkea raivoavien aaltojen läpi, huutaa avuksensa puunpalaa, joka on mädäntynyt kuin alus, joka häntä kuljettaa.
2 Sillä totisesti voitonhalu keksi sen, ja työmies rakensi sen taitojensa avulla.
3 Mutta sinun huolenpidos, Isä, hallitsee sitä, sillä sinä olet tehnyt tien mereen ja turvallisen tien aalloissa;
4 Osoittaen, että sinä voit pelastaa kaikesta vaarasta: niin, vaikka mies menisi merelle ilman taidetta.
5 Et kuitenkaan haluaisi, että viisautesi työt olisivat turhia, ja siksi ihmiset antavat henkensä pienelle puupalalle, ja heikolla astialla aaltoilevan meren kulkeminen pelastuu.
6 Sillä myös muinaisina aikoina, kun ylpeät jättiläiset katosivat, pelastui sinun kätesi hallitsema maailman

toivo heikossa astiassa ja jätti iankaikkiseen sukupolven siemenen.
7 Sillä autuas on puu, josta vanhurskaus tulee.
8 Mutta se, mikä on tehty käsin, on kirottu, samoin kuin se, joka sen teki: hän, koska hän sen teki; ja se, koska koska se oli turmeltuva, sitä kutsuttiin jumalaksi.
9 Sillä jumalaton ja hänen jumalattomuutensa ovat molemmat yhtä vihaisia Jumalalle.
10 Sillä sitä, mikä on tehty, rangaistaan yhdessä sen tekijän kanssa.
11 Sentähden pakanain epäjumalillekin tulee kohtaaminen; sillä Jumalan luodossa he ovat tulleet kauhistukseksi ja kompastuskiviksi ihmisten sieluille ja paulaksi viisasten jaloille.
12 Sillä epäjumalien rakentaminen oli hengellisen haureuden alku, ja niiden keksiminen elämän turmeluksen.
13 Sillä eivät he olleet alusta asti, eivätkä ole ikuisesti.
14 Sillä ihmisten turhan kirkkauden kautta he ovat tulleet maailmaan, ja siksi he pian loppuvat.
15 Sillä ennenaikaisen surun vaivaama isä, kun hän oli tehnyt lapsestaan kuvan, joka otettiin pian pois, kunnioitti häntä nyt jumalana, joka silloin oli kuollut, ja antoi alaisilleen seremonioita ja uhreja.
16 Siten ajan saatossa vahvistettiin jumalatonta tapaa laina, ja veistettyjä kuvia palvottiin kuninkaiden käskyillä.
17 Ketä miehet eivät voineet kunnioittaa edessä, koska he asuivat kaukana, he ottivat kaukaa hänen kasvojensa väärennöksen ja tekivät selvän kuvan kuninkaasta, jota he kunnioittivat, jotta he voisivat tällä välinpitämättömyydellä imartella häntä, oli poissa, ikään kuin hän olisi ollut läsnä.
18 Myös taiteilijan ainutlaatuinen ahkeruus auttoi saamaan tietämättömät enemmän taikauskoa kohtaan.
19 Sillä hän, joka halusi miellyttää jotakuta, jolla on auktoriteetti, pakotti kaiken taitonsa tekemään parhaan muodin.
20 Ja niin väkijoukko, työn armon houkuttelema, piti häntä nyt jumalana, jota vähän ennen oli vain kunnioitettu.
21 Ja tämä oli tilaisuus pettää maailmaa: sillä ihmiset, jotka palvelivat joko onnettomuutta tai tyranniaa, antoivat kiville ja kaloille sanomattoman nimen.
22 Se ei myöskään riittänyt heille, että he eksyivät Jumalan tuntemisessa; mutta vaikka he elivät suuressa tietämättömyyden sodassa, niin suuret vitsaukset kutsuivat heitä rauhaksi.
23 Sillä kun he teurastivat lapsensa uhreilla tai käyttivät salaisia seremonioita tai juhlivat outoja rituaaleja;
24 He eivät pitäneet enää elämää eikä avioliittoa saastuttamattomina, vaan joko tappoivat toisen kavaltavasti tai saivat hänet murheelliseksi aviorikoksesta.
25 Niin että kaikissa ihmisissä hallitsi poikkeuksetta veri, tapot, varkaudet ja huijaukset, turmelus, uskottomuus, melu, valhe,
26 Hyvien ihmisten levottomuus, hyvien käänteiden unohtaminen, sielujen saastuttaminen, tyypin vaihtaminen, epäjärjestys avioliitoissa, aviorikos ja häpeämätön saastaisuus.
27 Sillä epäjumalien palvonta, jota ei mainita, on kaiken pahan alku, syy ja loppu.
28 Sillä joko he ovat hulluina, kun he ovat iloisia, tai profetoivat valheita tai elävät epäoikeudenmukaisesti, tai muuten kevyesti vannovat itsensä.
29 Sillä heidän turvansa on epäjumaliin, joilla ei ole elämää; vaikka he vannovat valheellisesti, he eivät kuitenkaan näytä loukkaantuneilta.
30 Mutta molemmista syistä he saavat oikeudenmukaisen rangaistuksen: sekä siksi, että he eivät pitäneet hyvää Jumalasta, pitäen vaarin epäjumalista, että myös vannoen väärin petoksessa, halveksien pyhyyttä.
31 Sillä ei heidän voimansa ole, jonka kautta he vannovat, vaan syntisten oikea kosto, joka aina rankaisee jumalattomien pahennusta.

LUKU 15

1Mutta sinä, oi Jumala, olet armollinen ja totinen, pitkämielinen ja armossa säätät kaiken,
2 Sillä jos me syntiä teemme, niin me olemme sinun, sillä tiedämme sinun voimasi; mutta emme tee syntiä, koska tiedämme, että meidät on luettu sinun.
3 Sillä sinun tunteminen on täydellinen vanhurskaus, ja sinun voimasi tunteminen on kuolemattomuuden juuri.
4 Sillä ei meitä pettänyt ihmisten ilkikurinen keksintö, eikä monivärinen kuva, maalarin hedelmätön työ;
5 Sen näkeminen houkuttelee tyhmät himoitsemaan sitä, ja niin he haluavat kuolleen kuvan, jolla ei ole henkeä.
6 Sekä ne, jotka tekevät niitä, jotka niitä himoitsevat, että ne, jotka palvovat niitä, rakastavat pahuutta ja ovat sen arvoisia, joihin he voivat luottaa.
7 Sillä savenvalaja, joka karkaisee pehmeää maata, valmistaa kaikki astiat suurella työllä meidän palveluksemme: niin, samasta savesta hän tekee sekä astiat, jotka palvelevat puhtaaseen käyttöön, että samoin myös kaikki, jotka palvelevat päinvastaista: mutta mikä on Kummankin lajin käyttö, savenvalaja itse on tuomari.
8 Ja käyttäessään työtä riistattomasti, hän tekee samasta savesta turhan jumalan, sen, joka vähän ennen itse tehtiin maasta ja hetken kuluttua palaa siihen, kun hänen elämänsä, joka hänelle lainattiin, tulee vaati.
9 Siitä huolimatta, että hänen huolenpitonsa on, ei hänellä ole paljon työtä eikä hänen elämänsä lyhyt, vaan hän pyrkii olemaan kulta- ja hopeaseppien ylempi, ja pyrkii tekemään niinkuin vaskityöläiset, ja pitää kunniakseen väärennösten valmistamista.
10 Hänen sydämensä on tuhkaa, hänen toivonsa on halvempi kuin maa, ja hänen henkensä on savea arvokkaampi.
11 Koska hän ei tuntenut Luojaansa ja sitä, joka inspiroi häneen aktiivisen sielun ja hengitti elävää henkeä.
12 Mutta he pitivät meidän elämäämme ajanvietteenä ja täällä vietettyä aikaa voittomarkkinoina; sillä he sanovat, että meidän on saatava kaikki tiet, vaikka se olisikin pahalla.

13 Sillä tämä maallisen aineen mies, joka tekee hauraita astioita ja veistettyjä kuvia, tietää itsensä loukkaavansa ennen kaikkea muita.
14 Ja kaikki sinun kansasi viholliset, jotka pitävät sitä alamaisena, ovat mitä typerimpiä ja kurjempia kuin lapset.
15 Sillä he pitivät kaikkia pakanain epäjumalia jumaliksi, joilla ei ole silmiä nähdäkseen, nenää hengittää, eikä korvia kuulla eikä käsien sormia käsitellä. ja mitä tulee heidän jalkoihinsa, ne ovat hitaita.
16 Sillä ihminen loi ne, ja joka lainasi oman henkensä, on ne muovannut; mutta ei kukaan voi tehdä jumalaa itsensä kaltaiseksi.
17 Koska hän on kuolevainen, hän tekee kuollutta jumalattomilla käsillä; sillä hän itse on parempi kuin se, mitä hän palvelee; vaikka hän on kerran elänyt, mutta ei koskaan.
18 Niin, he myös kumarsivat niitä eläimiä, jotka ovat vihamielisiä: koska niitä verrataan toisiinsa, jotkut ovat pahempia kuin toiset.
19 Eivätkä ne ole niin kauniita kuin eläimistä toivottavia, vaan he menivät ilman Jumalan ylistystä ja hänen siunaustansa.

LUKU 16

1 Sentähden he saivat senkaltaisen rangaistuksen, ja petojen joukosta kidutettiin.
2 Sen rangaistuksen sijaan, kun kohtelit armollisesti omaa kansaasi, valmistit heille oudon makuista lihaa, viiriäisiäkin herättämään heidän ruokahalunsa:
3 Jotta he, jotka haluavat ruokaa, saisivat heidän keskuuteensa lähetettyjen petojen ruman näkemisen vuoksi paljon sitäkin, mitä heidän täytyy haluta; mutta nämä, jotka kärsivät köyhyydestä lyhyen ajan, saattaisivat saada oudon maun osallisia.
4 Sillä vaadittiin, että heidän tyranniaa harjoittavia kohtaan tuli köyhyys, jota he eivät voineet välttää; mutta heille piti vain näyttää, kuinka heidän vihollisiaan kidutettiin.
5 Sillä kun petojen kauhistuttava julmuus kohtasi nämä ja ne kuolivat vinojen käärmeiden pistoilla, sinun vihasi ei kestänyt ikuisesti.
6 Mutta he olivat hetken ahdistuneita, jotta he saisivat kehotuksen, koska heillä oli pelastuksen merkki, muistelemaan heitä sinun lakisi käskystä.
7 Sillä se, joka kääntyi sen puoleen, ei pelastunut näkemästään, vaan sinä, joka olet kaikkien Vapahtaja.
8 Ja tässä sinä annoit vihollisesi tunnustamaan, että sinä pelastat kaikesta pahasta.
9 Heinäsirkkaiden ja kärpästen puremat tappoivat heille, eikä heidän henkensä parannuskeinoa löytynyt, sillä he olivat sen arvoisia, että he saisivat rangaistuksen.
10 Mutta sinun poikasi eivät voittaneet myrkyllisten lohikäärmeiden hampaita, sillä sinun armosi oli aina ollut heidän kauttansa ja paransi heidät.
11 Sillä heidät on pistetty, jotta he muistaisivat sinun sanasi; ja pelastuivat nopeasti, jotta he eivät joutuisi syvään unohduksiin, vaan he jatkuvasti muistaisivat hyvyyttäsi.
12 Sillä ei yrtti eikä rauhoittava laastari parantanut heitä, vaan sinun sanasi, Herra, parantaa kaikki.
13 Sillä sinulla on elämän ja kuoleman valta, sinä johdat helvetin porteille ja nostat takaisin.
14 Totisesti ihminen tappaa pahuutensa kautta, ja kun henki lähtee, ei se palaa; eikä ylös otettu sielu tule takaisin.
15 Mutta kättäsi ei ole mahdollista paeta.
16 Sillä jumalattomat, jotka kielsivät tuntemasta sinua, joutuivat sinun käsivartesi voimasta ruoskimaan: omituisten sateiden, rakeiden ja sadekuurojen takia heitä vainottiin, etteivät he voineet välttää, ja he tuhoutuivat tulessa.
17 Sillä mitä eniten ihmettelen, tulella oli suurempi voima vedessä, joka sammuttaa kaiken; sillä maailma taistelee vanhurskaiden puolesta.
18 Sillä joskus liekki lieventyi, ettei se polttaisi petoja, jotka oli lähetetty jumalattomia vastaan. mutta he saattoivat nähdä ja havaita, että heitä vainottiin Jumalan tuomiolla.
19 Ja toisinaan se palaa veden keskelläkin tulen voimalla, että se tuhoaisi väärän maan hedelmät.
20 Sen sijaan sinä ruokit omaa kansaasi enkelien ruoalla ja lähetit heille taivaasta leipää, joka oli valmistettu ilman heidän vaivannäköään, joka voi tyydyttää jokaisen mielihyvän ja jokaiseen makuun sopivaa.
21 Sillä sinun ravintosi julisti sinun makeuteensa lapsillesi, ja palveleminen syöjän ruokahalun mukaan lieventyi jokaisen mielen mukaan.
22 Mutta lumi ja jää kestivät tulen, eivätkä sulaneet, jotta he tietäisivät, että rakeissa palava ja sateessa kimalteleva tuli tuhosi vihollisten hedelmät.
23 Mutta tämä taas unohti oman voimansa, että vanhurskas ravittaisiin.
24 Sillä luotu, joka sinua palvelee, joka olet Luoja, lisää voimaansa väärämielisiä vastaan heidän rangaistuksensa vuoksi, ja heikentää voimansa niiden hyväksi, jotka sinuun luottavat.
25 Sentähden jo silloin se muutettiin kaikella tavalla ja oli kuuliainen sinun armollesi, joka ravitsee kaikkea, tarpeessa olevien halun mukaan.
26 Että sinun lapsesi, Herra, joita sinä rakastat, tietäisivät, ettei hedelmän kasvattaminen ravitse ihmistä, vaan että sinun sanasi varjelee ne, jotka sinuun luottavat.
27 Sillä se, mikä ei tuhoutunut tulesta, lämmitettiin pienellä auringonsäteellä, sulai pian pois:
28 Että meidän tulee tietää, että meidän on estettävä aurinko kiittämästä sinua ja rukoilemaan sinua keväällä.
29 Sillä kiittämättömien toivo sulaa kuin talven pakkanen ja valuu pois kuin hyödytön vesi.

LUKU 17

1 Sillä suuret ovat sinun tuomiosi, eivätkä ne voi ilmaista.
2 Sillä kun epävanhurskaat ajattelivat sortaa pyhää kansaa; He olivat suljettuina koteihinsa, pimeyden vankeina ja pitkän yön kahleilla, he makasivat siellä karkotettuina ikuisesta kaitselmuksesta.

3 Sillä kun heidän piti valehdella piilossa salaisissa synneissään, he olivat hajallaan unohduksen pimeän verhon alla, ja he olivat hirvittävän hämmästyneitä ja kummallisia ilmestyksiä vaivasivat heitä.
4 Sillä nurkka, joka piti heitä, ei voinut varjella heitä pelosta, vaan heidän ympärillään kuului ääniä kuin vesien putoamisesta, ja surulliset näyt ilmestyivät heille raskain kasvoin.
5 Mikään tulen voima ei voisi valaista heitä, eivätkä tähtien kirkkaat liekit kestäneet valaisemaan sitä kauheaa yötä.
6 Heille ilmestyi vain tuli, joka syttyi itsestään, hyvin kauhistuttavana; koska he olivat paljon kauhuissaan, luulivat näkemäänsä pahemmaksi kuin näky, jota he eivät nähneet.
7 Mitä tulee taiteen taikuuden harhakuvitelmiin, ne tyrmättiin, ja heidän viisautensa kehuminen tuomittiin häpeällä.
8 Sillä ne, jotka lupasivat karkottaa kauhut ja murheet sairaalta sielulta, olivat itsekin pelosta sairaita, ja he olivat naurun arvoisia.
9 Sillä vaikka mikään kauhistus ei heitä pelännyt; kuitenkin peloissaan ohikulkivien petojen kanssa ja käärmeiden sihisemistä,
10 He kuolivat pelosta ja kielsivät nähneensä ilmaa, jota ei voitu mitenkään välttää.
11 Sillä jumalattomuus, jonka hänen oma todistusnsa tuomitsee, on sangen arka, ja omantunnon painostamana ennustaa aina vaikeita asioita.
12 Sillä pelko ei ole muuta kuin järjen tarjoaman avun kavaltamista.
13 Ja sisäinen odotus, koska se on vähäisempi, pitää tietämättömyyttä enemmän kuin syyn, joka aiheuttaa vaivan.
14 Mutta he nukkuivat saman yön, mikä oli todella sietämätöntä ja joka tuli heidän päällensä väistämättömän helvetin pohjasta,
15 He olivat osaksi hirvittävistä ilmestyksistä kiusattuja, ja osaksi pyörtyivät, ja heidän sydämensä pettyi; sillä äkillinen pelko, jota ei odotettu, valtasi heidät.
16 Niin sitten jokainen, joka siellä kaatui, pidettiin ahtaasti, suljettiin vankilaan ilman rautakangioita,
17 Sillä olipa hän peltomies tai paimen tai työmies kedolla, hän joutui kiinni ja kesti sen välttämättömyyden, jota ei voitu välttää, sillä he olivat kaikki sidottu yhteen pimeyden kahleeseen.
18 Olipa kyseessä viheltävä tuuli tai melodinen lintujen kohina levittävien oksien joukossa tai miellyttävä rajusti juokseva vesi,
19 Tai kauheaa maahan heitettyjen kivien ääniä tai juoksevaa juoksua, jota ei voitu nähdä hyppivien petojen kohdalla, tai useimpien villieläinten karjuvaa ääntä tai ontoista vuorista tuleva kaiku; nämä asiat saivat heidät pyörtymään pelosta.
20 Sillä koko maailma loisti kirkkaalla valolla, eikä ketään ollut estetty tekemästä työtä.
21 Ainoastaan heidän yllensä levisi raskas yö, sen pimeyden kuva, joka sen jälkeen ottaisi heidät vastaan; mutta silti he olivat itselleen synkkäämpiä kuin pimeys.

LUKU 18

1 Mutta sinun pyhilläsi oli sangen suuri valo, jonka he kuulivat, mutta eivät nähneet heidän muotoaan, koska he eivät olleet kärsineet samoin, he pitivät heitä onnellisina.
2 Mutta siitä syystä he eivät nyt vahingoittaneet heitä, joita vastaan heille oli ennenkin tehty vääryyttä, he kiittivät heitä ja pyysivät anteeksi, että he olivat olleet vihollisia.
3 Sen sijaan annoit heille palavan tulipatsaan, oppaaksi tuntemattomalle matkalle ja vaarattoman auringon viihdyttämään heitä kunniallisesti.
4 Sillä he olivat arvoisia jäämään pois valosta ja vangituksi pimeyteen, jotka olivat pitäneet poikasi suljettuina, joiden kautta lain turmeltumaton valo tuli antaa maailmalle.
5 Ja kun he olivat päättäneet tappaa pyhien lapset, yksi lapsi heitettiin ulos ja pelastettiin, nuhtelemaan heitä, sinä otit pois heidän lastensa joukon ja tuhosit heidät kokonaan väkevässä vedessä.
6 Siitä yöstä meidän isämme olivat varmennettuina, jotta he varmasti tietäisivät, mihin valaan he olivat antaneet uskon, ja he olisivat myöhemminkin hyvällä mielellä.
7 Niin sinun kansasi hyväksyi sekä vanhurskaiden pelastuksen että vihollisten tuhon.
8 Sillä millä sinä rankaisit vastustajiamme, sillä sinä ylistit meitä, jotka sinä kutsuit.
9 Sillä hyvien miesten vanhurskaat lapset uhrasivat salaa ja tekivät yksimielisesti pyhän lain, että pyhät olisivat kuin osallisina samasta hyvästä ja pahasta, ja isät laulavat nyt ylistyslauluja.
10 Mutta toisella puolella kuului pahaa vihollisten huutoa ja valitettavaa melua kuului itkuisten lasten takia.
11 Isäntä ja palvelija rankaistiin samalla tavalla; ja niinkuin kuningas, niin kärsi tavallinen ihminen.
12 Niinpä heillä kaikilla oli lukemattomia kuolleita yhdenlaisella kuolemalla; eläviäkään ei riittänyt hautaamaan heitä, sillä yhdessä hetkessä heidän jaloin jälkeläisensä tuhoutui.
13 Sillä he eivät uskoneet mitään loitsujen tähden; esikoisen tuhottua he tunnustivat tämän kansan Jumalan pojiksi.
14 Sillä kun kaikki oli hiljaa ja se yö oli keskellä nopeaa kulkuaan,
15 Kaikkivaltias sanasi hyppäsi alas taivaasta kuninkaalliselta valtaistuimeltasi, niinkuin kiivas sotamies keskelle tuhon maata,
16 Ja toi teeskentelemättömän käskysi niinkuin terävän miekan, ja seisominen täytti kaiken kuolemalla; ja se kosketti taivasta, mutta se seisoi maan päällä.
17 Yhtäkkiä näyt kauheista unista vaivasivat heitä, ja kauhu valtasi heidät odottamatta.
18 Ja yksi heitettiin tänne ja toinen sinne, puolikuolleena, osoitti kuolemansa syyn.
19 Sillä unet, jotka huolestuttivat heitä, ennustivat tämän, etteivät he hukkuisi eivätkä tietäisi, miksi he vaivasivat.
20 Ja kuoleman maistelu kosketti myös vanhurskaita, ja erämaassa tapahtui väkijoukko tuho, mutta viha ei kestänyt kauaa.

21 Sillä silloin nuhteeton mies kiiruhti ja nousi puolustamaan heitä; ja toi oman tehtävänsä kilven, nimittäin rukouksen ja suitsutuksen sovituksen, asettui vihaa vastaan ja päätti siten onnettomuuden ja julisti olevansa sinun palvelijasi.
22 Niin hän voitti hävittäjän, ei ruumiin voimalla eikä aseiden voimalla, vaan sanalla kukisti rangaistuksen, väittäen isien kanssa solmitut valat ja liitot.
23 Sillä kun kuolleet nyt kaatui kasoittain toistensa päälle, seisoen niiden välissä, hän keskeytti vihan ja erotti tien eläville.
24 Sillä pitkässä vaatteessa oli koko maailma, ja neljässä kivirivissä oli isien kirkkaus kaiverrettu, ja sinun Majesteettisi hänen päänsä kaaressa.
25 Näille hävittäjä antoi sijan ja pelkäsi heitä; sillä riitti, että he vain maistivat vihaa.

LUKU 19

1 Mitä tulee jumalattomiin, viha tuli armottomasti heidän päällensä loppuun asti; sillä hän tiesi etukäteen, mitä he tekisivät;
2 Kuinka he katuivat ja ajoivat heitä takaa, kun he olivat antaneet heille luvan lähteä ja lähettäneet heidät kiireesti pois.
3 Sillä kun he vielä surivat ja valittivat kuolleiden hautoja, he lisäsivät toisen mielettömän juonen ja ajoivat heitä takaa pakolaisina, joita he olivat pyytäneet poistumaan.
4 Sillä kohtalo, johon he olivat ansainneet, veti heidät tähän päämäärään ja sai heidät unohtamaan sen, mikä oli jo tapahtunut, jotta he voisivat täyttää rangaistuksensa, joka puuttui heidän kidutuksiinsa:
5 Ja että sinun kansasi kulkisi ihmeellisen tien, mutta saisi oudon kuoleman.
6 Sillä koko luotu omassa lajissaan muotoiltiin uudelleen uudesti, palvellen heille annettuja erityisiä käskyjä, jotta lapsesi pidettäisiin vahingoittumatta:
7 Niin kuin pilvi leirin varjossa; ja siellä missä vesi seisoi, ilmestyi kuiva maa; ja Punaisesta merestä esteetön tie; ja väkivaltaisesta virrasta vihreä kenttä:
8 Minne kaikki kansa kulki, joka oli suojattu sinun kädelläsi ja näki sinun ihmeelliset, kummalliset ihmeesi.
9 Sillä he kulkivat kuin hevoset ja hyppivät kuin karitsat, ylistäen sinua, Herra, joka pelastit heidät.
10 Sillä he ymmärsivät vielä, mitä tehtiin heidän vieraassa maassa oleskellessaan, kuinka maa synnytti kärpäsiä karjan sijasta ja kuinka joki nosti joukon sammakoita kalojen sijaan.
11 Mutta jälkeenpäin he näkivät uuden sukupolven lintuja, kun he ruokahalunsa saamina pyysivät herkkää lihaa.
12 Sillä viiriäiset nousivat heidän luokseen merestä heidän tyytyväisyytensä vuoksi.
13 Ja rangaistukset tulivat syntisille ilman aikaisempia merkkejä ukkosen voimalla, sillä he kärsivät oikeudenmukaisesti oman pahuutensa mukaan, sikäli kuin he käyttivät ankarampaa ja vihamielisempää käytöstä vieraita kohtaan.
14 Sillä sodomilaiset eivät ottaneet vastaan niitä, joita he eivät tullessaan tunteneet, vaan he toivat orjuuteen ystäviä, jotka olivat heidän ansainneet.
15 Eikä vain niin, vaan kenties heitä kunnioitetaan, koska he käyttivät vieraita ystävällisesti:
16 Mutta nämä vaivasivat hyvin ankarasti niitä, jotka he olivat ottaneet vastaan aterioilla ja joille tehtiin samat lait heidän kanssaan.
17 Sentähden heitä lyötiin jopa sokeudella, niinkuin vanhurskaan ovilla; kun kauhistuttavan suuren pimeyden ympäröimänä jokainen etsi kulkua oviin oviin.
18 Sillä elementit muuttuivat itsessään eräänlaisella harmonialla, kuten psalterin sävelissä muuttavat sävelmän nimeä, ja silti ne ovat aina ääniä; jotka voidaan hyvin havaita näkemällä tehdyt asiat.
19 Sillä maalliset asiat muuttuivat vedeksi, ja ne, jotka ennen uivat vedessä, menivät nyt maan päälle.
20 Tulella oli voima vedessä, ja hän unhotti oman hyvyytensä, ja vesi unohti oman sammuttavuuden.
21 Toisella puolella liekit eivät tuhlanneet turmeltuvien elävien olentojen lihaa, vaikka he vaelsivat siinä; eivät myöskään sulattaneet sitä jäistä taivaallista lihaa, joka oli luonnostaan sulavaa.
22 Sillä kaikessa, oi Herra, sinä suurestit kansaasi ja ylistit sitä, etkä vähättele sitä, vaan autit heitä joka paikassa ja ajassa.

ECCLESIASTICUS

Jeesuksen, Sirakin pojan, viisaus

LUKU 1

1 Jeesuksen, Sirakin pojan, viisauden esipuhe. Laki ja profeetat ja muut, jotka ovat seuranneet heidän askeleitaan, ovat antaneet meille monia ja suuria asioita, joista Israelia tulee kiittää oppimisesta ja viisaudesta; ja josta ei vain lukijoiden tarvitse tulla itse taitavia, vaan myös ne, jotka haluavat oppia, voivat hyötyä niille, jotka eivät ole, sekä puhumalla että kirjoittamalla: isoisäni Jeesus, kun hän oli antautunut paljon lain lukemiseen , ja profeetat ja muut isiemme kirjat, ja jotka olivat saaneet niissä hyvän harkintakyvyn, vetosi myös itseensä kirjoittamaan jotakin oppimiseen ja viisauteen liittyvää; tarkoituksenaan, että ne, jotka haluavat oppia ja ovat riippuvaisia näistä asioista, hyötyisivät paljon enemmän lain mukaan elämisestä. Sen vuoksi pyydän teitä lukemaan sen suosiolla ja tarkkaavaisesti ja antamaan meille anteeksi, koska meillä saattaa näyttää puuttuvan joitakin sanoja, joita olemme vaivanneet tulkitaksemme. Sillä samoilla asioilla, jotka on lausuttu hepreaksi ja käännetty toiselle kielelle, ei ole sama voima niissä: eikä vain näillä asioilla, vaan itse lailla ja profeetoilla ja muilla kirjoilla ei ole vähäistä eroa, kun niitä puhutaan heidän omalla kielellään. Sillä kahdeksantena ja kolmantenakymmenentenä vuonna Egyptiin tullessani, kun Euergetes oli kuningas, ja siellä jonkin aikaa jatkuessani, löysin kirjan, jolla oli vähän oppimista; sen tähden ajattelin, että minun oli kaikkein tarpeellisimmaksi antaa jonkin verran ahkeruutta ja vaivaa sen tulkitsemiseksi; käyttää suurta valppautta ja taitoa siinä tilassa saattaakseen kirjan loppuun ja esittääkseen sen myös heille, jotka vieraassa maassa ovat valmiita oppimaan ja ovat valmiita elämään lain mukaan. Kaikki viisaus tulee Herralta ja on hänen kanssaan ikuisesti.
2 Kuka voi laskea meren hiekkaa ja sadepisaroita ja ikuisuuden päivät?
3 Kuka voi selvittää taivaan korkeuden ja maan leveyden ja syvyyden ja viisauden?
4 Viisaus on luotu ennen kaikkea, ja viisauden ymmärrys iankaikkisesta.
5 Korkeimman Jumalan sana on viisauden lähde; ja hänen tiensä ovat ikuiset käskyt.
6 Kenelle viisauden juuri on ilmoitettu? tai kuka on tuntenut hänen viisaat neuvonsa?
7 Kenelle viisauden tieto on tullut ilmi? ja kuka on ymmärtänyt hänen suuren kokemuksensa?
8 Yksi viisas ja suuresti peljättävä on, Herra, joka istuu valtaistuimellaan.
9 Hän loi hänet ja näki hänet, laski hänet ja vuodatti sen kaikkiin töihinsä.
10 Hän on kaiken lihan kanssa hänen lahjansa mukaan, ja hän on antanut sen niille, jotka häntä rakastavat.
11 Herran pelko on kunnia ja kirkkaus ja ilo ja riemun kruunu.
12 Herran pelko tekee iloiseksi sydämeksi ja antaa ilon ja ilon ja pitkän iän.
13 Joka Herraa pelkää, hänen käy hyvin viimein, ja hän saa armon kuolemansa päivänä.
14 Herran pelko on viisauden alku, ja se luotiin uskollisten kanssa kohdussa.
15 Hän on rakentanut iankaikkisen perustuksen ihmisten kanssa, ja hän pysyy heidän siemenensä kanssa.
16 Herran pelko on viisauden täyteys, ja se täyttää ihmiset hedelmillään.
17 Hän täyttää kaiken heidän huoneensa suotuisalla, ja puutarhot satollaan.
18 Herran pelko on viisauden kruunu, joka saa rauhan ja täydellisen terveyden kukoistamaan; molemmat ovat Jumalan lahjoja, ja se lisää heidän ilonsa, jotka häntä rakastavat.
19 Viisaus sataa alas taitoa ja ymmärrystä, joka seisoo, ja korottaa ne kunniaan, jotka pitävät häntä kiinni.
20 Viisauden juuri on Herran pelko, ja sen oksat ovat pitkäikäiset.
21 Herran pelko karkottaa synnit, ja missä se on, siellä se kääntää pois vihan.
22 Vihastunut mies ei voi tulla vanhurskaaksi; sillä hänen vihansa vaikutus on hänen tuhonsa.
23 Kärsivällinen mies repii hetken, ja sen jälkeen ilo kohoaa hänelle.
24 Hän kätkee sanansa joksikin aikaa, ja monien huulet julistavat hänen viisauttansa.
25 Tiedon vertaukset ovat viisauden aarteissa, mutta jumalisuus on syntiselle kauhistus.
26 Jos tahdot viisautta, pidä käskyt, niin Herra antaa sen sinulle.
27 Sillä Herran pelko on viisaus ja kuritus, ja usko ja sävyisyys ovat hänen ilonsa.
28 Älä luota Herran pelkoon, kun olet köyhä, äläkä tule hänen tykönsä kaksinkertaisella sydämellä.
29 Älä ole ulkokullattu ihmisten edessä, vaan ota tarkkaan, mitä puhut.
30 Älä korota itseäsi, ettet lankeaisi ja tuo häpeää sielullesi, ja niin Jumala paljastaisi salaisuutesi ja heittäisi sinut alas seurakunnan keskelle, koska et totuudessa tullut Herran pelkoon, vaan sydämesi on täynnä petosta.

LUKU 2

1 Poikani, jos tulet palvelemaan Herraa, valmista sielusi kiusaukseen.
2 Järjestä sydämesi ja kestä jatkuvasti, äläkä kiirehdi hädän hetkellä.
3 Kiinnity häneen äläkä lähde pois, jotta sinä lisääntyisit viimeisessä lopussa.
4 Ota ilolla kaikki, mikä sinulle tuodaan, ja ole kärsivällinen, kun sinut muutetaan alhaiseksi.
5 Sillä kultaa koetellaan tulessa ja otolliset ihmiset vastoinkäymisten pätsissä.
6 Usko häneen, niin hän auttaa sinua; Järjestä tiesi ja luota häneen.
7 Te, jotka pelkäätte Herraa, odottakaa hänen armoaan; älkääkä menkö sivuun, ettet kaadu.
8 Te, jotka pelkäätte Herraa, uskokaa häntä; ja sinun palkkasi ei katoa.
9 Te, jotka pelkäätte Herraa, toivokaa hyvää ja iankaikkista iloa ja laupeutta.

10 Katsokaa vanhoja sukupolvia ja katsokaa; luottiko kukaan koskaan Herraan ja oli hämmentynyt? vai pysyikö joku hänen pelkossaan ja hylättiin? tai ketä hän koskaan halveksi, joka häntä kutsui?
11 Sillä Herra on täynnä sääliä ja laupeutta, pitkämielinen ja sangen säälittävä, ja hän antaa synnit anteeksi ja pelastaa ahdistuksen aikana.
12 Voi pelottavia sydämiä ja nääntyneitä käsiä ja syntistä, joka kulkee kahtia!
13 Voi sitä, joka on heikkosydäminen! sillä hän ei usko; siksi häntä ei puolusteta.
14 Voi teitä, jotka olette menettäneet kärsivällisyyden! ja mitä te teette, kun Herra tulee teidän luoksenne?
15 Ne, jotka pelkäävät Herraa, eivät tottele hänen sanaansa; ja ne, jotka häntä rakastavat, pitävät hänen tiensä.
16 Ne, jotka pelkäävät Herraa, etsivät sitä, mikä on hyvää, mikä on hänelle otollista; ja ne, jotka häntä rakastavat, täyttyvät laillа.
17 Ne, jotka pelkäävät Herraa, valmistavat sydämensä ja nöyrtyvät hänen edessään,
18 Sanoen: "Me lankeamme Herran käsiin emmekä ihmisten käsiin; sillä niinkuin on hänen majesteettinsa, niin on hänen armonsa".

LUKU 3

1 Kuulkaa minua, teidän isänne, te lapset, ja tehkää sen jälkeen, jotta olisitte turvassa.
2 Sillä Herra on antanut isälle kunnian lapsia kohtaan ja vahvistanut äidin vallan pojille.
3 Joka kunnioittaa isäänsä, toimittaa syntinsä sovituksen.
4 Ja joka kunnioittaa äitiään, on niinkuin aarteen kokoaja.
5 Joka kunnioittaa isäänsä, saa ilon omista lapsistaan; ja kun hän rukoilee, häntä kuullaan.
6 Joka kunnioittaa isäänsä, hänellä on pitkä ikä; ja se, joka on tottelevainen Herralle, on lohdutukseksi äidilleen.
7 Joka pelkää Herraa, kunnioittaa isäänsä ja palvelee vanhempiaan, niinkuin isäntiään.
8 Kunnioita isääsi ja äitiäsi sekä sanoilla että teoilla, että heistä tulisi sinulle siunaus.
9 Sillä isän siunaus vahvistaa lasten talot; mutta äidin kirous juurruttaa perustukset.
10 Älä kerskaa isäsi häpeästä; sillä isäsi häpeä ei ole sinulle kunnia.
11 Sillä miehen kunnia tulee hänen isänsä kunniasta; ja äiti häpeässä on häpeä lapsille.
12 Poikani, auta isääsi hänen iässään, äläkä murehdi häntä niin kauan kuin hän elää.
13 Ja jos hänen ymmärryksensä pettää, ole kärsivällinen häntä kohtaan; äläkä halveksi häntä, kun olet täydessä voimissasi.
14 Sillä sinun isäsi helpotusta ei unohdeta, ja syntien sijaan lisätään sinun rakentamiseksi.
15 Sinun ahdistuksesi päivänä se muistetaan; sinunkin syntisi sulavat pois, niinkuin jää lämpimällä säällä.
16 Joka hylkää isänsä, on kuin pilkkaaja; ja joka vihaa äitinsä, se on kirottu: Jumalasta.
17 Poikani, jatka työtäsi sävyisyydessä; niin sinä olet sen rakastama, joka on hyväksytty.
18 Mitä suurempi olet, sitä nöyrempi olet, ja sinä löydät armon Herran edessä.
19 Monet ovat korkealla ja kuuluisia, mutta salaisuudet ovat paljastuneet nöyrille.
20 Sillä Herran voima on suuri, ja hän on alhaisten kunnia.
21 Älä etsi sitä, mikä on sinulle liian vaikeaa, älä etsi sitä, mikä on voimasi yläpuolella.
22 Mutta mitä sinulle käsketään, ajattele sitä kunnioituksella, sillä sinun ei tarvitse nähdä silmilläsi sitä, mikä on salassa.
23 Älä ole utelias turhista asioista, sillä sinulle näytetään enemmän kuin ihmiset ymmärtävät.
24 Sillä monia eksyttää heidän oma turha mielipidensä; ja paha epäluulo on kukistanut heidän tuomionsa.
25 Ilman silmiä sinä kaipaat valoa; älä siis tunnusta sitä tietoa, jota sinulla ei ole.
26 Itsepäinen sydän kestää pahaa viimein; ja se, joka rakastaa vaaraa, hukkuu siihen.
27 Itsepäinen sydän on murheiden kuormittava; ja jumalaton kasaa synnin synnin päälle.
28 Ylpeiden rangaistukseen ei ole parannuskeinoa; sillä jumalattomuuden kasvi on juurtunut häneen.
29 Tarkkaan sydän ymmärtää vertauksen; ja tarkkaavainen korva on viisaan miehen toive.
30 Vesi sammuttaa liekehtivän tulen; ja almu toimittaa syntien sovituksen.
31 Ja se, joka maksaa hyvät käännökset, on tietoinen siitä, mitä voi tapahtua tämän jälkeen; ja kun hän kaatuu, hän löytää majapaikan.

LUKU 4

1 Poikani, älä hukkaa köyhiltä hänen elantoaan, äläkä anna köyhän silmiä odottaa kauan.
2 Älä tee nälkäistä sielua murheelliseksi; älkääkä ärsyttäkö miestä hänen ahdistuksessaan.
3 Älä lisää vaivaa ahdistuneeseen sydämeen; äläkä viivyttele antamasta apua tarvitsevalle.
4 Älä hylkää vaivautuneen anomusta; älä käännä kasvojasi pois köyhästä miehestä.
5 Älä käännä silmääsi pois köyhästä äläkä anna hänelle tilaisuutta kirota sinua.
6 Sillä jos hän kiroaa sinua sielunsa katkeruudessa, niin hänen rukouksensa kuullaan hänen luojansa.
7 Hanki itsellesi seurakunnan rakkaus ja kumarta pääsi suuren miehen edessä.
8 Älä anna sinun murehtia, että painat korvasi köyhän edessä ja annat hänelle ystävällistä ja sävyisää vastausta.
9 Vapauta vääryyttä kärsivä sortajan käsistä; äläkä ole väsynyt, kun istut tuomiossa.
10 Ole orvoille niinkuin isä, ja aviomies heidän äidilleen; niin olet kuin Korkeimman poika, ja hän rakastaa sinua enemmän kuin sinun äitis.
11 Viisaus korottaa lapsensa ja tarttuu niihin, jotka häntä etsivät.
12 Joka rakastaa häntä, se rakastaa elämää; ja ne, jotka etsivät häntä varhain, täyttyvät ilolla.

13 Joka pitää kiinni, hän perii kunnian; ja minne hän tulee, Herra siunaa.
14 Ne, jotka häntä palvelevat, palvelevat Pyhää, ja niitä, jotka häntä rakastavat, Herra rakastaa.
15 Joka häntä kuuntelee, tuomitsee kansat, ja joka häntä kuuntelee, hän asuu turvassa.
16 Jos joku antaa itsensä hänelle, hän perii hänet; ja hänen sukupolvensa pitää sen omistuksessaan.
17 Sillä ensin hän kulkee hänen kanssaan mutkaisia teitä ja saa hänet pelon ja kauhun ylle ja vaivaa häntä kurituksellaan, kunnes hän voi luottaa hänen sielunsa ja koettelee häntä lakiensa mukaan.
18 Silloin hän palaa oikeaa tietä hänen tykönsä ja lohduttaa häntä ja näyttää hänelle salaisuutensa.
19 Mutta jos hän menee pieleen, hän hylkää hänet ja antaa hänet omaan turmioonsa.
20 Tarkkaile tilaisuutta ja varo pahaa; äläkä häpeä, kun se koskee sieluasi.
21 Sillä on häpeä, joka tuo synnin; ja on häpeä, joka on kunnia ja armo.
22 Älä ota ketään sielusi vastaan, äläkä anna kenenkään kunnioituksen saada sinua lankeamaan.
23 Ja älä pidättäydy puhumasta, kun on tilaisuus tehdä hyvää, äläkä kätke viisauttasi sen kauneuteen.
24 Sillä puheesta viisaus tunnetaan, ja oppi kielen sanasta.
25 Älä suinkaan puhu totuutta vastaan; vaan häpeä tietämättömyytesi virhettä.
26 Älä häpeä tunnustaa syntejäsi; äläkä pakota joen kulkua.
27 Älä tee itsestäsi tyhmän miehen alamaista; älkääkä hyväksykö mahtavan henkilöä.
28 Taistele totuuden puolesta kuolemaan asti, niin Herra taistelee sinun puolestasi.
29 Älä ole kiireinen kielelläsi, äläkä teoissasi ole laiska ja laiska.
30 Älä ole niinkuin leijona huoneessasi äläkä kiihkeä palvelijasi keskuudessa.
31 Älä ojenna kätesi vastaanottamaan, äläkä sulje, kun maksat.

LUKU 5

1 Älä kiinnitä sydäntäsi tavaraasi; ja sano älä, minulla on tarpeeksi elämääni.
2 Älä seuraa omaa mieltäsi ja voimaasi vaeltaaksesi sydämesi teitä.
3 Älkääkä sanoko: kuka minua vaivaa minun tekojeni tähden? sillä Herra kostaa sinun ylpeytesi.
4 Älä sano: minä olen syntiä tehnyt, ja mitä pahaa minulle on tapahtunut? sillä Herra on pitkämielinen, ei hän suinkaan päästä sinua menemään.
5 Mitä tulee sovitukseen, älkää peljätkö lisätä syntiä syntiin:
6 Älkääkä sanoko, että hänen armonsa on suuri; Hän saa tyytymättömyyteen minun syntieni paljouden tähden, sillä hänestä tulee armo ja viha, ja hänen suuttumuksensa lepää syntisten päällä.
7 Älä viivyttele kääntymästä Herran tykö, äläkä viivytä päivästä toiseen, sillä yhtäkkiä tulee Herran viha, ja sinä turvassasi tuhoudut ja kadotat koston päivänä.
8 Älä kiinnitä sydäntäsi vääryyteen hankittuihin tavaroihin, sillä ne eivät hyödytä sinua onnettomuuden päivänä.
9 Älä tuule kaikilla tuulilla äläkä mene jokaiselle tielle, sillä niin tekee syntinen, jolla on kaksinkertainen kieli.
10 Ole luja ymmärryksessäsi; ja olkoon sanasi sama.
11 Ole nopea kuulemaan; ja olkoon elämäsi vilpitön; ja vastaa kärsivällisesti.
12 Jos sinulla on ymmärrystä, vastaa lähimmäisellesi; jos ei, laske kätesi suullesi.
13 Kunnia ja häpeä on puheessa, ja ihmisen kieli on hänen lankeemuksensa.
14 Älä anna kutsua kuiskaajaksi, äläkä väijy kielelläsi, sillä varas on häpeällinen, ja kaksinkertaisella kielellä on paha tuomio.
15 Älä ole tietämätön mistään suuressa tai pienessä asiassa.

LUKU 6

1 Ystävän sijasta älä ole vihollinen; sillä niin sinä perit pahan nimen, häpeän ja häpeän, samoin syntinen, jolla on kaksinkertainen kieli.
2 Älä ylistä itseäsi oman sydämesi neuvon mukaan; ettei sinun sielusi repeytyisi kuin yksinään eksyvä härkä.
3 Syö lehtisi ja menetät hedelmäsi ja jätä itsesi kuivaksi puuksi.
4 Jumalaton sielu tuhoaa sen, jolla se on, ja saa hänet nauramaan vihollistensa pilkaksi.
5 Suloinen kieli lisää ystäviä, ja rehellinen kieli lisää ystävällisiä tervehdyksiä.
6 Olkaa rauhassa monen kanssa, mutta teillä on vain yksi tuhannen neuvonantaja.
7 Jos haluat saada ystävän, koettele hänet ensin äläkä kiirehdi tunnustamaan häntä.
8 Sillä joku on ystävä omaan tilanteeseensa, eikä kestä sinun ahdistuksen päivänä.
9 Ja siellä on ystävä, joka kääntyy vihamielisyyteen, ja riita huomaa sinun häväistyksesi.
10 Jälleen joku ystävä on kumppanina pöydässä, eikä hän pysy ahdingossasi.
11 Mutta menestyessäsi hän on niinkuin sinä itse, ja on rohkea palvelijoillesi.
12 Jos sinut alennetaan, hän on sinua vastaan ja piiloutuu sinun kasvoiltasi.
13 Erota itsesi vihollistesi joukosta ja katso ystäviäsi.
14 Uskollinen ystävä on vahva puolustus, ja joka sellaisen on löytänyt, on löytänyt aarteen.
15 Mikään ei estä uskollista ystävää, ja hänen loistonsa on korvaamaton.
16 Uskollinen ystävä on elämän lääke; ja ne, jotka pelkäävät Herraa, löytävät hänet.
17 Joka Herraa pelkää, se pitää ystävyytensä oikein; sillä sellainen kuin hän on, on myös hänen lähimmäisensä.
18 Poikani, hanki opetus nuoruudestasi, niin löydät viisautta vanhuuteen asti.

19 Tulkaa hänen tykönsä niinkuin kyntäjä ja kylvä, ja odota hänen hyviä hedelmiään; sillä älä paljon vaivaa hänen eteensä, vaan syö sen hedelmistä pian.
20 Hän on hyvin epämiellyttävä oppimattomalle: se, joka on ymmärtämätön, ei jää hänen luokseen.
21 Hän makaa hänen päällänsä kuin väkevä koettelemuksen kivi; ja hän heittää hänet pois hänestä, ennen kuin se kestää kauan.
22 Sillä viisaus on hänen nimensä mukainen, eikä se ole ilmeinen monille.
23 Kuuntele, poikani, ota vastaan neuvoni, äläkä hylkää neuvoani,
24 Ja pistä jalkasi hänen kahleisiinsa ja kaulasi hänen kahleisiinsa.
25 Kumarta olkapääsi ja kanna häntä, äläkä murehdi hänen kahleistaan.
26 Tule hänen tykönsä kaikesta sydämestäsi ja noudata hänen teitä kaikessa voimassasi.
27 Etsi ja etsi, niin hän tulee sinulle tunnetuksi; ja kun olet saanut hänet kiinni, älä anna hänen mennä.
28 Sillä viimein sinä löydät hänen levon, ja se kääntyy sinun iloksesi.
29 Silloin hänen kahleensa ovat vahva suoja sinulle ja hänen kahleensa kunnian viitta.
30 Sillä hänellä on kultainen koriste, ja hänen nauhansa ovat purppurapitsiä.
31 Sinun tulee pukea hänet yllesi kunnian viittaksi ja puettaa hänet ilon kruunuksi.
32 Poikani, jos tahdot, niin sinua opetetaan, ja jos teet mielesi, niin olet ymmärtäväinen.
33 Jos rakastat kuulla, saat ymmärrystä, ja jos painat korvasi, olet viisas,
34 Seiso vanhinten joukossa; ja pidä kiinni viisaasta.
35 Olkaa halukkaita kuulemaan kaikki jumalalliset puheet; äläkä anna ymmärryksen vertausten välttyä sinulta.
36 Ja jos näet ymmärtäväisen miehen, mene hänen luokseen ja anna jalkasi kantaa hänen ovensa portaita.
37 Olkoon mielesi Herran säädösten päällä ja mieti jatkuvasti hänen käskyjään: hän vahvistaa sinun sydämesi ja antaa sinulle viisautta, niinkuin tahdot.

LUKU 7

1 Älä tee pahaa, niin ei sinulle tule mitään pahaa.
2 Luovu väärästä, niin vääryys kääntyy sinusta pois.
3 Poikani, älä kylvä vääryyden uurteisiin, äläkä niitä seitsenkertaisesti leikkaa.
4 Älkää etsikö Herran ylivaltaa, älkääkä kuningasta kunniaistuinta.
5 Älä oikeuta itseäsi Herran edessä; äläkä kersku viisaudestasi kuninkaan edessä.
6 Älkää pyrkikö tuomitsemaan, ettekä voi ottaa pois vääryyttä; ettet koskaan pelkäsi väkevien persoonaa, joka on kompastuskivi oikeudenmukaisuutesi tiellä.
7 Älä loukkaa kaupungin suurta määrää vastaan, äläkä sitten lyö itseäsi kansan sekaan.
8 Älä sido yhtä syntiä toiseen; sillä yhdessä et jää rankaisematta.
9 Älä sano: Jumala katsoo uhrilahjojeni paljouden, ja kun minä uhraan korkeimmalle Jumalalle, hän ottaa sen vastaan.
10 Älä ole väsynyt, kun rukoilet, äläkä laiminlyö antaa almua.
11 Älkää naurako ketään pilkaksi hänen sielunsa katkeruudessa; sillä on, joka alentaa ja ylentää.
12 Älä suunnittele valhetta veljeäsi vastaan; älä tee samoin ystävällesi.
13 Älä valehtele, sillä sen tapa ei ole hyvä.
14 Älä käytä paljoa sanoja vanhinten joukossa, äläkä puhu paljoa rukoillessasi.
15 Älä vihaa raskasta työtä, älä karjanhoitoa, jonka Korkein on säätänyt.
16 Älä lue itseäsi syntisten joukkoon, vaan muista, ettei viha viivy kauaa.
17 Nöyrtykää suuresti, sillä jumalattomien kosto on tuli ja madot.
18 Älä missään tapauksessa muuta ystävääsi mihinkään hyvään; ei uskollinen veli Ofirin kullalle.
19 Älä unohda viisasta ja hyvää vaimoa, sillä hänen armonsa on kultaa korkeampi.
20 Kun palvelijasi todella tekee työtä, älä rukoile pahaa äläkä palkkalaista, joka antaa itsensä kokonaan sinun vuoksesi.
21 Rakastako sielusi hyvää palvelijaa, äläkä riistä häneltä vapautta.
22 Onko sinulla karjaa? pidä niitä silmällä, ja jos ne ovat sinun hyödyksesi, pidä ne kanssasi.
23 Onko sinulla lapsia? ohjaa heitä ja kumarta heidän kaulaansa heidän nuoruudestaan asti.
24 Onko sinulla tyttäriä? pidä huolta heidän ruumiistaan äläkä ole iloinen heitä kohtaan.
25 Ota tyttäresi naimisiin, niin teet painavan asian, mutta anna hänet ymmärtäväiselle miehelle.
26 Onko sinulla vaimo mielesi mukaan? älä hylkää häntä, vaan älä anna itseäsi kevyelle naiselle.
27 Kunnioita isääsi koko sydämestäsi, äläkä unohda äitisi murheita.
28 Muista, että sinä olet heistä syntynyt; ja kuinka voit maksaa heille sen, mitä he ovat sinulle tehneet?
29 Pelkää Herraa kaikesta sielustasi ja kunnioita hänen pappejaan.
30 Rakasta häntä, joka on tehnyt sinut, kaikella voimallasi, äläkä hylkää hänen palvelijoitaan.
31 Pelkää Herraa ja kunnioita pappia; ja anna hänelle hänen osansa, niinkuin sinun käsketään; esikoinen ja vikauhri, ja olkapäälahja, ja pyhitysuhri ja pyhien esikoiset.
32 Ja ojenna kätesi köyhiä kohti, jotta siunauksesi tulisi täydelliseksi.
33 Lahjalla on armo jokaisen elävän edessä; äläkä pidä sitä kuolleille.
34 Älä ole itkevien kanssa, äläkä surra surevien kanssa.
35 Älä viivytä sairaiden luona, sillä se tekee sinusta rakastetun.
36 Mitä tahansa otat käsiisi, muista loppu, etkä koskaan tee väärin.

LUKU 8

1 Älä kamppaile väkevän miehen kanssa, ettet joutuisi hänen käsiinsä.
2 Älä riitele rikkaan miehen kanssa, ettei hän painaisi sinua; sillä kulta on tuhonnut monia ja vääristänyt kuningasten sydämet.
3 Älä riitele miehen kanssa, joka on täynnä kieltä, äläkä kasa puita hänen tuleen.
4 Älä leikkaa töykeälle miehelle, etteivät esi-isäsi joutuisi häpeään.
5 Älä nuhtele ihmistä, joka kääntyy synnistä, vaan muista, että olemme kaikki rangaistuksen arvoisia.
6 Älä häpäise miestä hänen vanhuudessaan, sillä muutamatkin meistä ovat vanhentuneet.
7 Älä iloitse siitä, että suurin vihollisesi on kuollut, vaan muista, että me kaikki kuolemme.
8 Älä halveksi viisaiden puheita, vaan tutustu heidän sananlaskuihinsa, sillä sinä opit heiltä opetusta ja kuinka helposti palvella suuria miehiä.
9 Älä jätä huomiotta vanhinten puhetta, sillä hekin ovat oppineet isiltänsä, ja sinä opit heiltä ymmärrystä ja vastaamaan tarpeen mukaan.
10 Älä sytytä syntisen hiiliä, ettet palaisi hänen tulensa liekissä.
11 Älä nouse vihassa vahingollisen edessä, ettei hän väijyisi saadakseen sinut sanojesi ansaan
12 Älä lainaa itseäsi väkevälle; sillä jos lainaat hänelle, niin lue se, mutta se on kadonnut.
13 Älä ole vakuuttava voimasi yläpuolella; sillä jos olet takaa, niin maksa se.
14 Älä mene lakiin tuomarin kanssa; sillä he tuomitsevat hänen puolestaan hänen kunniansa mukaan.
15 Älä kulje tiellä rohkean miehen kanssa, ettei hän joutuisi sinulle pahaksi; sillä hän tekee oman tahtonsa mukaan, ja sinä joudut hukkaan hänen kanssaan hänen hulluutensa tähden.
16 Älä riitele vihaisen miehen kanssa äläkä mene hänen kanssaan syrjäiseen paikkaan, sillä veri on kuin ei mitään hänen silmissään, ja missä apua ei ole, hän kukistaa sinut.
17 Älä neuvottele tyhmän kanssa; sillä hän ei voi pitää neuvoa.
18 Älä tee mitään salattavaa vieraan edessä; sillä sinä et tiedä, mitä hän synnyttää.
19 Älä avaa sydäntäsi jokaiselle, ettei hän maksaisi sinulle viisaalla käänteellä.

LUKU 9

1 Älä ole kateellinen helmassasi vaimosta, äläkä opeta hänelle pahaa opetusta itseäsi vastaan.
2 Älä anna sieluasi naiselle, että hän nostaisi jalkansa omaisuutesi päälle.
3 Älä tapaa porttoa, ettet joutuisi hänen ansoihinsa.
4 Älä käytä paljoa laulajan naisen seuraa, ettet joutuisi hänen yrityksiinsä.
5 Älä katso piikaa, ettet lankeaisi siihen, mikä hänessä on kallisarvoista.
6 Älä anna sieluasi portoille, ettet menetä perintöosaasi.
7 Älä katso ympärillesi kaupungin kaduilla, äläkä kulje sen yksinäisessä paikassa.
8 Käännä katseesi pois kauniista naisesta äläkä katso toisen kauneutta; sillä naisen kauneus on pettänyt monia; sillä rakkaus syttyy niinkuin tuli.
9 Älä istu toisen miehen vaimon kanssa äläkä istu hänen kanssaan sylissään, äläkä kuluta rahojasi hänen kanssaan viiniin. ettei sinun sydämesi taipuisi hänen puoleensa, ja niin sinun halusi kautta joudut kadotukseen.
10 Älä hylkää vanhaa ystävääsi; sillä uusi ei ole hänelle verrattavissa; uusi ystävä on kuin uusi viini; kun se on vanha, juo sitä mielellään.
11 Älä kadehdi syntisen kunniaa, sillä sinä et tiedä, mikä hänen loppunsa on.
12 Älä iloitse siitä, mistä jumalattomat mielistyvät; mutta muistakaa, etteivät he joudu rankaisematta hautaan.
13 Pysy kaukana miehestä, jolla on valta tappaa; niin älä epäile kuoleman pelkoa; ja jos tulet hänen luokseen, älä moittele, ettei hän kohta ottaisi sinun henkeäsi. Muista, että sinä kuljet ansojen keskellä ja vaellat kaupungin linnoituksissa.
14 Niin lähellä kuin voit, arvaa lähimmäistäsi ja neuvottele viisaiden kanssa.
15 Olkoon puheesi viisasten kanssa ja kaikki puheesi Korkeimman lain mukaan.
16 Ja miehet syökööt ja juokoot kanssasi; ja olkoon sinun kunniasi Herran pelossa.
17 Taiteilijan kädestä työ on kiitettävä, ja kansan viisas hallitsija puheistansa.
18 Kielen mies on vaarallinen kaupungissansa; ja sitä, joka puhuu röyhkeästi, vihataan.

LUKU 10

1 Viisas tuomari opettaa kansaansa; ja järkevän miehen hallitus on hyvin järjestetty.
2 Niinkuin hän on kansan tuomari, niin ovat hänen palvelijansa; ja millainen on kaupungin hallitsija, sellaisia ovat kaikki siellä asuvat.
3 Viisas kuningas tuhoaa kansansa; mutta vallanpitäjien viisauden ansiosta kaupunki tulee asumaan.
4 Maan voima on Herran käsissä, ja aikanaan hän asettaa sen hallintaan hyödyllisen.
5 Jumalan kädessä on ihmisen menestys, ja kirjanoppineen hän laskee kunniansa.
6 Älä vihaa lähimmäistäsi jokaisen vääryyden tähden; äläkä tee mitään vahingollisilla tavoilla.
7 Ylpeys on vihamielinen Jumalan ja ihmisten edessä, ja molemmilla tehdään vääryyttä.
8 Epävanhurskaiden toimien, vammojen ja petoksella hankittujen rikkauksien vuoksi valtakunta siirtyy kansojen keskuudesta toiselle.
9 Miksi maa ja tuhka ovat ylpeitä? Ei ole pahempaa kuin ahne; sillä sellainen myy sielunsa; sillä eläessään hän ajaa sydämensä pois.
10 Lääkäri katkaisee pitkän taudin; ja se, joka tänä päivänä on kuningas, kuolee huomenna.
11 Sillä kun ihminen on kuollut, hän perii matelijat, pedot ja madot.

12 Ylpeyden alku on, kun joku luopuu Jumalasta ja hänen sydämensä kääntyy pois Luojastaan.
13 Sillä ylpeys on synnin alku, ja jolla se on, se vuodattaa kauhistuksen; ja sen tähden Herra aiheutti heille outoja onnettomuuksia ja kukisti heidät.
14 Herra on kukistanut ylpeiden ruhtinaiden istuimet ja asettanut nöyrät heidän tilalleen.
15 Herra on repinyt ylpeiden kansojen juuret ja istuttanut nöyrät heidän tilalleen.
16 Herra kukisti pakanain maat ja tuhosi ne maan perustuksiin asti.
17 Hän vei osan heistä pois ja hävitti ne, ja lakkasi heidän muistonsa maan päältä.
18 Ylpeys ei ole tehty miehille, eikä vihainen viha niille, jotka naisesta ovat syntyneet.
19 Ne, jotka Herraa pelkäävät, ovat varma siemen, ja ne, jotka häntä rakastavat, kunniakas kasvi. ne, jotka rikkovat käskyt, ovat petollinen siemen.
20 Veljien keskuudessa se, joka on päämies, on kunniallinen; niin ovat ne, jotka pelkäävät Herraa hänen silmissään.
21 Herran pelko käy ennen vallan saamista, mutta karheus ja ylpeys on sen menettämistä.
22 Olipa hän rikas, jalo tai köyhä, heidän kunniansa on Herran pelko.
23 Ei ole soveliasta halveksia köyhää, jolla on ymmärrystä; ei myöskään ole sopivaa suurentaa syntistä ihmistä.
24 Suuret miehet ja tuomarit ja valtuutetut saavat kunnian; mutta ei kukaan heistä ole suurempi kuin se, joka pelkää Herraa.
25 Viisaalle palvelijalle vapaat palvelevat, eikä se, jolla on tietoa, kaunaa, kun hänet parannetaan.
26 Älä ole liian viisas hoitaessasi asioitasi; äläkä ylpeile ahdistuksesi aikana.
27 Parempi on se, joka tekee työtä ja on yltäkylläinen kaikessa, kuin se, joka ylpeilee ja haluaa leipää.
28 Poikani, kirkasta sielusi sävyisyydellä ja anna sille kunnia sen kunnian mukaan.
29 Kuka vanhurskauttaa sen, joka tekee syntiä omaa sieluaan vastaan? ja kuka kunnioittaa sitä, joka häpäisee oman henkensä?
30 Köyhää kunnioitetaan hänen taitostaan, ja rikasta kunnioitetaan hänen rikkauksistaan.
31 Joka köyhyydessä kunnioitetaan, kuinka paljoa enemmän rikkaudessa? ja joka on häpeällinen rikkaudessa, kuinka paljon enemmän köyhyydessä?

LUKU 11

1 Viisaus nostaa alhaisen pään ja asettaa hänet istumaan suurten miesten seassa.
2 Älä kiitä miestä hänen kauneutensa tähden; älkääkä inhoako miestä hänen ulkonäöstään.
3 Mehiläinen on pieni kärpästen joukossa; mutta sen hedelmä on tärkein makeista.
4 Älä kersku vaatteistasi ja vaatteistasi, äläkä korota itseäsi kunnian päivänä; sillä Herran teot ovat ihmeelliset, ja hänen tekonsa ovat kätketyt ihmisten keskellä.
5 Monet kuninkaat ovat istuneet maahan; ja sellainen, jota ei koskaan ajateltu, on käyttänyt kruunua.
6 Monet mahtavat miehet ovat joutuneet suuresti häpeään; ja kunnialliset luovutettiin muiden käsiin.
7 Älä syyllistä ennen kuin olet tutkinut totuuden: ymmärrä ensin ja nuhtele sitten.
8 Älä vastaa ennenkuin olet kuullut syyn, äläkä keskeytä ihmisiä heidän puheensa keskellä.
9 Älä riitele asiassa, joka ei sinua koske; äläkä istu tuomiolle syntisten kanssa.
10 Poikani, älä sekaannu moniin asioihin; sillä jos sekaantuu paljon, et ole viaton; ja jos seuraat perässä, et saa etkä pääse pakoon pakenemalla.
11 On yksi, joka vaivaa ja vaivaa ja kiirehtii, ja on sitäkin enemmän jäljessä.
12 Taas on toinen, joka on hidas ja tarvitsee apua, vailla kykyjä ja täynnä köyhyyttä; kuitenkin Herran silmä katsoi häneen hyvään ja nosti hänet hänen alhaisista tilastaan,
13 Ja kohotti päänsä kurjuudesta; niin että monet, jotka sen näkivät, ihmettelivät häntä.
14 Onnellisuus ja vastoinkäymiset, elämä ja kuolema, köyhyys ja rikkaus, tulevat Herralta.
15 Viisaus, tieto ja lain ymmärrys ovat Herralta; rakkaus ja hyvien tekojen tie ovat häneltä.
16 Erehdys ja pimeys alkoivat syntisten kanssa, ja paha vanhenee niiden kanssa, jotka siitä kerskaavat.
17 Herran lahja pysyy jumalisella, ja hänen armonsa tuo menestystä iankaikkisesti.
18 On se, joka rikastuu varovaisuudestaan ja puristamisestaan, ja tämä on hänen palkkionsa osa:
19 Sillä hän sanoo: minä olen löytänyt levon, ja nyt syön jatkuvasti tavarastani; ja silti hän ei tiedä, mikä aika tulee hänen päällensä ja että hänen on jätettävä nuo asiat muille ja kuoltava.
20 Ole luja liitossasi ja ole siinä puhuva, ja vanhene työssäsi.
21 Älä ihmettele syntisten tekoja; vaan luota Herraan ja pysy vaivannäössäsi; sillä on helppoa Herran silmissä äkisti tehdä köyhästä rikkaaksi.
22 Herran siunaus on jumalallisten palkka, ja yhtäkkiä hän saa siunauksensa kukoistamaan.
23 Älä sano: Mitä hyötyä on minun palveluksestani? ja mitä hyvää minulla on tämän jälkeen?
24 Älkää taas sanoko: "Minulla on tarpeeksi, ja minulla on paljon, ja mitä pahaa minulla on tämän jälkeen?"
25 Menestyksen päivänä on ahdinko unohdettu, ja ahdistuksen päivänä ei ole enää menestystä muistettava.
26 Sillä Herran on helppo kuoleman päivänä palkita ihminen hänen teiensä mukaan.
27 Tunnin vaiva saa ihmisen unhottamaan mielihyvän, ja hänen teonsa lopulta paljastuvat.
28 Älä tuomitse ketään siunattua ennen hänen kuolemaansa, sillä mies tunnetaan lapsistaan.
29 Älä tuo jokaista huonettasi; sillä petollinen on monta vaunua.
30 Niinkuin pelto, joka on otettu ja pidetty häkissä, niin on ylpeän sydän; ja kuin vakooja, hän valvoo sinun lankeemustasi:

31 Sillä hän väijyy ja muuttaa hyvän pahaksi, ja ylistyksen arvoisissa asioissa sinua syytetään.
32 Tulen kipinästä syttyy hiilikasa, ja syntinen odottaa verta.
33 Varo pahaa miestä, sillä hän tekee pahuutta; ettei hän tuo sinulle ikuista tahraa.
34 Ota muukalainen huoneeseesi, niin hän häiritsee sinua ja kääntää sinut pois omastasi.

LUKU 12

1 Kun teet hyvää, tiedä kenelle sen teet; niin sinua kiitetään eduistasi.
2 Tee hyvää jumaliselle ihmiselle, niin sinä saat palkan; ja jos ei häneltä, niin kuitenkin Korkeimmasta.
3 Ei voi tulla hyvää sille, joka on aina huolissaan pahasta, eikä sille, joka ei anna almua.
4 Anna jumaliselle, äläkä auta syntistä.
5 Tee nöyrälle hyvää, mutta älä anna jumalattomalle: pidättele leipääsi äläkä anna sitä hänelle, ettei hän sillä vallitsisi sinua; sillä muuten saat kaksi kertaa enemmän pahaa kaikesta siitä hyvästä, mitä sinulla on tehty hänelle.
6 Sillä Korkein vihaa syntisiä ja maksaa jumalattomille koston ja varjelee heitä heidän rangaistuksensa väkevää päivää vastaan.
7 Anna hyvälle, äläkä auta syntistä.
8 Ystävää ei voi tuntea menestyksessä, vihollista ei voi kätkeä vastoinkäymisissä.
9 Ihmisen menestyessä tulevat murheelliset viholliset, mutta hänen vastoinkäymisensä aikana ystäväkin lähtee.
10 Älä koskaan luota vihollisesi; sillä niinkuin rauta ruostuu, niin on hänen pahuutensa.
11 Vaikka hän nöyrtyy ja kyykistyy, ota kuitenkin hänestä varovainen ja varoa häntä, niin sinä olet hänelle kuin olisit pyyhkinyt lasin ja tiedät, ettei hänen ruosteansa ole kokonaan pyyhitty pois.
12 Älä aseta häntä viereesi, ettei hän, kun hän kukistaa sinua, nousisi sinun paikallesi; äläkä anna hänen istua oikealla puolellasi, ettei hän yrittäisi istua sinun istuimellasi, ja sinä viimein muistaisit minun sanani ja joutuisit niillä pistämään.
13 Kuka säälisi hurmuria, jota käärme puree, tai ketään sellaista, joka on lähellä petoja?
14 Kuka siis armahtaa sitä, joka menee syntisen tykö ja saastutetaan hänen kanssaan synneissään?
15 Jonkin aikaa hän viipyy sinun kanssasi, mutta jos alat kaatua, hän ei viivy.
16 Vihollinen puhuu suloisesti huulillaan, mutta sydämessään hän kuvittelee, kuinka sinut kaivoon heitetään: hän itkee silmillään, mutta jos hän löytää tilaisuuden, ei hän tyydytä vereen.
17 Jos vastoinkäymiset kohtaavat sinua, löydät hänet sieltä ensin; ja vaikka hän teeskentelee auttavansa sinua, hän kuitenkin horjuttaa sinua.
18 Hän pudistaa päätään ja taputtaa käsiään ja kuiskaa paljon ja muuttaa kasvonsa.

LUKU 13

1 Joka koskettaa pikeä, se saastutetaan sillä; ja se, jolla on yhteys ylpeän miehen kanssa, on hänen kaltainennsa.
2 Älä kuormita itseäsi enemmän kuin voimasi, kun elät; äläkä sinulla ole yhteyttä sellaisen kanssa, joka on sinua väkevämpi ja rikkaampi. sillä jos toista lyödään toista vastaan, se särkyy.
3 Rikas on tehnyt väärin, mutta silti hän uhkaa: köyhälle tehdään vääryyttä, ja hänen on myös rukoiltava.
4 Jos olet hänen hyödykseen, hän käyttää sinua, mutta jos sinulla ei ole mitään, hän hylkää sinut.
5 Jos sinulla on jotakin, niin hän asuu sinun kanssasi, ja hän paljastaa sinut, eikä kadu sitä.
6 Jos hän tarvitsee sinua, niin hän pettää sinut ja hymyilee sinulle ja panee sinut toivoon; hän puhuu sinulle rehellisesti ja sanoo: mitä sinä tahdot?
7 Ja hän häpeää sinua ruoallaan, kunnes hän on kuivannut sinut kahdesti tai kolmesti, ja viimein hän nauraa sinua pilkatakseen sen jälkeen, kun hän näkee sinut, hän hylkää sinut ja pudistaa päätään sinulle.
8 Varo, ettet joudu petetyksi ja alamaiseksi ilossasi.
9 Jos sinut kutsuu väkevä mies, vedä itsesi pois, niin sitä enemmän hän kutsuu sinua.
10 Älä paina häntä, ettet joutuisi takaisin; älä seiso kaukana, jottei sinua unohdeta.
11 Älä pyri olemaan hänen vertaisuutensa puheessa, äläkä usko hänen monia sanojaan, sillä hän kiusaa sinua monilla puheilla ja hymyilee sinulle, paljastaa salaisuutesi.
12 Mutta julmasti hän panee sinun sanasi, eikä säästä tehdä sinulle pahaa ja panna sinut vankilaan.
13 Tarkkaile ja ole varovainen, sillä sinä vaellat tuhosi vaarassa; kun tämän kuulet, herää unessasi.
14 Rakasta Herraa koko elämäsi ja huuda häntä avuksesi.
15 Jokainen peto rakastaa kaltaistansa, ja jokainen lähimmäistänsä.
16 Kaikki liha liittoutuu lajinsa mukaan, ja ihminen pitää kaltaisensa.
17 Mikä yhteys sudella on karitsan kanssa? niin syntinen jumalallisen kanssa.
18 Mikä sopimus hyeenan ja koiran välillä on? ja mikä rauha rikkaiden ja köyhien välillä?
19 Niinkuin villiaasi on leijonan saalis erämaassa, niin rikas syö köyhän.
20 Niinkuin ylpeä vihaa nöyryyttä, niin rikas vihaa köyhää.
21 Rikas, joka alkaa kaatua, on ystäviensä ylemmäs, mutta köyhän miehen ystävät hylkäävät.
22 Kun rikas kaatuu, on hänellä monta auttajaa: hän puhuu asioita, joita ei puhuta, mutta ihmiset kuitenkin tekevät hänet vanhurskaaksi. hän puhui viisaasti, eikä hänellä ollut paikkaa.
23 Kun rikas puhuu, niin jokainen pitää kielensä, ja katso, mitä hän sanoo, he ylistävät sitä pilviin asti; mutta jos köyhä puhuu, niin he sanovat: "Mikä tämä on?" ja jos hän kompastuu, he auttavat kukistamaan hänet.
24 Rikkaus on hyväksi sille, jolla ei ole syntiä, ja köyhyys on paha jumalattoman suussa.

25 Ihmisen sydän muuttaa hänen kasvonsa, joko hyvään tai pahaan, ja iloinen sydän tekee iloiset kasvot.
26 Iloiset kasvot ovat menestyvän sydämen merkki; ja vertausten löytäminen on mielen raskasta työtä.

LUKU 14

1 Autuas se mies, joka ei ole suustaan luiskahtanut eikä syntien paljoudesta pistety.
2 Autuas se, jonka omatunto ei ole häntä tuominnut ja joka ei ole luopunut toivostaan Herraan.
3 Rikkaus ei kelpaa neekerille; ja mitä kateellinen tekee rahalla?
4 Joka kokoaa huijaamalla omaa sieluaan, se kokoaa muille, jotka kuluttavat omaisuutensa riehumaan.
5 Joka on paha itselleen, kenelle hän on hyvä? hän ei nauti tavaroistaan.
6 Ei ole pahempaa kuin se, joka kadehtii itseään; ja tämä on palkka hänen pahuudestaan.
7 Ja jos hän tekee hyvää, hän tekee sitä vastoin; ja viimein hän julistaa pahuutensa.
8 Kateellisella on paha silmä; hän kääntää kasvonsa pois ja halveksii ihmisiä.
9 Ahnean silmä ei ole tyytyväinen osaansa; ja jumalattoman pahat teot kuivuvat hänen sielunsa.
10 Paha silmä kadehtii hänen leipäänsä, ja hän on neekeri pöytänsä ääressä.
11 Poikani, tee itsellesi hyvää kykyjesi mukaan ja anna Herralle hänen ansionsa.
12 Muista, ettei kuolema kauaa odota, ja ettei sinulle ilmoiteta haudan liittoa.
13 Tee hyvää ystävällesi ennen kuin kuolet, ja ojenna kätesi ja anna hänelle kykysi mukaan.
14 Älä huijaa itseltäsi hyvää päivää, äläkä anna hyvän halun ylittää sinua.
15 Etkö jätä vaivojasi toiselle? ja sinun työsi jaetaan arvalla?
16 Anna ja ota ja pyhitä sielusi; sillä ei haudata herkkuja haudata.
17 Kaikki liha vanhenee niinkuin vaate; sillä liitto alusta on: "Sinun pitää kuolemalla".
18 Kuin paksun puun vihreistä lehdistä, jotkut putoavat ja jotkut kasvavat; niin on lihan ja veren sukupolvi, yksi loppuu ja toinen syntyy.
19 Jokainen työ mätänee ja kuluu, ja sen tekijän pitää kulkeman mukana.
20 Autuas se mies, joka ajattelee hyvää viisaudessa ja pyhittää ymmärryksellänsä.
21 Joka ajattelee hänen teitänsä sydämessään, hän ymmärtää myös hänen salaisuutensa.
22 Menkää hänen perässään niinkuin jäljittäjä, ja väijykää hänen teillään.
23 Joka pappi hänen ikkunoissaan, se kuulee myös sen ovissa.
24 Se, joka majoittuu hänen talonsa lähellä, kiinnittäköön neula sen seiniin.
25 Hän pystyttää telttansa hänen tykönsä ja yöpyköön majassa, jossa on hyvää.
26 Hän asettaa lapsensa sen suojan alle ja majoittakoon sen oksien alle.
27 Sen kautta hän peittyy kuumuudesta, ja hänen kirkkaudessaan hän asuu.

LUKU 15

1 Joka pelkää Herraa, se tekee hyvää, ja joka tuntee lain, se saa sen.
2 Ja hän kohtaa hänet äitinä ja ottaa hänet vaimokseen neitsyen kanssa.
3 Hän ruokkii häntä ymmärryksen leivällä ja antaa hänelle juotavaksi viisauden vettä.
4 Hän pysyy hänen päällänsä, eikä hän horju; ja luottaa häneen, eikä joudu hämmentymään.
5 Hän korottaa hänet naapureidensa yläpuolelle, ja hän avaa hänen suunsa seurakunnan keskellä.
6 Hän löytää ilon ja ilon kruunun, ja hän saa periä iankaikkisen nimen.
7 Mutta tyhmät eivät saavuta häntä, eivätkä syntiset näe häntä.
8 Sillä hän on kaukana ylpeydestä, eivätkä miehet, jotka valehtelevat, muista häntä.
9 Ylistys ei ole syntisen suusta, sillä Herra ei ole sitä hänelle lähettänyt.
10 Sillä ylistys lausutaan viisaudella, ja Herra menestyy.
11 Älä sano: 'Herran kautta minä olen luopunut, sillä sinun ei pidä tehdä sitä, mitä hän vihaa'.
12 Älä sano: Hän on saattanut minut eksymään, sillä hän ei tarvitse syntistä ihmistä.
13 Herra vihaa kaikkea kauhistusta; eivätkä ne, jotka pelkäävät Jumalaa, rakasta sitä.
14 Hän itse loi ihmisen alusta asti ja jätti hänet neuvonsa käsiin.
15 Jos tahdot, niin pidä käskyt ja täytä otollinen uskollisuus.
16 Hän on pannut tulta ja vettä eteesi: ojenna kätesi tahdotko.
17 Ihmisen edessä on elämä ja kuolema; ja jos hän haluaa, annetaan hänelle.
18 Sillä Herran viisaus on suuri, ja hän on voimallinen, ja hän näkee kaiken.
19 Ja hänen silmänsä katsovat niitä, jotka häntä pelkäävät, ja hän tietää kaikki ihmisten teot.
20 Hän ei ole käskenyt ketään tehdä pahaa, eikä hän ole antanut kenellekään lupaa tehdä syntiä.

LUKU 16

1 Älä halaa paljoa hyödyttömiä lapsia, äläkä iloitse jumalattomista pojista.
2 Vaikka he lisääntyisivät, älkää iloitko heistä, ellei Herran pelko ole heidän kanssaan.
3 Älä luota heidän elämäänsä, äläkä kunnioita heidän suurta määrää; sillä yksi oikeamielinen on parempi kuin tuhat; ja parempi on kuolla ilman lapsia kuin saada niitä, jotka ovat jumalattomia.
4 Sillä se, jolla on ymmärrystä, täyttää kaupungin, mutta jumalattomien sukukunta joutuu pian autioksi.
5 Paljon sellaista minä olen nähnyt silmilläni, ja minun korvani on kuullut suurempia kuin nämä.

6 Jumalattomien seurakunnassa syttyy tuli; ja kapinallisessa kansakunnassa syttyy viha tuleen.
7 Hän ei ollut tyytynyt vanhoja jättiläisiä kohtaan, jotka lankesivat tyhmyytensä voimalla.
8 Hän ei myöskään säästänyt paikkaa, jossa Loot asui, vaan inhosi heitä heidän ylpeytensä tähden.
9 Hän ei säälinyt kadotuksen kansaa, joka oli otettu pois synneissään:
10 Eivät kuusisataatuhatta jalkamiestä, jotka olivat koolla sydämensä kovuudessa.
11 Ja jos joku niskainen on kansan keskuudessa, on ihme, jos hän pakenee rankaisematta; sillä armo ja viha ovat hänen kanssansa; hän on voimallinen antamaan anteeksi ja vuodattamaan tyytymättömyyttä.
12 Niin suuri on hänen armonsa, niin on myös hänen kurituksensa: hän tuomitsee ihmisen hänen tekojensa mukaan
13 Ei syntinen pääse saaliinsa pakoon, eikä jumalisen kärsivällisyys tyrkytä.
14 Tehkää tie jokaiselle laupeuden teolle, sillä jokainen löytää tekojensa mukaan.
15 Herra paadutti faraon, niin ettei hän tuntenut häntä, jotta hänen voimalliset tekonsa tulisivat maailmalle tutuiksi.
16 Hänen armonsa on ilmeinen kaikille luoduille; ja hän on erottanut valkeutensa pimeydestä tiukasti.
17 Älä sano: minä kätken itseni Herralta: muistaako kukaan minua ylhäältä? Minua ei muisteta niin monien ihmisten joukossa, sillä mikä on minun sieluni niin äärettömän määrän olentojen joukossa?
18 Katso, taivas ja taivaan taivaat, syvyydet ja maa ja kaikki, mitä siinä on, liikkuvat, kun hän vierailee.
19 Myös vuoret ja maan perustukset järkkyvät vavistuksesta, kun Herra katsoo heihin.
20 Yksikään sydän ei voi ajatella näitä arvokkaasti; ja kuka voi käsittää hänen tiensä?
21 Se on myrsky, jota kukaan ei näe; sillä suurin osa hänen teoistaan on piilossa.
22 Kuka voi julistaa hänen vanhurskautensa tekoja? tai kuka niitä kestää? sillä hänen liittonsa on kaukana, ja kaiken koettelemus on lopussa.
23 Joka tahtoo ymmärrystä, se ajattelee turhia asioita, ja tyhmä, joka eksyy, ajattelee hulluutta.
24 Poikani, kuule minua ja opi tietoa ja merkitse minun sanani sydämelläsi.
25 Minä julistan oppia painossa ja julistan hänen tietonsa tarkasti.
26 Herran teot tehdään tuomiolla alusta alkaen, ja siitä hetkestä lähtien, kun hän ne teki, hän on luopunut niistä.
27 Hän koristeli työnsä ijankaikkisesti, ja hänen käsissään on heidän päällikkö polvesta sukupolveen: he eivät vaivaa, eivät ole väsyneet eivätkä lakkaa töistään.
28 Kukaan heistä ei estä toista, eivätkä he koskaan tottele hänen sanaansa.
29 Tämän jälkeen Herra katsoi maan päälle ja täytti sen siunauksillaan.
30 Hän peitti sen kasvot kaikella eläimellä; ja he palaavat siihen taas.

LUKU 17

1 Herra loi maan ihmisen ja muutti hänet takaisin.
2 Hän antoi heille muutaman päivän ja lyhyen ajan ja vallan myös siihen, mikä siinä oli.
3 Hän antoi heille voiman yksinään ja teki heidät kuvansa mukaan,
4 Ja panivat ihmisten pelon kaiken lihan päälle ja antoivat hänelle vallan eläimiä ja lintuja kohtaan.
5 He saivat käyttää Herran viittä toimintoa, ja kuudenneksi hän antoi heille ymmärrystä, ja seitsemännessä puheessa sen ajattelujen tulkin.
6 Hän antoi heille neuvon ja kielen, silmät, korvat ja sydämen.
7 Hän täytti heidät ymmärryksen tiedolla ja osoitti heille hyvää ja pahaa.
8 Hän kiinnitti silmänsä heidän sydämiinsä näyttääkseen heille tekojensa suuruuden.
9 Hän antoi heille kunnian ihmeissään ikuisesti, jotta he julistaisivat hänen tekojaan ymmärryksellä.
10 Ja valitut ylistävät hänen pyhää nimeään.
11 Sen lisäksi hän antoi heille tiedon ja elämän lain perintönä.
12 Hän teki heidän kanssaan ikuisen liiton ja osoitti heille tuomionsa.
13 Heidän silmänsä näkivät hänen kirkkautensa majesteetin, ja heidän korvansa kuulivat hänen loistavan äänensä.
14 Ja hän sanoi heille: "Katsokaa kaikkea vääryyttä". ja hän antoi jokaiselle käskyn lähimmäisestänsä.
15 Heidän tiensä ovat aina hänen edessään, eivätkä ne ole kätketty hänen silmistään.
16 Jokainen mies nuoruudestaan on annettu pahalle; He eivät myöskään voineet tehdä itselleen lihaisia sydämiä kivistä.
17 Sillä koko maan kansojen jakautuessa hän asetti hallitsijan jokaiselle kansalle; mutta Israel on Herran osa:
18 Häntä, joka on hänen esikoisensa, hän ruokkii kuriin, ja antaa hänelle rakkautensa valon, ei hylkää häntä.
19 Sentähden ovat kaikki heidän tekonsa niinkuin aurinko hänen edessään, ja hänen silmänsä katsovat jatkuvasti heidän teitänsä.
20 Mikään heidän vääryydestään ei ole kätketty häneltä, vaan kaikki heidän syntinsä ovat Herran edessä
21 Mutta Herra, joka oli armollinen ja tunsi työnsä, ei jättänyt eikä hylännyt heitä, vaan säästi heitä.
22 Ihmisen almu on niinkuin sinetti hänen kanssaan, ja hän pitää ihmisen hyvät teot niinkuin silmäterä ja antaa parannuksen pojilleen ja tyttärilleen.
23 Sen jälkeen hän nousee ja palkitsee heidät ja maksaa heidän palkkionsa heidän päänsä päälle.
24 Mutta niille, jotka katuvat, hän antoi palata ja lohdutti niitä, jotka kärsivät kärsivällisyydestä.
25 Palaja Herran tykö ja hylkää syntisi, rukoile hänen kasvojensa edessä ja loukkaa vähemmän.
26 Käänny jälleen Korkeimman puoleen ja käänny pois vääryydestä, sillä hän johdattaa sinut pimeydestä terveyden valkeuteen, ja vihaat kiivaasti kauhistusta.
27 Kuka ylistää Korkeinta haudassa, niiden sijaan, jotka elävät ja kiittävät?

28 Kiitollisuus katoaa kuolleista, niinkuin ei ole: elävät ja terveet sydämet ylistävät Herraa.
29 Kuinka suuri onkaan Herran, meidän Jumalamme, armo ja hänen säälinsä niitä kohtaan, jotka kääntyvät hänen puoleensa pyhyydessä!
30 Sillä kaikki ei voi olla ihmisissä, sillä ihmisen poika ei ole kuolematon.
31 Mikä on aurinkoa kirkkaampaa? kuitenkin sen valo katoaa; ja liha ja veri kuvittelevat pahaa.
32 Hän näkee taivaan korkeuden voiman; ja kaikki ihmiset ovat vain maata ja tuhkaa.

LUKU 18

1 Se, joka elää ikuisesti, on luonut kaiken yleisesti.
2 Vain Herra on vanhurskas, eikä ole ketään muuta kuin hän,
3 Hän hallitsee maailmaa kämmenellänsä ja kaikki noudattaa hänen tahtoaan; sillä hän on kaikkien Kuningas, joka erottaa voimallaan pyhät asiat epäpyhästä.
4 Kenelle hän on antanut vallan julistaa tekojansa? ja kuka saa tietää hänen jaloja tekonsa?
5 Kuka laskee hänen majesteettinsa voiman? ja kuka myös ilmaisee armonsa?
6 Mitä tulee Herran ihmeisiin, niiltä ei oteta mitään pois, eikä niille anneta mitään, eikä niiden perustaa voida löytää.
7 Kun ihminen on tehnyt, hän aloittaa; ja kun hän lähtee, hän epäilee.
8 Mikä on ihminen, ja mihin hän palvelee? mikä on hänen hyvänsä ja mikä on hänen pahansa?
9 Ihmisen päivien lukumäärä on korkeintaan sata vuotta.
10 niinkuin vesipisara mereen ja sorakivi hiekan vertaan; niin on tuhat vuotta ikuisuuden päiviin.
11 Sentähden Jumala on kärsivällinen heitä kohtaan ja vuodattaa armonsa heidän päällensä.
12 Hän näki ja ymmärsi heidän loppunsa pahaksi; siksi hän moninkertaisti myötätuntonsa.
13 Ihmisen armo on lähimmäistänsä kohtaan; mutta Herran armo on kaikessa lihassa: hän nuhtelee ja kasvattaa ja opettaa ja tuo takaisin niinkuin paimen laumansa.
14 Hän armahtaa niitä, jotka ottavat kurituksen ja etsivät hänen oikeuksiaan.
15 Poikani, älä turmele hyviä tekojasi, äläkä käytä epämiellyttäviä sanoja, kun annat mitään.
16 Eikö kaste polta lämpöä? niin sana on parempi kuin lahja.
17 Katso, eikö sana ole parempi kuin lahja? mutta molemmat ovat armollisen miehen kanssa.
18 Tyhmä moittii kiusallisesti, ja kateellisen lahja kuluttaa silmät.
19 Opi ennenkuin puhut ja käytä fyysistä työtä tai olet aina sairas.
20 Ennen tuomiota tutki itseäsi, niin katsomisen päivänä sinä löydät armon.
21 Nöyrtykää, ennenkuin tulet sairaaksi, ja tee parannus syntien aikana.
22 Älköön mikään estäkö sinua täyttämästä lupaustasi ajoissa, äläkä viivyttele kuolemaan asti, jotta se tulee vanhurskaaksi.
23 Ennen kuin rukoilet, valmistaudu; äläkä ole kuin se, joka kiusaat Herraa.
24 Ajattele vihaa, joka on lopussa, ja koston aikaa, jolloin hän kääntää kasvonsa pois.
25 Kun sinulla on tarpeeksi, muista nälän aikaa, ja kun olet rikas, ajattele köyhyyttä ja tarvetta.
26 Aamusta iltaan muuttuu aika, ja kaikki tapahtuu pian Herran edessä.
27 Viisas pelkää kaikkea, ja syntipäivänä hän varokaa pahennusta, mutta tyhmä ei pidä aikaa.
28 Jokainen ymmärtäväinen tietää viisauden ja ylistää sitä, joka hänet löysi.
29 Ne, jotka ymmärsivät sanoja, tulivat myös itse viisaiksi ja vuodattivat upeita vertauksia.
30 Älä seuraa himojasi, vaan pidä itsesi himoistasi.
31 Jos annat sielullesi himot, jotka häntä miellyttävät, hän tekee sinusta naurun vihollisesi, jotka sinua pahoittaa.
32 Älä iloitse paljosta hyvästä ilosta äläkä ole sidottu sen kuluihin.
33 Älä joudu kerjäläiseksi pitelemällä lainaamista, vaikka sinulla ei ole mitään kukkarossasi; sillä sinä väijyt omaa henkeäsi ja sinua puhutaan.

LUKU 19

1 Työmies, joka juovuttaa, ei tule rikastumaan, ja se, joka halveksii pieniä, kaatuu vähitellen.
2 Viini ja vaimot saavat ymmärtäväiset miehet luopumaan, ja joka porttoihin pitää kiinni, tulee julma.
3 Koit ja madot saavat hänet perintöön, ja rohkea mies viedään pois.
4 Joka kiirehtii tunnustusta, on kevytmielinen; ja joka syntiä tekee, se loukkaa omaa sieluaan vastaan.
5 Joka mielistyy jumalattomuuteen, se tuomitaan; mutta joka vastustaa nautintoja, se kruunaa hänen henkensä.
6 Joka hallitsee kieltänsä, saa elää ilman riitaa; ja joka vihaa puhetta, sillä on vähemmän pahaa.
7 Älä toista toiselle, mitä sinulle sanotaan, niin et koskaan käy huonommin.
8 Olipa kyseessä ystävä tai vihollinen, älkää puhuko muiden elämästä; ja jos voit loukkaamatta, älä paljasta niitä.
9 Sillä hän kuuli ja katseli sinua, ja kun aika tulee, hän vihaa sinua.
10 Jos olet kuullut sanan, kuolkoon se sinun kanssasi; ja ole rohkea, se ei räjähdä sinua.
11 Tyhmä rasittaa sanaa, niinkuin vaimo synnyttää lasta.
12 Niinkuin nuoli, joka tarttuu miehen reisiin, niin on sana tyhmän vatsassa.
13 Varoita ystävääsi, ei hän ehkä ole sitä tehnyt; ja jos hän on sen tehnyt, niin ei hän sitä enää tee.
14 Varoita ystävääsi, ehkä hän ei ole sitä sanonut; ja jos on, niin ei hän sitä enää puhu.
15 Varoita ystävääsi, sillä se on monta kertaa herjausta, äläkä usko jokaista tarinaa.

16 Joku luiskahtaa hänen puheessaan, mutta ei sydämestään; ja kuka on se, joka ei ole kielellään pahentunut?
17 Varoita lähimmäistäsi, ennen kuin uhkaat häntä; äläkä vihastu, anna sija Korkeimman laille.
18 Herran pelko on ensimmäinen askel, jonka hän hyväksyy, ja viisaus saa hänen rakkautensa.
19 Herran käskyjen tunteminen on elämän oppi; ja ne, jotka tekevät sitä, mikä hänelle on otollista, saavat hedelmän kuolemattomuuden puusta.
20 Herran pelko on kaikki viisaus; ja kaikessa viisaudessa on lain noudattaminen ja hänen kaikkivaltiutensa tuntemus.
21 Jos palvelija sanoo herrallensa: en minä tee niinkuin sinä tahdot; vaikka hän sen jälkeen tekee sen, hän suututtaa hänet, joka ravitsee häntä.
22 Jumalattomuuden tieto ei ole viisautta, eikä syntisten neuvo, viisautta.
23 Siellä on jumalattomuutta, ja se on kauhistus; ja tyhmä puuttuu viisaudesta.
24 Jolla on vähän ymmärrystä ja joka pelkää Jumalaa, se on parempi kuin se, jolla on paljon viisautta ja joka rikkoo Korkeimman lain.
25 On hienoa kavaluutta, ja se on vääryyttä; ja on yksi, joka poikkeaa tuomitsemaan; ja on viisas mies, joka vanhurskauttaa tuomiolla.
26 On jumalaton mies, joka on surullisena päänsä alas; mutta sisältä hän on täynnä petosta,
27. Hän heittää kasvonsa alas ja tekee niinkuin ei kuulisi: missä häntä ei tunneta, hän tekee sinulle pahan, ennenkuin huomaatkaan.
28 Ja jos hän voiman puutteen vuoksi on estetty tekemästä syntiä, niin hän kuitenkin tekee pahaa, kun hän löytää tilaisuuden.
29 Ihminen voidaan tuntea katseestaan ja ymmärtäväinen kasvoistaan, kun kohtaat hänet.
30 Miehen puku ja liiallinen nauru ja kulku osoittavat, mikä hän on.

LUKU 20

1 On nuhtelua, joka ei ole sopiva: taas joku pitää kielensä ja on viisas.
2 Paljon parempi on nuhdella kuin salaa vihastua; ja se, joka syyllisyytensä tunnustaa, varjellaan loukkaantumiselta.
3 Kuinka hyvä on tehdä parannusta, kun sinua nuhtelee! sillä niin sinä pääset pakoon tahallista syntiä.
4 Niinkuin hoviherra haluaa kukistaa neitsyen; niin on se, joka väkivallalla suorittaa tuomion.
5 Yksi on, joka vaikenee ja havaitaan viisaaksi, ja toinen tulee vihamielisiksi paljolla puheella.
6 Jotkut pitävät kieltään, koska hänellä ei ole vastausta, ja joku vaikenee, tietäen aikansa.
7 Viisas pitää kielensä, kunnes näkee tilaisuuden, mutta hölmö ja tyhmä ei pidä aikaa.
8 Joka käyttää paljon sanoja, sitä kauhistuu; ja joka ottaa itselleen vallan siinä, sitä vihataan.
9 On syntinen, joka menestyy hyvin pahoissa asioissa; ja on voitto, joka muuttuu tappioksi.
10 On lahja, joka ei hyödytä sinua; ja on lahja, jonka korvaus on kaksinkertainen.
11 Siellä on aleneminen kirkkauden tähden; ja siellä on se, joka nostaa päänsä matalasta tilasta.
12 On, joka ostaa paljon vähällä ja maksaa sen seitsenkertaisesti.
13 Viisas tekee hänen sanoillaan rakastettuna, mutta tyhmien armot vuodatetaan.
14 Tyhmän lahja ei tee sinulle hyvää, jos sinulla on se; ei vieläkään kateellinen hänen välttämättömyytensä tähden, sillä hän odottaa saavansa paljon yhdestä.
15 Hän antaa vähän ja moittii paljon; hän avaa suunsa kuin huutaja; tänä päivänä hän lainaa, ja huomenna hän pyytää uudestaan: sellainen on Jumalan ja ihmisten vihattava.
16 Hullu sanoo: ei minulla ole ystäviä, en ole kiitollinen kaikista hyvistä teoistani, ja ne, jotka syövät minun leipääni, puhuvat minusta pahaa.
17 Kuinka usein ja kuinka monta häntä pilkataan! sillä hän ei tiedä oikein, mitä se on; ja se kaikki on yhtä hänelle ikään kuin hänellä ei sitä olisi.
18 Parempi on liukastua jalkakäytävällä kuin liukastua kielellä; niin jumalattomain lankee pian.
19 Sesonkiton tarina on aina tyhmien suussa.
20 Viisas tuomio hylätään, kun se tulee tyhmän suusta; sillä hän ei puhu sitä aikanaan.
21 On, joka puutteen vuoksi on estetty tekemästä syntiä; ja kun hän lepää, ei hän peljästy.
22 On, joka turmelee oman sielunsa häpeällisyydellä, ja hyväksyessään ihmisiä, kukistaa itsensä.
23 On se, joka häpeästä lupaa ystävälleen ja tekee hänestä vihollisensa turhaan.
24 Valhe on ilkeä tahra miehessä, mutta se on kuitenkin jatkuvasti opettamattoman suussa.
25 Varas on parempi kuin ihminen, joka on tottunut valehtelemaan, mutta he molemmat saavat perinnön tuhon.
26 Valehtelijan mieli on häpeällinen, ja hänen häpeänsä on aina hänen kanssaan.
27 Viisas saa itsensä kunniaan sanoillaan, ja se, jolla on ymmärrystä, miellyttää suuria miehiä.
28 Joka maaansa viljelee, se kasvattaa kasaansa, ja se, joka miellyttää suuria miehiä, saa syntinsä anteeksi.
29 Lahjat ja lahjat sokaisevat viisaan silmät ja tukkivat hänen suunsa, jota hän ei voi nuhdella.
30 Viisaus, joka on kätketty, ja aarre, joka on koottu, mitä hyötyä niistä molemmista on?
31 Parempi on se, joka salaa hulluutensa, kuin mies, joka salaa viisautensa.
32 Tarvittava kärsivällisyys etsiessään Herraa on parempi kuin se, joka elää ilman johdatusta.

LUKU 21

1 Poikani, oletko tehnyt syntiä? älä enää tee niin, vaan pyydä anteeksi entiset syntisi.
2 Pakene syntiä niinkuin käärmeen kasvoja; sillä jos tulet liian lähelle sitä, se puree sinua. Sen hampaat ovat kuin leijonan hampaat, jotka tappavat ihmisten sielut.

3 Kaikki vääryys on kuin kaksiteräinen miekka, jonka haavat eivät parane.
4 Pelkääminen ja vääryyden tekeminen hukkaa rikkauksia, niin ylpeiden huone autiotetaan.
5 Köyhän miehen suusta lähtevä rukous ulottuu Jumalan korviin, ja hänen tuomionsa tulee pian.
6 Joka vihaa nuhtelua, on syntisten tiellä; mutta joka Herraa pelkää, se katuu sydämestään.
7 Puhuva mies tunnetaan kaukaa ja läheltä; mutta ymmärtäväinen tietää, kun hän liukastuu.
8 Se, joka rakentaa talonsa muiden rahoilla, on kuin se, joka kokoaa itselleen kiviä hautaansa varten.
9 Jumalattomien seurakunta on kuin touva yhteen käärittynä, ja heidän päänsä on tulen liekki, joka tuhoaa heidät.
10 Syntisten tie on tehty kivillä tasaiseksi, mutta sen päässä on helvetin kuoppa.
11 Joka pitää Herran lain, saa sen ymmärryksen, ja Herran pelon täydellinen on viisaus.
12 Joka ei ole viisas, sitä ei opeteta, vaan on viisautta, joka lisää katkeruutta.
13 Viisaan tieto on runsasta kuin tulva, ja hänen neuvonsa on kuin puhdas elämän lähde.
14 Tyhmän sisäosat ovat kuin rikkoutunut astia, eikä hänellä ole tietoa niin kauan kuin hän elää.
15 Jos taitava mies kuulee viisaan sanan, hän suosittelee sitä ja lisää sitä; mutta niin pian kuin ymmärtämätön sen kuulee, se ei miellytä häntä, ja hän heittää sen selkänsä taakse.
16 Hullun puhe on niinkuin taakka tiellä, mutta armo löytyy viisasten huulilta.
17 He tiedustelevat seurakunnan viisaan miehen suusta, ja heidän on pohdittava hänen sanojaan sydämessään.
18 Niinkuin tuhottu huone on, niin on viisaus tyhmälle, ja viisasten tieto on kuin puhe, joka ei ole järkeä.
19 Oppi tyhmille on kuin kahleet jaloissa ja niinkuin kahleet oikeassa kädessä.
20 Tyhmä nauraa äänensä; mutta viisas mies vähän hymyilee.
21 Oppiminen on viisaalle niinkuin kultainen koriste, ja niinkuin rannerengas hänen oikeassa käsivarressaan.
22 Tyhmän miehen jalka on pian naapurinsa talossa, mutta kokenut mies häpeää häntä.
23 Tyhmä kurkistaa talon ovesta sisään, mutta hyvin kasvatettu seisoo ulkona.
24 On miehen töykeyttä kuulla ovella, mutta viisas tulee murheelliseksi häpeästä.
25 Puhujien huulet puhuvat sellaista, mikä ei heille kuulu, mutta ymmärtäväisten sanat punnitaan vaa'alla.
26 Tyhmien sydän on heidän suussaan, mutta viisasten suu on heidän sydämessään.
27 Kun jumalaton kiroaa Saatanaa, hän kiroaa oman sielunsa.
28 Kuiskaaja saastuttaa sielunsa, ja häntä vihataan kaikkialla, missä hän asuu.

LUKU 22

1 Laiskaa verrataan saastaiseen kiveen, ja jokainen viheltää häntä häpeäksi.
2 Laiskaa verrataan lantamäen saastukseen: jokainen, joka sen ottaa, puristaa kättään.
3 Pahasti ravittu mies on häpeä isälleen, joka hänet synnytti, ja tyhmä tytär syntyy hänen kadotukseensa.
4 Viisas tytär tuo perinnön miehelleen, mutta se, joka elää epärehellisesti, on isänsä raskaus.
5 Se, joka on rohkea, häpäisee sekä isänsä että miehensä, mutta he molemmat halveksivat häntä.
6 Sesongin ulkopuolella oleva tarina on kuin musiikki surussa, mutta viisauden raidat ja korjaukset eivät ole koskaan vanhentuneet.
7 Se, joka tyhmää opettaa, on kuin se, joka liimaa potinsirpaleen, ja niinkuin se, joka herättää syvästä unesta.
8 Joka kertoo tyhmälle, se puhuu unessa olevalle: kun hän on kertonut tarinansa, hän sanoo: "Mitä hätänä on?"
9 Jos lapset elävät vilpittömästi ja heillä on varaa, heidän on peitettävä vanhempiensa alhaisuus.
10 Mutta lapset, jotka ovat ylpeitä, tahraavat ylenkatseella ja kasvojen puutteella sukulaistensa jaloa.
11 Itke kuolleita, sillä hän on kadottanut valon, ja itke tyhmää, sillä hän ei ymmärrä ymmärrystä. Älkää itkekö kuolleita, sillä hän on levossa; mutta tyhmän elämä on pahempi kuin kuolema.
12 Seitsemän päivää surevat kuollutta; vaan tyhmälle ja jumalattomalle miehelle kaikkina hänen elämänsä päivinä.
13 Älä puhu paljon tyhmän kanssa äläkä mene sen tykö, jolla ei ole ymmärrystä; varo häntä, ettet joutuisi vaikeuksiin ja et koskaan joutuisi saastutuksi hänen tyhmyytensä kanssa; mene pois hänestä, niin sinä löydät levon, etkä koskaan joudu. huolestuneena hulluudesta.
14 Mikä on raskaampaa kuin lyijy? ja mikä sen nimi on muu kuin tyhmä?
15 Hiekkaa ja suolaa ja rautamassaa on helpompi kestää kuin ymmärtämätöntä ihmistä.
16 Niinkuin puuta, joka on vyötetty ja sidottu yhteen rakennuksessa, ei pääse vapisemalla irti, niin ei se sydän, joka neuvosta tuettu, koskaan pelkää.
17 Sydän, joka on asettunut ymmärryksen ajatuksiin, on kuin kaunis tapetti gallerian seinälle.
18 Korkealle paikalle asetetut kaaleet eivät koskaan kestä tuulta vastaan, joten pelottava sydän tyhmän mielikuvituksessa ei kestä mitään pelkoa.
19 Joka pistää silmän, se saa kyyneleet vuotamaan, ja joka sydämen pistää, se ilmoittaa tietonsa.
20 Joka kivellä heittää lintuja, se karkottaa ne; ja joka nuhtelee ystäväänsä, rikkoo ystävyyden.
21 Vaikka sinä vetäisit miekan ystävääsi vastaan, älä kuitenkaan ole epätoivoinen, sillä se voi palata suosioon.
22 Jos olet avannut suusi ystävääsi vastaan, älä pelkää; sillä voi olla sovinto, paitsi moittiminen tai ylpeys tai salaisuuksien paljastaminen tai petollinen haava; sillä sen tähden jokainen ystävä lähtee.
23 Ole uskollinen lähimmäisellesi hänen köyhyydessään, jotta voisit iloita hänen menestyksestään; pysy lujana hänen kanssaan hänen ahdistuksensa aikana, jotta olisit hänen kanssaan perillinen hänen perintöosuudessaan; sillä alhainen omaisuus ei ole aina halveksittavaa : eikä rikkaita, joita on typerää ihailla.

24 Niinkuin pätsin höyry ja savu kulkevat tulen edellä; niin herjaavaa veren edessä.
25 En häpeä puolustaa ystävää; enkä minäkään piiloudu häneltä.
26 Ja jos minulle tapahtuu jotakin pahaa hänen kauttaan, niin jokainen, joka sen kuulee, varo häntä.
27 Kuka asettaa vartion minun suuni eteen ja viisauden sinetin huulilleni, etten minä yhtäkkiä lankeaisi niihin ja ettei kieleni tuhoaisi minua?

LUKU 23

1 Oi Herra, koko elämäni Isä ja Hallitsija, älä jätä minua heidän neuvoinsa äläkä anna minun langeta niihin.
2 Kuka panee vitsauksen minun ajatuksilleni ja viisauden kurituksen minun sydämelleni? Että he eivät säästäisi minua tietämättömyyteni vuoksi eivätkä menisi minun syntieni ohi.
3 Ettei minun tietämättömyyteni lisääntyisi ja syntini lisääntyisi minun tuhokseni, ja etten lankeaisi vihollisteni eteen, ja viholliseni iloitsisi minusta, jonka toivo on kaukana sinun armostasi.
4 Herra, Isä ja elämäni Jumala, älä katso minua ylpeästi, vaan käännä aina ylpeä mieli pois palvelijoistasi.
5 Käänny pois minusta turhat toiveet ja himo, ja pidä sitä, joka tahtoo aina palvella sinua.
6 Älköön vatsan ahneus eikä lihan himo valtaa minua; äläkä anna palvelijaasi minun ylitseni röyhkeäksi.
7 Kuulkaa, te lapset, suun kuritus: joka sen pitää, sitä ei oteta huulilleen.
8 Syntinen jää tyhmyyteensä, niin pahan puhuja kuin ylpeä kaatuu.
9 Älä totuta suutasi vannomaan; älä käytä itseäsi Pyhän nimeämiseen.
10 Sillä niinkuin jatkuvasti lyöty palvelija ei ole vailla sinistä merkkiä; niin ei se, joka vannoo ja jatkuvasti Jumalaa mainitsee, ole virheetön.
11 Mies, joka vannoo paljon, on täynnä vääryyttä, eikä rutto koskaan lähde hänen talostaan; jos hän rikkoo, on hänen syntinsä oleva hänen; ja jos hän ei tunnusta syntiään, hän tekee kaksinkertaisen rikkomuksen. jos hän vannoo turhaan, hän ei ole viaton, vaan hänen talonsa on oleva täynnä onnettomuuksia.
12 On sana, joka on puettu kuolemaan: Jumala suo, ettei sitä löydy Jaakobin perinnöstä; sillä kaikki sellaiset asiat ovat kaukana jumalisista, eivätkä he vajo synneissään.
13 Älä käytä suutasi hillittömään vannomiseen, sillä siinä on synnin sana.
14 Muista isääsi ja äitiäsi, kun istut suurten miesten keskellä. Älä unohdu heidän edessään, niin sinusta tulee tapasi mukaan tyhmä ja toivo, ettet olisi syntynyt, ja kiroa he syntymäpäiväsi.
15 Ihminen, joka on tottunut vastenmielisiin sanoihin, ei koskaan parane koko elämänsä aikana.
16 Kahdenlaiset ihmiset lisäävät syntiä, ja kolmas saa aikaan vihan: kuuma mieli on kuin palava tuli, se ei sammu ennen kuin se kuluu; haureudentekijä ei lakkaa ruumiistansa, ennen kuin hän on sytyttänyt antaa potkut.
17 Kaikki leipä on huorintekijälle makeaa, hän ei jätä ennen kuin kuolee.
18 Mies, joka rikkoo avioliiton ja sanoo näin sydämessään: kuka näkee minut? Pimeys ympäröi minut, seinät peittävät minut, eikä mikään ruumis näe minua; mitä minun tarvitsee pelätä? Korkein ei muista syntejäni:
19 Sellainen pelkää vain ihmisten silmiä, eikä tiedä, että Herran silmät ovat kymmenentuhatta kertaa kirkkaammat kuin aurinko, ja hän näkee kaikki ihmisten tiet ja näkee salaisimmatkin osat.
20 Hän tiesi kaiken ennen kuin ne luotiin; niin myös sen jälkeen kun ne olivat täydellisiä, hän katsoi heihin kaikkiin.
21 Tätä miestä rangaistaan kaupungin kaduilla, ja missä hän ei epäile, hänet otetaan talteen.
22 Näin käy myös vaimolle, joka jättää miehensä ja ottaa perillisen toisen kautta.
23 Sillä ensinnäkin hän on rikkonut Korkeimman lakia; ja toiseksi hän on rikkonut omaa miestään vastaan; ja kolmanneksi hän on tehnyt huorin aviorikoksessa ja synnyttänyt lapsia toiselta mieheltä.
24 Hänet viedään seurakuntaan, ja hänen lapsiaan tutkitaan.
25 Sen lapset eivät juurtu, eivätkä sen oksat kanna hedelmää.
26 Hän jättää muistonsa kirotuksi, eikä hänen häpeänsä pyyhitä pois.
27 Ja ne, jotka jäävät, tietävät, ettei ole mitään parempaa kuin Herran pelko ja ettei ole mitään suloisempaa kuin ottaa vaarin Herran käskyistä.
28 On suuri kunnia seurata Herraa, ja häneltä vastaanottaminen on pitkä ikä.

LUKU 24

1 Viisaus ylistää itseään ja kerskata kansansa keskellä.
2 Korkeimman seurakunnassa hän avaa suunsa ja voittaa hänen voimansa.
3 Minä tulin Korkeimman suusta ja peitin maan kuin pilven.
4 Minä asuin korkeuksissa, ja minun valtaistuimeni on pilvessä.
5 Minä yksin kuljin taivaan kiertoradan ja kuljin syvyyksissä.
6 Meren aalloissa ja kaikessa maassa ja kaikissa kansoissa ja kansoissa minä sain omaisuuden.
7 Kaikilla näillä minä etsin lepoa, ja kenen perinnössä minä pysyn?
8 Niin kaiken Luoja antoi minulle käskyn, ja hän, joka teki minut, antoi minun tabernaakkelini levätä ja sanoi: olkoon sinun asumisesi Jaakobissa ja sinun perintöosas Israelissa.
9 Hän loi minut alusta asti ennen maailmaa, enkä koskaan epäonnistu.
10 Minä palvelin hänen edessään pyhässä majassa; ja niin minut perustettiin Sioniin.
11 Samoin hän antoi minulle levon rakkaassa kaupungissa, ja Jerusalemissa oli minun voimani.
12 Ja minä juurruin kunnialliseen kansaan, Herran perinnön osaan.
13 Minut korotettiin niinkuin setri Libanuksella ja sypressipuu Hermonin vuorilla.

14 Minut korotettiin kuin palmu En-Gaddissa ja ruusupuu Jerikossa, niinkuin kaunis oliivipuu kauniilla pellolla, ja kasvoin kuin plataani veden äärellä.
15 Minä annoin makean tuoksun, kuten kanelin ja aspalathuksen, ja annoin miellyttävän tuoksun kuin paras mirha, kuten galbanum ja onyx ja makea storax ja suitsukkeen savu tabernaakkelissa.
16 Kuten tärpättipuu, minä ojensin oksani, ja minun oksani ovat kunnian ja armon oksia.
17 Niinkuin viiniköynnös tuotti hyvän tuoksun, ja minun kukkani ovat kunnian ja rikkauden hedelmä.
18 Minä olen hyvän rakkauden ja pelon ja tiedon ja pyhän toivon äiti; minä olen siis iankaikkinen, ja minä olen annettu kaikille lapsilleni, jotka hänestä on nimetty.
19 Tulkaa minun tyköni, kaikki, jotka minua toivotte, ja täyttäkää itsenne minun hedelmilläni.
20 Sillä minun muistoni on makeampi kuin hunaja ja minun perintöosani kuin hunajakenno.
21 Ne, jotka minua syövät, ovat vielä nälkäisiä, ja ne, jotka minua juovat, ovat vielä janoisia.
22 Joka minua tottelee, ei koskaan joudu häpeään, eivätkä ne, jotka minun kauttani työskentelevät, tee pahaa.
23 Kaikki tämä on Korkeimman Jumalan liiton kirja, se laki, jonka Mooses käski perinnöksi Jaakobin seurakunnille.
24 Älä väsy ollaksesi vahva Herrassa; että hän vahvistaisi teitä, pitäkää kiinni hänestä, sillä Herra Kaikkivaltias on yksin Jumala, eikä ole muuta Vapahtajaa kuin hän.
25 Hän täyttää kaiken viisaudellaan, niinkuin Phison ja kuin Tigris uusien hedelmien aikana.
26 Hän tekee ymmärryksen runsaaksi niinkuin Eufrat ja niinkuin Jordan elonkorjuun aikana.
27 Hän saa tiedon opin näyttäytymään valona ja Geonina vanhuuden aikana.
28 Ensimmäinen mies ei tuntenut häntä täydellisesti; viimeinen ei enää löydä häntä.
29 Sillä hänen ajatuksensa ovat enemmän kuin meri ja hänen neuvonsa syvemmät kuin suuri syvyys.
30 Minäkin tulin ulos purona joesta ja kanavana puutarhaan.
31 Minä sanoin: minä kastan parhaan puutarhani ja kastan ylenpalttisesti puutarhavuoteeni, ja katso, minun purostani tuli joki, ja minun joestani tuli meri.
32 Minä annan vielä opin loistaa niinkuin aamun, ja lähetän sen valon kauas.
33 Minä vielä vuodatan oppia profetiaksi ja jätän sen iankaikkisesti.
34 Katso, en ole tehnyt työtä vain itselleni, vaan kaikille, jotka etsivät viisautta.

LUKU 25

1 Kolmessa asiassa olin kaunistunut ja seisoin kauniina sekä Jumalan että ihmisten edessä: veljien ykseys, lähimmäisten rakkaus, mies ja vaimo, jotka ovat yhtä mieltä.
2 Minun sieluni vihaa kolmea erilaista miestä, ja olen suuresti loukkaantunut heidän elämästään: köyhä, joka on ylpeä, rikas mies, joka on valehtelija, ja vanha avionrikkoja, joka rikkoo.
3 Jos et ole kerännyt mitään nuoruudessasi, kuinka voit löytää mitään iässäsi?
4 Oi, kuinka kaunis onkaan tuomio harmaille hiuksille ja muinaisille ihmisille, että he tietävät neuvoja!
5 Oi kuinka suloinen on vanhusten viisaus ja ymmärrys ja neuvo kunniamiehille.
6 Paljon kokemusta on vanhusten kruunu, ja Jumalan pelko on heidän kunniansa.
7 On yhdeksän asiaa, jotka olen sydämessäni katsonut onnelliseksi, ja kymmenennen minä puhun kielelläni: mies, joka iloitsee lapsistaan; ja joka elää nähdäkseen vihollisensa kaatumisen:
8 Hyvä on se, joka asuu ymmärtäväisen vaimon kanssa, joka ei ole luisunut kielellään, eikä ole palvellut itseään arvottomampaa miestä.
9 Hyvä on se, joka on löytänyt viisauden, ja se, joka puhuu niiden korviin, jotka kuulevat.
10 Oi kuinka suuri on se, joka löytää viisauden! mutta ei ole ketään sen yläpuolella, joka pelkää Herraa.
11 Mutta Herran rakkaus ylittää kaiken valaistukseksi: joka sen pitää, mihin häntä verrataan?
12 Herran pelko on hänen rakkautensa alku, ja usko on hänen kiinnittymisen alku.
13 Anna minulle kaikki vitsaus, paitsi sydämen vitsa, ja kaikki jumalattomuus, paitsi naisen pahuus.
14 Ja kaikki ahdistus, paitsi niiden ahdistus, jotka minua vihaavat, ja kaikki kosto, paitsi vihollisten kosto.
15 Ei ole päätä käärmeen pään yläpuolella; eikä viha ole vihollisen vihaa korkeampi.
16 Minun olisi mieluummin asunut leijonan ja lohikäärmeen kanssa, kuin pitää taloa jumalattoman naisen kanssa.
17 Naisen jumalattomuus muuttaa hänen kasvonsa ja pimentää hänen kasvonsa kuin säkkikankaan.
18 Hänen miehensä istukoon naapuriensa seassa; ja kun hän sen kuulee, se huokaa katkerasti.
19 Kaikki jumalattomuus on vain vähäinen naisen pahuudelle: lankekoon syntisen osa hänen päällensä.
20 Niin kuin kiipeäminen hiekkatietä pitkin kulkee vanhusten jaloille, niin on vaimo täynnä sanoja hiljaiselle miehelle.
21 Älä kompastu naisen kauneuteen äläkä himoitse häntä mielihyvän vuoksi.
22 Jos nainen pitää miehensä huolta, hän on täynnä vihaa, röyhkeyttä ja paljon häväistystä.
23 Jumalaton vaimo heikentää rohkeutta, tekee raskaat kasvot ja haavoitetun sydämen; vaimo, joka ei lohduta miestään ahdistuksessa, tekee heikot kädet ja heikot polvet.
24 Naisesta tuli synnin alku, ja hänen kauttaan me kaikki kuolemme.
25 Älä anna veden kulkea; ei ilkeä nainenkaan vapaus gad ulkomailla.
26 Jos hän ei mene niinkuin tahdot, leikkaa hänet lihastasi ja anna hänelle erokirja ja päästä hänet.

LUKU 26

1 Autuas se mies, jolla on hyveellinen vaimo, sillä hänen päiviensä lukumäärä on kaksinkertainen.
2 Hyveellinen nainen iloitsee miehestään, ja hän täyttää elämänsä vuodet rauhassa.
3 Hyvä vaimo on hyvä osa, joka annetaan niille, jotka pelkäävät Herraa.
4 Olipa mies rikas tai köyhä, jos hänellä on hyvä sydän Herraa kohtaan, hän iloitsee aina iloisin kasvoin.
5 Kolme asiaa, joita minun sydämeni pelkää; ja neljäntenä pelkäsin kovasti: kaupungin herjausta, kurittomien väkijoukkojen kokoamista yhteen ja väärää syytöstä: kaikki tämä on kuolemaa pahempaa.
6 Mutta sydämen murhe ja murhe on nainen, joka on mustasukkainen toisesta naisesta, ja kielen vitsaus, joka puhuu kaikkien kanssa.
7 Paha vaimo on ike, jota heilutellaan edestakaisin; joka pitää hänestä kiinni, on kuin skorpioni.
8 Juopunut nainen ja räjähdys ulkomailla aiheuttavat suuren vihan, eikä hän peittele häpeään.
9 Naisen haureus voidaan tuntea hänen ylpeänä katseensa ja silmäluomistaan.
10 Jos tyttäresi on häpeämätön, pidä häntä ahtaasti, ettei hän loukkaa itseään suurella vapaudella.
11 Valvo röyhkeää silmää, äläkä ihmettele, jos hän rikkoo sinua vastaan.
12 Hän avaa suunsa, niinkuin janoinen kulkija, kun hän löytää lähteen, ja juo kaikkea vettä lähellänsä; hän istuu jokaisen aidan vierellä ja avaa nuolinsa jokaista nuolta vastaan.
13 Vaimon armo tekee miehelleen mieliksi, ja hänen taitonsa lihottaa hänen luita.
14 Hiljainen ja rakastava nainen on Herran lahja; eikä mikään ole niin arvokasta kuin hyvin opetettu mieli.
15 Häpeällinen ja uskollinen nainen on kaksinkertainen armo, eikä hänen mannermielistään voi arvostaa.
16 niinkuin aurinko, kun se nousee korkeasta taivaasta; niin on hyvän vaimon kauneus talonsa järjestyksessä.
17 Niin kuin kirkas valo on pyhässä kynttilänjalassa; niin on kasvojen kauneus kypsässä iässä.
18 Niinkuin kultapatsaat ovat hopeajalkojen päällä; niin ovat kauniit jalat jatkuvalla sydämellä.
19 Poikani, varjele ikäisesi kukka; äläkä anna voimaasi muukalaisille.
20 Kun olet saanut hedelmällisen omaisuuden koko pellon läpi, kylvä se omalla siemenelläsi luottaen karjasi hyvyyteen.
21 Niin sinun sukusi, jonka sinä jätät, tulee olemaan suurenmoinen, sillä he luottavat heidän hyvään polveensa.
22 Portto pitää sylkeänä; mutta naimisissa oleva nainen on miehelleen torni kuolemaa vastaan.
23 Jumalaton nainen annetaan jumalattomalle osaksi, mutta jumalinen nainen annetaan sille, joka pelkää Herraa.
24 Epärehellinen vaimo halveksii häpeää, mutta rehellinen vaimo kunnioittaa miestään.
25 Häpeämätön nainen luetaan koiraksi; mutta se, joka on häpeällinen, pelkää Herraa.
26 Nainen, joka kunnioittaa miestään, tuomitaan viisaaksi kaikista; mutta se, joka häpäisee häntä ylpeydessään, pidetään kaikista jumalattomana.
27 Voimakkaasti itkevä nainen ja nuhteet etsitään vihollisten karkottamiseksi.
28 Kaksi asiaa surettaa sydäntäni; ja kolmas saa minut vihaiseksi: sotamies, joka kärsii köyhyydestä; ja ymmärtäväiset miehet, jotka eivät ole asettamia; ja joka palaa vanhurskaudesta syntiin; Herra valmistaa sellaisen miekkaan.
29 Kauppias tuskin varjelee itseään tekemästä väärin; eikä huijari vapaudu synnistä.

LUKU 27

1 Monet ovat tehneet syntiä pienestä syystä; ja se, joka etsii yltäkylläisyyttä, kääntää katseensa pois.
2 Kuin naula tarttuu lujasti kivien liitoskohtien väliin; niin ei synti pysyy lähellä ostamista ja myymistä.
3 Ellei mies pidä itseään ahkerasti Herran pelossa, hänen huoneensa kukistuu pian.
4 Niinkuin seulalla seulotaan, jää jäljelle; niin ihmisen saasta hänen puheessaan.
5 Utsin koettaa savenvalajan astiat; niin ihmisen koettelemus on hänen päättelyssään.
6 Hedelmä ilmoittaa, onko puu puettu; niin on omahyväisyyden ilmaisu ihmisen sydämessä.
7 Älä ylistä ketään ennen kuin kuulet hänen puhuvan; sillä tämä on ihmisten koettelemus.
8 Jos noudatat vanhurskautta, hanki se ja puet hänet päällesi niinkuin loistokas pitkä viitta.
9 Linnut turvautuvat kaltaisiinsa; niin totuus palaa niille, jotka hänessä harjoittavat.
10 Niinkuin leijona väijyy saalista; niin tehkää synti niiden edestä, jotka tekevät vääryyttä.
11 Jumalallisen miehen puhe on aina viisasta; mutta tyhmä muuttuu kuin kuu.
12 Jos olet ymmärtämättömien joukossa, tarkkaile aikaa; vaan olkaa jatkuvasti ymmärtäväisten ihmisten joukossa.
13 Hullujen puhe on ällöttävää, ja heidän urheilunsa on synnin laittomuutta.
14 Sen puhe, joka paljon vannoo, nostaa hiukset pystyssä; ja heidän riitelynsä saavat hänen korvansa tukkimaan.
15 Ylpeäisten riita on verenvuodatusta, ja heidän herjauksensa ovat korville raskaita.
16 Joka löytää salaisuudet, menettää kunniansa; eikä hän koskaan löydä mielelleen ystävää.
17 Rakasta ystävääsi ja ole hänelle uskollinen; mutta jos sinä paljastat hänen salaisuutensa, älä enää seuraa häntä.
18 Sillä niinkuin ihminen on tuhonnut vihollisensa; niin olet menettänyt lähimmäisrakkauden.
19 Niinkuin linnun päästää käsistään, niin olet sinä päästänyt lähimmäisesi etkä saa häntä takaisin
20 Älä enää seuraa häntä, sillä hän on liian kaukana; hän on kuin ansasta karannut mäti.
21 Mitä tulee haavaan, se voi olla sidottu; ja herjauksen jälkeen saattaa tulla sovinto, mutta salaisuuksien paljastajalla ei ole toivoa.

22 Joka räväyttää silmillään, se tekee pahaa, ja joka hänet tuntee, hän luopuu hänestä.
23 Kun olet paikalla, hän puhuu suloisesti ja ihailee sinun sanojasi, mutta viimein hän vääntelee suunsa ja panettelee sinun puheitasi.
24 Minä olen vihannut monia asioita, mutta en mitään hänen kaltaistaan; sillä Herra vihaa häntä.
25 Joka heittää kiven korkealle, se heittää sen päähänsä; ja petollinen isku tekee haavoja.
26 Joka kaivaa kaivoa, se putoaa siihen, ja joka ansan asettaa, se joutuu siihen.
27 Joka pahaa tekee, se lankeaa hänen päällensä, eikä hän tiedä, mistä se tulee.
28 Ylistys ja pilkka tulevat ylpeiltä; mutta kosto kuin leijona väijyy heitä.
29 Ne, jotka iloitsevat vanhurskaan lankeemuksesta, joutuvat paulaan; ja tuska kuluttaa heidät ennen kuin he kuolevat.
30 Pahuus ja viha, nekin ovat kauhistuksia; ja syntinen ihminen saa ne molemmat.

LUKU 28

1 Joka kostaa, se saa koston Herralta, ja hän varmasti muistaa syntinsä.
2 Anna lähimmäisellesi anteeksi se vahinko, jonka hän on sinulle tehnyt, niin myös sinun syntisi annetaan anteeksi, kun rukoilet.
3 Yksi ihminen kantaa vihaa toista vastaan, ja pyytääkö hän anteeksi Herralta?
4 Hän ei osoita armoa ihmiselle, joka on hänen kaltainennsa, ja pyytääkö hän syntinsä anteeksi?
5 Jos se, joka on lihaa, ruokkii vihaa, kuka rukoilee syntinsä anteeksi?
6 Muista loppuasi, ja vihollisuus lakkaa; muistakaa turmelus ja kuolema ja pitäkää käskyt.
7 Muista käskyt, äläkä kohdista pahuutta lähimmäistäsi kohtaan: muista Korkeimman liitto ja silmäile tietämättömyyttä.
8 Vältä riitaa, niin vähennät syntisi; sillä vihainen mies sytyttää riidan,
9 Syntinen saa ystävänsä levottomiksi ja riitelee rauhanomaisten kesken.
10 Niinkuin tulen aines on, niin se palaa; ja niinkuin ihmisen voima on, niin on hänen vihansa; ja hänen rikkautensa mukaan hänen vihansa nousee; ja mitä vahvempia ne ovat, jotka kamppailevat, sitä enemmän ne tulehtuvat.
11 Kiireinen kiista sytyttää tulen, ja kiireinen taistelu vuodattaa verta.
12 Jos puhallat kipinän, se palaa; jos syljet sen päälle, se sammuu, ja molemmat tulevat ulos suustasi.
13 Kiroa kuiskaaja ja kaksikielinen, sillä sellaiset ovat tuhonneet monia rauhan eläviä.
14 Selkeä kieli on saattanut monet huolestumaan ja karkoittamaan kansasta kansaan, vahvat kaupungit se on kukistanut ja kukistanut suurmiesten talot.
15 Huijaava kieli on ajanut ulos hyveelliset naiset ja riisunut heiltä heidän työnsä.
16 Joka sitä kuulee, ei koskaan löydä lepoa eikä asu hiljaa.
17 Ruoskan isku tekee jäljet lihaan, mutta kielen isku murtaa luut.
18 Monet ovat kaatuneet miekan terään, mutta eivät niin monet, jotka ovat kaatuneet kieleen.
19 Hyvä on se, joka on suojattu sen myrkkyllä; joka ei ole vetänyt sen ikettä eikä ole sidottu kahleisiinsa.
20 Sillä sen ike on rautainen ike, ja sen nauhat ovat vaskivanteita.
21 Sen kuolema on paha kuolema, hauta oli sitä parempi.
22 Se ei hallitse niitä, jotka pelkäävät Jumalaa, eivätkä he tule poltettavaksi sen liekillä.
23 Jotka hylkäävät Herran, joutuvat siihen; ja se palaa heissä eikä sammu; se lähetetään heidän kimppuunsa kuin leijona, ja se syö heidät kuin pantteri.
24 Katso, että suojaat omaisuuttasi orjantappuroilla ja sido hopeasi ja kultasi,
25 Ja punnitse sanasi vaa'alla ja tee suullesi ovi ja salpa.
26 Varo, ettet luisu sen ohitse, ettet lankea väijyvän eteen.

LUKU 29

1 Armollinen lainaa lähimmäisellensä; ja joka kätensä vahvistaa, se pitää käskyt.
2 Lainaa lähimmäisellesi, kun hän tarvitsee, ja maksa lähimmäisellesi takaisin aikanaan.
3 Pidä sanasi ja toimi hänen kanssaan uskollisesti, niin löydät aina sen, mikä sinulle on välttämätöntä.
4 Monet, kun heille lainattiin jotakin, luulivat sen löytyneen ja panivat heidät vaikeuksiin, jotka auttoivat heitä.
5 Ennenkuin hän saa, hän suutelee miehen kättä; ja lähimmäisensä rahasta hän puhuu alistuvaisesti; mutta kun hän maksaa takaisin, hän pidentää aikaa, vastaa surun sanoja ja valittaa ajasta.
6 Jos hän voittaa, hän tuskin saa puolta, ja hän laskee ikään kuin olisi löytänyt sen; jos ei, hän on riisttänyt häneltä rahansa ja saanut hänelle vihollisen ilman syytä: hän maksaa hänelle kirouksin ja kaiteet; ja kunniasta hän maksaa hänelle häpeän.
7 Monet ovat sen vuoksi kieltäytyneet lainaamasta muiden miesten pahoinpitelyihin, koska he pelkäävät joutuvansa huijatuksi.
8 Mutta ole kärsivällinen köyhää miestä kohtaan, äläkä viivyttele osoittaa hänelle armoa.
9 Auta köyhää käskyn tähden, äläkä käännä häntä pois hänen köyhyytensä tähden.
10 Hävitä rahasi veljesi ja ystäväsi tähden, äläkä anna sen ruostua kiven alla menemään hukkaan.
11 Kokoa aarteesi Korkeimman käskyjen mukaan, niin se tuo sinulle enemmän hyötyä kuin kulta.
12 Sulje almu varastoihisi, niin se pelastaa sinut kaikesta ahdistuksesta.
13 Se taistelee sinun puolestasi vihollisi vastaan paremmin kuin mahtava kilpi ja vahva keihäs.
14 Rehellinen mies on takuu lähimmäisensä puolesta, mutta röyhkeä hylkää hänet.

15 Älä unohda vakuutesi ystävyyttä, sillä hän on antanut henkensä sinun edestäsi.
16 Syntinen kumoaa vakuusomaisuuden:
17 Ja se, jolla on kiittämätön mieli, jättää hänet vaaraan, joka pelasti hänet.
18 Turvallisuus on tuhonnut monet hyvät voimat ja ravistellut heitä niinkuin meren aalto: se on karkottanut väkevät miehet heidän taloistansa, niin että he vaelsivat vieraiden kansojen seassa.
19 Jumalaton, joka rikkoo Herran käskyt, lankeaa varmuuteen, ja se, joka tekee ja noudattaa toisten ihmisten tekoja saadakseen voittoa, lankee oikeuteen.
20 Auta lähimmäistäsi voimistesi mukaan ja varo, ettet itse joutuisi samaan.
21 Elämän tärkein asia on vesi ja leipä ja vaatteet ja huone häpeän peittämiseksi.
22 Parempi on köyhän elämä ilkeässä mökissä kuin herkkä ruoka toisen kodissa.
23 Olkoon se vähän tai paljon, ole tyytyväinen, ettet kuule huoneesi häväistystä.
24 Sillä kurja elämä on käydä talosta taloon; sillä missä olet muukalainen, et uskalla avata suutasi.
25 Sinä pidät juhlat ja pidot, etkä saa kiittää, ja sinä saat kuulla katkeria sanoja:
26 Tule, sinä muukalainen, kaada pöytä ja ruoki minua sillä, mitä sinulla on.
27 Anna sija, sinä muukalainen, kunnialliselle miehelle; veljeni tulee majoittumaan, ja minä tarvitsen taloani.
28 Nämä asiat ovat tuskallisia ymmärtäväiselle miehelle; huonehuoneen moittiminen ja lainanantajan moittiminen.

LUKU 30

1 Joka rakastaa poikaansa, se saa hänet usein näkemään sauvaa, että hän lopulta iloitsisi hänestä.
2 Joka poikaansa kurittaa, hän iloitsee hänestä, ja hän iloitsee hänestä tuttaviensa joukossa.
3 Joka opettaa poikaansa, saa hänet murheelliseksi, ja ystäviensä edessä hän iloitsee hänestä.
4 Vaikka hänen isänsä kuolee, hän on kuin ei olisi kuollut; sillä hän on jättänyt jälkeensä hänen kaltaisensa.
5 Eläessään hän näki hänet ja iloitsi hänestä, ja kun hän kuoli, ei hän ollut murheellinen.
6 Hän jätti jälkeensä kostajan vihollisiansa kohtaan ja sellaisen, joka on osoitava armoa ystävilleen.
7 Joka tekee liikaa pojalleen, se sitoo hänen haavansa; ja hänen sisälmyksensä on levoton jokaisesta huudosta.
8 Hevonen, jota ei ole rikottu, tulee itsepäiseksi, ja lapsi, joka on jätetty itselleen, on viheliäinen.
9 Kukertele lapsesi, niin hän saa sinut pelkäämään: leiki hänen kanssaan, niin hän saa sinut ahdistuneeksi.
10 Älä naura hänen kanssaan, ettet joutuisi murheeksi hänen kanssaan, etkä lopulta kiristelisi hampaitasi.
11 Älkää antako hänelle vapautta hänen nuoruudessaan, älkääkä silmäilekö hänen hulluuksiaan.
12 Kumarta hänen niskansa hänen ollessaan nuori ja hakkaa häntä kyljelle, kun hän on lapsi, ettei hän itsepintainen ja tottelematon sinua kohtaan, ja niin ei aiheuttaisi murhetta sydämeesi.
13 Kurittele poikaasi ja pidä häntä vaivaa, ettei hänen siveetön käytöksensä loukkaa sinua.
14 Parempi on köyhä, joka on terve ja vahva rakenteeltaan, kuin rikas, joka on ruumiissaan vaivautunut.
15 Terveys ja hyvä ruumiin omaisuus ovat ennen kaikkea kultaa ja vahva ruumis äärettömän rikkauden yläpuolella.
16 Ei ole rikkautta tervettä ruumista korkeampaa, eikä iloa sydämen iloa korkeampaa.
17 Kuolema on parempi kuin katkera elämä tai jatkuva sairaus.
18 Suulle kiinni kaadetut herkut ovat kuin haudalle asetettua lihaa.
19 Mitä hyötyä on epäjumalan uhrista? sillä se ei voi syödä eikä haista, niin on myös se, jota Herra vainoaa.
20 Hän näkee silmillään ja huokaa, niinkuin hoviherra, joka syleilee neitsyttä ja huokaa.
21 Älä anna mieltäsi ahdistua, äläkä vaivaa itseäsi oman neuvosi mukaan.
22 Sydämen ilo on ihmisen elämä, ja ihmisen ilo pidentää hänen elinaikaansa.
23 Rakasta omaa sieluasi ja lohduta sydäntäsi, vie murhe kaukana sinusta; sillä murhe on tappanut monia, eikä siitä ole mitään hyötyä.
24 Kateus ja viha lyhentävät elämää, ja huolellisuus ajaa vanhuuden ajan edelle.
25 Iloinen ja hyvä sydän pitää huolta lihastaan ja ruokavaliostaan.

LUKU 31

1 Rikkauden katsominen kuluttaa lihan, ja siitä huolehtiminen karkottaa unen.
2 Huolehtiminen ei anna miehen nukkua, niinkuin kipeä sairaus särkee unen,
3 Rikkaalla on paljon vaivaa rikkauksien kokoamisessa; ja kun hän lepää, on hän täynnä herkkujaan.
4 Köyhä työskentelee köyhässä tilassaan; ja kun hän lähtee, hän on yhä puutteessa.
5 Joka kultaa rakastaa, se ei tule vanhurskaaksi, ja se, joka seuraa turmeltumista, saa siitä kylliksi.
6 Kulta on ollut monen turmio, ja heidän tuhonsa oli lähellä.
7 Se on kompastuskivi niille, jotka uhraavat sille, ja jokainen hullu otetaan sillä.
8 Autuas on rikas, joka löytyy virheetön, ja joka ei etsi kultaa.
9 Kuka hän on? ja me kutsumme häntä autuaaksi, sillä hän on tehnyt ihmeitä kansansa keskuudessa.
10 Kuka on sen kautta koeteltu ja tullut täydelliseksi? anna hänen sitten ylistää. Kuka voi loukata, eikä ole loukannut? tai tehnyt pahaa, mutta ei ole tehnyt sitä?
11 Hänen tavaransa vakiintuvat, ja seurakunta julistakoon hänen almunsa.
12 Jos istut runsaan pöydän ääressä, älä ole siihen ahne äläkä sano: Sillä on paljon lihaa.
13 Muistakaa, että paha silmä on paha; ja mikä on jumalattomampaa kuin silmä? sen tähden se itkee joka tilanteessa.

14 Älä ojenna kättäsi, minne se katsoo, äläkä työnnä sitä hänen kanssaan astiaan.
15 Älä tuomitse lähimmäistäsi itsestäsi, ja ole ymmärtäväinen kaikissa asioissa.
16 Syö niinkuin ihmiselle sopii, mitä sinulle asetetaan; ja syö muistiinpanoja, ettet joutuisi vihatuiksi.
17 Lähde ensin käytöstapojen vuoksi; äläkä ole kyltymätön, ettet loukkaa.
18 Kun istut monien joukossa, älä ojenna ensin kättäsi.
19 Hyvin hoidetulle miehelle riittää vähänkin, eikä hän saa tuulta sängylleen.
20 Hyvä uni tulee kohtuullisesta syömisestä: hän nousee varhain, ja hänen järkensä on hänen kanssaan, mutta katselemisen tuska, kolari ja vatsakivut ovat kyltymättömällä miehellä.
21 Ja jos sinut on pakotettu syömään, nouse, mene ulos, oksenna, niin sinä saat levätä.
22 Poikani, kuule minua äläkä halveksi minua, niin löydät viimein, niinkuin minä olen sinulle sanonut: ole nopea kaikissa teoissasi, niin ei sinun kohtaa sairautta.
23 Joka on avulias ruokansa suhteen, siitä puhukoon hyvää; ja kertomus hänen hyvästä kodinhoidosta uskotaan.
24 Mutta sitä vastaan, joka ei syö ruokaansa, koko kaupunki napisee; eikä hänen tyhmyytensä todistusta saa epäillä.
25 Älä näytä rohkeuttasi viinissä; sillä viini on tuhonnut monia.
26 Tuli koettelee reunaa kastamalla, niin viini tekee ylpeiden sydämet juopuessa.
27 Viini on ihmiselle yhtä hyvä kuin elämä, jos sitä juodaan kohtuullisesti: mitä elämä sitten on ihmiselle, joka on ilman viiniä? sillä se on tehty ilahduttamaan ihmisiä.
28 Viini, jota juodaan, ja aikanaan, tuo sydämen iloa ja mielen iloa.
29 Mutta liiallisuudesta juotettu viini tekee mielen katkeraksi, riitelyyn ja riitelyyn.
30 Juopaus lisää tyhmän raivoa siihen asti, että hän loukkaa, se heikentää voimaa ja tekee haavoja.
31 Älä nuhtele lähimmäistäsi viinistä, äläkä halveksi häntä hänen ilossaan; älä anna hänelle ilkeitä sanoja, äläkä pakota häntä juomaan.

LUKU 32

1 Jos sinusta tehdään juhlan isäntä, älä korota itseäsi, vaan ole heidän joukossaan niinkuin yksi muista; pidä heistä ahkerasti huolta, joten istu alas.
2 Ja kun olet suorittanut kaiken virkasi, ota paikkasi, jotta voisit olla iloinen heidän kanssaan ja saada kruunu hyvin järjestetystäsi juhlasta.
3 Puhu sinä, joka olet vanhempi, sillä se sopii sinulle, mutta terveellä tuomiolla; eikä estä musiikkia.
4 Älkää vuodattako sanoja sinne, missä on muusikko, älkääkä osoitako viisautta ajoissa.
5 Musiikkikonsertti viinijuhlissa on kuin kultainen karbunkkelin sinetti.
6 Smaragdin sinetti, joka on asetettu kultaiseen teokseen, on musiikin melodia miellyttävän viinin kanssa.
7 Puhu, nuori mies, jos sinua tarvitaan, mutta tuskin, kun sinua kahdesti pyydetään.
8 Olkoon puheesi lyhyt, käsittäen paljon vähällä sanalla; ole kuin se, joka tietää ja kuitenkin pitää kielensä.
9 Jos olet suurten miesten joukossa, älä tee itseäsi heidän vertaisiksi; ja kun muinaiset ihmiset ovat paikallaan, älä käytä monia sanoja.
10 Ennen ukkosenjylinää salama; ja ennen kuin häpeällinen mies menee, suosi.
11 Nouse ajoissa, äläkä jää viimeiseksi; mutta viipymättä kotiin.
12 Käytä siellä harrastustasi ja tee mitä tahdot, mutta älä syntiä tee ylpeällä puheella.
13 Ja tämän tähden siunaa sitä, joka on tehnyt sinut ja täyttänyt sinut hyvillään.
14 Joka pelkää Herraa, saa hänen kurituksensa; ja ne, jotka etsivät häntä varhain, löytävät armon.
15 Joka lakia etsii, se täytetään sillä, mutta ulkokullattu loukkaantuu siitä.
16 Ne, jotka pelkäävät Herraa, löytävät tuomion ja sytyttävät oikeuden kuin valon.
17 Syntistä ei nuhdeta, vaan hän löytää tekosyyn tahtonsa mukaan.
18 Neuvon mies on huomaavainen; mutta outo ja ylpeä mies ei pelästy, vaikka hän itse on tehnyt ilman neuvoa.
19 Älä tee mitään ilman neuvoa; ja kun olet kerran tehnyt, älä kadu.
20 Älä mene tielle, jolla sinä kaatuisit, äläkä kompastele kivien sekaan.
21 Älä ole itsevarma selkeällä tavalla.
22 Ja varo omia lapsiasi.
23 Kaikessa hyvässä työssä luota omaan sieluusi; sillä tämä on käskyjen pitämistä.
24 Joka uskoo Herraan, se ottaa käskyn vaarin; ja joka häneen luottaa, ei käy huonommin.

LUKU 33

1 Ei mitään pahaa tapahdu sille, joka pelkää Herraa; mutta kiusauksessa hän pelastaa hänet.
2 Viisas ei vihaa lakia; mutta se, joka siellä on tekopyhä, on kuin laiva myrskyssä.
3 Ymmärtäväinen mies luottaa lakiin; ja laki on hänelle uskollinen niinkuin oraakkeli.
4 Valmista, mitä sanot, niin sinua kuullaan; ja sitoa opetus ja vastaa sitten.
5 Tyhmän sydän on kuin kärryn pyörä; ja hänen ajatuksensa ovat kuin vierivä akselipuu.
6 Orihevonen on niinkuin pilkkaava ystävä: hän on naimisissa jokaisen selässä istuvan alla.
7 Miksi päivä ylittää toista, vaikka kaikki vuoden jokaisen päivän valo on auringosta?
8 Herran tuntemuksesta heidät erotettiin, ja hän muutti aikoja ja juhlia.
9 Jotkut niistä hän on tehnyt korkeita päiviä ja pyhittänyt ne, ja osan niistä hän on tehnyt tavallisia päiviä.
10 Ja kaikki ihmiset ovat maasta, ja Aadam luotiin maasta:
11 Suurella tiedolla Herra on jakanut heidät ja tehnyt heidän tiensä moniksi.

12 Jotkut heistä siunasi ja korotti, ja osan hän pyhitti ja asetti lähellensä; mutta osan hän on kironnut ja alentanut ja kääntynyt pois paikoistaan.
13 Niinkuin savi on savenvalajan kädessä, valmistellakseen sitä mielensä mukaan, niin on ihminen hänen käsissään, joka hänet on tehnyt, antaakseen heille kaltaisensa.
14 Hyvä on pahaa vastaan ja elämä kuolemaa vastaan, niin jumalallinen on syntistä vastaan ja syntinen jumalallista vastaan.
15 Katsokaa siis kaikkia Korkeimman tekoja; ja on kaksi ja kaksi, toinen toistaan vastaan.
16 Minä heräsin viimeisenä, niinkuin rypäleiden kerääjä; Herran siunauksesta minä hyödyn ja kävelin viinikuurnaani kuin rypäleiden kerääjä.
17 Ajattele, etten ole tehnyt työtä ainoastaan itselleni, vaan kaikille, jotka etsivät oppia.
18 Kuulkaa minua, te kansan suuret miehet, ja kuulkaa korvillanne, te seurakunnan päämiehet.
19 Älä anna pojallesi ja vaimollesi, veljellesi ja ystävällesi valtaa itseäsi eläessäsi, äläkä anna omaisuuttasi toiselle, ettei se katuisi ja rukoisi sitä uudelleen.
20 Niin kauan kuin elät ja hengität sinussa, älä anna itseäsi kenellekään.
21 Sillä parempi on, että lapsesi etsivät sinua, kuin että sinä seisot heidän kohteliaisuudessaan.
22 Pidä itsellesi etusija kaikissa teoissasi; älä jätä tahraa kunniallesi.
23 Sinä aikana, jolloin päätät päiväsi ja päätät elämäsi, jaa perintöosasi.
24 Rehu, sauva ja kuormat ovat aasille; ja leipää, kuritusta ja työtä palvelijalle.
25 Jos panet palvelijasi töihin, löydät levon; mutta jos annat hänen olla joutilaina, hän etsii vapautta.
26 Ies ja kaulus kumartavat niskan, samoin kidutukset ja kidutukset pahalle palvelijalle.
27 Lähettäkää hänet työhön, ettei hän joutuisi toimettomana; sillä laittomuus opettaa paljon pahaa.
28 Pankaa hänet töihin, niinkuin hänelle sopii: jos hän ei ole tottelevainen, pukekaa raskaammat kahleet.
29 Mutta älkää olko ylimielisiä ketään kohtaan; ja ilman harkintaa tehdä mitään.
30 Jos sinulla on palvelija, olkoon hän sinulle niinkuin sinä, koska olet ostanut hänet kalliilla.
31 Jos sinulla on palvelija, niin rukoile häntä niinkuin veljeäsi, sillä sinä tarvitset häntä niinkuin omaa sieluasi. Jos rukoilet häntä pahasti ja hän pakenee sinua, mitä tietä menet häntä etsimään?

LUKU 34

1 Ymmärtämättömän ihmisen toivo on turha ja valheellinen, ja unelmat nostavat tyhmiä.
2 Joka katsoo unia, on sen kaltainen, joka tarttuu varjoon ja seuraa tuulta.
3 Unennäkemys on yhden asian samankaltaisuutta, jopa kasvojen kaltaisuutta kasvoihin.
4 Mitä saastaisesta voi puhdistaa? ja mikä totuus voi tulla siitä, mikä on valhetta?
5 Ennustukset ja sanat ja unet ovat turhia, ja sydän ihailee niinkuin vaimon sydän.
6 Ellei heitä lähetetä Korkeimmalta sinun tykönäsi, älä pane sydäntäsi heihin.
7 Sillä unet ovat pettäneet monia, ja ne ovat epäonnistuneet, jotka luottavat heihin.
8 Laki havaitaan täydelliseksi ilman valhetta, ja viisaus on täydellisyyttä uskolliselle suulle.
9 Mies, joka on matkustanut, tietää paljon; ja jolla on paljon kokemusta, se julistaa viisautta.
10 Jolla ei ole kokemusta, se tietää vähän, mutta joka on vaeltanut, on täynnä ymmärrystä.
11 Kun matkustin, näin paljon; ja ymmärrän enemmän kuin voin ilmaista.
12 Minä olin usein kuolemanvaarassa, mutta olen kuitenkin pelastunut näiden asioiden tähden.
13 Niiden henki, jotka pelkäävät Herraa, saa elää; sillä heidän toivonsa on hänessä, joka heidät pelastaa.
14 Joka pelkää Herraa, se ei pelkää eikä pelkää; sillä hän on hänen toivonsa.
15 Autuas olkoon sen sielu, joka Herraa pelkää; kenen puoleen hän katsoo? ja kuka on hänen vahvuutensa?
16 Sillä Herran silmät katsovat niitä, jotka häntä rakastavat, hän on heidän väkevä suojansa ja väkevyytensä, suoja kuumuudelta ja suoja auringolta keskipäivällä, suoja kompastumiselta ja apu kaatumiselta.
17 Hän kohottaa sielun ja valaisee silmät, hän antaa terveyttä, elämää ja siunausta.
18 Joka uhraa väärin hankitun tavaran, sen uhri on naurettava; ja epäoikeudenmukaisten ihmisten lahjoja ei oteta vastaan.
19 Korkein ei mielisty jumalattomien uhrilahjoihin; Häntä ei myöskään tyynnytä synnin vuoksi uhrien joukolla.
20 Joka tuo köyhän omaisuutta, tekee niinkuin poikansa tappaa isänsä edessä.
21 Köyhien leipä on heidän henkensä; joka sen häneltä riistää, on verellinen mies.
22 Joka vie lähimmäiseltä elantonsa, se surmaa hänet; ja se, joka riistää työntekijältä hänen palkkansa, on verenvuodattaja.
23 Kun toinen rakentaa ja toinen kaataa, mitä hyötyä heistä sitten on kuin vaivannäöstä?
24 Kun yksi rukoilee ja toinen kiroilee, kenen äänen Herra kuulee?
25 Joka peseytyy kuolleen ruumiin kosketuksen jälkeen, jos hän taas koskettaa siihen, mitä hyötyä hänen pesustaan on?
26 Niin käykö se ihminen, joka paastoaa syntiensä tähden ja palaa ja tekee samoin: kuka kuulee hänen rukouksensa? tai mitä hänen nöyryytensä hyödyttää häntä?

LUKU 35

1 Joka noudattaa lakia, tuo riittävästi uhreja, ja joka noudattaa käskyä, se uhraa kiitosuhrin.
2 Se, joka hyvittää, uhraa hienoja jauhoja; ja almuja jakaja uhraa kiitosta.

3 Jumalattomuudesta luopuminen on Herralle otollista; ja vääryyden hylkääminen on sovitus.
4 Älä näytä tyhjältä Herran edessä.
5 Sillä kaikki tämä on tehtävä käskyn tähden.
6 Vanhurskaan uhri lihottaa alttarin, ja sen makea tuoksu on Korkeimman edessä.
7 Vanhurskaan miehen uhri on hyväksyttävä. ja sen muistomerkkiä ei koskaan unohdeta.
8 Anna Herralle hänen kunniansa hyvällä silmällä, äläkä vähennä kättesi esikoista.
9 Näytä iloiset kasvot kaikissa lahjoissasi ja vihki kymmenyksesi ilolla.
10 Anna Korkeimmalle, niinkuin hän on rikastanut sinua; ja niinkuin olet saanut, anna iloisin silmin.
11 Sillä Herra maksaa ja antaa sinulle seitsemän kertaa enemmän.
12 Älä ajattele turmeltuvasi lahjoilla; Sellaisia hän ei ota vastaan: älkääkä luota vääryyksiin; sillä Herra on tuomari, eikä hänen kanssaan ole henkilökohtaista kunnioitusta.
13 Hän ei ota ketään vastaan köyhää vastaan, vaan kuulee sorrettujen rukouksen.
14 Hän ei halveksi orpojen rukousta; eikä leski, kun hän vuodattaa valituksensa.
15 Eivätkö kyyneleet valu lesken poskille? ja eikö hän huuda sitä vastaan, joka saa heidät kaatumaan?
16 Hän, joka palvelee Herraa, otetaan vastaan, ja hänen rukouksensa ulottuu pilviin asti.
17 Nöyrän rukous lävistää pilvet, ja ennenkuin se lähestyy, hän ei lohduta; eikä lähde pois, ennen kuin Korkein näkee tuomitsevan vanhurskaasti ja panevan tuomion täytäntöön.
18 Sillä ei Herra viivytä, eikä Väkevä ole kärsivällinen heitä kohtaan, ennen kuin hän on lyönyt armottoman kupeet ja maksaa pakanoille koston. kunnes hän on ottanut pois ylpeiden joukon ja särkenyt vääräin valtikka;
19 kunnes hän on maksanut jokaiselle hänen tekojensa mukaan ja ihmisten teoille heidän juoniensa mukaan; kunnes hän on tuominnut kansansa asian ja saattanut heidät iloitsemaan armostaan.
20 Armo on ajankohtaista ahdistuksen aikana, kuten sadepilvet kuivuuden aikana.

LUKU 36

1 Armahda meitä, Herra kaiken Jumala, ja katso meitä:
2 Ja lähetä pelkosi kaikkien kansojen päälle, jotka eivät sinua etsi.
3 Nosta kätesi vieraita kansoja vastaan, ja anna heidän nähdä sinun voimasi.
4 Niinkuin sinä olet pyhitetty meissä heidän edessään, niin ole sinä ylistetty heidän keskuudessaan meidän edessämme.
5 Ja tietäkööt he sinut, niinkuin me olemme tunteneet sinut, ettei ole muuta Jumalaa kuin sinä, Jumala.
6 Näytä uusia merkkejä ja tee muita outoja ihmeitä: ylistä kätesi ja oikeaa käsivartesi, jotta ne näyttäisivät sinun ihmeitäsi.
7 Herätä suuttumus ja vuodata viha: ota pois vihollinen ja tuhoa vihollinen.
8 Varaa aikaa, muista liitto ja anna heidän julistaa ihmeellisiä tekojasi.
9 Se, joka pääsee pakoon, kuluttakoon tulen vihan; ja hukkukoot ne, jotka kansaa sortavat.
10. Lyö pakanain päämiesten päät, jotka sanovat: ei ole ketään muuta kuin me.
11 Kokoa kaikki Jaakobin sukukunnat ja peri ne niinkuin alusta asti.
12 Herra, armahda kansaa, jota sinun nimelläsi kutsutaan, ja Israelia, jolle olet antanut nimen esikoisellesi.
13 Ole armollinen Jerusalemille, pyhälle kaupungillesi, lepopaikallesi.
14 Täytä Sion sanoillasi ja kansasi kirkkaudellasi.
15 Todista niille, jotka sinulla on ollut alusta asti, ja herätä profeettoja, jotka ovat olleet sinun nimessäsi.
16 Palkitse niille, jotka sinua odottavat, ja löydetään profeettasi uskollisiksi.
17 Oi Herra, kuule palvelijasi rukous Aaronin siunauksen mukaan kansaasi kohtaan, jotta kaikki maan päällä asuvat tietäisivät, että sinä olet Herra, iankaikkinen Jumala.
18 Vatsa syö kaiken lihan, mutta yksi liha on parempi kuin toinen.
19 Niinkuin suulaki maistaa erilaisia hirvenlihaa, niin ymmärtää valheelliset puheet.
20 Petollinen sydän painaa, mutta kokenut maksaa hänelle.
21 Nainen ottaa vastaan jokaisen miehen, mutta tytär on parempi kuin toinen.
22 Naisen kauneus piristää kasvoja, ja mies ei rakasta mitään parempaa.
23 Jos hänen kielellään on hyvyyttä, sävyisyyttä ja lohdutusta, ei hänen miehensä ole niinkuin muut miehet.
24 Joka vaimon saa, se aloittaa omaisuuden, avun kuin itsensä ja lepopatsaan.
25 Missä aitaa ei ole, siellä on omaisuus ryöstetty; ja jolla ei ole vaimoa, se vaeltelee ylös ja alas murheellisesti.
26 Kuka luottaa varkaaseen, joka on hyvin määrätty, joka hyppää kaupungista kaupunkiin? Kuka siis uskoo miestä, jolla ei ole taloa ja joka majoittaa minne tahansa yö hänet vie?

LUKU 37

1 Jokainen ystävä sanoo: "Minäkin olen hänen ystävänsä", mutta on ystävä, joka on ystävä nimellisesti.
2 Eikö se ole kuolemaan johtava suru, kun kumppani ja ystävä kääntyvät vihollisen puoleen?
3 Oi jumalaton mielikuvitus, mistä sinä tulit peittämään maan petoksella?
4 On toveri, joka iloitsee ystävän menestyksestä, mutta ahdistuksen aikana on häntä vastaan.
5 Siellä on toveri, joka auttaa ystäväänsä vatsan takia ja nostaa solmun vihollista vastaan.
6 Älä unohda ystävääsi mielessäsi, äläkä välitä hänestä rikkauksistasi.
7 Jokainen neuvonantaja ylistää neuvoa; mutta on niitä, jotka neuvovat itseään.

8 Varo neuvonantajaa ja tiedä etukäteen, mitä hän tarvitsee; sillä hän neuvoo itselleen; ettei hän heittäisi arpaa sinulle,
9 Ja sano sinulle: sinun tiesi on hyvä, ja sen jälkeen hän seisoo toisella puolella, katsoakseen, mitä sinulle tapahtuu.
10 Älä neuvottele sitä, joka sinua epäilee, ja kätke neuvosi kateellisilta.
11 Älkääkä neuvotelko naisen kanssa, joka koskettaa häneen, jolle hän on kateellinen; ei pelkurien kanssa sota-asioissa; eikä kauppiaan kanssa vaihdosta; eikä myyvän ostajan kanssa; eikä kateellisen kiitollisen miehen kanssa; eikä armottoman miehen kanssa, joka koskettaa ystävällisyyttä; eikä laiskaiden kanssa mihinkään työhön; eikä vuokralaisen kanssa vuoden viimeistelyä varten; äläkä laittoman palvelijan kanssa, jolla on paljon asioita. Älä kuule heitä missään neuvossa.
12 Mutta ole jatkuvasti jumalisen miehen kanssa, jonka tiedät pitävän Herran käskyt ja jonka mieli on sinun mielesi mukainen, ja hän on murheellinen kanssasi, jos joudut keskenmenoon.
13 Ja pysykoon sydämesi neuvo, sillä ei ole ketään uskollisempaa sinulle kuin se.
14 Sillä miehen mieli on joskus tapana kertoa hänelle enemmän kuin seitsemän vartijaa, jotka istuvat ylhäällä korkeassa tornissa.
15 Ja ennen kaikkea rukoile Korkeinta, että hän ohjaisi tiesi totuudessa.
16 Anna järki mennä jokaisen yrityksen edelle ja neuvo ennen kaikkea toimintaa.
17 Kasvot ovat merkki sydämen muuttumisesta.
18 Neljällä tavalla ilmestyy: hyvä ja paha, elämä ja kuolema, mutta kieli hallitsee niitä jatkuvasti.
19 On yksi, joka on viisas ja opettaa monia, mutta on kuitenkin itselleen hyödytön.
20 On yksi, joka ilmaisee viisautta sanoin ja jota vihataan: hän on vailla kaikkea ruokaa.
21 Sillä armoa ei ole annettu hänelle, Herralta, koska häneltä on riistetty kaikki viisaus.
22 Toinen on viisas itselleen; ja ymmärryksen hedelmät ovat kiitettävät hänen suussaan.
23 Viisas mies opettaa kansaansa; ja hänen ymmärryksensä hedelmät eivät petä.
24 Viisas on täynnä siunausta; ja kaikki, jotka näkevät hänet, pitävät häntä onnellisena.
25 Ihmisen elämän päivät voidaan lukea, mutta Israelin päivät ovat lukemattomat.
26 Viisas perii kunnian kansansa keskuudessa, ja hänen nimensä on ikuinen.
27 Poikani, koettele sielusi elämässäsi ja katso, mikä siinä on pahaa, äläkä anna sitä sille.
28 Sillä kaikki ei ole kaikille hyödyksi, eikä jokainen sielu kaikesta mielisty.
29 Älkää olko kyltymättömiä missään herkullisissa, älkääkä liian ahneita lihalle:
30 Sillä liiallinen ruoka saa aikaan sairautta, ja syöminen muuttuu koleriksi.
31 Huijauksesta monet ovat hukkuneet; mutta joka ottaa vaarin, pidentää ikänsä.

LUKU 38

1 Kunnioittakaa lääkäriä sillä kunnialla, joka hänelle kuuluu hänen käyttötarkoituksensa vuoksi, sillä Herra on hänet luonut.
2 Sillä Korkeimmasta tulee paraneminen, ja hän saa kuninkaan kunnian.
3 Lääkärin taito nostaa hänen päänsä, ja hän on ihaileva suurten miesten edessä.
4 Herra on luonut lääkkeet maasta; ja viisas ei inhoa heitä.
5 Eikö vesi tehty makeaksi puulla, jotta sen voima tunnettaisiin?
6 Ja hän on antanut ihmisille taitoa, että häntä kunnioitettaisiin ihmeissään.
7 Sellaisilla hän parantaa ihmiset ja ottaa pois heidän tuskansa.
8 Niistä apteekki tekee makeisen; ja hänen teoillaan ei ole loppua; ja häneltä on rauha yli kaiken maan,
9 Poikani, älä välitä sairaudesta, vaan rukoile Herraa, niin hän parantaa sinut.
10 Päästä pois synnistä ja järjestä kätesi ja puhdista sydämesi kaikesta jumalattomuudesta.
11 Antakaa makea tuoksu ja muistomerkki hienoista jauhoista; ja uhraa lihava uhri, kuin ei olisi.
12 Anna sitten paikka lääkärille, sillä Herra on hänet luonut; älä anna hänen mennä luotasi, sillä sinä tarvitset häntä.
13 On aika, jolloin heidän käsissään on hyvä menestys.
14 Sillä he myös rukoilevat Herraa, että hän menestyisi, minkä he antavat helpotuksena ja parannuskeinona iän pidentämiseksi.
15 Joka tekee syntiä Luojansa edessä, lankekoon lääkärin käsiin.
16 Poikani, vuodattakoon kyyneleet kuolleiden ylle ja alkakoon itkeä, ikään kuin olisit itsellesi paljon vahinkoa kärsinyt; ja peitä sitten hänen ruumiinsa tavan mukaan, äläkä laiminlyö hänen hautaamistaan.
17 Itke katkerasti ja valittakaa ja valittakaa, niinkuin hän on sen arvoinen, ja päivä tai kaksi, jottei sinusta puhuttaisi pahaa; ja lohduta sitten itseäsi raskaudestasi.
18 Sillä kuolema tulee raskaudesta, ja sydämen raskaus murtaa voiman.
19 Ahdingossa pysyy myös murhe, ja köyhän elämä on sydämen kirous.
20 Älä ota sydämeesi raskautta: aja se pois ja jäsentä viimeinen pää.
21 Älä unohda sitä, sillä ei ole käännettä: älä tee hänelle hyvää, vaan satuta itseäsi.
22 Muista minun tuomioni, sillä sinunkin on oleva sellainen; eilen minulle ja tänään sinulle.
23 Kun kuollut lepää, lepää hänen muistonsa; ja ole lohdullinen hänen puolestaan, kun hänen Henkensä on poistunut hänestä.
24 Oppineen viisaus tulee vapaa-ajan tilasta, ja jolla on vähäistä, se viisastuu.
25 Kuinka se voi saada viisautta, joka pitää auraa ja joka kerskailee aurassa, joka ajaa härkiä ja on työskennellyt heidän työssään ja jonka puhe on härkää?

26 Hän antaa mielensä tehdä uurteita; ja antaa ahkerasti rehua.
27 Niin jokainen puuseppä ja työmies, joka tekee työtä yötä ja päivää, ja ne, jotka leikkaavat ja lyövät sinettejä ja ovat ahkeria tehdäkseen paljon erilaisia ja antavat itsensä väärennetyille kuville ja valvovat saadakseen työn päätökseen.
28 Myös seppä, joka istuu alasimen vieressä ja ottaa huomioon rautatyön, kuluttaa tulen höyryt hänen lihansa, ja hän taistelee pätsin lämmöllä: vasaran ja alasimen ääni on aina hänen korvissaan ja hänen silmät katsovat edelleen hänen tekemänsä mallia; hän päättää mielensä saattaa työnsä päätökseen ja tarkkailee hioakseen sen täydellisesti:
29 Niin tekee savenvalaja, joka istuu työssään ja pyörittää pyörää jaloillaan, joka on aina huolellinen työssään ja tekee kaikki työnsä lukumäärän mukaan.
30 Hän tekee saven käsivarrellaan ja kumartaa voimansa jalkojensa eteen; hän pyrkii johtamaan sitä; ja hän on ahkera puhdistamaan pätsin:
31 Kaikki nämä luottavat käsiinsä, ja jokainen on viisas työssään.
32 Ilman näitä ei kaupunki voi asua, eivätkä he asu siellä, missä haluavat, eivätkä kulje ylös ja alas.
33 Heitä ei etsitä julkisissa neuvoissa, älköönkä istuko korkealla seurakunnassa; he eivät istu tuomarinistuimella eivätkä ymmärrä tuomiota; he eivät voi julistaa oikeutta ja oikeutta; eikä heitä löydy sieltä, missä vertauksia puhutaan.
34 Mutta he pitävät yllä maailman tilaa, ja kaikki heidän halunsa on heidän taitotyössään.

LUKU 39

1 Mutta se, joka antaa mielensä Korkeimman laille ja on sitä mietiskelemässä, etsii kaiken muinaisen viisautta ja on ennustettu.
2 Hän noudattaa tunnettujen miesten sanat, ja missä on ovelia vertauksia, siellä hän on myös oleva.
3 Hän etsii vakavien tuomioiden salaisuuksia ja tuntee synkkiä vertauksia.
4 Hän palvelee suurmiesten keskuudessa ja esiintyy ruhtinaiden edessä, kulkee vieraiden maiden halki; sillä hän on koetellut hyvää ja pahaa ihmisten keskuudessa.
5 Hän antaa sydämensä turvautua varhain Herran puoleen, joka hänet loi, ja rukoilee Korkeimman edessä, avaa suunsa rukoukseen ja rukoilee syntejänsä.
6 Kun suuri Herra tahtoo, hän täyttyy ymmärryksen hengellä: hän vuodattaa viisaita tuomioita ja kiittää Herraa rukouksessaan.
7 Hän ohjaa neuvojaan ja tietoansa, ja hänen salaisuuksiaan hän mietiskelee.
8 Hän ilmoittaa, mitä hän on oppinut, ja kerskaa Herran liiton laista.
9 Monet kiittävät hänen ymmärrystänsä; ja niin kauan kuin maailma kestää, sitä ei pyyhitä pois; hänen muistonsa ei katoa, ja hänen nimensä elää sukupolvesta sukupolveen.
10 Kansakunnat ilmoittavat hänen viisautensa, ja seurakunta julistaa hänen ylistystänsä.
11 Jos hän kuolee, niin hän jättää suuremman nimen kuin tuhat; ja jos hän elää, hän lisää sen.
12 Minulla on vielä sanottavaa, mitä olen ajatellut; sillä minä olen täynnä kuin kuu täyteen aikaan.
13 Kuulkaa minua, te pyhät lapset, ja kukoistakaa kuin ruusu, joka kasvaa kedon puron varrella.
14 Ja antakaa suloinen tuoksu kuin suitsuke ja kukoistakaa kuin lilja, lähettäkää tuoksua ja veisatkaa ylistyslaulua, kiittäkää Herraa kaikissa hänen teoissaan.
15 Ylistäkää hänen nimeään ja julistakaa hänen ylistystänsä huultenne lauluilla ja harpuilla, ja ylistäessänne häntä sanokaa näin:
16 Kaikki Herran teot ovat äärimmäisen hyviä, ja kaikki, mitä hän käskee, on suoritettava aikanaan.
17 Eikä kukaan saa sanoa: "Mitä tämä on?" miksi se on? sillä sopivana aikana ne kaikki etsitään: hänen käskynsä mukaan vedet seisoivat niinkuin kasa, ja hänen suunsa sanoista vesiastiat.
18 Hänen käskynsä mukaan tehdään kaikki, mikä hänelle sopii; eikä kukaan voi estää, milloin hän pelastaa.
19 Kaiken lihan teot ovat hänen edessään, eikä mikään voi olla salassa hänen silmistään.
20 Hän näkee iankaikkisesta iankaikkiseen; eikä hänen edessään ole mitään ihmeellistä.
21 Ei ihmisen tarvitse sanoa: "Mitä tämä on?" miksi se on? sillä hän on tehnyt kaiken heidän käyttöönsä.
22 Hänen siunauksensa peitti kuivan maan kuin joki ja kasteli sitä tulvana.
23 Niinkuin hän muutti vedet suolaiseksi, niin pakanat perivät hänen vihansa.
24 niinkuin hänen tiensä ovat selvät pyhille; niin ne ovat kompastuskivi jumalattomille.
25 Sillä hyvät ovat alusta asti luotuja, niin pahat syntisille.
26 Pääasialliset asiat ihmisen koko elämälle ovat vesi, tuli, rauta ja suola, vehnäjauho, hunaja, maito ja rypäleen veri, öljy ja vaatteet.
27 Kaikki tämä on jumalallisten hyväksi, niin syntisille ne tulevat pahaksi.
28 On henkiä, jotka on luotu kostoa varten, jotka raivossaan makaavat kipeissä iskuissa; tuhon aikana he vuodattavat voimansa ja tyynnyttävät luojansa vihan.
29 Tuli ja rakeet, nälänhätä ja kuolema, kaikki nämä luotiin kostoa varten;
30 Villieläinten hampaat ja skorpionit, käärmeet ja miekka rankaisemassa jumalattomia kadotukseen.
31 He iloitsevat hänen käskystään, ja he ovat valmiita maan päällä, kun sitä tarvitaan; ja kun heidän aikansa tulee, he eivät riko hänen sanaansa.
32 Sentähden olen alusta asti päättänyt ja pohtinut näitä asioita ja jättänyt ne kirjoitettuna.
33 Kaikki Herran teot ovat hyviä, ja hän antaa kaiken, mitä tarvitaan aikanansa.
34 Jottei ihminen voi sanoa: 'Tämä on pahempaa, sillä aikanaan he kaikki ovat hyviä.
35 Ja sen tähden ylistäkää Herraa koko sydämestä ja suusta, ja ylistäkää Herran nimeä.

LUKU 40

1 Jokaiselle ihmiselle on luotu suuri rasitus, ja raskas ike on Aadamin pojilla siitä päivästä, jolloin he lähtevät äitinsä kohdusta, siihen päivään asti, jolloin he palaavat kaiken äidin luo.
2 Heidän mielikuvituksensa tulevista ja kuoleman päivästä vaivaavat heidän ajatuksensa ja saavat sydämen pelon;
3 Häneltä, joka istuu kirkkauden valtaistuimella, sille, joka nöyryytetään maassa ja tuhkassa;
4 Purppuraa ja kruunua pukeneelta häneltä, joka on pukeutunut pellavavaatteisiin.
5 Viha ja kateus, ahdistus ja levottomuus, kuolemanpelko ja viha ja riita, ja hänen vuoteessaan lepääessään hänen yöunensa muuttavat hänen tietonsa.
6 Vähän tai ei mitään on hänen leponsa, ja sen jälkeen hän nukkuu, niinkuin vartiointipäivänä, sydämensä näyssä levoton, ikään kuin hän olisi paennut taistelusta.
7 Kun kaikki on turvassa, hän herää ja ihmettelee, ettei pelko ollut mitään.
8 Sellaisia tapahtuu kaikelle lihalle, sekä ihmisille että eläimille, ja se on seitsemän kertaa enemmän syntisille.
9 Kuolema ja verenvuodatus, riita ja miekka, onnettomuudet, nälänhätä, ahdistus ja vitsaus;
10 Nämä on luotu jumalattomille, ja heidän tähtensä tuli vedenpaisumus.
11 Kaikki, mikä on maasta, kääntyy jälleen maan puoleen, ja mikä on vedestä, se palaa mereen.
12 Kaikki lahjonta ja vääryys pyyhitään pois, mutta totuus pysyy iankaikkisesti.
13 Väärän tavarat kuivuvat niinkuin virta, ja katoavat melussa, niinkuin suuri ukkonen sateessa.
14 Kun hän avaa kätensä, hän iloitsee, niin rikkojat katoavat.
15 Jumalattomien lapset eivät synny montaa oksaa, vaan ovat niinkuin saastaiset juuret kovassa kalliossa.
16 Kaikilla vesillä ja virran rannoilla kasvava rikkaruoho revitään kaiken ruohon edestä.
17 Runsaus on niinkuin hedelmällinen puutarha, ja laupeus pysyy iankaikkisesti.
18 Tehdä työtä ja olla tyytyväinen siihen, mitä ihmisellä on, on suloinen elämä; mutta joka aarteen löytää, se on molempia korkeampi.
19 Lapset ja kaupungin rakentaminen jatkavat miehen nimeä, mutta nuhteeton vaimo on heitä molempia korkeampi.
20 Viini ja musiikki ilahduttavat sydäntä, mutta viisauden rakkaus on niitä molempia korkeampi.
21 Piippu ja psalteri soivat suloisesti, mutta miellyttävä kieli on molempien yläpuolella.
22 Sinun silmäsi kaipaa suosiota ja kauneutta, mutta enemmän kuin molempia viljaa, kun se on vihreä.
23 Ystävä ja toveri eivät koskaan kohtaa huonosti, mutta molempien yläpuolella on vaimo miehensä kanssa.
24 Veljet ja apu ovat ahdistuksen aikaa vastaan, mutta almu antaa enemmän kuin he molemmat.
25 Kulta ja hopea pitävät jalan lujina, mutta neuvo on tärkeämpi molempia.
26 Rikkaus ja voima kohottavat sydäntä, mutta Herran pelko on heitä molempia korkeampi: Herran pelossa ei ole puutetta, eikä apua tarvitse etsiä.
27 Herran pelko on hedelmällinen puutarha, ja se peittää hänet yli kaiken kirkkauden.
28 Poikani, älä elä kerjäläisen elämää; sillä parempi on kuolla kuin kerjätä.
29 Sen henkeä, joka on riippuvainen toisen miehen pöydästä, ei lueta hengeksi; sillä hän saastuttaa itsensä muiden ihmisten ruoalla, mutta viisas, joka on hyvin kasvatettu, varokoon sitä.
30 Kerjääminen on suloinen häpeämättömän suussa, mutta hänen vatsassansa palaa tuli.

LUKU 41

1 Oi kuolema, kuinka katkera onkaan sinun muistosi miehelle, joka elää levossa omaisuudessaan, miehelle, jolla ei ole mitään kiusattavaa ja jolla on menestys kaikessa: niin, sille, joka vielä kykenee ottamaan vastaan. liha!
2 Oi kuolema, otollinen on sinun tuomiosi köyhille ja sille, jonka voimat heikkenevät, joka on nyt viimeisellä aikakaudella ja on kaikesta ahdistunut, ja sille, joka on epätoivoinen ja menettänyt kärsivällisyytensä.
3 Älä pelkää kuolemantuomiota, muista niitä, jotka ovat olleet ennen sinua ja jotka tulevat sen jälkeen; sillä tämä on Herran tuomio kaiken lihan yli.
4 Ja miksi sinä vastustat Korkeimman mielihyvää? haudassa ei ole inkvisitiota, oletpa elänyt kymmenen tai sata tai tuhat vuotta.
5 Syntisten lapset ovat kauhistuttavia lapsia, ja ne, jotka puhuvat jumalattomien asunnossa.
6 Syntisten lasten perintö hukkuu, ja heidän jälkeläisensä joutuu ikuiseen häpeään.
7 Lapset valittavat jumalattomasta isästä, sillä heitä häväistään hänen tähtensä.
8 Voi teitä, jumalattomat ihmiset, jotka olette hylänneet korkeimman Jumalan lain! sillä jos te lisäätte, se on teidän tuhonne:
9 Ja jos te synnytte, niin te synnytte kiroukselle; ja jos te kuolette, niin kirous on teidän osanne.
10 Kaikki, jotka ovat maan päällä, kääntyvät jälleen maan päälle, niin jumalattomat joutuvat kirouksesta kadotukseen.
11 Ihmisten suru koskee heidän ruumiinsa, mutta syntisten paha nimi pyyhitään pois.
12 Ota huomioon sinun nimesi; sillä se pysyy sinulle yli tuhat suurta kulta-aartetta.
13 Hyvällä elämällä on vain muutama päivä, mutta hyvä nimi pysyy ijankaikkisesti.
14 Lapseni, pitäkää kuri rauhassa; sillä viisaus, joka on kätketty, ja aarre, joka ei näy, mitä hyötyä on heistä molemmista?
15 Mies, joka kätkee hulluutensa, on parempi kuin mies, joka salaa viisautensa.
16 Sentähden joutukaa häpeään minun sanani mukaan; sillä ei ole hyvä pitää kaikkea häpeää; se ei myöskään ole täysin hyväksytty joka asiassa.

17 Häpeä haureutta isän ja äidin edessä, ja valhetta ruhtinaan ja väkevän miehen edessä;
18 rikoksesta tuomarin ja ruhtinaan edessä; pahuudesta seurakunnan ja kansan edessä; epäoikeudenmukaisesta kohtelusta kumppanisi ja ystäväsi edessä;
19 Ja varkaudesta sen paikan suhteen, jossa asut, ja Jumalan totuuden ja hänen liittonsa suhteen; ja nojata kyynärpäälläsi lihaan; ja halveksiminen antaa ja ottaa;
20 Ja hiljaisuus niiden edessä, jotka sinua tervehtivät; ja katsoa porttoa;
21 ja käännät kasvos pois sukulaisistasi; tai ottaa pois annoksen tai lahjan; tai katsoa toisen miehen vaimoa.
22 Tai olla liian kiireinen palvelijattarensa kanssa, äläkä tule hänen vuoteensa lähelle; tai moittivia puheita ystävien edessä; ja kun olet antanut, älä moiti;
23 Tai toistamalla ja puhumalla uudelleen, mitä olet kuullut; ja salaisuuksien paljastamisesta.
24 Niin sinä tulet todella häpeään ja löydät armon kaikkien ihmisten edessä.

LUKU 42

1 Älä häpeä näitä, äläkä hyväksy ketään syntiä sen tähden:
2 Korkeimman laista ja hänen liittoansa; ja tuomion jumalattomien vanhurskaamiseksi;
3 Laskemaan kumppaneitasi ja matkailijoitasi; tai ystävien perinnön lahjasta;
4 Tasapainon ja painojen tarkkuudesta; tai saada paljon tai vähän;
5 Ja kauppiaiden välinpitämättömästä myynnistä; lasten paljon oikaisua; ja saada pahan palvelijan kylje vuotamaan verta.
6 Varmasti pitäminen on hyvä, missä paha vaimo; ja ole hiljaa, missä monta kättä on.
7 Toimita kaikki tavarat lukumäärän ja painon mukaan; ja kirjoita kaikki, mitä annat tai vastaanotat.
8 Älä häpeä kertoa tietämättömille ja tyhmille ja iäkkäille, jotka riitelevät nuoria vastaan. Näin sinä olet oppinut ja kaikkien elävien hyväksymä.
9 Isä herää tyttärelle, kun ei kukaan tiedä; ja hänen huolenpitonsa vie unen, kun hän on nuori, ettei hän katoaisi iäänsä kukkaa. ja olla naimisissa, ettei häntä vihattaisi:
10 Hänen neitsyytensä, jottei hän saastuttaisi ja tulisi raskaaksi isänsä talossa; ja hänellä on aviomies, jottei hän käyttäytyisi väärin; ja kun hän on naimisissa, ettei hän olisi hedelmätön.
11 Vartioi häpeämätöntä tytärtä, ettei hän tekisi sinua vihollistesi nauruksi ja häpeäksi kaupungissa ja häpeäksi kansan keskuudessa ja joutuisi häpeään kansan edessä.
12 Älä katso jokaisen ruumiin kauneutta, äläkä istu naisten keskelle.
13 Sillä vaatteista tulee koi, ja naisista pahuus.
14 Parempi on miehen tyhmyys kuin hyväntahtoisen naisen, sanon minä, joka aiheuttaa häpeää ja häpeää.
15 Minä muistan nyt Herran tekoja ja julistan, mitä olen nähnyt: Herran sanat ovat hänen tekonsa.
16 Aurinko, joka valaisee, katsoo kaikkea, ja sen työ on täynnä Herran kirkkautta.
17 Herra ei ole antanut pyhille valtaa julistaa kaikkia hänen ihmeellisiä tekojaan, jotka Herra Kaikkivaltias on lujasti vahvistanut, jotta kaikki, mikä on, vahvistettaisiin hänen kunniakseen.
18 Hän etsii syvyyksiä ja sydäntä ja ottaa huomioon heidän juoninsa; sillä Herra tietää kaikki, mikä tiedetään, ja hän näkee maailman merkit.
19 Hän ilmoittaa sen, mikä on mennyttä ja tulevaa, ja paljastaa salattujen asioiden askeleet.
20 Ei häneltä välty ajatus, eikä mikään sana ole häneltä salassa.
21 Hän on koristanut viisautensa suuret teot, ja hän on iankaikkisesta iankaikkiseen: älköön hänelle mitään lisättäkö, eikä hän saa väheksyä, eikä hän tarvitse neuvojaa.
22 Voi kuinka suloisia ovatkaan kaikki hänen työnsä! ja että ihminen näkisi kipinään asti.
23 Kaikki nämä elävät ja pysyvät iankaikkisesti kaikkeen tarpeeseen, ja ne kaikki ovat kuuliaisia.
24 Kaikki on kaksinkertaista toisiaan vastaan, eikä hän ole tehnyt mitään epätäydellistä.
25 Yksi asia vahvistaa hyvän tai toisen; ja kuka täyttyy näkemällä hänen kunniansa?

LUKU 43

1 Korkeuden ylpeys, kirkas taivaanvahvuus, taivaan kauneus, hänen loistoillaan;
2 Aurinko, kun se ilmestyy, julistaa noustessaan ihmeellisen välineen, Korkeimman työn:
3 Keskipäivällä se kuivuu maan, ja kuka kestää sen polttavan kuumuuden?
4 Mies, joka puhaltaa pätsiä, tekee lämpöä, mutta aurinko polttaa vuoret kolme kertaa enemmän; hengittää ulos tulista höyryä ja lähettää kirkkaita säteitä, se himmentää silmät.
5 Suuri on Herra, joka sen teki; ja hänen käskynsä mukaan juoksee kiireesti.
6 Hän pani myös kuun palvelemaan aikanaan aikojen julistukseksi ja maailman merkiksi.
7 Kuusta on juhlan merkki, valo, jonka täydellisyys heikkenee.
8 Kuukautta kutsutaan hänen nimensä mukaan, ja se muuttuu ihmeellisesti, on ylhäällä olevien sotajoukkojen väline, loistaa taivaan vahvuudessa;
9 Taivaan kauneus, tähtien kirkkaus, koriste, joka valaisee Herran korkeuksissa.
10 Pyhän käskyn mukaan he seisovat järjestyksessään eivätkä koskaan lannistu kelloissaan.
11 Katso sateenkaari ja ylistä sitä, joka sen teki; erittäin kaunis se on sen kirkkaudessa.
12 Se kiertää taivaan loistokehän ympärillä, ja Korkeimman kädet ovat taivutelleet sen.
13 Hänen käskynsä mukaan hän saa sataa lumen paikoilleen ja lähettää nopeasti tuomionsa salamat.
14 Sen kautta avautuvat aarteet, ja pilvet lentävät kuin linnut.
15 Suurella voimallansa hän vahvistaa pilvet, ja rakeet halkeavat.

16 Hänen näkeessään vuoret järkkyvät, ja hänen tahtonsa mukaan etelätuuli puhaltaa.
17 Ukkosen ääni saa maan vapisemaan, niin pohjoisen myrsky ja pyörremyrsky: kuin lentävät linnut hän levittää lunta, ja sen putoaminen on kuin heinäsirkkojen valoa.
18 Silmä ihmettelee sen valkeuden kauneutta, ja sydän ihmettelee sen sadetta.
19 Hän kaataa kuuraa kuin suolaa maan päälle, ja jäähtyneenä se makaa terävien paalujen päällä.
20 Kun kylmä pohjoistuuli puhaltaa ja vesi jähmettyy jääksi, pysyy se jokaisella veden kerääntymisellä ja pukee veden niinkuin rintahaarnolla.
21 Se kuluttaa vuoret ja polttaa erämaan ja kuluttaa ruohon kuin tulen.
22 Nykyinen parannuskeino kaikkeen on nopeasti tuleva sumu, kuuman virkistyksen jälkeen tuleva kaste.
23 Neuvollaan hän tyynnyttää syvyydet ja istuttaa sinne saaria.
24 Merellä purjehtijat kertovat sen vaarasta; ja kun kuulemme sen korvillamme, ihmettelemme sitä.
25 Sillä siinä on outoja ja ihmeellisiä tekoja, kaikenlaisia petoja ja valaita luotuja.
26 Hänessä heidän loppunsa menestyy, ja hänen sanansa kautta pysyy kaikki.
27 Voimme puhua paljon, mutta kuitenkin olla lyhyt; sentähden hän on kaikki.
28 Kuinka voimme suurentaa häntä? sillä hän on suuri yli kaiken tekonsa.
29 Herra on peljättävä ja sangen suuri, ja ihmeellinen on hänen voimansa.
30 Kun ylistätte Herraa, korottakaa häntä niin paljon kuin voit; Sillä vieläkin hän on paljon suurempi. Ja kun korotatte häntä, ojenna kaikki voimanne älkääkä väsykö. sillä te ette voi koskaan mennä tarpeeksi pitkälle.
31 Kuka on nähnyt hänet, että hän kertoisi meille? ja kuka voi suurentaa häntä sellaisena kuin hän on?
32 Vielä on salassa suurempia asioita kuin nämä, sillä me olemme nähneet vain vähän hänen töitään.
33 Sillä Herra on tehnyt kaikki; ja jumalallisille hän on antanut viisautta.

LUKU 44

1 Ylistäkäämme nyt kuuluisia miehiä ja isiämme, jotka synnyttivät meidät.
2 Herra on tehnyt suuren kirkkauden heidän kauttansa suurella voimallansa alusta asti.
3 Sellaisia, jotka hallitsivat valtakunnissaan, miehet, jotka tunnettiin voimastaan, neuvoivat ymmärryksellään ja julistivat profetioita:
4 Kansan johtajat kohtaavat neuvoillaan ja oppituntillaan, viisaita ja kaunopuheisia ovat heidän ohjeet:
5 Kuten oppineet musiikkisävelet ja lausuneet säkeet kirjallisesti:
6 rikkaita miehiä, joilla on kyky ja jotka elävät rauhassa asuinpaikoissaan:
7 Näitä kaikkia kunnioitettiin sukupolvessaan, ja ne olivat aikansa kunniaa.
8 On niitä, jotka ovat jättäneet taakseen nimen, jotta heidän ylistyksensä julistettaisiin.
9 Ja on muutamia, joilla ei ole muistomerkkiä; jotka ovat kuolleet, ikään kuin he eivät olisi koskaan olleet; ja heistä on tullut ikään kuin he eivät olisi koskaan syntyneet; ja heidän lapsensa heidän jälkeensä.
10 Mutta nämä olivat armollisia miehiä, joiden vanhurskaus ei ole unohdettu.
11 Heidän siemenensä kanssa pysyy aina hyvä perintö, ja heidän lapsensa ovat liiton sisällä.
12 Heidän siemenensä pysyy lujina, ja heidän lapsensa heidän tähtensä.
13 Heidän siemenensä pysyy ikuisesti, eikä heidän kunniaansa pyyhitä pois.
14 Heidän ruumiinsa haudataan rauhaan; mutta heidän nimensä elää iankaikkisesti.
15 Kansa kertoo viisaudestaan, ja seurakunta julistaa kiitosta.
16 Henok miellytti Herraa, ja hänet käännettiin, ja hän oli parannuksen esimerkkinä sukupolville.
17 Nooa havaittiin täydelliseksi ja vanhurskaaksi; vihan aikana hänet otettiin vastineeksi maailmasta; sen tähden hänet jätettiin jäännökseksi maan päälle, kun vedenpaisumus tuli.
18 Hänen kanssaan tehtiin ikuinen liitto, ettei mikään liha enää hukkuisi vedenpaisumukseen.
19 Aabraham oli suuri isä monille ihmisille; kirkkaudessa ei ollut hänen vertaistaan;
20 Joka piti Korkeimman lain ja oli hänen kanssaan liiton; hän vahvisti liiton lihassaan; ja kun hänet koeteltiin, hänet havaittiin uskolliseksi.
21 Sentähden hän vannoi hänelle valan, että hän siunaa kansoja hänen siemenessään ja että hän moninkertaistaa hänet niinkuin maan tomu ja korottaa hänen siemenensä kuin tähdet ja antaa heille perinnön merestä mereen, ja joesta maan ääriin asti.
22 Iisakin kanssa hän vahvisti samoin isänsä Abrahamin tähden kaikkien ihmisten siunauksen ja liiton, ja asetti sen Jaakobin pään päälle. Hän tunnusti hänen siunauksensa ja antoi hänelle perinnön ja jakoi hänen osuutensa; Hän jakoi heidät kahdentoista heimon kesken.

LUKU 45

1 Ja hän toi ulos hänestä armollisen miehen, joka sai armon kaiken lihan edessä, Mooseksen, Jumalan ja ihmisten rakkaan, jonka muisto on siunattu.
2 Hän teki hänet kunniakkaiden pyhien kaltaiseksi ja ylisti häntä, niin että hänen vihollisensa pelkäsivät häntä.
3 Sanoillaan hän lopetti ihmeet ja teki hänet kunniaksi kuninkaiden silmissä ja antoi hänelle käskyn hänen kansansa puolesta ja osoitti hänelle osan hänen kunniastaan.
4 Hän pyhitti hänet uskottomalla ja sävyisyydellä ja valitsi hänet kaikkien ihmisten joukosta.
5 Hän sai hänet kuulemaan äänensä ja vei hänet pimeään pilveen ja antoi hänelle käskyt hänen kasvojensa edessä, elämän ja tiedon lain, opettaakseen Jaakobille liittonsa ja Israelille hänen tuomionsa.

6 Hän korotti Aaronin, hänen kaltaisensa pyhän miehen, hänen veljensä Leevin heimosta.
7 Hän teki hänen kanssaan ikuisen liiton ja antoi hänelle pappeuden kansan keskuudessa; hän koristeli hänet kauniilla koristeilla ja puki hänet kunnian viittaan.
8 Hän puki hänen ylleen täydellisen kunnian; ja vahvisti häntä ylellisillä vaatteilla, housuilla, pitkällä viittalla ja kasukat.
9 Ja hän piiritti hänet granaattiomenoilla ja monilla kultaisilla kelloilla ympäri, jotta hänen kulkiessaan kuuluisi ääni ja ääni, joka kuuluisi temppelissä, kansansa lasten muistoksi;
10 Pyhällä vaatella, kullalla ja sinisellä silkillä ja purppuralla, kirjontatyöt, tuomion rintahaarnolla ja urimilla ja tummimilla;
11 Kierretty helakanpunainen, ovelan työmiehen teko, jalokivillä, jotka on kaiverrettu kuin sinetit, ja kullalla verhoiltu, jalokivikauppiaan työ, johon on kaiverrettu muistomerkki Israelin heimojen luvun mukaan.
12 Hän asetti hiiralle kultaisen kruunun, johon oli kaiverrettu Pyhyys, kunniakoristeena, kallis työ, silmien halu, hyvä ja kaunis.
13 Ennen häntä ei ollut sellaisia, eikä kukaan muukalainen koskaan pukenut niitä, vaan ainoastaan hänen lapsensa ja hänen lastensa lapset ikuisesti.
14 Heidän uhrinsa tulee kuluttaa kokonaan joka päivä kahdesti yhtäjaksoisesti.
15 Mooses pyhitti hänet ja voiteli hänet pyhällä öljyllä; tämä on määrätty hänelle iankaikkisella liitolla ja hänen siemenellensä, niin kauan kuin taivaat pysyvät, palvelemaan häntä ja suorittamaan pappeuden virkaa, ja siunaa kansaa hänen nimessään.
16 Hän valitsi hänet kaikkien elävien joukosta uhraamaan Herralle uhreja, suitsukkeita ja makeaa tuoksua muistomuistoksi, sovittaakseen kansansa.
17 Hän antoi hänelle käskynsä ja valtansa oikeudellisissa säädöksissä opettaakseen Jaakobille todistukset ja ilmoittaa Israelille hänen laeissaan.
18 Muukalaiset tekivät salaliiton häntä vastaan ja kiusasivat häntä erämaassa, miehet, jotka olivat Daatanin ja Abironin puolella, sekä Kooren seurakunta raivoissaan ja vihassa.
19 Tämän näki Herra, ja se ei miellyttänyt häntä, ja hänen vihaisessa suuttumuksessaan he hävisivät. Hän teki ihmeitä heidän päällensä, kuluttaakseen heidät tulella liekillä.
20 Mutta hän teki Aaronin kunniakkaammaksi ja antoi hänelle perinnön ja jakoi hänelle sadon esikoisen. varsinkin hän valmisti leipää runsaasti:
21 Sillä he syövät Herran uhreista, jotka hän antoi hänelle ja hänen siemenellensä.
22 Mutta kansan maassa ei hänellä ollut perintöosaa eikä osuutta kansan keskuudessa, sillä itse Herra on hänen osansa ja perintöosansa.
23 Kolmas kirkkaudessa on Piinees, Eleasarin poika, sillä hän oli kiivaudessa Herran pelossa ja nousi lujalla sydämellä, kun kansa kääntyi ja teki sovinnon Israelin puolesta.
24 Sentähden hänen kanssaan tehtiin rauhanliitto, että hän on pyhäkön ja kansansa päämies ja että hänellä ja hänen jälkeläisillä on pappeuden arvo ikuisesti:
25 Sen liiton mukaan, jonka Daavidin, Iisain pojan, Juudan heimosta, kanssa tehtiin, että kuninkaan perintö kuuluu yksin hänen jälkeläisilleen, niin myös Aaronin perintö tulee hänen jälkeläisilleen.
26 Jumala antakoon sinulle viisautta sydämessäsi tuomita hänen kansansa vanhurskaudessa, ettei sen hyvyys katoaisi ja että heidän kunniansa pysyisi iankaikkisesti.

LUKU 46

1Jeesus, Nave-poika, oli urhoollinen sodissa ja oli Mooseksen seuraaja profetioissa, joka nimensä mukaan tehtiin suureksi pelastamaan Jumalan valitut ja kostamaan vihollisia, jotka nousivat heitä vastaan, että hän antaisi Israelin heidän perintöönsä.
2 Kuinka suuren kunnian hän saikaan, kun hän kohotti kätensä ja ojensi miekkansa kaupunkeja vastaan!
3 Kuka ennen häntä vastusti sitä? sillä itse Herra toi vihollisensa hänen luokseen.
4 Eikö aurinko palannut hänen avullaan? eikä yksi päivä ollut yhtä pitkä kuin kaksi?
5 Hän huusi Korkeinta Herraa, kun viholliset painostivat häntä joka puolelta; ja suuri Herra kuuli häntä.
6 Ja mahtavan voiman rakeilla hän sai taistelun väkivaltaiseksi kansoja vastaan, ja Beet-Horonin laskeutuessa hän tuhosi ne, jotka vastustivat, jotta kansat tietäisivät kaiken voimansa, koska hän taisteli Herran edessä. , ja hän seurasi Mahtavaa.
7 Mooseksen aikana hän teki myös armotyötä, hän ja Kaaleb, Jefunnen poika, siinä, että he vastustivat seurakuntaa ja pidättelivät kansaa synnistä ja tyynnyttelivät pahoja nurisevia.
8 Ja kuudestasadasta tuhannesta jalkamiehestä, ne kaksi säilytettiin, jotta heidät saataisiin perintöön, jopa maitoa ja hunajaa vuotavaan maahan.
9 Herra antoi voiman myös Kaalebille, joka pysyi hänen luonaan hänen vanhuuteensa asti, niin että hän meni maan uhrikukkuloihin, ja hänen siemenensä sai sen perinnöksi.
10 Että kaikki Israelin lapset näkisivät, että on hyvä seurata Herraa.
11 Ja tuomareiden muisto olkoon siunattu, jokainen nimeltä, jonka sydän ei haureudessa ollut eikä luopunut Herrasta.
12 Kukoitkoot heidän luunsa paikastaan, ja niiden nimi, jotka ovat kunnioitettuja, olkoon heidän lastensa päällä.
13 Samuel, Herran profeetta, Herransa rakas, perusti valtakunnan ja voiteli kansansa ruhtinaita.
14 Herran lain mukaan hän tuomitsi seurakunnan, ja Herra katsoi Jaakobia.
15 Uskollisuutensa kautta hänet löydettiin tosi profeettaksi, ja hänen sanansa perusteella hänet tunnettiin uskolliseksi näyssä.
16 Hän huusi väkevää Herraa, kun hänen vihollisensa painostivat häntä joka puolelta, kun hän uhrasi imevää karitsaa.

17 Ja Herra jylinsi taivaasta ja antoi äänensä kuulua suurella äänellä.
18 Ja hän hävitti tyrolaisten ruhtinaat ja kaikki filistealaisten ruhtinaat.
19 Ja ennen pitkää unta hän vastusti Herran ja voideltujensa edessä: en ole ottanut kenenkään tavaraa niinkuin kenkiä, eikä kukaan häntä syyttänyt.
20 Ja kuolemansa jälkeen hän profetoi ja osoitti kuninkaalle hänen loppunsa, ja korotti äänensä maasta profetoiessaan pyyhkiäkseen pois kansan pahuuden.

LUKU 47

1 Ja hänen jälkeensä nousi Naatan profetoimaan Daavidin aikana.
2 Niinkuin kiitosuhrista otetaan rasva pois, niin Daavid valittiin Israelin lasten joukosta.
3 Hän leikki leijonien kanssa kuin vohlien kanssa ja karhujen kanssa kuin karitsojen kanssa.
4 Eikö hän surmannut jättiläisen ollessaan vielä nuori? ja eikö hän poistanut häväistystä kansalta, kun hän kohotti kätensä kivellä lingossa ja löi Goljatin kerskausta?
5 Sillä hän huusi avuksi Korkeinta Herraa; ja hän antoi hänelle voiman oikeaan käteensä tappaakseen tuon mahtavan soturin ja pystyttääkseen kansansa sarven.
6 Niin kansa kunnioitti häntä kymmenellä tuhannella ja ylisti häntä Herran siunauksissa, kun hän antoi hänelle kunnian kruunun.
7 Sillä hän tuhosi viholliset joka puolelta ja tuhosi filistealaiset vihollisensa ja mursi heidän sarvensa tähän päivään asti.
8 Kaikissa teoissaan hän ylisti Korkeinta Pyhää kirkkauden sanoilla; hän lauloi lauluja koko sydämestään ja rakasti häntä, joka teki hänet.
9 Hän asetti myös laulajia alttarin eteen, jotta he soittaisivat suloisia ääniä ja laulaisivat joka päivä ylistystä lauluissaan.
10 Hän koristeli heidän juhlansa ja järjesti juhla-ajat loppuun asti, jotta he ylistäisivät hänen pyhää nimeään ja että temppeli soisi aamusta alkaen.
11 Herra otti pois hänen syntinsä ja korotti hänen sarvensa ijankaikkisesti: hän antoi hänelle kuningasten liiton ja kunnian istuimen Israelissa.
12 Hänen jälkeensä nousi viisas poika, ja hänen tähtensä hän asui vapaana.
13 Salomo hallitsi rauhan aikana, ja hänet kunnioitettiin; sillä Jumala teki kaiken hiljaiseksi hänen ympärillään, että hän rakentaisi huoneen nimeensä ja valmistaisi pyhäkkönsä ikuisesti.
14 Kuinka viisas sinä olit nuoruudessasi ja niinkuin vedenpaisumus täynnä ymmärrystä!
15 Sinun sielusi peitti koko maan, ja sinä täytit sen synkillä vertauksilla.
16 Sinun nimesi ulottui kauas saarille; ja rauhasi tähden olit rakas.
17 Maat ihmettelivät sinua laulujesi ja sananlaskujesi ja vertausten ja selitysten tähden.
18 Herran Jumalan nimeen, jota kutsutaan Herraksi Israelin Jumalaksi, sinä kokosit kultaa kuin tinaa ja lisäsit hopeaa lyijynä.
19 Sinä kumarsit lantees vaimoille, ja ruumiisi kautta sinut alistettiin.
20 Sinä tahrasit kunniasi ja saastutit siemenesi, niin että vihastuit lapsillesi ja murehdit hulluuttasi.
21 Ja valtakunta jakautui, ja Efraimista hallitsi kapinallinen valtakunta.
22 Mutta Herra ei koskaan jätä armoaan, eikä yksikään hänen teoistaan katoa, eikä hän hävitä valittujensa jälkeläisiä, eikä hän ota pois siementä, joka häntä rakastaa; sen tähden hän antoi jäännöksen Jaakobille ja hänestä juuren Daavidille.
23 Näin Salomo lepäsi isiensä kanssa, ja siemenestään hän jätti jälkeensä Roboamin, kansan hulluuden ja ymmärtämättömän, joka käänsi kansan pois neuvonsa tähden. Siellä oli myös Jerobeam, Nebatin poika, joka sai Israelin tekemään syntiä ja osoitti Efraimille synnin tien:
24 Ja heidän syntinsä lisääntyivät suuresti, niin että heidät ajettiin pois maasta.
25 Sillä he etsivät kaikkea pahuutta, kunnes kosto tuli heidän osakseen.

LUKU 48

1 Silloin profeetta Elias nousi kuin tuli, ja hänen sanansa paloi kuin lamppu.
2 Hän aiheutti heille ankaran nälänhädän, ja innolla hän vähensi heidän määräänsä.
3 Herran sanalla hän sulki taivaan ja kolmesti pudotti tulen.
4 Oi Elias, kuinka sinua kunnioitettiin ihmeissäsi! ja kuka voi kerskata niinkuin sinä!
5 Joka herätti kuolleen kuolemasta ja hänen sielunsa kuolleiden paikasta Korkeimman sanalla:
6 Joka toi kuninkaat kadotukseen ja kunnialliset miehet heidän vuoteestaan:
7 Kuka kuuli Herran nuhteen Siinailla ja Hoorebilla koston tuomion:
8 Joka voiteli kuninkaat kostamaan ja profeetat menestymään hänen jälkeensä:
9 Joka nousi tulen pyörteeseen ja tulisten hevosten vaunuihin:
10 Jotka oli asetettu nuhteeksi heidän aikanansa, rauhoittamaan Herran tuomion vihaa, ennen kuin se puhkesi vihaksi, ja kääntämään isän sydämen pojan puoleen ja palauttamaan Jaakobin sukukunnat.
11 Autuaita ne, jotka näkivät sinut ja nukkuivat rakkaudessa; sillä me totisesti elämme.
12 Elias oli pyörteen peitossa, ja Elisa oli täynnä hänen henkeään. Eläessään hän ei liikuttanut kenenkään ruhtinaan läsnäoloa, eikä kukaan voinut saattaa häntä alamaiseksi.
13 Mikään sana ei voinut voittaa häntä; ja hänen kuolemansa jälkeen hänen ruumiinsa ennusti.
14 Hän teki ihmeitä elämässään, ja hänen kuollessaan hänen tekonsa olivat ihmeellisiä.

15 Kaiken tämän vuoksi kansa ei tehnyt parannusta eikä luopunut synneistään, ennen kuin heidät ryöstettiin ja vietiin maastaan ja hajaantui kautta maan; kuitenkin jäi pieni kansa ja hallitsija Daavidin suvussa. :
16 joista jotkut tekivät sitä, mikä oli Jumalalle otollista, ja jotkut lisäsivät syntejä.
17 Hesekia linnoitti kaupunkiaan ja vei sen keskelle vettä: hän kaivoi kovan kallion raudalla ja teki kaivoja vesille.
18 Hänen aikanaan Sanherib tuli ja lähetti Rabsaksen, ja hän nosti kätensä Siionia vastaan ja kerskui ylpeänä.
19 Silloin heidän sydämensä ja kätensä vapisivat, ja heillä oli kipua, niinkuin synnytysnaiset.
20 Mutta he huusivat avuksi Herraa, joka on armollinen, ja ojensivat kätensä hänen puoleensa; ja kohta Pyhä kuuli heidät taivaasta ja vapautti heidät Esayn viran kautta.
21 Hän löi assyrialaisten sotajoukon, ja hänen enkelinsä tuhosi heidät.
22 Sillä Hesekia oli tehnyt sen, mikä oli Herralle otollista, ja oli vahva isänsä Daavidin teillä, niinkuin profeetta Esay, joka oli suuri ja uskollinen näyssä, oli häntä käskenyt.
23 Hänen aikanaan aurinko laski taaksepäin, ja hän pidensi kuninkaan ikää.
24 Hän näki suurella hengellä, mitä viimein tapahtui, ja lohdutti niitä, jotka surevat Siionissa.
25 Hän osoitti, mitä piti tapahtua ikuisesti, ja salattuja asioita tai milloin tahansa ne tapahtuivat.

LUKU 49

1 Josiaksen muisto on kuin apteekin taiteen tuoksu: se on makea kuin hunaja kaikissa suussa ja kuin musiikki viinipidolla.
2 Hän toimi oikeamielisesti kansan kääntymisessä ja otti pois vääryyden kauhistukset.
3 Hän suuntasi sydämensä Herran puoleen, ja jumalattomien aikana hän perusti Jumalan palvonnan.
4 Kaikki, paitsi Daavid ja Hesekia ja Josia, olivat viallisia, sillä he hylkäsivät Korkeimman lain, ja Juudan kuninkaatkin epäonnistuivat.
5 Sentähden hän antoi heidän voimansa toisille ja heidän kunniansa vieraalle kansalle.
6 He polttivat valitun kaupungin pyhäköksi ja tekivät kadut autioiksi Jeremian ennustuksen mukaan.
7 Sillä he rukoilivat häntä pahasti, joka kuitenkin oli profeetta, pyhitetty äitinsä kohdussa, että hän juuriisi, ahdistaisi ja tuhoaisi; ja että hän myös rakentaisi ja istuttaisi.
8 Hesekiel näki sen loisteliaan näyn, joka näytettiin hänelle kerubien vaunuissa.
9 Sillä hän mainitsi viholliset sateen hahmon alla ja ohjasi niitä, jotka menivät oikein.
10 Ja kahdestatoista profeetan joukosta olkoon muistomerkki siunattu, ja heidän luunsa kukoistakoot paikaltaan; sillä he lohduttivat Jaakobia ja pelastivat heidät varman toivon kautta.
11 Kuinka suurennoimme Zorobabelin? jopa hän oli kuin sinetti oikealla kädellä:
12 Niin oli Jeesus, Josedekin poika, joka heidän aikanaan rakensi huoneen ja pystytti Herralle pyhän temppelin, joka oli valmistettu iankaikkiseen kunniaan.
13 Ja valittujen joukossa oli Neemias, jonka maine on suuri, joka pystytti meille kaatuneet muurit ja pystytti portit ja salvat ja nosti jälleen rauniot.
14 Mutta maan päällä ketään ei luotu Eenokin kaltaiseksi; sillä hän on otettu maasta.
15 Eikä ollut syntynyt Joosefin kaltaista nuorta miestä, veljiensä maaherraa, kansan asukasta, jonka luut olisivat olleet Herran silmissä.
16 Sem ja Seet olivat suuressa kunniassa ihmisten keskuudessa, ja samoin Aadam oli yli kaiken luomakunnan elävän olennon.

LUKU 50

1 Simon ylimmäinen pappi, Oniaan poika, joka eläessään korjasi uudelleen talon ja hänen aikanaan linnoitti temppelin.
2 Ja hänen avullaan rakennettiin perustuksesta kaksinkertainen korkeus, korkea muurilinnoitus temppelin ympärille:
3 Hänen aikanaan vesisäiliö, joka oli kompassissa kuin meri, oli peitetty pronssilevyillä:
4 Hän piti huolta temppelistä, ettei se kaatuisi, ja linnoitti kaupunkia piirittämästä:
5 Kuinka häntä kunnioitettiin kansan keskuudessa, kun hän tuli ulos pyhäköstä!
6 Hän oli kuin aamutähti pilven keskellä ja niinkuin kuu täyteen aikaan.
7 Niinkuin aurinko paistaa Korkeimman temppeliin ja kuin sateenkaari, joka valaisee kirkkaissa pilvissä:
8 Ja kuin ruusujen kukka vuoden keväällä, niinkuin liljat vesien varrella ja niinkuin suitsukepuun oksat kesän aikana:
9 Niinkuin tuli ja suitsuke suitsutusastiassa ja kuin kultainen astia, joka on täynnä kaikenlaisia jalokiviä:
10 Ja niinkuin kaunis oliivipuu, joka kukoistaa hedelmää, ja niinkuin sypressipuu, joka kasvaa pilviin asti.
11 Kun hän pukeutui kunniavaatteeseen ja pukeutui kirkkauden täydellisyyteen, kun hän meni pyhille alttarille, teki hän pyhyyden vaatteen kunniakkaaksi.
12 Kun hän otti annokset pappien käsistä, seisoi hän itse alttarin tulisijan vierellä ympäriinsä kuin nuori setri Libanossa. ja palmujen ympäröimänä he hänen ympärillään.
13 Niin olivat kaikki Aaronin pojat kunniassaan ja Herran uhrilahjat käsissään koko Israelin seurakunnan edessä.
14 ja lopettanut jumalanpalveluksen alttarilla koristaakseen Korkeimman Kaikkivaltiaan uhrin,
15 Hän ojensi kätensä maljaa kohti ja vuodatti rypäleen verta ja vuodatti alttarin juurelle makean tuoksun korkeimmalle kuninkaalle.
16 Silloin huusivat Aaronin pojat ja soittivat hopeatorveja ja tekivät suuren äänen, jotta se kuuluisi, muistoksi Korkeimman edessä.

17 Silloin kaikki kansa kiiruhti yhdessä ja lankesi
kasvoillensa maahan rukoilemaan Herraansa,
Jumalaansa, Kaikkivaltiaan, Korkeinta.
18 Laulajat lauloivat myös ylistystä äänellään, siellä
tehtiin suloinen melodia monenlaisilla äänillä.
19 Ja kansa rukoili Herraa, Korkeinta, armollisen edessä,
kunnes Herran juhla oli päättynyt ja hänen
palveluksensa oli päättynyt.
20 Sitten hän meni alas ja kohotti kätensä Israelin lasten
koko seurakunnan ylle, siunatakseen huulillaan Herraa
ja iloitakseen hänen nimestään.
21 Ja he kumartuivat rukoilemaan toisen kerran
saadakseen siunauksen Korkeimmilta.
22 Siunatkaa nyt siis kaikkien Jumalaa, joka vain tekee
ihmeitä kaikkialla, joka korottaa meidän päivämme
kohdusta ja tekee meille armonsa mukaan.
23 Hän antaa meille sydämen ilon, että rauha olisi
meidän päivinämme Israelissa ikuisesti.
24 Että hän vahvistaisi armonsa meille ja pelastaisi
meidät ajallansa!
25 On olemassa kahdenlaisia kansoja, joita sydämeni
inhoaa, ja kolmas ei ole kansakunta:
26 Ne, jotka istuvat Samarian vuorella, ja ne, jotka
asuvat filistealaisten keskellä, ja se tyhmä kansa, joka
asuu Sikemissa.
27 Jeesus, Sirakin poika, Jerusalemista, on kirjoittanut
tähän kirjaan ymmärryksen ja tiedon opetuksen, joka
sydämestään vuodatti viisautta.
28 Autuas se, joka näissä harjoitetaan; ja se, joka panee
ne sydämeensä, tulee viisaaksi.
29 Sillä jos hän sen tekee, hän on vahva kaikessa; sillä
Herran valkeus johtaa häntä, joka antaa jumaliselle
viisautta. Kiitetty olkoon Herran nimi iankaikkisesti.
Amen, Amen.

LUKU 51

1 Jeesuksen, Sirakin pojan, rukous. Minä kiitän sinua,
Herra ja kuningas, ja ylistän sinua, Jumala, minun
Vapahtajani; minä ylistän sinun nimeäsi.
2 Sillä sinä olet minun puolustajani ja auttajani, ja olet
varjellut minun ruumiini tuholta ja panettelevan kielen
ansasta ja huulilta, jotka takovat valhetta, ja olet ollut
minun auttajani vihollisiani vastaan.
3 Ja olet pelastanut minut niiden laupeuksien ja sinun
nimesi suuruuden mukaan niiden hampaista, jotka olivat
valmiita nielemään minut, ja niiden käsistä, jotka etsivät
elämääni, ja moninaisista ahdistuksista, Minulla oli;
4 Tulen tukehtumisesta joka puolelta ja tulen keskeltä,
jota en sytyttänyt;
5 Helvetin vatsan syvyydestä, saastaisesta kielestä ja
valheesta.
6 Kuninkaalle väärästä kielestä tulleen syytöksen
johdosta sieluni lähestyi jopa kuolemaa, elämäni oli
lähellä helvettiä.
7 He piirittivät minut joka puolelta, eikä kukaan ollut
auttamassa minua; minä etsin ihmisten apua, mutta
ketään ei ollut.
8 Silloin minä ajattelin sinun armoasi, Herra, ja sinun
ikiaikaisia tekojasi, kuinka sinä pelastat niitä, jotka sinua
odottavat, ja pelastat heidät vihollisten käsistä.
9 Silloin minä nostin rukoukseni maan päältä ja rukoilin
vapautusta kuolemasta.
10 Minä rukoilin Herraa, Herrani Isää, ettei hän jättäisi
minua ahdistukseni päivinä ja ylpeyden aikana, jolloin
apua ei ollut.
11 Minä ylistän sinun nimeäsi alati, ja laulan kiitosta
kiitoksella; ja niin rukoukseni kuultiin:
12 Sillä sinä pelastit minut tuhosta ja pelastit minut
pahasta ajasta; sentähden minä kiitän ja ylistän sinua ja
ylistän heidän nimeään, Herra.
13 Kun olin vielä nuori tai koskaan matkustaessani
ulkomaille, kaipasin avoimesti viisautta rukouksessani.
14 Minä rukoilin hänen puolestaan temppelin edessä ja
etsin häntä loppuun asti.
15 Jo kukkasesta rypäleen kypsymiseen asti sydämeni
iloitsi hänestä: jalkani kulki oikeaa tietä, nuoruudestani
asti minä etsin häntä.
16 Minä painan korvani alas ja otin hänet vastaan, ja
sain paljon oppia.
17 Minä hyödyn siitä, sen tähden minä annan kunnian
sille, joka antaa minulle viisautta.
18 Sillä minä aikoin toimia hänen jälkeensä, ja hartaasti
seurasin sitä, mikä on hyvää; niin en joudu
hämmentymään.
19 Minun sieluni on kamppaillut hänen kanssaan, ja olen
toiminut tarkasti: minä ojensin käteni ylhäältä taivasta
kohti ja valitsin tietämättömyyttäni hänestä.
20 Minä ohjasin sieluni hänen puoleensa, ja löysin hänet
puhtaudesta: minun sydämeni on ollut hänen kanssaan
alusta asti, sentähden en joudu hylkäämään.
21 Minun sydämeni oli murheellinen, kun etsin häntä;
sentähden olen saanut hyvän omaisuuden.
22 Herra on antanut minulle kielen palkkani, ja sillä
minä ylistän häntä.
23 Tulkaa minun tyköni, te oppimattomat, ja asukaa
oppien huoneessa.
24 Miksi te olette hitaita, ja mitä te sanotte tähän, kun
teidän sielunne on kovin janoinen?
25 Minä avasin suuni ja sanoin: ostakaa se itsellenne
ilman rahaa.
26 Pane kaulasi ikeen alle, ja anna sielusi saada opetusta:
sitä on vaikea löytää.
27 Katsokaa silmillänne, kuinka minulla on vain vähän
työtä ja olen saanut paljon lepoa.
28 Hanki oppia suurella rahasummalla ja saat häneltä
paljon kultaa.
29 Iloitkoon sielusi hänen armostaan, älkääkä häpeäkö
hänen ylistystänsä.
30 Tee työtäsi ajoissa, niin hän antaa sinulle palkkasi
aikanaan.

Book of Baruch

Barukin kirja

LUKU 1

1 Ja nämä ovat sen kirjan sanat, jonka Baaruk, Neriaan poika, Maasian pojan, Sedekian pojan, Asadian pojan, Kelkiaan pojan, kirjoitti Babylonissa,
2 Viidentenä vuonna ja kuun seitsemäntenä päivänä, mihin aikaan kaldealaiset valloittivat Jerusalemin ja polttivat sen tulella.
3 Ja Baaruk luki tämän kirjan sanat Jekonian, Joakimin pojan, Juudan kuninkaan, kuullen ja kaiken kansan kuullen, joka tuli kuulemaan kirjaa,
4 Ja ylimysten ja kuninkaan poikien kuullen ja vanhimpien ja kaiken kansan kuullen, alhaisimmasta korkeimpaan, kaikkien niiden, jotka asuivat Babylonissa Sud-joen rannalla.
5 Sen jälkeen he itkivät, paastosivat ja rukoilivat Herran edessä.
6 He keräsivät myös rahaa jokaisen voiman mukaan:
7 Ja he lähettivät sen Jerusalemiin ylipappi Joakimille, Kelkiaan, Salomin pojan pojalle, ja papeille ja kaikelle kansalle, joka löydettiin hänen kanssaan Jerusalemista,
8 Samaan aikaan, kun hän otti vastaan Herran huoneen astiat, jotka vietiin ulos temppelistä palauttaakseen ne Juudan maahan, Sivan-kuun kymmenentenä päivänä, nimittäin hopea-astiat, jotka Sedekia Josian poika, Jadan kuningas, oli tehnyt,
9 Sen jälkeen Nabukadonosor, Babylonin kuningas, oli vienyt Jekonian ja ruhtinaat ja vangit ja sankarit ja maan kansan Jerusalemista ja vienyt heidät Babyloniin.
10 He sanoivat: "Katso, me olemme lähettäneet teille rahaa ostaaksemme teille polttouhreja ja syntiuhreja ja suitsukkeita ja valmistaaksemme mannaa ja uhrataksemme Herran, meidän Jumalamme, alttarilla.
11 Ja rukoilkaa Babylonin kuninkaan Nabukadonosorin ja hänen poikansa Baltasarin hengen puolesta, että heidän päivänsä olisivat maan päällä niinkuin taivaan päivät:
12 Ja Herra antaa meille voimaa ja valaisee silmäämme, niin me saamme asua Baabelin kuninkaan Nabukadonosorin varjossa ja hänen poikansa Baltasarin varjon alla, ja me palvelemme heitä monta päivää ja löydämme armon heidän silmissään. .
13 Rukoilkaa myös meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme, sillä olemme tehneet syntiä Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan. ja tähän päivään asti Herran viha ja hänen vihansa ei ole kääntynyt pois meistä.
14 Ja teidän tulee lukea tämä kirja, jonka olemme lähettäneet teille tunnustaaksemme Herran huoneessa juhla- ja juhlapäivinä.
15 Ja sanokaa: 'Herralle, meidän Jumalallemme, on vanhurskaus, mutta meille kasvojen hämmennys, niinkuin tänä päivänä on tapahtunut Juudan asukkaille ja Jerusalemin asukkaille,
16 Ja kuninkaillemme ja ruhtinaillemme ja papeillemme ja profeetoillemme ja isillemme.
17 Sillä me olemme tehneet syntiä Herran edessä,
18 Ja eivät totelleet häntä, eivätkä ole kuulleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä vaeltaaksemme niiden käskyjen mukaan, jotka hän meille avoimesti antoi.
19 Siitä päivästä lähtien, jona Herra toi esi-isämme pois Egyptin maasta, aina tähän päivään asti, olemme olleet tottelemattomia Herralle, Jumalallemme, emmekä ole olleet huolimattomasti kuulematta hänen ääntään.
20 Sentähden meihin tarttuivat onnettomuudet ja kirous, jonka Herra määräsi palvelijansa Mooseksen kautta, kun hän toi isämme pois Egyptin maasta, antaakseen meille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niinkuin se on. on nähdä tämä päivä.
21 Kuitenkaan me emme ole kuulleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä, kaikkien niiden profeettojen sanojen mukaan, jotka hän lähetti meille:
22 Mutta jokainen seurasi oman pahan sydämensä mielikuvitusta palvellakseen vieraita jumalia ja tehdäkseen sitä, mikä on pahaa Herran, meidän Jumalamme, silmissä.

KAPPALE 2

1 Sentähden Herra on toteuttanut sanansa, jonka hän julisti meitä vastaan ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka Israelia tuomitsivat, ja meidän kuninkaitamme ja ruhtinaamme vastaan ja Israelin ja Juudan miehiä vastaan,
2 Tuottamaan meille suuria vitsauksia, joita ei ole koskaan tapahtunut koko taivaan alla, niinkuin tapahtui Jerusalemissa, sen mukaan, mikä oli kirjoitettuna Mooseksen laissa;
3 Että mies söisi oman poikansa lihaa ja oman tyttärensä lihaa.
4 Ja hän on antanut heidät alamaiseksi kaikille valtakunnille, jotka ympärillämme ovat, häväistykseksi ja autioksi kaikelle kansalle ympärillä, minne Herra on heidät hajottanut.
5 Näin meidät hylättiin, emmekä korotetut, koska olemme tehneet syntiä Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan emmekä olleet kuuliaisia hänen äänelleen.
6 Herralle, meidän Jumalallemme, kuuluu vanhurskaus, mutta meille ja meidän isillemme avoin häpeä, niinkuin tänä päivänä näkyy.
7 Sillä kaikki nämä vitsaukset ovat kohdanneet meitä, jotka Herra on langettanut meitä vastaan
8 Mutta emme ole rukoilleet Herran edessä, että me kukin kääntäisimme pois pahan sydämensä kuvitelmista.
9 Sentähden Herra vartioi meistä pahaa, ja Herra on saattanut sen meidän päällemme; sillä Herra on vanhurskas kaikissa teoissaan, jotka hän on meille käskenyt.
10 Mutta me emme ole kuulleet hänen ääntänsä vaeltaaksemme Herran käskyjen mukaan, jotka hän on meille antanut.
11 Ja nyt, oi Herra Israelin Jumala, joka johdatit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä ja

korkealla käsivarrella ja merkeillä ja ihmeillä ja suurella voimalla, ja olet hankkinut itsellesi nimen, kuten tänä päivänä näkyy:
12 Herra, meidän Jumalamme, me olemme tehneet syntiä, me olemme tehneet jumalattomuutta, olemme tehneet väärin kaikissa sinun säädöksissäsi.
13 Kääntyköön vihasi meistä, sillä meitä on vain vähän jäljellä pakanain seassa, minne sinä meidät hajoitit.
14 Kuule, Herra, rukouksemme ja rukouksemme ja pelasta meidät sinun tähtesi ja anna meille armo niiden edessä, jotka ovat vienyt meidät pois.
15 Että koko maa tietäisi, että sinä olet Herra, meidän Jumalamme, koska Israel ja hänen jälkeläisensä on kutsuttu sinun nimelläsi.
16 Herra, katso alas pyhästä huoneestasi ja katso meitä; kumarta korvasi, Herra, kuullaksesi meitä.
17 Avaa silmäsi ja katso; sillä ne kuolleet, jotka ovat haudoissa ja joiden sielut on otettu pois ruumiistaan, eivät anna Herralle kiitosta eivätkä vanhurskautta.
18 Mutta sielu, joka on hyvin ahdistunut, joka kupertuu ja heikentyy, ja silmät, jotka katoavat, ja nälkäinen sielu, antavat sinulle ylistyksen ja vanhurskauden, Herra.
19 Sentähden me emme nöyrästi rukoile sinun edessäsi, Herra, meidän Jumalamme, isiemme ja kuningastemme vanhurskauden puolesta.
20 Sillä sinä olet lähettänyt vihasi ja suuttumuksesi meidän yllemme, niinkuin olet puhunut palvelijoidesi, profeettojen kautta, sanoen:
21 Näin sanoo Herra: kumartakaa olkapäänne palvellaksenne Baabelin kuningasta; niin te pysytte siinä maassa, jonka minä annoin teidän isillenne.
22 Mutta jos te ette kuule Herran ääntä palvellaksenne Baabelin kuningasta,
23 Minä lopetan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ulkopuolelta ilon äänen ja ilon äänen, sulhanen äänen ja morsiamen äänen, ja koko maa tulee autioksi. asukkaat.
24 Mutta me emme tahtoneet kuulla sinun ääntäsi palvellaksemme Baabelin kuningasta. Sentähden olet tehnyt oikeiksi ne sanat, jotka olet puhunut palvelijoidesi, profeettojen, kautta, nimittäin että kuninkaidemme luut ja isiemme luut viedään pois paikaltaan.
25 Ja katso, heidät karkotetaan päivän helteeseen ja yön pakkaseseen, ja he kuolivat suurissa kurjissa nälkään, miekkaan ja ruttoon.
26 Ja huoneen, jota sinun nimelläsi kutsutaan, sinä olet hävittänyt, niinkuin se tänä päivänä nähdään, Israelin huoneen ja Juudan huoneen pahuuden tähden.
27 Oi Herra, meidän Jumalamme, sinä olet tehnyt meille kaiken hyvyytesi ja kaiken sen suuren armosi mukaan,
28 Niinkuin sinä puhuit palvelijasi Mooseksen kautta sinä päivänä, jona käskit hänen kirjoittaa lain israelilaisten edessä sanoen:
29 Jos te ette kuule minun ääntäni, niin tämä sangen suuri joukko muuttuu pieneksi joukoksi kansojen seassa, minne minä heidät hajotan.
30 Sillä minä tiesin, etteivät he minua kuule, sillä se on niskakansa; mutta vankeutensa maassa he muistavat itseään.
31 Ja he tietävät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa; sillä minä annan heille sydämen ja korvat kuulla.
32 Ja he ylistävät minua vankeutensa maassa ja ajattelevat minun nimeäni,
33 ja palatkaa heidän niskaansa ja pahoista teoistansa, sillä he muistavat isiensä teitä, jotka ovat tehneet syntiä Herran edessä.
34 Ja minä tuon heidät takaisin siihen maahan, jonka minä vannoin vannoen heidän isillensä, Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille, ja he tulevat olemaan sen herrat; ja minä lisään heitä, eivätkä he katoa.
35 Ja minä teen heidän kanssaan iankaikkisen liiton, että olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani; enkä minä enää karkoita Israelin kansaani pois maasta, jonka minä olen heille antanut.

LUKU 3

1 Herra Kaikkivaltias, Israelin Jumala, sielu ahdistuksessa, levoton henki, huutaa sinua avuksesi.
2 Kuule, Herra, ja ole armollinen; sillä sinä olet armollinen, ja armahda meitä, koska olemme syntiä tehneet sinun edessäsi.
3 Sillä sinä pysyt ijankaikkisesti, ja me hukumme peräti.
4 Oi Herra Kaikkivaltias, sinä Israelin Jumala, kuule nyt kuolleiden israelilaisten ja heidän lastensa rukoukset, jotka ovat tehneet syntiä sinun edessäsi eivätkä ole kuunnelleet sinun Jumalasi ääntä; .
5 Älä muista esi-isiemme pahoja tekoja, vaan ajattele voimaasi ja nimeäsi nyt tällä hetkellä.
6 Sillä sinä olet Herra, meidän Jumalamme, ja sinua, Herra, me ylistämme.
7 Sentähden sinä olet pannut pelkosi sydämiimme, jotta me huutaisimme avuksi sinun nimeäsi ja ylistäisimme sinua vankeudessamme; sillä olemme saaneet mieleen kaiken esi-isiemme pahan, jotka ovat tehneet syntiä sinun edessäsi.
8 Katso, me olemme vielä tänäkin päivänä vankeudessamme, minne sinä olet meidät hajottanut häväistykseksi ja kiroukseksi ja maksun alaiseksi kaikkien isiemme syntien mukaan, jotka ovat eronneet Herrasta, meidän Jumalastamme.
9 Kuule, Israel, elämän käskyt: ota korvasi ymmärtämään viisautta.
10 Kuinka tapahtuu Israel, että olet vihollistesi maassa, että olet vanhentunut vieraassa maassa, että olet kuolleiden saastuttama,
11 Että sinut luetaan niiden joukkoon, jotka menevät hautaan?
12 Sinä olet hylännyt viisauden lähteen.

13 Sillä jos olisit vaeltanut Jumalan tietä, sinun olisi pitänyt asua rauhassa ikuisesti.
14 Oppikaa, missä on viisaus, missä on voima, missä on ymmärrys; että tietäisit myös, missä on päivien pituus ja elämä, missä on silmien valo ja rauha.
15 Kuka on löytänyt hänen paikkansa? tai kuka on tullut hänen aarteisiinsa?
16 Mihin ovat tulleet pakanain ruhtinaat, jotka hallitsevat pedot maan päällä?
17 Ne, jotka harrastivat taivaan lintuja, ja ne, jotka hamstrasivat hopeaa ja kultaa, joihin ihmiset luottavat, eivätkä ole saaneet loppua?
18 Sillä ne, jotka tekivät hopealla ja olivat niin huolellisia ja joiden teot ovat tutkimattomat,
19 He ovat kadonneet ja menneet alas hautaan, ja toiset ovat nousseet heidän tilalleen.
20 Nuoret miehet ovat nähneet valon ja asuneet maan päällä, mutta tiedon tietä he eivät tunne,
21 Eivät ymmärtäneet sen polkuja eivätkä tarttuneet siihen: heidän lapsensa olivat kaukana siitä tiestä.
22 Sitä ei ole kuultu Kanaanissa, eikä sitä ole nähty Themanissa.
23 Agareneet, jotka etsivät viisautta maan päällä, Meranin ja Themanin kauppiaat, tarinoiden kirjoittajat ja ymmärryksen tutkijat; kukaan heistä ei ole tuntenut viisauden tietä tai muista hänen polkujaan.
24 Israel, kuinka suuri onkaan Jumalan huone! ja kuinka suuri onkaan hänen perintöpaikkansa!
25 Suuri, ja sillä ei ole loppua; korkea ja mittaamaton.
26 Siellä oli alusta asti kuuluisia jättiläisiä, jotka olivat niin suurikokoisia ja niin taitavia sodassa.
27 Niitä ei Herra valinnut, eikä hän antanut heille tiedon tietä:
28 Mutta he tuhoutuivat, koska heillä ei ollut viisautta, ja he hukkuivat oman hulluutensa tähden.
29 Kuka on noussut taivaaseen, ottanut hänet ja tuonut hänet alas pilvistä?
30 Kuka on mennyt meren yli ja löytänyt sen ja tuoda hänet puhtaasta kullasta?
31 Kukaan ei tiedä hänen tietänsä, eikä ajattele hänen polkunsa.
32 Mutta se, joka tietää kaikki, tuntee sen ja on löytänyt sen ymmärryksellänsä; hän, joka on valmistanut maan ijankaikkisesti, on täyttänyt sen nelijalkaisilla eläimillä.
33 Joka lähettää valoa ja se menee, kutsuu sen uudelleen, ja se tottelee häntä pelolla.
34 Tähdet loistivat heidän kelloissaan ja riemuitsivat. Kun hän heitä kutsuu, he sanovat: tässä me olemme! ja niin iloiten he näyttivät valoa sille, joka teki heidät.
35 Tämä on meidän Jumalamme, eikä ketään muuta lasketa hänen rinnalleen
36 Hän on oppinut kaiken tiedon ja antanut sen palvelijallensa Jaakobille ja rakkaallensa Israelille.
37 Sen jälkeen hän ilmestyi maan päällä ja keskusteli ihmisten kanssa.

LUKU 4

1 Tämä on Jumalan käskyjen kirja ja laki, joka pysyy iankaikkisesti: kaikki, jotka sen pitävät, elävät; mutta joka lähtee, se kuolee.
2 Käänny, Jaakob, ja tartu siihen: vaella sen valon edessä, että sinä tulisit valaistuksi.
3 Älä anna kunniaasi toiselle, äläkä sitä, mikä sinulle on hyödyllistä, vieraalle kansalle.
4 Oi, Israel, me olemme autuaat, sillä se, mikä on Jumalalle otollista, on tullut meille tiedoksi.
5 Ole hyvällä mielellä, kansani, Israelin muistomerkki.
6 Teidät on myyty kansoille, ei teidän tuhoksenne, vaan koska te vihastuitte Jumalan, te olette annetut vihollisten käsiin.
7 Sillä te vihoititte hänet, joka teidät loi, uhraamalla riivaajille, etkä Jumalalle.
8 Te olette unohtaneet iankaikkisen Jumalan, joka teidät kasvatti; ja te murehditte Jerusalemia, joka teitä hoiti.
9 Sillä kun hän näki Jumalan vihan tulevan teidän päällenne, sanoi hän: "Kuulkaa, te Siionin ympärillä asuvat! Jumala on tuonut minulle suuren surun;
10 Sillä minä näin poikieni ja tyttärieni vankeuden, jonka iankaikkinen toi heille.
11 Minä ravisin heitä ilolla; vaan lähetti heidät pois itkien ja murheiden kanssa.
12 Älköön kukaan iloitko minusta, leskestä ja monen hylkäämästä, joka minun lasteni syntien tähden jään autioksi; koska he ovat luopuneet Jumalan laista.
13 He eivät tunteneet hänen säädöksiään, eivätkä vaeltaneet hänen käskyjensä teitä, eivätkä astuneet kurin polkuja hänen vanhurskaudessaan.
14 Tulkoot Siionin ympärillä asuvat ja muistakaa minun poikieni ja tyttärieni vankeutta, jonka iankaikkinen on tuonut heille.
15 Sillä hän on tuonut heidän kimppuunsa kansan kaukaa, häpeämättömän kansan ja vieraan kielen, joka ei kunnioittanut vanhaa miestä eikä säälinyt lasta.
16 Nämä ovat vienyt pois lesken rakkaat lapset ja jättäneet hänet yksinäiseksi autioksi ilman tyttäriä.
17 Mutta mitä voin auttaa?
18 Sillä hän, joka saatti nämä vitsaukset sinun päällesi, vapauttaa sinut vihollistesi käsistä.
19 Menkää, lapseni, menkää; sillä minä olen autio.
20 Minä olen riisunut rauhan vaatteet ja pukenut päälleni rukoukseni säkkikankaan: minä huudan iankaikkista avuksi minun päivissäni.
21 Olkaa turvallisella mielellä, lapseni, huutakaa Herran puoleen, niin hän vapauttaa teidät vihollisten vallasta ja kädestä.
22 Sillä minun toivoni on iankaikkisessa, että hän pelastaa teidät; ja ilo on tullut minulle Pyhältä sen armon tähden, joka pian tulee teille ikuiselta Vapahtajaltamme.
23 Sillä minä lähetin teidät surun ja itkun kanssa, mutta Jumala antaa teidät minulle takaisin ilolla ja ilolla iankaikkisesti.

24 Niinkuin nyt Siionin naapurit ovat nähneet sinun vankeutesi, niin he pian näkevät sinun pelastuksesi meidän Jumalaltamme, joka tulee sinun päällesi suurella kirkkaudella ja iankaikkisen kirkkaudella.
25 Lapseni, kärsikää kärsivällisesti se viha, joka on tullut teidän päällenne Jumalalta; sillä teidän vihollisenne on vainonnut teitä; mutta pian sinä näet hänen tuhonsa ja astut hänen kaulaansa.
26 Minun herkäni ovat kulkeneet vaikeita teitä, ja heidät vietiin pois kuin lauma, jonka viholliset pyytävät.
27 Olkaa hyvät, lapseni, ja huutakaa Jumalan puoleen, sillä teitä muistaa hän, joka tämän teidän päällenne toi.
28 Sillä niinkuin teidän mielenne oli poiketa Jumalasta, niin etsikää häntä palattuanne kymmenen kertaa enemmän.
29 Sillä hän, joka on tuonut teille nämä vitsaukset, tuo teille ikuisen ilon pelastuksenne kanssa.
30 Ole hyvä sydän, Jerusalem; sillä hän, joka sinulle sen nimen antoi, lohduttaa sinua.
31 Kurjat ovat ne, jotka sinua vaivasivat ja iloitsivat sinun lankeemuksestasi.
32 Kurjat ovat kaupungit, joita sinun lapsesi palvelivat; kurja on se, joka otti poikasi vastaan.
33 Sillä niinkuin hän iloitsi sinun turmeluksestasi ja iloitsi sinun lankeemuksestasi, niin hän tulee murheelliseksi omaa hävitystänsä.
34 Sillä minä otan pois hänen suuren kansansa ilon, ja hänen ylpeytensä muuttuu suruksi.
35 Sillä tuli tulee hänen päällensä iankaikkisesta, pitkäkestoinen; ja se on oleva riivaajien asuttava pitkän aikaa.
36 Jerusalem, katso ympärillesi itään päin ja katso iloa, joka tulee sinulle Jumalalta.
37 Katso, sinun poikasi tulevat, jotka sinä lähetät pois, he kokoontuvat idästä länteen Pyhän sanan kautta, iloitseen Jumalan kirkkaudesta.

LUKU 5

1 Riisu, Jerusalem, surun ja ahdistuksen vaippa ja pukeudu päällesi sen kirkkauden kauneus, joka Jumalalta tulee iankaikkisesti.
2 Pue päällesi kaksinkertainen vaippa sen vanhurskauden, joka Jumalalta tulee; ja aseta päähäsi diadeemi iankaikkisen kirkkauden.
3 Sillä Jumala näyttää sinun kirkkautesi kaikille maille taivaan alla.
4 Sillä sinun nimeäsi pitää kutsuttaman Jumalalta ijankaikkisesti vanhurskauden rauhaksi ja Jumalan palvonnan kunniaksi.
5 Nouse, Jerusalem, seiso korkealla ja katso ympärillesi itään päin, ja katso, sinun lapsesi ovat kokoontuneet lännestä itään Pyhän sanan mukaan, ja he iloitsevat Jumalan muistosta.
6 Sillä he lähtivät sinun tyköäsi jalan, ja vihollisensa karkoittivat heidät; mutta Jumala tuo heidät sinun tykösi kirkkaudessa korotettuina, niinkuin valtakunnan lapset.
7 Sillä Jumala on säätänyt, että kaikki korkeat kukkulat ja pitkäkestoiset rannat kaadetaan alas ja laaksot täytetään maan tasoiseksi, jotta Israel voisi kulkea turvallisesti Jumalan kirkkaudessa,
8 Ja myös metsät ja kaikki suloisesti tuoksuvat puut varjostavat Israelin Jumalan käskyllä.
9 Sillä Jumala johdattaa Israelia ilolla hänen kirkkautensa valkeudessa armon ja vanhurskauden kanssa, joka hänestä tulee.

Letter of Jeremiah

Jeremian kirje

LUKU 1

1 Jäljennös kirjeestä, jonka Jeremy lähetti niille, jotka Babylonian kuninkaan oli määrä viedä vangiksi Babyloniin, vahvistaakseen heidät, niin kuin Jumala oli hänelle käskenyt.
2 Teidän syntien tähden, joita olette tehneet Jumalan edessä, Babylonian kuningas Nabukadonosor vie teidät vankeina Babyloniin.
3 Ja kun te tulette Baabeliin, jäätte sinne monta vuotta ja pitkän ajan, nimittäin seitsemän sukupolvea; ja sen jälkeen minä vien teidät sieltä rauhassa pois.
4 Nyt te näette Babylonissa hopeisia, kultaisia ja puisia jumalia hartioillaan, jotka saavat kansat pelkäämään.
5 Varokaa siis, ettet ole muukalaisten kaltainen, älkää olko te ja heistä, kun näette joukon heidän edessään ja heidän takanaan, kumartaen heitä.
6 Mutta sanokaa sydämessänne: oi Herra, meidän täytyy rukoilla sinua.
7 Sillä minun enkelini on teidän kanssanne, ja minä itse huolehdin teidän sieluistanne.
8 Heidän kielensä on työmies kiillotettu, ja he itse ovat kullattu ja päällystetty hopealla; mutta he ovat vain valheita eivätkä voi puhua.
9 Ja he ottavat kultaa ikään kuin neitsylle, joka rakastaa mennä homoksi, ja tekevät kruunuja jumaliensa päille.
10 Joskus myös papit luovuttavat jumaliltaan kultaa ja hopeaa ja lahjoittavat sitä itselleen.
11 Niin, he antavat siitä tavallisille portoille ja pukeutuvat niihin vaatteisiin, jotka ovat hopeajumalia, kultaisia ja puisia jumalia.
12 Mutta nämä jumalat eivät voi pelastaa itseään ruosteelta ja koilta, vaikka he olisivat purppuranpunaisilla vaatteilla.
13 He pyyhkivät kasvonsa temppelin tomun tähden, kun niitä on paljon.
14 Ja joka ei voi tappaa häntä, joka loukkaa häntä, hänellä on valtikka, niinkuin hän olisi maan tuomari.
15 Hänellä on myös oikeassa kädessään tikari ja kirves, mutta hän ei voi pelastaa itseään sodasta ja varkaista.
16 Siitä, että he eivät ole jumalia; älkää siis peljätkö heitä.
17 Sillä niinkuin astia, jota ihminen käyttää, ei ole mitään arvokasta, kun se rikkoutuu; samoin on heidän jumaliensa: kun heidät asetetaan temppeliin, heidän silmänsä ovat täynnä tomua sisään tulevien jaloista.
18 Ja niinkuin ovet varmistetaan joka puolelta sitä, joka loukkaa kuningasta, koska hän on kuoleman uhalla, niin myös papit kiinnittävät temppelinsä ovilla, lukoilla ja salpeilla, etteivät heidän jumalansa ryöstetyisi rosvoilla.
19 He sytyttävät heille kynttilöitä, niin, enemmän kuin itselleen, joista he eivät voi nähdä yhtään.
20 He ovat kuin yksi temppelin palkeista, mutta he sanovat, että heidän sydäntään purevat maasta hiipivät asiat; ja kun he syövät ne ja heidän vaatteensa, he eivät tunne sitä.
21 Heidän kasvonsa ovat mustia savusta, joka lähtee temppelistä.
22 Heidän ruumiillaan ja päillään istuvat lepakot, pääskyset ja linnut sekä kissat.
23 Siitä te tiedätte, etteivät he ole jumalia; sentähden älkää peljätkö heitä.
24 Huolimatta kullasta, joka on heidän ympärillään tehdäkseen niistä kauniita, elleivät ne pyyhi pois ruostetta, ne eivät loista; sillä kun ne sulatettiin, he eivät sitä tunteneet.
25 Asiat, joissa ei ole henkeä, ostetaan erittäin korkealla hinnalla.
26 Heidät kannetaan hartioilla ilman jalkoja, jolloin he julistavat ihmisille, etteivät he ole mitään arvokkaita.
27 Ne, jotka heitä palvelevat, joutuvat häpeään; sillä jos he kaatuvat maahan, eivät he voi nousta itsestään, eivätkä he voi liikkua, jos heidät on pystytetty, eivätkä he voi liikkua, jos he kumartuvat, pystyvätkö he oikaisemaan itsensä, vaan antavat heille lahjoja kuin kuolleille.
28 Mitä heille uhrataan, heidän pappinsa myyvät ja väärinkäyttävät; samoin heidän vaimonsa panevat osan siitä suolaan; mutta köyhille ja voimattomille he eivät anna siitä mitään.
29 Kuukautiset ja naiset lapset syövät uhrinsa; näistä te tiedätte, etteivät he ole jumalia; älkää peljätkö heitä.
30 Sillä kuinka heitä voidaan kutsua jumaliksi? koska naiset asettivat lihan hopea-, kulta- ja puujumalien eteen.
31 Ja papit istuvat temppeleissään, vaatteensa revittyinä, ja heidän päänsä ja partansa ajeltuina, eikä mitään heidän päässään.
32 He karjuvat ja huutavat jumaliensa edessä, niinkuin ihmiset juhlissa kuollessaan.
33 Myös papit riisuvat vaatteensa ja pukevat vaimonsa ja lapsensa.
34 Tekeepä se heille pahaa tai hyvää, he eivät voi kostaa sitä; he eivät voi nostaa kuningasta eivätkä lyödä häntä.
35 Samoin he eivät voi antaa rikkauksia eivätkä rahaa; vaikka joku tekee heille lupauksen ja ei pidä sitä, ei he sitä vaatisi.
36 He eivät voi pelastaa ketään kuolemasta eivätkä pelasta heikkoja väkevistä.

37 He eivät voi palauttaa sokeaa näköjään, eivätkä auttaa ketään hänen ahdistuksessaan.
38 He eivät voi osoittaa armoa leskelle eivätkä tehdä hyvää orvolle.
39 Heidän puiset jumalansa, jotka on päällystetty kullalla ja hopealla, ovat kuin vuoresta hakatut kivet: ne, jotka niitä kumartavat, joutuvat häpeään.
40 Kuinka ihmisen sitten pitäisi ajatella ja sanoa, että he ovat jumalia, vaikka itse kaldealaisetkin häpäisevät heitä?
41 Jos he näkevät yhden mykän, joka ei voi puhua, he tuovat hänet ja rukoilevat Beliä, että hän puhuisi, niinkuin hän ymmärtäisi.
42 Mutta he eivät voi sitä itse ymmärtää ja jättävät heidät pois, sillä heillä ei ole tietoa.
43 Myös naiset, joilla on köydet ympärillään ja jotka istuvat teillä, polttavat leseitä tuoksuksi; mutta jos joku heistä jonkun ohikulkijoiden vetämänä makaa hänen kanssaan, hän moittii toistansa, ettei häntä pidetty yhtä arvokkaana kuin itseään. eikä hänen johtonsa katkennut.
44 Kaikki, mitä heidän keskuudessaan tehdään, on valhetta: kuinka sitten voidaan ajatella tai sanoa, että he ovat jumalia?
45 Ne on tehty kirvesmiehistä ja kultasepistä: ne eivät voi olla mitään muuta, kuin työmiehet haluavat olla.
46 Ja ne itse, jotka ne tekivät, eivät voi koskaan jatkaa kauan; kuinka sitten niistä tehtyjen asioiden pitäisi olla jumalia?
47 Sillä he jättivät valhetta ja häväistystä seuraaville.
48 Sillä kun jokin sota tai vitsaus kohtaa heitä, niin papit neuvottelevat keskenään, minne heidät piilotetaan heidän kanssaan.
49 Kuinka sitten ihmiset eivät voi käsittää, etteivät he ole jumalia, jotka eivät voi pelastaa itseään sodasta eivätkä rutosta?
50 Sillä koska ne ovat vain puisia ja hopealla ja kullalla päällystettyjä, niin tämän jälkeen tiedetään, että ne ovat vääriä:
51 Ja kaikille kansoille ja kuninkaille tulee ilmi, etteivät he ole jumalia, vaan ihmisten käsien tekoja ja ettei heissä ole Jumalan tekoa.
52 Kukapa ei tietäisi, etteivät he ole jumalia?
53 Sillä eivät he voi asettaa kuningasta maahan eivätkä antaa sadetta ihmisille.
54 Eivät he voi tuomita omaa asiaaan eivätkä korjata vääryyttä, koska he ovat kyvyttömiä, sillä he ovat kuin varikset taivaan ja maan välillä.
55 Kun tuli putoaa puisten tai kullalla tai hopealla peitettyjen jumalien huoneeseen, heidän pappinsa pakenevat ja pakenevat; mutta ne itse poltetaan kuin palkit.
56 He eivät myöskään voi vastustaa ketään kuningasta tai vihollisia: kuinka sitten voidaan ajatella tai sanoa heidän olevan jumalia?
57 Eivätkä ne puusta tehdyt jumalat, jotka on päällystetty hopealla tai kullalla, voi paeta varkaita tai rosvoja.
58 Joiden kulta ja hopea ja vaatteet, joilla he ovat pukeutuneet, ottavat väkevät ja menevät pois, eivätkä he voi auttaa itseään.
59 Sentähden on parempi olla kuningas, joka näyttää voimansa, tai muuten kannattava astia talossa, jota omistaja saa käyttää, kuin sellaiset väärät jumalat; tai olla ovi talossa, säilyttää sellaisia asioita siinä, kuin sellaiset väärät jumalat. tai puupatsas palatsissa, kuin sellaiset väärät jumalat.
60 Sillä aurinko, kuu ja tähdet ovat tottelevaisia, koska ne ovat kirkkaita ja lähetetty suorittamaan virkaansa.
61 Samoin salama, kun se puhkeaa, on helppo nähdä; ja samalla tavalla tuuli puhaltaa joka maassa.
62 Ja kun Jumala käskee pilviä kulkea koko maailman yli, ne tekevät niin kuin on käsketty.
63 Ja tuli, joka on lähetetty ylhäältä kuluttamaan kukkuloita ja metsiä, tekee niinkuin käsketään; mutta nämä eivät ole heidän kaltaisiansa ei näytyksellä eikä voimalla.
64 Sentähden ei pidä olettaa eikä sanoa, että he ovat jumalia, sillä he eivät voi tuomita asioita eivätkä tehdä hyvää ihmisille.
65 Koska tiedät, etteivät he ole jumalia, älä pelkää heitä,
66 Sillä he eivät voi kirota eivätkä siunata kuninkaita:
67 Eivät he voi näyttää merkkejä taivaassa pakanain seassa eivätkä loistaa niinkuin aurinko eivätkä valoa niinkuin kuu.
68 Pedot ovat parempia kuin he; sillä he voivat mennä suojan alle ja auttaa itseään.
69 Ei siis ole meille ilmeistä, että he ovat jumalia; älkää siis peljätkö heitä.
70 Sillä niinkuin variksenpelätin kurkkupuutarhassa ei varjele mitään, niin ovat heidän puiset jumalansa, jotka on päällystetty hopealla ja kullalla.
71 Samoin heidän puiset jumalansa, jotka on päällystetty hopealla ja kullalla, ovat kuin valkoinen orjantappura hedelmätarhassa, jonka päällä jokainen lintu istuu. samoin kuin kuolleelle ruumiille, joka on itään pimeyteen.
72 Ja te tulette tuntemaan, etteivät ne ole jumalia kirkkaasta purppurasta, joka mätänee heidän päällänsä; ja he itse myöhemmin syödään, ja he tulevat häväistykseksi maassa.
73 Sentähden on parempi vanhurskas, jolla ei ole epäjumalia; sillä hän on kaukana häpeästä.

Azarian Rukous

LUKU 1

1 Ja he vaelsivat tulen keskellä ylistäen Jumalaa ja ylistäen Herraa.
2 Silloin Azarias nousi ja rukoili tällä tavalla; ja avasi suunsa tulen keskellä ja sanoi:
3 Siunattu olet sinä, Herra, isiemme Jumala, sinun nimesi on ylistyksen ja kunnian arvoinen ijankaikkisesti.
4 Sillä sinä olet vanhurskas kaikessa, mitä olet meille tehnyt; niin, kaikki sinun tekosi ovat totta, sinun tiesi ovat oikeat ja kaikki sinun tuomiosi ovat totta.
5 Kaikessa, mitä sinä olet tuonut meidän päällemme ja isiemme pyhään kaupunkiin, Jerusalemiin, sinä olet pannut toimeen oikean tuomion, sillä totuuden ja tuomion mukaan sinä tuot meille kaiken tämän meidän syntiemme tähden.
6 Sillä me olemme tehneet syntiä ja tehneet vääryyttä, luopuen sinusta.
7 Kaikessa me olemme rikkoneet, emmekä ole noudattaneet sinun käskyjäsi, emmekä pitäneet niitä, emmekä tehneet niinkuin sinä käskit meille, että meidän kävisi hyvin.
8 Sentähden olet tehnyt kaiken, minkä olet meille aiheuttanut, ja kaiken, mitä olet meille tehnyt.
9 Ja sinä annoit meidät laittomien vihollisten, kaikkein vihamielisten Jumalan hylkääjien käsiin, ja väärän kuninkaan ja pahimman koko maailmassa.
10 Ja nyt emme voi avata suutamme, olemme tulleet häpeäksi ja häpeäksi palvelijoillesi; ja niille, jotka sinua rukoilevat.
11 Älä kuitenkaan luovuta meitä kokonaan nimesi tähden, äläkä pura liittoasi.
12 Älä anna armoasi luopua meistä rakkaan Abrahamin tähden, palvelijasi Isaakin tähden ja pyhän Israelin tähden;
13 Joille sinä olet puhunut ja luvannut, että lisäät heidän siemenensä niinkuin taivaan tähdet ja niinkuin hiekka, joka on meren rannalla.
14 Sillä me, Herra, olemme tulleet vähäisemmiksi kuin yksikään kansakunta, ja olemme tänä päivänä alisteissa kaikessa maailmassa syntiemme tähden.
15 Eikä ole tällä hetkellä ruhtinasta, ei profeettaa, ei johtajaa, ei polttouhria, ei uhria, ei uhria, tai suitsuketta, eikä paikkaa uhrata sinun edessäsi ja löytää armoa.
16 Olkaamme kuitenkin hyväksytyt murtuneessa sydämessä ja nöyrässä hengessä.
17 Niinkuin oinasten ja härkien polttouhreissa ja niinkuin kymmenissä tuhannessa lihavassa karitsassa: niin olkoon meidän uhrimme sinun edessäsi tänä päivänä ja anna meidän seurata sinua kokonaan, sillä he eivät joudu häpeään, luottavat sinuun.
18 Ja nyt me seuraamme sinua kaikesta sydämestämme, me pelkäämme sinua ja etsimme sinun kasvojasi.
19 Älä häpeä meitä, vaan toimi meille armosi mukaan ja armosi paljouden mukaan.
20 Vapauta meidätkin ihmeellisten tekojesi mukaan ja anna kunnia nimellesi, Herra;
21 Ja olkoot häpeissään kaikessa voimassaan ja väkevyydessänsä, ja heidän voimansa särkykööt;
22 Ja anna heidän tietää, että sinä olet Jumala, ainoa Jumala ja ylistetty koko maailmassa.
23 Ja kuninkaan palvelijat, jotka ne panivat, eivät lakanneet lämmittämästä uunia hartsilla, piillä, rouvilla ja puulla;
24 Niin, että liekki leimahti pätsin yläpuolella neljäkymmentäyhdeksän kyynärää.
25 Ja se kulki läpi ja poltti ne kaldealaiset, jotka se löysi pätsin ympäriltä.
26 Mutta Herran enkeli astui alas uuniin Azariaan ja hänen ystäviensä kanssa ja löi tulen liekin uunista;
27 Ja teki pätsin keskelle ikään kuin kostea viheltävä tuuli, niin ettei tuli koskenut heihin ollenkaan, ei vahingoittanut eikä vaivannut heitä.
28 Silloin ne kolme ylistivät, ylistivät ja siunattivat Jumalaa pätsissä kuin yhdestä suusta, sanoen:
29 Kiitetty olet sinä, Herra, isiemme Jumala, ja ylistetty ja korotettu yli kaiken iankaikkisesti.
30 Ja kiitetty olkoon sinun kirkas ja pyhä nimes, ja ylistetty ja korotettu yli kaiken iankaikkisesti.
31 Siunattu olet sinä pyhän kirkkautesi temppelissä, ja ylistetty ja ylistetty yli kaiken iankaikkisesti.
32 Siunattu olet sinä, joka katsot syvyyksiä ja istut kerubien päällä, ja olet ylistetty ja korotettu yli kaiken iankaikkisesti.

33 Siunattu olet sinä valtakuntasi kirkkauden valtaistuimella ja ylistetty ja ylistetty yli kaiken iankaikkisesti.
34 Siunattu olet sinä taivaanvahvuudella, ja ennen kaikkea ylistetty ja ylistetty ijankaikkisesti.
35 Oi kaikki te Herran teot, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti,
36 Te taivaat, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
37 Te Herran enkelit, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
38 Te kaikki vedet, jotka olette taivaan yläpuolella, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
39 Te kaikki Herran voimat, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti.
40 Oi aurinko ja kuu, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
41 Te taivaan tähdet, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
42 Oi jokainen sade ja kaste, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
43 Oi kaikki tuulet, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti,
44 Oi tuli ja kuumuus, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä olet kaikki ikuisesti.
45 Talvi ja kesä, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
46 Oi te kaste ja lumimyrskyt, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
47 Oi yöt ja päivät, ylistäkää Herraa, siunatkaa ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti.
48 Te valkeus ja pimeys, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
49 Oi jää ja kylmä, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti.
50 Oi pakkanen ja lumi, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
51 Oi salamat ja pilvet, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
52 Kiittäköön maa Herraa: ylistäkää ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti.
53 Te vuoret ja pienet kukkulat, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
54 Te kaikki, jotka maan päällä kasvatte, ylistäkää Herraa: ylistäkää ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti.
55 Te vuoret, kiittäkää Herraa: ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
56 Te meret ja virrat, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
57 Te valaat ja kaikki, jotka liikkuvat vesissä, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
58 Oi kaikki taivaan linnut, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
59 Te kaikki eläimet ja karja, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
60 Te ihmislapset, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
61 Israel, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
62 Te Herran papit, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
63 Te Herran palvelijat, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
64 Oi vanhurskasten henget ja sielut, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja ylistäkää häntä yli kaiken iankaikkisesti.
65 Te pyhät ja nöyrät sydämen miehet, ylistäkää Herraa, ylistäkää ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti.
66 Oi Ananias, Azarias ja Misael, kiittäkää Herraa, ylistäkää ja korottakaa häntä yli kaiken iankaikkisesti, sillä hän on pelastanut meidät helvetistä ja pelastanut meidät kuoleman kädestä ja pelastanut meidät pätsin keskeltä. ja palava liekki: hän pelasti meidät tulen keskeltä.
67 Kiittäkää Herraa, että hän on armollinen; sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti.
68 Te kaikki, jotka Herraa kumarratte, ylistäkäät jumalten Jumalaa, kiittäkää ja kiittäkää häntä, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti.

SUSANNA

LUKU 1

1 Babylonissa asui mies, nimeltä Joakim:
2 Ja hän otti vaimon, jonka nimi oli Susanna, Kelkiaan tytär, hyvin kaunis nainen, joka pelkäsi Herraa.
3 Myös hänen vanhempansa olivat vanhurskaita ja opettivat tytärtään Mooseksen lain mukaan.
4 Mutta Joakim oli suuri rikas mies, ja hänellä oli kaunis puutarha, joka liittyi hänen taloonsa; ja juutalaiset kääntyivät hänen luokseen; koska hän oli kunniallisempi kuin kaikki muut.
5 Samana vuonna nimitettiin kaksi kansan muinaista tuomareiksi, joista Herra puhui, että jumalattomuus tuli Babylonista muinaisista tuomareista, jotka näyttivät hallitsevan kansaa.
6 Nämä pitivät paljon Joakimin talossa, ja kaikki, joilla oli lakia, tulivat heidän luokseen.
7 Kun kansa lähti puolenpäivän aikaan, meni Susanna miehensä puutarhaan kävelemään.
8 Ja ne kaksi vanhinta näkivät hänen joka päivä menevän sisään ja kävelevän; niin että heidän himonsa syttyi häntä kohtaan.
9 Ja he vääristelivät mielensä ja käänsivät silmänsä pois, etteivät he katsoisi taivaaseen eivätkä muistaisi oikeita tuomioita.
10 Ja vaikka he molemmat olivat haavoitettuja hänen rakkaudestaan, ei kuitenkaan kukaan uskaltanut näyttää toisilleen suruaan.
11 Sillä he häpeivät julistaa himoaan, että he halusivat olla tekemisissä hänen kanssaan.
12 Mutta he tarkkailivat ahkerasti päivästä toiseen nähdäkseen hänet.
13 Ja toinen sanoi toiselle: "Menkäämme nyt kotiin, sillä on päivällisen aika".
14 Ja kun he olivat lähteneet, he erottivat toisensa ja palasivat takaisin samaan paikkaan; ja kun he olivat kysyneet toisiltansa syytä, he tunnustivat himonsa; sitten he asettivat molemmille yhteisen ajan, jolloin he löytäisivät hänet yksin.
15 Ja se putosi, kun he katselivat sopivaa aikaa, hän meni sisään, kuten ennenkin, vain kahden piian kanssa, ja hän halusi peseytyä puutarhassa, sillä se oli kuuma.
16 Ja siellä ei ollut muuta ruumista kuin ne kaksi vanhinta, jotka olivat piiloutuneet ja vartioivat häntä.
17 Sitten hän sanoi piikalleen: "Tuo minulle öljyä ja pesupalloja ja sulje puutarhan ovet, että minä pesen minut."
18 Ja he tekivät, niinkuin hän oli käskenyt heitä, ja sulkivat puutarhan ovet ja menivät itse ulos salaisista ovista hakemaan, mitä hän oli heille käskenyt; mutta he eivät nähneet vanhimpia, koska he olivat piilossa.
19 Mutta kun piiat olivat lähteneet, nousivat kaksi vanhinta ja juoksivat hänen luokseen ja sanoivat:
20 Katso, puutarhan ovet ovat kiinni, ettei kukaan meitä näe, ja me olemme sinuun rakastuneet; sen tähden hyväksy meidän kanssamme ja makaa kanssamme.
21 Jos et tahdo, niin me todistamme sinua vastaan, että nuorukainen oli sinun kanssasi, ja sen tähden sinä lähetit palvelijattaresi luotasi.
22 Silloin Susanna huokasi ja sanoi: "Minä olen ahdistunut joka puolelta; sillä jos minä teen tämän, se on minulle kuolema; ja jos en tee sitä, en voi paeta sinun käsistäsi."
23 Minun on parempi langeta teidän käsiinne enkä tee sitä, kuin tehdä syntiä Herran edessä.
24 Silloin Susanna huusi suurella äänellä, ja ne kaksi vanhinta huusivat häntä vastaan.
25 Sitten se juoksi ja avasi puutarhan oven.
26. Ja kun talon palvelijat kuulivat huudon puutarhassa, ryntäsivät he sisäovesta katsomaan, mitä hänelle tehtiin.
27 Mutta kun vanhimmat olivat ilmoittaneet asiansa, tulivat palvelijat suuresti häpeään, sillä Susannasta ei koskaan ollut sellaista ilmoitusta.
28 Ja tapahtui seuraavana päivänä, kun kansa oli kokoontunut hänen miehensä Joacimin luo, myös nuo kaksi vanhinta tulivat täynnä ilkivaltaa Susannaa vastaan tappamaan hänet;
29 Ja sanoi kansan edessä: "Lähetä hakemaan Susanna, Kelkiaan tytär, Joakimin vaimo". Ja niin he lähettivät.
30 Niin hän tuli isänsä ja äitinsä, lastensa ja kaiken sukulaisensa kanssa.
31 Mutta Susanna oli hyvin herkkä nainen ja kaunis katsella.
32 Ja nämä jumalattomat miehet käskivät paljastaa hänen kasvonsa (sillä hän oli peitetty), jotta he täyttyisivät hänen kauneudellaan.
33 Sen tähden hänen ystävänsä ja kaikki, jotka näkivät hänet, itkivät.
34 Silloin ne kaksi vanhinta nousivat kansan keskelle ja panivat kätensä hänen päänsä päälle.
35 Ja hän itkien katsoi ylös taivaaseen, sillä hänen sydämensä turvasi Herraan.

36 Ja vanhimmat sanoivat: "Kun me kävelimme puutarhassa yksin, tämä nainen tuli sisään kahden piian kanssa, sulki puutarhan ovet ja lähetti piiat pois."
37 Silloin hänen luokseen tuli nuori mies, joka siellä oli piilossa, ja makasi hänen kanssaan.
38 Silloin me, jotka seisoimme puutarhan nurkassa, näimme tämän pahuuden, juoksimme heidän luokseen.
39 Ja kun näimme heidät yhdessä, emme voineet pitää miestä, sillä hän oli meitä vahvempi, ja avasi oven ja hyppäsi ulos.
40 Mutta kuin otimme tämän naisen, me kysyimme, kuka se nuorukainen oli, mutta hän ei tahtonut kertoa meille: tämän me todistamme.
41 Silloin seurakunta uskoi heitä niinkuin kansan vanhimpia ja tuomareita; ja he tuomitsivat hänet kuolemaan.
42 Silloin Susanna huusi suurella äänellä ja sanoi: Oi iankaikkinen Jumala, joka tunnet salaisuudet ja tiedät kaiken, ennen kuin ne ovat.
43 Sinä tiedät, että he ovat antaneet väärän todistuksen minua vastaan, ja katso, minun täytyy kuolla; kun taas en ole koskaan tehnyt sellaisia asioita, joita nämä miehet ovat ilkeästi keksineet minua vastaan.
44 Ja Herra kuuli hänen äänensä.
45 Sentähden, kun hänet vietiin kuolemaan, Herra herätti nuoren nuoren, jonka nimi oli Daniel, pyhän hengen:
46 Joka huusi suurella äänellä, olen puhdas tämän naisen verestä.
47 Silloin kaikki kansa käänsi heidät hänen puoleensa ja sanoi: mitä tarkoittavat nämä sanat, jotka sinä puhut?
48 Niin hän seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Oletteko te niin tyhmiä, te Israelin pojat, että ilman totuuden tutkimista ja tietämättä olette tuominneet Israelin tyttären?"
49 Palatkaa takaisin tuomiopaikalle, sillä he ovat antaneet väärän todistuksen häntä vastaan.
50 Sentähden kaikki kansa kiiruhti takaisin, ja vanhimmat sanoivat hänelle: "Tule, istu meidän joukkoomme ja näytä se meille, sillä Jumala on antanut sinulle vanhimman kunnian".
51 Silloin Daniel sanoi heille: "Pankaa nämä kaksi erilleen toisistaan, niin minä tutkin heidät".
52 Ja kun heidät erotettiin toisistaan, hän kutsui yhden heistä ja sanoi hänelle: "Sinä, joka olet vanhentunut jumalattomuudesta, nyt sinun syntisi, jotka olet ennen tehnyt, ovat tulleet ilmi."
53 Sillä sinä olet julistanut väärän tuomion ja tuominnut viattoman ja päästänyt syylliset vapaaksi; vaikka Herra sanoo: älä tapa viattomia ja vanhurskaita.
54 Jos siis olet nähnyt hänet, sano minulle: minkä puun alla sinä näit heidän kokoontuvan yhteen? Kuka vastasi: Mastipuun alla.
55 Daniel sanoi: "Hyvä on!" sinä olet valehdellut päätäsi vasten; sillä jo nyt Jumalan enkeli on saanut Jumalan tuomion jakaa sinut kahtia.
56 Niin hän asetti hänet syrjään, käski tuoda toisen ja sanoi hänelle: sinä Kanaanin siemen, etkä Juudan, kauneus on pettänyt sinut, ja himo on vääristänyt sinun sydämesi.
57 Näin te teitte Israelin tyttärien kanssa, ja he pelosta seurasivat teidän kanssanne; mutta Juudan tytär ei tahtonut kestää teidän pahuuttanne.
58 Sano siis nyt minulle: minkä puun alle sinä vietit heidät yhteen? Joka vastasi: Valkopuun alla.
59 Silloin Daniel sanoi hänelle: "Hyvä on! sinä olet myös valehdellut omaa päätäsi vastaan; sillä Jumalan enkeli odottaa miekalla, että hän halkaisee sinut kahtia tuhotakseen sinut.
60 Silloin koko seurakunta huusi suurella äänellä ja ylisti Jumalaa, joka pelastaa ne, jotka häneen turvaavat.
61 Ja he nousivat kahta vanhinta vastaan, sillä Daniel oli tuominnut heidät väärästä todistuksesta heidän omalla suullaan.
62 Ja Mooseksen lain mukaan he tekivät heille sen, mitä he ilkeästi aikoivat tehdä lähimmäisellensä, ja he surmasivat heidät. Näin viaton veri pelastui samana päivänä.
63 Sen tähden Kelkia ja hänen vaimonsa ylistivät Jumalaa tyttärensä Susannan ja hänen miehensä Joakimin ja kaikkien sukulaistensa puolesta, koska hänessä ei havaittu vääryyttä.
64 Siitä päivästä lähtien Danielilla oli suuri maine kansan silmissä.

Bel
and the
Dragon

Bel ja lohikäärme

LUKU 1

1 Kuningas Astyages koottiin isiensä luo, ja Persialainen Kyyros sai valtakuntansa.
2 Ja Daniel keskusteli kuninkaan kanssa, ja hän oli ylistetty yli kaikkien ystäviensä.
3 Babylonilla oli epäjumala, nimeltään Bel, ja hänen päälleen kulutettiin joka päivä kaksitoista mittaa hienoja jauhoja ja neljäkymmentä lammasta ja kuusi viiniastiaa.
4 Ja kuningas kumarsi sitä ja meni joka päivä palvomaan sitä; mutta Daniel kumarsi omaa Jumalaansa. Ja kuningas sanoi hänelle: miksi et kumarra Beliä?
5 Joka vastasi ja sanoi: en minä voi kumartaa käsillä tehtyjä epäjumalia, vaan elävää Jumalaa, joka on luonut taivaan ja maan ja hallitsee kaikkea lihaa.
6 Kuningas sanoi hänelle: "Etkö usko, että Bel on elävä Jumala?" Etkö näe, kuinka paljon hän syö ja juo joka päivä?
7 Silloin Daniel hymyili ja sanoi: "Kuningas, älä eksy; sillä tämä on vain savea sisältä ja vaskea ulkoa, eikä ole syönyt eikä juonut mitään."
8 Kuningas vihastui ja kutsui pappinsa ja sanoi heille: "Jos ette kerro minulle, kuka tämä on, joka kuluttaa nämä menot, niin te kuolette".
9 Mutta jos te voitte todistaa minulle, että Bel nielee heidät, niin Daniel kuolee; sillä hän on pilkkaanut Beliä. Ja Daniel sanoi kuninkaalle: Tapahtukoon sinun sanasi mukaan.
10 Mutta Belin pappeja oli kuusikymmentäkymmentä, lukuun ottamatta heidän vaimoitaan ja lapsiaan. Ja kuningas meni Danielin kanssa Belin temppeliin.
11. Belin papit sanoivat: "Katso, me menemme ulos."
12 Ja huomenna, kun tulet sisään, jos et huomaa, että Bel on syönyt kaiken, niin me kuolemme, tai muuten Daniel, joka puhuu valhetta meitä vastaan.
13 Ja he vähät välittivät siitä, sillä pöydän alle he olivat tehneet salaisen sisäänkäynnin, jonka kautta he jatkuvasti menivät sisään ja söivät sen.
14 Ja kun he olivat lähteneet, kuningas asetti ateriat Belin eteen. Mutta Daniel oli käskenyt palvelijoitansa tuoda tuhkaa ja ne, jotka he levittelivät kaikkialle temppeliin kuninkaan edessä. Sitten he menivät ulos, sulkivat oven ja sinetöivät sen kuninkaan sinetillä ja lähtivät.
15 Mutta yöllä tulivat papit vaimoineen ja lapsineen, kuten heillä oli tapana tehdä, ja söivät ja joivat kaiken.
16 Aamulla, kun kuningas nousi, ja Daniel hänen kanssaan.
17 Kuningas sanoi: Daniel, ovatko sinetit ehjät? Ja hän sanoi: "Niin, kuningas, he ovat terveitä".
18 Ja heti kun hän oli avannut oven, kuningas katsoi pöytään ja huusi suurella äänellä: "Suuri olet sinä, oi Bel, ja sinun kanssasi ei ole yhtään petosta."
19 Silloin Daniel nauroi ja kielsi kuningasta, ettei tämä menisi sisälle, ja sanoi: "Katso nyt jalkakäytävä, ja katso tarkkaan, kenen askeleet nämä ovat."
20 Ja kuningas sanoi: minä näen miesten, naisten ja lasten jalanjäljet. Ja sitten kuningas oli vihainen,
21 Ja ottivat papit vaimoineen ja lapsineen, ja he näyttivät hänelle salaovet, joista he tulivat sisään, ja söivät pöydällä olevat tavarat.
22 Sentähden kuningas surmasi heidät ja antoi Belin Danielin valtaan, joka tuhosi hänet ja hänen temppelinsä.
23 Ja siinä samassa paikassa oli suuri lohikäärme, jota Babylonin kansa kumarsi.
24 Ja kuningas sanoi Danielille: "Voisitko myös sanoa, että tämä on vaskea?" katso, hän elää, syö ja juo; et voi sanoa, ettei hän ole elävä jumala, vaan kumartakaa häntä.
25 Silloin Daniel sanoi kuninkaalle: minä kumarran Herraa, Jumalaani, sillä hän on elävä Jumala.
26 Mutta anna minun mennä, kuningas, niin minä tapan tämän lohikäärmeen ilman miekkaa tai sauvaa. Kuningas sanoi: Minä annan sinulle luvan.
27 Silloin Daniel otti pikeä, rasvaa ja karvoja, sekaisi ne yhteen ja teki niistä kokkareita. Tämän hän pani lohikäärmeen suuhun, ja niin lohikäärme puhkesi kuolleeksi, ja Daniel sanoi: katso, nämä ovat te jumalat. palvonta.
28 Kun Babylonian kuulivat, suuttuivat he suuresti ja tekivät salaliiton kuningasta vastaan, sanoen: kuningas on tullut juutalaiseksi, ja hän on tuhonnut Belin, surmannut lohikäärmeen ja surmannut papit.
29 Niin he tulivat kuninkaan tykö ja sanoivat: 'Vapauta meille Daniel, muuten me tuhoamme sinut ja sinun huoneesi.
30 Mutta kun kuningas näki, että he painostivat häntä kipeänä, hän luovutti Danielin heille:
31 Joka heitti hänet leijonien luolaan, jossa hän oli kuusi päivää.
32 Ja luolassa oli seitsemän leijonaa, ja he olivat antaneet heille joka päivä kaksi raatoa ja kaksi lammasta, joita ei sitten annettu heille, jotta he nielivät Danielin.
33 Mutta juutalaisessa oli profeetta, nimeltä Habbacuc, joka oli tehnyt pannuja ja murtanut leivän kulhoon ja oli menossa pellolle tuomaan sitä niittäjille.
34 Mutta Herran enkeli sanoi Habbacukille: "Mene, vie ateria, joka sinulla on Babyloniin, Danielille, joka on leijonan luolassa".
35 Ja Habbacuc sanoi: "Herra, en ole koskaan nähnyt Babylonia; en myöskään tiedä missä luola on.
36 Silloin Herran enkeli tarttui häneen kruunusta ja kantoi hänet hänen päänsä hiuksista, ja hänen henkensä kiihkeästi pani hänet Babyloniin luolan päälle.
37 Ja Habbacuc huusi sanoen: Daniel, Daniel, ota ateria, jonka Jumala on sinulle lähettänyt.
38 Ja Daniel sanoi: sinä, Jumala, muistat minua, etkä sinä ole hylännyt niitä, jotka sinua etsivät ja sinua rakastavat.
39 Niin Daniel nousi ja söi; ja Herran enkeli asetti Habbacucin heti takaisin omalle paikalleen.
40 Seitsemäntenä päivänä kuningas meni itkemään Danielia; ja kun hän tuli luolaan, katsoi hän sisään ja katso, Daniel istui.
41 Silloin kuningas huusi suurella äänellä sanoen: suuri taito, Herra Danielin Jumala, eikä ole ketään muuta sinun rinnallasi.
42 Ja hän veti hänet ulos ja heitti luolaan ne, jotka olivat hänen tuhonsa aiheuttaneet; ja ne söivät hetkessä hänen kasvojensa edessä.

Prayer of Manasseh

Manassen rukous

Herra, meidän isiemme Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin ja heidän vanhurskaan siemenensä Jumala, kaikkivaltias; joka on tehnyt taivaan ja maan kaikkine koristeineen; joka on sitonut meren sinun käskysi sanalla; joka olet sulkenut syvyyden ja sinetöinyt sen kauhealla ja kunniakkaalla nimelläsi; jota kaikki pelkäävät ja vapisevat sinun voimasi edessä; Sillä sinun kunniasi majesteettisuutta ei voida kestää, ja sinun vihasi uhkauksesi syntisiä kohtaan on tärkeä. Mutta sinun armollinen lupauksesi on mittaamaton ja tutkimaton. sillä sinä olet Korkein Herra, armahtavainen, pitkämielinen, hyvin armollinen ja katuva ihmisten pahuutta. Sinä, Herra, suuren hyvyytesi mukaan olet luvannut parannuksen ja anteeksiannon niille, jotka ovat tehneet syntiä sinua vastaan, ja loputtomasta laupeudestasi olet valinnut syntisille parannuksen, jotta he pelastuisivat. Sentähden sinä, Herra, joka olet vanhurskasten Jumala, et ole säätänyt parannusta vanhurskaille, kuten Aabrahamille ja Iisakille ja Jaakobille, jotka eivät ole syntiä sinua vastaan; mutta sinä olet säätänyt parannuksen minulle, joka olen syntinen; sillä minä olen syntiä tehnyt enemmän kuin meren hiekkaa. Minun rikkomukseni, Herra, ovat lisääntyneet, minun rikkomukseni ovat lisääntyneet, enkä minä ole arvollinen katsomaan ja näkemään taivaan korkeutta pahojen tekojeni paljouden tähden. Minut on painettu monella rautasiteellä, etten voi nostaa päätäni enkä saada vapautusta; sillä minä olen yllyttänyt sinun vihasi ja tehnyt pahaa sinun edessäsi: en ole sinun tahtosi tehnyt enkä pitänyt sinun käskyjäsi. ovat tehneet kauhistuksia ja moninkertaistaneet rikkomukset. Nyt siis kumarran sydämeni polven, rukoillen sinua armoa. Minä olen syntiä tehnyt, oi Herra, minä olen syntiä tehnyt ja tunnustan syntini. Sentähden minä nöyrästi pyydän sinua: anna minulle anteeksi, Herra, anna minulle anteeksi, äläkä tuhoa minua pahoilla teoillani. Älä ole vihainen minulle ikuisesti, varaamalla minulle pahuuden; äläkä tuomitse minua maan alaosiin. Sillä sinä olet Jumala, niiden Jumala, jotka tekevät parannuksen; ja osoitat minussa kaiken hyvyytesi, sillä sinä pelastat minut, joka olen arvoton, suuren armosi mukaan. Sen tähden minä ylistän sinua iankaikkisesti kaikkina elämäni päivinä; sillä kaikki taivaan voimat ylistävät sinua, ja sinun on kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Ensimmäiset makkabeat

LUKU 1

1 Ja tapahtui sen jälkeen, kun Aleksanteri, Filippuksen poika, makedonialainen, joka tuli Kettiimin maasta, oli lyönyt Dareioksen persialaisten ja meedialaisten kuninkaan, että hän hallitsi hänen sijaansa, ensimmäisenä Kreikassa,
2 ja sotinut monia sotia ja voittanut monia vahvuuksia, ja surmannut maan kuninkaat,
3 Ja kulki maan ääriin asti ja otti saalista monilta kansoilta, niin että maa oli hiljaa hänen edessään; jolloin hänet korotettiin ja hänen sydämensä kohotettiin.
4 Ja hän kokosi väkevän väkevän sotajoukon ja hallitsi maita ja kansoja ja kuninkaita, jotka tulivat hänen verovelvollisiksi.
5 Ja tämän jälkeen hän sairastui ja ymmärsi kuolevansa.
6 Sentähden hän kutsui palvelijansa, jotka olivat kunniallisia ja jotka oli kasvatettu hänen kanssaan hänen nuoruudestaan asti, ja jakoi valtakuntansa heidän keskuuteensa hänen ollessaan vielä elossa.
7 Niin Aleksanteri hallitsi kaksitoista vuotta ja kuoli sitten.
8 Ja hänen palvelijansa hallitsivat kukin hänen paikallaan.
9 Ja hänen kuolemansa jälkeen he kaikki panivat kruunuja päällensä; niin tekivät heidän poikansa heidän jälkeensä monta vuotta, ja onnettomuudet lisääntyivät maan päällä.
10 Ja heistä lähti jumalaton juuri Antiokhos, nimeltä Epifanes, kuninkaan Antiokoksen poika, joka oli ollut panttivankina Roomassa, ja hän hallitsi kreikkalaisten valtakunnan satakolmattakymmentäseitsemäntenä vuonna.
11 Niinä päivinä sinne menivät Israelista jumalattomat miehet, jotka saivat monet taivuttelemaan sanoen: "Menkäämme ja tehkäämme liitto pakanain kanssa, jotka ympärillämme ovat; sillä siitä lähtien kun me erosimme heistä, olemme olleet paljon murheellisia".
12 Joten tämä laite miellytti heitä.
13 Silloin muutamat kansasta olivat niin edenneet tässä, että he menivät kuninkaan luo, joka antoi heille luvan tehdä pakanain käskyjä:
14 Sen jälkeen he rakensivat harjoituspaikan Jerusalemiin pakanain tapojen mukaan:
15 Ja tekivät itsensä ympärileikkaamattomiksi ja hylkäsivät pyhän liiton ja liittyivät pakanain joukkoon, ja heidät myytiin pahoinpitelyyn.
16 Kun valtakunta perustettiin ennen Antiokhosta, hän ajatteli hallitsevansa Egyptiä saadakseen kahden valtakunnan vallan.
17 Sentähden hän meni Egyptiin suuren joukon kanssa vaunujen ja norsujen ja ratsumiesten ja suuren laivaston kanssa,
18 Ja soti Ptolemeosta, Egyptin kuningasta, vastaan; mutta Ptolemeos pelkäsi häntä ja pakeni; ja monet haavoittuivat kuoliaaksi.
19 Näin he saivat vahvuudet Egyptin maan kaupungit, ja hän otti niistä saaliin.
20 Ja sen jälkeen kun Antiokus oli lyönyt Egyptin, palasi hän jälleen sataneljäkymmentäkolmatta vuonna ja lähti Israelia ja Jerusalemia vastaan suuren kansanjoukon kanssa,
21 Ja meni ylpeänä pyhäkköön ja otti pois kultaisen alttarin ja valon kynttilänjalan ja kaikki sen astiat,
22 Ja näyteleivän pöytä, kaatoastiat ja maljat. ja kultaiset suitsutusastiat, esirippu ja kruunu ja kultaiset koristeet, jotka olivat temppelin edessä, kaikki, jotka hän veti pois.
23 Hän otti myös hopean ja kullan ja kallisarvoiset astiat, ja otti myös kätketyt aarteet, jotka hän löysi.
24 Ja kuin hän oli ottanut kaiken pois, meni hän omaan maahansa, tehden suuren joukkomurhan ja puhui hyvin ylpeästi.
25 Sentähden oli suuri suru Israelissa kaikissa paikoissa, joissa he olivat;
26 Niin että ruhtinaat ja vanhimmat surivat, neitsyet ja nuoret miehet sairastuivat ja naisten kauneus muuttui.
27 Jokainen sulhanen valitti, ja häähuoneessa istuva oli ahdistunut,
28 Myös maata siirrettiin sen asukkaiden vuoksi, ja koko Jaakobin huone oli hämmennyksen peitossa.
29 Ja kun kaksi vuotta oli kulunut täyteen, kuningas lähetti ylimmäisen veronkeräjän Juudan kaupunkeihin, ja he tulivat Jerusalemiin suuren joukon kanssa,
30 Ja puhui heille rauhallisia sanoja, mutta kaikki oli petosta; sillä kun he uskottivat häntä, lankesi hän yhtäkkiä kaupungin päälle ja löi sitä hyvin ankarasti ja tuhosi paljon Israelin kansaa.
31 Ja kun hän oli ottanut kaupungin saaliin, hän sytytti sen tuleen ja repi alas sen talot ja muurit joka puolelta.
32 Mutta naiset ja lapset veivät heidät vangiksi ja ottivat karjan omakseen.
33 Ja he rakensivat Daavidin kaupungin suurella ja vahvalla muurilla ja väkevillä torneilla ja tekivät sen linnoituksensa.
34 Ja he asettivat sinne syntisen kansan, pahoja ihmisiä, ja vahvistivat itsensä siinä.
35 He varastoivat sen myös haarniskan ja elintarvikkeineen, ja kun he olivat keränneet Jerusalemin saaliin, he panivat sen sinne, ja niin heistä tuli kipeä ansa.
36 Sillä se oli väijyvä paikka pyhäköä vastaan ja paha vastustaja Israelille.
37 Niin he vuodattivat viatonta verta joka puolella pyhäköä ja saastuttivat sen:
38 Niin että Jerusalemin asukkaat pakenivat heidän tähtensä, minkä jälkeen kaupungista tuli muukalaisten asuinpaikka, ja se tuli vieraaksi niille, jotka siinä syntyivät. ja hänen omat lapsensa jättivät hänet.
39 Hänen pyhäkkönsä tuhoutui kuin erämaa, hänen juhlansa muuttuivat suruksi, hänen sapattinsa häväistykseksi hänen kunniansa halveksunnaksi.
40 Niinkuin hänen kunniansa oli ollut, niin hänen häpeänsä kasvoi, ja hänen kunniansa muuttui suruksi.
41 Ja kuningas Antiokus kirjoitti koko valtakunnalleen, että kaikkien tulee olla yhtä kansaa,
42 Ja jokainen jättäköön lakinsa, niin kaikki pakanat sopivat kuninkaan käskyn mukaan.
43 Niin, monet myös israelilaisista suostuivat hänen uskontoansa ja uhrasivat epäjumalille ja häpäisivät sapatin.
44 Sillä kuningas oli lähettänyt sanansaattajien välityksellä kirjeitä Jerusalemiin ja Juudan kaupunkeihin noudattaakseen maan outoja lakeja,
45 Ja kieltäkää polttouhrit ja teurasuhrit ja juomauhrit temppelissä; ja että he häpäisivät sapatit ja juhlapäivät:
46 Ja saastuta pyhäkkö ja pyhä kansa:
47 pystyttäkää alttareita ja metsiä ja epäjumalien kappeleita ja uhraa sikojen lihaa ja saastaisia eläimiä.
48 Että he jättäisivät myös lapsensa ympärileikkaamatta ja tekisivät heidän sielunsa kauhistukseksi kaikella epäpuhtaudella ja häväisyydellä.
49 Lopulta he voisivat unohtaa lain ja muuttaa kaikki säädökset.
50 Ja joka ei tee kuninkaan käskyn mukaan, hän sanoi: hänen pitää kuolla.
51 Samoin hän kirjoitti koko valtakunnalleen ja asetti valvojat kaikelle kansalle ja käski Juudan kaupunkeja uhraamaan kaupunki kaupungilta.
52 Silloin kokoontui paljon kansaa heidän tykönsä, näkemään jokaisen, joka hylkäsi lain; ja niin he tekivät pahaa maassa;
53 Ja ajoi israelilaiset salaisiin paikkoihin, minne tahansa he saattoivat paeta apua.

54 Mutta Kasleu-kuun viidentenätoista päivänä,
sataneljäkymmentäviidentenä vuotena, he pystyttivät alttarille
hävityksen kauhistuksen ja rakensivat epäjumalaalttareita
kaikkialle Juudan kaupunkeihin joka puolelle.
55 Ja polttivat suitsukkeita talojensa ovilla ja kaduilla.
56 Ja kun he repivät palasiksi lain kirjat, jotka he löysivät,
polttivat he ne tulella.
57 Ja jokainen, joka löydettiin mukanaan testamenttikirjasta
tai jos joku oli sitoutunut noudattamaan lakia, oli kuninkaan
käsky, että hänet oli surmattava.
58 Näin he tekivät valtuudellaan israelilaisille joka kuukausi,
kaikille, joita kaupungeista löydettiin.
59 Nyt kuun viidentenä ja kahdentenakymmenentenä päivänä
he uhrasivat epäjumalaalttarilla, joka oli Jumalan alttarilla.
60 Siihen aikaan he surmasivat käskyn mukaan naiset, jotka
olivat ympärileikkauttaneet lapsensa.
61 Ja he ripustivat lapset heidän kaulaansa ja ryöstivät heidän
talonsa ja tappoivat ne, jotka olivat heidät ympärileikatut.
62 Mutta monet Israelissa olivat täysin päättäneet ja
varmistuneet siitä, että he eivät syö mitään epäpuhdasta.
63 Sentähden mieluummin kuolevat, etteivät he saastuttaisi
ruoalla eivätkä häpäisi pyhää liittoa; niin he kuolivat.
64 Ja Israelin päälle tuli sangen suuri viha.

LUKU 2

1 Niinä päivinä nousi Mattatias, Johanneksen poika, Simeonin
pojan, Joaribin poikien pappi Jerusalemista, ja asui Modinissa.
2 Ja hänellä oli viisi poikaa, Joannan, nimeltään Caddis:
3 Simon; nimeltään Thassi:
4 Juudas, jota kutsuttiin Makkabeukseksi:
5 Eleasar, nimeltä Avaran, ja Joonatan, jonka sukunimi oli
Appus.
6 Ja kun hän näki jumalanpilkkaat, joita Juudassa ja
Jerusalemissa tehtiin,
7 Hän sanoi: Voi minua! miksi minä synnyin näkemään tämän
kansani ja pyhän kaupungin kurjuuden ja asuakseni siellä, kun
se annettiin vihollisen käsiin ja pyhäkkö muukalaisten käsiin?
8 Hänen temppelinsä on tullut kuin mies, jolla ei ole
kirkkautta.
9 Hänen upeat astiansa viedään vankeuteen, hänen lapsensa
tapetaan kaduilla, hänen nuoret miehensä vihollisen miekalla.
10 Mikä kansa ei ole osannut valtakuntaansa ja saanut
saaliistaan?
11 Kaikki sen koristeet viedään pois; vapaasta naisesta
hänestä on tullut orja.
12 Ja katso, meidän pyhäkkömme, meidän kauneutemme ja
kunniamme, on hävitetty, ja pakanat ovat saastuttaneet sen.
13 Mitä varten me siis enää elämme?
14 Silloin Mattatias ja hänen poikansa repäisivät vaatteensa ja
pukeutuivat säkkiin ja valittivat hyvin kipeästi.
15 Sillä välin kuninkaan upseerit, jotka pakottivat kansan
kapinoimaan, tulivat Modinin kaupunkiin uhraamaan heidät.
16 Ja kun monet Israelista tulivat heidän tykönsä,
kokoontuivat myös Mattatias ja hänen poikansa.
17 Silloin kuninkaan palvelijat vastasivat ja sanoivat
Mattatialle näin: Sinä olet tämän kaupungin hallitsija ja
kunniallinen ja suuri mies ja vahvistettu pojilla ja veljillä.
18 Tule nyt siis ensin ja täytä kuninkaan käsky, niin kuin
kaikki pakanat ovat tehneet, ja myös Juudan miehet ja
Jerusalemiin jääneet; niin sinun ja sinun huoneesi on oltava
kuninkaan joukossa. ystävät, ja sinua ja lapsiasi kunnioitetaan
hopealla ja kullalla ja monilla palkinnoilla.
19 Silloin Mattatias vastasi ja sanoi suurella äänellä: "Vaikka
kaikki kansat, jotka ovat kuninkaan vallan alla, tottelevat
häntä ja luopuvat isiensä uskonnosta ja suostuvat hänen
käskyihinsä."
20 Mutta minä ja minun poikani ja veljeni vaellamme
isiemme liitossa.
21 Jumala varjelkoon, että hylkäämme lain ja säädökset.
22 Emme tottele kuninkaan sanoja poistuaksemme
uskonnostamme, ei oikealla tai vasemmalla.
23 Mutta kun hän oli lakannut puhumasta näitä sanoja, tuli
yksi juutalaisista kaikkien näkyville uhraamaan alttarilla, joka
oli Modinissa, kuninkaan käskyn mukaan.
24 Tämän nähdessään Mattatias tuli kiivaudesta, ja hänen
ohjaksensa vapisi, eikä hän voinut olla näyttämättä vihaansa
tuomion mukaan; sentähden hän juoksi ja tappoi hänet
alttarilla.
25 Myös kuninkaan päällikkö, joka pakotti miehiä uhraamaan,
tappoi tuolloin ja tuhosi alttarin.
26 Näin hän toimi innokkaasti Jumalan lain puolesta, kuten
Phinees teki Salomin pojalle Zambrille.
27 Ja Mattatias huusi kaikkialla kaupungissa suurella äänellä,
sanoen: "Joka kiihkeästi lakia noudattaa ja pitää liiton,
seuratkoon minua".
28 Niin hän ja hänen poikansa pakenivat vuorille ja jättivät
kaupunkiin kaiken, mitä heillä oli.
29 Silloin monet, jotka etsivät oikeutta ja oikeutta, menivät
alas erämaahan asumaan siellä.
30 He ja heidän lapsensa ja vaimonsa; ja heidän karjansa;
koska ahdistukset pahenivat heitä.
31 Mutta kun kuninkaan palvelijoille ja Jerusalemissa
Daavidin kaupungissa olevalle sotajoukolle kerrottiin, että
eräät miehet, jotka olivat rikkoneet kuninkaan käskyä, olivat
menneet salaisiin paikkoihin erämaassa,
32 He ajoivat heitä takaa suuren joukon, ja kun he saavuttivat
heidät, leiriytyivät heitä vastaan ja sotivat heitä vastaan
sapatinpäivänä.
33 Ja he sanoivat heille: "Riittää, mitä olette tähän asti
tehneet". tulkaa esiin ja tehkää kuninkaan käskyn mukaan,
niin te saatte elää.
34 Mutta he sanoivat: me emme tule ulos, emmekä tee
kuninkaan käskyä häväistämään sapatinpäivää.
35 Niinpä he aloittivat taistelun kaikella vauhdilla.
36 Mutta he eivät vastanneet heille, eivät he heittäneet kiveä
heidän päällensä, eivätkä estäneet paikkoja, joissa he
piilottelivat;
37 Mutta hän sanoi: "Kuolkaamme kaikki
viattomuudessamme; taivas ja maa todistavat meidän
puolestamme, että te meidät väärin surmaatte."
38 Niin he nousivat heitä vastaan taistelussa sapattina ja
tappoivat heidät vaimoineen, lapsineen ja karjaineen tuhat
ihmistä.
39 Mutta kun Mattatias ja hänen ystävänsä tämän ymmärsivät,
suri he heidän puolestaan.
40 Ja yksi heistä sanoi toiselle: "Jos me kaikki teemme niin
kuin veljemme ovat tehneet, emmekä taistele henkemme ja
lakiemme puolesta pakanoita vastaan, niin he nyt kitkevät
meidät pian pois maasta."
41 Siihen aikaan he päättivät: "Joka tulee taistelemaan meidän
kanssamme sapatinpäivänä, me taistelemme häntä vastaan;
emmekä me kaikki kuole, niinkuin veljemme, jotka murhattiin
salaisissa paikoissa.
42 Sitten hänen tykönsä tuli joukko assidelaisia, jotka olivat
Israelin mahtavia miehiä, kaikki, jotka olivat vapaaehtoisesti
antautuneet laille.
43 Myös kaikki, jotka pakenivat vainoa, liittyivät heihin ja
olivat heidän turvanaan.

44 Niin he yhdistivät joukkonsa ja löivät syntisiä vihassaan ja jumalattomia vihassaan; mutta muut pakenivat pakanain tykö avuksi.
45 Silloin Mattatias ja hänen ystävänsä kiersivät ympäri ja kukistivat alttareita.
46 Ja ne lapset, jotka he löysivät Israelin rannikolta ympärileikkaamattomina, ympärileikkasivat urhoollisesti.
47 Ja he ajoivat takaa ylpeitä miehiä, ja työ menestyi heidän käsissään.
48 Niin he ottivat lain takaisin pakanain käsistä ja kuningasten käsistä, eivätkä he sallineet syntisen voittaa.
49 Mutta kun Mattatiaan kuoleman aika lähestyi, sanoi hän pojilleen: "Nyt on ylpeys ja nuhteet saanut voimaa ja tuhon aika ja suuttumuksen viha".
50 Sentähden, poikani, olkaa kiivaita lain puolesta ja antakaa henkenne isienne liiton puolesta.
51 Muistakaa, mitä tekoja isämme tekivät aikanaan; niin te saatte suuren kunnian ja iankaikkisen nimen.
52 Eikö Abraham löydetty uskolliseksi kiusauksessa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi?
53 Joosef piti ahdistuksensa aikana käskyn, ja hänet tehtiin Egyptin herraksi.
54 Isämme Phinees sai innokkaana ja palavana liiton ikuisesta pappeudesta.
55 Sanan täyttämisestä Jeesus asetettiin tuomariksi Israelissa.
56 Kaalebille siitä, että hän todisti seurakunnalle, joka sai maan perinnön.
57 Daavid, koska hän oli armollinen, omisti ikuisen valtakunnan valtaistuimen.
58 Elias otettiin taivaaseen, koska hän oli innokas ja kiihkeä lain puolesta.
59 Ananias, Asarias ja Misael, uskomalla, pelastuivat liekistä.
60 Daniel pelastui hänen syyttömyydestään leijonien suusta.
61 Ja ajattele näin kautta aikojen, ettei kukaan, joka panee luottamuksensa häneen, voitetaan.
62 Älä siis pelkää syntisen miehen sanoja, sillä hänen kunniansa on oleva lantaa ja matoja.
63. Tänä päivänä hänet nostetaan ylös, ja huomenna häntä ei löydy, koska hän on palannut tomuunsa, ja hänen ajatuksensa on turtunut.
64 Sentähden, te minun poikani, olkaa rohkeita ja osoittakaa itsenne miehiä lain puolesta; sillä te saatte kunnian.
65 Ja katso, minä tiedän, että veljesi Simon on neuvonantaja, kuuntele häntä aina; hän on oleva sinun isäsi.
66 Juudas Makkabeus on ollut väkevä ja väkevä nuoruudestaan asti: olkoon hän sinun päällikkösi ja taistele kansaa vastaan.
67 Ottakaa myös luoksenne kaikki, jotka noudattavat lakia, ja kostakaa kansanne vääryys.
68 Maksakaa pakanoille täysin ja ottakaa vaarin lain käskyistä.
69 Niin hän siunasi heidät ja koottiin isiensä luo.
70 Ja hän kuoli sataneljäntenäkymmenentenäkuudentena vuotena, ja hänen poikansa hautasivat hänet hänen isiensä hautaan Modiniin, ja koko Israel piti suuren valituksen hänen puolestaan.

LUKU 3

1 Silloin hänen poikansa Juudas, nimeltä Makkabeus, nousi hänen sijaansa.
2 Ja kaikki hänen veljensä auttoivat häntä, ja samoin kaikki, jotka olivat hänen isänsä luona, ja he taistelivat iloisesti Israelin taistelua vastaan.
3 Niin hän sai kansalleen suuren kunnian ja pukeutui rintahaaraan niinkuin jättiläinen, ja vyötti sotavaljaansa ympärilleen, ja hän kävi taisteluita ja suojeli sotajoukkoa miekalla.
4 Teoissaan hän oli kuin leijona, ja kuin leijonanpenko, joka karjui saalistansa.
5 Sillä hän ajoi takaa jumalattomia ja etsi heitä, ja poltti ne, jotka hänen kansaansa ahdistivat.
6 Sentähden jumalattomat väistyivät hänen pelkääessään, ja kaikki laittomuuden tekijät peljästyivät, koska pelastus menestyi hänen kädessään.
7 Hän murehti myös monia kuninkaita ja ilahdutti Jaakobia teoillaan, ja hänen muistonsa on siunattu ikuisesti.
8 Ja hän kulki Juudan kaupunkien halki, hävitti niistä jumalattomat ja käänsi vihan pois Israelista.
9 Niin, että hänet tunnettiin maan ääriin asti, ja hän otti itselleen ne, jotka olivat valmiita kadotukseen.
10 Silloin Apollonius kokosi pakanat ja suuren joukon Samariasta taistelemaan Israelia vastaan.
11 Kun Juudas sen huomasi, meni hän häntä vastaan ja löi hänet ja tappoi hänet; monet myös kaatui surmattuina, mutta muut pakenivat.
12 Sentähden Juudas otti heidän saaliinsa ja myös Apolloniuksen miekan, ja hän taisteli sillä koko ikänsä.
13 Mutta kun Seron, Syyrian armeijan ruhtinas, kuuli sanovan, että Juudas oli koonnut tykönsä joukon ja joukon uskollisia lähtemään hänen kanssaan sotaan;
14 Hän sanoi: Minä annan minulle nimen ja kunnian valtakunnassa; sillä minä menen taistelemaan Juudasta ja hänen kanssaan olevia vastaan, jotka halveksivat kuninkaan käskyä.
15 Niin hän valmisti hänet menemään ylös, ja hänen kanssaan meni jumalattomien väkevä joukko auttamaan häntä ja kostamaan Israelin lapsilta.
16 Ja kun hän lähestyi Bethoronin nousua, meni Juudas häntä vastaan pienen joukon kanssa.
17. Kuka, kun he näkivät joukon tulevan heitä vastaan, sanoivat Juudakselle: "Kuinka me, kun olemme niin harvat, voimme taistella niin suurta joukkoa vastaan ja niin väkeviä, koska olemme valmiita nääntymään paastoamalla koko tämän päivän?"
18 Jolle Juudas vastasi: "Ei ole vaikea monien olla suljettuina harvojen käsiin; ja taivaan Jumalan kanssa on kaikki yhtä, pelastaa suurella joukolla tai pienellä joukolla.
19 Sillä taistelun voitto ei pysy sotajoukon paljoudessa; mutta voima tulee taivaasta.
20 He tulevat meitä vastaan suuressa ylpeydessään ja vääryydessä tuhotakseen meidät, vaimomme ja lapsemme ja ryöstääkseen meidät.
21 Mutta me taistelemme henkemme ja lakiemme puolesta.
22 Sentähden Herra itse kukistaa heidät meidän kasvojensa edessä, ja älkää peljätkö niitä.
23 Mutta heti kun hän oli lopettanut puhumisen, hyppäsi hän yhtäkkiä heidän kimppuunsa, ja niin Seron ja hänen joukkonsa kukistettiin hänen edessään.
24 Ja he ajoivat heitä takaa Bethoronin alamäestä tasangolle asti, jossa heistä tapettiin noin kahdeksansataa miestä; ja loput pakenivat filistealaisten maahan.
25 Silloin alkoi Juudasta ja hänen veljiään koskeva pelko ja tavattoman suuri kauhu valtaamaan kansoja heidän ympärillään.
26 Niin kuin hänen maineensa tuli kuninkaalle ja kaikki kansat puhuivat Juudaksen taisteluista.
27 Kun kuningas Antiokus tämän kuuli, tuli hän närkästykseen; sentähden hän lähetti ja kokosi kaikki valtakuntansa joukot, sangen vahvan sotajoukon.
28 Hän avasi myös aarteensa ja antoi sotilailleen vuoden palkan ja käski heidän olla valmiina, kun hän niitä tarvitsee.

29 Kuitenkin, kun hän näki, että hänen aarteinsa rahat katosivat ja että verot maassa olivat pienet erimielisyyden ja ruton vuoksi, jotka hän oli aiheuttanut maalle poistamalla vanhan ajan lakeja;
30 Hän pelkäsi, ettei hän enää kestäisi syytöksiä eikä saisi antaa sellaisia lahjoja niin auliisti kuin ennen; sillä hän oli ylenpalttinen kuin ennen häntä kuninkaita.
31. Sen tähden hän, ollessaan suuresti ymmällään, päätti mennä Persiaan ottamaan siellä maiden veroja ja keräämään paljon rahaa.
32 Niin hän jätti Lysiaksen, aatelisen ja kuninkaallisen miehen, valvomaan kuninkaan asioita Eufrat-virrasta Egyptin rajoihin asti.
33 Ja kasvattamaan poikaansa Antiokosta, kunnes hän palasi.
34 Lisäksi hän luovutti hänelle puolet sotajoukkoistaan ja norsut ja antoi hänelle vastuun kaikesta, mitä hän olisi tehnyt, samoin kuin ne, jotka asuivat Juudassa ja Jerusalemissa:
35 Hän lähettää armeijan heitä vastaan tuhoamaan ja kitkemään Israelin voiman ja Jerusalemin jäännöksen ja ottamaan pois heidän muistonsa siitä paikasta.
36 Ja että hän sijoittaisi muukalaisia kaikkiin heidän asuntoihinsa ja jakaisi heidän maansa arvalla.
37 Niin kuningas otti puolet jäljellä olevista sotajoukoista ja lähti Antiokiasta, kuninkaallisesta kaupungistaan, sataneljäkymmentäseitsemäntenä vuotena; ja ohitettuaan Eufrat-virran hän kulki korkeuksien halki.
38 Sitten Lysias valitsi Ptolemeuksen, Dorymeneen pojan, Nikanorin ja Gorgiaksen, kuninkaan ystävien väkevät miehet.
39 Ja heidän kanssaan hän lähetti neljäkymmentä tuhatta jalkamiestä ja seitsemän tuhatta ratsumiestä menemään Juudan maahan ja tuhoamaan sen, niinkuin kuningas oli käskenyt.
40 Niin he lähtivät kaikella voimallaan ja tulivat ja leiriytyivät Emmauksen tykönä tasangolla.
41 Ja kun maan kauppiaat kuulivat heistä maineen, ottivat paljon hopeaa ja kultaa palvelijoineen ja tulivat leiriin ostamaan Israelin lapsia orjiksi, myös Syyrian ja filistealaisten maan. liittyivät heihin.
42 Mutta kun Juudas ja hänen veljensä näkivät, että kurjuus oli lisääntynyt ja että joukot leiriytyivät heidän rajoilleen; sillä he tiesivät, kuinka kuningas oli käskenyt tuhota kansan ja tuhota sen kokonaan;
43 He sanoivat toisilleen: "Palauttakaamme kansamme rappeutunut omaisuus ja taistelkaamme kansamme ja pyhäkön puolesta."
44 Silloin seurakunta kokoontui, jotta he olisivat valmiita taisteluun ja rukoilemaan ja pyytämään armoa ja sääliä.
45 Mutta Jerusalem oli tyhjillään kuin erämaa, eikä sen lapsista ollut ketään, joka meni sisään tai ulos; myös pyhäkkö oli tallattu, ja muukalaiset pitivät linnoituksen; pakanain asuinpaikka oli tuossa paikassa; Ja ilo otettiin Jaakobilta, ja piippu ja harppu lakkasivat.
46 Sentähden israelilaiset kokoontuivat ja tulivat Masphaan, Jerusalemia vastaan. sillä Masfassa oli se paikka, jossa he ennen rukoilivat Israelissa.
47 Sitten he paastosivat sinä päivänä ja pukeutuivat säkkiin ja heittivät tuhkaa päänsä päälle ja repäisivät vaatteensa,
48 Ja avasi lain kirjan, jossa pakanat olivat yrittäneet maalata kuviensa kaltaisia.
49 He toivat myös pappien vaatteet ja esikoiset ja kymmenykset, ja he yllyttivät nasarilaisia, jotka olivat täyttäneet päivänsä.
50 Silloin he huusivat suurella äänellä taivasta kohti, sanoen: mitä me teemme näille, ja minne me ne viemme?
51 Sillä sinun pyhäkkösi on tallattu ja häväistetty, ja sinun pappisi ovat ahdingossa ja alennetut.
52 Ja katso, pakanat ovat kokoontuneet meitä vastaan hukuttaakseen meidät; mitä he ajattelevat meitä vastaan, sen sinä tiedät.
53 Kuinka me voimme vastustaa heitä, ellet sinä, Jumala, ole avuksemme?
54 Silloin he soittivat trumpetteja ja huusivat suurella äänellä.
55 Ja tämän jälkeen Juudas asetti kansan päälliköt, jopa tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköt.
56 Mutta ne, jotka rakensivat taloja tai olivat kihlattuja tai istuttivat viinitarhoja tai olivat peloissaan, käski heidän palata jokaisen omaan taloonsa lain mukaan.
57 Niin leiri poistui ja leiriytyi Emmauksen eteläpuolelle.
58 Ja Juudas sanoi: Aseutukaa ja olkaa urhoollisia miehiä ja katsokaa, että olette valmiit aamuun mennessä, taistelemaan näitä kansoja vastaan, jotka ovat kokoontuneet meitä vastaan tuhotakseen meidät ja meidän pyhäkkömme.
59 Sillä meidän on parempi kuolla taistelussa kuin nähdä kansamme ja pyhäkkömme onnettomuudet.
60 Kuitenkin, niinkuin Jumalan tahto on taivaassa, niin tehköön.

LUKU 4

1 Sitten otti Gorgiaksen viisituhatta jalkamiestä ja tuhat parasta ratsumiestä ja poistui leiristä yöllä;
2 Lopulta hän saattoi ryntää juutalaisten leiriin ja lyödä heidät yhtäkkiä. Ja linnoituksen miehet olivat hänen oppaitaan.
3 Mutta kun Juudas sen kuuli, hän itse lähti ja urhoolliset miehet hänen kanssaan lyödäkseen kuninkaan sotajoukkoa, joka oli Emmauksessa,
4 Vielä kun joukot olivat hajallaan leiristä.
5 Sillä välin Gorgias tuli yöllä Juudaksen leiriin; ja kun hän ei löytänyt sieltä ketään, hän etsi heitä vuorilta, sillä hän sanoi: "Nämä ihmiset pakenevat meitä.
6 Mutta heti kun päivä tuli, Juudas ilmestyi tasangolla kolmen tuhannen miehen kanssa, joilla ei kuitenkaan ollut haarniskaa eikä miekkoja mielessään.
7 Ja he näkivät pakanain leirin, että se oli vahva ja hyvin valjastettu ja että se oli ympäriinsä ratsumiehiä ympäröity; ja nämä olivat sodan asiantuntijoita.
8 Silloin Juudas sanoi miehille, jotka olivat hänen kanssaan: "Älkää peljätkö heidän joukkoaan, älkääkä peljätkö heidän hyökkäystään".
9 Muistakaa, kuinka isämme vapautettiin Punaisella merellä, kun farao ajoi heitä takaa sotajoukkoin.
10 Huutakaamme siis nyt taivaalle, jos mahdollista, että Herra armahtaa meitä ja muistaa isiemme liiton ja tuhoaa tämän sotajoukon meidän edessämme tänä päivänä.
11 jotta kaikki pakanat tietäisivät, että on joku, joka pelastaa ja pelastaa Israelin.
12 Silloin vieraat nostivat silmänsä ja näkivät heidän tulevan heitä vastaan.
13 Sentähden he lähtivät leiristä taistelemaan; mutta ne, jotka olivat Juudaksen kanssa, soittivat trumpettejaan.
14 Niin he liittyivät taisteluun, ja pakanat pakenivat tasangolle.
15 Mutta kaikki takimmaiset tapettiin miekalla; sillä he ajoivat heitä takaa aina Gazeraan ja Idumean ja Azotoksen ja Jamnian tasangolle asti, niin että he tappoivat kolmetuhatta miestä.
16 Kun tämä tapahtui, Juudas palasi jälleen sotajoukkoineen ajamasta heitä takaa,
17 Ja sanoi kansalle: "Älkää olko ahne saaliista, koska edessämme on taistelu,
18 Ja Gorgias ja hänen sotajoukkonsa ovat täällä meidän vierellämme vuorella; mutta seisokaa nyt vihollisiamme

vastaan ja voitkaa heidät, ja sen jälkeen voitte rohkeasti ottaa saaliin.
19 Kun Juudas vielä puhui näitä sanoja, ilmestyi osa heistä katsomassa vuorelta:
20 Kuka, kun he huomasivat, että juutalaiset olivat paenneet joukkonsa ja polttaneet telttoja; sillä savu, joka nähtiin, julisti mitä tehtiin:
21 Kun he siis tämän ymmärsivät, peljästyivät he suuresti ja näkivät myös Juudaksen sotajoukon tasangolla taisteluun valmiina,
22 He pakenivat jokainen muukalaisten maahan.
23 Sitten Juudas palasi ryöstämään telttoja, joista he saivat paljon kultaa ja hopeaa ja sinistä silkkiä ja purppuraa merestä ja paljon rikkauksia.
24 Sen jälkeen he menivät kotiin ja lauloivat kiitosvirren ja ylistivät Herraa taivaassa; sillä se on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.
25 Israel sai suuren pelastuksen sinä päivänä.
26 Nyt kaikki muukalaiset, jotka olivat paenneet, tulivat ja kertoivat Lysiaalle, mitä oli tapahtunut:
27 Kun hän sen kuuli, hän hämmentyi ja masentui, koska Israelille ei tapahtunut sitä, mitä hän tahtoi, eikä sitä, mitä kuningas oli hänen käskenyt.
28 Seuraavana vuonna, seuraavana vuonna, Lysias kokosi kuusikymmentä tuhatta jalkamiestä ja viisituhatta ratsumiestä alistaakseen heidät.
29 Niin he tulivat Idumeaan ja pystyttivät telttansa Betsuraan, ja Juudas kohtasi heidät kymmenentuhannen miehen kanssa.
30 Ja nähdessään tuon mahtavan armeijan hän rukoili ja sanoi: "Siunattu olet sinä, Israelin Vapahtaja, joka tukasit väkevän miehen palvelijasi Daavidin kädellä ja annoit muukalaisten joukon Joonatan, Saulin poika, ja hänen aseenkantajansa;
31 Sulje tämä armeija kansasi Israelin käsiin ja joutukoon se häpeään voimastaan ja ratsumiehistään.
32 Tehkää heistä turhia ja antakaa heidän voimansa uskallusta kaatua, ja vapisekoot heidän tuhostaan.
33 Heittäkää heidät alas niiden miekalla, jotka sinua rakastavat, ja kaikki, jotka tuntevat sinun nimesi, ylistäköön sinua kiittäen.
34 Niin he liittyivät taisteluun; ja Lysiaksen sotajoukosta tapettiin noin viisituhatta miestä, jo ennen heitä tapettiin.
35 Mutta kun Lysias näki armeijansa pakenevan ja Juudaksen sotilaiden miehisyyden ja kuinka he olivat valmiita elämään tai kuolemaan urhoollisesti, hän meni Antiokiaan ja kokosi joukon muukalaisia ja teki sotajoukkonsa suuremmaksi. kuin se oli, hän aikoi tulla takaisin Juudeaan.
36 Silloin Juudas ja hänen veljensä sanoivat: "Katso, meidän vihollisemme ovat hämmentyneitä; menkäämme ylös puhdistamaan ja vihkimään pyhäkköä."
37 Tämän jälkeen koko sotajoukko kokoontui ja nousi Siionin vuorelle.
38 Ja kun he näkivät pyhäkön autioituneen ja alttarin saastuneen ja portit palavan ja pensaita kasvavan esipihoissa kuin metsässä tai jollakin vuoresta, niin, ja pappien kammiot purettuna;
39 He repivät vaatteensa ja valittivat suuresti ja heittivät tuhkaa päänsä päälle,
40 Ja he lankesivat maahan kasvoillensa, puhalsivat torveilla ja huusivat taivasta kohti.
41 Silloin Juudas määräsi miehiä taistelemaan linnassa olevia vastaan, kunnes hän oli puhdistanut pyhäkön.
42 Niin hän valitsi nuhteettoman keskustelun pappeja, jotka pitivät laista:
43 Hän puhdisti pyhäkön ja kantoi saastutetut kivet saastaiseen paikkaan.
44 Ja kun he neuvottelivat, mitä tehdä polttouhrialttarille, joka oli häväistynyt;
45 He pitivät parhaaksi vetää se alas, ettei se olisi heille häpeä, koska pakanat olivat saastuttaneet sen; sentähden he repivät sen alas,
46 Ja panivat kivet pyhäkön vuorelle sopivaan paikkaan, kunnes tulee profeetta ilmoittamaan, mitä niille pitää tehdä.
47 Sitten he ottivat kokonaisia kiviä lain mukaan ja rakensivat uuden alttarin entisen mukaan;
48 Ja rakensivat pyhäkön ja sen, mikä temppelissä oli, ja pyhitti esipihan.
49 He tekivät myös uusia pyhiä astioita ja veivät temppeliin kynttilänjalan, polttouhrialttarin ja suitsukkeen ja pöydän.
50 Ja alttarilla poltettiin suitsukkeita, ja lamput, jotka olivat kynttilänjalan päällä, he sytyttivät valaisemaan temppelissä.
51 Ja he panivat leivät pöydälle ja levittelivät verhoja ja päättivät kaikki työt, joita he olivat alkaneet tehdä.
52 Mutta yhdeksännen kuun kahdentenakymmenentenä päivänä, jota kutsutaan Kasleu-kuukaudeksi, sataneljäkymmentäkahdeksantena vuonna, he nousivat aikaisintaan aamulla,
53 Ja uhrasivat lain mukaan uudella polttouhrialtarilla, jonka he olivat tuottaneet.
54 Katso, mihin aikaan ja minä päivänä pakanat olivat häväisseet sen, silloinkin se oli pyhitetty lauluilla ja sitruunailla, harpuilla ja symbaaleilla.
55 Silloin kaikki kansa lankesi kasvoilleen, kumartaen ja ylistäen taivaan Jumalaa, joka oli heille menestynyt.
56 Ja niin he pitivät alttarin vihkimistä kahdeksan päivää ja uhrasivat polttouhreja ilolla ja uhrasivat pelastus- ja ylistysuhrin.
57 He koristelivat myös temppelin eturintaman kultaisilla kruunuilla ja kilpeillä; ja portit ja kammiot he uudistivat, ja ovet ripustettiin niihin.
58 Niin oli kansan keskuudessa sangen suuri ilo, sillä pakanain häväistys poistettiin.
59 Lisäksi Juudas ja hänen veljensä koko Israelin seurakunnan kanssa määräsivät, että alttarin vihkimispäivät pidettäisiin omalla aikansa vuodesta toiseen kahdeksan päivän välein, Casleu-kuun viidennestä ja kahdennenkymmenennen päivästä alkaen. , ilolla ja ilolla.
60 Siihen aikaan he rakensivat myös Siionin vuoren korkeine muureineen ja vahvoine torneineen ympäriinsä, etteivät pakanat tulisi ja tallasivat sitä alas, niin kuin he olivat ennen tehneet.
61 Ja he asettivat sinne varuskunnan vartioimaan sitä, ja linnoittivat Betsuran vartioimaan sitä; jotta kansalla olisi puolustus Idumeaa vastaan.

LUKU 5

1 Mutta kun kansat ympärillä kuulivat, että alttari rakennettiin ja pyhäkkö uusittiin kuten ennenkin, se ei miellyttänyt heitä suuresti.
2 Sen tähden he ajattelivat tuhota keskuudessaan olevan Jaakobin sukupolven, ja sen jälkeen he alkoivat surmata ja tuhota ihmisiä.
3 Silloin Juudas soti Eesaun poikia vastaan Idumeassa Arabattinessa, koska he piirittivät Gaelia. Ja hän antoi heille suuren kukistuksen, vähensi heidän rohkeutensa ja otti heidän saaliinsa.
4 Hän muisti myös Beanin lasten vahingon, jotka olivat olleet paulaksi ja loukkaukseksi kansalle, kun he väijyivät heitä teillä.

5 Sentähden hän sulki heidät torneihin, leiriytyi heitä vastaan ja tuhosi heidät kokonaan, ja poltti sen paikan tornit tulella ja kaikki, mitä niissä oli.
6 Myöhemmin hän meni Ammonin lasten luo, missä hän löysi väkevän voiman ja paljon kansaa, sekä heidän päämiehensä Timoteuksen.
7 Niin hän taisteli monia taisteluita heidän kanssaan, kunnes lopulta he olivat hämmentyneitä hänen edessään; ja hän löi heidät.
8 Ja kun hän oli vallannut Jasarin ja siihen kuuluvat kaupungit, palasi hän Juudeaan.
9 Silloin pakanat, jotka olivat Gileadissa, kokoontuivat israelilaisia vastaan, jotka olivat heidän asuinalueellaan tuhotakseen heidät. mutta he pakenivat Datheman linnoitukseen.
10 Ja lähetti Juudakselle ja hänen veljilleen kirjeen: "Pakanat, jotka ympärillämme ovat, ovat kokoontuneet meitä vastaan tuhotakseen meidät".
11 Ja he valmistautuvat tulemaan ja ottamaan linnoituksen, johon olemme paenneet, kun Timoteus on heidän sotajoukkonsa päällikkö.
12 Tulkaa siis nyt ja päästäkää meidät heidän käsistään, sillä monet meistä on tapettu.
13 Niin, kaikki meidän veljemme, jotka olivat Tobien luona, surmataan; myös heidän vaimonsa ja lapsensa ovat vieneet vankeja ja kantaneet heidän tavaransa; ja he ovat tuhonneet siellä noin tuhat miestä.
14 Kun näitä kirjeitä vielä luettiin, katso, Galileasta tuli muita sanansaattajia vaatteensa revittyneenä, jotka kertoivat tästä:
15 Ja sanoi: Ptolemaislaiset, tyroslaiset ja siidonilaiset ja koko pakanain Galilea ovat kokoontuneet meitä vastaan tuhotakseen meidät.
16 Mutta kun Juudas ja kansa kuulivat nämä sanat, kokoontui suuri seurakunta neuvottelemaan, mitä heidän piti tehdä veljilleen, jotka olivat hädässä ja heitä vastaan hyökkäsivät.
17 Silloin Juudas sanoi veljelleen Simonille: "Valitse miehiä ja mene ja vapauta veljesi, jotka ovat Galileassa, sillä minä ja veljeni Joonatan menemme Gileadin maahan."
18 Niin hän jätti Joosefin, Sakariaan pojan, ja Asarjan, kansan päämiehiksi, sotajoukon jäännöksen Juudeaan vartioimaan sitä.
19 Jolle hän antoi käskyn, sanoen: "Ottakaa valtuusto tästä kansasta ja katsokaa, ettet käy sotaa pakanaa vastaan ennen kuin tulemme takaisin".
20 Mutta Simonille annettiin kolmetuhatta miestä menemään Galileaan, ja Juudakselle kahdeksantuhatta miestä Gileadin maahan.
21 Sitten Simon meni Galileaan, jossa hän taisteli monta taistelua pakanoita vastaan, niin että pakanat joutuivat hänestä hämilleen.
22 Ja hän ajoi heitä takaa Ptolemaisin porttiin asti; ja pakanoista tapettiin noin kolmetuhatta miestä, joiden saaliin hän otti.
23 Ja ne, jotka olivat Galileassa ja Arbattiksessa, vaimoineen ja lapsineen ja kaiken, mitä heillä oli, hän vei mukaansa ja vei heidät Juudeaan suurella ilolla.
24 Myös Juudas Makkabeus ja hänen veljensä Joonatan kulkivat Jordanin yli ja kulkivat kolme päivää erämaassa,
25 Siellä he tapasivat nabatilaisia, jotka tulivat heidän luokseen rauhanomaisesti ja kertoivat heille kaiken, mitä heidän veljilleen oli tapahtunut Gileadin maassa:
26 Ja kuinka monet heistä suljettiin Bosoraan, Bosoriin ja Alemaan, Kasforiin, Makediin ja Karnaimiin; kaikki nämä kaupungit ovat vahvoja ja suuria:
27 Ja että heidät suljettiin Gileadin maan muihin kaupunkeihin, ja että he olivat huomenna päättäneet tuoda joukkonsa linnoituksia vastaan ja ottaa ne ja tuhota ne kaikki yhtenä päivänä.
28 Juudas ja hänen sotajoukkonsa kääntyivät yhtäkkiä erämaan tietä Bosoraan; ja voitettuaan kaupungin hän tappoi kaikki miehet miekan terällä ja otti kaiken heidän saaliinsa ja poltti kaupungin tulella,
29 Mistä hän lähti yöllä ja kulki, kunnes tuli linnaan.
30 Ja varhain aamulla he katsoivat ylös, ja katso, siellä oli lukematon määrä ihmisiä, jotka kantoivat tikapuita ja muita sotakoneistoja, valloittamaan linnoituksen; sillä he hyökkäsivät heitä vastaan.
31 Kun siis Juudas näki, että taistelu oli alkanut ja että kaupungin huuto nousi taivaaseen pasunoiden ja suuren äänen kuuluessa,
32 Hän sanoi isännälleen: Taistelkaa tänä päivänä veljienne puolesta.
33 Niin hän lähti heidän jälkeensä kolmessa ryhmässä, ja he soittivat trumpettejaan ja huusivat rukoillen.
34 Silloin Timoteuksen sotajoukko, joka tiesi, että se oli Makkabeus, pakeni häntä; sentähden hän löi heidät suurella teurastuksella; niin että heitä tapettiin sinä päivänä noin kahdeksantuhatta miestä.
35 Kun tämä tapahtui, Juudas kääntyi Masphaan; ja hyökättyään sen kimppuun hän otti ja tappoi kaikki siinä olevat urokset ja otti sen saaliin ja poltti sen tulessa.
36 Sieltä hän lähti ja valloitti Kasfonin, Magedin, Bosorin ja muut Gileadin maan kaupungit.
37 Tämän jälkeen Timoteus kokosi toisen sotajoukon ja leiriytyi Rafonia vastaan puron toiselle puolelle.
38 Niin Juudas lähetti miehiä vakoilemaan sotajoukkoa, jotka ilmoittivat hänelle: "Kaikki pakanat, jotka ympärillämme ovat, ovat kokoontuneet heidän tykönsä, sangen suuri joukko".
39 Hän on myös palkannut arabialaiset auttamaan heitä, ja he ovat pystyttäneet telttansa puron taakse, valmiina tulemaan taistelemaan sinua vastaan. Tämän jälkeen Juudas meni heitä vastaan.
40 Silloin Timoteus sanoi sotapäälliköilleen: "Kun Juudas ja hänen sotajoukkonsa tulevat lähelle puroa, emme voi vastustaa häntä, jos hän ensin kulkee meidän luoksemme; sillä hän voittaa meidät väkevästi:
41 Mutta jos hän pelkää ja leiriytyy virran tuolla puolen, niin me menemme hänen tykönsä ja voitamme hänet.
42 Mutta kun Juudas tuli puron tykö, käski hän kansan kirjanoppineet jäämään puron tykö, joille hän käski sanoen: "Älkää antako kenenkään jäädä leiriin, vaan tulkaa kaikki taisteluun".
43 Niin hän meni ensin heidän tykönsä ja kaikki kansa hänen jälkeensä. Sitten kaikki pakanat, joutuivat hänen edessään levottomiksi, heittivät pois aseensa ja pakenivat temppeliin, joka oli Karnaimissa.
44 Mutta he valloittivat kaupungin ja polttivat temppelin ja kaikki, mitä siinä oli. Näin Carnaim alistettiin, eivätkä he voineet enää seistä Juudaksen edessä.
45 Silloin Juudas kokosi kaikki israelilaiset, jotka olivat Gileadin maassa, pienimmästä suurimpaan, jopa heidän vaimonsa ja lapsensa ja heidän tavaransa, hyvin suuren sotajoukon, jotta he pääsisivät lopulta maan päälle. Juudea.
46 Nyt kun he tulivat Efroniin (tämä oli suuri kaupunki tiellä, jota heidän piti kulkea, hyvin linnoitettu) he eivät voineet kääntyä siitä oikealle tai vasemmalle, vaan heidän oli mentävä keskeltä se.
47 Silloin kaupungin he sulkivat heidät pois ja sulkivat portit kivillä.
48 Sentähden Juudas lähetti heidän tykönsä rauhanomaisesti sanoen: "Käykäämme teidän maanne kautta mennäksemme

omaan maahan, ettei kukaan tee teille pahaa". me kuljemme vain jalkaisin, mutta he eivät avautuneet hänelle.
49 Sentähden Juudas käski julistaa kaikkialla sotajoukossa, että jokaisen miehen tulee pystyttää telttansa siihen paikkaan, jossa hän oli.
50 Niin sotilaat asettuivat leiriin ja hyökkäsivät kaupunkiin koko sen päivän ja koko sen yön, kunnes kaupunki lopulta annettiin hänen käsiinsä.
51 Ja hän tappoi kaikki miehet miekan terällä ja tuhosi kaupungin ja otti sen saaliin ja kulki kaupungin läpi surmattujen yli.
52 Tämän jälkeen he menivät Jordanin yli suurelle tasangolle ennen Betsania.
53 Ja Juudas kokosi perässä tulleet ja kehotti kansaa koko matkan, kunnes he tulivat Juudean maahan.
54 Niin he nousivat iloiten ja iloiten Siionin vuorelle ja uhrasivat polttouhreja, sillä ketään heistä ei tapettu, ennen kuin he olivat palanneet rauhassa.
55 Mihin aikaan Juudas ja Joonatan olivat Gileadin maassa ja hänen veljensä Simon Galileassa Ptolemaisin edessä,
56 Joosef, Sakariaan poika, ja Azarias, varuskuntien päälliköt, kuulivat heidän urheista teoistaan ja sotatoimistaan.
57 Sentähden he sanoivat: "Ottakaamme myös meille nimi ja lähdemme taistelemaan pakanoita vastaan, jotka ympärillämme ovat."
58 Ja kun he olivat antaneet käskyn varuskunnalle, joka oli heidän kanssaan, he lähtivät Jamniaa kohti.
59 Sitten Gorgias ja hänen miehensä tulivat kaupungista taistelemaan heitä vastaan.
60 Ja niin tapahtui, että Joosef ja Asaras karkotettiin, ja heitä ajoivat takaa Juudean rajoihin asti; ja Israelin kansasta tapettiin sinä päivänä noin kaksituhatta miestä.
61 Niin tapahtui israelilaisten keskuudessa suuri kaato, koska he eivät olleet kuuliaisia Juudakselle ja hänen veljilleen, vaan aikoivat tehdä jonkin urhoollisen teon.
62 Eivätkä nämä miehet myöskään tulleet niiden siemenestä, joiden käden kautta Israelille annettiin vapautus.
63 Mutta mies Juudas ja hänen veljensä olivat suuren kuuluisia koko Israelin ja kaikkien pakanain silmissä, kaikkialla, missä heidän nimensä kuultiin;
64 Sikäli kuin kansa kokoontui heidän luokseen iloisilla huudoilla.
65 Sen jälkeen Juudas lähti veljiensä kanssa ja taisteli Esaun lapsia vastaan etelänpuoleisessa maassa, missä hän löi Hebronin ja sen kaupungit, ja kukisti sen linnoituksen ja poltti sen tornit ympäri.
66 Sieltä hän lähti mennäkseen filistealaisten maahan ja kulki Samarian kautta.
67 Tuohon aikaan eräät papit, jotka halusivat osoittaa rohkeuttaan, kuolivat taistelussa, koska he lähtivät taistelemaan ilman neuvoja.
68 Niin Juudas kääntyi Azotoksen puoleen filistealaisten maahan, ja kun hän oli purkanut heidän alttarinsa ja polttanut heidän veistetyt kuvansa tulella ja ryöstinyt heidän kaupunkinsa, palasi hän Juudean maahan.

LUKU 6

1 Noihin aikoihin kuningas Antiokhos, joka matkusti korkeiden maiden halki, kuuli sanovan, että Elymais Persian maassa oli kaupunki, joka oli hyvin kuuluisa rikkauksista, hopeasta ja kullasta.
2 Ja että siinä oli hyvin rikas temppeli, jossa oli kultapäällysteitä, rintakilpiä ja kilpiä, jotka Aleksanteri, Filippuksen poika, Makedonian kuningas, joka hallitsi ensimmäisenä kreikkalaisten joukossa, oli jättänyt sinne.
3 Sentähden hän tuli ja yritti valloittaa kaupungin ja ryöstää sen; mutta hän ei voinut, koska kaupungin he saivat siitä varoituksen,
4 Nousi häntä vastaan taistelussa; niin hän pakeni, lähti sieltä suurella raskaudella ja palasi Babyloniin.
5 Ja tuli vielä yksi, joka toi hänelle Persiaan sanoman, että Juudean maata vastaan käyneet sotajoukot pakenivat.
6 Ja että Lysias, joka lähti ensimmäisenä suurella voimalla, karkotettiin juutalaisista; ja että heidät vahvistettiin sota-asulla ja voimalla ja saaliin varastolla, jonka he olivat saaneet armeijilta, jotka he olivat tuhonneet.
7 He olivat myös kukistaneet sen kauhistuksen, jonka hän oli pystyttänyt alttarille Jerusalemissa, ja että he olivat piirittäneet pyhäkön korkeilla muureilla, kuten ennenkin, ja hänen kaupunkinsa Betsuran.
8 Mutta kun kuningas kuuli nämä sanat, hän hämmästyi ja järkyttyi kipeästi. Sen jälkeen hän asetti hänet vuoteelleen ja sairastui surusta, koska se ei ollut häntä odottaessaan kohdannut.
9 Ja hän viipyi siellä monta päivää, sillä hänen murheensa oli yhä enemmän ja enemmän, ja hän teki tilille kuolemansa.
10 Sentähden hän kutsui luokseen kaikki ystävänsä ja sanoi heille: uni on kadonnut minun silmistäni, ja minun sydämeni raukeaa.
11 Ja minä ajattelin itsekseni: mihin ahdistukseen minä olen tullut, ja kuinka suuri kurjuuden tulva se on, jossa minä nyt olen! sillä minä olin runsas ja rakas voimissani.
12 Mutta nyt minä muistan ne pahuudet, joita tein Jerusalemissa, ja että otin kaikki kulta- ja hopea-astiat, jotka niissä olivat, ja lähetin tuhoamaan Juudean asukkaita ilman syytä.
13 Sen tähden minä ymmärrän, että tästä syystä nämä ahdistukset ovat kohdanneet minua, ja katso, minä hukkun suureen murheeseen vieraassa maassa.
14 Sitten hän kutsui Filippuksen, yhden ystävänsä, jonka hän asetti koko valtakuntansa hallitsijaksi,
15 Ja antoi hänelle kruunun, viittansa ja sinettinsä, niin että hän kasvattaisi poikansa Antiokuksen ja ruokkisi häntä valtakuntaa varten.
16 Niin kuningas Antiokus kuoli siellä sataneljäkymmentäyhdeksäntenä vuonna.
17 Kun Lysias tiesi, että kuningas oli kuollut, asetti hän poikansa Antiokoksen, jonka hän oli nuorena kasvattanut, kuninkaaksi hänen sijaansa, ja hänen nimensä hän antoi Eupatoriksi.
18 Siihen aikaan ne, jotka tornissa olivat, sulkivat israelilaiset pyhäkön ympärille ja etsivät aina heidän vahinkoaan ja pakanain vahvistumista.
19 Sen tähden Juudas aikoessaan tuhota heidät kutsui koko kansan piirittämään heitä.
20 Niin he kokoontuivat ja piirittivät heidät sadana viidentenäkymmenentenä vuotena, ja hän teki jalustoja ampumista varten heitä vastaan ja muita koneita.
21 Mutta muutamat piiritetyistä pääsivät ulos, joihin muutamat Israelin jumalattomat miehet liittyivät:
22 Ja he menivät kuninkaan tykö ja sanoivat: "Kuinka kauan kestää, ennen kuin teet tuomion ja kostat meidän veljillemme?"
23 Me olemme halukkaita palvelemaan sinun isäsi ja tekemään niinkuin hän tahtoo meitä ja noudattamaan hänen käskyjään.
24 Sentähden he meidän kansastamme piirittävät tornin ja ovat meistä vieraantuneet; ja niin monet meistä kuin kykenivät, he tappoivat ja ryöstivät meidän perintömme.
25 Eivät he ole ojentaneet kätensä ainoastaan meitä vastaan, vaan myös rajojaan vastaan.

26 Ja katso, tänä päivänä he piirittävät Jerusalemin tornia
ottaakseen sen haltuunsa; myös pyhäkön ja Betsuran he ovat
linnoittaneet.
27 Sentähden, jos et estä heitä nopeasti, he tekevät suurempia
asioita kuin nämä, etkä sinä voi hallita niitä.
28 Mutta kun kuningas tämän kuuli, hän vihastui ja kokosi
kaikki ystävänsä ja sotajoukkonsa päälliköt ja hevosen
päälliköt.
29 Hänen tykönsä tuli myös muista valtakunnista ja meren
saarilta joukkoja palkattuja sotilaita.
30 Niin että hänen sotajoukkonsa oli satatuhatta jalkamiestä ja
kaksikymmentä tuhatta ratsumiestä ja kaksikolmekymmentä
norsua, jotka harjoittivat taistelua.
31. Nämä kulkivat Idumean halki ja asettuivat Betsuraa
vastaan, jota he hyökkäsivät monta päivää tehden
sotakoneistoja. mutta Betsuran he tulivat ulos ja polttivat
heidät tulella ja sotivat urhoollisesti.
32 Tämän jälkeen Juudas lähti tornista ja asettui sioitta
Batsakariaan kuninkaan leirin vastapäätä.
33 Ja varhain noussut kuningas marssi kiivaasti
sotajoukkoineen Batsakkariasta kohti, missä hänen
sotajoukkonsa valmistivat heidät taisteluun ja soittivat
trumpetteja.
34 Ja lopuksi he saattoivat yllyttää norsuja taisteluun, he
näyttivät heille viinirypäleiden ja mulperipuun verta.
35 Ja he jakoivat pedot sotajoukkojen kesken, ja he asettivat
jokaista norsua kohden tuhat miestä, jotka olivat aseistettuina
postivaatteita ja pronsskikypärät päässään; ja tämän lisäksi
jokaista petoa varten asetettiin viisisataa parasta ratsumiestä.
36 Nämä olivat valmiina joka kerta: missä peto oli, ja minne
peto meni, he myös menivät, eivätkä he luopuneet hänestä.
37 Ja petojen päällä oli vahvat puiset tornit, jotka peittivät ne
jokaisen ja oli vyötetty niihin laitteilla. Jokaisen päällä oli
myös kolmekymmentä kaksikymmentä vahvaa miestä, jotka
taistelivat niitä vastaan, paitsi intiaani, joka hallitsi. häntä.
38 Mitä tulee ratsumiesten jäännökseen, he asettivat heidät
toiselle puolelle ja toiselle puolelle sotajoukon molempiin
osiin ja antoivat heille merkkejä siitä, mitä heidän oli tehtävä,
ja heidät valjastettiin kaikkialla rivien keskellä.
39 Mutta kun aurinko paistoi kultaisten ja vaskisten kilpien
päälle, vuoret loistivat niistä ja loistivat kuin tulilamput.
40 Ja osa kuninkaan sotajoukosta oli levitettynä korkeille
vuorille ja osa alla oleviin laaksoihin, ja he marssivat
turvallisesti ja järjestyksessä.
41 Sentähden kaikki, jotka kuulivat heidän väkijoukkojensa
melua ja joukkojen marssimista ja valjaiden kolinaa,
järkyttyivät; sillä sotajoukko oli sangen suuri ja väkevä.
42 Silloin Juudas ja hänen sotajoukkonsa lähestyivät ja
lähtivät taisteluun, ja kuninkaan sotajoukosta kuoli kuusisataa
miestä.
43 Myös Eleasar, sukunimellä Savaran, ymmärsi, että yksi
kuninkaallisilla valjailla aseistettu eläimistä oli korkeampi
kuin kaikki muut, ja luuli, että kuningas oli hänen kimppuunsa,
44 Aseta itsensä vaaraan, jotta hän pelastaisi kansansa ja saisi
hänelle ikuisen nimen:
45 Sentähden hän juoksi hänen kimppuunsa rohkeasti keskellä
taistelua, surmaten oikealta ja vasemmalta, niin että he
erosivat hänestä molemmin puolin.
46 Sen jälkeen hän hiipi elefantin alle, työnsi sen alle ja tappoi
sen; minkä jälkeen norsu kaatui hänen päällensä, ja siellä hän
kuoli.
47 Mutta muut juutalaiset, kun he näkivät kuninkaan voiman
ja hänen joukkojensa väkivallan, kääntyivät heistä pois.
48 Silloin kuninkaan sotajoukko nousi Jerusalemiin heitä
vastaan, ja kuningas pystytti telttansa Juudeaa ja Siionin
vuorta vastaan.
49 Mutta Betsurassa olevien kanssa hän teki rauhan, sillä he
lähtivät kaupungista, koska heillä ei ollut siellä elintarvikkeita
kestämään piiritystä, sillä se oli lepovuosi maassa.
50 Niin kuningas otti Betsuran ja asetti sinne varuskunnan
vartioimaan sitä.
51 Mitä tulee pyhäkköön, hän piiritti sitä monta päivää, ja
asetti sinne tykistöä koneineen ja välineineen tulta ja kiviä
heittämään ja kappaleita heittämään nuolia ja lingot.
52 Sen jälkeen he tekivät myös moottoreita moottoreitaan
vastaan ja pitivät niitä taistelussa pitkän kauden.
53 Mutta viimein heidän astiansa olivat vailla ravintoa (sillä
se oli seitsemäs vuosi, ja ne Juudeassa, jotka pakanoilta
vapautettiin, olivat syöneet varaston jäännökset;)
54 Pyhässä oli vain muutama, koska nälänhätä valtasi heidät
niin, että he uskalsivat hajottaa itsensä, kukin omalle
paikalleen.
55 Siihen aikaan Lysias kuuli sanovan, että Filippus, jonka
kuningas Antiokhos oli eläessään määrännyt kasvattamaan
poikansa Antiokosta, että hänestä tulisi kuningas,
56 Palautettiin Persiasta ja Mediasta, ja myös kuninkaan
sotajoukko, joka kulki hänen kanssaan, ja että hän koetti ottaa
haltuunsa asioiden hallinnan.
57 Sentähden hän meni kaikella kiireellä ja sanoi kuninkaalle
ja sotapäälliköille ja joukolle: "Me rappeudumme päivittäin, ja
ruokavaramme ovat vain pienet, ja paikka, jota piiritämme, on
vahva, ja valtakunnan asiat" makaa päällemme:
58 Olkaamme nyt siis ystäviä näiden miesten kanssa ja
tehkäämme rauha heidän kanssaan ja koko heidän kansansa
kanssa;
59 Ja tee liitto heidän kanssaan, että he elävät lakiensa
mukaan, niinkuin ennenkin; sillä sen tähden he ovat vihaisia
ja ovat tehneet kaiken tämän, koska me kumoimme heidän
lakinsa.
60 Niin kuningas ja ruhtinaat olivat tyytyväisiä; sentähden hän
lähetti heidän tykönsä tekemään rauhaa; ja he hyväksyivät sen.
61 Ja kuningas ja ruhtinaat vannoivat heille valan, minkä
jälkeen he lähtivät linnoituksesta.
62 Sitten kuningas meni Siionin vuorelle; mutta kun hän näki
paikan voiman, hän rikkoi valansa, jonka hän oli antanut, ja
antoi käskyn purkaa muuri ympäriltä.
63 Sen jälkeen hän lähti kaikella kiireellä ja palasi Antiokiaan,
missä hän löysi Filippuksen kaupungin herraksi. Niin hän soti
häntä vastaan ja valloitti kaupungin väkivallalla.

LUKU 7

1 Satayhdeksäntenä viidentenäkymmenentenä vuonna
Demetrius, Seleukoksen poika, lähti Roomasta ja tuli
muutaman miehen kanssa merenrantakaupunkiin ja hallitsi
siellä.
2 Ja kun hän meni esi-isiensä palatsiin, niin tapahtui, että
hänen joukkonsa ottivat Antiokoksen ja Lysiaksen tuodakseen
heidät hänen luokseen.
3 Kun hän sen tiesi, sanoi hän: en anna minun nähdä heidän
kasvojaan.
4 Niin hänen isäntänsä tappoi heidät. Nyt kun Demetrius
asetettiin valtakuntansa valtaistuimelle,
5 Hänen tykönsä tulivat kaikki Israelin jumalattomat ja
jumalattomat miehet, joilla oli päällikköksinsä Alkimus, joka
halusi ylimmäiseksi papiksi.
6 Ja he syyttivät kansaa kuninkaalle sanoen: Juudas ja hänen
veljensä ovat tappaneet kaikki sinun ystäväsi ja ajaneet meidät
pois maastamme.
7. Sentähden lähetä nyt joku mies, johon luotat, ja anna hänen
mennä katsomaan, mitä tuhoa hän on tehnyt meidän

keskuudessamme ja kuninkaan maassa, ja rankaiskoon heitä kaikkien heidän auttajansa kanssa.
8 Silloin kuningas valitsi Bakkideen, kuninkaan ystävän, joka hallitsi vedenpaisumusta ja oli suuri mies valtakunnassa ja uskollinen kuninkaalle,
9 Ja hänet hän lähetti sen jumalattoman Alkimuksen kanssa, jonka hän asetti ylimmäiseksi papiksi, ja käski kostaa Israelin lapsille.
10 Niin he lähtivät ja tulivat suurella voimalla Juudean maahan, ja lähettivät Juudaan ja hänen veljiensä luo sanansaattajia rauhallisilla sanoilla, petollisesti.
11 Mutta he eivät pitäneet heidän sanoistaan vaarin; sillä he näkivät tulleensa suurella voimalla.
12 Silloin Alkimuksen ja Bakkideen tykö kokoontui joukko kirjanoppineita vaatimaan oikeutta.
13 Assidalaiset olivat Israelin lasten joukossa ensimmäiset, jotka etsivät heiltä rauhaa:
14 Sillä he sanoivat: yksi Aaronin jälkeläisten pappi on tullut tämän sotajoukon kanssa, eikä hän tee meille vääryyttä.
15 Niin hän puhui heille rauhassa ja vannoi heille sanoen: emme tee vahinkoa teille emmekä ystävillenne.
16 Sentähden he uskoivat häntä; mutta hän otti heistä kuusikymmentä miestä ja tappoi heidät yhdessä päivässä niiden sanojen mukaan, jotka hän kirjoitti,
17 He ovat ajaneet pois pyhiesi lihan, ja he vuodattaneet verensä Jerusalemin ympärillä, eikä ollut ketään hautaamassa heitä.
18 Sentähden pelko ja kauhu heitä kohtaan valtasi kaiken kansan, joka sanoi: ei heissä ole totuutta eikä vanhurskautta; sillä he ovat rikkoneet liiton ja valan, jonka he ovat tehneet.
19 Tämän jälkeen hän poisti Bakkideksen Jerusalemista ja pystytti telttansa Bezetiin, jonne hän lähetti ja otti monia miehiä, jotka olivat hylänneet hänet, ja myös osan kansasta, ja surmattuaan heidät hän heitti heidät suureen kuoppa.
20 Sitten hän luovutti maan Alkimokselle ja jätti hänelle vallan auttaa häntä. Niin Bakkides meni kuninkaan tykö.
21 Mutta Alkimus kilpaili ylipappeudesta.
22 Ja hänen tykönsä turvautuivat kaikki kansan ahdistaneet, jotka saatuaan Juudan maan valtaan, tekivät Israelissa paljon vahinkoa.
23 Kun Juudas näki kaiken pahan, jonka Alkimus ja hänen joukkonsa olivat tehneet israelilaisten keskuudessa, jopa pakanain yläpuolella,
24 Hän meni kaikkialle Juudean rannikolle ympäri ja kosti niille, jotka olivat kapinoineet häntä vastaan, niin etteivät he enää uskaltaneet mennä maalle.
25 Toisaalta, kun Alkimus näki, että Juudas ja hänen joukkonsa olivat saaneet voiton, ja tiesi, ettei hän kyennyt kestämään heidän joukkojaan, hän meni jälleen kuninkaan luo ja sanoi heistä kaiken pahimman, mitä hän pystyi.
26 Silloin kuningas lähetti Nikanorin, yhden kunniallisista ruhtinaistaan, miehen, joka kantoi tappavaa vihaa Israelia kohtaan, käskyn tuhota kansa.
27 Niin Nikanor tuli Jerusalemiin suurella sotajoukolla; ja lähetti Juudakselle ja hänen veljilleen petollisesti ystävällisiä sanoja sanoen:
28 Älköön taistelu minun ja sinun välillä; Tulen muutaman miehen kanssa nähdäkseni sinut rauhassa.
29 Niin hän tuli Juudaksen luo, ja he tervehtivät toisiaan rauhassa. Mutta viholliset olivat valmiita ottamaan Juudaksen pois väkivallalla.
30 Sen jälkeen, kun Juudalle tuli tietoonsa, että hän tuli hänen luoksensa petoksella, pelkäsi hän häntä suuresti, eikä enää nähnyt hänen kasvojaan.
31 Myös Nikanor, kun hän näki, että hänen neuvonsa tuli ilmi, lähti taistelemaan Juudasta vastaan Kafarsalaman viereen:
32 Siellä oli Nikanorin puolelta surmattu noin viisituhatta miestä, ja loput pakenivat Daavidin kaupunkiin.
33 Tämän jälkeen Nikanor nousi Siionin vuorelle, ja pyhäköstä tuli muutamia pappeja ja kansan vanhimpia tervehtimään häntä rauhanomaisesti ja näyttämään hänelle polttouhria, joka uhrattiin kuninkaan puolesta.
34 Mutta hän pilkkasi heitä ja nauroi heille ja pilkkasi heitä häpeällisesti ja puhui ylpeänä:
35 Ja vannoi vihassansa sanoen: ellei Juudasta ja hänen sotajoukkoaan anneta minun käsiini, jos tulen takaisin turvassa, poltan tämän huoneen; ja sen kanssa hän lähti ulos suuressa vihassa.
36 Silloin papit menivät sisään ja seisoivat alttarin ja temppelin edessä, itkivät ja sanoivat:
37 Sinä, oi Herra, valitsit tämän huoneen kutsuttavaksi sinun nimelläsi ja rukous- ja rukoushuoneeksi kansallesi:
38Kostakaa tälle miehelle ja hänen sotajoukolleen, ja antakaa heidän langeta miekkaan; muistakaa heidän pilkkaamisensa, älkääkä salliko heidän enää jatkua.
39 Niin Nikanor lähti Jerusalemista ja pystytti telttansa Bethoroniin, missä armeijan joukko häntä kohtasi.
40 Mutta Juudas leiriytyi Adasaan kolmentuhannen miehen kanssa, ja siellä hän rukoili sanoen:
41 Herra, kun Assyrian kuninkaan lähettämät pilkkasivat, meni sinun enkeli ulos ja löi heitä sata kahdeksankymmentäviisituhatta.
42 Samoin tuhoa sinä tämä joukko edessämme tänä päivänä, että muut tietäisivät, että hän on herjannut pyhäkköäsi, ja tuomitsisi hänet hänen pahuutensa mukaan.
43 Niin kuun kolmantoista päivänä Adar sotajoukot tulivat taisteluun, mutta Nikanorin sotajoukko oli levoton, ja hän itse kuoli ensin taistelussa.
44 Mutta kun Nikanorin sotajoukko näki, että hän oli tapettu, he heittivät pois aseensa ja pakenivat.
45 Sitten he ajoivat heitä takaa päivän matkan Adasasta Gazeraan ja soittivat heidän jälkeensä torveilla hälytyksen.
46 Sentähden he lähtivät kaikista Juudean kaupungeista ympärillä ja sulkivat ne; niin että he, jotka kääntyivät takaisin niitä takaa, tapettiin kaikki miekalla, eikä yksikään heistä jäänyt jäljelle.
47 Sen jälkeen he ottivat saaliin ja saaliin ja löivät pois Nikanorin pään ja hänen oikean kätensä, jonka hän ojensi niin ylpeästi, ja veivät ne pois ja ripustivat ne Jerusalemia kohti.
48 Tästä syystä kansa iloitsi suuresti, ja he viettivät sitä päivää suuren ilon päivänä.
49 Ja he määräsivät viettämään vuosittain tämän päivän, joka oli Adarin kolmastoista päivä.
50 Niin Juudan maa oli hetken levossa.

LUKU 8

1 Nyt Juudas oli kuullut roomalaisista, että he olivat mahtavia ja rohkeita miehiä ja sellaisia, jotka ottavat rakkaudella vastaan kaikki, jotka liittyivät heihin, ja tekivät ystävyysliiton kaikkien heidän luokseen tulleiden kanssa;
2 Ja että he olivat urhoollisia miehiä. Hänelle kerrottiin myös heidän sodistaan ja jaloista teoistaan, joita he olivat tehneet galatalaisten keskuudessa, ja kuinka he olivat voittaneet heidät ja saaneet heidät veron alle.
3 Ja mitä he olivat tehneet Espanjan maassa voittaakseen siellä olevat hopea- ja kultakaivokset;
4 Ja että he olivat käytännöllään ja kärsivällisyydellään valloittaneet koko paikan, vaikka se oli hyvin kaukana heistä; ja myös kuninkaat, jotka hyökkäsivät heitä vastaan maan äärimmäisistä osista, kunnes he olivat saaneet heidät

hämmentyneeksi ja kukistamaan suuren, niin että muut
antoivat heille veroa joka vuosi.
5 Sitä paitsi kuinka he olivat saaneet hämmennystä taistelussa
Filippuksen ja Perseuksen, Citimien kuninkaan, muiden
kanssa, jotka nousivat heitä vastaan ja olivat voittanut heidät:
6 Kuinka myös Antiokhos, Aasian suuri kuningas, joka tuli
heitä vastaan taistelussa, jolla oli satakaksikymmentä norsua,
ratsumiehiä ja vaunuja ja sangen suuri sotajoukko, joutui
heidän tyytymättömyyteen.
7 Ja kuinka he ottivat hänet elävänä ja tekivät liiton, että hän
ja hänen jälkeensä hallinneet maksavat suuren veron ja antavat
panttivankeja, ja mitä sovittiin,
8 Ja Intian maa, Meedia ja Lydia ja parhaat maat, jotka he
ottivat häneltä ja antoivat kuningas Eumenelle:
9 Ja kuinka kreikkalaiset olivat päättäneet tulla ja tuhota
heidät;
10 Ja koska he tiesivät sen, lähettivät heitä vastaan erään
kapteenin ja taistelivat heidän kanssaan, ja he tappoivat monia
heistä ja veivät vangiksi heidän vaimonsa ja lapsensa ja
ryöstivät heidät ja valtasivat heidän maansa ja kukistivat
heidän voimansa. hallussaan ja toi heidät palvelijoiksi tähän
päivään asti:
11 Hänelle kerrottiin lisäksi, kuinka he tuhosivat ja asettivat
valtaansa kaikki muut valtakunnat ja saaret, jotka milloin
tahansa vastustivat heitä;
12 Mutta ystäviensä ja heihin luottaneiden kanssa he pitivät
ystävyyttä ja että he olivat valloittaneet valtakuntia sekä
kaukana että lähellä, niin että kaikki, jotka kuulivat heidän
nimensä, pelkäsivät heitä.
13 Myös ne, joita he haluavat auttaa valtakuntaan, hallitsevat;
ja kenet he taas tahtoivat, he syrjäyttävät; vihdoin, että heidät
korotettiin suuresti.
14 Kaikesta tästä huolimatta kukaan heistä ei käyttänyt
kruunua eikä puettu purppuraan, jotta hän olisi sen tähden
suurentunut:
15 Ja kuinka he olivat tehneet itselleen senaatinhuoneen, jossa
kolmesataakaksikymmentä miestä istui neuvostossa päivittäin
neuvotellen aina kansan puolesta, jotta he lopulta olisivat
hyvin järjestetyt:
16 Ja että he antoivat hallituksensa joka vuosi yhdelle
miehelle, joka hallitsi koko heidän maataan, ja että kaikki
olivat kuuliaisia sille, ja ettei heidän keskuudessaan ollut
kateutta eikä halveksuntaa.
17 Nämä asiat huomioon ottaen Juudas valitsi Eupolemuksen,
Johanneksen pojan, Akkosin pojan, ja Jasonin, Eleasarin
pojan, ja lähetti heidät Roomaan tekemään ystävyys- ja liiton
heidän kanssaan,
18 ja rukoilla heitä, että he ottaisivat heiltä ikeen; sillä he
näkivät, että kreikkalaisten valtakunta sorsi Israelia orjuudella.
19 Niin he menivät Roomaan, joka oli sangen suuri matka, ja
tulivat senaattiin, jossa he puhuivat ja sanoivat.
20 Juudas Makkabeus veljineen ja juutalaisten kansa on
lähettänyt meidät teidän luoksenne tekemään liiton ja rauhan
teidän kanssanne ja jotta me olisimme liittolaisinanne ja
ystävinne kirjattuna.
21 Joten tuo asia miellytti roomalaisia hyvin.
22 Ja tämä on jäljennös kirjeestä, jonka senaatti kirjoitti
takaisin vaskitauluihin ja lähetti Jerusalemiin, jotta heillä olisi
siellä rauhan ja liiton muistomerkki:
23 Onnea roomalaisille ja juutalaisten kansalle merellä ja
maalla ikuisesti; miekka ja vihollinen olkoon kaukana heistä,
24 Jos ensin käy sota roomalaisia tai heidän liittolaisiaan
vastaan koko heidän valtakuntansa ajan,
25 Juutalaisten kansa auttaa heitä, niin kuin aika on määrätty,
kaikesta sydämestään:
26 Eivätkä he anna mitään niille, jotka sotivat heitä vastaan,
eivätkä auta heitä ravinnolla, aseilla, rahalla tai laivoilla,
niinkuin roomalaisille on tuntunut hyvältä; mutta he pitävät
liittonsa ottamatta mitään sen tähden.
27 Samoin myös, jos sota tulee ensin juutalaisten kansaa
vastaan, roomalaiset auttavat heitä kaikesta sydämestään, sen
ajan mukaan kuin heille määrätään:
28 Eikä ravintoa anneta niille, jotka heitä vastaan taistelevat,
eikä aseita, ei rahaa eikä laivoja, niinkuin roomalaisille on
katsottu hyväksi. mutta he pitävät liittonsa, ja ilman petosta.
29 Näiden artiklojen mukaan roomalaiset tekivät liiton
juutalaisten kanssa.
30 Mutta jos toinen osapuoli tämän jälkeen ajattelee
kokoontuvansa lisäämään tai vähentämään jotakin, he voivat
tehdä sen mielensä mukaan, ja kaikki, mitä he lisäävät tai
poistavat, on vahvistettava.
31 Ja mitä tulee pahoihin, joita Demetrius tekee juutalaisille,
olemme kirjoittaneet hänelle sanoen: miksi sinä painat ikees
meidän ystävillemme ja juutalaisillemme?
32 Jos he siis vielä valittavat sinua vastaan, me teemme heille
oikeutta ja taistelemme kanssasi merellä ja maalla.

LUKU 9

1 Ja kun Demetrius kuuli Nikanorin ja hänen joukkonsa
kuolevan taistelussa, hän lähetti Bakkideen ja Alkimuksen
toisen kerran Juudean maahan ja heidän kanssaan joukkonsa
päävoiman:
2 He lähtivät sitä tietä, joka vie Galgalaan, ja pystyttivät
telttansa Masalotin eteen, joka on Arbelassa, ja voitettuaan
sen he tappoivat paljon ihmisiä.
3 Myös sadan viidenkymmenen toisen vuoden ensimmäisenä
kuukautena he leiriytyivät Jerusalemin eteen:
4 Sieltä he lähtivät ja menivät Bereaan kahdenkymmenen
tuhannen jalkamiehen ja kahden tuhannen ratsumiehen kanssa.
5 Juudas oli pystyttänyt telttansa Eleasaan ja kolmetuhatta
valittua miestä hänen kanssaan:
6 Jotka näkivät toisen sotajoukon niin suurelle, peljästyivät
suuresti; minkä jälkeen monet lähtivät joukosta, niin että
heillä oli vain kahdeksansataa miestä.
7 Kun Juudas näki, että hänen sotajoukkonsa karkasi ja että
taistelu joutui hänen päälleen, hän oli hyvin ahdistunut
mielessään, koska hänellä ei ollut aikaa koota heitä yhteen.
8 Mutta niille, jotka jäivät, hän sanoi: "Nouskaamme ja
nouskaamme vihollisiamme vastaan, jos suinkin voimme
taistella heitä vastaan".
9 Mutta he pettivät häntä ja sanoivat: "Emme voi koskaan;
pelastakaamme nyt ennemmin henkemme, ja tästedes
palaamme veljiemme kanssa ja taistelemme heitä vastaan,
sillä meitä on vähän."
10 Silloin Juudas sanoi: "Jumala varjelkoon, että minä tämän
tekisin ja pakenisin heitä; jos meidän aikamme tulee, niin
kuolkaamme miehekkäästi veljiemme edestä, älkäämme
tahratko kunniaamme."
11 Sen jälkeen Bakkidien joukko lähti teltoistaan ja seisoi
heitä vastaan, ja heidän ratsasmiehensä oli jaettu kahteen
joukkoon, ja heidän lentäjänsä ja jousimiehensä, jotka
kulkivat sotajoukon edellä, ja ne, jotka marssivat eteenpäin,
olivat kaikki väkeviä miehiä.
12 Bakkides oli oikeassa siivessä; niin sotajoukko lähestyi
molempia osia ja soitti trumpettejaan.
13 He myös Juudaan puolella soittivat trumpettejaan, niin että
maa vapisi sotajoukkojen pauluun, ja taistelu jatkui aamusta
iltaan.

14 Mutta kun Juudas huomasi, että Bakkides ja hänen sotajoukkonsa olivat oikealla puolella, hän otti mukaansa kaikki sitkeät miehet,
15 Hän saattoi oikean siiven hämmentymään ja ajoi heitä takaa Azotusvuorelle asti.
16 Mutta kun vasemman siiven edustajat näkivät oikean siiven olevan järkyttynyt, he seurasivat Juudasta ja niitä, jotka olivat hänen kanssaan kovaa kantapäästä takaa.
17 Sen jälkeen käytiin ankara taistelu, niin että monet kuolivat molemmilla puolilla.
18 Myös Juudas tapettiin, ja jäännös pakeni.
19 Sitten Joonatan ja Simon ottivat veljensä Juudaksen ja hautasivat hänet isiensä hautaan Modiniin.
20 Ja he valittivat häntä, ja koko Israel valitti häntä suuresti ja suri monta päivää sanoen:
21 Kuinka se urhoollinen mies on langennut, joka vapautti Israelin!
22 Mitä muuta tulee Juudasta ja hänen sodistaan ja hänen jaloista teoistaan, ja hänen suuruudestaan, niitä ei ole kirjoitettu, sillä niitä oli hyvin paljon.
23 Mutta Juudaan kuoleman jälkeen jumalattomat alkoivat nostaa päätään Israelin kaikissa rajoissa, ja siellä nousi kaikki, jotka tekivät vääryyttä.
24 Niinä päivinä oli myös sangen suuri nälänhätä, jonka tähden maa kapinoi ja lähti heidän mukaansa.
25 Silloin Bakkides valitsi jumalattomat miehet ja teki heistä maan herroja.
26 Ja he tiedustelivat ja etsivät Juudaksen ystäviä ja veivät heidät Bakkideen luo, joka kosti heille ja käytti heitä vastaan.
27 Niin oli Israelissa suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut siitä ajasta asti, jolloin profeettaa ei nähty heidän keskellään.
28 Sentähden kaikki Juudaksen ystävät kokoontuivat ja sanoivat Joonatanille:
29 Koska veljesi Juudas kuoli, meillä ei ole hänen kaltaistaan ketään, joka lähtisi vihollisiamme ja Bakkidia vastaan ja kansakuntamme vastustajia vastaan.
30. Sentähden me olemme tänä päivänä valinneet sinut ruhtinaaksemme ja päälliköksi hänen sijaansa, jotta voit käydä taisteluissamme.
31 Tämän johdosta Joonatan otti hallinnon siihen aikaan ja nousi veljensä Juudaksen sijaan.
32 Mutta kun Bakkides sai tiedon siitä, hän koetti tappaa hänet
33 Silloin Joonatan ja hänen veljensä Simon ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, pakenivat Tekon erämaahan ja pystyttivät telttansa Asfar-lammen tykö.
34 Kun Bakkides ymmärsi, tuli hän sapattina Jordanin tykö koko joukkonsa kanssa.
35 Mutta Joonatan oli lähettänyt veljensä Johanneksen, kansan päällikön, rukoilemaan ystäviään nabatilaisia, jotta he jättäisivät heidän kanssaan vaununsa, joka oli paljon.
36 Mutta Jambrin lapset tulivat Medabasta ja ottivat Johanneksen ja kaiken, mitä hänellä oli, ja lähtivät sen kanssa.
37 Tämän jälkeen Joonatanille ja hänen veljelleen Simonille tuli sana, että Jambrin lapset solmivat suuren avioliiton ja toivat morsiamen Nadabathasta suurella vaunulla, erään Kanaanin suuren ruhtinaan tyttärenä.
38 Niin he muistivat veljeään Johanneksen ja menivät ylös ja piiloutuivat vuoren suojan alle.
39 Siellä he nostivat silmänsä ja katsoivat, ja katso, siellä oli paljon meteliä ja suuria vaunuja, ja sulhanen ja hänen ystävänsä ja veljensä tulivat heitä vastaan rummuilla ja soittimilla ja monilla aseilla.
40 Silloin Joonatan ja hänen kanssaan olleet nousivat heitä vastaan paikasta, jossa he väijyivät, ja teurastivat heidät sellaisella tavalla, koska monet kaatui kuolleena, ja jäännös pakeni vuorelle, ja he ottivat kaikki. heidän saaliinsa.
41 Näin avioliitto muuttui suruksi ja heidän melodiansa melodia valitukseksi.
42 Ja kun he olivat kostaneet täysin veljensä veren, he palasivat Jordanin suolle.
43 Mutta kun Bakkides tämän kuuli, tuli hän sapattipäivänä Jordanin rannoille suurella voimalla.
44 Silloin Joonatan sanoi joukolleen: "Menkäämme nyt ylös ja taistelkaamme henkestämme, sillä se ei kestä meitä tänä päivänä, niinkuin ennenkin.
45 Sillä katso, taistelu on edessämme ja takanamme, ja Jordanin vesi toisella puolella ja toisella puolella, samoin suo ja metsä, eikä meillä ole paikkaa, missä voisimme poiketa.
46 Huutakaa siis nyt taivaaseen, että pelastuisitte vihollistenne käsistä.
47 Sen jälkeen he liittyivät taisteluun, ja Joonatan ojensi kätensä lyödäkseen Bakkidesta, mutta hän kääntyi pois hänestä.
48 Silloin Joonatan ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, hyppäsivät Jordaniin ja uivat toiselle rannalle; mutta toinen ei mennyt Jordanin yli heidän luokseen.
49 Niinpä Bakkideen puolelta kuoli sinä päivänä noin tuhat miestä.
50 Sen jälkeen palautti Bakkides Jerusalemiin ja korjasi Juudean linnoitukset; Jerikon linnake, Emmaus, Bethoron, Betel, Thamnatha, Farathoni ja Taphon, näitä hän vahvisti korkeilla muureilla, porteilla ja salpeilla.
51 Ja heihin hän asetti varuskunnan, jotta he tekisivät pahaa Israelille.
52 Hän linnoitti myös Betsuran kaupungin, Gaseran ja tornin, ja pani niihin joukkoja ja tarvikkeita.
53 Lisäksi hän otti maan päämiesten pojat panttivangeiksi ja asetti heidät Jerusalemin torniin vartioitettavaksi.
54 Lisäksi sataviisikymmentäkolmatta vuotta, toisessa kuussa, Alkimus käski purkaa pyhäkön sisäpihan muurin. hän kukisti myös profeettojen teot
55 Ja kun hän alkoi vajota alas, jo siihen aikaan Alkimus vaivasi ja hänen hankkeensa estyivät; sillä hänen suunsa oli tukossa ja hän sai halvauksen, niin ettei hän voinut enää puhua mitään eikä antaa määräyksiä. hänen talonsa.
56 Niinpä Alkimus kuoli siihen aikaan suuressa tuskassa.
57 Mutta kun Bakkides näki Alkimoksen kuolleen, palasi hän kuninkaan tykö, ja Juudean maa oli lepäämässä kaksi vuotta.
58 Ja kaikki jumalattomat miehet pitivät neuvon ja sanoivat: katso, Joonatan ja hänen joukkonsa ovat rauhassa ja asuvat huoletta; nyt me tuomme tänne Bakkideen, joka ottaa heidät kaikki yhdessä yössä.
59 Niin he menivät ja neuvottelivat hänen kanssaan.
60 Sitten hän poistui ja tuli suuren joukon kanssa ja lähetti salaisesti kirjeitä ystävilleen Juudeaan, että he ottaisivat Joonatanin ja ne, jotka olivat hänen kanssaan; mutta he eivät voineet, koska heidän neuvonsa olivat heille tiedossa.
61 Sentähden he ottivat maan miehistä, jotka olivat tuon pahan tekijöitä, noin viisikymmentä ihmistä ja tappoivat heidät.
62 Sen jälkeen Joonatan ja Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, veivät heidät Betbasiin, joka on erämaassa, ja he korjasivat sen rappeumat ja vahvistivat sen.
63 Kun Bakkides sen tiesi, kokosi hän kaiken sotajoukkonsa ja lähetti viestin Juudeasta.
64 Sitten hän meni ja piiritti Betbasin; ja he taistelivat sitä vastaan pitkän kauden ja tekivät sodan moottoreita.
65 Mutta Joonatan jätti veljensä Simonin kaupunkiin ja lähti itse maalle, ja meni ulos tietyllä määrällä.

66 Ja hän löi Odonarkesta ja hänen veljiään ja Phasironin lapsia heidän teltassansa.
67 Ja kun hän alkoi lyödä heitä ja tuli joukkoineen, lähti Simon ja hänen joukkonsa ulos kaupungista ja polttivat sotakoneet,
68 Ja hän taisteli Bakkidesta vastaan, joka oli heistä närkästynyt, ja he vaivasivat häntä, sillä hänen neuvonsa ja vaivansa olivat turhia.
69 Sen vuoksi hän oli hyvin vihainen jumalattomiin miehiin, jotka antoivat hänelle neuvon tulla maahan, koska hän tappoi monia heistä ja aikoi palata omaan maahansa.
70 Kun Joonatan sai tietää, lähetti hän hänen tykönsä lähettiläitä, jotta hän tekisi rauhan hänen kanssaan ja vapauttaisi heidät vangit.
71 Minkä asian hän hyväksyi ja teki vaatimustensa mukaan ja vannoi hänelle, ettei hän koskaan vahingoittaisi häntä koko hänen elämänsä päivinä.
72 Kun hän siis oli palauttanut hänelle vangit, jotka hän oli aiemmin ottanut Juudean maasta, palasi hän ja meni omaan maahansa, eikä hän enää tullut heidän rajoilleen.
73 Niin miekka lakkasi Israelista, mutta Joonatan asui Makmaksessa ja alkoi hallita kansaa; ja hän hävitti jumalattomat miehet Israelista.

LUKU 10

1Sadan kuudentenakymmenentenä vuonna Aleksanteri, Antiokoksen poika, nimeltään Epifanes, meni ylös ja otti Ptolemaisin; sillä kansa oli ottanut hänet vastaan, jonka kautta hän hallitsi siellä,
2 Kun kuningas Demetrius sen kuuli, kokosi hän tavattoman suuren joukon ja lähti häntä vastaan taistelemaan.
3 Lisäksi Demetrius lähetti Jonatanille kirjeitä rakkauden sanoin, niin että tämä ylisti häntä.
4 Sillä hän sanoi: Tehkäämme ensin rauha hänen kanssaan, ennen kuin hän liittoutuu Aleksanterin kanssa meitä vastaan.
5 Muutoin hän muistaa kaiken pahan, jonka olemme tehneet häntä ja hänen veljiään ja kansaansa vastaan.
6 Sentähden hän antoi hänelle vallan koota joukkoja ja hankkia aseita auttaakseen häntä taistelussa; hän käski myös, että tornissa olleet panttivangit annettaisiin hänelle.
7 Sitten Joonatan tuli Jerusalemiin ja luki kirjeet kaiken kansan ja tornissa olevien kuullen:
8 He pelkäsivät suuresti, kun he kuulivat, että kuningas oli antanut hänelle vallan koota joukkoja.
9 Sen jälkeen he tornissa luovuttivat panttivanginsa Joonatanille, ja hän luovutti heidät heidän vanhemmilleen.
10 Kun tämä tapahtui, Joonatan asettui Jerusalemiin ja alkoi rakentaa ja korjata kaupunkia.
11 Ja hän käski työmiehiä rakentaa muurit ja Siionin vuoren ja ympäriinsä neliömäisillä kivillä linnoitusta varten; ja he tekivät niin.
12 Silloin muukalaiset, jotka olivat linnoituksissa, jotka Bakkides oli rakentanut, pakenivat;
13 Niinkuin jokainen jätti paikkansa ja meni omaan maahansa.
14 Ainoastaan Betsurassa muutamat niistä, jotka olivat hylänneet lain ja käskyt, pysyivät paikallaan, sillä se oli heidän turvapaikkansa.
15 Kun kuningas Aleksanteri kuuli, mitä lupauksia Demetrius oli lähettänyt Joonatanille, kun hänelle kerrottiin myös taisteluista ja jaloista teoista, joita hän ja hänen veljensä olivat tehneet, ja heidän kärsimänsä tuskista,
16 Hän sanoi: "Löydämmekö me toisen sellaisen miehen?" nyt me teemme hänestä ystävämme ja liiton.
17 Tämän jälkeen hän kirjoitti kirjeen ja lähetti sen hänelle näiden sanojen mukaan sanoen:
18 Kuningas Aleksanteri veljelleen Joonatanille lähettää tervehdyksen:
19 Olemme kuulleet sinusta, että sinä olet voimakas mies, ja tapaamme olla ystävämme.
20 Sentähden me nyt tänä päivänä asetamme sinut kansasi ylimmäiseksi papiksi ja kuninkaan ystäväksi; (ja sen myötä hän lähetti hänelle purppuranpunaisen viitta ja kultakruunun:) ja vaati sinua ottamaan osamme ja pitämään ystävyyttä kanssamme.
21 Niin sadan kuudennenkymmenennen vuoden seitsemännessä kuussa, pyhäkköjuhlana, Joonatan pukeutui ylle pyhän vaippaan, kokosi joukkoja ja varustaa paljon asevarusteita.
22 Kun Demetrius sen kuuli, katui hän suuresti ja sanoi:
23 Mitä me olemme tehneet, että Aleksanteri on estänyt meitä solmimasta juutalaisten kanssa vahvistaakseen itseään?
24 Minä myös kirjoitan heille rohkaisevia sanoja ja lupaan heille arvokkuuksia ja lahjoja, että saisin heidän avunsa.
25 Sentähden hän lähetti heille tämän asian: kuningas Demetrius lähettää tervehdyksen juutalaisten kansalle:
26 Vaikka te olette pitäneet liitot meidän kanssamme ja pysyneet ystävyydessämme, ettekä liity vihollisiimme, me olemme kuulleet siitä ja olemme iloisia.
27 Sentähden pysykää nyt edelleen uskollisina meille, niin me palkitsemme teille siitä, mitä teette meidän hyväksemme,
28 ja antaa sinulle monia vapauksia ja antaa sinulle palkkioita.
29 Ja nyt minä vapautan sinut, ja sinun tähtesi minä vapautan kaikki juutalaiset veroista, suolatulleista ja kruunuveroista,
30 Ja siitä, mikä on minun tarve saada kolmanneksi osaksi eli siemeneksi ja puoleksi puiden hedelmistä, minä vapautan sen tästä päivästä lähtien, jotta niitä ei oteta pois Juudean maasta eikä niistä kolmesta hallituksesta, jotka siihen lisätään Samarian ja Galilean maasta, tästä päivästä lähtien iankaikkisesti.
31. Olkoon myös Jerusalem pyhä ja vapaa, sen rajat, sekä kymmenykset että verot.
32 Ja mitä tulee torniin, joka on Jerusalemissa, minä luovutan sen vallan ja annan ylimmäiselle papille, että hän asettaisi siihen miehiä, jotka hän valitsee sitä vartioimaan.
33 Lisäksi minä vapautin jokaisen juutalaisen, joka oli viety vankina Juudean maasta mihin tahansa valtakuntaani, ja tahdon, että kaikki virkailijani maksavat verot jopa karjaistaan.
34 Lisäksi minä tahdon, että kaikki juhlat ja sapatit ja uudet kuut ja juhlapäivät ja kolme päivää ennen juhlaa ja kolme päivää juhlan jälkeen ovat kaikki koskemattomuus ja vapaus kaikille valtakuntani juutalaisille.
35 Kenelläkään ei myöskään saa olla valtaa sekaantua heihin tai ahdistella ketään heistä missään asiassa.
36 Edelleen minä tahdon, että kuninkaan joukkoon merkitään noin kolmekymmentä tuhatta juutalaista miestä, joille annetaan palkka, joka kuuluu kaikille kuninkaan sotajoukoille.
37 Ja heistä osa sijoitetaan kuninkaan linnakkeisiin, joista myös toiset asetetaan valtakunnan asioiden päälliköksi, jotka ovat turvassa; ja minä tahdon, että heidän esimiehensä ja maaherransa ovat itseltään ja että he elävät sen jälkeen. omat lakinsa, niinkuin kuningas on käskenyt Juudean maassa.
38 Ja ne kolme hallitusta, jotka on lisätty Juudeaan Samariasta, liittäköön ne Juudeaan, jotta ne katsottaisiin yhden alaisiksi eikä velvollisiksi noudattamaan muuta valtaa kuin ylimmäisen papin.
39 Mitä tulee Ptolemaikseen ja siihen kuuluvaan maahan, minä annan sen lahjaksi Jerusalemin pyhäkölle pyhäkön välttämättömiä kuluja varten.
40 Ja minä annan joka vuosi viisitoista tuhatta hopeasekeliä kuninkaan tileistä niiltä osin, jotka ovat siellä.

41 Ja kaikki ylijäämä, jota virkamiehet eivät maksaneet niinkuin ennen, on tästä lähtien annettava temppelin töihin.
42 Ja tämän lisäksi ne viisituhatta hopeasekeliä, jotka he ovat ottaneet kirjanpidosta vuosikerrallaan temppelin käytöstä, myös ne tavarat on vapautettava, koska ne kuuluvat papeille, jotka palvelevat.
43 Ja kuka tahansa he pakenevat Jerusalemin temppeliin tai ovat sen vapauksien rajoissa, kun ovat velkaa kuninkaalle tai mistä tahansa muusta syystä, he olkoot vapaudessa ja kaikki mitä heillä on minun valtakunnassani.
44 Samoin rakentamisesta ja pyhäkön töiden korjaamisesta on maksettava kuninkaan tilit.
45 Niin, ja Jerusalemin muurien rakentamisesta ja sen ympärillä olevasta linnoituksesta maksetaan kulut kuninkaan tileistä, samoin kuin muurien rakentamisesta Juudeassa.
46 Mutta kun Joonatan ja kansa kuulivat nämä sanat, eivät he antaneet heille kunniaa eivätkä ottaneet niitä vastaan, koska he muistivat sen suuren pahuuden, jonka hän oli tehnyt Israelissa; sillä hän oli vaivannut heitä kovasti.
47 Mutta Aleksanteriin he olivat mielissään, koska hän oli ensimmäinen, joka rukoili todellista rauhaa heidän kanssaan, ja he olivat aina hänen kanssaan liitossa.
48 Silloin kuningas Aleksanteri kokosi suuret joukot ja leiriytyi Demetriusta vastaan.
49 Ja kun nämä kaksi kuningasta olivat ryhtyneet taisteluun, Demetriuksen sotajoukko pakeni, mutta Aleksanteri seurasi häntä ja voitti heidät.
50 Ja hän jatkoi taistelua hyvin ankarasti, kunnes aurinko laski, ja sinä päivänä Demetrius tapettiin.
51 Myöhemmin Aleksanteri lähetti lähettiläitä Egyptin kuninkaalle Ptolemeukselle tämän viestin kanssa:
52 Sillä minä olen palannut valtakuntaani ja istuin esi-isäni valtaistuimelle ja olen saanut vallan ja kukistanut Demetriuksen ja saanut maamme takaisin;
53 Sillä sen jälkeen, kun olin ryhtynyt taisteluun hänen kanssaan, niin hän ja hänen sotajoukkonsa joutuivat meistä tyytymättömyyteen, niin että me istumme hänen valtakuntansa valtaistuimella.
54 Tehkäämme nyt siis ystävyysliitto ja antakaamme minulle tyttäresi vaimoksi; niin minä olen sinun vävysi ja annan sekä sinun että hänen arvokkuutesi mukaan.
55. Kuningas Ptolemeos vastasi sanoen: "Autuas se päivä, jona sinä palasit isiesi maahan ja istut heidän valtakuntansa valtaistuimella".
56 Ja nyt minä teen sinulle, niinkuin sinä olet kirjoittanut: tapaa siis minut Ptolemaisissa, nähdäksemme toisemme; sillä minä otan tyttäreni sinulle naimisiin sinun toiveesi mukaan.
57 Niin Ptolemeos lähti Egyptistä tyttärensä Kleopatran kanssa, ja he tulivat Ptolemaisiin kuudenkymmenen toisena vuonna.
58 Kun kuningas Aleksanteri kohtasi hänet, hän antoi hänelle tyttärensä Kleopatran ja vietti hänen häitä Ptolemaisissa suurella kunnialla, niinkuin kuninkaat ovat.
59 Mutta kuningas Aleksanteri oli kirjoittanut Joonatanille, että tämä tulisi häntä vastaan.
60 Hän meni sen jälkeen kunniallisesti Ptolemaisiin, jossa hän tapasi kaksi kuningasta ja antoi heille ja heidän ystävilleen hopeaa ja kultaa ja paljon lahjoja ja sai armon heidän silmissään.
61 Siihen aikaan kokoontuivat Israelin ruttotaudit, jumalattomat miehet, häntä vastaan syyttämään häntä, mutta kuningas ei tahtonut kuulla heitä.
62 Ja vielä enemmän, kuningas käski riisua vaatteensa ja pukea hänet purppuraan, ja niin he tekivät.
63 Ja hän asetti hänet istumaan yksinään ja sanoi ruhtinailleen: "Menkää hänen kanssaan keskelle kaupunkia ja julistakaa, ettei kukaan valita häntä mistään ja ettei kukaan vaivaa häntä millään tavalla." .
64 Mutta kun hänen syyttäjät näkivät, että hän oli julistuksen mukaan kunnioitettu ja puettu purppuraan, he pakenivat kaikki.
65 Kuningas kunnioitti häntä ja kirjoitti hänen pääystäviensä joukkoon ja teki hänestä ruhtinaan ja hänen valtakuntansa osallisen.
66 Sen jälkeen Joonatan palasi Jerusalemiin rauhassa ja ilossa.
67 Lisäksi; sata kuusikymmentäviisi vuotta tuli Demetrius, Demetriuksen poika, Kreetalta isiensä maahan:
68 Kun kuningas Aleksanteri sen kuuli, katui hän oikein ja palasi Antiokiaan.
69 Silloin Demetrius asetti Apolloniuksen Kelosyrian maaherraksi sotapäälliköksi, joka kokosi suuren sotajoukon ja leiriytyi Jamniaan ja lähetti ylimmäisen papin Joonatanin tykö sanomaan:
70 Sinä yksin nostat itsesi meitä vastaan, ja minua pilkataan sinun tähtesi ja pilkataan. Miksi sinä ylistät valtaasi meitä vastaan vuorilla?
71 Jos siis nyt luotat omaan voimaansa, niin tule alas meidän tykömme tasangolle, ja siellä koettelemme asiaa yhdessä, sillä minun kanssani on kaupunkien voima.
72 Kysy ja ota selvää, kuka minä olen, ja muut, jotka ottavat osamme, niin he kertovat sinulle, ettei sinun jalkasi voi pakata omassa maassaan.
73 Sentähden et nyt kestä ratsumiehiä ja niin suurta valtaa tasangolla, missä ei ole kiveä eikä piikiviä eikä paikkaa, jonne paeta.
74 Kun Joonatan kuuli nämä Apolloniuksen sanat, hän järkyttyi mielessään, ja valitessaan kymmenentuhatta miestä hän lähti Jerusalemista, missä hänen veljensä Simon tuli vastaan auttamaan häntä.
75 Ja hän pystytti telttansa Joppea vastaan. Joppelaiset sulkivat hänet pois kaupungista, koska Apolloniuksella oli siellä varuskunta.
76 Silloin Joonatan piiritti sitä, ja kaupungin asukkaat päästivät hänet sisään pelosta, ja niin Joonatan voitti Jopan.
77 Kun Apollonius sen kuuli, otti hän kolmetuhatta ratsumiestä ja suuren joukon jalkamiehiä ja meni Azotukseen matkalaisena ja vei sen avulla hänet tasangolle. sillä hänellä oli paljon ratsumiehiä, joihin hän luotti.
78 Sitten Joonatan seurasi häntä Asotokseen, missä sotajoukot liittyivät taisteluun.
79 Nyt Apollonius oli jättänyt väijytykseen tuhat ratsumiestä.
80 Ja Joonatan tiesi, että hänen takanaan oli väijytys; sillä he olivat piirittäneet hänen joukkonsa ja heittäneet nuolia ihmisiä kohti aamusta iltaan.
81 Mutta kansa seisoi, niinkuin Joonatan oli heitä käskenyt, ja niin vihollisten hevoset väsyivät.
82 Silloin Simon vei joukkonsa ja asetti heidät jalkamiehiä vastaan (sillä ratsumiehet olivat uupuneet), jotka hän hämmentyi, ja pakenivat.
83 Myös ratsumiehet, jotka olivat hajallaan kedolla, pakenivat Azotukseen ja menivät Bethdagoniin, epäjumalansa temppeliin, turvallisuuden vuoksi.
84 Mutta Joonatan sytytti Azotuksen ja sen ympärillä olevat kaupungit tuleen ja otti heidän saaliinsa; ja Daagonin temppelin ja siihen paenneiden kanssa hän paloi tulessa.
85 Näin poltettiin ja surmattiin miekalla lähes kahdeksantuhatta miestä.
86 Ja sieltä Joonatan siirsi sotajoukkonsa ja leiriytyi Ascaloniin, josta kaupungin miehet tulivat ja kohtasivat hänet suurella loistolla.
87 Tämän jälkeen Joonatan palasi sotajoukkoineen Jerusalemiin saaliina.

88 Kun kuningas Aleksanteri kuuli nämä, kunnioitti hän Jonatania vielä enemmän.
89 Ja lähetti hänelle kultasolken, jota käytetään kuninkaan verestä; hän antoi hänelle myös Accaronin ja sen reunat omakseen.

LUKU 11

1 Ja Egyptin kuningas kokosi suuren joukon, niinkuin hiekka oli meren rannalla, ja monta laivaa, ja kulki petoksen kautta saadakseen Aleksanterin valtakunnan ja liittääkseen sen omaansa.
2 Sentähden hän lähti matkaansa Espanjaan rauhanomaisesti, niin kuin kaupungit avautuivat hänelle ja kohtasivat hänet; sillä kuningas Aleksanteri oli käskenyt heidän tehdä niin, koska hän oli hänen lankonsa.
3 Kun Ptolemeos meni kaupunkeihin, hän asetti jokaiseen niistä varuskunnan vartioimaan sitä.
4 Ja kun hän tuli lähelle Azotosta, he näyttivät hänelle palaneen Dagonin temppelin ja Azotoksen ja sen esikaupungit, jotka tuhoutuivat, sekä ruumiit, jotka oli heitetty pois, ja ne, jotka hän oli polttanut taistelussa; sillä he olivat tehneet niistä kasoja tielle, jonne hänen piti kulkea.
5 Ja he ilmoittivat kuninkaalle, mitä Joonatan oli tehnyt, että tämä voisi syyttää häntä; mutta kuningas vaikeni.
6 Silloin Joonatan kohtasi kuninkaan suurella loistolla Joppessa, jossa he tervehtivät toisiaan ja yöpyivät.
7 Sen jälkeen Joonatan, kun hän oli mennyt kuninkaan kanssa Eleutherus-joelle, palasi takaisin Jerusalemiin.
8. Kuningas Ptolemeus sai siis meren rannalla sijaitsevien kaupunkien vallan Seleukiaan meren rannikolla, ja hän ajatteli pahoja neuvoja Aleksanteria vastaan.
9 Sentähden hän lähetti lähettiläitä kuningas Demetriuksen tykö sanoen: "Tule, tehkäämme liitto keskenämme, niin minä annan sinulle tyttäreni, joka Aleksanterilla on, ja sinä tulet kuninkaaksi isäsi valtakunnassa."
10 Sillä minä kadun, että annoin tyttäreni hänelle, sillä hän yritti tappaa minut.
11 Näin hän herjasi häntä, koska hän halusi valtakuntaansa.
12. Sentähden hän otti häneltä tyttärensä ja antoi sen Demetriukselle ja hylkäsi Aleksanterin, niin että heidän vihansa tuli ilmi.
13 Sitten Ptolemeos meni Antiokiaan, missä hän asetti päähänsä kaksi kruunua, Aasian ja Egyptin kruunun.
14 Keskimääräisenä aikana kuningas Aleksanteri oli Kilikiassa, koska niillä alueilla asuvat olivat kapinoineet häntä vastaan.
15 Mutta kun Aleksanteri tämän kuuli, tuli hän sotaan häntä vastaan. Silloin kuningas Ptolemeos toi sotajoukkonsa ja kohtasi hänet väkevällä voimalla ja pakeni.
16 Niin Aleksanteri pakeni Arabiaan siellä puolustamaan; mutta kuningas Ptolemeos korotettiin:
17 Sillä arabialainen Zabdiel otti pois Aleksanterin pään ja lähetti sen Ptolemeukselle.
18 Kuningas Ptolemeos kuoli myös kolmantena päivänä sen jälkeen, ja linnoituksissa olleet tapettiin toisiaan.
19 Tällä tavoin Demetrius hallitsi satakahdeksattakymmentä seitsemäntenä vuonna.
20 Samaan aikaan Joonatan kokosi ne, jotka olivat Juudeassa valloittamaan tornia, joka oli Jerusalemissa, ja hän teki monia sotakoneistoja sitä vastaan.
21 Silloin tuli jumalattomia, jotka vihasivat omaa kansaansa, menivät kuninkaan tykö ja kertoivat hänelle, että Joonatan piiritti tornia,
22 Sen kuultuaan hän vihastui, ja heti poistuessaan hän tuli Ptolemaiseen ja kirjoitti Joonatanille, ettei tämä piirittäisi tornia, vaan tulisi ja puhuisi hänen kanssaan Ptolemaiseen suuressa kiireessä.
23 Mutta kuin Joonatan tämän kuuli, hän käski piirittää sitä; ja hän valitsi muutamia Israelin vanhimpia ja pappeja ja asetti itsensä vaaraan.
24 Ja hän otti hopeaa ja kultaa ja vaatteita ja muita lahjoja ja meni Ptolemaisiin kuninkaan tykö, jossa tämä sai armon hänen silmissään.
25 Ja vaikka jotkut jumalattomat miehet olisivat valittaneet häntä vastaan,
26 Mutta kuningas rukoili häntä niinkuin hänen edeltäjänsä olivat ennenkin tehneet ja ylensi häntä kaikkien hänen ystäviensä edessä,
27 ja vahvisti hänet ylipappeuteen ja kaikkiin kunnianosoituksiin, jotka hänellä ennen oli, ja antoi hänelle etusijan hänen pääystäviensä joukossa.
28 Silloin Joonatan pyysi kuningasta vapauttamaan Juudean verosta, samoin kuin kolme hallitusta Samarian maan kanssa. ja hän lupasi hänelle kolmesataa talenttia.
29 Niin kuningas suostui ja kirjoitti kirjeen Joonatanille kaikista näistä asioista tällä tavalla:
30 Kuningas Demetrius lähettää terveisiä veljelleen Joonatanille ja juutalaisten kansalle:
31 Lähetämme sinulle jäljennöksen kirjeestä, jonka kirjoitimme serkkullemme Lasthenesille koskien sinua, jotta näet sen.
32 Kuningas Demetrius lähettää isälleen Lasthenesille tervehdyksen:
33 Olemme päättäneet tehdä hyvää juutalaisten kansalle, jotka ovat ystäviämme, ja pitää liitot kanssamme, koska heillä on hyvä tahto meitä kohtaan.
34 Sentähden me olemme vahvistaneet heille Juudean rajat sekä kolme Afereman ja Lyddan ja Ramathemin hallitusta, jotka on lisätty Juudeaan Samariasta, ja kaiken, mikä heille kuuluu, kaikkien niiden puolesta, jotka uhraavat Jerusalemissa, sen maksun sijaan, jonka kuningas sai heistä ennen vuosittain maan ja puiden hedelmistä.
35 Ja mitä tulee muihin meille kuuluviin asioihin, meitä koskeviin kymmenyksiin ja tulleihin, kuten myös suolakuoppaan ja kruunuveroihin, jotka meille kuuluvat, me vapautamme ne kaikista heidän helpotuksensa vuoksi.
36 Eikä mitään tästä peruuteta tästä lähtien ikuisesti.
37 Katso siis nyt, että sinä teet näistä jäljennöksen, ja anna se Joonatanille ja aseta se pyhalle vuorelle näkyvään paikkaan.
38 Kun kuningas Demetrius tämän jälkeen näki, että maa oli tyyni hänen edessään ja ettei häntä vastustettu, lähetti hän kaikki joukkonsa, jokaisen omaan paikkaansa, lukuun ottamatta tiettyjä muukalaisia, jotka hän oli koonnut pakanain saaret; sentähden kaikki hänen isiensä joukot vihasivat häntä.
39 Lisäksi oli yksi Tryfon, joka oli aiemmin kuulunut Aleksanteriin, ja hän, nähtyään, että koko joukko napisi Demetriusta vastaan, meni arabialaisen Simalcuen luo, joka kasvatti Antiokhuksen, Aleksanterin nuoren pojan,
40 Ja kiusoi häntä vapauttaakseen hänelle tämän nuoren Antiokoksen, jotta hän hallitsisi isänsä sijasta. Sentähden hän kertoi hänelle kaiken, mitä Demetrius oli tehnyt ja kuinka hänen sotamiehensä olivat vihollisia häntä vastaan, ja hän viipyi siellä kauan. kausi.
41 Sillä välin Joonatan lähetti kuningas Demetriuksen luo, että tämä heittäisi pois Jerusalemista tornissa olevat ja myös linnoituksessa olevat; sillä he sotivat Israelia vastaan.
42 Niin Demetrius lähetti Joonatanin tykö sanoen: en vain tee tätä sinulle ja sinun kansallesi, vaan minä kunnioitan suuresti sinua ja sinun kansaasi, jos tilaisuus palvelee.
43 Nyt sinä teet siis hyvin, jos lähetät minulle miehiä auttamaan minua; sillä kaikki voimani ovat poissa minusta.

44 Sen tähden Joonatan lähetti hänelle kolmetuhatta väkevää miestä Antiokiaan; ja kun he tulivat kuninkaan tykö, iloitsi kuningas suuresti heidän tulemisestaan.
45 Mutta ne, jotka olivat kaupungissa, kokoontuivat kaupungin keskelle, satakaksikymmentätuhatta miestä, ja tahtoivat tappaa kuninkaan.
46 Sentähden kuningas pakeni esipihaan, mutta kaupungin asukkaat vartioivat kaupungin käytävät ja alkoivat taistella.
47 Silloin kuningas huusi avuksi juutalaisia, jotka tulivat heti hänen tykönsä ja hajaantuivat kaupungin halki ja surmasivat sinä päivänä kaupungissa satatuhatta.
48 He sytyttivät myös kaupungin tuleen ja saaliin paljon sinä päivänä ja vapauttivat kuninkaan.
49 Kun he kaupungin näkivät, että juutalaiset olivat saaneet kaupungin niin kuin tahtoivat, heidän rohkeutensa laantui; sentähden he rukoilivat kuningasta ja huusivat sanoen:
50 Anna meille rauha, ja lakkaavat juutalaiset hyökkäämästä meitä ja kaupunkia vastaan.
51 Sillä he heittivät pois aseensa ja tekivät rauhan; ja juutalaiset olivat kunniassa kuninkaan silmissä ja kaikkien hänen valtakunnassaan olevien silmissä. ja he palasivat Jerusalemiin suuren saaliin kanssa.
52 Niin kuningas Demetrius istui valtakuntansa valtaistuimella, ja maa oli tyyni hänen edessään.
53 Mutta hän erehtyi kaikessa, mitä hän puhui, ja vieraannutti itsensä Joonatanista, eikä hän palkitsi häntä sen hyödyn mukaan, jonka hän häneltä oli saanut, vaan vaivasi häntä suuresti.
54 Tämän jälkeen palasi Tryfon ja hänen kanssaan nuori Antiokhos, joka hallitsi ja kruunattiin.
55 Sitten hänen luokseen kokoontuivat kaikki sotamiehet, jotka Demetrius oli karkottanut, ja he taistelivat Demetriusta vastaan, joka käänsi selkänsä ja pakeni.
56 Lisäksi Tryfon otti elefantit ja voitti Antiokian.
57 Siihen aikaan nuori Antiokhos kirjoitti Joonatanille sanoen: Minä vahvistan sinut ylipappeudeksi ja asetan sinut neljän hallituksen päämieheksi ja yhdeksi kuninkaan ystäviksi.
58 Tämän jälkeen hän lähetti hänelle kultaiset astiat palveltavaksi ja antoi hänelle luvan juoda kultaa ja pukeutua purppuraan ja käyttää kultaista solkia.
59 Myös hänen veljensä Simon asetti päälliköksi paikasta, jota kutsutaan Tyroksen tikkaaksi, Egyptin rajoille asti.
60 Silloin Joonatan lähti ja kulki veden tuolla puolen olevien kaupunkien läpi, ja kaikki Syyrian joukot kokoontuivat hänen tykönsä auttamaan häntä.
61 Mistä hän lähti Gazaan, mutta Gazan he sulkivat hänet pois; sen tähden hän piiritti sen ja poltti sen esikaupungit tulella ja ryösti ne.
62 Sen jälkeen, kun Gazalaiset rukoilivat Joonatanille, hän teki rauhan heidän kanssaan ja otti heidän päämiestensä pojat panttivangeiksi ja lähetti heidät Jerusalemiin ja kulki maan läpi Damaskoon.
63 Mutta kun Joonatan kuuli, että Demetriuksen ruhtinaat olivat tulleet Cadesiin, joka on Galileassa, suurella voimalla aikoessaan viedä hänet pois maasta,
64 Hän meni heitä vastaan ja jätti veljensä Simonin maalle.
65 Silloin Simon leiriytyi Betsuraa vastaan ja taisteli sitä vastaan pitkän ajan ja sulki sen:
66 Mutta he halusivat rauhaa hänen kanssaan, minkä hän antoi heille, ja sitten karkotti heidät sieltä ja valloittivat kaupungin ja asettivat siihen varuskunnan.
67 Jonatan ja hänen sotajoukkonsa leiriytyivät Genesarin veden ääreen, josta he ajoivat aamulla Nasorin tasangolle.
68 Ja katso, muukalaisten joukko kohtasi heidät tasangolla, ja he olivat asettaneet hänelle väijytyksiä vuorille ja tulivat häntä vastaan.
69 Kun siis väijyksissä olleet nousivat paikoistaan ja liittyivät taisteluun, kaikki Joonatanin puolella olleet pakenivat;
70 Koska heistä ei ollut ketään jäljellä, paitsi Mattatias, Absalomin poika, ja Juudas, Kalfin poika, sotajoukon päälliköt.
71 Silloin Joonatan repäisi vaatteensa, heitti maan päähänsä ja rukoili.
72 Sen jälkeen hän kääntyi jälleen taisteluun ja pakotti heidät pakenemaan, ja niin he pakenivat.
73 Mutta kun hänen omat miehensä, jotka olivat paenneet, näkivät tämän, kääntyivät he jälleen hänen puoleensa ja ajoivat heitä takaa hänen kanssaan Kadesiin, jopa heidän omiin telttoihinsa, ja sinne he leiriytyivät.
74 Niin pakanakanoista tapettiin sinä päivänä noin kolmetuhatta miestä, mutta Joonatan palasi Jerusalemiin.

LUKU 12

1 Mutta kun Joonatan näki, että aika palveli häntä, hän valitsi muutamia miehiä ja lähetti heidät Roomaan vahvistaakseen ja uudistaakseen ystävyyttä, joka heillä oli heidän kanssaan.
2 Hän lähetti kirjeitä myös Lacedemonilaisille ja muihin paikkoihin samaa tarkoitusta varten.
3 Niin he menivät Roomaan ja menivät senaattiin ja sanoivat: Ylimmäinen pappi Joonatan ja juutalaiset lähettivät meidät teidän luoksenne, jotta te uudistaisitte ystävyyden, joka teillä oli heidän kanssaan, ja liittäkää , kuten ennenkin.
4 Tämän johdosta roomalaiset antoivat heille kirjeen jokaisen paikan maaherroille, että he tuovat heidät Juudean maahan rauhassa.
5 Ja tämä on jäljennös kirjeistä, jotka Joonatan kirjoitti Lacedemonilaisille:
6 Ylimmäinen pappi Joonatan ja kansan vanhimmat ja papit ja muut juutalaiset lähettävät terveisiä Lacedemonilaisille, heidän veljilleen:
7 Oniakselle, ylipappille, Dareiosta, joka hallitsi silloin teidän keskuudessanne, lähetettiin menneisyydessä kirjeitä, jotka osoittavat, että olette meidän veljiämme, kuten tässä kirjoitettu jäljennös osoittaa.
8 Silloin Onias rukoili lähetettyä suurlähettiläätä kunnioittavasti ja vastaanotti kirjeet, joissa ilmoitettiin liitosta ja ystävyydestä.
9 Sentähden mekin, vaikka emme tarvitse mitään näistä, että meillä on pyhät kirjoitusten kirjat käsissämme lohduttamaan meitä,
10 Olen kuitenkin yrittänyt lähettää teidän luoksenne veljeyden ja ystävyyden uudistamiseksi, ettemme tulisi teille kokonaan vieraiksi; sillä on kulunut pitkä aika siitä, kun olette lähettäneet meidän luoksemme.
11 Sen tähden me aina lakkaamatta, sekä juhlissamme että muina sopivina päivinä, muistamme teitä uhreissamme ja rukouksissamme, niin kuin on järkeä ja niinkuin meidän tulee ajatella veljiämme:
12 Ja me olemme oikein iloisia sinun kunniastasi.
13 Mitä tulee itseemme, meillä on ollut suuria vaikeuksia ja sotia joka puolella, sillä kuninkaat, jotka ympärillämme ovat, ovat taistelleet meitä vastaan.
14 Emme kuitenkaan vaikeuttaisi sinua emmekä muita liittolaisiamme ja ystäviämme näissä sodissa:
15 Sillä meillä on taivaasta apu, joka auttaa meitä, niinkuin meidät pelastetaan vihollistemme käsistä ja vihollisemme joutuvat jalan alle.
16 Sentähden me valitsimme Numeniuksen, Antiokoksen pojan, ja Antipaterin, Jasonin pojan, ja lähetimme heidät roomalaisten luo uudistamaan ystävyyttä, joka meillä oli heidän kanssaan, ja entisen liiton.

17 Me käskimme heidänkin mennä teidän tykönne
tervehtimään ja toimittamaan teille kirjeemme
veljeskuntamme uudistamisesta.
18 Sentähden teette nyt hyvin, jos annatte meille vastauksen
siihen.
19 Ja tämä on kopio niistä kirjeistä, jotka Oniares lähetti.
20 Areus, Lacedemonian kuningas, ylipappi Oniakselle
tervehtii:
21 kirjoitettuna on, että Lacedemonialaiset ja juutalaiset ovat
veljiä ja että he ovat Abrahamin sukua:
22 Nyt siis, koska tämä on tullut tietoomme, teette hyvin, jos
kirjoitatte meille menestyksestänne.
23 Me taas kirjoitamme teille, että teidän karjanne ja
tavaranne ovat meidän, ja meidän on teidän. Sen tähden
käskemme lähettiläitämme ilmoittamaan teille tästä.
24 Kun Joonatan kuuli, että Demebiuksen ruhtinaat olivat
tulleet taistelemaan häntä vastaan suuremmalla joukolla kuin
ennen,
25 Hän lähti Jerusalemista ja kohtasi heidät Amatin maassa,
sillä hän ei antanut heille lepoaikaa päästäkseen maahansa.
26 Hän lähetti myös vakoojia heidän telttoihinsa, jotka tulivat
takaisin ja ilmoittivat hänelle, että heidät oli määrätty
tulemaan heidän kimppuunsa yöaikaan.
27 Sentähden, niin pian kuin aurinko oli laskenut, käski
Joonatan miehiään valvoa ja olla aseissa, että he koko yön
olisivat taisteluvalmiita; myös hän lähetti sentinelit ympäri
sotajoukkoa.
28 Mutta kun vastustajat kuulivat, että Joonatan ja hänen
miehensä olivat valmiita taisteluun, he pelkäsivät ja vapisivat
sydämessään, ja he sytyttivät tulen leirissään.
29 Mutta Joonatan ja hänen joukkonsa eivät tienneet sitä
ennen aamua, sillä he näkivät valot palavan.
30 Silloin Joonatan ajoi heitä takaa, mutta ei saavuttanut heitä,
sillä he olivat menneet Eleutherus-virran yli.
31 Sentähden Joonatan kääntyi arabialaisten puoleen, joita
kutsuttiin sabadealaisiksi, ja löi heidät ja otti heidän saaliinsa.
32 Ja hän lähti sieltä ja tuli Damaskokseen ja kulki niin läpi
koko maan,
33 Myös Simon meni ja kulki maan halki Ascaloniin ja sen
naapuriin asti, josta hän poikkesi Joppeen ja voitti sen.
34 Sillä hän oli kuullut, että he antaisivat vallin niille, jotka
ottivat Demetriuksen osan; sen vuoksi hän asetti sinne
varuskunnan pitämään sitä.
35 Tämän jälkeen Joonatan palasi kotiin ja kutsui kansan
vanhimmat ja neuvotteli heidän kanssaan linnoitusten
rakentamisesta Juudeaan,
36 Ja korotti Jerusalemin muurit ja pystytti tornin ja
kaupungin väliin suuren vuoren erottamaan sen kaupungista,
jotta se olisi yksinäinen, etteivät ihmiset myy tai ostaisi sitä.
37 Tämän jälkeen he kokoontuivat rakentamaan kaupunkia,
koska osa itäpuolen puron puoleisesta muurista kaatui, ja he
korjasivat sen, jota kutsuttiin Kapenathaksi.
38 Simon pystytti myös Adidan Sefelaan ja vahvisti sitä
porteilla ja salpeilla.
39 Mutta Tryfon aikoi saada Aasian valtakunnan ja tappaa
kuninkaan Antiokoksen asettaakseen kruunun päähänsä.
40 Mutta hän pelkäsi, ettei Joonatan salli häntä ja että hän
taistelee häntä vastaan; sen vuoksi hän etsi keinoa ottaa
Joonatan kiinni, jotta tämä voisi tappaa hänet. Niin hän poistui
ja tuli Betsaniin.
41 Silloin Joonatan lähti häntä vastaan neljänkymmenen
tuhannen miehen kanssa, jotka oli valittu sotaan, ja tuli
Betsaniin.
42 Mutta kun Tryfon näki Joonatanin tulevan niin suurella
voimalla, ei hän uskaltanut ojentaa kättään häntä vastaan;
43 Mutta hän otti hänet vastaan kunniallisesti ja suositteli
häntä kaikille hänen ystävilleen ja antoi hänelle lahjoja ja
käski sotamiehensä olla yhtä tottelevaisia hänelle kuin
itselleenkin.
44 Hän sanoi myös Joonatanille: "Miksi olet tuonut kaiken
tämän kansan niin suureen onnettomuuteen, kun ei meidän
välillämme ole sotaa?"
45 Sentähden lähetä heidät nyt takaisin kotiin ja valitse
muutama mies odottamaan sinua, ja tule kanssani Ptolemaisiin,
sillä minä annan sen sinulle ja loput linnoitukset ja sotajoukot
ja kaikki, joilla on vastuuta. minä palaan ja lähden, sillä tämä
on minun tulemiseni syy.
46 Niin Joonatan, joka uskoi häntä, teki niin kuin hän oli
häntä käskenyt, ja lähetti pois joukkonsa, joka meni Juudean
maahan.
47 Ja hän piti itsensä kanssa vain kolmetuhatta miestä, joista
hän lähetti kaksituhatta Galileaan, ja tuhat meni hänen
kanssaan.
48 Mutta heti kun Joonatan tuli Ptolemaiseen, sulkivat
ptolemaislaiset portit ja ottivat hänet kiinni, ja kaikki, jotka
hänen kanssaan olivat tulleet, tappoivat miekalla.
49 Sitten Tryfon lähetti joukon jalkamiehiä ja ratsumiehiä
Galileaan ja suurelle tasangolle tuhoamaan koko Joonatanin
joukon.
50 Mutta kun he tiesivät, että Joonatan ja hänen kanssaan
olleet otettiin kiinni ja tapettiin, rohkaisivat he toisiaan; ja
menivät lähekkäin, valmiina taistelemaan.
51 Niin ne, jotka seurasivat heitä, näkivät olevansa valmiita
taistelemaan henkensä edestä, kääntyivät takaisin.
52 Sentähden he kaikki tulivat rauhassa Juudean maahan, ja
siellä he valittivat Joonatania ja niitä, jotka olivat hänen
kanssaan, ja he pelkäsivät suuresti; sen tähden koko Israel piti
suuren valituksen.
53 Silloin kaikki pakanat, jotka silloin ympärillä olivat,
koettivat tuhota heidät, sillä he sanoivat: ei heillä ole
päämiestä eikä ketään, joka heitä auttaisi. Käykäämme nyt siis
sotia heitä vastaan ja otamme pois heidän muistonsa ihmisten
keskuudesta.

LUKU 13

1 Kun Simon kuuli, että Tryfon oli koonnut suuren joukon
hyökätäkseen Juudean maahan ja tuhotakseen sen,
2 Ja näki, että kansa oli suuressa vapistuksessa ja pelossa,
meni hän ylös Jerusalemiin ja kokosi kansan yhteen,
3 Ja kehoittivat heitä sanoen: "Te tiedätte itse, mitä suuria
tekoja minä ja minun veljeni ja isäni perhe olemme tehneet
laille ja pyhäkölle, myös taisteluille ja ahdistuksille, jotka
olemme nähneet".
4 Sen tähden kaikki minun veljeni on tapettu Israelin tähden,
ja minä jään yksin.
5 Olkoon siis nyt kaukana minusta, että minä säästän henkeni
milloin tahansa ahdistuksen aikana; sillä minä en ole parempi
kuin veljeni.
6 Epäilemättä minä kostan kansalleni ja pyhäkölleni ja
vaimoillemme ja lapsillemme; sillä kaikki pakanat ovat
koottuna tuhoamaan meidät pahuuden tähden.
7 Nyt kun ihmiset kuulivat nämä sanat, heidän henkensä
heräsi.
8 Ja he vastasivat suurella äänellä sanoen: "Sinä olet oleva
meidän päällikkömme veljesi Juudaksen ja Joonatanin sijaan".
9 Taistele taistelumme, ja kaikki, mitä sinä käsket meille, sen
me teemme.
10 Niin hän kokosi kaikki sotamiehet ja riensi
viimeistelemään Jerusalemin muurit ja linnoitti sitä ympäri.

11 Hän lähetti myös Joonatanin, Absalomin pojan, ja hänen kanssaan suuren sotajoukon Joppeen, joka ajoi ulos ne, jotka siellä olivat, ja jäi sinne.
12 Niin Tryfon lähti Ptolemaosta suurella voimalla hyökätäkseen Juudean maahan, ja Joonatan oli hänen kanssaan valvonnassa.
13 Mutta Simon pystytti telttansa Adidaan, vastapäätä tasangoa.
14 Mutta kun Tryfon sai tietää, että Simon oli noussut veljensä Joonatanin sijaan ja aikoi mennä taisteluun hänen kanssaan, lähetti hän sanansaattajat hänen luokseen sanoen:
15 Mutta meillä on Jonatan sinun veljesi hallussa, mutta hän on velkaa kuninkaan aarteelle, joka koskee hänelle uskottua työtä.
16 Sentähden lähetä nyt sata talenttia hopeaa ja kaksi hänen poikaansa panttivangeiksi, ettei hän vapauduttuaan kapinoisi meitä vastaan, ja me päästämme hänet menemään.
17 Tämän jälkeen Simon, vaikka hän ymmärsi, että he puhuivat hänelle petollisesti, lähetti kuitenkin rahat ja lapset, jottei hän voisi saada itselleen suurta vihaa ihmisiä kohtaan.
18 Kuka olisi voinut sanoa: "Koska en lähettänyt hänelle rahaa enkä lapsia", on Joonatan kuollut.
19 Niin hän lähetti heille lapset ja ne sata talenttia; mutta Tryfon erehtyi, eikä hän päästänyt Joonatania.
20 Ja tämän jälkeen tuli Tryfon tunkeutumaan maahan ja tuhoamaan sen, kiertäen sitä tietä, joka vie Adoraan; mutta Simon ja hänen sotajoukkonsa marssivat häntä vastaan joka paikassa, minne hän menikin.
21 Mutta ne, jotka tornissa olivat, lähettivät sanansaattajat Tryfoniin, jotta tämä joutuisi tulemaan heidän luokseen erämaata pitkin ja lähettämään heille ravintoa.
22 Sentähden Tryfon valmisti kaikki ratsumiemiehensä tulemaan sinä yönä; mutta satoi sangen paljon lunta, minkä vuoksi hän ei tullut. Niin hän lähti ja tuli Gileadin maahan.
23 Ja kun hän tuli lähelle Baskamaa, hän tappoi Jonatanin, joka oli haudattu sinne.
24 Sen jälkeen Tryfon palasi ja meni omaan maahansa.
25 Sitten Simon lähetti ottamaan hänen veljensä Joonatanin luut ja hautaamaan ne Modiniin, hänen isiensä kaupunkiin.
26 Ja koko Israel valitti häntä suuresti ja valitti häntä monta päivää.
27 Simon rakensi myös muistomerkin isänsä ja veljiensä haudalle ja nosti sen näkyville, takana ja edessä hakattu kivi.
28 Lisäksi hän pystytti seitsemän pyramidia, toinen toisiaan vastaan, isälleen, äidilleen ja neljälle veljelleen.
29 Ja näissä hän teki viekkaat laitteet, joiden ympärille hän asetti suuret pylväät, ja pylväiden päälle hän teki heidän panssarinsa ikuiseksi muistoksi, ja panssarilaivoilla veistettiin, jotta ne näkyisivät kaikille merellä purjehtiville. .
30 Tämä on se hauta, jonka hän teki Modiniin, ja se on seisomassa tähän päivään asti.
31 Mutta Tryfon toimi petollisesti nuoren kuninkaan Antiokoksen kanssa ja tappoi hänet.
32 Ja hän hallitsi hänen sijaansa ja kruunasi itsensä Aasian kuninkaaksi ja aiheutti suuren onnettomuuden maalle.
33 Silloin Simon rakensi linnoitukset Juudeaan ja aidatti ne korkeilla torneilla ja suurilla muureilla, ja porteilla ja salpeilla ja varastoi niihin ruokaa.
34 Lisäksi Simon valitsi miehiä ja lähetti kuningas Demetriuksen luo, jotta tämä antaisi maalle koskemattomuuden, sillä Tryfon ei tehnyt muuta kuin ryöstää.
35 Jolle kuningas Demetrius vastasi ja kirjoitti näin:
36 Kuningas Demetrius lähettää tervehdyksen ylimmäiselle papille Simonille ja kuningasten ystävälle, samoin kuin juutalaisten vanhimmille ja kansalle:
37 Kultaisen kruunun ja helakanpunaisen vaipan, jotka olette meille lähettäneet, me olemme saaneet, ja olemme valmiita tekemään teidän kanssanne lujan rauhan, niin, ja kirjoittamaan virkamiehillemme vahvistaaksemme myöntämämme koskemattomuudet.
38 Ja kaikki liitot, jotka olemme tehneet kanssasi, pysyvät voimassa; ja linnoitukset, jotka olette rakentaneet, ovat teidän omianne.
39 Mitä tulee tähän päivään asti tehtyyn laiminlyöntiin tai virheeseen, sen me annamme anteeksi, ja myös kruunuveron, jonka olette meille velkaa.
40 Ja katsokaa, keitä teidän keskuudessanne tavataan meidän esipihassamme, olkoon sitten kirjattu, ja olkoon rauha meidän välillämme.
41 Näin pakanain ike otettiin pois Israelista sadan seitsemännenkymmenennen vuoden aikana.
42 Silloin israelilaiset alkoivat kirjoittaa aseisiinsa ja sopimuksiinsa: "Simonin, ylimmäisen papin, juutalaisten käskynhaltijan ja johtajan, ensimmäisenä hallitusvuotena".
43 Niinä päivinä Simon leiriytyi Gazaan ja piiritti sitä ympäri; hän teki myös sotakoneen ja asetti sen kaupungin viereen, ja särki erästä tornia ja valtasi sen.
44 Ja ne, jotka olivat koneessa, hyppäsivät kaupunkiin; jolloin kaupungissa syntyi suuri meteli:
45 Niin kuin kaupungin ihmiset repivät vaatteensa ja kiipesivät muureille vaimoineen ja lastensa kanssa ja huusivat suurella äänellä anoen Simonia antamaan heille rauhaa.
46 Ja he sanoivat: älä tee meille meidän pahuutensa mukaan, vaan armosi mukaan.
47 Niin Simon rauhoittui heitä kohtaan, eikä enää taistellut heitä vastaan, vaan karkotti heidät pois kaupungista ja puhdisti talot, joissa epäjumalat olivat, ja meni sinne laulaen ja kiittäen.
48 Niin, hän poisti siitä kaiken epäpuhtauden ja asetti sinne miehiä, jotka noudattaisivat lakia, ja teki siitä vahvemman kuin se oli ennen, ja rakensi siihen asunnon itselleen.
49 Myös Jerusalemin tornin asukkaat pidettiin niin ahtaassa, etteivät he voineet tulla ulos eivätkä mennä maalle eivätkä ostaa eivätkä myydä; sen tähden he olivat suuressa hädässä ravinnon puutteen vuoksi, ja suuri joukko heistä menehtyi. nälänhädän kautta.
50 Silloin he huusivat Simonille, rukoillen häntä olemaan yhtä heidän kanssaan; minkä hän antoi heille; ja saatuaan ne sieltä pois, hän puhdisti tornin saastasta:
51 Ja meni siihen toisen kuun kolmantena ja kahdentenakymmenentenä päivänä sadan seitsemänkymmenen ensimmäisen vuoden aikana kiitoksella ja palmujen oksilla ja kanteleilla ja symbaaleilla ja viuluilla ja virsillä ja lauluilla. tuhottiin suuri vihollinen Israelista.
52 Hän määräsi myös, että sitä päivää pidettäisiin joka vuosi ilolla. Lisäksi temppelin kukkulan, joka oli tornin vieressä, hän teki vahvemmaksi kuin se oli, ja siellä hän asui seuransa kanssa.
53 Ja kun Simon näki, että hänen poikansa Johannes oli urhoollinen mies, asetti hän hänet kaikkien sotajoukkojen päälliköksi; ja hän asui Gazerassa.

LUKU 14

1 Nyt kuudentenakymmenentenäkahdestoista vuonna kuningas Demetrius kokosi joukkonsa ja meni Mediaan saadakseen apua taistelemaan Tryfonia vastaan.
2 Mutta kun Arsakes, Persian ja Median kuningas, kuuli, että Demetrius oli saapunut hänen rajojensa sisäpuolelle, hän lähetti yhden ruhtinaistaan ottamaan hänet elävältä.
3 Hän meni ja löi Demetriuksen sotajoukkoa, otti hänet kiinni ja vei Arsakesiin, jossa hänet pantiin vankilaan.

4 Juudean maa oli hiljainen kaikkina Simonin elinaikana; sillä hän tavoitteli kansansa hyvää sillä tavalla, että hänen valtansa ja kunniansa miellytti heitä aina.
5 Ja niinkuin hän oli kunnioitettava kaikissa teoissaan, niin hän otti Joppen turvasatamaksi ja teki sisäänkäynnin meren saarille,
6 Ja laajensi kansansa rajoja ja valtasi maan,
7 Ja kokosi suuren joukon vankeja, ja hallitsi Gazeraa ja Betsuraa ja tornia, josta hän otti kaiken saastaisuuden, eikä kukaan vastustanut häntä.
8 Silloin he viljelivät maataan rauhassa, ja maa antoi kasvunsa ja kedon puut hedelmänsä.
9 Muinaiset miehet istuivat kaikki kaduilla keskustellessaan hyvistä asioista, ja nuoret miehet pukeutuivat loistaviin ja sotaisiin vaatteisiin.
10 Hän järjesti kaupungeille elintarvikkeita ja asetti niihin kaikenlaista sotatarviketta, niin että hänen kunniakas nimensä kuului maailman loppuun asti.
11 Hän teki rauhan maassa, ja Israel iloitsi suurella ilolla.
12 Sillä jokainen istui viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, eikä ollut ketään ryöstämään niitä.
13 Eikä maassa ollut enää ketään taistelemassa heitä vastaan; niin, kuninkaat itse kukistettiin niinä päivinä.
14 Ja hän vahvisti kaikkia kansansa alamaisia: lain hän tutki; ja kaikki lainrikkojat ja jumalattomat hän otti pois.
15 Hän koristeli pyhäkön ja lisäsi temppelin astioita.
16 Mutta kun Roomassa ja Spartassa kuultiin, että Joonatan oli kuollut, he olivat hyvin pahoillaan.
17 Mutta kun he kuulivat, että hänen veljensä Simon oli asetettu hänen sijaansa ylimmäiseksi papiksi ja hallitsi maata ja sen kaupunkeja:
18 He kirjoittivat hänelle pronssitauluihin uudistaakseen ystävyyden ja liiton, jonka he olivat solmineet hänen veljiensä Juudaksen ja Joonatanin kanssa:
19 Mitkä kirjoitukset luettiin Jerusalemin seurakunnan edessä.
20 Ja tämä on jäljennös kirjeistä, jotka Lacedemonialaiset lähettivät; Lacedemonilaisten ruhtinaat ja kaupunki, ylimmäinen pappi Simon, ja vanhimmat ja papit ja juutalaisten kansa, veljemme, lähettävät terveisiä:
21 Kansallemme lähetetyt lähettiläät todistivat meille sinun kunniasi ja kunniasi; sen tähden me iloitsimme heidän tulemisestaan,
22 ja kirjasivat sen, mitä he puhuivat kansan neuvostossa tällä tavalla; Juutalaisten lähettiläät Numenius, Antiokoksen poika, ja Antipater, Jasonin poika, tulivat luoksemme uudistamaan ystävyyttä, joka heillä oli kanssamme.
23 Ja kansa miellytti pitää miehiä kunniallisesti ja laittaa heidän lähetystönsä jäljennöksen julkisiin asiakirjoihin, jotta Lacedemonian kansalla voisi olla siitä muistomerkki; lisäksi olemme kirjoittaneet jäljennöksen Simon ylimmäiselle papille. .
24 Tämän jälkeen Simon lähetti Numeniuksen Roomaan suuren, tuhannen punnan painoisen kultakilven kanssa vahvistamaan liiton heidän kanssaan.
25 Kun kansa sen kuuli, he sanoivat: "Mitä kiitoksia me kiitämme Simonia ja hänen poikiansa?"
26 Sillä hän ja hänen veljensä ja hänen isänsä suku ovat vahvistaneet Israelin ja karkottaneet vihollisensa heiltä taistelussa ja vahvistaneet heidän vapautensa.
27 Niin he kirjoittivat sen vaskitauluihin, jotka he asettivat pylväille Siionin vuorelle. Ja tämä on jäljennös kirjoituksesta; Elul-kuun kahdeksantenatoista päivänä, sadankahdeksantoistakymmenentenätoista vuonna, joka on Simonin ylipapin kolmas vuosi,
28 Nämä asiat ilmoitettiin meille Saramelissa pappien ja kansan ja kansan hallitusmiesten ja maan vanhinten suuressa seurakunnassa.
29 Koska maassa on usein käyty sotia, joissa heidän pyhäkkönsä ja lain ylläpitämiseksi Simon, Mattatiaan poika, Jaribin jälkeläisistä, veljiensä kanssa ovat asettaneet itsensä vaaraan ja vastustaessaan vihollisia kansaansa tekivät kansalleen suuren kunnian:
30 Sillä sen jälkeen Joonatan, joka kokosi kansansa ja oli heidän ylimmäinen pappinsa, liitettiin kansaansa,
31 Heidän vihollisensa valmistautuivat hyökkäämään heidän maansa tuhotakseen sen ja laskeakseen kätensä pyhäkön päälle.
32 Siihen aikaan Simon nousi ja taisteli kansansa puolesta ja käytti paljon omaisuuttaan ja aseisti kansansa urhoolliset miehet ja antoi heille palkkaa,
33 Ja linnoitti Juudean kaupungit ja Betsuran, joka sijaitsee Juudean rajoilla, missä vihollisten sota-asu oli ennen ollut; mutta hän asetti sinne juutalaisten varuskunnan:
34 Lisäksi hän linnoitti Joppea, joka sijaitsee meren rannalla, ja Gazeran, joka rajoittuu Atsotukseen, jossa viholliset olivat ennen asuneet; mutta hän asetti sinne juutalaisia ja varusteli heille kaikkea, mikä oli sopivaa niiden korvaamiseksi.)
35 Niin kansa lauloi Simonin tekoja, ja mihin kunniaan hän ajatteli tuovansa kansansa, asetti hänet maaherrakseen ja ylipappikseen, koska hän oli tehnyt kaiken tämän, ja sen oikeuden ja uskon tähden, jonka hän piti kansalleen, ja siksi hän koetti kaikin keinoin korottaa kansaansa.
36 Sillä hänen aikanaan asiat menestyivät hänen käsissään, niin että pakanat vietiin pois maastaan ja myös ne, jotka olivat Daavidin kaupungissa Jerusalemissa, jotka olivat tehneet itselleen tornin, josta he lähtivät, ja saastuttivat. kaikkea pyhäköstä ja teki paljon vahinkoa pyhässä paikassa:
37 Mutta hän asetti juutalaiset sinne. ja linnoitti sen maan ja kaupungin turvaksi ja korotti Jerusalemin muurit.
38 Kuningas Demetrius myös vahvisti hänet ylipappeudessa sen mukaan,
39 Ja teki hänet ystävikseen ja kunnioitti häntä suurella kunnialla.
40 Sillä hän oli kuullut sanovan, että roomalaiset olivat kutsuneet juutalaisia ystävikseen ja liittolaisiksi ja veljikseen; ja että he olivat pitäneet Simonin lähettiläitä kunniallisesti;
41 Ja juutalaiset ja papit olivat mielissään siitä, että Simon oli heidän maaherransa ja ylimmäinen pappinsa ikuisesti, kunnes uskollinen profeetta nousisi.
42 Edelleen, että hän olisi heidän päällikkönsä ja ottaisi hallinnan pyhäköstä, asettaakseen heidät johtamaan heidän töitään ja maata ja sota-asua ja linnoituksia, niin minä sanon, että hän ottaisi vastuun rauhoitusalue;
43 Sitä paitsi, että jokainen tottelee häntä ja että kaikki kirjoitukset maassa kirjoitettaisiin hänen nimeensä, ja että hän pukeutuisi purppuraan ja pukeutuisi kultaan.
44 Myöskään, ettei kenenkään kansasta tai papeista saa rikkoa mitään näistä asioista tai kiistää hänen sanojaan tai kokoontua maalle ilman häntä, tai pukeutua purppuraan tai pukeutua solkeen kulta;
45 Ja jokainen, joka tekee toisin tai rikkoo jotakin näistä, tulee rangaista.
46 Niin piti koko kansa toimia Simonin kanssa ja tehdä niin kuin oli sanottu.
47 Silloin Simon hyväksyi sen, ja hänellä oli hyvä mieli olla ylimmäinen pappi ja juutalaisten ja pappien päällikkö ja maaherra ja puolustaa heitä kaikkia.
48 Niin he käskivät laittaa tämä kirjoitus pronssitauluihin ja asettaa ne pyhäkön kompassin sisäpuolelle näkyvään paikkaan;

49 Myös sen jäljennökset talletettaisiin aarrekammioon, jotta Simon ja hänen poikansa saisivat ne.

LUKU 15

1 Ja kuningas Antiokus, Demetriuksen poika, lähetti kirjeitä meren saarilta Simonille, papille ja juutalaisten ruhtinaalle, ja kaikelle kansalle.
2 Sen sisältö oli tämä: Kuningas Antiokus kansansa ylimmäiselle papille ja ruhtinaalle Simonille ja juutalaisten kansalle tervehdys:
3 Koska tietyt ruttomiehet ovat kaapanneet isiemme valtakunnan ja minun tarkoitukseni on haastaa se uudelleen, jotta voin palauttaa sen vanhaan tilaan, ja sitä varten olen koonnut joukon ulkomaalaisia sotilaita yhteen ja valmistanut laivoja sota;
4 Tarkoitukseni on myös kulkea maan halki, jotta minä kostaisin niille, jotka ovat sen hävittäneet ja monet valtakunnan kaupungit autioiksi tehneet.
5 Sentähden minä vahvistan sinulle nyt kaikki lahjat, jotka kuninkaat ennen minua antoivat sinulle, ja kaikki muut lahjat, jotka he ovat antaneet.
6 Annan sinulle luvan myös tehdä rahaa maallesi omalla leimallasi.
7 Ja mitä tulee Jerusalemiin ja pyhäkköön, olkoot ne vapaat; ja kaikki sota-asu, jonka olet tehnyt, ja linnoitukset, jotka olet rakentanut ja joita pidät käsissäsi, jääköön sinulle.
8 Ja jos jotain tapahtuu tai tulee olemaan kuninkaan takia, niin se annettakoon sinulle anteeksi tästä hetkestä lähtien iankaikkisesti.
9 Ja kun olemme saaneet valtakuntamme, me kunnioitamme sinua ja sinun kansaasi ja temppeliäsi suurella kunnialla, jotta sinun kunniasi tulisi tunnetuksi kaikkialla maailmassa.
10 Kuusikymmentä neljäntenätoista vuonna Antiokus meni isiensä maahan, ja siihen aikaan kaikki sotajoukot kokoontuivat hänen tykönsä, niin että harvat jäivät Tryfonin luo.
11 Sen tähden kuningas Antiokhos ajoi takaa ja pakeni Doraan, joka sijaitsee meren rannalla.
12 Sillä hän näki, että ahdistukset kohtasivat hänet heti ja että hänen joukkonsa olivat hylänneet hänet.
13 Sitten Antiokus leiriytyi Doraa vastaan, ja hänellä oli mukanaan sata kaksikymmentä tuhatta sotamiemestä ja kahdeksan tuhatta ratsumiestä.
14 Ja kun hän oli kiertänyt kaupungin ympäri ja liittynyt laivoille lähellä kaupunkia meren puolella, hän kiusasi kaupunkia maalla ja merellä, eikä hän antanut kenenkään mennä ulos tai sisään.
15 Keskimääräisenä aikana Numenius ja hänen joukkonsa saapuivat Roomasta, ja heillä oli kirjeitä kuninkaille ja maille; missä nämä asiat on kirjoitettu:
16 Lucius, roomalaisten konsuli kuningas Ptolemeukselle, tervehtii:
17 Juutalaisten lähettiläät, ystävämme ja liittolaisemme, tulivat luoksemme uudistamaan vanhaa ystävyyttä ja liittoa, ja heidät oli lähetetty ylipappi Simon ja juutalaisten kansa:
18 Ja he toivat kultaisen kilven tuhannen punnan.
19 Sentähden me ajattelimme, että on hyvä kirjoittaa kuninkaille ja maille, etteivät he tekisi heille pahaa eivätkä taistele heitä, heidän kaupunkejaan tai maitaan vastaan eivätkä vieläkään auta vihollisiaan heitä vastaan.
20 Meistäkin tuntui hyvältä saada heidän kilpensä.
21 Jos siis on ruttotauteja, jotka ovat paenneet maastaan teidän tykönne, antakaa heidät ylimmäiselle papille Simonille, että tämä rankaisisi heitä oman lakinsa mukaan.
22 Samat hän kirjoitti myös kuningas Demetriukselle ja Attalukselle, Ariarathekselle ja Arsakelle,
23 Ja kaikkiin maihin ja Sampsamesiin ja Lacedemonian, ja Delukseen ja Myndusin, ja Sikyoniin, ja Cariaan, ja Samokseen, ja Pamfyliaan, ja Lykiaan, ja Halicarnassokseen, ja Rhodukseen, ja Aradukseen, ja Cosiin ja Sideen. ja Aradus, ja Gortyna, ja Cnidus, ja Kypros ja Kyrene.
24 Ja jäljennöksen siitä he kirjoittivat ylimmäiselle papille Simonille.
25 Niin kuningas Antiokhos leiriytyi Doraa vastaan toisena päivänä, hyökkäsi sitä vastaan jatkuvasti ja teki koneita, joten hän sulki Tryfonin, niin ettei hän voinut mennä ulos eikä sisään.
26 Siihen aikaan Simon lähetti hänelle kaksituhatta valittua miestä auttamaan häntä; myös hopeaa ja kultaa ja paljon haarniskaa.
27 Hän ei kuitenkaan tahtonut ottaa niitä vastaan, vaan rikkoi kaikki liitot, jotka hän oli tehnyt hänen kanssaan, ja tuli hänelle oudoksi.
28 Ja hän lähetti hänen tykönsä Athenobiuksen, erään ystävistään, keskustelemaan hänen kanssaan ja sanomaan: "Te pidättäkäätte Joppea ja Gazeraa". tornin kanssa, joka on Jerusalemissa, jotka ovat minun valtakuntani kaupunkeja.
29 Te olette hävittäneet sen rajat ja tehneet suurta vahinkoa maassa, ja olette saaneet vallan monissa paikoissa minun valtakunnassani.
30 Vapauttakaa nyt siis ne kaupungit, jotka olette ottaneet, ja niiden paikkojen verot, joista olette saaneet vallan Juudean ulkopuolella.
31 Muuten anna minulle viisisataa talenttia hopeaa; ja siitä vahingosta, jonka olette tehneet, ja kaupunkien veroista, muut viisisataa talenttia: jos ei, tulemme taistelemaan teitä vastaan
32 Niin kuninkaan ystävä Athenobius tuli Jerusalemiin, ja kun hän näki Simonin kunnian ja kulta- ja hopealevykaapin ja hänen suuren läsnäolonsa, hämmästyi hän ja ilmoitti hänelle kuninkaan sanan.
33 Silloin Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Me emme ole ottaneet toisten maata emmekä omistaneet sitä, mikä muille kuuluu, vaan meidän isiemme perinnön, jonka vihollisemme ovat ottaneet väärin jonkin aikaa."
34 Sentähden meillä on tilaisuus hallussaan isiemme perintöosa.
35 Ja vaikka sinä vaadit Joppea ja Gazeraa, vaikka ne tekivät suurta vahinkoa maamme kansalle, me annamme sinulle sata talenttia heidän puolestaan. Tähän Athenobius ei vastannut hänelle sanaakaan;
36 Mutta palasi raivoissaan kuninkaan tykö ja ilmoitti hänelle näistä puheista ja Simonin kunniasta ja kaikesta, mitä hän oli nähnyt; ja siitä kuningas oli sangen vihainen.
37 Sillä välin paennut Tryphon laivalla Orthosiaan.
38 Silloin kuningas asetti Cendebeuksen merenrantapäälliköksi ja antoi hänelle joukon jalkamiehiä ja ratsumiehiä,
39 Ja käski häntä siirtämään joukkonsa Juudeaan; myös hän käski hänen rakentaa Cedronin ja linnoittaa portit ja sotia kansaa vastaan. mutta kuningas itse, hän ajoi Tryfonia takaa.
40 Niin Kendebeus tuli Jamniaan ja alkoi kiusata kansaa ja hyökätä Juudeaan, vangita ja surmata.
41 Ja kun hän oli rakentanut Cedroun, asetti hän sinne ratsumiehiä ja joukon jalkamiehiä, jotta he lähtisivät ulos Juudean teitä pitkin, niinkuin kuningas oli käskenyt häntä.

LUKU 16

1 Silloin Johannes tuli Gazerasta ja kertoi isälleen Simonille, mitä Kendebeus oli tehnyt.

2 Sentähden Simon kutsui kaksi vanhinta poikaansa, Juudaksen ja Johanneksen, ja sanoi heille: minä ja minun veljeni ja isäni perhe olemme aina nuoruudestani tähän päivään asti taistelleet Israelin vihollisia vastaan; ja asiat ovat menestyneet käsissämme niin hyvin, että olemme usein pelastaneet Israelin.
3 Mutta nyt minä olen vanha, ja te olette Jumalan armosta täysi-ikäisiä: olkaa minun ja veljeni sijasta, ja menkää ja taistele kansamme puolesta, ja taivaan apu olkoon teidän kanssanne.
4 Niin hän valitsi maalta kaksikymmentätuhatta sotilasta ratsumiesten kanssa, jotka lähtivät Cendebeusta vastaan ja lepäsivät sinä yönä Modinissa.
5 Ja kun he aamulla nousivat ja menivät tasangolle, niin katso, väkevä suuri joukko jalkamiehiä ja ratsumiehiä tuli heitä vastaan; mutta heidän välissä oli vesipuro.
6 Niin hän ja hänen kansansa asettuivat heitä vastaan. Ja kun hän näki, että ihmiset pelkäsivät mennä puron yli, meni hän ensin itsensä yli, ja sitten miehet, jotka näkivät hänet, kulkivat hänen jälkeensä.
7 Sen jälkeen hän jakoi miehensä ja asetti ratsumiehet jalkamiehien keskelle, sillä vihollisten ratsumiehiä oli sangen paljon.
8 Silloin he soittivat pyhillä pasunoilla, minkä jälkeen Cendebeus ja hänen sotajoukkonsa pakenivat, niin että monet heistä tapettiin, ja jäännös vei heidät linnaan.
9 Siihen aikaan Juudaksen Johanneksen veli haavoittui; mutta Johannes kuitenkin seurasi heitä, kunnes hän tuli Cedroniin, jonka Cendebeus oli rakentanut.
10 Niin he pakenivat Asotoksen kedolla oleviin torneihin asti; sentähden hän poltti sen tulella, niin että heistä tapettiin noin kaksituhatta miestä. Sen jälkeen hän palasi rauhassa Juudean maahan.
11 Ja Jerikon tasangolla oli Ptolemeus, Abubuksen poika, päälliköksi, ja hänellä oli runsaasti hopeaa ja kultaa.
12 Sillä hän oli ylipapin vävy.
13. Sentähden, kun hänen sydämensä oli ylentynyt, hän ajatteli hankkivansa maan itselleen, ja neuvoi sen jälkeen vilpillisesti Simonia ja hänen poikiaan tuhotakseen heidät.
14 Mutta Simon vieraili kaupungeissa, jotka olivat maalla, ja huolehti niiden hyvästä järjestyksestä; siihen aikaan hän tuli itse Jerikoon poikiensa Mattatiaan ja Juudaksen kanssa sadankahdeksantoistakymmenentenätoista vuonna, yhdennentoista kuukautena, jota kutsutaan sapatiksi.
15 Kun Abubuksen poika otti heidät petollisesti pieneen luolaan, nimeltä Docus, jonka hän oli rakentanut, hän järjesti heille suuret pidot; mutta hän oli piilottanut sinne miehiä.
16 Kun Simon ja hänen poikansa olivat juoneet paljon, nousivat Ptolemeos ja hänen miehensä ja ottivat aseensa ja tulivat Simonin kimppuun juhlapaikalle ja tappoivat hänet ja hänen kaksi poikaansa ja muutamia hänen palvelijoistaan.
17 Sillä tavoin hän teki suuren petoksen ja maksoi pahaa hyvällä.
18 Silloin Ptolemeos kirjoitti nämä asiat ja lähetti kuninkaalle, että tämä lähettäisi hänelle sotajoukon auttamaan häntä, ja tämä vapauttaisi hänelle maan ja kaupungit.
19 Hän lähetti myös muita Gazeraan tappamaan Johanneksen, ja lähetti tuomioistuimille kirjeet, että hän tulisi hänen luokseen antaakseen heille hopeaa ja kultaa ja palkkaa.
20 Ja muita hän lähetti valloittamaan Jerusalemia ja temppelivuorta.
21 Mutta eräs oli juossut edellä Gazeraan ja kertonut Johannekselle, että hänen isänsä ja veljensä on tapettu, ja toisaalta Ptolemeos lähetti myös sinut tappamaan.
22 Tämän kuultuaan hän hämmästyi suuresti. Niin hän pani kätensä niiden päälle, jotka olivat tulleet tuhoamaan häntä, ja tappoi heidät; sillä hän tiesi, että he yrittivät saada hänet pois.
23 Mitä muuta tulee Johanneksen teoista ja hänen sodistaan ja arvoisista teoista, joita hän teki, ja muurien rakentamisesta, jotka hän teki, ja hänen teoistaan,
24 Katso, nämä ovat kirjoitettuna hänen pappeutensa aikakirjoihin siitä hetkestä lähtien, kun hänestä tehtiin ylimmäinen pappi isänsä jälkeen.

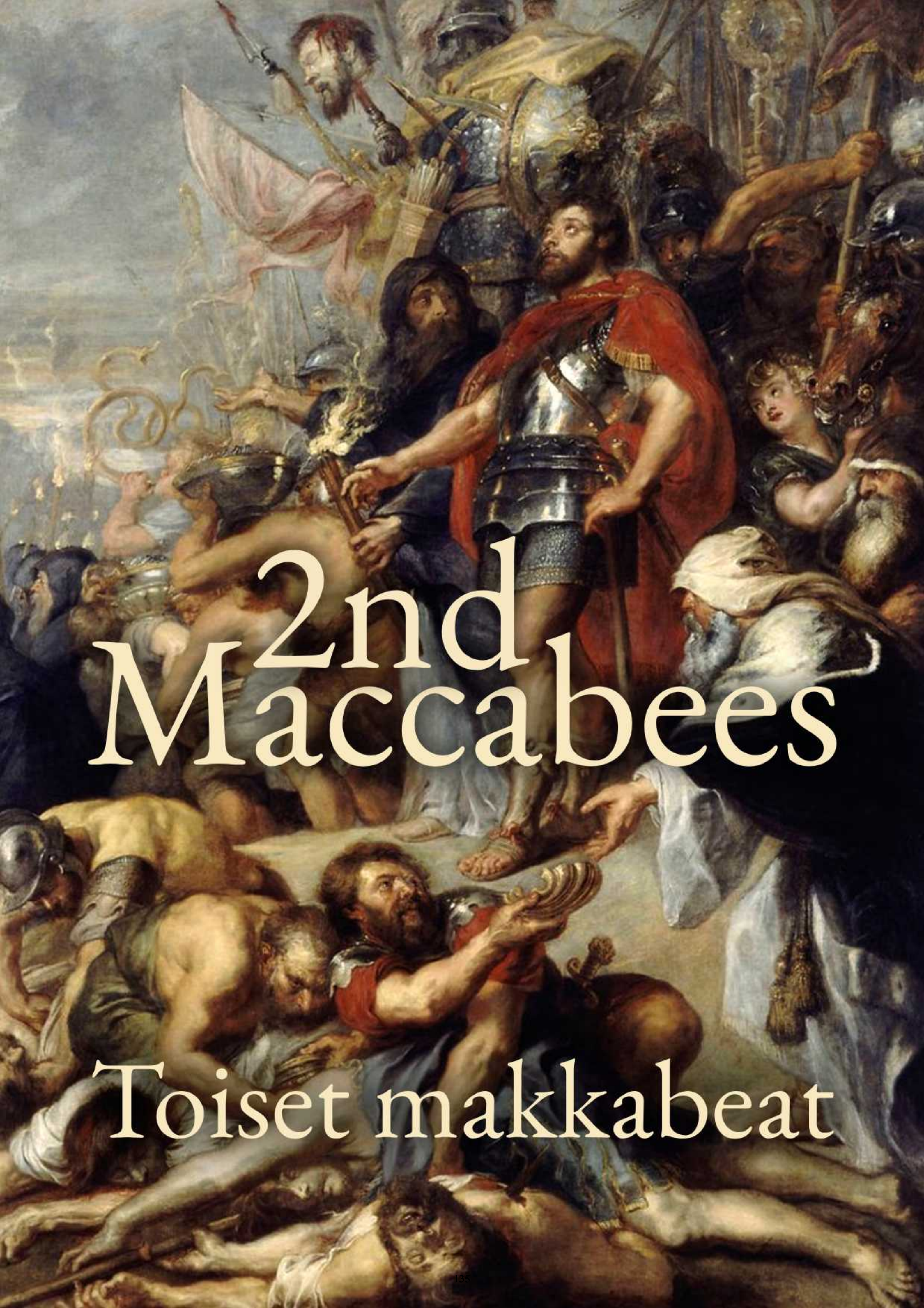

2nd Maccabees

Toiset makkabeat

LUKU 1

1 Veljet, juutalaiset, jotka ovat Jerusalemissa ja Juudean maassa, toivovat veljille, juutalaisille, jotka ovat kaikkialla Egyptissä, terveyttä ja rauhaa:
2 Jumala olkoon sinulle armollinen ja muista hänen liittonsa, jonka hän teki Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin, hänen uskollisten palvelijoidensa, kanssa.
3 Ja antakaa teille koko sydämenne palvella häntä ja tehdä hänen tahtonsa hyvällä rohkeudella ja auliisti;
4 Ja avaa sydämesi hänen laillensa ja käskyillensä ja lähetä sinulle rauha,
5 Ja kuule rukouksesi ja ole yhtä kanssasi, äläkä hylkää sinua ahdistuksen aikana.
6 Ja nyt me olemme täällä rukoilemassa puolestasi.
7 Mihin aikaan Demetriuksen hallitessaan, satakahdeksantena yhdeksäntenä vuonna, me juutalaiset kirjoitimme teille siinä äärimmäisessä ahdistuksessa, joka kohtasi meitä noina vuosina, siitä hetkestä lähtien, kun Jason ja hänen joukkonsa kapinoivat pyhästä maasta ja valtakunnasta,
8 Ja poltimme eteisen ja vuodattivat viatonta verta. Silloin me rukoilimme Herraa, ja meidät kuultiin; me uhrasimme myös teurasuhreja ja hienoja jauhoja, sytytimme lamput ja panimme leivät esille.
9 Ja katsokaa nyt, että viettätte majatalojen juhlaa Kasleu-kuussa.
10 Satakahdeksantena vuonna Jerusalemissa ja Juudeassa oleva kansa, neuvosto ja Juudas lähettivät tervehdyksen ja tervehdyksen Aristobulukselle, kuningas Ptolemeuksen isännälle, joka oli voideltujen pappien joukosta, ja juutalaiset, jotka olivat Egyptissä:
11 Koska Jumala on pelastanut meidät suurista vaaroista, kiitämme häntä suuresti, kuin hän olisi ollut taistelussa kuningasta vastaan.
12 Sillä hän ajoi ulos ne, jotka sotivat pyhässä kaupungissa.
13 Sillä kun päällikkö tuli Persiaan ja sotajoukko hänen kanssaan, joka näytti voittamattomalta, tapettiin heidät Nanean temppelissä Nanean pappien petoksella.
14 Sillä Antiokhos, ikäänkuin hän tahtoisi naida hänet, tuli paikalle ja hänen ystävänsä, jotka olivat hänen kanssaan, vastaanottamaan rahaa myötäjäisen nimissä.
15 Ja kun Nanean papit olivat lähteneet liikkeelle ja hän meni pienellä joukolla temppelin piiriin, he sulkivat temppelin heti, kun Antiokus tuli sisään.
16 Ja kun he avasivat katon suojaoven, he heittivät kiviä kuin salamoita, ja löivät päällikön alas, hakasivat ne kappaleiksi, löivät heidän päänsä pois ja heittivät ne ulkona oleville.
17 Kiitetty olkoon meidän Jumalamme kaikessa, joka on luovuttanut jumalattomat.
18 Sentähden, vaikka meidän on nyt tarkoitus pitää temppelin puhdistaminen Casleu-kuun viidentenä ja kahdentenakymmenenentenä päivänä, me katsoimme tarpeelliseksi todistaa siitä teille, jotta te myös voisitte viettää sitä, kuten tabernaakkeleiden ja pyhäkön juhlaa. tuli, joka annettiin meille, kun Neemias uhrasi, sen jälkeen kun hän oli rakentanut temppelin ja alttarin.
19 Sillä kun isämme vietiin Persiaan, papit, jotka silloin olivat hurskas, ottivat alttarin tulen salassa ja piilottivat sen onttoon kaivoon, jossa ei ollut vettä, ja vartisivat sen, niin ettei paikka ollut tiedossa kaikki miehet.
20 Mutta monien vuosien kuluttua, kun Jumala halusi, lähetti Neemias Persian kuninkaan lähettämänä niiden pappien jälkeläiset, jotka olivat piilottaneet sen tuleen; mutta kun he kertoivat meille, he eivät löytäneet tulta, vaan paksua vettä. ;
21 Ja hän käski heidän vetää sen esiin ja tuoda; ja kun uhrit asetettiin, Neemias käski pappeja pirskottaa puut ja sen päälle asetetut esineet vedellä.
22 Kun tämä tapahtui, ja kun aurinko paistoi, joka ennen oli piilossa pilvessä, syttyi suuri tuli, niin että jokainen ihmetteli.
23 Ja papit rukoilivat uhrin kuluessa, sanon minä, sekä papit että kaikki muut, Joonatan aloitti, ja loput vastasivat, niinkuin Neemia.
24 Ja rukous oli tämän tavan mukainen; Oi Herra, Herra Jumala, kaiken Luoja, joka olet pelottava ja vahva ja vanhurskas ja armollinen ja ainoa ja armollinen kuningas,
25 Ainoa kaiken antaja, ainoa vanhurskas, kaikkivaltias ja iankaikkinen, sinä, joka pelastat Israelin kaikesta ahdistuksesta ja valitsit isät ja pyhitit heidät.
26 Ota vastaan uhri koko kansasi Israelin puolesta ja varjele oma osasi ja pyhitä se.
27 Kootkaa meistä hajallaan olevat, vapauta ne, jotka palvelevat pakanain keskuudessa, katso niitä, joita halveksitaan ja kauhistutaan, ja antakaa pakanakansojen tietämään, että sinä olet meidän Jumalamme.
28 Rangaistakaa niitä, jotka meitä sortavat, ja ylpeydellä tehkää meille vääryyttä.
29 Istuta kansasi takaisin pyhyyteen, niinkuin Mooses on puhunut.
30 Ja papit veisasivat kiitospsalmeja.
31 Mutta kun uhri oli kulutettu, Neemias käski kaataa jäljellä olevan veden suurten kivien päälle.
32 Kun tämä tapahtui, syttyi liekki, mutta alttarilta loistava valo kulutti sen.
33 Kun tämä asia tuli ilmi, ilmoitettiin Persian kuninkaalle, että siinä paikassa, johon papit, jotka vietiin pois, olivat piilottaneet tulen, ilmestyi vettä, ja Neemias oli puhdistanut uhrit sillä.
34 Silloin kuningas sulki paikan ja pyhitti sen tutkittuaan asian.
35 Ja kuningas otti paljon lahjoja ja antoi niitä niille, joita hän halusi antaa.
36 Ja Neemias kutsui tätä asiaa Naftariksi, mikä on yhtä paljon kuin sanoa, puhdistukseksi, mutta monet miehet kutsuvat sitä Nefiksi.

LUKU 2

1 Myös aikakirjoista löytyy, että profeetta Jeremy käski niitä, jotka vietiin pois, ottamaan tulta, niin kuin se on ilmoitettu:
2 Ja kuinka profeetta, annettuaan heille lain, kielsi heitä unohtamasta Herran käskyjä ja etteivät he erehtyisi, kun he näkevät hopea- ja kultakuvia koristeineen.
3 Ja muilla sellaisilla puheilla hän kehotti heitä, ettei laki lähtisi heidän sydämestään.
4 Samassa kirjoituksessa oli myös, että profeetta, saatuaan varoituksen Jumalasta, käski tabernaakkelin ja arkin mennä mukaansa, kun hän meni vuorelle, jonne Mooses kiipesi ja näki Jumalan perinnön.

5 Ja kun Jeremy tuli sinne, hän löysi onton luolan, johon hän asetti tabernaakkelin ja arkin ja suitsutusalttarin, ja sulki oven.
6 Ja muutamat häntä seuranneista tulivat merkitsemään tietä, mutta he eivät löytäneet sitä.
7 Kun Jeremy sen ymmärsi, moitti hän heitä ja sanoi: "Se paikka on tuntematon siihen asti, kun Jumala kokoaa kansansa jälleen yhteen ja ottaa heidät armoon".
8 Silloin Herra näyttää heille nämä asiat, ja Herran kirkkaus ilmestyy, ja myös pilvi, niinkuin se näytettiin Mooseksen aikana, ja niinkuin Salomo halusi, että paikka pyhitettäisiin kunniallisesti.
9 Niin sanottiin myös, että hän viisaana uhrasi vihkiäisuhrin ja temppelin valmistumisen.
10 Ja niinkuin Mooses rukoili Herraa, tuli alas taivaasta ja kulutti uhrit, niin rukoili myös Salomo, ja tuli laskeutui taivaasta ja kulutti polttouhrit.
11 Ja Mooses sanoi: "Koska syntiuhria ei pitänyt syödä, se kulutettiin".
12 Niin Salomo piti ne kahdeksan päivää.
13 Samoista asioista kerrottiin myös Neemiaksen kirjoituksissa ja kommenteissa; ja kuinka hän perusti kirjaston, kokosi yhteen kuninkaiden, profeettojen ja Daavidin teot ja kuninkaiden kirjeet pyhistä lahjoista.
14 Samoin myös Juudas kokosi kaiken sen, mikä meidän sodassamme oli kadonnut, ja ne jäävät meille,
15. Sentähden, jos te tarvitsette sitä, lähettäkää muutamia hakemaan niitä teille.
16 Mutta kun me siis juhlimme puhdistumista, me olemme kirjoittaneet teille, ja te teette hyvin, jos vietät samoja päiviä.
17 Toivomme myös, että Jumala, joka pelasti koko kansansa ja antoi heille kaikille perinnön ja valtakunnan ja pappeuden ja pyhäkön,
18 Niinkuin hän on laissa luvannut, hän pian armahtaa meitä ja kokoaa meidät kaikesta taivaan alla olevasta maasta pyhään paikkaan; sillä hän on pelastanut meidät suurista ahdistuksista ja puhdistanut paikan.
19 Mitä tulee Juudas Makkabeukseen ja hänen veljiinsä ja suuren temppelin puhdistamiseen ja alttarin vihkimiseen,
20 Ja sodat Antiokhos Epifanesta ja hänen poikaansa Eupatoria vastaan,
21 Ja ne merkit, jotka tulivat taivaasta niille, jotka käyttäytyivät miehekkäästi juutalaisuuden kunniaksi; niin että he vain harvaina voittivat koko maan ja ajoivat takaa barbaarisia väkijoukkoja,
22 Ja palautti takaisin temppelin, joka tunnettiin kaikkialla maailmassa, ja vapautti kaupungin ja piti voimassa alas laskevia lakeja, kun Herra oli heille armollinen kaikella suosiolla.
23 Kaikki nämä asiat, minä sanon, kun Jason Kyreneläinen on julistanut viidessä kirjassa, me tutkimme lyhennyksenä yhdessä osassa.
24 Koska otamme huomioon loputtoman määrän ja vaikeuden, jonka he kokevat haluavansa tarkastella tarinan kertomuksia, asioiden monimuotoisuuden vuoksi,
25 Olemme olleet varovaisia, jotta ne, jotka haluavat lukea, olisivat iloisia, ja että ne, jotka haluavat muistaa, olisivat helpommin ja että kaikki, joiden käsiin se tulee, hyötyisivät.
26 Sen tähden meille, jotka olemme ottaneet päällemme tämän tuskallisen lyhentämistyön, se ei ollut helppoa, vaan hikoilua ja tarkkailua;
27 Niinkuin se ei ole helppoa sille, joka valmistaa pidot ja etsii toisten etua.
28 Jättää jokaisen yksityiskohdan tarkan käsittelyn kirjoittajalle ja ponnistella noudattaakseen lyhennyksen sääntöjä.
29 Sillä niinkuin uuden talon rakentajan on huolehdittava koko rakennuksesta; mutta sen, joka aikoo asettaa sen ja maalata sen, on etsittävä sopivia esineitä sen koristeluun; niin minä luulen, että se on meidän kanssamme.
30 Seisoa jokaisessa kohdassa ja käydä läpi asioita laajasti ja olla utelias yksityiskohdista, kuuluu kertomuksen ensimmäiselle kirjoittajalle:
31 Mutta se, joka tekee lyhennyksen, on suvaitsevainen käyttää lyhyyttä ja välttää paljon työtä.
32 Tästä sitten aloitamme tarinan: lisäämme sanottuun vain sen verran, että on typerää tehdä pitkä prologi ja olla lyhyt itse tarinassa.

LUKU 3

1 Mutta kun pyhässä kaupungissa vallitsi täysi rauha ja lait pidettiin erittäin hyvin ylimmäisen papin Onian jumalisuuden ja hänen jumalattomuuden vihansa tähden,
2 Tapahtui, että jopa kuninkaat itse kunnioittivat paikkaa ja suurensivat temppelin parhailla lahjoillaan;
3 Sen verran, että aasialainen Seleukos vastasi omista tuloistaan kaikista uhripalvelusta aiheutuvista kustannuksista.
4 Mutta yksi Simon Benjaminin heimosta, joka asetettiin temppelin päälliköksi, riiteli ylimmäisen papin kanssa kaupungin epäjärjestyksestä.
5 Ja kun hän ei kyennyt voittamaan Oniasta, hän vei hänet Apolloniuksen, Traseaan pojan, luo, joka oli silloin Selosyrian ja Fenikian maaherra,
6 Ja kertoi hänelle, että Jerusalemin aarrekammio oli täynnä äärettömiä rahasummia, niin että heidän rikkautensa, joka ei liittynyt uhrien tiliin, oli lukematon, ja että kaikki oli mahdollista tuoda kuninkaan haltuun. käsi.
7 Kun Apollonius tuli kuninkaan luo ja oli ilmoittanut hänelle rahat, joista hänelle kerrottiin, kuningas valitsi Heliodoruksen rahastonhoitajansa ja lähetti hänelle käskyn tuoda hänelle mainitut rahat.
8 Niinpä Heliodorus lähti heti matkaansa; vierailemalla Celosyrian ja Fenikian kaupungeissa, mutta todellakin täyttääkseen kuninkaan tarkoituksen.
9 Ja kun hän tuli Jerusalemiin ja kaupungin ylimmäinen pappi oli kohteliaasti ottanut hänet vastaan, hän kertoi hänelle, mitä tietoa rahasta oli annettu, ja ilmoitti, miksi hän tuli, ja kysyi, olivatko nämä asiat todella niin.
10 Silloin ylimmäinen pappi kertoi hänelle, että leskien ja orpottomien lasten avuksi oli varattu tällaisia varoja:
11 Ja osa siitä kuului Hirkanukselle, Tobiaksen pojalle, joka oli suuri arvokas mies, eikä niinkuin tuo jumalaton Simon oli väärässä ilmoituksessa: kaiken kaikkiaan neljäsataa talenttia hopeaa ja kaksisataa kultaa.
12 Ja oli täysin mahdotonta, että sellaisia vääryyttä tehtäisiin niille, jotka olivat antaneet sen paikan pyhyyteen ja temppelin majesteettisuudelle ja loukkaamattomalle pyhyydelle, jota kunnioitettiin koko maailmassa.
13 Mutta Heliodorus sanoi kuninkaan hänelle antaman käskyn tähden: "Se pitää joka tapauksessa viedä kuninkaan aarrekammioon".

14 Ja sinä päivänä, jonka hän määräsi, hän meni määräämään tämän asian; sentähden ei ollut vähäistä tuskaa koko kaupungissa.
15 Mutta papit, jotka kumartuivat alttarin eteen pappien puvuissaan, kutsuivat taivaaseen sitä, joka antoi lain sille annetuista asioista, jotta ne säilytettäisiin turvassa niille, jotka ne olivat luvanneet pitää.
16 Joka sitten olisi katsonut ylimmäistä pappia kasvoihin, se olisi haavoittanut hänen sydämensä; sillä hänen kasvonsa ja hänen värinsä muuttaminen ilmoittivat hänen mielensä sisäisen tuskan.
17 Sillä mies oli niin ruumiin pelon ja kauhun vallassa, että niille, jotka katsoivat häneen, kävi ilmi, mikä murhe hänellä nyt oli sydämessään.
18 Toiset juoksivat ulos taloistaan yleiseen rukoukseen, koska paikka oli kuin halveksunnassa.
19 Ja naiset, säkkivaatteet vyötettyinä rintojensa alla, kävivät runsaasti kaduilla, ja neitsyet, joita pidettiin sisällä, juoksivat, toiset porteille ja toiset seinille, ja toiset katsoivat ulos ikkunoista.
20 Ja kaikki, pitäen kätensä taivasta kohti, rukoilivat.
21 Silloin olisi säälinyt miestä nähdä kaikenlaisten joukon kaatuminen ja ylimmäisen papin pelko sellaisessa tuskassa.
22 Sitten he pyysivät Kaikkivaltiasta Herraa pitämään luottamukselliset asiat turvassa niille, jotka ne olivat tehneet.
23 Kuitenkin Heliodoros toteutti sen, mikä oli määrätty.
24 Mutta kun hän oli siellä vartijansa kanssa aarrekammiossa, sai henkien Herra ja kaiken voiman Ruhtinas suuren ilmestyksen, niin että kaikki, jotka luulivat tulla hänen kanssaan, hämmästyivät Jumalan voimasta, ja pyörtyivät ja pelkäsivät kovasti.
25 Sillä heille ilmestyi hevonen, jonka päällä oli kauhea ratsastaja ja joka oli koristeltu hyvin vaalealla peitteellä, ja hän juoksi kiivaasti ja löi Heliodorusta etujaloillaan, ja näytti siltä, että hevosen selässä istuvalla oli täydelliset valjaat kulta.
26 Lisäksi hänen eteensä ilmestyi kaksi muuta nuorta miestä, jotka olivat voimaltaan huomattavan kauniita, kauniita ja pukeutuneita, jotka seisoivat hänen molemmilla puolilla; ja ruoskittiin häntä jatkuvasti ja antoi hänelle monia kipeitä raitoja.
27 Ja Heliodorus kaatui äkisti maahan, ja suuren pimeyden ympäröimänä.
28 Niin he kantoivat sen, joka äskettäin tuli suurella junalla ja kaikella vartiolla mainittuun aarrekammioon, koska he eivät kyenneet auttamaan itseään hänen aseillaan; ja ilmeisesti he tunnustivat Jumalan voiman.
29 Sillä hän oli Jumalan kädestä syöksytty maahan, ja hän makasi sanattomana ilman kaikkea toivoa elämästä.
30 Mutta he ylistivät Herraa, joka oli ihmeellisesti kunnioittanut omaa paikkaansa; joka vähän ennen oli täynnä pelkoa ja vaivaa, kun Kaikkivaltias Herra ilmestyi, oli täynnä iloa ja iloa.
31 Sitten eräät Heliodoruksen ystävät rukoilivat heti Oniasta, että tämä kutsuisi Korkeinta antamaan hänelle henkensä, joka oli valmis luopumaan haamusta.
32 Niin ylimmäinen pappi, joka epäili, ettei kuningas käsittäisi väärin, että juutalaiset olivat tehneet Heliodorukselle jonkin petoksen, uhrasi uhrin miehen terveyden puolesta.
33 Kun ylimmäinen pappi toimitti sovituksen, ilmestyivät samat nuoret miehet samoissa vaatteissa ja seisoivat Heliodoruksen viereen ja sanoivat: "Kiittäkää ylimmäistä pappi Oniasta suuresti, koska hänen tähtensä Herra on antanut sinulle elämän.
34 Ja koska näet, että sinut on ruoskittu taivaasta, julista kaikille ihmisille Jumalan väkevää voimaa. Ja kun he olivat puhuneet nämä sanat, he eivät enää ilmestyneet.
35 Niin Heliodorus, joka oli uhrannut uhria Herralle ja tehnyt suuret lupaukset sille, joka oli pelastanut hänen henkensä, ja tervehtinyt Oniasta, palasi sotajoukkoineen kuninkaan luo.
36 Ja hän todisti kaikille ihmisille suuren Jumalan teot, jotka hän oli silmillään nähnyt.
37 Ja kun kuningas Heliodorus, joka voisi olla kelvollinen mies lähetettäväksi vielä kerran Jerusalemiin, sanoi hän:
38 Jos sinulla on vihollinen tai petturi, lähetä hänet sinne, niin otat hänet vastaan hyvin ruoskituna, jos hän pääsee hengellänsä pakoon; sillä siinä paikassa ei ole epäilystäkään; siellä on erityinen Jumalan voima.
39 Sillä se, joka taivaassa asuu, katselee sitä paikkaa, ja hän puolustaa sitä; ja hän lyö ja tuhoaa ne, jotka tulevat vahingoittamaan sitä.
40 Ja Heliodoruksen asiat ja aarrekammion säilyttäminen osuivat tähän.

LUKU 4

1 Tämä Simon, josta me edellä puhuimme, koska hän oli rahan ja maansa kavaltaja, herjasi Oniasta, ikäänkuin hän olisi pelännyt Heliodorosta ja ollut näiden pahojen tekijä.
2 Niinpä hän uskalsi kutsua häntä petturiksi, joka oli ansainnut kaupungilta hyvää, hellinyt omaa kansaansa ja oli niin innokas lakien suhteen.
3 Mutta kun heidän vihansa meni niin pitkälle, että yksi Simonin ryhmittymistä teki murhat,
4 Onias näki tämän kiistan vaaran ja sen, että Apollonius Celosyrian ja Fenikian käskynhaltijana raivostui ja lisäsi Simonin pahuutta,
5 Hän meni kuninkaan tykö, ei ollakseen maanmiestensä syyttäjäksi, vaan etsiäkseen hyvää kaikille, niin julkisille kuin yksityisillekin:
6 Sillä hän näki, että oli mahdotonta, että valtio pysyisi hiljaa, ja Simon jätti tyhmyytensä, ellei kuningas katsonut sitä.
7 Mutta Seleukoksen kuoleman jälkeen, kun Antiokhos, nimeltään Epifanes, otti valtakunnan, Jason, Oniaan veli, työskenteli alipappina,
8 Lupaten kuninkaalle esirukouksesta kolmesataa kuusikymmentä talenttia hopeaa ja toisesta tulosta kahdeksankymmentä talenttia:
9 Tämän lisäksi hän lupasi antaa vielä sataviisikymmentä lisää, jos hänellä olisi lupa perustaa hänelle harjoituspaikka ja nuorten kouluttaminen pakanain tapaan ja kirjoittaa ne Jerusalemista antiokialaisten nimi.
10 Kun kuningas oli myöntänyt tämän ja saanut vallan hänen käsiinsä, toi hän heti oman kansansa kreikkalaiseen muotoon.
11 Ja kuninkaalliset oikeudet, jotka oli myönnetty juutalaisille erityisen suosion kautta Johannes, Eupolemoksen isä, joka meni lähettiläänä Roomaan ystävyyttä ja apua varten, hän otti pois. ja kukisti ne hallitukset, jotka olivat lain mukaisia, ja nosti esiin uusia tapoja lain vastaisesti:

12 Sillä hän rakensi mielellään harjoituspaikan itse tornin alle, saattoi nuorukaiset päälliköt valtaansa ja laittoi heidät päähän hattua.
13 Mutta sellainen oli Kreikan muodin huippu ja pakanallisten tapojen lisääntyminen Jasonin, tuon jumalattoman kurjan, ei ylimmäisen papin, äärimmäisen häpäisyn takia;
14 Että papit eivät uskaltaneet enää palvella alttarilla, vaan he halveksivat temppeliä ja laiminlyöivät uhreja, ja he kiiruhtivat osallisiksi laittomasta lisäyksestä harjoituspaikalla, sen jälkeen kun Discus-peli kutsui heidät esiin;
15 Eivät he asetu isiensä kunnian mukaan, vaan pitävät eniten kreikkalaisten kunniasta.
16 Sen tähden hirveä onnettomuus heitä kohtasi; sillä he pitivät heitä vihollisina ja kostajina, joiden tapaa he niin hartaasti seurasivat ja joiden kaltaisia he halusivat kaikessa.
17 Sillä ei ole kevyttä tehdä pahaa Jumalan lakia vastaan, vaan seuraava aika ilmoittaa nämä.
18 Kun riistaa, jota käytettiin joka uskonvuosina, pidettiin Tyroksessa, kun kuningas oli paikalla,
19 Tämä armoton Jason lähetti Jerusalemista erityisiä sanansaattajia, jotka olivat antiokialaisia, kuljettamaan kolmesataa hopeadrakmia Herkuleen uhriksi, jota sen kantajatkaan eivät pitäneet sopivana uhrata uhriksi, koska se ei ollut sopivaa, vaan varattu muihin maksuihin.
20 Tämä raha määrättiin sitten lähettäjälle Herkuleen uhriksi; mutta sen kantajien vuoksi sitä käytettiin gallien valmistukseen.
21 Kun Apollonius, Menestheuksen poika, lähetettiin Egyptiin kruunaamaan kuningas Ptolemeus Filometorin, Antiokhos ymmärsi, ettei hän ollut kovin vaikuttunut hänen asioihinsa, ja huolehti omasta turvallisuudestaan, minkä jälkeen hän tuli Joppeen ja sieltä Jerusalemiin. :
22 Siellä Jason ja kaupunki ottivat hänet kunnioittavasti vastaan, ja hänet tuotiin soihtu sytytettynä ja suurella huudolla; ja niin meni sen jälkeen sotajoukkonsa kanssa Foenikiaan.
23 Kolmen vuoden kuluttua Jason lähetti Menelaoksen, edellä mainitun Simonin veljen, kantamaan rahat kuninkaalle ja panemaan hänet mieleen eräitä tarpeellisia asioita.
24 Mutta kun hän tuotiin kuninkaan eteen, kun hän oli korottanut hänet voimansa loistokkaan ilmeen vuoksi, hän sai pappeuden itselleen ja uhrasi kolmesataa talenttia hopeaa enemmän kuin Jason.
25 Niin hän tuli kuninkaan toimeksiannon kanssa, tuomatta mukanaan mitään ylipappeuden arvoista, vaan hänellä oli julman tyranni raivo ja pedon raivo.
26 Sitten Jason, joka oli alistanut oman veljensä toisen alistamana, joutui pakenemaan ammonilaisten maahan.
27 Niin Menelaus sai ruhtinaskunnan, mutta rahasta, jonka hän oli luvannut kuninkaalle, hän ei ottanut hyvää tilausta, vaikka linnan hallitsija Sostratis vaati sitä:
28 Sillä hänelle määrättiin tullin kerääminen. Sen tähden heidät molemmat kutsuttiin kuninkaan eteen.
29 Menelaus jätti veljensä Lysimakoksen tilalleen pappeudeksi; ja Sostratus jätti Cratesin, joka oli kyproslaisten maaherra.
30 Sen tehdessä tarsolaiset ja mallolaiset nousivat kapinaan, koska heidät annettiin kuninkaan sivuvaimolle, jota kutsutaan Antiokukseksi.
31 Silloin kuningas tuli kaikin puolin kiireesti rauhoittamaan asioita jättäen Andronikuksen, vallanpitäjän, varamiehensä.
32 Mutta Menelaus, luullen saaneensa sopivan ajan, varasti joitakin kulta-astioita temppelistä ja antoi osan niistä Andronikukselle, ja osan hän myi Tyrokseen ja sen ympärillä oleviin kaupunkeihin.
33 Ja kun Onias sai siitä varmuuden, hän nuhteli häntä ja vetäytyi Daphnen pyhäkköön, joka sijaitsee Antiokian vieressä.
34 Sentähden Menelaus, joka erotti Andronikuksen, rukoili, että hän saisi Oniaksen käsiinsä; joka oli vakuuttunut siitä ja tuli Oniaan tykö petoksella ja antoi hänelle hänen oikean kätensä valalla; ja vaikka hän epäili häntä, sai hän kuitenkin hänet tulemaan ulos pyhäköstä. Hän sulki heti hänet oikeutta välittämättä.
35 Siitä syystä, ei ainoastaan juutalaiset, vaan monet myös muista kansoista, suuttuivat suuresti ja olivat hyvin murheellisia tämän ihmisen epäoikeudenmukaisesta murhasta.
36 Ja kun kuningas palasi Kilikian paikoista, niin juutalaiset, jotka olivat kaupungissa, ja muutamat kreikkalaiset, jotka myös inhosivat sitä, valittivat, koska Onias tapettiin ilman syytä.
37 Sentähden Antiokhos katui sydämestään, sääli ja itki kuolleen raittiin ja vaatimattoman käytöksen tähden.
38 Ja vihastuttuaan hän otti heti pois Andronikuksen purppuransa, repäisi hänen vaatteensa ja vei hänet läpi koko kaupungin siihen paikkaan, missä hän oli tehnyt jumalattomuutta Oniasta vastaan, ja siellä hän tappoi kirotun murhaajan. Näin Herra palkitsi hänelle hänen rangaistuksensa, kuten hän oli ansainnut.
39 Mutta kun Lysimakos oli tehnyt kaupungissa monia pyhäinpyhinä Menelaoksen suostumuksella ja sen hedelmät levittäytyivät ulkomaille, kansanjoukko kokoontui Lysimakosta vastaan, sillä monet kulta-astiat oli jo viety pois.
40 Kun tavallinen kansa nousi ja oli täynnä raivoa, Lysimakos aseistautui noin kolmetuhatta miestä ja alkoi ensin uhrata väkivaltaa. yksi Auranus on johtaja, mies, joka on mennyt kauas vuosista, eikä vähempää hulluudessa.
41 Kun he näkivät Lysimakoksen yrityksen, jotkut heistä nappasivat kiviä, toiset nuppia, toiset ottivat kourallisia tomua, joka oli seuraavaksi käsillä, heittivät ne kaikki yhdessä Lysimakoksen ja niiden päälle, jotka asettuivat niiden päälle.
42 Niin monet heistä haavoitettiin, ja muutamat he löivät maahan, ja kaikki pakotettiin pakenemaan; mutta itse kirkkoryöstäjän he tappoivat aarrekammion vieressä.
43 Näistä asioista nostettiin siis syyte Menelaosta vastaan.
44 Kun kuningas saapui Tyrokseen, kolme senaatista lähetettyä miestä nosti asian hänen edessään:
45 Mutta Menelaus, joka oli nyt tuomittu, lupasi Ptolemeukselle, Dorymeneen pojalle, antaa hänelle paljon rahaa, jos tämä rauhoittaisi kuningasta häntä kohtaan.
46 Kun Ptolemeos vei kuninkaan syrjään eräälle parterille, ikään kuin ottamaan ilmaa, sai hänet toiselle mielelle:
47 Siinä määrin, että hän vapautti Menelaoksen syytöksistä, joka oli kuitenkin kaiken pahan syy; ja ne köyhät miehet, jotka, jos he olisivat kertoneet syynsä, niin, skyytien edessä, olisi tuomittu syyttömiksi, hän tuomitsi heidät kuolemaan. .

48 Siten ne, jotka seurasivat asiaa kaupungin, ihmisten ja pyhien astioiden vuoksi, kärsivät pian epäoikeudenmukaisen rangaistuksen.
49 Sen vuoksi jopa he Tyroslaiset, jotka vihasivat tuota pahaa tekoa, hautasivat heidät kunniallisesti.
50 Ja niinpä vallanpitäjien ahneuden ansiosta Menelaus pysyi edelleen vallassa, lisääntyi pahuudessa ja oli suuri kansalaisten petturi.

LUKU 5

1 Suunnilleen samaan aikaan Antiokhos valmisteli toisen matkansa Egyptiin:
2 Ja sitten tapahtui, että läpi koko kaupungin, lähes neljänkymmenen päivän ajan, nähtiin ratsasmiehiä juoksevan ilmassa, kultakankaissa ja aseistettuina keihäillä, niin kuin sotilasjoukko,
3 Ja sotajoukoissa ratsasmiehiä, jotka kohtaavat ja juoksivat toisiaan vastaan, kilpien tärinän ja haukien joukon kanssa, miekkojen vetämisen ja nuolien heittämisen ja kultaisten koristeiden kimaltamisen ja kaikenlaisten valjaiden kanssa.
4 Sentähden jokainen rukoili, että tuo ilmestys kääntyisi hyväksi.
5 Kun nyt levisi väärä huhu, ikään kuin Antiokhos olisi kuollut, Iason otti ainakin tuhat miestä ja hyökkäsi äkkiä kaupunkiin; ja ne, jotka olivat muurien päällä, palautettiin ja kaupunki lopulta valloitettiin, Menelaus pakeni linnaan.
6 Mutta Jason tappoi omat kansalaisensa ilman armoa, koska hän ei uskonut, että hänen oman kansansa päivän saaminen olisi hänelle mitä onneton päivä; mutta luuli heidän olleen hänen vihollisiaan eivätkä maanmiehiä, jotka hän voitti.
7 Kaiken tämän tähden hän ei kuitenkaan saanut ruhtinaskuntaa, vaan viimein sai häpeän petoksensa palkan tähden ja pakeni jälleen ammonilaisten maahan.
8 Sen tähden hän palasi lopulta onnettomasti, koska häntä syytettiin arabialaisten kuninkaan Aretaksin edessä, hän pakenisi kaupungista kaupunkiin, häntä vainottiin, vihattiin lakien hylkääjänä ja häntä kauhistettiin arabien avoimena vihollisena. maansa ja maanmiehensä, hänet karkotettiin Egyptiin.
9 Näin se, joka oli ajanut monia pois maastaan, menehtyi vieraaseen maahan, vetäytyen Lacedemonian luo ja aikoen sieltä löytää apua sukulaisiltaan:
10 Ja sillä, joka oli karkoittanut monia hautaamattomia, ei ollut ketään, joka suri häntä, ei yhtään juhlallisia hautajaisia, eikä hautaa isiensä luona.
11 Mutta kun tämä tapahtui kuninkaan autoon, hän luuli Juudean kapinoineen; kun hän lähti Egyptistä raivoissaan ja valloitti kaupungin asein,
12 Ja kielsi sotamiehiään olemaan säästämättä niitä, joita he kohtasivat, ja surmaamasta niitä, jotka nousivat taloihin.
13 Siten tapettiin nuoria ja vanhoja, ryöstettiin miehistä, naisista ja lapsista, tapettiin neitsyitä ja lapsia.
14 Ja niitä tuhottiin kolmen kokonaisen päivän aikana kahdeksankymmentä tuhatta, joista neljäkymmentä tuhatta tapettiin taistelussa; eikä vähemmän myyty kuin tapettu.
15 Mutta hän ei ollut tyytyväinen tähän, vaan luuli mennä kaikkeen maailman pyhimpään temppeliin; Menelaus, lakien ja oman maansa petturi, hänen oppaansa:
16 Ja hän otti pyhät astiat saastunein käsin ja siveettömin käsin repi alas tavarat, jotka muut kuninkaat olivat pyhittäneet paikan täydentämiseksi, kunniaksi ja kunniaksi, ja hän antoi ne pois.
17 Ja Antiokhos oli niin ylpeä mielessään, ettei hän ymmärtänyt, että Herra oli hetken aikaa vihainen niiden synteistä, jotka kaupungissa asuivat, ja siksi hänen silmänsä ei katsonut paikkaa.
18 Sillä elleivät he olisi aiemmin olleet moniin synteihin kietoutuneet, tämä mies olisi heti tullessaan ruoskittu ja luopunut itsevarmuudestaan, kuten Heliodorus, jonka kuningas Seleukos lähetti tarkastelemaan aarrekammiota.
19 Jumala ei kuitenkaan valinnut ihmisiä paikan tähden, vaan paikan kaukana kansan tähden.
20 Ja sen tähden itse paikka, joka oli osallisena heidän kanssaan niistä vastoinkäymisistä, joita kansalle sattui, ilmoitti myöhemmin Herralta lähetetyistä eduista, ja niinkuin se oli hylätty Kaikkivaltiaan vihassa, niin jälleen suuri Herra sovitettuna se pystytettiin kaikella kunnialla.
21 Ja kuin Antiokhos oli vienyt temppelistä tuhat kahdeksansataa talenttia, lähti hän kaikella kiireellä Antiokiaan, hiipuen ylpeydessään tehdäkseen maan purjehduskelpoiseksi ja meren jalankulkukelpoiseksi. Sellainen oli hänen mielensä ylpeys.
22 Ja hän jätti maaherrat kiusaamaan kansaa.
23 Ja Garizimissa Andronikos; ja sitä paitsi Menelaus, joka pahemmin kuin kaikki muut paljasti raskaan käden kansalaisille, ja hänellä oli paha mieli maanmiehiään juutalaisia kohtaan.
24 Hän lähetti myös tuon inhottavan johtajan Apolloniuksen kahden ja kahdenkymmenen tuhannen armeijan kanssa ja käski tappaa kaikki parhaimmillaan olevat ja myydä naiset ja nuoremmat.
25 Joka tuli Jerusalemiin ja teeskenteli rauhaa, kärsi sapatin pyhään päivään asti, kun hän otti juutalaiset viettämään pyhäpäivää, käski miehiään aseistaa itsensä.
26 Ja niin hän tappoi kaikki, jotka olivat menneet viettämään sapattia, ja juoksi asein kaupungin halki, tappoi suuria joukkoja.
27 Mutta Juudas Makkabeus yhdeksän muun kanssa, tai noin, vetäytyi erämaahan ja asui vuorilla petojen tapaan seurakuntansa kanssa, joka ruokkii yrttejä jatkuvasti, etteivät he joutuisi saastutuksesta osallisiksi.

LUKU 6

1 Pian tämän jälkeen kuningas lähetti erään Ateenan vanhan miehen pakottamaan juutalaiset luopumaan isiensä laeista ja olemaan elämään Jumalan lakien mukaan.
2 Ja saastuttamaan myös Jerusalemin temppelin ja kutsumaan sitä Jupiter Olympiuksen temppeliksi; ja että Garizim, Jupiter, muukalaisten puolustaja, kuten he halusivat, että siellä asui.
3 Tämän onnettomuuden joutuminen oli kipeä ja tuskallinen kansalle:
4 Sillä temppeli oli täynnä melua ja riemua pakanoiden toimesta, jotka pilkkasivat porttoja ja olivat tekemisissä naisten kanssa pyhien paikkojen piirissä, ja sen lisäksi toivat sisään asioita, jotka eivät olleet laillisia.
5 Myös alttari oli täynnä epäpyhää tavaraa, minkä laki kieltää.
6 Miehen ei myöskään ollut lupa pitää sapattipäiviä tai muinaisia paastoja, eikä millään tavoin tunnustaa olevansa juutalainen.

7 Ja kuninkaan syntymäpäivänä joka kuukausi heidät tuotiin katkerasti syömään uhreista; ja kun Bacchuksen paastoa pidettiin, juutalaiset pakotettiin menemään kulkueessa Bacchuksen luo kantaen murattia.
8 Ja pakanain naapurikaupungeille annettiin Ptolemeuksen ehdotuksesta määräys juutalaisia vastaan, että heidän piti noudattaa samoja tapoja ja olla osallisia heidän uhreihinsa:
9 Ja joka ei mukaudu pakanain tapoihin, se rangaistaan kuolemalla. Silloin mies olisi voinut nähdä nykyisen kurjuuden.
10 Sillä tuotiin kaksi naista, jotka olivat ympärileikkauttaneet lapsensa; Kun he olivat avoimesti kuljettaneet ympäri kaupunkia, lapset ojentaen rintojaan, he heittivät heidät alas muurilta.
11 Ja muut, jotka olivat joutuneet läheisiin luoliin pitämään sapatinpäivää salassa ja jotka Filippus löysi, poltettiin kaikki yhdessä, koska he tekivät omantunnon auttaakseen itseään kaikkein pyhimmän päivän kunniaksi.
12 Nyt minä pyydän niitä, jotka lukevat tämän kirjan, etteivät he lannistuisi näiden onnettomuuksien takia, vaan että he eivät tuomitse noita rangaistuksia tuhoamiseksi, vaan kansamme kurittamiseksi.
13 Sillä se on merkki hänen suuresta hyvyydestään, kun pahoja ei kärsitä pitkään, vaan heitä rangaistaan välittömästi.
14 Sillä ei niinkuin muiden kansojen kanssa, joita Herra kärsivällisesti ei rankaise, kunnes he ovat tulleet syntiensä täyteyteen, niin hän ei tee meille,
15 Jottei hän, tullessaan synnin huipulle, sen jälkeen kostaisi meille.
16 Ja sentähden hän ei koskaan vetäydy meiltä armoaan; ja vaikka hän rankaisee vastoinkäymisellä, ei hän kuitenkaan koskaan hylkää kansaansa.
17 Mutta tämä, mitä me puhuimme, olkoon meille varoituksena. Ja nyt päästään asian julistamiseen muutamalla sanalla.
18 Eleasarin, yksi tärkeimmistä kirjanoppineista, iäkäs mies ja hyväntahtoinen mies, pakotettiin avaamaan suunsa ja syömään sianlihaa.
19 Mutta hän, joka valitsi mieluummin kuolla kunniakkaasti kuin elää sellaisen kauhistuksen tahraamana, sylki sen ja tuli omasta tahdostaan piinaan,
20 Niinkuin niiden piti tulla, jotka ovat päättäneet nousta esiin sellaisia asioita vastaan, joita ei ole luvassa maistaa elämän rakkaudessa.
21 Mutta ne, jotka olivat vastuussa tuosta jumalattomasta juhlasta, koska heillä oli vanha tuttavuus miehen kanssa, he veivät hänet syrjään, ja pyysivät häntä tuomaan lihaa omasta ravinnostaan, jota hänen oli lupa käyttää, ja tehdä niin kuin hän söi lihaa, joka oli otettu kuninkaan määräämästä uhrista;
22 Että näin tehdessään hän pelastuisi kuolemasta ja saisi armon vanhan ystävyyden vuoksi heidän kanssaan.
23 Mutta hän rupesi harkitsemaan huomaamattomasti ja kuten hänen ikänsä tuli, ja hänen muinaisten vuosiensa loistoa ja hänen harmaapäänsä kunniaa, josta hän tuli, ja hänen rehellisintä kasvatustaan lapsesta, tai pikemminkin pyhää lakia Jumalan antama; siksi hän vastasi sen mukaisesti ja tahtoi heidän lähettää hänet heti hautaan.
24 Sillä ei sovi meidän ikäänsämme, sanoi hän, millään tavalla hajoaminen, jolloin monet nuoret luulisivat, että Eleasar, joka oli kahdeksankymmentä vuotta vanha ja kymmenen, oli nyt mennyt vieraaseen uskontoon;
25 Ja siksi minun tekopyhyydeni ja halun elää vähän aikaa ja hetken pitempään tulisivat minun pettää, ja minä saan tahran vanhuuteeni ja teen siitä kauhistuttavan.
26 Sillä vaikka minä tällä hetkellä pelastuisin ihmisten rangaistuksesta, en kuitenkaan pääse pakoon Kaikkivaltiaan kättä, en elävänä enkä kuolleena.
27 Sentähden nyt, kun muutan tämän elämän miehekkäästi, osoitan itselleni sellaisen, kuin ikäni vaatii,
28 Ja jättäkää nuorille merkittävä esimerkki kuolemaan auliisti ja rohkeasti kunniallisten ja pyhien lakien puolesta. Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, meni hän kohta vaivaan:
29 Ne, jotka johtivat hänet muuttamaan hyvää tahtoa, kantoivat hänet vähän aikaisemmin vihaan, koska edellä mainitut puheet juonsivat, kuten he ajattelivat, epätoivoisesta mielestä.
30 Mutta kun hän oli valmis kuolemaan raiskattuina, hän huokaisi ja sanoi: "Herralle, jolla on pyhä tieto, on ilmeinen, että vaikka minä olisin pelastettu kuolemasta, niin minä nyt kestän kipeitä tuskia ruumiissani lyömällä. : mutta sielustani olen tyytyväinen kärsimään näitä, sillä minä pelkään häntä.
31 Ja näin tämä mies kuoli jättäen kuolemansa jalon rohkeuden esikuvaksi ja hyveen muistoksi, ei vain nuorille miehille, vaan koko kansalleen.

LUKU 7

1 Tapahtui myös, että seitsemän veljeä äitinsä kanssa otettiin kiinni, ja kuningas pakotti heidät lain vastaisesti maistamaan sianlihaa, ja heitä kidutettiin vitsauksin ja ruoskain.
2 Mutta yksi niistä, jotka ensin puhuivat, sanoi näin: mitä sinä tahdot kysyä tai oppia meiltä? olemme valmiita kuolemaan pikemminkin kuin rikkomaan isiemme lakeja.
3 Silloin kuningas raivoissaan käski lämmittää kattilat ja kattilat:
4 Ja heti kuumennettuaan hän käski leikata irti ensimmäisenä puhuneen kielen ja leikata poikki hänen ruumiinsa äärimmäiset osat, muut veljensä ja äitinsä katsomassa.
5 Mutta kun hän oli näin vammautunut kaikista jäsenistään, käski hän vielä elossa olevan tuoda tuleen ja paistaa hänet pannulla; ja kun pannulla oleva höyry oli hajallaan, niin he kehottivat yhtä. toinen äidin kanssa kuolee miehekkäästi, sanoen näin:
6 Herra Jumala katsoo meihin ja totisesti lohduttaa meissä, niinkuin Mooses laulussaan, joka todisti heidän kasvoilleen, sanoi: ja hän saa lohdutuksen palvelijoissansa.
7 Kun ensimmäinen oli kuollut tämän luvun jälkeen, he toivat toisen tehdäkseen hänestä pilkan; ja kun he olivat irroittaneet hänen päänsä ihon hiuksilla, he kysyivät häneltä: "Syötkö, ennen kuin sinua rangaistaan koko ajan." jokainen ruumiisi jäsen?
8 Mutta hän vastasi omalla kielellään ja sanoi: "Ei". Sentähden hän sai myös seuraavan kidutuksen järjestyksessä, niinkuin edellinenkin.
9 Ja kun hän oli viimeistä haukkunut, hän sanoi: "Sinä raivona otat meidät pois tästä nykyisestä elämästä, mutta maailman kuningas on herättävä meidät, jotka olemme kuolleet lakiensa puolesta, iankaikkiseen elämään".
10 Hänen jälkeensä kolmas tehtiin pilkaksi, ja kun häntä vaadittiin, hän ojensi kielensä, ja heti, ja ojensi kätensä miehekkäästi.

11 Ja sanoi rohkeasti: nämä minulla oli taivaasta; ja hänen lakinsa tähden minä halveksin niitä; ja toivon saavani ne häneltä uudelleen.
12 Niin, että kuningas ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, ihmettelivät nuoren miehen rohkeutta, sillä hän ei huomannut kipuja.
13 Kun tämäkin mies oli kuollut, he kiduttivat ja turmelivat neljättä samalla tavalla.
14 Mutta kun hän oli valmis kuolemaan, hän sanoi näin: "On hyvä, että ihmiset tappavat hänet, odottaa toivoa Jumalalta, että hän nousisi ylös; sinä et saa ylösnousemusta elämään."
15 Myöhemmin he toivat myös viidennen ja turmelivat sen.
16 Silloin hän katsoi kuninkaan puoleen ja sanoi: "Sinulla on valta ihmisiin, sinä olet katoavainen, teet mitä tahdot." älä kuitenkaan ajattele, että kansakuntamme on Jumalan hylkäämä;
17 Mutta ole hetki ja katso hänen suurta voimaansa, kuinka hän vaivaa sinua ja sinun siemenes.
18 Hänen jälkeensä tuotiin myös kuudes, joka oli valmis kuolemaan ja sanoi: "Älkää antako pettää ilman syytä; sillä me kärsimme tämän itsellemme, tehdessämme syntiä Jumalaamme vastaan; sen tähden meille tapahtuu ihmeitä".
19 Mutta älä ajattele, että sinä, joka otat kätesi taisteluun Jumalaa vastaan, pääset rankaisematta.
20 Mutta äiti oli ennen kaikkea ihmeellinen ja kunnioitetun muiston arvoinen; sillä kun hän näki seitsemän poikansa surmatun yhden päivän sisällä, hän kantoi sen rohkeasti, sen toivon tähden, joka hänellä oli Herrassa.
21 Niin, hän kehotti jokaista heistä omalla kielellään, täynnä rohkeita henkiä; ja herätti naisellisia ajatuksiaan miehisellä vatsalla ja sanoi heille:
22 En voi kertoa, kuinka te tulitte minun kohtuuni; sillä minä en antanut teille henkeä enkä elämää, enkä minä ole se, joka muodostin teidän jokaisen jäsenet;
23 Mutta epäilemättä maailman Luoja, joka loi ihmisen sukupolven ja löysi kaiken alun, antaa myös omasta armostaan teille hengen ja elämän jälleen, niinkuin ette nyt katso itseänne hänen lakeihinsa. vuoksi.
24 Mutta Antiokhos, joka piti itseään halveksittavana ja epäili sitä moitittavana puheena, kun nuorin oli vielä elossa, ei ainoastaan kehottanut häntä sanoin, vaan myös vannoi häntä valalla, että hän tekisi hänestä sekä rikkaan että onnellisen. ihminen, jos hän kääntyisi pois isiensä laeista; ja että hän myös ottaisi hänet ystäväkseen ja uskoisi häneen asiat.
25 Mutta kun nuori mies ei missään tapauksessa tahtonut kuulla häntä, kuningas kutsui äitinsä ja kehotti häntä neuvomaan nuorta miestä pelastamaan hänen henkensä.
26 Ja kun hän oli kehottanut häntä monilla sanoilla, hän lupasi hänelle neuvoa poikaansa.
27 Mutta hän kumarsi häntä kohti, nauroi julmaa tyrannia pilkatakseen ja puhui tällä tavalla maankielellään; Oi poikani, armahda minua, joka synnytin sinut yhdeksän kuukautta kohdussani ja annoin sinulle kolme vuotta ja ruokit sinua ja kasvatin sinut tähän ikään ja kesti kasvatuksen vaikeudet.
28 Minä rukoilen sinua, poikani, katso taivasta ja maata ja kaikkea, mitä niissä on, ja katso, että Jumala loi ne siitä, mitä ei ollut; ja niin tehtiin ihmiskunta samoin.
29 Älä pelkää tätä kiduttajaa, vaan veljesi arvoisena ota kuolemasi, että ottaisin sinut jälleen armossa veljiesi kanssa.
30 Hänen vielä puhuessaan näitä sanoja sanoi nuori mies: ketä te odotatte? Minä en tottele kuninkaan käskyä, vaan pidän sen lain käskyn, jonka Mooses antoi isillemme.
31 Ja sinä, joka olet ollut kaiken pahan heprealaisia vastaan, älä pakene Jumalan käsiä.
32 Sillä me kärsimme syntiemme tähden.
33 Ja vaikka elävä Herra vähän aikaa vihastuukin meille kurituksen ja kurituksen tähden, hän on kuitenkin jälleen yhdessä palvelijoidensa kanssa.
34 Mutta sinä, oi jumalaton ihminen, ja kaikista muista jumalattomista, älä ylennä ilman syytä, äläkä pöyhkeydy epävarmoista toiveista, nostaessasi kätesi Jumalan palvelijoita vastaan.
35 Sillä sinä et ole vielä paennut Kaikkivaltiaan Jumalan tuomiota, joka näkee kaikki.
36 Sillä meidän veljemme, jotka nyt lyhyen tuskan kärsivät, ovat kuolleet Jumalan iankaikkisen elämän liiton alaisina; mutta sinä saat Jumalan tuomion kautta oikeudenmukaisen rangaistuksen ylpeydestäsi.
37 Mutta minä, veljeni, uhraan ruumiini ja henkeni isiemme lakien puolesta, rukoillen Jumalaa, että hän pian armolisi kansaamme. ja että sinä piduilla ja vitsauksilla tunnustaisit, että hän yksin on Jumala;
38 Ja että minussa ja veljissäni Kaikkivaltiaan viha, joka on oikein kohdistettu kansaamme kohtaan, lakkaa.
39 Kun kuningas oli raivoissaan, antoi hänelle pahemman kuin kaikki muut ja otti vakavasti sen, että häntä pilkattiin.
40 Niin tämä mies kuoli saastumattomana ja pani koko turvansa Herraan.
41 Viimeisenä poikien kuoleman jälkeen äiti.
42 Riittäköön tämä nyt, että olen puhunut epäjumalanpalvelusjuhlista ja äärimmäisistä kidutuksista.

LUKU 8

1 Silloin Juudas Makkabeus ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, menivät salaisesti kaupunkeihin ja kutsuivat sukulaisensa koolle ja ottivat luokseen kaikki juutalaisten uskonnossa pysyneet ja kokosivat noin kuusituhatta miestä.
2 Ja he huusivat avukseen Herraa, että hän katsoisi kansaan, joka oli kaikkien tallattu; ja sääli myös jumalattomien ihmisten häpäisemää temppeliä;
3 Ja että hän armahtaisi kaupunkia kohtaan, joka on turmeltunut ja valmis tasoittumaan maan kanssa; ja kuule verta, joka huusi häntä,
4 Ja muistakaa vaarattomien pikkulasten jumalaton teurastus ja hänen nimensä pilkkaaminen; ja että hän osoittaisi vihaansa jumalattomia vastaan.
5 Mutta kun Makkabeuksella oli seuraansa, pakanat eivät voineet vastustaa häntä, sillä Herran viha muuttui armoksi.
6 Sentähden hän tuli yllättäen ja poltti kaupunkeja ja joutui hänen käsiinsä kaikkein edullisimmat paikat, ja voitti ja karkoitti pienen joukon vihollisiaan.
7 Mutta hän käytti erityisesti yötä hyväkseen sellaisiin salaisiin yrityksiin, niin että hänen pyhyytensä hedelmät levisivät kaikkialle.
8 Kun Filippus näki, että tämä mies kasvoi vähitellen ja että hänen asiat menestyivät yhä enemmän ja enemmän, hän kirjoitti Ptolemeukselle, Selosyrian ja Fenikian maaherralle, jotta hän antaisi lisää apua kuninkaan asioihin.
9 Sitten hän heti valitsi Nikanorin, Patrokluksen pojan, yhdeksi erityisystävänsä, ja lähetti hänet peräti kaksikymmentä tuhatta kaikista kansoista hänen alaisinaan

kitkemään koko juutalaisten sukupolven. ja hänen kanssaan hän liittyi myös Gorgiaksen kapteeniksi, jolla oli paljon kokemusta sota-asioista.
10 Niinpä Nikanor sitoutui ansaitsemaan vangituille juutalaisille niin paljon rahaa, että se kattaisi kahden tuhannen talentin veron, joka kuninkaan oli määrä maksaa roomalaisille.
11 Sentähden hän lähetti välittömästi meren rannikon kaupunkeihin julistamaan vangittujen juutalaisten myynnin ja lupaamaan, että heillä olisi kahdeksankymmentä ruumista yhdestä talentista, odottamatta kostoa, jonka oli määrä seurata häntä Kaikkivaltialta Jumalalta.
12 Nyt kun Juudakselle kerrottiin Nikanorin tulemisesta ja hän oli ilmoittanut niille, jotka olivat hänen kanssaan, että armeija oli lähellä,
13 Ne, jotka pelkäsivät ja epäilivät Jumalan vanhurskautta, pakenivat ja pakenivat.
14 Toiset myivät kaiken, mitä heillä oli jäljellä, ja anoivat samalla Herraa vapauttamaan heidät, jumalaton Nikanor myi ennen kuin he tapasivat.
15 Ja jos ei heidän itsensä tähden, niin kuitenkin niiden liittojen vuoksi, jotka hän oli tehnyt heidän isiensä kanssa, ja hänen pyhän ja kirkkauden nimensä tähden, jolla heidät kutsuttiin.
16 Niin Makkabeus kutsui miehensä koolle kuuden tuhannen joukossa ja kehotti heitä olemaan kauhistuttamatta vihollista eivätkä pelkäämättä suurta pakanain joukkoa, jotka väärin hyökkäsivät heitä vastaan. vaan taistella miehekkäästi,
17 ja asettaa heidän silmiensä eteen se vahinko, jonka he olivat epäoikeudenmukaisesti tehneet pyhälle paikalle, ja kaupungin julma kohtelu, jota he pilkkasivat, ja myös esi-isiensä hallinnon riistäminen:
18 Sillä he, sanoi hän, luottavat aseisiinsa ja rohkeuteensa; mutta me luotamme Kaikkivaltiaaseen, joka voi yhtäkkiä kaataa ne, jotka tulevat meitä vastaan, ja myös koko maailman.
19 Lisäksi hän kertoi heille, mitä apua heidän esi-isänsä olivat löytäneet ja kuinka heidät vapautettiin, kun Sanheribin alaisuudessa kuoli sata kahdeksankymmentäviisi tuhatta.
20 Ja hän kertoi heille taistelusta, joka heillä oli Babylonissa galatalaisten kanssa, kuinka he tulivat töihin vain kahdeksantuhatta neljän tuhannen makedonialaisen kanssa, ja että makedonialaiset olivat ymmällään, ja ne kahdeksantuhatta tuhosivat satakaksikymmentätuhatta. taivaasta saamansa avun tähden, ja he saivat siten suuren saaliin.
21 Kun hän oli tehnyt heidät rohkeiksi näillä sanoilla ja valmis kuolemaan lain ja maan puolesta, jakoi hän armeijansa neljään osaan;
22 Ja hän liittyi veljiensä, kunkin joukkojen päällikköihin, Simonin, Joosefin ja Joonatanin kanssa, ja antoi kullekin viisitoistasataa miestä.
23 Hän määräsi myös Eleasarin lukemaan pyhää kirjaa, ja kun hän oli antanut heille tämän tunnussanan: Jumalan apu. hän johtaa ensimmäistä bändiä,
24 Ja Kaikkivaltiaan avulla he tappoivat yli yhdeksäntuhatta vihollistansa ja haavoittivat ja vammauttavat suurimman osan Nikanorin sotajoukosta ja pakenivat siten kaikki;
25 Ja ottivat heidän rahansa, jotka tulivat ostamaan heitä, ja ajoivat heitä kauas takaa; mutta ajan puutteessa he palasivat.
26 Sillä oli sapattia edeltävä päivä, ja siksi he eivät enää ajaneet heitä takaa.
27 Kun he olivat siis koonneet sota-asunsa ja ryöstelleet vihollisensa, he asettuivat sapatin aikaan ja antoivat ylenpalttisen ylistyksen ja kiitoksen Herralle, joka oli varjellut heidät siihen päivään asti, joka oli heidän kohtaamisen armon alku.
28 Ja sapatin jälkeen, kun he olivat antaneet osan saaliista vammaisille ja leskille ja orvoille, he jakoivat jäännöksen keskenään ja palvelijoilleen.
29 Kun tämä tapahtui, ja he olivat esittäneet yhteisen rukouksen, anoivat he armollista Herraa, jotta he tekisivät sovinnon palvelijoidensa kanssa ikuisesti.
30 Lisäksi ne, jotka olivat Timoteuksen ja Bakkideen kanssa taistelleet heitä vastaan, tappoivat yli kaksikymmentä tuhatta, ja he saivat hyvin helposti korkeita ja vahvoja otuksia, jakoivat keskenään paljon enemmän saalista ja tekivät vammautuneita, orpoja, leskiä, niin, ja myös iäkkäät, yhtäläiset saaliissa itsensä kanssa.
31 Ja kun he olivat koonneet sota-asunsa, he panivat ne kaikki varovasti sopiviin paikkoihin, ja saaliin jäännöksen he toivat Jerusalemiin.
32 He tappoivat myös Filarksen, sen jumalattoman, joka oli Timoteuksen kanssa ja oli monella tapaa kiusannut juutalaisia.
33 Ja kun he viettivät voittojuhlaa maassaan, he polttivat Kallisteneen, joka oli sytyttänyt tuleen pyhät portit ja joka oli paennut pieneen taloon; ja niin hän sai pahuudestaan sopivan palkinnon.
34 Mitä tulee tuon armottoman Nikanoriin, joka oli tuonut tuhat kauppiasta ostamaan juutalaisia,
35 Herran avulla hän joutui alas niiden toimesta, joista hän vähiten piti tiliä; ja riisuttuaan loistovaatteensa ja päästeten joukkonsa pois, tuli hän kuin pakeneva palvelija Keskimaan halki Antiokiaan hyvin suurella häpeällä, sillä hänen joukkonsa tuhoutui.
36 Niin hän, joka otti tehtäväkseen maksaa roomalaisille heidän veronsa vankeina Jerusalemissa, kertoi ulkomailla, että juutalaisilla oli Jumala taistella heidän puolestaan, ja siksi he eivät voineet loukkaantua, koska he noudattivat lakeja, hän antoi ne.

LUKU 9

1 Noihin aikoihin Antiokhos lähti häpeästi Persian maasta
2 Sillä hän oli tullut kaupunkiin nimeltä Persepolis ja meni ryöstämään temppeliä ja valloittamaan kaupungin; jolloin joukko, joka juoksi puolustamaan itseään aseillaan, pakotti heidät pakenemaan; ja niin tapahtui, että Antiokhos pakotettiin asukkaiden karkuun, ja hän palasi häpeänä.
3 Kun hän nyt tuli Ekbataneen, hänelle kerrottiin, mitä Nikanorille ja Timoteukselle oli tapahtunut.
4 Sitten turvotus vihasta. hän ajatteli kostaa juutalaisille sen häpeän, jonka ne tekivät hänelle, jotka saivat hänet pakenemaan. Sen tähden hän käski vaunujensa ajaa lakkaamatta ja lähettää matkan, Jumalan tuomion nyt seuraamassa häntä. Sillä hän oli ylpeänä puhunut tällä tavalla, että hän tulisi Jerusalemiin ja tekisi siitä juutalaisten yleisen hautauspaikan.

5 Mutta Herra Kaikkivaltias, Isrealin Jumala, löi häntä parantumattomalla ja näkymättömällä vitsauksella: tai heti kun hän oli puhunut nämä sanat, tuli hänen päälleen parantumaton vatsakipu ja sisäisten osien kipeä piina;
6 Ja se on oikein, sillä hän oli kiusannut muiden ihmisten sisäelimiä monilla ja kummallisilla tuskilla.
7 Hän ei kuitenkaan lakannut kerskailemasta, vaan oli silti täynnä ylpeyttä, puhalsi tulta raivossaan juutalaisia kohtaan ja käski kiirehtiä matkaa; mutta tapahtui, että hän kaatui vaunuistaan, kannettuna väkivaltaisesti. ; niin että hänen kaatuessaan kipeästi kaikki hänen ruumiinsa olivat kipeitä.
8 Ja näin se, joka vähän aikaisemmin luuli voivansa käskeä meren aaltoja (niin ylpeä hän oli ihmiskunnon yläpuolella) ja punnitsevansa korkeat vuoret vaa'alla, heitettiin nyt maahan ja kannettiin hevospenkissä. , osoittaen kaikille Jumalan ilmeisen voiman.
9 Niin että madot nousivat tämän jumalattoman miehen ruumiista, ja hänen eläessään murheessa ja tuskassa hänen lihansa putosi, ja hänen hajunsa saastaisuus häiritsi koko hänen armeijaansa.
10 Ja sitä miestä, joka luuli, että hän voisi päästä taivaan tähtiin asti, ei kukaan kestänyt kantaa hänen sietämätöntä hajuaan.
11 Tässä hän vaivautuneena rupesi luopumaan suuresta ylpeytensä ja tuli tuntemaan itsensä Jumalan vitsauksella, ja hänen tuskansa kasvoi joka hetki.
12 Ja kun hän itse ei kestänyt omaa hajuaan, hän sanoi nämä sanat: On soveliasta olla alamainen Jumalalle, ja ettei kuolevainen ihminen voisi ylpeänä ajatella itsestään, jos hän olisi Jumala.
13 Tämä jumalaton vannoi myös Herralle, joka nyt ei enää armahda häntä, sanoen näin:
14 Että pyhän kaupungin (johon hän kiireesti meni laskeakseen sen maahan ja tehdäkseen siitä yleisen hautauspaikan) hän vapauttaisi:
15 Ja mitä tulee juutalaisiin, joita hän ei pitänyt niin paljoa hautaamisen arvoisina, vaan heidän lastensa kanssa ajettavaksi lintujen ja villieläinten syömäksi, hän teki heidät kaikki Ateenan asukkaiden vertaisiksi:
16 Ja pyhän temppelin, jonka hän ennen oli riistänyt, hän koristeli hyvillä lahjoilla ja ennallisti kaikki pyhät astiat monilla muilla ja vastasi omista tuloistaan uhrimaksut.
17 Niin, ja että hänestäkin tulisi itse juutalainen ja kävisi läpi kaiken asutun maailman ja julistaisi Jumalan voimaa.
18 Mutta kaikesta tästä huolimatta hänen tuskansa eivät lakkaa, sillä Jumalan oikeudenmukainen tuomio tuli hänen ylleen; siksi hän epätoivoisena terveydestään kirjoitti juutalaisille kirjoitetun kirjeen, joka sisälsi rukouksen, seuraavasti:
19 Antiokhos, kuningas ja maaherra, toivottaa hyville juutalaisilleen paljon iloa, terveyttä ja menestystä.
20 Jos te ja teidän lapsenne voitte hyvin ja teidän asianne ovat tyytyväisiä, niin minä kiitän suuresti Jumalaa, koska minulla on toivoni taivaassa.
21 Mitä tulee minuun, minä olin heikko, tai muuten olisin muistanut ystävällisesti kunnianne ja hyväntahtoisuuden, joka oli palannut Persiasta ja joutuneena vakavaan sairauteen, katsoin tarpeelliseksi huolehtia kaikkien yhteisestä turvallisuudesta:
22 En luota terveyteeni, vaan minulla on suuri toivo päästä eroon tästä sairaudesta.
23 Mutta ottaen huomioon, että jopa minun isäni, mihin aikaan hän johti armeijan korkeuksiin. nimitetty seuraajaksi,
24 Sitä varten, että jos jokin sattuisi vastoin odotuksia tai jos ikäviä sanomia tuodaan, eivät maan asukkaat, tietäen, kenelle valtio on jätetty, huolestuisivat:
25 Jälleen ottaen huomioon, kuinka ruhtinaat, jotka ovat valtakuntani rajanaapureita ja naapureita, odottavat tilaisuuksia ja odottavat, mitä tapahtuu. Olen asettanut kuninkaaksi poikani Antiokoksen, jonka olen usein antanut ja suositellut monille teistä, kun menin korkealle maakunnalle; jolle olen kirjoittanut seuraavasti:
26 Sen tähden rukoilen ja pyydän teitä muistamaan ne hyödyt, joita olen tehnyt teille yleisesti ja erityisinä, ja että jokainen mies on edelleen uskollinen minulle ja pojalleni.
27 Sillä olen vakuuttunut siitä, että hän, joka ymmärtää mieleni, antaa suosiolla ja armollisesti sinun toiveesi.
28 Niin murhaaja ja pilkkaaja, joka kärsi pahiten, rukoillessaan muita miehiä, kuoli surkean kuoleman vieraalla vuoristossa.
29 Ja Filippus, joka oli kasvatettu hänen kanssaan, vei pois hänen ruumiinsa, ja hänkin pelkäsi Antiokoksen poikaa meni Egyptiin Ptolemeus Filometorin luo.

LUKU 10

1Makkabeus ja hänen joukkonsa, Herra, joka johdatti heitä, saivat takaisin temppelin ja kaupungin:
2 Mutta alttarit, jotka pakanat olivat rakentaneet avoimelle kadulle, ja myös kappelit, he purkivat.
3 Ja puhdistettuaan temppelin he tekivät toisen alttarin, ja lyömällä kiviä he ottivat niistä tulta ja uhrasivat kahden vuoden kuluttua ja panivat suitsukkeita, valoja ja näyteleipää.
4 Kun se oli tehty, he lankesivat maahan ja rukoilivat Herraa, etteivät he enää joutuisi sellaisiin vaikeuksiin; mutta jos he vielä tekisivät syntiä häntä vastaan, niin hän itse kurittaisi heitä armolla, etteivät he joutuisi pilkkaavien ja raakojen kansojen käsiin.
5 Mutta sinä päivänä, jona muukalaiset häpäisivät temppelin, se puhdistettiin jälleen samana päivänä, saman kuun kahdentenakymmenentenä päivänä, joka on Kasleu.
6 Ja he viettivät iloiten ne kahdeksan päivää, niinkuin tabernaakkelijuhla, muistien, että ei kauan ennen he olivat viettäneet majatalojen juhlaa, kun he vaelsivat vuorilla ja luolissa niinkuin pedot.
7 Sentähden he kantoivat oksia ja kauniita oksia ja palmuja ja lauloivat psalmeja sille, joka oli antanut heille menestystä hänen paikkansa puhdistamisessa.
8 He asettivat myös yhteisellä säädöksellä ja määräyksellä, että joka vuosi noita päiviä on noudatettava koko juutalaisten kansalle.
9 Ja tämä oli Antiokoksen, nimeltä Epifanes, loppu.
10 Nyt me julistamme Antiokhos Eupatorin teot, joka oli tämän jumalattoman miehen poika, ja kootaan lyhyesti yhteen sotien onnettomuudet.
11 Ja kun hän tuli kruunuun, hän asetti yhden Lysiaksen valtakuntansa asioiden päällikköksi ja asetti hänet Kelosyrian ja Fenikian päämieheksi.
12 Sillä Ptolemeus, jota kutsuttiin Macroniksi, valitsi mieluummin tehdä oikeutta juutalaisille heille tehdyn vääryyden vuoksi, yritti jatkaa rauhaa heidän kanssaan.

13 Kuninkaan ystävien syytettynä Eupatorin edessä ja kun hänet kutsuttiin petturiksi joka sanalla, koska hän oli lähtenyt Kyproksesta, Filometor oli luvannut hänelle ja lähti Antiokhos Epiphanesin luo, ja koska hän näki, ettei hän ollut arvokkaassa paikassa, hän oli niin masentunut. , että hän myrkytti itsensä ja kuoli.
14 Mutta kun Gorgias oli linnoitusten kuvernööri, hän palkkasi sotilaita ja ruokki jatkuvasti sotaa juutalaisia vastaan:
15 Ja sen johdosta idumealaiset, saatuaan käsiinsä kaikkein hyödyllisimmät tilat, pitivät juutalaiset miehitettynä, ja otettuaan vastaan ne, jotka oli karkotettu Jerusalemista, he lähtivät ruokkimaan sotaa.
16 Silloin ne, jotka olivat Makkabeuksen kanssa, rukoilivat ja rukoilivat Jumalaa, että hän olisi heidän auttajansa; ja niin he juoksivat väkivallalla idumealaisten linnoitusten päälle,
17 Ja hyökkäsivät heihin väkivaltaisesti, ja he voittivat valloitukset ja jättivät pois kaikki, jotka taistelivat muurilla, ja tappoivat kaikki, jotka olivat heidän käsiinsä, ja tappoivat ei vähemmän kuin kaksikymmentä tuhatta.
18 Ja koska muutamat, jotka olivat vähintään yhdeksäntuhatta, pakenivat yhteen kahteen hyvin vahvaan linnaan, joilla oli kaikkea sopivaa piirityksen tukemiseen,
19. Makkabeus jätti Simonin ja Joosefin ja Sakkeuksen ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, jotka olivat kyllin piirittäneet heidät, ja lähti paikkoihin, jotka enemmän tarvitsivat hänen apuaan.
20 Mutta ne, jotka olivat Simonin kanssa ahneuden johdattamana, saivat rahasta eräiden linnassa olevien kautta, ja he ottivat seitsemänkymmentä tuhatta drakmia ja antoivat joidenkin paeta.
21 Mutta kun Makkabeukselle kerrottiin, mitä oli tapahtunut, hän kutsui kansan käskynhaltijat koolle ja syytti niitä, että he olivat myyneet veljensä rahalla ja päästetneet vihollisensa sotimaan heitä vastaan.
22 Niin hän tappoi ne, jotka havaittiin petturiksi, ja valloitti heti molemmat linnat.
23 Ja onnistui hyvin aseillaan kaikessa, minkä hän otti käteensä, ja surmasi kaksikymmentä tuhatta.
24 Mutta Timoteus, jonka juutalaiset olivat voittaneet ennen, kun hän oli kerännyt suuren joukon vieraita sotajoukkoja ja hevosia Aasiasta, ei vähän, tuli ikään kuin hän valtaisi juutalaisia asein.
25 Mutta kun hän lähestyi, ne, jotka olivat Makkabeuksen kanssa, kääntyivät rukoilemaan Jumalaa ja sirottivat multaa päänsä päälle ja vyöttäivät kupeensa säkkikankaalla,
26 Ja lankesi alttarin juurelle ja rukoili häntä olemaan heille armollinen ja olemaan heidän vihollistensa vihollinen ja heidän vihollistensa vastustaja, niinkuin laki sanoo.
27 Ja rukouksen jälkeen he ottivat aseensa ja lähtivät kauemmaksi kaupungista; ja kun he lähestyivät vihollisiaan, he pysyivät omillaan.
28 Kun aurinko oli juuri noussut, liittivät he molemmat yhteen; toisella puolella on hyveensä kanssa turvapaikkansa myös Herralle menestyksensä ja voiton panttiksi; toisella puolella on heidän raivonsa taistelunsa johtaja
29 Mutta kun taistelu vahvistui, vihollisille ilmestyi taivaasta viisi kaunista miestä hevosten selässä kultaisilla suitseilla, ja kaksi heistä johti juutalaisia,
30 Ja otti Makkabeuksen heidän väliinsä, peitti hänet joka puolelta aseet ja varjeli häntä, mutta ampui nuolia ja salamoita vihollisia vastaan; niin että he olivat sokeudesta hämmentyneinä ja ahdistusta täynnä, ja he tapettiin.
31 Ja jalkamiehiä tapettiin kaksikymmentä tuhatta viisisataa ja kuusisataa ratsumiestä.
32 Mitä tulee itse Timoteukseen, hän pakeni hyvin vahvaan linnaan, nimeltä Gawra, jossa Kereas oli maaherra.
33 Mutta ne, jotka olivat Makkabeuksen kanssa, piirittivät linnoitusta rohkeasti neljä päivää.
34 Ja ne, jotka olivat sisällä, luottivat paikan vahvuuteen, pilkkasivat suuresti ja puhuivat pahoja sanoja.
35 Mutta viidentenä päivänä varhain kaksikymmentä nuorta miestä Makkabeuksen seurasta, jotka olivat vihasta herjauksen takia kiihtyneet, hyökkäsivät miehekkäästi muurin kimppuun ja tappoivat raivokkaalla rohkeudella kaiken, mitä kohtasivat.
36 Samoin toiset nousivat heidän perässään, kun he olivat tekemisissä sisällä olevien kanssa, polttivat tornit ja sytytystulet polttivat pilkkaajat elävältä; ja toiset mursivat portit ja ottivat vastaan muun armeijan ja valloittivat kaupungin,
37 Ja tappoi Timoteuksen, joka oli piilotettu erääseen kuoppaan, ja hänen veljensä Kereaan Apollofaneen kanssa.
38 Kun tämä tapahtui, ylistivät he psalmeilla ja kiitoksella Herraa, joka oli tehnyt niin suuria tekoja Israelille ja antanut heille voiton.

LUKU 11

1 Pian tämän jälkeen kuninkaan suojelija ja serkku Lysias, joka myös hoiti asioita, oli erittäin tyytymätön tehtyihin asioihin.
2 Ja kun hän oli kerännyt noin kahdeksankymmentä tuhatta kaikki ratsumiehiä, tuli hän juutalaisia vastaan aikeissaan tehdä kaupungista pakanain asuinpaikka,
3 Ja hyödyttääkseni temppeliä, kuten muita pakanain kappeleita, ja asettaa ylimmäisen pappeuden myyntiin joka vuosi:
4 Ei suinkaan ottaen huomioon Jumalan voima, vaan puhjennut kymmenillä tuhansilla jalkamiehillään ja tuhansilla ratsumiehillä ja kahdeksankymmentä norsullaan.
5 Niin hän tuli Juudeaan ja lähestyi Betsuraa, joka oli vahva kaupunki, mutta kaukana Jerusalemista noin viiden vakomatkan päässä, ja hän piiritti sitä ankarasti.
6 Mutta kun ne, jotka olivat Makkabeuksen kanssa, kuulivat, että hän piiritti linnat, he ja kaikki kansa valittivat ja kyyneleet rukoilivat Herraa, että hän lähettäisi hyvän enkelin vapauttamaan Israelin.
7 Silloin Makkabeus itse ennen kaikkea otti aseet ja kehotti toista, että he yhdessä hänen kanssaan uhrautuisivat auttamaan veljiään; niin he lähtivät yhdessä auliisti.
8 Ja kun he olivat Jerusalemissa, ilmestyi heidän eteensä hevosen selässä yksi valkeissa vaatteissa pukeutunut kultainen haarniskansa.
9 Sitten he ylistivät armollista Jumalaa kaikki yhdessä ja rohkaistuivat, niin että he olivat valmiita ei ainoastaan taistelemaan ihmisten, vaan myös kaikkein julmimpien petojen kanssa ja lävistämään rautamuurit.
10 Niin he kulkivat sota-asussaan, ja heillä oli apulainen taivaasta, sillä Herra oli heille armollinen

11 Ja he käskivät vihollisiaan kuin leijonia, ja he tappoivat yksitoista tuhatta jalkamiestä ja kuusitoistasataa ratsumiestä, ja kaikki muut pakenivat.
12 Monet heistäkin haavoittuneina pakenivat alasti; ja Lysias itse pakeni häpeällisesti ja pakeni.
13 Hän, koska hän oli ymmärtäväinen mies, heitti itselleen tappion, jonka hän oli kokenut, ja katsoi, että heprealaiset eivät voineet voittaa, koska Kaikkivaltias Jumala auttoi heitä, hän lähetti heidän luokseen
14 Ja suostutteli heidät suostumaan kaikkiin kohtuullisiin ehtoihin ja lupasi saada kuninkaan vakuuttuneeksi siitä, että hänen täytyy olla heidän ystävänsä.
15. Silloin Makabeus suostui kaikkeen, mitä Lysias halusi, varoen yleistä hyvää; ja kaikki mitä Makkabeus kirjoitti Lysiaalle juutalaisista, kuningas myönsi sen.
16 Sillä Lysiaalta oli kirjoitettu juutalaisille kirjeitä, joissa sanotaan: Lysias lähettää juutalaisten kansalle terveisiä:
17 Johannes ja Absolom, jotka teiltä lähetettiin, toimittivat minulle tilatun anomuksen ja pyysivät sen sisällön täyttämistä.
18 Sentähden minä olen ilmoittanut kuninkaalle kaikki asiat, jotka soveltuivat ilmoittamaan, ja hän on antanut niin paljon kuin mahdollista.
19 Ja jos te pysytte uskollisina valtiolle, niin minäkin pyrin tästä eteenpäin olemaan teidän hyvänne väline.
20 Mutta niistä tiedoista olen antanut käskyn sekä näille että muille, jotka minulta tulivat, puhua teidän kanssanne.
21 Voikaa hyvin. Satakahdeksasneljäskymmenes vuosi, Dioscorinthius-kuun neljäs ja kahdeskymmenes päivä.
22 Mutta kuninkaan kirje sisälsi nämä sanat: Kuningas Antiokhos lähettää veljelleen Lysiaalle tervehdyksen:
23 Koska isämme on käännetty jumalien puoleen, niin meidän tahtomme on, että ne, jotka ovat meidän valtakunnassamme, eläisivät hiljaa, jotta jokainen voisi hoitaa omia asioitaan.
24 Me ymmärrämme myös, että juutalaiset eivät suostuneet isämme saamaan pakanain tapaan, vaan he pitivät mieluummin omaa elämäntapaansa; sentähden he vaativat meiltä, että me sallimme heidän elää. elää omien lakiensa mukaan.
25 Sentähden meidän mielemme on, että tämä kansa on levossa, ja olemme päättäneet palauttaa heille heidän temppelinsä, jotta he voisivat elää esi-isiensä tapojen mukaan.
26 Tee siis hyvin, jos lähetät heidän luokseen ja annat heille rauhan, jotta he, kun he ovat vakuuttuneita meidän mielestämme, olisivat lohdullisia ja jatkaisivat aina iloisesti omia asioitaan.
27 Ja kuninkaan kirje juutalaisten kansalle oli tämän kaltainen: Kuningas Antiokus lähettää tervehdyksen neuvostolle ja muille juutalaisille:
28 Jos teillä menee hyvin, niin me haluamme; olemme myös terveinä.
29 Menelaus julisti meille, että sinun halusi oli palata kotiin ja seurata omia asioitasi:
30 Sentähden niiden, jotka lähtevät, on oltava turvassa Xanthicus-päivän kolmantenakymmenentenä päivänä ja turvassa.
31 Ja juutalaisten tulee käyttää omia ruokiaan ja lakejaan, kuten ennenkin; eikä ketään heistä millään tavalla saa häiritä tietämättömästi tehtyjen asioiden vuoksi.
32 Minä lähetin myös Menelaoksen lohduttamaan sinua.
33 Voikaa hyvin. Sataneljäkymmentäkahdeksantena vuonna ja Xanthicus-kuun viidentenätoista päivänä.
34 Roomalaiset lähettivät heille myös kirjeen, jossa oli nämä sanat: Quintus Memmius ja Titus Manlius, roomalaisten lähettiläät, lähettävät terveisiä juutalaisten kansalle.
35 Mitä tahansa Lysias, kuninkaan serkku, on antanut, siihen mekin olemme mielissään.
36 Mutta jos kosket sellaisiin, jotka hän on katsonut kuninkaalle tarkoitetuksi, niin lähetä se heti, kun olet ilmoittanut siitä, että me julistamme, niinkuin sinulle sopii; sillä me menemme nyt Antiokiaan.
37 Lähettäkää siis muutamat nopeasti, jotta tietäisimme, mitä mieltänne on.
38 Hyvästi. Tämä satakahdeksasneljäskymmenes vuosi, Xanthicus-kuun viidentenätoista päivä.

LUKU 12

1 Kun nämä liitot tehtiin, Lysias meni kuninkaan tykö, ja juutalaiset olivat heidän karjataloudessaan.
2 Mutta useiden paikkojen maaherroista Timoteus ja Apollonius, Geneuksen poika, myös Hieronymos ja Demofon, ja heidän lisäksi Nikanor, Kyproksen maaherra, eivät antaneet heidän olla hiljaa ja elää rauhassa.
3 Myös Joppen miehet tekivät sellaisen jumalattoman teon: he rukoilivat heidän keskuudessaan asuvia juutalaisia, että he menisivät vaimojensa ja lastensa kanssa veneisiin, jotka he olivat valmistaneet, ikäänkuin he eivät olisi halunneet vahingoittaa heitä.
4 Jotka hyväksyivät sen kaupungin yleisen säädöksen mukaan, koska he tahtoivat elää rauhassa eivätkä epäillyt mitään.
5 Kun Juudas kuuli tästä julmuudesta, jota hänen maanmiehiä kohtaan oli suoritettu, hän käski hänen kanssaan olevia valmistamaan heidät.
6 Ja huusi Jumalaa, vanhurskasta tuomaria, hän tuli niitä veljiensä murhaajia vastaan ja poltti yöllä turvasataman ja sytytti veneet tuleen, ja ne, jotka sinne pakenivat, hän tappoi.
7 Ja kun kaupunki suljettiin, hän meni taaksepäin, ikäänkuin hän palaisi kitkemään kaikki Joppen kaupungista.
8 Mutta kun hän kuuli, että jamnilaiset aikoivat tehdä samoin kuin juutalaiset, jotka asuivat heidän keskellään,
9 Hän tuli Jamnilaisten kimppuun myös yöllä ja sytytti tulen turvasataman ja laivaston, niin että tulen valo näkyi Jerusalemissa kahdensadan neljänkymmenen vammamatkan päässä.
10 Mutta kun he olivat lähteneet sieltä yhdeksän vakomatkan matkalla Timoteukseen, hänen kimppuunsa asettui peräti viisituhatta jalkamiestä ja viisisataa arabialaista ratsumiestä.
11 Sen jälkeen käytiin hyvin ankara taistelu; mutta Juudaksen puolella Jumalan avulla saavutettiin voitto; niin että Arabian paimentolaiset anoivat voitettuaan Juudasta rauhaa ja lupasivat sekä antaa hänelle karjaa että muuten miellyttää häntä.
12 Silloin Juudas luuli, että he olisivat monissa hyödyttävissä, ja antoi heille rauhan; sen jälkeen he kättelivät, ja niin he lähtivät telttoihinsa.
13 Hän aikoi myös tehdä siltaa erääseen vahvaan kaupunkiin, joka oli aidattu muureilla ja jossa asui ihmisiä eri maista; ja sen nimi oli Caspis.

14 Mutta ne, jotka siellä olivat, luottivat niin paljon muurien vahvuuteen ja ravintolisään, että he käyttäytyivät töykeästi niitä kohtaan, jotka olivat Juudaksen kanssa, kiroillen ja herjaten ja lausuen sellaisia sanoja, joita ei saanut puhua.
15 Sentähden Juudas joukkoineen huusi avukseen maailman suurta Herraa, joka ilman pässiä ja sotakoneistoa kukisti Jerikon Joosuan aikana, hyökkäsi raivokkaasti muureja vastaan,
16 Ja valloittivat kaupungin Jumalan tahdosta ja tekivät sanoinkuvaamattomia teurastuksia, niin että kaksi vakoa leveä järvi sen vieressä, joka oli täynnä, nähtiin vuotavan verta.
17 Sitten he lähtivät sieltä seitsemänsataaviisikymmentä vakomatkaa ja tulivat Characaan juutalaisten tykö, joita kutsutaan Tubieniksi.
18 Mutta Timoteusta ei löydetty paikoista, sillä ennenkuin hän oli lähettänyt mitään, hän lähti sieltä, jättäen sangen vahvan varuskunnan erääseen linnoitukseen.
19 Mutta Dositheus ja Sosipater, jotka olivat Makkabeuksen päämiehiä, menivät ulos ja tappoivat ne, jotka Timoteus oli jättänyt linnaan, yli kymmenentuhatta miestä.
20 Ja Makkabeus järjesti sotajoukkonsa joukkojen mukaan ja asetti ne joukkojen yli ja meni Timoteusta vastaan, jolla oli noin sata kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä ja kaksituhatta viisisataa ratsumiestä.
21 Kun Timoteus sai tiedon Juudaksen tulemisesta, lähetti hän naiset ja lapset ja muut matkatavarat linnoitukseen nimeltä Carnion; sillä kaupunkia oli vaikea piirittää ja vaikea tulla sinne kaikkien paikkojen ahtauden vuoksi. .
22 Mutta kun Juudas hänen ensimmäinen joukkonsa tuli näkyville, viholliset, jotka olivat pelon ja kauhun valtaamia kaiken näkevän ilmestymisen takia, pakenivat, yksi juoksi tähän, toinen sinne, niin että he usein loukkaantuivat. omia miehiään ja haavoitettuja omien miekkojensa kärjillä.
23 Myös Juudas ajoi heitä takaa ja tappoi ne jumalattomat, joista hän tappoi noin kolmekymmentä tuhatta miestä.
24 Lisäksi Timoteus itse joutui Dositheuksen ja Sosipaterin käsiin, joita hän anoi suurella kavaluudella päästämään hänet hengellään, koska hänellä oli monia juutalaisten vanhempia ja joidenkin heistä veljiä, jotka, jos he panivat hänet kuoliaaksi, sitä ei pitäisi pitää.
25 Kun hän oli monin sanoin vakuuttanut heille, että hän palauttaisi heidät ilman vahinkoa, sopimuksen mukaan, he päästivät hänen mennä pelastamaan veljiään.
26 Sitten Makkabeus marssi Carnioniin ja Atargatiksen temppeliin, ja siellä hän tappoi kaksikymmentäviisi tuhatta ihmistä.
27 Ja kun hän oli karkottanut ja tuhonnut heidät, Juudas siirsi joukon Efroniin, vahvaan kaupunkiin, jossa Lysias asui, ja suuri joukko erilaisia kansoja, ja vahvat nuorukaiset pitivät muureja ja puolustivat niitä väkevästi. oli myös hyvä tarjonta moottoreita ja tikanheittoja.
28 Mutta kun Juudas ja hänen joukkonsa olivat huutaneet Kaikkivaltiasta Jumalaa, joka voimallaan murtaa vihollistensa voiman, he voittivat kaupungin ja tappoivat kaksikymmentäviisi tuhatta sisällä olevista,
29 Sieltä he lähtivät Scythopolikseen, joka sijaitsee kuudensadan vakon päässä Jerusalemista,
30 Mutta kun siellä asuneet juutalaiset olivat todistaneet, että skytopolilaiset kohtelivat heitä rakastavasti ja rukoilivat heitä ystävällisesti heidän vastoinkäymistensä aikana;
31 He kiittivät heitä, tahtoen, että he edelleen olisivat heille ystävällisiä; ja niin he tulivat Jerusalemiin, viikkojen juhlan lähestyessä.
32 Ja juhlan jälkeen, jota kutsutaan helluntaiksi, he lähtivät Gorgiasta, Idumean maaherraa, vastaan,
33 Joka lähti kolmetuhatta jalkamiestä ja neljäsataa ratsumiestä.
34 Ja tapahtui, että heidän taistelussaan yhdessä tapettiin muutama juutalainen.
35 Siihen aikaan Dositheus, yksi Bacenorin joukosta, joka oli hevosen selässä ja vahva mies, oli vielä Gorgiaksen päällä, ja hänen takkistaan tarttuminen veti hänet väkisin; ja kun hän olisi ottanut tuon kirotun miehen elävänä, hänen kimppuunsa tullut traakialainen ratsumies löi hänen olkapäätään, niin että Gorgias pakeni Marisaan.
36 Mutta kun ne, jotka Gorgiaksen kanssa olivat taistelleet pitkään ja olivat väsyneitä, rukoili Juudas Herraa, että hän näyttäytyisi heidän auttajakseen ja johtajakseen taistelussa.
37 Ja siitä hän aloitti omalla kielellään ja lauloi psalmeja suurella äänellä ja ryntäsi tietämättään Gorgiaksen miesten kimppuun ja pakeni heidät.
38 Niin Juudas kokosi sotajoukkonsa ja tuli Odollamin kaupunkiin. Ja kun seitsemäs päivä tuli, puhdistuivat he tapansa mukaan ja viettivät sapatin samassa paikassa.
39 Ja seuraavana päivänä Juudas ja hänen joukkonsa tulivat ottamaan surmattujen ruumiit ja hautaamaan heidät sukulaistensa kanssa isiensä hautaan.
40 Mutta jokaisen teurastetun takkien alta he löysivät jamnilaisten epäjumalille pyhitettyjä esineitä, mikä on juutalaisille laissa kiellettyä. Sitten jokainen mies näki, että tämä oli syy, miksi heidät tapettiin.
41 Niin kaikki ihmiset ylistävät Herraa, vanhurskasta tuomaria, joka oli avannut sen, mikä oli kätketty,
42 Rukoilivat ja rukoilivat häntä, että tehty synti menisi kokonaan pois muistista. Sitä paitsi tuo jalo Juudas kehotti ihmisiä varomaan itseään synnistä, koska he näkivät silmiensä edessä asiat, jotka tapahtuivat surmattujen syntien vuoksi.
43 Ja kun hän oli kerännyt koko joukon kahdelle tuhannelle hopeadrakmille, hän lähetti sen Jerusalemiin uhraamaan syntiuhria, tehden sen erittäin hyvin ja rehellisesti, sillä hän muisti ylösnousemuksen.
44 Sillä jos hän ei olisi toivonut, että surmatut olisivat nousseet ylös, olisi ollut turhaa ja turhaa rukoilla kuolleiden puolesta.
45 Ja myös siinä mielessä, että hän ymmärsi, että niille, jotka kuolivat jumalisesti, oli suuri armo, se oli pyhä ja hyvä ajatus. Sen jälkeen hän teki sovinnon kuolleiden puolesta, jotta he pelastuisivat synnistä.

LUKU 13

1Sataneljäkymmentäyhdeksäntenä vuonna Juudakselle kerrottiin, että Antiokhos Eupator oli tulossa suurella voimalla Juudeaan,
2 Ja hänen kanssaan Lysias, hänen suojelijansa ja asioidensa päällikkö, jolla oli jommallakummalla kreikkalainen jalkamiehiä, sata kymmenentuhatta ja ratsumiehiä viisituhatta kolmesataa, ja norsuja kaksikymmentä ja kolmesataa sotavaunua. koukut.

3 Myös Menelaus liittyi heihin ja rohkaisi Antiokhosta suurella harhaanjohtavalla tavalla, ei maan turvaamiseksi, vaan siksi, että hänet luuli tulleensa maaherraksi.
4 Mutta kuningasten kuningas sai Antiokoksen mielen tätä pahaa kurjaa vastaan, ja Lysias ilmoitti kuninkaalle, että tämä mies oli kaiken pahan syy, niin että kuningas käski viedä hänet Bereaan ja tappaa hänet, kuten tapa on siinä paikassa.
5 Siinä paikassa oli viidenkymmenen kyynärän korkea torni täynnä tuhkaa, ja siinä oli pyöreä väline, joka joka puolelta riippui tuhkaan.
6 Ja kuka tahansa, joka tuomittiin pyhäinhäväisyyteen tai oli syyllistynyt johonkin muuhun vakavaan rikokseen, kaikki ihmiset heittivät hänet kuolemaan.
7 Sellainen kuolema tapahtui, että jumalaton kuoli, jolla ei ollut niin paljoa kuin hautaamista maan päälle; ja mitä oikeutetusti:
8 Sillä koska hän oli tehnyt monia syntejä alttarin suhteen, jonka tuli ja tuhka olivat pyhiä, hän sai kuolemansa tuhkassa.
9 Nyt kuningas tuli raa'alla ja ylpeällä mielellä tehdäkseen juutalaisille paljon pahempaa kuin oli tehty hänen isänsä aikana.
10 Tämän tajuttuaan Juudas käski kansaa huutaa avuksi Herraa yöt ja päivät, jotta hän auttaisi nyt myös heitä, koska hän on poistunut heidän laistaan, heidän maastaan, ja pyhästä temppelistä:
11 Ja ettei hän sallisi kansaa, joka oli vielä vähän virkistynyt, joutua pilkkaavien kansojen alaisuuteen.
12 Kun he olivat kaikki yhdessä tehneet tämän ja rukoilleet armollista Herraa itkien ja paastoaen ja makaavat maassa kolme päivää, Juudas kehotti heitä ja käski heidän olla valmiina.
13 Ja Juudas, erottuaan vanhimmista, päätti, ennen kuin kuninkaan sotajoukko menisi Juudeaan ja saisi kaupungin, lähteä ja koettelemaan asiaa taistelussa Herran avulla.
14 Joten kun hän oli uskonut kaiken maailman Luojalle ja kehottanut sotilaita taistelemaan miehekkäästi, jopa kuolemaan asti lakien, temppelin, kaupungin, maan ja liittovaltion puolesta, hän leiriytyi Modinin viereen:
15 Ja annettuaan tunnussanan niille, jotka hänen ympärillään olivat: voitto on Jumalasta; Hän meni urhoollisimpien ja valikoimpien nuorten miesten kanssa yöllä kuninkaan telttaan ja tappoi leirissä noin neljätuhatta miestä ja suurimman elefanteista, ja kaikki, mitä hänessä oli.
16 Lopulta he täyttivät leirin pelolla ja melulla ja lähtivät hyvällä menestyksellä.
17 Tämä tapahtui aamulla, koska Herran suoja auttoi häntä.
18 Kun kuningas oli saanut maistaa juutalaisten miehisyyttä, hän ryhtyi ottamaan käskyn haltuun,
19 Ja marssi Betsuraa kohti, joka oli juutalaisten linnoitus, mutta hän pakeni, epäonnistui ja katosi miehistään.
20 Sillä Juudas oli ilmoittanut siellä oleville tarpeelliset asiat.
21 Mutta Rhodocus, joka oli juutalaisten sotajoukossa, paljasti salaisuudet vihollisille; siksi hänet etsittiin, ja saatuaan hänet vankilaan.
22 Kuningas käsitteli heitä Betsumissa toisen kerran, ojensi kätensä, otti heidän kätensä, lähti, taisteli Juudasta vastaan, voitti;
23 Kuuli, että Filippus, joka jäi Antiokian asioiden hoitamatta, oli epätoivoisesti taipunut, hämmentynyt, kohteli juutalaisia, alisti itsensä ja vannoi kaikkiin yhtäläisiin ehtoihin, suostui heidän kanssaan ja uhrasi, kunnioitti temppeliä ja kohteli ystävällisesti. paikka,
24 Ja hyväksyi Makkabeuksen hyvin ja asetti hänet päämieheksi Ptolemaisista gerrenialaisiin asti.
25. Tuli Ptolemaisiin: siellä väki oli murheellinen liittojen takia; sillä he hyökkäsivät, koska he tekisivät liittonsa mitättömiksi:
26 Lysias meni tuomioistuimeen, sanoi niin paljon kuin pystyi asian puolustamiseksi, suostutteli, rauhoitti, sai heidät hyvin vaikuttumaan ja palasi Antiokiaan. Näin se kosketti kuninkaan tuloa ja poistumista.

LUKU 14

1 Kolmen vuoden kuluttua Juudakselle ilmoitettiin, että Demetrius, Seleukoksen poika, saapui Tripolin satamasta suurella voimalla ja laivastolla,
2 Hän oli valloittanut maan ja tappanut Antiokoksen ja Lysiaksen hänen suojelijansa.
3 Mutta eräs Alkimus, joka oli ollut ylimmäinen pappi ja tahallisesti saastuttanut itsensä heidän sekoittuessaan pakanain kanssa, koska hän ei mitenkään voinut pelastaa itseään, eikä hänellä ollut enää pääsyä pyhille alttarille,
4 Tuli kuningas Demetriuksen tykö sadankymmenenyhdenkymmenennentenäkymmenentenä vuonna ja toi hänelle kultaisen kruunun ja palmun sekä oksista, joita käytettiin juhlallisesti temppelissä; ja niin hän sinä päivänä vaikeni.
5 Mutta saatuaan tilaisuuden edistää typerää yritystään ja Demetrius kutsui hänet neuvontaan ja kysyi, kuinka juutalaiset vaikuttivat ja mitä he aikoivat, vastasi hän:
6 Ne juutalaiset, joita hän kutsui assidealaisiksi ja joiden päällikkönä on Juudas Makkabeus, ruokkivat sotaa ja ovat kapinallisia, eivätkä anna muiden olla rauhassa.
7 Sen tähden minä olen nyt tullut tänne, koska minulla ei ole esi-isieni kunniaa, tarkoitan ylipappia:
8 Ensinnäkin, totisesti, että minulla on teeskentelemätön huolenpito kuningasta koskevista asioista; ja toiseksi, jopa sitä varten tarkoitan omille maanmiehilleni hyvää: sillä koko kansakuntamme ei ole vähäisessä kurjuudessa heidän edellä mainitun neuvottoman kohtelun vuoksi.
9 Sentähden, oi kuningas, kun tiedät kaikki nämä asiat, ole varovainen maallemme ja kansallemme, joka on joka puolelta ahdistunut, sen armon mukaan, jonka auliisti osoitat kaikille.
10 Niin kauan kuin Juudas elää, ei ole mahdollista, että valtio olisi hiljaa.
11 Tästä ei heti puhuttu hänestä, mutta toiset kuninkaan ystävät, jotka olivat vihamielisiä Juudasta vastaan, suitsuttivat Demetriusta enemmän.
12 Ja hän kutsui välittömästi Nikanorin, joka oli ollut norsujen herra, ja asetti hänet Juudean maaherraksi ja lähetti hänet
13 käski häntä tappaa Juudas ja hajottaa ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja tehdä Alkimuksesta suuren temppelin ylipappi.
14 Silloin pakanat, jotka olivat paenneet Juudeasta Juudasta, tulivat Nikanoriin lammasten kautta, ja luulivat juutalaisten vahingot ja onnettomuudet heidän parhaakseen.
15 Mutta kun juutalaiset kuulivat Nikanorin tulemisesta ja pakanoiden nousevan heitä vastaan, he heittivät maan päänsä päälle ja rukoilivat sitä, joka oli perustanut

kansansa ikuisiksi ajoiksi ja joka aina auttaa hänen osuuttaan näyttämällä läsnäolonsa. .
16 Niin he lähtivät heti päällikön käskystä sieltä ja tulivat heidän luokseen Dessaun kaupunkiin.
17 Nyt Simon, Juudaksen veli, oli liittynyt taisteluun Nikanoria vastaan, mutta oli jonkin verran turhautunut vihollistensa äkillisen vaikenemisen vuoksi.
18 Mutta Nikanor, kuultuaan Juudaksen kanssa olleiden miehisyydestä ja heidän rohkeudesta taistella isänmaansa puolesta, ei uskaltanut kokeilla asiaa miekalla.
19 Sentähden hän lähetti Posidoniuksen, Theodotoksen ja Mattatiaan tekemään rauhaa.
20 Niinpä kun he olivat ottaneet siihen pitkän neuvon ja päällikkö oli tutustuttanut siihen väkijoukkoa, ja näytti, että he olivat kaikki samaa mieltä, he suostuivat liittoon,
21 Ja määräsivät päivän kokoontuakseen keskenänsä; ja kun päivä koitti, ja jakkarat asetettiin kummallekin heistä,
22 Ludas asetti aseistetut miehet valmiiksi sopiviin paikkoihin, jotteivät vihollisen yhtäkkiä harjoittaisi petollisuutta; niin he tekivät rauhanneuvottelun.
23 Mutta Nikanor asui Jerusalemissa, eikä tehnyt mitään pahaa, vaan lähetti pois kansan, joka tuli hänen luokseen.
24 Eikä hän tahtonut jättää Juudasta pois näkyvistään, sillä hän rakastaa miestä sydämestään
25 Hän rukoili häntä myös ottamaan vaimon ja synnyttävänsä lapsia; niin hän meni naimisiin, oli hiljaa ja osallistui tähän elämään.
26 Mutta Alkimus havaitsi rakkauden, joka oli heidän välillään, ja harkitsi tehtyjä liittoja, tuli Demetriuksen luo ja kertoi hänelle, ettei Nikanor ollut kovin vaikuttunut valtioon. siksi hän oli määrännyt Juudaksen, valtakuntansa petturin, kuninkaan seuraajaksi.
27 Kun kuningas vihastui ja vihastui pahimman miehen syytöksistä, kirjoitti Nikanorille ilmoittaen, että hän oli kovin tyytymätön liitoihin, ja käski hänen lähettää Makkabeuksen vangiksi kaikessa kiireessä Antiokiaan.
28 Kun tämä tuli Nikanorille, hän hämmentyi ja otti vakavasti, että hänen piti mitätöidä sovitut asiat, sillä miehellä ei ollut vikaa.
29 Mutta koska kuningasta vastaan ei ollut sopimuksia, hän tarkkaili aikaa toteuttaakseen tämän politiikan avulla.
30 Mutta kun Makkabeus näki, että Nikanor alkoi olla hänelle kiusallinen ja että tämä rukoili häntä rajummin kuin hän oli tottunut, koska hän ymmärsi, ettei sellaisesta happamasta käytöksestä ollut hyötyä, hän kokosi muutaman miehensä ja vetäytyi. Nicanorilta.
31 Mutta toinen, joka tiesi, että Juudaksen politiikka esti häntä huomattavasti, tuli suureen ja pyhään temppeliin ja käski pappeja, jotka uhrasivat tavanomaisia uhrejaan, vapauttamaan hänet.
32 Ja kun he vannoivat, etteivät voineet tietää, missä se mies oli, jota hän etsi,
33 Hän ojensi oikean kätensä temppeliä kohti ja vannoi näin: Jos ette vapauta minua Juudasta vangiksi, niin minä lasken tämän Jumalan temppelin maahan ja hajoitan alttarin, ja pystytti Bacchukselle merkittävän temppelin.
34 Näiden sanojen jälkeen hän lähti. Silloin papit kohottivat kätensä taivasta kohti ja rukoilivat häntä, joka aina oli heidän kansansa puolustaja, sanoen näin:
35 Sinä, oi kaiken Herra, joka et mitään tarvitse, iloit siitä, että asuinpaikkasi temppeli on meidän keskellämme.
36 Sentähden nyt, oi kaiken pyhyyden pyhä Herra, pidä tämä talo aina saastumattomana, joka hiljattain puhdistettiin, ja sulje kaikki väärät suut.
37 Nyt Nikanorille syytettiin Razista, erästä Jerusalemin vanhimmista, maanmiehiään rakastavaa ja erittäin hyvää miestä, jota hänen hyvyydestään kutsuttiin juutalaisten isäksi.
38 Sillä entisinä aikoina, kun he eivät sekoittuneet pakanoihin, häntä syytettiin juutalaisuudesta, ja hän uhrasi rohkeasti ruumiinsa ja henkensä kaikella kiihkolla juutalaisten uskonnon puolesta.
39 Niin Nikanor, joka halusi julistaa vihansa, jota hän osoitti juutalaisille, lähetti yli viisisataa sotilasta ottamaan hänet kiinni.
40 Sillä hän ajatteli, että vei hänet tekemään juutalaisille paljon pahaa.
41 Mutta kun kansa oli vallannut tornin ja murtautunut rajusti ulko-oveen ja käskenyt tuoda tulta sen polttamiseen, hän, joka oli valmis otettavaksi joka puolelta, lankesi miekkaansa;
42 Hän valitsi mieluummin kuolla miehekkäästi kuin joutua jumalattomien käsiin, joutua pahoinpideltyksi muutoin kuin hänen jaloisan syntymänsä näytti:
43 Mutta koska hän ei saanut lyöntiä kiireen takia, ja väkijoukko ryntäsi myös ovien sisään, hän juoksi rohkeasti seinälle ja lankesi miehekkäästi heidän paksuimpien joukkoon.
44 Mutta he antoivat nopeasti takaisin, ja kun tila tehtiin, hän putosi keskelle tyhjyyttä.
45 Mutta kun hän vielä hengitti sisällään, hän nousi vihasta kiihtyneenä; ja vaikka hänen verensä vuodatti kuin vettä ja hänen haavansa olivat raskaat, hän juoksi kuitenkin väkijoukon läpi; ja seisoo jyrkän kallion päällä,
46 Kun hänen verensä oli nyt aivan haihtunut, hän repäisi sisälmyksensä ja otti ne molempiin käsiinsä, heitti ne väkijoukkoon ja huusi elämän ja hengen Herraa palauttamaan ne takaisin, niin hän kuoli.

LUKU 15

1 Mutta Nikanor, kuultuaan Juudaksen ja hänen joukkonsa olevan Samarian linnoituksissa, päätti ilman mitään vaaraa hyökätä heidän kimppuunsa sapatinpäivänä.
2 Mutta juutalaiset, joiden oli pakko mennä hänen kanssaan, sanoivat: "Älkää tuhoko niin julmasti ja julmasti, vaan antakaa kunnia sille päivälle, jonka hän, joka kaiken näkee, on kunnioittanut pyhyydellä yli kaikkien muiden päivien".
3 Silloin kaikkein armollisin kurja vaati, josko taivaassa olisi Mahtavaa, joka oli käskenyt viettää lepopäivää.
4 Ja kun he sanoivat: "Taivaassa on elävä ja väkevä Herra, joka käski pitää seitsemännen päivän.
5 Silloin sanoi toinen: "Minäkin olen väkevä maan päällä, ja minä käsken ottaa aseet ja tehdä kuninkaan asioita". Silti hän sai olla tekemättä hänen pahaa tahtoaan.
6 Niinpä Nikanor päätti äärimmäisen ylpeänä ja ylpeänä pystyttää julkisen muistomerkin voitostaan Juudaksesta ja hänen kanssaan olevista.
7 Mutta Makkabeus luotti aina siihen, että Herra auttaisi häntä:
8 Sentähden hän kehotti kansaansa olemaan pelkäämättä pakanoiden tulemista heitä vastaan, vaan muistamaan apua,

jonka he olivat ennen saaneet taivaasta, ja nyt odottamaan voittoa ja apua, joka tulisi heille Kaikkivaltialta.
9 Ja lohduttaen heitä laista ja profeetoista ja pitäen heidät mielessään taistelut, jotka he olivat aikaisemmin voineet, hän teki heidät iloisemmiksi.
10 Ja kun hän oli herättänyt heidän mielensä, hän antoi heille tehtävän ja osoitti heille samalla pakanain valheen ja valan rikkomisen.
11 Näin hän aseisti jokaisen heistä, ei niinkään kilpien ja keihäiden puolustamisella, vaan miellyttävillä ja hyvillä sanoilla; ja sen lisäksi hän kertoi heille unen, joka oli uskomisen arvoinen, ikään kuin se olisi todella ollut niin. älä vähän iloitse niistä.
12 Ja tämä oli hänen näkynsä: Onias, joka oli ollut ylimmäinen pappi, hyveellinen ja hyvä mies, kunnioittava keskustelussa, lempeä tilassa, myös hyvä puhuja ja harjoitteli lapsesta lähtien kaikissa hyveissä, nosti kätensä. rukoili juutalaisten koko ruumiin puolesta.
13 Samalla tavalla ilmestyi mies, jolla oli harmaat hiukset ja tavattoman loistokas ja jolla oli ihmeellinen ja mahtava majesteetti.
14 Silloin Onias vastasi ja sanoi: "Tämä on veljien rakastaja, joka paljon rukoilee kansan ja pyhän kaupungin puolesta, Jumalan profeetta Jeremia".
15 Silloin Jeremias ojensi oikeaa kättään Juudakselle kultaisen miekan ja sanoi sitä antaessaan näin:
16 Ota tämä pyhä miekka, lahja Jumalalta, jolla sinä haavoitat vastustajat.
17 Koska Juudaksen sanat, jotka olivat erittäin hyvät, lohduttivat hyvin ja kykenivät herättämään heidät rohkeuteen ja rohkaisemaan nuorten miesten sydämiä, he päättivät olla leiriytymättä, vaan rohkeasti asettua heidän kimppuunsa. miehekkäästi tutkimaan asiaa konfliktin avulla, koska kaupunki ja pyhäkkö ja temppeli olivat vaarassa.
18 Sillä se huolenpito, jota he pitivät vaimoistansa ja lapsistaan, veljistään ja kansasta, oli vähiten heidän puolellaan, mutta suurin ja tärkein pelko oli pyhää temppeliä kohtaan.
19 Myöskään ne, jotka olivat kaupungissa, eivät pitäneet vähääkään huolta, koska he olivat huolissaan ulkomailla käydyn sodan vuoksi.
20 Ja nyt, kun kaikki näkivät, mitä koettelemuksen pitäisi olla, ja viholliset olivat jo lähellä ja armeija oli asetettu joukkoon ja eläimet sopivasti sijoitettuina ja ratsumiehiä siipiin,
21 Kun Makabeus näki väkijoukon tulemisen ja erilaisten asevarusteiden ja petojen raivoisuuden, hän ojensi kätensä taivasta kohti ja huusi Herraa, joka tekee ihmeitä, tietäen, ettei voitto tule asein, vaan Hänestä se näyttää hyvältä, hän antaa sen kelvollisille:
22 Sentähden hän sanoi rukouksessaan näin; Herra, sinä lähetit enkeli Hesekiaan, Juudean kuninkaan, aikana ja surmasit Sanheribin joukossa sata kahdeksankymmentäviisi tuhatta.
23 Sentähden myös nyt, oi taivaan Herra, lähetä hyvä enkeli meidän edellämme pelossa ja pelossa heitä kohtaan;
24 Ja kauhu lyötämän käsivartesi voimalla ne, jotka tulevat sinun pyhää kansaasi vastaan pilkkaamaan. Ja hän lopetti näin.
25 Sitten Nikanor ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, astuivat esiin torveilla ja lauluilla.
26 Mutta Juudas ja hänen joukkonsa kohtasivat viholliset rukoillen ja rukoillen.
27 Niin että he taistelivat käsillään ja rukoilivat Jumalaa sydämellään ja tappoivat ei vähemmän kuin kolmekymmentäviisi tuhatta miestä; sillä Jumalan ilmestymisestä he olivat suuresti iloisia.
28 Kun taistelu oli päättynyt, he palasivat takaisin iloisina, ja he tiesivät, että Nikanor makasi kuolleena valjaissaan.
29 Sitten he huusivat ja ylistivät Kaikkivaltiasta omalla kielellään.
30 Ja Juudas, joka oli aina kansalaisten pääpuolustaja sekä ruumiiltaan että mieleltään ja joka säilytti rakkautensa maanmiehiä kohtaan koko ikänsä, käski lyödä Nikanorin pään ja hänen kätensä olkapäällään ja viedä heidät Jerusalemiin. .
31 Ja kun hän oli siellä ja kutsui kansansa koolle ja asetti papit alttarin eteen, hän lähetti noutamaan ne, jotka olivat tornista,
32 Ja osoitti heille ilkeän Nikanorin pään ja sen pilkkaajan käden, jonka hän ylpeillä kerskailla oli ojentanut Kaikkivaltiaan pyhää temppeliä vastaan.
33 Ja kun hän oli leikannut tuon jumalattoman Nikanorin kielen irti, käski hän antaa sen palasina linnuille ja ripustaa hänen mielettömyytensä palkka temppelin eteen.
34 Niin jokainen ylisti taivasta kohti kunniallista Herraa, sanoen: Siunattu olkoon se, joka pitää paikkansa saastumattomana.
35 Hän ripusti myös Nikanorin pään torniin, mikä oli selvä ja ilmeinen merkki kaikelle Herran avulle.
36 Ja he määräsivät kaikki yhteisellä määräyksellä, ettei sitä päivää annettaisi ilman juhlallisuutta, vaan juhlittiin kahdennentoista kuukauden kolmastoista päivää, jota syyriaksi kutsutaan Adariksi, päivää ennen Mardokeuksen päivää.
37 Näin kävi Nikanorin kanssa, ja siitä lähtien heprealaisilla oli kaupunki vallassa. Ja tähän minä teen lopun.
38 Ja jos olen tehnyt hyvin ja niinkuin tarinassa sopii, se on se, mitä minä halusin; mutta jos olen laihasti ja ilkeästi, se on se, minkä voin saavuttaa.
39 Sillä niinkuin on vahingollista juoda yksin viiniä tai vettä; ja niinkuin viini veteen sekoitettuna on miellyttävää ja ilahduttaa makua, niin hienosti kehystetty puhe ilahduttaa kertomusta lukevien korvia. Ja tässä tulee loppu.